

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202244

UNIVERSAL
LIBRARY

हरि: ॐ

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ
ವರನು ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ
ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನಮಾಲಾ ಪಂಚಮ ಪುಷ್ಪ.



ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು

ಮತ್ತೂ

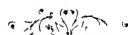
ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ, ಶ್ರೀಶಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ
ಕೀರ್ತನಗಳೂ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ
ಸ್ಪಷ್ಟವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನವೂ.

(ಶಕ ೧೮೪೮)

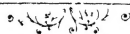
All rights reserved.

Price: 1-8-0.]

[ಕ್ರಯ: ರೂ. ೧೫.



PRINTED AT
THE DHARMA PRAKASH PRESS,
MANGALORE.



ಹರಿ: ೐

ಶ್ರೀ ಹರಯೇ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಮಾತರಿಶ್ವಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರವರದೇಂದ್ರ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ನೈವಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಭುರಯಂ ನಿಜಲಾಭಪೂರ್ಣಂ ಮಾನಂ ಜನಾದಿವಿದುಷಃ ಕರುಣಾಂ ವೃಣೀತೇ ||

ಯಥಾಜನೋ ಭಗವತೇ ವಿದಿ ಭೀತಮಾನಂ ತತ್ತ್ವಾತ್ಮನೇ ಪ್ರತಿಮುಖಸ್ಯ ಯಶ್ಚಾಶ್ವೇಶ್ವರೀಃ ||

ಉಪೋದ್ಘಾತ.

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನಮಾಲೆಯ ಈ ವಂಚನು ಪುಷ್ಪವನ್ನು
ವಂಚರೂಪಾತ್ಮಕನ ಪಾದಗಳಿಗರ್ಪಿಸಿ ವ್ರಕಟಿಸುವೆನು.

ಹರಿದಾಸ ಕುಲೋತ್ತಂಸರಾದ ಶ್ರೀವ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರಿಂದ ವಿರ
ಚಿತವಾದ ಈ ಕೀರ್ತನಗಳ ಪುಸ್ತಕವು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾ
ಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಕೆಲವೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳ
ಮೂಲಕ ಮುದ್ರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

(೧) ಮೂಲವ್ರತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮುದ್ರಣ
ಮಾಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಮೌ ರಾ| ರಾ| ವಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತ
ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಉಡುಪಿ, ಇವರು ವಚನವನ್ನಿತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು
ವ್ರಕಟಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಮುದ್ರಣಗೊಳಿಸುಗ ಅವರ ಕಡಿಗೆ
ಶಕೆ ೧೮೩೭ ನಿಜವೈಶಾಖ ಶು ೧೦ ದಿವಸ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೇ
ವರ್ಷ ನಾನು ಪರ್ಯಾಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಉಡುಪಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋ
ಗಲು, ಮೌ ರಾ| ವಾವಂಜಿ ಗುರುರಾಯರ ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ಮುದ್ರಣ ವಿಷಯ
ವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಕಥೆಗಳು ನಡೆದವು. ಆಗ್ಗೆ ಅವರು: “ಈ ಪುಸ್ತಕದ

ಪ್ರತಿಗಳು ತೀವ್ರ ಖರ್ಚಾಗುವದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ನೀವು ನಾಲ್ಕು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ೧೦೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಸಕಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಕಡಿಗೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಒಕ್ಕಲರಾದ ನಮ್ಮಿಂದ ಅಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಡುವದಾಗದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟರು.

(೨) ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಜನರೆಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ — ಈ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಜನರು ಆಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಚ್ಚಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಗೆಯುವರೆಂದೂ, ಕಂಡ ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವಿಶ್ವಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗುವರೆಂದೂ, ಹೇಳಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ದ್ರವ್ಯಾನುಕೂಲವಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಈ ಏಷಯವಾಗಿ ಏಕಾಠೀನುತಿರಲು, ಕಲವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ: — ಅಕ್ಷರರೂಪವಾದ ಈ ವದವದ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಒಗೆದರೆ ಆ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಎಂದೂ ಹೋಗಲಾರದು ಹೇಗೆಂದರೆ: “अचिकस्यतगो बलात्” ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯಂತೆ ಅರ್ಚಕನಲ್ಲಿದ್ದ ತಪೋಬಲದ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು; ಆದರೆ ಅರ್ಚಕನಲ್ಲಿಯ ತಪೋಬಲಾಭಾವದಿಂದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಹೋಗಲಾರದು ಮತ್ತು ರತ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನರಿಯದ ಮೂಢನು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಜು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಗೆದರೆ, ಆ ರತ್ನದ ಪ್ರಕಾಶವು ಹೇಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಿರುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಮಾ, ಮತ್ತು ರತ್ನೋಪಮವಾದ ಈ ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಹೋಗಲಾರದು.

ಮತ್ತು ಕುಹಕರ ನಿಂದಾರೂಪ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಆ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಿಂದಲೂ ಕುಂದುಬರಲಾರದು. ಇಂಥ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಕಥಾಮೃತ ಸಾರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ—

“ಭಾಸ್ಕರನ ಮಂದಲವ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮೋದಿಸದೆ
ದೈವದಿ, ತಸ್ಕರನು ನಿಂದಿಸಲು ಕುಂದಹುದೇ ದಿವಾಕರಗೆ”

ಎಂಬುವ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವರು. ಇತ್ಯಾದಿ
ಸಮಾಧಾನಗಳಿಂದ ಬಂದ ಶಂಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೂರಾಗಿ ಪುನಃ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸ
ಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು

(೨) ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದವರೂ, ನನ್ನ ಭಾವಮೈದುನರೂ ಆದ ಶ್ರೀಯುತ
ಸ್ವಾಮಿರಾವ ನಕೀಲ ಕಲೂರ, ಇವರು ಶಕೆ ೧೮೪೦ ಆಪ್ತಿನ ಶು| ೩
ದಿನನ ವರಲೋಕಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಈ ವಿಚಾರವು ಅಲ್ಲಿಗೇ
ಸಿಂತುಹೋಯಿತೆಂದು ಬರೆಯಲು ಆತ್ಯಂತ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು
ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾಯರ ದೌಹಿತ್ರ ಪುತ್ರರರು, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ
ಒಳ್ಳೇ ಸುಶೀಲರಾಗಿದ್ದು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ,
ಅನೇಕ ಲೌಕಿಕ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ವಡೆದರು. ಇದ
ಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಸುಕೃತದಿಂದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅನರ ಮನಸ್ಸಿನ
ಮೇಲೆ ವರಮಾರ್ಧದ ಸಂಸ್ಕಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವದಾ ಅದೇ ವಿಚಾರ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಯಾತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹು ಜಾಡ್ಯವಾಗಲು, ಶ್ರೀ ಮುಂಡೇ
ವಾಡಿ ದಾಸಾಯರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜಾಡ್ಯವು ಗುಣಮುಖವಾಗಹತ್ತಿತು.
ಅದೇ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ವದ್ಯ
ರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಇವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯವಾಯಿತು ಕೆಲವು
ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವರ
ಆಜ್ಞಾ ಪ್ರಕಾರವೇ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ದಾಸಾಯರ ಶಿಷ್ಯ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ
ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥ ವಿರಲರಲ್ಲಿ “ವರದೇಶ ವಿರಲ” ಎಂಬುವ
ಅಂಕಿತವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅನೇಕ ವದಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ,
ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪುಣೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಬಂದ
ಆಖ್ಯಾನವನ್ನೂ, ಮನೋಹರವಾದ ವದಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀ

ಮದ್ಭಾಗವತ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂಧಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ಪ್ರಲ್ಹಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತೂ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಗುರುರಾಜರ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ರಚಿಸಿ, ಒಳ್ಳೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಇಂತಹ ಸುಶೀಲರೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ, ನನಗೆ ಲೌಕಿಕ ಪರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವು ತಪ್ಪಿಹೋದಕಾರಣ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಪರಮಿಸಿದವು.

(೪) ಶ್ರೀಯುತ ಸ್ವಾಮಿರಾವ ಇವರು ಯಾತ್ರಾ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ (ಇವರು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯ ನಿಮಿತ್ತ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮುಂಡೇವಾಡಿ ದಾಸಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಶಕೆ ೧೮೪೨ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂಡೇವಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಮುಂಡೇವಾಡಿ ದಾಸಾರ್ಯರ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಮ| ರಾ| ಬಿಂದೂರಾವ ಮುತಾಲೀಕ (ಧಾರವಾಡ) ಇವರು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ವದಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಬಟ್ಟು, ನಾನೇ ಸ್ವಂತ ನಮ್ಮ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ದಾಸಾರ್ಯರ ವದಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದರಂತೆ ಕಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುದ್ರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಕಲವು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವ ಕಾರ್ಯವು ಅವರಿಂದ ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾವು ಈಗ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಉತ್ತೇಜನವೇ ಕಾರಣವಾಯಿತೆನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದ ಕೃಪಾ ಇವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

(೫) ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ, ದಾಸಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹರಿ ಬೀಳಲೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ಹರಿವಾಯುಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಕೈಕೊಂಡಿರುವೆವು. ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಾಗಿರುವದರಿಂದ ಇವರ ಪದಪದ್ಯಗಳಾದರೂ, ಅನೇಕ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಮಂಡಲವಾಗಿರುವವು. ಆದಕಾರಣ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು

ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳು, ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದು ಸುಮಾರು ೧೨೫-೧೩೦ ವರ್ಷಗಳಾದಕಾರಣ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳ ಕೊನೆಯು ಹರಿಡುಹೋಗಿರುವದು. ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾರಿಹೋಗಿರುವವು. ಆದರೂ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರೂ ವದಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರೂ ಇದ್ದಕಾರಣ ವಿಶೇಷವಾದ ತೊಂದರೆಗಳೇನೂ ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲ ದಾಸಾರ್ಯರು ಬರೆದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಈ ಮೊದಲೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಉಳಿದ ೭ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಯಥಾನುಕೂಲ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸುವೆವು. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ೨೫೨ ಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ೧೨ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ಪಿರಲರ (ರಾಮದಾಸರ) (೧೪) ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನೂ, ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಮಿ ರಾವ ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನವೃಂದಾ ವನಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವೆವು.

ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯಮಾಡಿದಂಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪ್ರಪೌತ್ರರಾದ ತಿ ರಾಮ ಚಂದ್ರ ಪಿಜಯರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಮತ್ತು ದಾನಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಹನಮಂತ ವ್ಯಾಸರಾವ ಕು! ಲಿಂಗಸೂಗೂರ ಇವರ ಉಪಕಾರವು ಚಿರ ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿರುವದು ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಖ್ಯ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ, ದಾಸಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯನರ್ಗ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ತಿ ರಾ! ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ ಜೋಸಿ, ಮ! ರಾ! ವೆಂಕಟರಾವ ಹಳ್ಳಿರಾವ ವಕೀಲ ಇವರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞತನಾಗಿರುವೆನು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಈ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತತವಾಗಿ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವದಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮಾಖ್ಯ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ದಾನಾರ್ಯ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಮುದ್ದುರಂಗರಾವ ಮಾಸ್ತರ ಇವರ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಿಸಿ, ಇವರಿಗೆ ದಿನದಿನೇ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ವರ್ಧಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಲೋಕಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ
ತೋರಿದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಶ್ರಮವು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಶ್ರೀ ಹರಿ
ವಾಯುಗಳು ಈ ಸದ್ಭೀತುವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಲೆಂದು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ದಾನಾರ್ಯರ ವಂಶಜರ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೆ ನೇರದ

ಕಶ್ಚಿದ್ಭಕ್ತನಾದ

ಹನಮಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೊರಾಬಾಳ,

ವಕೀಲ, ಲಿಂಗನೂಗೂರ,

ಶಕ ೧೮೪೮ ಆಷಾಢ ಶು' ೧೦

ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಯಚೂರ, ನೈಜಾಂ.

॥ श्री सीताराम चंद्रो विजयते ॥

प्राणपतिपदद्वंद्व पंकजासक्त मानस ॥

शमादि गुण संयुक्तं श्री प्राणेश गुरुं भजे ॥

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಚರಿತ್ರೆ.

ವರಮ ಭಾಗವತ ಶಿರೋಮಣಿಗಳೆನಿಸಿ, ದಾಸವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸರಾಯರು, ಸೈಜಾಂ ಇಲಾಖೆ ಜಿಲ್ಲಾ ರಾಯಚೂರ ತಾಲೂಕು ಲಿಂಗನೂಗೂರ ವೈಕಿ ಲಿಂಗನೂಗೂರದಲ್ಲಿ, ಕಾಶ್ಯಪ ಗೋತ್ರದ, ಶ್ರೀವತಿ ಅಯ್ಯನವರೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸದ್ವೈಷ್ಣವ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಶಾನುಭೋಗ ಅರುಕವ್ವನವರ ಸುತರಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಯೋಗೇಂದ್ರರಾಯರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು ಜನನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ದಾಸಾರ್ಯರ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ಶ್ವೇತ ವರ್ಣ ಏಶಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಅತಿತೇಜಃಪುಂಜವಾಗಿತ್ತು. ದಾಸಾರ್ಯರ ಜನನಜನಕರು ಇದೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ರೋಗವೆಂದು ಭಾಸಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೆಯೇ ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಂತ್ರಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಸೇವಾಮಾದಿಸಲು, ಸಕಲ ಶ್ವೇತವು ನಿವಾರಣವಾಗಿ ಅಂಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿಯಿತು ಇದನ್ನು ಕಂಡು, ಪೂರ್ವದಂತೆ ಪುನಃ ಸೇವಾನದಿಸಲು, ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರಿಂದ:—“ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಕಾರಣ ಇದು ಹೋಗಲಾರದೆಂದು” ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಾಗಿ, ಶ್ರೀ ದಾಸಾರ್ಯರ ಜನಕರಾದ ತಿರುಕವ್ವನವರು ಬಹು ಆನಂದದಿಂದ ಗುರುರಾಜರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮರಳಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದಾಸಾರ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬರುವವರಾದರು. ಶ್ರೀ ಮತ್ಪೂಜ್ಯ ದಾಸಾರ್ಯರು ನಾಕ್ಷಾತ್ ಮರುದಂಶಯುಕ್ತರಾದ, ಪಾಂಡು ರಾಜನ ಅನತಾರವೆಂದು ಹಿರಿಯರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ದಾಸಾರ್ಯರು ಕೆಲಕಾಲ ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಮಧುರಿ ಕಥಾಮೃತಸಾರವೆಂಬ ಸಕಲ ವೇದಾರ್ಥ ಪ್ರತಿಸಾದಕವಾದ ಗ್ರಂಥ

ವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದ ಕವಿಕುಲ ತಿಲಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ವಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ವರತತ್ತ್ವೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, “ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ” ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ವಡೆದು, ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ವರಮು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಶಿರೋರತ್ನವೆನಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಗವದ ಪರೋಕ್ಷಿಗಳಾದರು.

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ಅನೇಕ ವದವದ್ಯ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರಲ್ಲದೇ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಮೇಯ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಿಂದ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

೧ ಗಾಲನ ಚರಿತ್ರೆ, ೨. ಕಾಲಿಯಾಮರ್ದನ ಕಥೆ, ೩. ಬುದ್ಧಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥೆ, ೪. ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ, ೫. ಭ್ರಮರಗೀತಾ, ೬ ಮುಯ್ಯದ ವದ, ೭. ಶ್ರೀಹರಿ ನಾಯುಸ್ತುತಿ, ೮ ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ, ೯ ಕಾಳೀ ಸ್ವಯಂವರ, ೧೦ ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ (ಗರುಡಗರ್ವಹರಣ), ೧೧ ಭೀಮ ನೇನವಿಲಾಸ (ಕೀಚಕವಧ), ೧೨ ವೀರಭದ್ರವಿಲಾಸ (ದಕ್ಷಸುರಧ್ವಂಸ ಕಥೆ), ೧೩ ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ (ಸುಭದ್ರಾಹರಣ), ೧೪. ಅನಿರುದ್ಧವಿಲಾಸ (ಉಷಾಹರಣ), ೧೫. ವಶಿಷ್ಠ ಮಿಶ್ರಾಸಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ, ೧೬. ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ ಮಹತ್ವ್ಯ, ೧೭. ತಿಥಿತ್ರಯನಿರ್ಣಯ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬಹು ರಸಭರತವಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತ್ಯುದ್ರೇಕವಾಗುವಂತೆಯೂ ರಚಿಸಿರುವರು ದಾಸಾರ್ಯರ ಕೆಲವು ಕವಿತೆಗಳು ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲವು ಹಳೆಗನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲವು ಬಹು ಸರಳವಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವು ಬಹು ಪ್ರೌಢವಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವು ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವು. ಕೆಲವು ಕವಿತೆಗಳು ಅನೇಕ ಪ್ರಮೇಯಗಳಿಂದಲೂ, ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರಾಣ ಉಪ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಕಥೆಗಳಿಂದಲೂ, ದಾಸರ ಗೌವ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವದರಿಂದ ಅರ್ಧವಾಗುವದೇ ವರಮು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವದರಿಂದ, ಇವರು ಹಳೆಗನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರೂ, ಭಗವದ ಪರೋಕ್ಷಿಗಳೂ ಇದ್ದರೆಂಬುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಹನೀಯರು ಲೌಕಿಕ ಅತಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಿ ದಾಗ್ಯಾ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಷ್ಠಿಕವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ವಗುರುಗಳಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಶ್ರೀ ಸೀತಾ, ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ವೇದವ್ಯಾಸ, ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ, ತಾಂಡವಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಂಕಟೇಶ ಮುಂತಾದ ೧೪ *ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಸೇವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ “ಗ್ರಹಕರ್ಮ ವ ಬ್ಯಾಸರದಲೆ ಪರನೋತ್ಸಹದಲಿ ಮಾಡುತ್ತ, ಮೂಜಗದಾ | ಮಹಿತನ ಸೇವೆ ಇದೇ ಎನುತಲಿ, ಅಹರಹರ್ಮನ ದಲೆ ಮೋದಿಸಿ ಸನುರ್ಪಿಸುತಿವ್ವದೆ” ಎಂಬ ವಚನಾನುಸಾರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವದಕ್ಕೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಪಾಲಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತಾವು ಒಂದು ಗಿಡದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕುಳಿತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವರು ಎಲೇಷವಾಗಿ ದಶನುಸ್ಕಂಧ ಭಾಗವತ ಕಥಾಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುವರು; ಮರಳಿ ತಮ್ಮ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಾಷ್ಠಿಕವನ್ನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ತಾಸಿನ ಮೇಲೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹದಿನಾರು ಹರದಾರಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ “ಮಾನ್ವಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ” ೬-೭ ತಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರು ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರಾಯರು ತಮ್ಮ ಪಿತೃಕಾರ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೇ “एकसंत बहुधाकल्पयति” ಎಂಬೋರಿತ್ಯಾ ಚಿಂತ ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಮೇಲಿಂದ ಈ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಸಾಂಶರೂ ದೇವತಿಗಳೂ ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಾ ದರೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ

ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಬಂಧುಗಳಿದ್ದರು; ಇವರಲ್ಲಿ ಇವರ ಅಣ್ಣಂದಿ ರಾದ ರಾಘವೇಶನವರು ಒಳ್ಳೇ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೂ, ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಲೌಕಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರಕಾರದ

* ಈ ೧೪ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಇನ್ನೂ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಜರಲ್ಲಿ ಇರುವವು.

ದ್ರವ್ಯದ ಅಪವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಆರೋಪದಿಂದ ಇವರನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂ ತರಕ್ಕೆ ವೈದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಲು, ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಾಹ್ನಿಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸರ್ವಕ್ಕೆ (ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ) ಹಾಲನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ತಾವು ಉಪೋಷಣದಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಕಾಲಕಳೆದು ಸ್ವಮುಹಿಸುಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರಂತೆ. ದಾಸಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ (೨೫೨) ಕೀರ್ತನಗಳು ರಾಘವನವರಿಂದಲೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಮತ್ತು ದಾನಾರ್ಯರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ೨೫-೩೦ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಆತಿ ಮುಗ್ಧಭಾವದಿಂದಿದ್ದು ಭೂಮಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸು ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಏನ ಒಬ್ಬ ಏಜಾತಿಯ ಪುರುಷನು ಜೈಮಿನಿಭಾರತದ ಕೆಲವು ವದ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ಅವನನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರಲೋಸುಗ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು ಆಗ ಇವರ ಸಂತತ ಮುಗ್ಧಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ ಅವನು: “ಇದು ಕೋಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೊಟ್ಟೆಯ ನೀರನ್ನು ಹೊದೆದಂತೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು” ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಂಕ ಮಾತ ನ್ನಾಡಲು, ಇವರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಪುಟ್ಟಿ, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾನಾರ್ಯರ ಅನು ಗ್ರಹದಿಂದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ದಾಸಾರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಹುರ್ಮುಹುರ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ವೆಂದು ತಿಷ್ಠವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಹಿರಿಯರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಏಕೇಷ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಏನಂದರೆ:—ಶ್ರೀ ಮದ್ರಾಘ ವೆಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ (೭) ಎಳನೇ ಪೀರಸ್ಥರಾದ ಶ್ರೀ ಮದ್ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಲೋಕೋದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು, ಲಿಂಗ ಸೂಗೂರಲ್ಲಿ ದಾನಾರ್ಯರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದಾಗ ದಾಸಾರ್ಯರ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವರ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಭಕ್ತಿಭಾವಗಳಿಗೂ ಲುಬ್ಧರಾಗಿ, ದಾಸಾರ್ಯರ ಮೇಲೂ, ಅವರ ವಂಶಸ್ಥರ ಮೇಲೂ ವರಮಾನುಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ದಾನಾರ್ಯರ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಬಣವಿಯ ದೊಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವೆನಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾವು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮುಂದೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡುತ್ತ

ಮಾಡುತ್ತ ಪುಣೆ ಶಹರದಲ್ಲಿ ಶಾಲಿವಹನ ಶಕೆ ೧೭೦೭ನೇ ವಿಶ್ವಾಸಮು ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಆಷಾಢ ಶು| ೬ ಮಂಗಳವಾರ ಉತ್ತರಾಸಕ್ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಹ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ತೆರಳುವರಾದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಕಲಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅವುಣೆಮಾದಿದ್ದೇ ನಂದರೆ: - “ನಾವು ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರಹಾರವಾದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರಲ್ಲಿ ಇರಲವೇಕ್ಷಿಸಿ ನೀವು ದಾನಕೂಟ್ಟಿರುವ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಣವಿಯ ಸೊವ್ವೆಯ ಕೆಳಗೆ ತುಲಸಿ ವೃಕ್ಷರೂವದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ; ಅಲ್ಲಿ ವೃಂದಾವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ; ಪುಣೆ ಯಿಂದ ನಮ್ಮ ವಾದುಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹುವದಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಅವನ್ನು ವೃಂದಾವನದಡಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿರಿ.

ಶ್ರೀಗಳವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಲು ಬಣವಿಯ ಸೊವ್ವೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಪುರುಷವ್ರನಾಣದ ಪ್ರಸ್ಥಲ್ಲಿತ ತುಲಸಿ ವೃಕ್ಷವಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸರ್ವರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಿಕಿತರಾಗಿ, ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೂಂಡಾಡಿ, ಕಲಕಾಲ ಆ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ವೃಂದಾವನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಅತ್ತ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ವಾದುಕಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಸಮೇತ ಲಿಂಗಸೂ ಗೂರಿಗೆ ಕಳುಹುವದೆಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವತಃ ಅರ್ಚಕರೇ ವಾದುಕಗಳನ್ನು ಲಿಂಗಸೂಗೂರಿಗೆ ತಗದುಕೊಂಡುಬಂದು, ಶ್ರೀ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಕೂಡಲು, ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವೃಂದಾವನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿದರು ಇಂದಿಗೂ ಅನೇ ವಾದುಕಗಳು ಇರುವವು ಅಂದಿನಿಂದ ವ್ರತಿ ವರ್ಷ ಆಷಾಢ ಶು| ೬ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಆರಾಧನಾರಥೋತ್ಸವ ವ್ರತಿ ಗುರುವಾರ ವಲ್ಲಕ್ಕಿಸೇವೆ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವೃಂದಾವನ ವಾದುಕಗಳ ಪೂಜಾ ಮುಂತಾದ ಸೇವೆಗಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಜರುಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವಾ ಚೀನ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸೇವಾ ಸಂಘಟಿಸುವದು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸರಾಯರ ಪುಣ್ಯಫಲವೇ ಸರಿ. ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರಪ್ರಿಯರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಬಂದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ದಾಸ ರಾಯರು ಬರೆದ ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿರುವದು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವದು ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗದೆಂದೆಣಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುತ್ತವೆ.

|| ಮಧ್ಯನಾಮವ ಧಾಟಿ, ಝಂಕಿತಾಳ ||

ಯತಿ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ವರದೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯ ! ರತಿಹರುಷ
ದಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದೂ || ಸಧಿಯಿಂದ ನಿಂತ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳ್ವದಕ್ಕೆ |
ಮತಿಗೊಟ್ಟು ಪೇಳಿಸಲಿ ಗುರುರಾಯರೂ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀಶ ರಾಮವ್ಯಾಸ,
ದೇವರರ್ಚಕರಾದ | ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾನ್ವದಾ || ದಾಸಕುಲ
ದೀವ ಶ್ರೀ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥಾಖ್ಯ | ದಾಸರಾಯರ ದಯವ ಸೂಸಿ ಪಡದಾ
|| ೧ || ಶ್ರೀವತಿ ಅಯ್ಯನವರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಈ | ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸವರ್ಯ
ರಿಗೇ || ಶ್ರೀವತೀ ದಯಮಾಡಿ ಒಲಿದ ಕಾರಣದಿಂದ | ಭೂಪ ಮುನಿವ
ರರು ಬಂದಾಸಮಯದೀ || ೨ || ಆ ವನಿತು ಗುರುವರರ | ಶ್ರೀಪಾದ
ಪೂಜೆಯನು | ತಾಪರಹಿತಾರಾಗಿ ಅರ್ಚಿಸಲ್ತೇ || ಗೋವತಿಯ ಅರ್ಚ
ಕರು ಬಹು ತುಷ್ಟರಾಗಿ ಈ | ತಾಪಸದ ಸ್ಥಳವೆನುಗೆ ಈಯನಲ್ತೇ || ೩ ||
ಈ ಕಾಯವೇ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಕಮಲಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿಸುವೆ ಕರುಣಿಸು
ವದೂ || ಬೇಕೆಂದು ಅನುಗ್ರಹವ ಮಾಡಿ ಬರುವಂಥ ಸುಖ | ನಾ ಕಾಣೆನೆಲ್ಲಿ
ಈ ವೃದ್ಧಿಯೊಳಗೇ || ೪ || ಅಂದು ಇನುಗೆ ದಾಸವರ್ಯರಿ ಭಾವೆ ನುಡಿ |
ದಂದದೀಯಮಿವರರು ಅತಿ ಹರುಷದೀ || ಸಾಂದೀವಗೊಲಿದ ಶ್ರೀಹರಿ
ಯಾತ್ರ ಆ ವುಣ್ಯ | ಮಂದಿರದಿ ಮಾಡಿದಾನಂತರದಲೀ || ೫ || ಕೆಲವು
ದಿನಸಾದ ಮ್ಯಾಲೀ ದಿವ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ | ತುಳಸಿ ವೃಕ್ಷದ ರೂಪ ತಾಳೈವೆನು
ತಾ || ಸಲೆ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಬಂದು ಪೇಳಲಾಬಣವಿಯನು | ಬಲು ಬ್ಯಾಗದಿಂ
ತಗಿಸಿ ನೋಡುತಿರಲೂ || ೬ || ದಿವ್ಯವಾದಂಥ ದಳಯುಕ್ತದಲಿ ಬೆಳದಿದ್ದ
ಸೇವೆಗರ್ಹವಾದ ವೃಕ್ಷ ನೋಡಿ || ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ಸೂತನೀ ವರಿಯ
ತೋರಿದಾ | ನೀವೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನುತಾ || ೭ || ಬಲ್ಲಿದಾರಾದ
ಯತಿ ಮನುಷ್ಯನಳತೆಯ ವೃಕ್ಷ | ದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯಗೊಳುತ ಇರುತ
ಯಿರಲೂ || ಸಲ್ಲಲಿತವಾದ ವೃಂದಾವನದಿ ಪೂಜೆಗಳು | ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದೆನುತ
ಇಚ್ಛೆಮಾಡೀ || ೮ || ಯಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಒಂದೆರಡನೇ ವರುಷ |
ಅತ್ರ ವೃಂದಾವನದಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ || ಸೂತ್ರನಾಮಕ ಸ್ರಾಣಪತಿಯೊಡನೆ
ಆಗಲೆಂ | ಧಾತ್ರಿಸುರರಿಗೆ ಸೂಚನಾದ ಮೇಲೆ || ೯ || ಗುಲಗುಂಜಿ ಮರದಿ

ಯೋಳಗಿದ್ದ ವೃಂದಾವನದ | ಶಿಲೆಯನ್ನು ತರುವದಕ ಸ್ವಪ್ನವಾಗೇ || ಶುಲ
ಭವೋ ಹ್ಯಾಗೂ ನೋಡಲಬಹುದು ಎಂದು ಅಹೋ | ಬಲನ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ
ಪೋಗಲಾಕ್ಷಣದಲೀ || ೧೦ || ಖರಿಯವಾಗಿರಲದನು ತಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸು
ವಾಗ | ಸರುನಜ್ಜರಾಯರಂಶಸ್ಥರಾದಾ || ವರ ಭುವನೇಂದ್ರ ಯತಿಗಳು
ಜುಮಲವುರದಿಂದ | ನರಹರಿಯ ಶಾಲಗ್ರಾಮ ಕುಸಿದದನೂ || ೧೧ ||
ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೃಂದಾವನದ ನುಧ್ಯದಲಿ | ಆರೈಸಿ ಯಿಟ್ಟ ಕಾರಣದಿಂದಲೀ ||
ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸರ್ವಗಳ ಭೀತಿಯು ಇಲ್ಲ | ಭೂಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಜನರು
ಗಳು ಕೇಳೇ || ೧೨ || ಕರ್ಮಂಟವರರು ತಾವ್ ಮೆಡುವಂಥ ಹಾವ
ಗೆಯು | ವೇರ್ಮೆಯಿಂದೀ ಲಂಗನೂಗುರದಲೀ || ನಿರ್ಮಲದಿ ತಮ್ಮ
ವೃಂದಾವನದ ಸನ್ನಿಧಿಲಿ | ಸರ್ವದಾ ಪೂಜೆಗಿರಲೆಂದು ಸ್ವನ್ನಾ || ೧೩ ||
ಅಲ್ಲಿ ವುನದದಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಚಕರಿಗಾಗಲೈ | ಸಲ್ಲಿತನಾಗಿ ಕಳುಹಿದ ಕಾರಣಾ ||
ಬಲ್ಲವರು ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕೂಸೆಗೆ | ಸಲ್ಲವರು ಸದ್ಗತಿಗೆ
ಕೇಳಬಹುದು || ೧೪ || ಈ ಸ್ಥಳವು ಬಹು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದದರಿಂದಲಿ |
ವಾಸ್ತವ್ಯ ಇವರು ಬಂದಿರುವೃತ್ತಿಹ್ಯಾ || ಆಸ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ತೋಷಬಡುವ
ವರ ಮನದ | ಆಸ್ತಿ ಪೂರೈಸುವರು ಸರ್ವಜ್ಞರೂ || ೧೫ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ
ಶ್ರೀ ಬಾದರಾಯಣ ತನ್ನ | ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲನೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾ || ಮರ್ತ್ಯ
ಲೋಕದ ವದವಿ ಕೀಟದಿಂದಾಳಿಸಿದ | ನಾ ತೆರದಲೆನ್ನಿಂದ ವೇದಿಸಿದ ವದವಾ
|| ೧೬ || ಮೋದದಿಂದಲಿ ಈ ಹದಿನೇಳು ನುಡಿಯ ಶ್ರೀ | ಮೋದ ತೀರ್ಥರ
ಪಾದಾರ್ಪಿಸಿದನೂ || ಮೋದ ಪುಟ್ಟವಂತೆ ವರಣೆಮಾಡಲ್ಕೆ ಮಾ | ಮೋದ
ವಿಠಲ ಪ್ರೀತನಾಗುತ್ತಿಹನೂ || ೧೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ನ್ಯಾಯಿಗಳವರು ಲಿಂಗನೂಗೂರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ
ಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ಸರ್ವದಾ ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಾ, ಗುರುಗಳ ಸೇವಾ ಮತ್ತೆ ಸದ್ಗ್ರಂಥವಾರ ಸತ್ಕಥಾಲಾಪನನ್ನೇ
ಮಾಡುತ್ತ, ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಉದ್ಧಾರ
ಮಾಡುತ್ತ, ಶಾಶ್ವಿತವಾದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ದೇಹನಾರ್ಥಕತ
ೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೭೪೪ನೇ ಚಿತ್ರಭಾನು ಸಂವತ್ಸ

ರದ ಆಪ್ತೀನ ಶು! ೭ ದಿನಸ ಈ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಶ್ರೀ ಹರಿ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಶಾಶ್ವಿತವಾದ ಲೋಕವನ್ನೈದಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಮಕ್ಕಳೂ, ಶಿಷ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಪರ್ಮಲರು ರಚಿಸಿದ “ತರಳಿದರು ವರಮ ತೋಷದಲಿ ಹರಿಪುರಕೆ” ಎಂಬುವ ವದನು ಇದೇ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ಪಿರ್ಮಲ ಪದಗಳಲ್ಲಿ (೧೭)ನೇ ವದ್ಯವಾಗಿ ಕೂಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸರೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆಂದು ಪುಲಿ ಬರೆದಿದೆಯಷ್ಟೇ! ಇವರ ಮೂಲ ಹೆಸರು ವೆಂಕಟ ದಾಸರು, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗಾಗಿಡಲು, ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟ ದಾಸರು ಸಂತತ (೧೫) ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ತಮ್ಮ ವರಮ ಗುರುಗಳ ಸೇವಾ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವಾತ್ರರಾಗಿ, ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು, ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಆಜ್ಞಾ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ಪಿರ್ಮಲರಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ಪಿರ್ಮಲ” ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಗವದ ವರೋಕ್ಷಿಗಳಾದರು ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರು ವರಮಾನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ತಂಬೂರಿಯು ಈಗ್ಯೂ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಇರುವದು ಮಹಾತ್ಮರೂ ದೇವಾಂಶರೂ ಆದ ಇವರೂ ಕೆಲವು ವದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕನ್ನುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ಬೇಡೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕಾರಣ ತಿರುಗಿ ವದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ

ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ಕಲಕಾಲ ಲೌಕಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವದೋ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಸಲುವಾಗಿ, ಅಶ್ವಾರೂಢರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗ್ರಾಮವಾದ ರಾಮಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಬಿಡವಾದ ಈಚಲ ಮೊದೆಯೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯಾಘ್ರವು ಬಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ, ಇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪವದರೂ ತ್ರಾಸ

ಕೊಡದೆ ತಿರುಗಿಹೋಯಿತು ಆಗ್ಗೆ ಇವರ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ರುಮಾ
ಲವು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಂತೆ; ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಇವರು ಲೌಕಿಕವನ್ನು ಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥರು
ಗಳಿಂದಲೂ ಮರ್ಯಾದಿತರಾಗಿ ಸದಾಭಗವತ್ತರರಾಗಿ ಇದ್ದರು

ಈ ಮಹನೀಯರು ತಮ್ಮ ಅವತಾರಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಲು, ನಿಯಾ
ಣಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲಿಗೇಯೆ, ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ :—“ ನಾವು
ಇಂದಿನಿಂದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಘ ಬಿ ೩೦ ಅನಾನಾಸಿ
ದಿನನ ನಿಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕದೇಹ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ
ಗುವ ಯಾಗಸ್ಯವನ್ನು ರುಚಿಭೂತವನ್ನಾಗಿಸುವೆವು, ಅಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿನ ಕಟ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಶ್ರೀ ತುಲಸಿ, ಚಂದನಕಾಷ್ಠ ಮೊದಲಾದ ತಕ್ಕ ಯಜ್ಞದ್ರವ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ಅದರಂತೆ ಯಾವ
ಯೋಚನೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲಿಗೇಯೇ
ನಕಲ ನಾನಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು, ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾ
ರ್ಯರು ಶಕ ೧೭೮೨ ಗತಾಬ್ಬ ರೌದ್ರಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಘ ಬಿ ೩೦
ಸೋಮವಾರ ದಿನನ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹರ
ದಾಯಿ ಮೇಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಗಿರಥಿಯ ಜಲವನ್ನು ತರಿಸಿ, ಸ್ನಾನವನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಗಳನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡಿ, ತಮಗೆ ಪರಮ ಪ್ರಿಯ
ಶಿಷ್ಯರಾದ ಮತ್ತು ಅವರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠ
ಲಾಂಕಿತ, ರಾಮದಾಸರಿಂದ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಿ,
ರಾಮದಾಸರ ಶಿರದಲ್ಲಿ “ಈ ಕರಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ
ವರಮ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
ರುವವು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮ ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ,
ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಅವುಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯಾವ ತರದ ರೋಗೋ
ವದ್ರವಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಿರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಲಯದ ಚಿಂತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ,
ದಿವ್ಯದ್ವಿತೀಯ ಯಾಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ನೇತ್ರಗ
ಳೆರಡನ್ನೂ ಅಂಗೈ ಅಗಲು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಶಿರೋಧ್ವಪದ್ಮಾರದಿಂದ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ

ತರಳುವರಾದರು. ಇವರಾದರೂ ಅನೇಕ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿರುವರು. ಇವರು ಯಾತ್ರಾಪ್ರವಾಸ ಸುಮಾರು (೬೬) ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಕ ಮಾಡಲೋಚನ, ಇವರ ವರಮುಮಿತ್ರರೂ ಮಹನೀಯರೂ ಆದ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಂವನ್ದ ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯಗಾರಲವಾಡ, ಇವರು ಶ್ರೀ ದಾಸಾರ್ಯರು ಯಾತ್ರಾಪ್ರವಾಸದ ನಾಲ್ಕಾರು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಕೂಡುವ ಸ್ತಂಭದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣದಾದ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಾವು ಸ್ವತಃ ಕಟ್ಟಿ, ಅನೇಕ ವಿಧದಿಂದ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ದಾನಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಿಗೆ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಅದ್ಯಾಪಿ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದಾಸರಾಯರ ಸ್ತಂಭಮತ್ತೂ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪೂಜಾ ಆಗುತ್ತಲಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಮಾಘ ಬಿ ೩೦ಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಕೂಡಿ, ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆ ಭಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇಂತಹ ಭಗವದ ವರೋಕ್ಷಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯಾಗ್ರೇಸರರಾದ ರಾಮದಾಸರು ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು.

ಇವರು ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸೋದರಳಿಯಂದಿರು, ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾನಾರ್ಯರ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ರಾಘವನವ ದೌತ್ತರು; ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾನಾರ್ಯರು, ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಹಿರೆ ವೆಂಕಮ್ಮನವರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ; ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮ ಪೂಜ್ಯ ಜಗನ್ನಾಥರಾಯರೂ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಭಜನಾಸೇವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಹಿರೆ ವೆಂಕಮ್ಮನವರಿಂದಲೇ ವದವದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ; ಈ ಪ್ರಕಾರ ವತಿಸತ್ತಿಯರು ಸೇವಾಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಅವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇಯ ಹಿರೆ ವೆಂಕಮ್ಮನವರು ರಾಮದಾಸರೆಂಬುವ ಓರ್ವ ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ವಡೆದರು ಈ ರಾಮದಾಸರ ಮೈಬಣ್ಣವು ಕಪ್ಪಾದದ್ದು; ತೇಜೋಮಯರಾಗಿ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಇವರು ಪೂರ್ವವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅತಿ ಹುಡುಗಾಟಕೆಯಿಂದ ಕತ್ತೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟಗಳನ್ನಾಡುವರು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸುಮಾರು ೨೦-೨೫ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಇರಲು, ಒಂದು ದಿನ ಇವರ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರಾದ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರು ದೇವಾತಾ ಚರ್ಚನೆಯ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಗಂಧ ತೆಗೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ: “ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಆಟವೆಂದು” ರಾಮದಾಸರಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗಂಧದ ಕೊಂಡಿನಿಂದ ಭರದಿಂದ ಒಗೆಯಲು, ಅದರ ವೆಟ್ಟು ತಲೆಗೆ ತಗಲಿ, ರಕ್ತಸ್ರವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು; ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ (ವೆಂಕಟ ದಾಸರ) ಧರ್ಮವತ್ತಿಯರಾದ ವರದೇಂದ್ರಸ್ತನವರು ರಾಮದಾಸರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ರಕ್ತ ಸ್ರವಿಸುವ ಸ್ಫೋಟನ ದ್ವಾರವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದರು; ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ಬೇಡೆಂದು ಹೇಳಲು, ಕೆಲವು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಸ್ರಾವವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ರಾಮದಾಸರಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಸುಕೃತದಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟ ದಾಸರು (ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರು) ಇವರಿಗೆ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ—“ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ಎಂಬುವ” ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪ್ರದಾನಮಾಡಿರು ಅಂದಿನಿಂದ ಇವರು ದಿನದಿನೇ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತತ್ಪರರಾಗಿ ಅತಿ ದೃಢವಾದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಗುರ್ವನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭಗವದ ವರೋಕ್ಷಿಗಳಾದರು ಮತ್ತು ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಭಗವದ್ವಾಸರಿಂದ ಮರ್ಯಾದಿತರಾಗಿ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ ನಾಮಾವೃತವನ್ನಿತ್ತು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದರು ಈಗಲೂ ಇವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವರು

ಇವರು ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ದರ್ಶನಕ್ಕೇಂದು ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ; ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಗುರ್ವನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅನೇಕ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿರುವರು. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇವರು ಅನೇಕ ಜನರ ರೋಗೋಪದ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ದೂರಮಾಡಿರುವರು ಮತ್ತು ಯಾವಾ

ಗಲೂ ಮೂಕಬಧಿರರಂತೆ ಇದ್ದು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಭಗವನ್ನಾನುಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಯಾರಾದರು ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದ್ರವ್ಯಾನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಲು, ಅಂದಿನ ದಿನದ ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ಕಾಲ ಕ್ಷೇವಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ವರುಷ ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಕ್ಕೆ ಗುರುರಾಜರ ಆಜ್ಞೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯವರ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಸ್ವಗ್ರಾಮವಾದ ಲಿಂಗನೂಗೂರಿಂದ ತರಳಿದರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕುಡು ರೆಯು ಬೆದರಲು ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದದಕ್ಕಾಗಿ, ಇವರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೆಟ್ಟುತಗಲಿ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಯಿತು. ಅದೇ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುರಾಜರು ಮರಳಿ ನೀನು ಸಿನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಹಾಗೇ ತಿರುಗಿ ಬರುವವರಾದರು ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳು ಹೋಗಿ ನಡೆಯಲು ಬಾರದಂತಾಯಿತು ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನರಿಗೆ, ಪುನಃ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಯಾತ್ರಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಮಹನೀಯರಾದ ಕೆಲವು ದಾಸವರ್ಯರುಗಳು ಪ್ರತಿಸುಯಂತ ಇವರ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು ಮತ್ತು ದಾಸವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಅವರೊಕ್ಕೆ ಗಳಿಸಿದ ಭಕ್ತರುಗಳು ಇವರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುವರು ಹೀಗೆ ರಾಮದಾಸರು ಸನ್ಮಾನಿತರಾದರು; ಮತ್ತು ಕಾಲು ಇಲ್ಲದಾಗಲೆ ಇವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ನ್ಯಾಮಿಗಳ ಮರವನ್ನು ತಾವೇ ಸ್ವಂತ ಉಡುಗುವರು; ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಕುಳಿತು ಭಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಕೂಪ್ರರು. ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಭಾಗವತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ, ಅತಿ ವಿಮಲವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಶಕ ೧೮೧೪ ನಂದನ ನಾನುಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದ ಶು ೮ ದಿವಸ ವರಲೋಕಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು

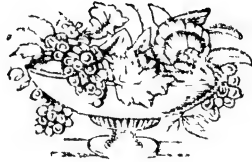
ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗಳು, ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ದೌಹಿತೃರಾದ ಮೌ ರಾ| ಹನಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಕೆಲೂರ ಇವರಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತವೆ ಈ ಪರಮ ಪಾವನವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಮತ್ತು

ಕೇಳಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ಆನಂದಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀ ವರಮಾತೃನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಶ್ರೀ ದಾಸಾರ್ಯರುಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಅವತಾರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮದ್ಗುರುವಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆನು

ಸಜ್ಜನ ಏಧೇಯ,

ಹನಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೊರಾಬಾಳ,

ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ



ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಕ್ರಮಾಂಕ	ವಿವರ	ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟಗಳು
೧	ಜಗನ್ನಾಥರಾಯರ ಸ್ತುತಿ	೩	೧-೨-೧೭೧
೨	ವಿಜಯರಾಯರ ಸ್ತುತಿ	೧	೨
೩	ಶ್ರೀಧರ ತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ	೧	೪
೪	ಭುವನೇಂದ್ರತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ	೨	೩-೪
೫	ವರದೇಂದ್ರತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ	೧೧	೫-೯-೧೭೬
೬	ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ ಸ್ತುತಿ	೫	೯-೧೨-೧೭೫
೭	ಸುಬೋಧೇಂದ್ರರ ಸ್ತುತಿ	೨	೧೩
(ಈ ಸುಬೋಧೇಂದ್ರರ ಸ್ತುತಿಗಳು ಶ್ರೀಧರ ತೀರ್ಥರ ಸ್ತೋತ್ರವಾದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಇವರು ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯರು ಆದರೆ ದೃಷ್ಟಿದೋಷದಿಂದ ಮರೆತು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ)			
೮	ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸ್ತುತಿ	೧	೧ -೧೪
೯	ಯತಿವೃಂದಸ್ಥರಣೆ	೧	೧೪
೧೦	ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ	೧	೧೪
೧೧	ಮಾಧವತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ	೧	೧೫
೧೨	ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ	೧	೧೫
೧೩	ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರಾಯರ ಸುವಾಲ್ಮೆ	೧	೧೫-೧೬
(ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗುರುಪರಂಪರಾ ಆರೋಹಣ ತಾರತಮ್ಯ) ಮುಂದೆ (ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯ)			
೧೪	ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಸ್ತುತಿ	೧	೧೬-೧೭
೧೫	ರುದ್ರದೇವರ ಸ್ತುತಿ	೬	೧೭-೨೦
೧೬	ಹರಿಹರನ ಪರವಾಗಿ ಸ್ತುತಿ	೧	೨೧
೧೭	ಭಾರತೀದೇವಿ ಸ್ತುತಿ	೬	೨೧-೨೪
೧೮	ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ತುತಿ	೧	೨೪
೧೯	ನಾಯುದೇವರ ಸ್ತುತಿ	೩೦	೨೫-೪೪
೨೦	ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ತುತಿ	೧೧	೪೪ ೫೦
೨೧	(ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ತುತಿ)	೩೬	೫೦ -೫೫-೧೭೨
೨೨	ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ ಕೀರ್ತನಗಳು (ದಶಮ ಸ್ಕಂದ ಬಾಗವತೋಕ್ತ)	೪೧	೬೨-೧೦೬

ಕ್ರಮಾಂಕ	ವಿವರ.	ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟಗಳು.
೨೩.	ಶ್ರೀ ದೇವರ ವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವ ಪದಗಳು. (ಪ್ರಮೇಯಕ್ತವಾದವು ಮತ್ತು ವಿವಾಹ ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಪದಗಳು)	೧೬ . .	೧೦೭-೧೧೩
೨೪.	ಬೋಧಪರ ಕೀರ್ತನಗಳು	೩೭ .	೧೨೩-೧೪೪
೨೫.	ಪ್ರಮಾಣಪ್ರಮೇಯಯುಕ್ತ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ವಚನಾನುಸಾರ ಕೀರ್ತನಗಳು	೧೨	೧೪೪-೧೬೭
೨೬.	ಉಗಾಭೋಗಗಳು .	೧೪	೧೬೭-೧೭೧-೧೭೫
೨೭.	ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಕೀರ್ತನಗಳು	೭ .	೧೭೧-೧೭೬
೨೮.	ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು	೧೦	೧೭೭-೧೮೫
೨೯.	ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು .	೧೪	೧೮೬-೧೯೦
೩೦.	ಶ್ರೀ ಗುರು ಪರದೇವ ಪ್ರಾಣಿಗಳವರ ಸ್ತುತಿ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ ಇವರ ಸುಡಿಗಳನ್ನು	೨೦೪ ಬಿಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು ೧೯೩-೨೦೪	

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಹು ಪ್ರಮಾದಿಂದ ತಾರತಮ್ಯ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಾರತಮ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ, ವಾಯುದೇವರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶಸೂರ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳು, ಇದೀವೆಂದು ಒಂದಿರುವವು. ಆದರೆ ಇದು ಮೊದಲಿಗೇನೆ ಒರತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಉಗಾಭೋಗಗಳು (೨೪೯-೨೫೦)ನೇ ಪದಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ದೊರೆತ ಕಾರಣ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಿಸುವದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು ೨೫೨ಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆವು. ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು, ಶ್ರೀಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು, ಸ್ತುತಿ ಇರುವವು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಪರದೇವ ಪ್ರಾಣಿಗಳವರ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತುತಿ ಪದ್ಯಗಳಿರುವವುಕಾರಣ ಅಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕಾಶಕ.

ಹರಿಃ ಓಂ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣಶಿವ ವಿಠಲ ವಿರಚಿತ ಕೀರ್ತನಗಳ ಅಕ್ಷರಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

೨

ಅಂಗನಾಕುಲಶಿರೋಮಣಿ	೨೦೨
ಅಂಜಿಕ್ಕಾತಕೇ-ಮನವೇ	೪೯
ಅಂದುಂಟಿಂಜಿಲ್ಲೇ ಮಾಧನ	೧೦೨
ಅನ್ಯಸತಿಗೆ ಬಲಿಯಬಾರದೂ	೧೪೨
ಅಂಧಂತನುಸೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ	೨೨೨
ಅವ್ಯವಹ ಜನಸಾನ	೨೩೧
ಅಭಯವೀಗಲೆ ಬೇಡೆ ಗುರು ಸುಬೋಧೇಂದ್ರ ಯಾರ	೨೪
ಅನುರಾಸ್ತ ಮೂಲಿಗೆ	೨೨೫
ಆಶ್ಚರ್ಯವು ಜಾನದಿಂದ	೨೨೮

೨-೨

ಅದರ್ಶಾಯಿನಾಡರು ವಳ್ಳೇ ಹಾದಿ ಪಿಡಿಯೆ ಪ್ರಾಣೇ	೧೨೯
ಆರಮುಂಧಳಲೀ-ಕರಕಲಯೆ	೧೩೫

೨

ಇಕ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೊ ಸಕ್ಕರಂಗ ನೋಡು	೧೩೧
ಇಕ್ಕೊಳ್ಳ ಬಿಲ್ಲೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳ ಕಲ್ಲೂ	೧೬೦
ಇಂತಿರುವದೇನುಬಗೆ ರಾಮನಾ	೨೨
ಇಂಥಲ್ಲಿರಬೇಕು ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕಮಾಡುವ	೨೦೦
ಇಂಥಾ ದೂರುವುದೋತಲ್ಲವೆನ್ನು . . .	೧೨೨
ಇದಕಿನ್ನಧಿಕ ಸುಖವೊಂದವಲ್ಲೆ .	೧೦೨
ಇಂದು ನೋಡಿದೆ ಹರಿಹರನ-ದೈತ್ಯ ವ್ಯಂಜಕಪ್ರಯನ .	೩೬
ಇಂದ್ರಸೇನಸಾಥ ಹೋಗಿ ಕೈಲೋಕ್ಕ ನಿವೃತ್ತ .	೨೫
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿ . . .	೧೫೦
ಇಂಥ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿತೊ	೧೨೫

ಈ

ಈ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರಸಬೇಡು
ಈ ವಸುಧೆಯೊಳ್ಳಿರಿಗಿಂತ ಕೃಷ್ಣನು ಅವುಪರಿಂದಿಹಾ

ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ

೧೦೪

೧೦೦

ಉ

ಉದ್ಧಾರನಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮ, ಅಹಲ್ಯಾ
ಉಸಕಾರ ಮರಿವುದುತಿತವಲ್ಲೋ .

೧೧೮

. ೯೭

ಏ

ಎತ್ತಾರೇ ಓಂದಿನಾಮಾತು ಭಾರತೀಶ ಸಿನ್ಹ
ಎಂದಿಗೆ ಬಹನೆ ಕೃಷ್ಣ-ಮಂಪಸ್ಕತಾನವ .
ಎಲೆನ ರಮಾವತಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬಾಯಿಯಡುಸಂ
ಎಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬ ಬಂತಮ್ಮಗಾರಾ
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ರಂಗಾ .
ಎಷ್ಟೊ ಹರಿ ಮರುತರ ಕೃಪಿಸನ್ನಲ್ಲಿ

೬೫

೧೪೧

೧೧೪

೧೪೬

೧೫೫

೨೫

ಏ

ಏನುಛೇದಿಸಿದ್ದೇನಕ್ಕಾ .
ಏನು ನೋಡುತ್ತ ನೀ ವರಕೆ ಮಗಳಾ
ಏನು ಮರುಳಾದೆನ್ನ ಎಲೆ ಭಾರತಿ
ಏನು ಸಾರ್ಥಕಾ, ಬದುಕಿ ಏನು ಸಾರ್ಥಕಾ
ಏನು ಸ್ನೇಹವನು ಮಾಡಿದಿರೆಯಮ್ಮ

೧೫೨

೧೬೦

೪೧

೨೦೧

೨೦

ಓ

ಒದಗಿಸಾಲಿಸೊ ಭವಾಂಬುಧಿಯ ಪಾಲಿಸೊ
ಒಂದಾರೊಳಿಂಟೆ ನಂದರೊಳಾ ಘನೈರಾಹೆಸ .
ಒಲ್ಲೇ ಈ ಕುಮ್ಮತ್ತಿಗಳ ಬಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲೇ

೨೨

೨೩೨

೨೦೬

ಕ

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿನ್ನಾ ಆಡಿಸೆ
ಕಡ್ಡಿಮೇಯಂದೂ ತುಡುಗು ಹೋಗಾ ಬಯಸಂಧಾ
ಕರಿವರದಗೆ ಪರಿಯರ್ಥಾಂಗಿಗೆ

೧೨೨

೨೩೬

೧೨೨

ಕೃಷ್ಣ ಹೋಗಿಹ ದಾರಿದ್ರ್ಯಾಧೀಶ	ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ
ಕಾಯೆ, ನಿನ್ನ ಪದ ತೋಯಜಕೆರಗುವೆ	೧೫೮
ಕಾಯಯ್ಯ ರೋಗನಿಕಾಯ ಕಳೆದು	೨೨
ಕಾಯಾ ಕಾಯಾ ಇಂದಿರೆ ತೋಯಜಾಕ್ಷಿ	೧೧೬
ಕಾಯೆ ಭಾರತೀ ನಿನ್ನ ಆರಾಧಿಸುವೆಯನ್ನ	೫
ಕಾಯೋ ಕೃಷ್ಣ, ಭವತೋಯದಿ ಮುಳುಗಿ	೪೦
ಕಾಳಿ ದ್ರೌಪದಿ ಬಾರತೀ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಿ ಲಾಲಾಜನುತೆ	೧೧೦
ಕೆಡುಬ್ಯಾಡ ಕೆಡುಬ್ಯಾಡವೆಲ ಪ್ರಾಣೇ	೪೯
ಕೆಡುವರೊ ವ್ಯರ್ಥ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ	೧೮೧
ಕೇಳಿ ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಒಂಕನಾಟಗಳು	೧-೪
ಕೊಡು ಸೀರಿ ಸೀರಿ ಹರಿ,	೧೩೦
ಕೊಡುವೆನು ಕೊಡುವೆನು ಕಡೆಗೆ	೧೩೨

ಗ

ಗಂಗಾಧರದೇವ ಜಯಗೀಷವ್ಯಾನಂಗಾರಿ	೩೩
ಗಂಗಾಧರ, ಸುಮತಿಪಾಲಿಸೋ	೪೧
ಗಂಗಾಪಿತ ರಾಘವ ನಂಬಿದೆ ಶ್ಯಾಮ ಲಾಂಗ ನಿನ್ನಯ ಪಾದವ	೯೦
ಗಂಗಾಪಿತ ವೆಂಕಟಪರ್ವತನಿಲಯ	೯೩
ಗುರುಗಳ ನೋಡಿರೈ ಉತ್ತಮ ವರಗಳ ವೀದಿರೈ	೨
ಗುರುರಾಯಾ ಗುರುರಾಯಾ ತರಣವ್ರಕಾಶ	೧೪
ಗುರುವರದೇಂದ್ರ ದಯಾಂಬುಧೀ ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲ,	೧೨
ಗುರುವೇ ಶ್ರೀವಸುದೇಂದ್ರ ಕರಣಾತ ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ	೧೧
ಗುರುವೆ, ಭಾರತಿನಾಥ ಶರಣು, ಲಾಲಿಸೋವನಾತ	೪೯
ಗೋಕುಲದೊಳಗೆಲ್ಲ ಕೊಳಲೂವಲು	೧೨೮
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮಂಗಳಾ	೧೮೬
ಗೋಪಿ ಹೇಳಿ ರಂಗಗೆ ಬುದ್ಧಿ	೧೩೪
ಗೋಪಿಚಂದನ ಮುದ್ರಧಾರಣ ಮಹಾತ್ಮಿಯನು	೨೨೪

ಘ

ಘಾಸಿ ಮಾಡನು ಯಮನು	೧-೩
-----------------	-----

ಚ

ಸದ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಚಿತ್ತಜನಪಿತನೆ ಯಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಎತ್ತ	೧೪೭
ಚಿರಕಾಲಾನುರೇಯೆ ಸಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ	೪

ಜ

ಜಯತೂ ರುಗ್ಗಿಣಕಾಂತಾ ಜಯತೂ ಕಂಸಕೃತಾಂತಾ	೧೭೦
ಜಯ ಸಾಂಡುರಂಗ ಹೋ ಜಲದನಿಭಾಂಗ ಹೋ	೮೬
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ಪ ಭುವನೇಂದ್ರ ಗುರುಕರ	೧೬
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ಪ ಪುಣ್ಯಾಲಯನಿಲಯಗೆ	೧೫
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ವ ಯೋಗೇಂದ್ರತೀರ್ಥಕರ	೧೯
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ವ ಅಂಜನಾಸುತನಿಗೆ	೭೧
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ವಲ್ಲ ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನಗೆ	೧೭೫
ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ಪಲ್ಲ ಕೋಪದಿಂ ಭೂವರಳದವಗೆ	೨೪೬
ಜಯಪನುಮಂತ ಭೀಮ ಜಯಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯ	೧೬೫
ಜಲಧಿ ತಕ್ಕದೊ ಸಿನ್ನಳಿಯಗೂ ಸಿನಗೂ	೧೬೪
ಜಾರ ಪುರುಷಾರಾಡೋ ನುಡಿಯು	೧೯೮
ಜೋ ಜೋ ಇಂದಿರೆ ಲಕುಮಿ ಜಯಂತೆ	೮೪
ಜೋಜೋ ವೃಷ್ಟಿ ಕುಲಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರಾ	೧೭೭

ತ

ತಂಗಿನೋಡಿದೆಯೇನಿಂದು	೧
ತ್ವರಿತಾಬಾರಯ್ಯ, ಹೇ ಶ್ರೀ ಯರಸ	೧೧೩
ತಾಳಲಾನೆನೀರೇ ಕರತಾರೇ	೧೫೪
ತಿಂಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬರುತಿಹ	೫೩
ತಿಳಿಯನು ಎಂದೆಂದಿಗನ್ಯ ರಂಗ ಬಲಿದ ಪಾಸರು	೨
ತಿಳಿವದು ಸಜ್ಜನರೂ ಶಿವ ಸಲಿಯ ವಿಧಿಗೆ	೨೨೦
ತುತಿಸಲಳವೇ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರನಾ	೧೩

ಧ

ಥಟ್ಟನೆ ನಡೆಗೋಕುಲಕಕ್ರೂರ	೧೪೨
---------------------------------	-----

ದ

	ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ.
ದಾತೆ ಇಂದಿರೆ ವಾರಿ-ಜಾತ ಮಂದಿರೆ	೮೧
ದಿತಿಜಕುಲ ತರಿಯ ಬಂದೆನೋ	೭೦
ದೂರ ನೋಡುವುದು ಚಿತವಲ್ಲವೋ	೬೩
ದ್ರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣಾ ಪಾಂಚಾಲಿ	೪೨
ದ್ವಯಪರ್ವನಾಮಿಕ ಕನಿಷ್ಠಾದಿ ಕ್ರಮ	೨೫೦

ಧ

ಧಿಕುಧಿಕು, ನರಸತಿ ಊಳಿಗವು	೨೦೪
ಧೂರೆತನಮಾಡುವರೀಪರಿಯಾಗಲು	೧೦೧

ಢ

ನಗಿಬರುವದೋ ಮನವೆ ನೀನು ಮಾಡುವಾ	೨೦೫
ನಂಬು ಹರಿಯ ವಾದವಾ ಮನವೆ	೧೮೩
ನಮಿಸೋ ಗಂಧವಸಗೆ ವೃತ್ತಿದಿನ	೪೬
ನಮೋ ನಮೋ ಗುರುನಾತ ನಿನ್ನ ಚರಣಯುಗಳಕೆ	೪೪
ನಮೋನಮೋ ಶ್ರೀಭೀಮ ನಮೋನಮೋ ಜಿತಕಾಮ	೪೮
ನಮೋನಮೋ ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿದನಮ್ಮಾ	೬೮
ನರಜನ್ಮ ಬಂದುದಕೆ ಇಷ್ಟತ್ತು ಆರು ಕಳೆ	೨೧೮
ನಾಲಗಿದ್ಯಾತಕೆ ಲಕುಮಿಲೋಲನ ನೆನಿಯದೆ	೧೮೮
ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಣದೊಳೊಂದು	೨೩೦
ನೀತಿಗೆಟ್ಟುತು ಕಲಿಯುಗದಲಿ	೨೧೩
ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವದಯ್ಯ ಬೇಡೆನಲು	೧೦೬
ನೀನೇಯೆಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕೆನೋ-ರಂಗ	೧೦೫
ನೀನಲ್ಲ ದನ್ಯರೆ ಸಲಹಲು-ಕಾಂೋ-ಜಾನಕೀಪತಿವಿಗತ	೬೨
ನಿರುಮಲೋದಕ ವೆರಿಯಲಘದರ	೨೨೯
ನೋಡಿದೆ ನಾ ಧನ್ಯನಿಂದಿಗೆ ನೋಡಿದೆ	೨೬

ಢ

ಪಂಚಭೇದ ತಿಳಿವದು ಪ್ರತಿ ದಿನದಲೀ	೨೧೬
ಪದಕಟೆ ಬೆರಳು ಕಂಠ ಕಿಂವಿ ಪುಟ್ಟು ಸಂಣವಾರು	೨೩೮
ಪದುಮನಾಭನೆ ಏನೆಂತಾಡಿದ್ಯೊ	೧೪೦

	ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ.
ಪರಮಾದೀ ಪರಮಾದೀ । ಪರಮಾತ್ಮನೆ ನೀನೆಂಬುವರೇನೋ	೨೦೮
ವರವತಿ ಪಡದಮ್ಮನೆಂಬವ ಧನ್ಯ	೨೨೫
ಪವನಾನರಾಯಾ-ವಾವನಕಾಯಾ-ಕಾಯೋ	೬೦
ವಕ್ತೃನಾಪನ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯ-ಅಂತರಿಕ್ಷಾಳಕ್ರಿಯ ಕಾಯೆನ್ನು	೯೨
ವೃಷಪತ್ನ ಪಾಲಿಸುದೆನ್ನು	೬೧
ಪ್ರಥಮ ಪೂಜಿ ಆವಾಹನ	೨೪೦
ಪಾಲಿಸಿರೈವೆ ಮಧುರಗೀಗಲು	೧೫೨
ಪಾಲಿಸೋ ಪಾಲಿಸೋ ॥ ಕರುಣಾಲಯ ವರದೇಂದ್ರ-ಮುನಿ,	೧೨
ಪಾಲಿಸೋ ವೆಂಕಟಗಿರಿರಾಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ನೀಲಾಂಬುವ	೯೫
ಪಾರ್ವತೀ, ದಕ್ಷಕುಮಾರೀ	೨೯
ಪಾರ್ವತೀ ಪತಿಪಾಡಿ	೩೨
ಪಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನಮ್ಮನ್ನೀವಾರೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು	೧೪೯
ಪಾಡಿಪಾಡಿ, ಚಿತಮಾರ । ಪಾಡಿಸುಬೋಧೇಂದ್ರ ಸಮಾರ	೨೨
ಪಾಡಿ ನಾರಾಯಣನೆ ಪಾಡಿ ನಾಸುಕಿರೆಯನ	೮೯
ಪಾಡಿಮಾಂ ಪಾಡಿಮಾಂ । ಕುಜ-ನಾಡಿವಿಹಂಗೆ	೧೧೧
ಪಾಡಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸುಗಾಯಿತ್ರಿ ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರಿ	೪೩
ಪುನಹ ಭೋಜನ, ಕಾಂಠ ಹಾರಕ.	೨೨೬

ಪ

ಘಣಿಯು ನರವತಿ ಹುಲಿಯು	೨೩೨
------------------------------	-----

ಬ

ಬಂದನಕ್ಕೂರ-ಪ್ರಜಕೆ ಗೋಪೀ	೧೪೩
ಬಣ್ಣಿಸಲಳವೆ ನಿನ್ನು । ಪನ್ನಗತಯನ	೯೬
ಬರಬೇಡ-ಬರಬೇಡೆ ॥ ದುರುಮತಿಯೊಳಗಿಹ ಕಂಸನು,	೧೪೫
ಬಲ್ಲವರಿಗಿದ್ದಲ್ಲ ಪ್ರಮೇಯವಲ್ಲ	೧೨೦
ಬಳಸ ಬ್ಯಾಡಿರೊ ಇಂಥ ಖಳರ ಸ್ನೇಹವಾ	೧೯೨
ಬಾಣವದನ ಸಲಹೋ-ನಾನನಿಸುವೆ	೩೦
ಬಿಳಿಯಾಬಟ್ಟೆಯು ಕೆಂಪು ಡೊಳ್ಳಿನವರು	೨೩೩
ಬೇಡಬೇಡಲಾ-ಕೊಡಬೇಡಲಾ-ಸೀರೆ	೧೩೪
ಬೇಡುವರೋ ಸುಖ । ಬೇಡಾರೋ ಕಷ್ಟವ	೧೯೫
ಬೋಮ್ಮನ ಕೊಲ್ಲಿನವ್ವ ವೃದ್ಧನಾಗಿಹನೆ,	೭೯

ಭ

ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಭಯ ಉಂಟಿ ಮನುಜ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಗತಿಯೆಂದವರಿಗೆ	೧೮೬
ಭಾರತೀರಮಣನಂಜಿದೆ ಪಾದವಾರಿಜಾ	೩೪
ಭಾರತೀರಮಣಿಗೆ ಮಂಗಳ	೭೩
ಭಾರತೀರಮಣಾ-ವನಮಾನಾ-ಜಗದೊಳು ಸುತ್ತಾಣ	೫೭
ಭುವನವನಾ, ಯಂಥ್ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕರ ಸುವದು ನಿರುತರ	೨೧೧

ಮ

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ ಅಕ್ಷರಪರದನಿಗೆ	೨೪೩
ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ಜಡಜಂಗಮವ್ಯಾಪ್ತ	೨೪೪
ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ದೇವಗಂಗಳನಕ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಮುರಾರೇ	೨೪೫
ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ವರಮೂರ್ವಜನರ	೨೪೬
ಮಂಗಳ ರಾಘವ ಜಾನಕಿಗೆ	೧೭೪
ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಸುಧಂದ್ರಾಪ್ಪೀಯ ಚಂದ್ರಾ	೨೫೧
ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳ ಭುವನೇಂದ್ರಪೂಜ್ಯ	೨೫೨
ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ಪಲ್ಲ ಮೂರ್ಜಗದೊಡಿಯಗೆ	೨೪೭
ಮಂಗಳ ವಿಶ್ವನಾಥ ವಿಶ್ವಭನ್ತನಿಗೆ	೨೪೮
ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಶುಭ ಮಂಗಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಲ್ಲಭಗೆ	೭೨
ಮಂಡೆಬಾಗಿ ಕರವ ಮುಗಿವ ಕಾಯೊ, ಹರಿಹರ	೧೦೯
ಮಧ್ವಮತ ಪೊಂದದವ ದೈತ್ಯಾ	೨೦೭
ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳೆಗೆ ನಾ ನಿಡ್ಡೆಯೊಳರ	೧೨೮
ಮನವೆ ಸ್ಮರಿಸೊ ಕಂಡ್ಯಾ ಹರಿಯಾ,	೧೭೮
ಮರುತದೇವರ ಹೊಂದಿರೋ-ಮೂರ್ಜಗದ ಗುರು	೫೦
ಮಹಾದೇವ, ಶಿತಿಕಂಠ, ದಾಸ-ಕಲ್ಪಮಹೀಷ,	೩೪
ಮಾರನೈಯ್ಯನೆ ಕೇಳಾ ಕಲಿವ್ಯಾಪ್ತಿ ಆದದ್ದು	೨೧೪
ಮಿಾರಿ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲನೇ	೧೬೧
ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಗುರುಪು	೫೧

ಯ

ಯಲೋಡೆ, ನಿನ್ನ ಮಗಗಿದು ಧರವೇ	೧೨೩
ಯಲೋಡೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಮಾಡುತ ಮುದದಿಂದ	೧೨೧

ಯಾಕೆ ಸಾಧುಗಳ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ .	ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ.
ಯೋಗಧರತಾತಕಭಲೋಕವೆ ದೇವ ಸಿರಿ .	೧೯೦
	೮೭

ರ

ರಂಗ ಕೊಳಲಸೂದುನ-ಮಂಗಳಸ್ವರಕೆ .	೧೩೮
ರಂಗ ಬಂದನಂತಲ್ಲೇ ಸಖಿ .	೧೫೯
ರಂಗ ಹೋದಾನಲ್ಲೆ ನಮ್ಮ ; ನೋಂಚಿಸೀ	೧೫೬
ರಕ್ಷಿಸಿನ್ನನು - ದಯಾಂಯುಧೆ .	೨೫
ರಕ್ಷಿಸನ್ನನು ಶ್ರೀ ಘಂಡರೀನಾಥಾ .	೯೪
ರಾಘವನಾದಿದ ಮಾತಿಗಾಂಜನೇಯ ಬನ್ನವನುವದು	೬೬
ರಾಘವೇಂದ್ರ ನನ್ನ ಪಾವಸರೂಪಕೆ ಬಾಗುವೆ	೧೭
ರಾಮ ಗೋವಿಂದ ಪೂರ್ಣ .	೨೮
ರಾಮರಾಮಾಂವೆಂದು ಮಾರುಯು ಸಡೆದ	೬೭
ರೋಚನ ಪೂರ್ವೇಂದ್ರಾ ಧೀರಘರಾಕು .	೫೪

ಪ

ವಂಸನಮಾಡಿರೈ, ಗುರು-ವರದೇವಪ್ರರ ಪಾಡಿರೈ .	೯
ವಂದಿಸುವೆ ಗುರುನಂತತಿಗೆ ಪ್ರತಿನಾ	೨೪
ವನಜನಾಭನಧಾಳಿ ಘನಮಾಯಿತಿಂದಿಲಿಂದ .	೧೨೬
ವನಮೀನವಾದ ನದಿಗಡ್ಡು ಪೃಥ್ವಿ	೨೩೪
ವರೂಣಗೂ ನಾರಾಯಣಗು ನೆಂಬಿತನ ಮಾಡುವದಕೆ	೧೬೩
ವೃಂದಾವನಕೆ ಹೋದಕೂರಾ	೧೪೪
ವಸುಧೀಜ ಸೀತೆ ವೈದೇಹಿ .	೭೪
ವೃಥಾ ವೈಷ್ಣವನಂತೆ ನೋಡಿ ರೋಚಿತ	೧೨೦
ವಾಸಿಯಾ ವರಮಾತ್ಮಗೊಂದು ಇಲ್ಲ	೧೧೨
ವಾಸುದೇವನು ಶುಕ್ಲ ಶ್ರೀ ಶಾಂ ತೀಶ .	೨೩೯
ವಾಸೂಕಿಶಯನ ಅಶೋಕ ಪರಾಕೂ	೧೭೩
ವಾಸುಕಿ ಶಯನನೆ ವೆಂಕಟಗಿರಿ	೧೬೭
ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಬೇಸರವೇನೆನದಾಸೆ .	೨೩
ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿಯನುಸರಿಸಿ ಹತ್ತು ಅವತಾರವನು .	೧೧೯
ವಿಜಯರಾಯರಂಘ್ರಜಲಜವ-ಭಜಿಸಿ	೩
ವಿರಲಯ್ಯ ವಿರಲಯ್ಯ ವಟಪತ್ರಶಯನ .	೧೧೭

ವೆಂಕಟಾಚಲವಾಸ ವಂದಿಸೆನೋ ತವ	೯೧
ವೆಂಕಟವಿರಲ ನಿನ್ನಂಕಿತದವನ	೧೧೫
ವೇದ ಉದ್ಧರಿಸಿದಾ ಮತ್ಸ್ಯಾಂತರನೇ	೧೬೬
ವೈರಾಗ್ಯವೆ ಜವತವ ಮುಖಯೋಗ	೧೮೯

ಪ್ರ

ಶರಣು ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ	೭
ಶರಣು ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಶನೆ	೪೫
ಶರಣು ಭಾರತೀತಾಯೆ ಕರನ ಬಿಡದಲೆ ಕಾಯೆ	೩೭
ಶರಣು ಶ್ರೀ ಮಾರುತನ ರಾಣಿಯ	೩೮
ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆನೊ ನಿನ್ನ-ಜಾತರೂಪಾಂಗದ	೮೫
ಶಿರರಮಣ ದಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಾಘ್ನ	೨೨೧
ಶಿವ ಭಕ್ತನಾಗೋ ಪ್ರಾಣಿ	೨೧೮
ಶಿವ ಸತ್ತ ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವು, ಇದು ನೋಡಿ	೨೧೦
ಶ್ರೀ ಕಾಂತೊಲಿದ ದಾಸ ರೀ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ	೨೪೧
ಶ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹಾ, ಕಾಯೊ ದಾನವಾನೀಕಾಧ್ಯಾಂತಾ	೨೪೮
ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣ ಬೋಧಮತಮಾ ನಂಬಿ	೨೧೫
ಶ್ರೀಮಧ್ವಮತಮಂಬ ಕ್ಷೀರಪಾರಾವಾರ	೬
ಶ್ರೀಭಾರತೀಶ ನಮೋ ನಮೋ-ಬಿನ್ನವನ ಕೇಳು	೪೭
ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಾಂಘ್ರಿ ನರಸೀರೂಪ ಭೃಂಗನಿಗೆ	೨೦
ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರಿಗೆ ನೀತನಾದ	೫೨
ಶೋಭಾನ ಕಾಮಜನಕನಿಗೆ	೧೬೯
ಶೋಭಾನ ಪಾಂಡುರಂಗನಿಗೆ	೧೬೮
ಶೋಭನ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಇಂದಿರಿಗೇ	೧೭೧
ಶೋಭನ ಶ್ರೀಭೂದುರ್ಗಿಗೆ	೮೩

ಸ

ಸಜ್ಜನರ ನಡತಿದೂ ಶ್ರೀ ಅರ್ಜುನ ಸಖನ	೨೧೮
ಸಂಜೆಯೊಳಿಂತು ಬರುವರೆ ಶಬ್ದ ಹೊರುವರೆ	೧೩೮
ಸತತ ಹರಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಮನವೇ	೧೮೪
ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಾದವರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿರಿ ಅದ್ವೈತರು ಸರಾಡದಂದದಿ	೨೨೨
ಸಲಹೋ ಜಡಚೇತನನಿಲಯ ಶ್ರೀಹನುಮಂತ	೫೬

ಪದ ಸಂಖ್ಯೆ.

.....ಸ್ವರ್ಗ ನರ್ಕವೆಂಬುದು ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ	೨೧೩
ಸ್ವಾಮಿತ್ವದವರಿಗೆ ಅಯುಕ್ತವೇ ಯುಕ್ತ	೧೦೩
ಸಿಕ್ಕಿರೆನ್ನ ಕೈಗೀಗ-ಇನ್ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸೀರಿಯ	೧೩೬
ಸೀತೆ, ಸದ್ಗುಣಗಣವ್ರಾತೆ ಈರೇಳುಲೋಕಮಾತೆ	೨೮
ಸುಖತೀರ್ಥರೆದುವರನ ಸ್ವಾಪಿಸ್ಕಾಂಭತ್ತಿತಿಗಳನು	೨೨೩
ಸುನ್ವಿ ಸುನ್ವಾತೆ ಸುನ್ವೀಸಾಧ್ವಿಯರು, ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಾಡಿ	೧೮
ಸೊಕ್ಕಿಲಿ ಇರಬ್ಯಾಡವೆಲ ಹುಚ್ಚಪ್ರಾಣೀ	೧೯೧
ಸುನ್ವಾತೆ ಸುನ್ವಿ ಸುನ್ವಾತೆ ಪ ಗುರುಮಧ್ಯರಾಯರ ಭಾಗ್ಯ	೨೮

ಹ

ಹರಿಸಮ್ಮೊಗತನ ಮಾದಲೀಸನೆ ಕೇಳಮ್ಮ	೧೨೯
ಹರಿಭಕ್ತರಾದವರಿಗಾವ ಭಯವೇನೋ	೧೪೩
ಹರಿಭಕ್ತರಾವ ಬಳಿಕ ದುಸ್ಸಭಾವದ	೨೦೩
ಹರಿಯನ್ನಬಾರದೆ ಎಲೆ ಮನವೆ ಆವಾಗಲೀ	೧೪೯
ಹರಿಯೆ ನೀನಲ್ಲದಾರ-ಕಾಣೆ ಕಾಯ್ದರ	೧೦೮
ಹರಿಹರೀ ಎಂದು ಅನವರತ ಸ್ಮರಿಸೋ	೧೪೫
ಹೃದಯಮಂದಿರ ವಿನರ ಈ ಮರಿಯಲಿಂಟಿಡು	೨೧೭
ಹಾಳುಮಾಡಿದ-ಹನುಮ-ಸಾಲುಮನಗಳ	೬೯
ಹ್ಯಾಂಗಿ ಮಾಡಲೆಮ್ಮ ರಂಗಾ ಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ	೧೫೭
ನೀಗನುದಿನದಲಿ ಅಚ್ಚುಪರು ಸದ್ವೈಷ್ಣವರೂ	೨೦೨
ಹೀಗೇವೇ ಪ್ರೀತಿ ಹೀಗೇವೇ	೧೪೮
ಹಿಂದಿನ ಸುಕರ್ಮವೇಸು ಒಂದೊಬಗಿದವ್ವೇವರ	೮
ಹುಚ್ಚು ಸೇರಿತೆ ನಿನಗೆ,	೧೨೭
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದೆಯಾ ಮಾಧವ ನಿಚ್ಚು ನಿನ್ನ	೯೯
ಹೆಂಡತಿಕಿಂತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡಿದೆನೆಂದು,	೧೫೧
ಹೇ ದಯಾಬ್ಧೀ ಪಾಲಿಸನ್ನನು ಶ್ರೀವ ಹನುಮಂತ	೭೮
ಹೋಗುವಳಗಸೀಯೆ ಪರಿಯಂತಾ	೧೯೬

ಕ್ಷ

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿ ಸಂಭೂತೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮಾತೆ	೭೬
---	----

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीरामಚಂದ್ರ ಪ್ರಸನ್ನः ॥

ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾಜ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

“ शृण्वन्गृणन्संस्मरयंश्च चिंतयन् ।

नामानिरूपाणि च मंगलानिते ॥

क्रियासुयस्त्वच्चरणारविंदयोः ।

आविष्टचित्तो न भवाय कल्पते ॥ ”

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ

ಪರಮ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅವರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ಕೀರ್ತನ.

(೧) ಜಗನ್ನಾಥರಾಯರ ಸ್ತುತಿ

೧. ರಾಗ-(ಆದಿತಾಳ).

ತಂಗಿನೋಡಿದೆಯೇನಿಂದು | ಕಂಗಳುದಣಿಯ ಗುರು, ರಂಗನೊಲಿದ
ದಾಸರಾಯರ || ವ || ಶ್ರೀಪತಿಯೊಲಿಯಲ್ಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬುವ ಪ್ರವಾಣ-
ವೀಪುರುಷರಲ್ಲಿಯೇ ಒಪ್ಪುವದೇ ತಂಗಿ ನೋಡಿದೆನೆ || ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಸಮರ್ಥ
ರೀಪೊಡವಿಯೊಳು ನಿತ್ಯ | ಕಾಪಾಡುವರೆಮ್ಮನೆಲ್ಲರ-ತಂಗಿ || ೧ || ಶಿಖಿಯೊ
ಳಿದ್ದ ಪೀಯೂಷ | ಸುಖದಿ ಪಿತ್ಯಗಳುಂಡರು, ಅಕಟಾ ಕಾಣರೀ ಜನವೆಂದೂ
|| ತಂಗೀ || ಸಕಲಗ್ರಂಥವಶೋಧಿಸಿ ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಹರಿಕಥಾಮೃತ |
ಸಕಲರಿಗಿತ್ತು ಸಲಹುವರೇ || ತಂಗಿ || ೨ || ಕಾಶೀಪ್ರಯಾಗವಾರಣಾಸಿ
ಯಿಂದಧಿಕ ಹರಿ | ದಾಸರಾಯರಿದ್ದಾಸ್ಥಾನವೂ || ತಂಗಿ || ನಾಶವಾಗುವ
ದಘ್ನ ಮನಮಾಸಲಾಗುವುದು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಕೈಸೇರುವ || ೩ ||

೨. ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ತ್ರಿಪುಡೆ ತಾಳ).

ತಿಳಿಯನು ಎಂದೆಂದಿಗನ್ಯ | ರಂಗ ಒಲಿದ ದಾಸರು ಜಗನ್ನಾನ್ಯ ||
ಅಲವ ಮಹಾತ್ಮರೆಂಬ ಪುಣ್ಯ-ಕೀರ್ತಿ-ಗಳ ನಿತ್ಯ ಕೇಳ್ವ ನರಧನ್ಯ || ಪಲ್ಲ ||
ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪುಜ ಸಹ್ಲಾದನೇವೇ ಎರಡನೆ ಜನ್ಮ ಶಲ್ಯನಾದ | ಗುರುವಾದಿ
ರಾಜರನರ್ಚಿಸಿದ ಪುರಂದರದಾಸರಾಯರಲ್ಲ ದಿಸಿದ || ೧ || ಅಯ್ಯನೆಯ
ರೂಪ ವೀಗಿಂದಂತೆ | ಬಹದು ನಿಳು ಜನ್ಮ ಮುಂದಂತೆ || ಮೋದಾಭಿವೃದ್ಧಿ
ಗೇನೋ ಅಂತೇ ಎಂಬ ನಾದಿಗಿದೆಲ್ಲ ಅಂತಿಗಂತೆ || ೨ || ದಾಸಕೂಟಸ್ಥರಿಗೀ
ಮಾತು-ಕೆಲವು-ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಾಯ್ತು | ಈಸುಕಥಾಲಾವನಲ್ಲಾ
ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಲ್ಲಿಹನಾತು || ೩ ||

(೨) ವಿಜಯರಾಯರ ಸ್ತುತಿ

೩. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಏಕತಾಳ).

ವಿಜಯರಾಯರಂಘ್ರಿಜಲಜನ-ಭಜಿಸಿ ಜನರು-ತಡೆಯದಲೆ || ಜನಾ
|| ಪಲ್ಲವಿ || ಕುತರ್ಕಿಗಿರಿಗಳ | ಹತರ್ನುಗೈಸಿದ | ಶತಕೃತಾಖ್ಯರ
ಸುತರಾದ ಗುರು-ವಿಜಯರಾಯ || ೧ || ವಸುಧೆಯೊಳಗನ್ಯವೇಷದಿಂ ಚರಿ
ಸಿದ | ಲೇಸಾಗಿ ಸಾರಥಿಶ್ರೀಶನಾದಾ-ಗುರು || ೨ || ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ಲೋಕದಿ,
ವಾತಜನ್ನೊಲಿಸಿದ | ದಾತನ ಅರಿಯಜಗನ್ನಾಥನುಳಿದು, ಗುರು || ೩ ||
ದುಷ್ಟರ ಜರಿದ, ವಿಶಿಷ್ಟರ ಪೊರೆದ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಖನೋರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ |
ಗುರು || ೪ || ಈಶಗೊಲಿದ ತುರು-ಗಾಸ್ಯನಾಳುಗಳೊಳು ಈಸುಗುಣಿಗೆ
ಕಾಣೆನಾಸರಿಯಾ, ಗುರು || ವಿಜಯರಾಯ || ೫ || ತಾತನಾಲಯಕ್ಕೆದಿ |
ನೂತನವಿದ್ಯಂಗಳಾತುರದಲಿ ಯೈದಿದಾತನೀತ, ಗುರು || ವಿಜಯ || ೬ ||
ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನು ತಾನುಡಿಸದೆ ತುಟಿಯನು ಹೊಂದಿಸರಜನ್ಮಾಣುವೆನುವ
|| ಗುರು || ವಿಜಯರಾಯ || ೭ ||

(೩) ಶ್ರೀಧರ ತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ.

೪. ರಾಗ-ಕಾಪಿ (ಅಟತಾಳ).

ಚಿರಕಾಲಾಮರೆಯೆ | ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ || ಶ್ರೀಧರತೀರ್ಥಗುರುರಾಯ
ಧೊರೆಯೆ || ಪ || ಭವದೂರ, ನೀತ-ವಿಷಯಸಂಗ ಅವನಿಯೊಳುಖ್ಯಾತ ||
ತವಕದಿಂದಲಿ ಲಾಲಿಸುವದೆನ್ನಮಾತ | ಭುವನೇಂದ್ರಯತಿಕರಕಮಲಸಂ
ಜಾತ || ೧ || ಮೃದಸಮಹೇಮಾ-ದಿಗಳನು-ಮಾಡಿದ ಜಿತಕಾಮ ||
ಬುಧಜನನಂದ್ಯ ಸದ್ಗುಣಗಣಧಾಮ | ಮುದತೀರ್ಥಮತಪಾರಾವಾರಸು
ಸೋಮ || ೨ || ಪತಿತಪವಿತ್ರ-ದಯಾಂಬುಧೇ-ಶತಪತ್ರನೇತ್ರ || ವಿತರಣೆ
ಯಲಿ ರವಿಜನೆ ಶುಭಗಾತ್ರ | ಪತಗಾಭ, ದಂಡಾದಿಧರ ಸುಚರಿತ್ರ || ೩ ||
ನತಸುರಮಣಿಯೆ-ನೀವಲ್ಲದೆ, ಇತರಿಗೆ ಮಣಿಯೇ || ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮಹಾ
ತಿಪುರಕದಿನಮಣಿಯೆ, ಮತಿಯವಾಲಿಸೋ ದುಃಖವೃಷದಶ್ವಫಣಿಯೇ || ೪ ||
ಯಾಕೆನ್ನ ಕೀಳು-ಬುದ್ಧಿಯ ಕಳೆದು-ಜೋಕೆಯಿಂದ ಆಳು || ನೀಕಯ್ಯಬಿ
ಡಲು ಸಾಕುವರಿಲ್ಲ ಕೇಳು || ಶ್ರೀಕಾಂತಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಟಲನ ಆಳು || ೫ ||

(೪) ಭುವನೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ.

೫. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಗುರುಗಳ ನೋಡಿರೈ-ಉತ್ತಮ ವರಗಳ ಬೇಡಿರೈ || ಪ || ದುರುಳ
ತಿಮಿರದಿನಕರ, ಶರಣರಸುರತರು, ವರದೇಂದ್ರರ ಕರಪಂಕಜರುಹ || ಪ ||
ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹ ಮಧ್ಯಮತಾಂಬುಧಿಸೋಮ-ಸದ್ಗುಣಧಾಮ || ಪಿಂಗಳನಿಭ
ಸಂನ್ಯಾಸಕುಲೋತ್ತಮನೀತಾ-ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತಾ || ಸಂಗರಹಿತ ಕೌಪೀನ
ಕಮಂಡುಲಧರ-ದೋಷವಿದೂರ | ಮಂಗಳಪತಿ ಪದಭಜಕ, ಅಘೋರ
ಗವೀಂದ್ರ ಶ್ರೀಭುವನೇಂದ್ರ || ೧ || ಜನ್ಮಾರಭ್ಯವು ಲೌಕಿಕಸ್ವಪ್ನದೊಳರಿಯ-
ಭಾಸುರವರ್ಷಾ | ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಪರಿ ವದವಿಯು ಜಗದೊಳು ಬಹುದು ಆರಿಗೆ
ಅಹುದೂ | ಬೊಮ್ಮನ ಸಂತತಿಯಿದು ಪುಸಿಯಲ್ಲವು ಸತ್ಯಾ-ಭಜಿಸಿರಿನಿತ್ಯಾ ||

ಯಮ್ಮ ಬಳಿಯೊಳಹ ದುಷ್ಟಮತೇಂಧನ ದಾವಾ,-ಸೌಖ್ಯವನೀವ || ಗುರು
ಗಳ || ೨ || ಧಾರಣೆಯೊಳು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಸ್ವಮತವ ಧೀರಾ ಗುಣಗಂಭೀರಾ
ಆರಿದೊಶ ಚರಿತೆಯ ಪೂರ್ತಿಸಿ | ಪೇಳ್ವುದಕೆ-ಬಹುಸುಖ ಮನಕೆ || ಶ್ರೀ
ರಾಘವೇಂದ್ರರನುಗ್ರಹ ಪಾರಾವಾರದೊಳಗೆ ವಿಹಾ ರಾ || ಘೋರಿಸುತಿಹ
ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರಕೆ ಮುನಿಯೂ ಯತೀಶಿರೋಮಣಿಯೂ || ೩ || ಚಿರಕಾ
ಲದ ಸುಕೃತದೊರಕಲು ವದಗುವುದೂ, ಸೇವೆಯಿವರದು | ಮರಳೊಂದೊಡ್ಡ
ಚಿಸದಲೆ-ಶರಣಾಗತರಾಗಿ-ಚಿಂತೆಯನೀಗೀ || ಎರವಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖವ ಪರಿಹರಿ
ಪರು ಹತ್ತೇ ಕರೆವರು ಮತ್ತೇ | ಸಿರಿ ಪೂರ್ಣಾಯು ಸುತಾದಿ ವಿಷಯಗಳ
ಕೊಡುವ-ದುರಿತವತರಿವ || ೪ || ತನಕದೊಳಿವರ ಪದಾಜ್ಞವ ಸೇವಿವಭಕ್ತಾ
ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಾ | ಕುನಲಯದೊಳಗೀಗಿವರಿಗೆ ಸರಿಯಾರಿಲ್ಲಾ-ಕೇಳಿರಿಸೊಲ್ಲಾ ||
ಅವನೀಶರು ಎಂಬಾಹ್ವಯ ತಿಳಿಯಲಿಕುಂಟೇ-ಅಧಿಕರೂವುಂಟೇ || ಇವರಿಗೆ
ರಗದಿರೆ ಒಲಿಯನು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ-ವಿಠಲನು ಲೇಶ || ೫ ||

೬. ರಾಗ-ಪಾರ್ಥಿಕ (ಪಟ್ಟದಿ).

ಶ್ರೀಮದ್ಭವಮತನೆಂಬ ಕ್ಷೀರಪಾರಾವಾರ | ನೋಮಸನಿಸುತಿಹ ವರ
ದೇಂದ್ರಕರಸಂಜಾತ | ನೀಮಹಿಯೊಳಾನಾವ ವರಿಕಾಣಿಸುವ ನೋಡಿ ರಾಮು
ವದ ಜಲಜಭೃಂಗ || ೧ || ಕುಂಡಲಿಯೊ ಭಾರತಿಯೊ ಈಶನೊ ಎಂದು
ದ್ವಿಜಷಂಡ ತುತಿಸುವದು ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರ ರಾಯರ | ಕಂಡು ವದಯುಕ್ತ
ಪುರುಷಾಕಾರ ಶಿಖಾರಹಿತ ಕೂಡದಿದುಯೆನಲು ಪೇಳ್ವೆ || ವಂಡಧರ ಯೋಗ
ದಾರ್ಢ್ಯದೊಳುತಾ ಅಹಿಯಂತೆ | ವಂಡಿತೇಶನು ವಾಗ್ಬಲದಲಿ ಭಾರತಿಯಂತೆ |
ರುಂಡನಾಲಿಯ ತೆರದಿ ತೋರುವರು ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ನಿರುತ ಭಜಿಸುವರಿಗೆ || ೧ ||
ವಿಧಿಯೊ ಅರ್ಕನೊ ಇಂದ್ರನೋ ಎಂಬ ತೆರದಿಂದ | ಬುಧಜನಕೆ ತೋರ್ವ
ನಾಲ್ಕೊಗ ಖಗ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ | ಇದು ಯೆಂತು ಸಾಮ್ಯವನೆ, ಸರ್ವಜನರ
ಯೋಗ್ಯತೆಯರಿವಂತೆ ಧಾತನಂತೇ || ಮದಡ ಜ್ಞಾನಾಖ್ಯ ತಮವಳಿವಲ್ಲಿ ರವಿ
ಯಂತೆ | ಪದುಮೇಶನ ಗುಣವ ವಿಚಾರಿಸಲನೇಕಾಕ್ಷ || ಚದುರನೆನುವ
ಬಗೆಯಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ ನಮ್ಮ ಗುರುವ ತುತಿಸುವೊದಕ್ಕೆನ್ನ ವಶವೆ || ೨ ||

ಕಡಲೋ ಸುರಧೇನುವೋ ಹಂಸನೋ ಯಂಬಂತೆ | ಪೊಡವಿಗೆ ವಿರಾಜಿಸುವ
ಉದಕಮಯವಾಗಿಹದು | ಕಡು, ಚತುಷ್ಪಾದಿ ಅಂಡಜಜಂತು ಈ ಸಾವ್ಯು
ಸಲ್ಲದೆನೆ ಸಲ್ಪವಿವರ || ಒಡಲಿನೊಳು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನುಣಿ ಪೊಳೆವುತಿದೆ |
ಕೊಡುವ ಬೇಡಿದವರವ ಅಮರರಾಕಳಿನಂತೆ | ಕುಡಿನಂತೆಹಂಸ ವಯಜಲ
ವುಳಿದು, ದೋಷವೆಣಿಸದೆ ಬಿನ್ನಪವಲಾಲಿಪ || ೩ ||

(೫) ವರದೇಂದ್ರತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ.

೭. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಶರಣು ಸಿತ್ಯಾನಂದ ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ
ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನನಂಬಿದ ದಾಸರನವನಿಯೊಳು-ಇಂಥ-ಬನ್ನ
ಪಡಿಸುವದುಚಿತವೆ ದಯಾಳು || ಅನ್ಯರುಂಟೇ ನೀವಲ್ಲದುದ್ದರಿಸಲು ಪ್ರಪನ್ನ
ಪೋಷಕ ಯನ್ನ ಬಿನ್ನಪ ಕೇಳು || ಶರಣು || ೧ || ನರರ ಪಾಡಿಸದಿರೊ
ಯತಿರಾಯಾ-ಹರಿ-ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಲು ಮನ ಕೊಡು ಜೇಯ || ಕರೆಕರೆ
ಭಾವದೊಳಗೊಂದುಪಾಯ-ಕಾಣೆ-ಹರಿಸಿಕ್ಲೇಶವ ಮೋದತೋರಿಸಯ್ಯ || ೨ ||
ಧರೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುಣ್ಯಾಲಯವಾಸ-ಕಾಯೊ-ನೆರೆನಂಬಿದವರನ್ನ ರವಿಭಾಸ ||
ಹರಿದಾಸರ ಕಾಡುವರನ್ನಾ ಭಾಸಮಾಡೊ ಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ್ನ
ನಿಜದಾಸ || ಜಯ || ೩ ||

೮. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಹಿಂದಿನ ಸುಕರ್ಮವೇಸು | ಬಂದೊದಗಿದವೋವರ | ದೇಂದ್ರರಾಯ
ಬಂದ ನಮ್ಮ ಮಂದಿರಕಿಂದು || ಪ || ಮುತ್ತಿನ ಅಂದಣದೊಳು | ಸತ್ತಿಗಿ
ನೆರಳಿಲಿ | ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವೊತ್ತಿವೋದುವ || ಉತ್ತಮ ಬುಧರಕೂಡ
ಭೃತ್ಯರಸಂಗಡ ಬಹು | ಹತ್ತೆಂಟು ಬಿರುದಾವಳಿಯುಕ್ತ ಬಂದರು || ೧ ||
ತಂಡತಂಡಕ್ಕೆ ಜನರು | ಹಿಂಡುಗೂಡಿ ಫಲಗಳ | ಕೊಂಡುಬಂದು ಮಾಡು
ವರು-ದಂಡಪ್ರಣಾಮ || ಪಂಡಿತಾಗ್ರಗಣ್ಯರು ಭೂ | ಮಂಡಲದೊಳಾಗ
ಶ್ರೀಯಾ | ಖಂಡಲನಂತೆ ತೋರ್ವಾ ಕಮಂಡುಲಧರ || ೨ || ಶ್ರೀಕರಪ್ರಾಣೇಶ

ಸಿಟ್ಟಲನೇಕಾಂತದಿ ಒಲಿಸುವಲ್ಲಿ || ಈ ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳಗೀತಗೆ ಕಾಣೆನೀಡ ||
ನೀಕಾಯಬೇಕೆಂದವರ ಶೋಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಜೋಕೆನಾಡುವ ನಿತ್ಯ ದೇಶಿಕ
ಕುಲಪತಿ || ೩ ||

೯. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ವಂದನೆಮಾಡಿರೈ, ಗುರು-ವರದೇಂದ್ರರ ಪಾಡಿರೈ || ಬಂದ ದುರಿತಗಳ
ಹಿಂದೆನಾಡಿ ಸುಖ ತಂದುಕೊಡುವ ದಯಾಸಿಂಧು ಯತೀಂದ್ರರ || ವಂದನೆ
ಮಾಡಿರೈ || ಪ || ಮರುತನುತಾಂಬುಧಿ ಸೋಮನೆನಿಪ ವಸುಧೇಂದ್ರ-
ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ-ಗುರುಗಳ ಕರಕಮಲದಿ ಜನಿಸಿದ ಸುಕುಮಾರಾ-ಕುಜನ
ಕುಠಾರಾ || ನೆರೆನಂಬಿದ ಭಕುತರನನುದಿನದಲಿ ಪೊರೆವಾ-ಹುರಿತವತರಿವಾ |
ಧರೆಯೊಳು ತ್ಯಾಗದಿ, ಕರ್ಣನಮರೆಸಿದ ನೋಡಿ-ವರಗಳ ಬೇಡಿ || ೧ ||
ಕರಿಹಿಂಡೊಳು ಹರಿ ಹೊಕ್ಕುತೆರದಿ ವಾದಿಗಳ-ಕೀಳು ಘತಗಳ | ವರಶಾಸ್ತ್ರ
ಗಳಲಿ ಗೆಲಿದು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ವರದ-ಜಗದೊಳು ಮೆರೆದ || ಶರಭಂಗ ವರದ
ಚರಣ ಸರಸೀರುಹ ಭೃಂಗ-ವಿಷಯ ಅಸಂಗ || ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೆ ಪಿಶಾಚ
ರೋಗಗಳ ಭಯವೂ ಮುಟ್ಟದಲಿಹವೂ || ೨ || ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಶ್ರೀರಾಘ
ವೇಂದ್ರರ ಸ್ತೋತ್ರ-ಮಾಳ್ವಸುಪಾತ್ರ | ಜಾನಕೀ ಪತಿಯಾನಂದದೊಳಿವರಿಗೆ
ಒಲಿವ-ಹೃದಯದಿಸುಳಿವ || ದೀನದಯಾಳು ಅಪರಿಮಿತಮಹಿಮ ಗುಣಾಢ್ಯಾ |
ವಾದದಿದಾಢ್ಯಾ || ಧ್ಯಾನಿಸೆಮನದೊಳು ಜ್ಞಾನ ಕೀರ್ತಿ ಸುಖಕೊಡುವ-
ಅಘಗಳಕಡಿದ || ವಂದನೆ || ೩ || ವಿಷ್ಣುನಲೋಕ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ ಚರಿಯಾ-
ಕೇಳಿರಿ ಪರಿಯಾ | ಶಿಷ್ಯಜನರು, ವಿಶ್ವಾವಸು ನಾಮಕ ಅಬ್ಬ ಆಷಾಢಶುದ್ಧ ||
ಷಷ್ಠಿಯುಕುಜವಾಸರ ಉತ್ತರಾ ನಕ್ಷತ್ರಾ, ವರಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ || ನಟ್ಟನಡುವೆ
ವೃಂದಾವನ ಮಧ್ಯದೊಳಿರುನ | ಸೌಖ್ಯವಸುರಿವಾ || ೪ || ಆನೆ ಹಂಡೆವಸನ
ಗಳು-ದ್ರವ್ಯವುನಾನಾ ಮಾಡಿದ ದಾನ | ಅನಗರದಿ ಬಹು ಮಂದಿಯು ಭಕುತಿ
ಯಲಿಂದಾ, ಪೂಜಿಪಚಂದ | ಸೂನುಪಡೆದು ಸುಖ ಪಡುವರು ಸರ್ವರು
ನಿತ್ಯಾ ಈತನಸತ್ಯಾ || ನಾನೆಂತುಸಿರಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ದಾಸಾ, ಮುನಿ
ಉತ್ತಂಸ || ೫ ||

೧೦. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಗುರುವರದೇಂದ್ರ ದಯಾಂಬುಧೇ-ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲ, ಈಶ ಚರಣ
ಕಮಲಷಟ್ಪದ, ಪಾಲಿಸು ಕಾಷಾಯ ವಸನಭೂಷಾ || ಪ || ದುರ್ಮತ ಭುಜ
ಗಕುಘರ್ಮವಿನಾಯಕ | ಕರ್ಮಬದ್ಧವ್ರತಾ ಶರ್ಮ ತ್ರಿಧರಪ್ರಿಯ, ಧರ್ಮಾ
ಸಕ್ತನೆ ನಿರ್ಮಲ ಶುಭಚರಿತ || ಭರ್ಮ ಸಮಾಂಗ ಅಧರ್ಮಶಿಕ್ಷ ಕರಿ
ಚರ್ಮಾಂಬರ ಪ್ರೀತ | ಕಿರ್ಮಾರಾಂ ಸುಶರ್ಮತೀರ್ಥಸಖ ಕರ್ಮಂದಿಪ
ನಾಥ || ೧ || ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಸುತ್ರಿಧಾಮದೇವ ಶ್ರೀರಾಮಪದಾಸಕ್ತಾ ||
ಕಾಮಿತ ಫಲದ, ಧರಾಮರ ವಂದಿತಸ್ವಾಮಿ, ನಮಿಪಭಕ್ತ-ಶ್ರೀಮಂದಾರ,
ಅನಾಮಯ, ಸದ್ಗುಣಧಾಮನೆ ಸುವಿರಕ್ತಾ | ಪಾಮರದೂರ ಲಲಾಮ
ವದಾನ್ಯ ಮಹಾಮಹಿಮನೆ ಶಕ್ತ || ೨ || ಮಾನಿಪೂಜ್ಯ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಧೀರ
ಸದ್ಭಾನುಚಂದ್ರಭಾಸ || ದೀನಪೋಷಕ ನಿಜಾನುಗಪಾಲಕ, ಕ್ಷೋಣಿಪ
ನಿರ್ದೋಷ || ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಪೋಣಿಸುಸನ್ಮತಿ ಮಾನಿಕುಲಾಧೀಶ | ನೀನ
ಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ತಾನೊಲಿಯನು ಲೇಶ || ಗುರು || ೩ ||

೧೧. ರಾಗ-ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣೀ (ಆದಿತಾಳ).

ಗುರುವೇ ಶ್ರೀವಸುಧೇಂದ್ರ ಕರಜಾತ ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರ ವರದೇಂದ್ರ
ರಾಯ ಜಿತೇಂದ್ರ | ಮರುತಮತಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ || ಶರಣು ನಿನ್ನಯಪದ ಸರಸಿ
ಜಯುಗಗಳಿಗೆರವುಮಾಡದೆ ಕಾಯೊ, ಪರಮದಯಾಳು || ಪ || ದಾತಾ,
ಧರಿತ್ರೀಸುತೀ ನಾಥಶ್ರೀರಘುಪತಿ-ದೂತ, ಭುವನದೋಳ್ ಖ್ಯಾತಿಯೋ
ತವಸತ್ವೀರುತಿ || ಭೂತಭಯರೋಗವಾ ತಂದಿಟ್ಟುವಾ | ನಾಥ ರಕ್ಷಕ ಜಲಜಾ
ತಾಂಬಕನೇ || ೧ || ದೋಷರಹಿತಯನ್ನ ಕ್ಲೇಶಹಂಗಿಸೊ, ಸಂನ್ಯಾಸಶಿರೋ
ಮಣಿಯೆ ಮುನ್ನಾ-ಆಶೆಬಿಡಿಸಿ, ನಿನ್ನ || ದಾಸನೆನಿಸಿಕೊ ಉದಾಸೀಸದಲೆ
ಬಹುಘಾಸಿಮಾಡದೆ ರವಿಭಾಸ ಗುಣಾಡ್ಯ || ೨ || ಏನಾದರೇನು, ಕೀಳು
ಮಾನವರಾಶ್ರಯ-ಧರೆಯೊಳು | ನಾನಿಚ್ಛಿಸೆನೊ ಕೃಪಾಳು | ಮಾನ ನಿನ್ನದು
ಕೇಳು || ನೀನೆವೆಗತಿಯೆಂದು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವರಿಗೆ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಡುವಿ || ೩ ||

೧೨ ರಾಗ-ಸುರಟಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಪಾಲಿಸೋ ಪಾಲಿಸೋ || ಕರುಣಾಲಯ ವರದೇಂದ್ರ-ಮುನಿ, ಸುಖ
ಸಾಂದ್ರ || ಪಾಲಿಸೋ || ಪ || ಪುಣ್ಯಮಂದಿರವಾಸ-ಸನ್ನತಜನಪಾಲ || ಬನ್ನ
ಪಡಿಸದಲೆ ಯನ್ನನುಧರಿಸೋ || ೧ || ದೀನಸುರದ್ರಮ | ಹೀನ ಪಂಕಜ
ಸೋಮ | ಮಾನಿಸುಜ್ಞಾನಿನಿನ್ನೇನು ಬಣ್ಣಿಪೆನೋ || ೨ || ತ್ರುಟಿ ಮಾತ್ರಜಿಡ
ದಲೆ, ಘಟನೆಯಮಾಡಿಸೋ || ಸಟಿಯಲ್ಲ ಪ್ರಾಣೇಶ | ವಿಟ್ಟಲನ ಸ್ಮರಣೆ || ೩ ||

೧೩. ರಾಗ-ಪಂತವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ತುತಿಸಲಳವೇ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರನಾ ಅಮಿತ ಮಹಿಮ | ಕ್ಷಿತಿಸುರಗುರು
ಸುಗುಣಸಾಂದ್ರನ-ಮುನಿಪನ || ಪ || ಭಾಗವತರ ಪ್ರಿಯನೆನಿಪನ-ಪ್ರಣತ
ಜನರ | ರೋಗಕಳೆದು ಸುಖವಕೊಡುವನ | ಕುಮತಗಳನು-ಬೇಗಗೆಲಿದು
ಸುಮತಿಕೊಡುವನ || ದಯಾಸಮುದ್ರ ಯೋಗಿವರ್ಯ ರವಿಪ್ರಕಾಶನಾ,
ಅನಘನ || ೧ || ರಾಘವೇಂದ್ರರನುಗ್ರಹಪಾತ್ರನ-ವೈಷಿಕದ ಕುಭೋಗ
ತೊರೆದ ನಿಷ್ಪಪಂಚನ | ದುರ್ಮತಿಗಳ-ಯೋಗಕೂಲಿಯದಿವ್ವಧೀರನ | ಭವ
ಭಯವನು || ನೀಗಿ ಹರಿಯ ಸದನನತೋರ್ಪನಾ ವರದನ || ೨ || ಕಲಿಮು
ಲಾಪಹಾರಶಕ್ತನ-ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ-ಸೊಲಿಸಿಕೊಂಡಮಿತ ಸಮರ್ಥನ ||
ಮಾರುತಿಮತಜಲಧಿವೆಚ್ಚಿಸುತಿಹ ಚಂದ್ರನ | ಬೃಹತ್ಸತಟನೀ ನಿಲಯ
ಶ್ರೀನಸುಧೇಂದ್ರ ಪುತ್ರನ-ವಿರಕ್ತನ || ೩ ||

೧೪. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಗುರುರಾಯಾ ಗುರುರಾಯಾ | ತರಣಿಪ್ರಕಾಶ ಯತಿಪ ವರದೇಂದ್ರ
|| ಪ || ಬೆಂದೆನೋ ಭವದೊಳು | ತಂದೆನೀ ಬಹು, ತ್ವರೆಯಿಂದ ಕರಪಿಡಿಯೊ
ಮಂದದಯಾಳೋ || ೧ || ಅರೆನು ಮನುಜರು ದೂರುವನಾತನು | ಅರಿ
ಗುಸಿರಲಿನಿವಾರಿಸೋಸ್ವಾಮಿ || ೨ || ನೀನೊಲಿಯಲು, ಭಯಕಾಣಿಸಿಕೊಂ
ಬುದೆ ಹೀನ ಮತಟವಿಕ್ಯಶಾನು ಮಹಾತ್ಮ || ೩ || ಮೇದಿನೀಪರು, ಬೆರ
ಗಾದರು ದಾನಕೆ | ಮೋದಮುನಿಮತಮಹೋದಧಿಚಂದ್ರ || ೪ || ಕಾಷಾ
ಯವಸನಿ ದೇಶಿಕವರಪ್ರಾ | ಣೇಶ ವಿಠಲನವರ ಸಲಹುವದೋ || ೫ ||

೧೫. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪೆತಾಳ).

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪ || ಪುಣ್ಯಾಲಯನಿಲಯಗೆ.
ವಸುಧೇಂದ್ರ ಕುವರಗೆ | ಸನ್ನತಜನಸುರತರು ರವಿತೇಜಗೆ || ಪನ್ನಗ ಶಯ
ನನ್ನ ವದವನಜ ಭೃಂಗಗೆ, ಅನ್ಯಮತ ಜೀಮೂತಪವಮಾನಗೆ || ಜಯ
ಮಂಗಳಂ || ೧ || ಗುರುಮಧ್ವಮುನಿಮತ ಜಲಧಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮಗೆ.
ಧರಣಿಸುರವಂದ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಣಾಭಗೆ | ದುರ್ಮತಿಯಕಳೆದು ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರೇರಿಸು.
ವರಿಗೆ | ಹರಿಯೇ ಪರನೆಂದು ಮೆರಸಿದ ಮುನಿಪಗೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ
ಲನ್ನ ತನ್ನನೆನವರ ಮನದಿ | ಕಾಣಿಸಿಕೊಡುವ ಕೃಪಾಸಾಗರನಿಗೆ | ಮೀನಾಂ.
ಕಜತಗೆ, ಅಗಣಿತ ಚರಿತ ತೋರ್ದವಂಗೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಪ್ರತಿವದಾನ್ವಾ
ರ್ಯಗೆ || ಜಯಮಂಗಳಂ || ೩ ||

೧೬. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪೆತಾಳ).

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪ || ಭುವನೇಂದ್ರ ಗುರುಕರ
ಕಮಲದಿಂದ ಪೂಜಿತಗೆ | ಅವನಿಯೊಳ್ಳೆಸರಾದ ವರದೇಂದ್ರಗೆ | ಹವರನ
ಮತಿಯಕೊಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾನಕಳವರಿಗೆ | ತಿವನೇ ಪರನೆಂಬುವರ ತಿಕ್ವಿಪರಿಗೆ ||
ಜಯ || ೧ || ವಸುಧೇಂದ್ರತೀರ್ಥರಾಯರ ಪುತ್ರರೆನಿಪರಿಗೆ ಬಿಸಜನಾಭನ
ಚರಣ ಕಂಜಾಳಗೆ | ಝಷಕೇತುವಿನ ಮೇಳ ತುಚ್ಛಮಾಡಿದವರಿಗೆ | ಅಸದೃಶ
ಮಹಿಮು ಪಿಂಗಳತೇಜಗೆ || ಜಯಮಂಗಳಂ || ೨ || ಕಿವುಡ ಅಂಧಕಕುಂಟರಿಗೆ,
ವರಗಳ ಕೊಡುವನಗೆ | ಭವಸಮುದ್ರವ ದಾಂಟಿಸುವ ಶಕ್ತಗೆ | ದಿವಿಜೇಶ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ್ನ ದಾಸನಿಗೆ | ಜವನಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ಸಲಹುವವಗೇ ||
ಜಯಮಂಗಳಂ || ೩ ||

(೬) ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ ಸ್ತುತಿ.

೧೭. ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟತಾಳ).

ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಪಾದಸರಸಿಜಕೆ ಬಾಗುವೆ ಮನ್ಮನದರಿಕೆ ಪೂರೈ
ಸೊ || ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಪ || ವಾಸುದೇವಾರ್ಚಕ ಭೂಸುರವಂದಿತ | ದೋ

ಷವ ಕಳೆವದು ದೇಶಿಕನರ್ಯ || ೧ || ವಿಷಯಂಗಳೆಲ್ಲ, ದ-ಹಿಸಿ ಯೋಗ
ಮಾರ್ಗದಿಂ || ವಸುದೇವಪುತ್ರನೊಲಿಸಿಕೊಂಡ ಶಕ್ತ || ೨ || ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ
ಬಲಾತುರದಲಿ ಕಳೆವಾ ತುಂಗಮಹಿಮನೆ ಭೂತಲದೊಳಗೆ || ೩ || ಅಂಗಜ
ಶರದೂರ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹ | ತುಂಗತೀರಾವಾಸ | ಸಿಂಗಳತೇಜ || ೪ || ದಂಡ
ಕಾಷಾಯ ಕಮಂಡಲಧರ, ಪ್ರಚಂಡಮಹಾತ್ಮ ಸುಪಂಡಿತರೊಡೆಯ || ೫ ||
ಸಾರುವಶರಣರ, ಘೋರಿಸುತಿಪ್ಪ-ಸಂಸಾರಕಡಲಿಗೆ ಕರೀರ-ಸಂಭವನೇ
|| ೬ || ಮರೆಹೊಕ್ಕದಾಸರ ಮರಿಯಾದೆಸಲಹಯ್ಯ | ಪರಮತವುರಗಕ್ಕೆ
ಗರುಡನೆನಿಪನೆ || ೭ || ತಂದೆಪಾಲಿಸೊ ದಯಾಸಿಂಧು ಜಗದ್ಗುರು | ಮಂದ
ಮತಿಗಳೆಂಬ ಇಂಧನಕ್ಕನಲ || ೮ || ವಟುವಪು ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನ ನಿಜದಾಸ |
ಸಟೆಯಲ್ಲ ಸಂಸಾರ ಕಟಕಟ ಬಡಿಸೋ || ೯ ||

೧೮. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಅಟ್ಟತಾಳ).

ಸುವ್ವಿ ಸುವ್ವಾಲೆ || ಸುವ್ವೀಸಾಧ್ವಿಯರು, ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಪಾಡಿ ||
ಸುವ್ವಿಸುವ್ವಾಲೆ || ಪ || ಅಂದಿನಕಾಲದ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರವ ಮನಕೆ ತಂದು |
ಅಂದದಿ ಟಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ ದೇವರಾರು | ಸುವ್ವೀಸುವ್ವಾಲೆ || ಅಂದು ವಾದಿ
ಸುವ ಜನರನ್ನು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸಿದ ಚಂದಿರವದನೆ ಈತನಮ್ಮ ಗುರುವು ||
ಸುವ್ವೀಸುವ್ವಾಲೆ || ೧ || ಇವರ ಚರಿತೆಯನ್ನು | ತೋರಿದಷ್ಟು ತುತಿಸುವೆ |
ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುವದು ಬುಧಜನರು || ಸುವ್ವಿ || ಪವನಾಂಶರಿವರು ಕವಲಿಲ್ಲ
ಖ್ಯಾತರಾಗಿ | ಅವನಿಯ ಸುರರಿಂದರ್ಚನೆಗೊಂಬುವರು ಸುವ್ವಿ || ೨ ||
ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ತಪ್ಪದಲೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ | ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಜಪಿಸಲು ಭೂತ
ಭಯವು || ಸುವ್ವಿ || ಕುಷ್ಠರೋಗ ಕ್ಷಯ ಪಾಂಡುಜ್ವರ ಸನ್ನಿ ಮೊದಲಾದ
ಅಷ್ಟಪದ್ರವಾಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟುಮೋಡುವವು || ಸುವ್ವಿ || ೩ || ಮೃತ್ತಿಕನಾಲೆ
ಅಂಗಾರ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯು || ಹತ್ತಿಲಿರಾಲು ಕ್ಲೇಶನ ಲೇಶಾ
ಕಾಣರು || ಸುವ್ವಿ || ಎತ್ತಹೋದರು ಜನರಿಗೆ ಜಯಪ್ರದ ತೋರುವದು
ತತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಶತಸ್ಥಿಧ ಮತ್ತೇನುಕೇಳಿ || ಸುವ್ವಿ || ೪ || ಪಂಡಿತರು ಮೊದ
ಲಾಗಿ ಹಸ್ತಿ ಉಷ್ಣ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಡುಗಳು ತೃಷೆಯಿಂದ ಬಳಲುತಿರೆ

'|| ಸುವೈ || ದಂಡಜಗತಿಗೂರಿತೋಯ ತೆಗಿಸಿಯನನೀ | ಮಂಡಲದೊಳಗೆ
 ಸೆಸರಾದರಿವರು || ಸುವೈ || ೫ || ಕಟ್ಟಲಿಯ ಭತ್ತದೊಳು ಭೂಪದಳಯುಕ್ತ
 ಬರಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಣಿಸಿ ಉತ್ತಮ ವರವ || ಸುವೈ || ಕೊಟ್ಟುಕಳಿಸಿದ
 ಮೇಲೆ | ಅವು ಕೊಂಡಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ | ಗಟ್ಟಿಸಂಕಲ್ಪರಿವರು | ಮುನಿಪರು
 || ೬ || ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರು ಹೇಳಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸದನವ | ಧಟ್ಟನೆ ಕೆಡಿಸಿ ಭೂವಮೆಚ್ಚು
 ಮಂದದಿ || ನೆಪ್ಪು ಧರೆಗಾಗಲೆಂದು ಗುರುಸುಧೀಂದ್ರ ಕುಮಾರ | ಸರ್ವನ
 ತೋರಿಸಿ ಸುವ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು || ಸುವೈ || ೭ || ದ್ವಿಜರ ಸ್ತೋಮವು ಬಾಯಿ
 ಬಿಡುತರೆ ದಯದಿಂದ || ನಿಜಕಾಷ್ಟವಿಳೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮರವ || ಸುವೈ || ಸೃಜಿಸಿ
 ಪಲ್ಲವ ಫಲಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ || ಭಜಿಸಿರಿವರನ್ನು ಮಕ್ಕಳುಬೇಡುವರು
 || ಸುವೈ || ೮ || ಮುತ್ತಿನಮಾಲಿಕೆ ನೃಪಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿ | ಸಪ್ತ
 ಜಿಹ್ವೆಗುಣಿಸಿದ ಸರ್ವರುನೋಡ || ಸುವೈ || ಮತ್ತುಬೇಡಲು ಪಾನಕನಿಗೆ
 ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಮಾಡಿ | ಮರ್ತ್ಯಪಗೆ ಇತ್ತರು ಮೊದಲಂತೆಯೆ ತಂದು || ಸುವೈ
 || ೯ || ಹಿಂದೆನಾಡಿದ ದುಷ್ಟರ್ಮ ತೀರ ಬಂದದನು ನೋಡಿ | ಬಂದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
 ಅವನ ವಿಚಾರಿಸಿ || ಸುವೈ || ಇಂದಿರೇಶನ ಕಾರುಣ್ಯಬಲದಿಂದ ಜನನೋಡ
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಸುಲೋಕವನಿತ್ತರು || ಸುವೈ || ೧೦ || ತುಂಗಾತೀರಮಂತ್ರಾ
 ಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಮಂಗಳ ಬಿದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿವಾಸರಾದರು || ಸುವೈ ||
 ಶೃಂಗರ ವೃಂದಾವನ, ದ್ವಾದಶನಾಮಶ್ರೀಮುದ್ರೆಯು ಕಂಗಳುಸಾಲವುನೋಡ
 ಹೊದ್ದ ಶಾಶಿಯ || ಸುವೈ || ೧೧ || ಅಂಧಕ ಬಧಿರ ಕುಂಟ ನಾನಾರೋಗಿಗಳು
 ಮತ್ತೆ, ಕಂದರ್ವಜ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕಾಮ್ಯ || ಸುವೈ || ತಂದುಕೊಡು
 ವರು ಬೇಗ ಇತರ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ | ಮಂದಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ಇವರ ಸೇವೆದೊರೆ
 ಯದೊ || ಸುವೈ || ೧೨ || ಕೌತುಕವೇನೆನ್ನಲಿ ಮುಂಜಿ ವಿನಾಹ ಮಾಡಿಸು
 ವರು | ಚಾತುರ್ಮಾಸದೊಳಗೆಗ್ರಹಗಳಸ್ತವಾಗಿ || ಸುವೈ || ಧಾತಾ, ಪಿತ
 ನಿಲಯ ವಿದೇನೋಯೆಂದು ತೋರುವದು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳಭಕ್ತರಿಗೆ, ಅಧಮರಿ
 ಗಲ್ಲ || ಸುವೈ || ೧೩ || ಪಾಡ್ಯ ಪೂರ್ವಾರಾಧನೆ ಆರಾಧನೆ ಉತ್ತರಾರಾಧ
 ನೆಗೆ, ಒಡ್ಡಿ ಬರುವದು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಜನವು || ಸುವೈ || ಕಡ್ಡಿ ಹಿಡಿಯ
 ದಂಥ ಸಂದಣಿಯೊಳು ಸನ್ಮಹೂರ್ತದಿ | ದೊಡ್ಡ ರಥವೇರಿ ಮಠವ ಸುತ್ತ

ನರು || ಸುವ್ಮಿ || ೧೪ || ಇಷ್ಟೇಯೆನ್ನಲು ವಶವಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೂವುಂಟು |
ನಷ್ಟಮಾಡುವರು ದುರ್ಮತದಾರಿದ್ರ್ಯವ || ಸುವ್ಮಿ || ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಟ್ಟಲನೆಂದುಪೇಳ್ವರೂ ಎಷ್ಟು ವೇಳೆದರೂ ಯನ್ನಿಂದಲಿ ತೀರದು || ಸುವ್ಮಿ
ಸುವ್ವಾಲೆ || ೧೫ ||

೧೯. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ವ || ಯೋಗೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
ಕರ ರಾಜೀವ ಪೂಜಿತಗೆ | ಭಾಗವತ ಜನ ಪ್ರೀಯರೆನಿಸುವರಿಗೆ || ಯೋಗಿ
ಗಳಿಗೆಧಿಪತಿಸುಧೀಂದ್ರಕರಜಾತರಿಗೆ | ಬಾಗಿವಂದಿಸರ ಸಲಹುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ,
|| ಜಯಮಂಗಳಂ || ೧ || ವರಹಜಾತೀರ ಮಂತ್ರಾಲಯನಿಕೇತನಗೆ | ಧರಣಿ
ಯೊಳಗಪ್ರತಿಮೆ ಚರಿತತೋರ್ವನಗೆ | ಕುರುಡುಕಿವುಡಾದಿಗಳ ಬಯಕೆ
ಪೂರೈಸರಿಗೆ || ವರಸುವೃಂದಾವನದಿ ಶೋಭಿಸರಿಗೆ || ೨ || ಆರಾಧನೆಯ
ಜನರು ಮಾಡುವದು ನೋಡಲ್ವೆ ವಾರವಾರಕ್ಕಧಿಕವೆನಿಸುವರಿಗೆ || ಮಾರ
ಮಣ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಂಘ್ರಜಲಜಕೆ, ಆರುವದವೆನಿಸಗೆ ಕರುಣಾಜಲಧಿಗೆ
ಜಯ || ೩ ||

೨೦. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಾಂಘ್ರಿ ಸರಸೀರುಹ ಭೃಂಗನಿಗೆ | ಧೀರಸುಧೀಂದ್ರ
ಕರಸಂಭೂತಗೆ || ವಾರಾಹತೀರ ಮಂತ್ರಾಲಯನಿಕೇತನಿಗೆ | ಶ್ರೀರಾಘ
ವೇಂದ್ರರಾಯರ ಚರಣಕೆ || ೧ || ವರಮ ತಧ್ವಾಂತಭಾಸ್ಕರಗೆ ಸ್ವರ್ಣಾಭಗೆ |
ಶರಣರಭಿಲಾಷೆ ಪೂರೈಸುವರಿಗೆ || ದರುಶನಾದಿ ತ್ರಿಭಾಷದರ್ಥ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ |
ಮರುತ ಮತಕಡಲಿಗುಡುಪತಿಯೆನಿಸಗೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲನವರೊಳು
ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಗೆ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮನಿಗೆ || ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ಬಂದೊದಗುತಿಪ್ಪ ಗುರುರಾಯರಿಗೆ | ಮಿನಾಂಕಜಿತಗೆ ದೇಶಿಕವರ್ಯಗೆ
|| ೩ || (ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ).

(೭) ಸುಬೋಧೇಂದ್ರರ ಸ್ತುತಿ.

೨೦. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಅಭಯವೀಗಲೆ ಬೇಡೆ ಗುರು ಸುಬೋಧೇಂದ್ರಾಯರ ನೋಡೆ ||
ಸಖಿ || ವ || ಪಾಪ ಕಳೆವಳಾಕಾಶ ಗಂಗೆ | ಬಹು-ತಾವ ಕಳೆವ ದ್ವಿಜನಾಥ |
ಆಪಾದಪ ದೈನ್ಯ ಹರೀಸುಗುಣವು | ಈ ಪುರುಷರಿಗೊಪ್ಪುವದಲ್ಲೇ ಸಖಿ
|| ೧ || ಮೀನ ಕೂರ್ಮದ್ವಿಜ ನೋಡಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮುಟ್ಟ | ಸೂನುಗಳನು ಸಲ
ಹುವ ತೆರದಿ || ಸುನೋಟದಿ ನೆನದು ಪಾದಸ್ಪರ್ಶವಿ | ತ್ವನತರನು ಪೊರೆವರು
ಬಿಡದೆ | ಸಖಿ || ೨ || ಈ ಸಂಯಮಿಗಳ ಕೃಪೆಯೊಂದಿರುತಿರೆ | ಏಸು ಸಾಧನ
ಇನ್ನೇತಕೆಲೆ || ನಾಶ ರಹಿತ ವೈಕುಂಠವೇಸರಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನಿವರಲ್ಲದ
ದಕೆ || ೩ ||

೨೧. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಏಕತಾಳ).

ಪಾಹಿಪಾಹಿ, ಜಿತಮಾರ | ಪಾಹಿಸುಬೋಧೇಂದ್ರ ಸಮೀರ || ಮಹಾ
ಮತಾಬ್ಲಿಂದು, ದೀನಾಮರ ಮಹೀಜ, ಸುಹಿತ, ಮಹಿತ || ಪಾಹಿಮಾಂ
ಪಾಹಿ || ನಲ್ಲ || ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮ ಸದ್ಗುರುಧೀರ ಕರ್ಮವಿಷಯಾನೇಕ್ಷಾದೂರ |
ಧರ್ಮಾಸಕ್ತ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ | ಶರ್ಮಸುಶರ್ಮಾದಭರ್ಮಾಂಗ ಮರ್ಮ
ಜ್ಞ | ಪಾಹಿ || ೧ || ಅರ್ಕಮಹಿಮನೆ ಧೀಮಂತ, ಅರ್ಕಜನೊಲಿದಾನೀ
ಶಾಂತ || ಮರ್ಕಟದುವಾದಿಧ್ವಾಂತ-ಅರ್ಕ, ಕುತರ್ಕ ಸಂಪರ್ಕಹ,
ಅರ್ಕಾಭ ಪಾಹಿ || ೨ || ತೀರ್ಥಪಾಲಾ ಭಕ್ತಾಧೀನ ತೀರ್ಥಾಂಘ್ರಿ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲನ || ತೀರ್ಥದೂತ ನೀನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ-ತೀರ್ಥವು ತೀರ್ಥವ, ತೀರ್ಥವ-
ತೀರ್ಥಮಾಂ ಪಾಹಿ || ೩ ||

(೮) ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸ್ತುತಿ.

೨೨. ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ).

ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಬೇಸರದೇನೆನದಾಸೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಬಿನಾಂ || ಪ ||
ದಾಸರಾಯರಿಗಾಸು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಕರುಣದಿನಾಡಿದ | ದೇಶದೊಳಗೆ
ವಿಶೇಷ ಮರೆದು ಅಶೇಷಜನರುದ್ಧರಿಸಿದ || ೧ || ವಾಸುದೇವನ ದ್ವೈಷಿಗಳ

ಅನಾಯಾಸದಿಂ ನೀ ಕರಿಸಿದ || ದಾಸವರ್ಗವ ಪೋಷಿಸಲುನಿ-ದೋಷ
ಗ್ರಂಥವಿರಚಿಸಿದ || ೨ || ಭಾಸುರಚರಿತ ಭೇಶಭಾಸ ಸುಕಾಷಾಯಾಂಬರ
ಧರಿಸಿದ || ನೀಶವಾಹನ ಕ್ಲೇಶಹ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಟಲನೊಲಿಸಿದ || ೩ ||

(೯) ಯತಿವೃಂದಸ್ತರಣಿ.

೨೪. ರಾಗ-ಕಾಂಚೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ವಂದಿಸುವೆ ಗುರುಸಂತತಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನಾ-ನಂದತೀರ್ಥರ 'ಮತೋದ್ಧಾ
ರರಿವರಹುದೆಂದು' (ಮತಾಂಬುಧಿಗೆವಿಧುಯೆಂದು) || ಪ || ಶ್ರೀಮದಕ್ಕೋಭ್ಯ
ಮುನಿತ್ವಲೋಕ್ಯ ಭೂಷಣರ | ಧೀಮಂತಲೋಕವಂದಿತೀರ್ಥರ || ರಾಮ
ಪದಜಲಜಾಳಿ ಸುಲಭ ರಘುಪುಂಗವರ | ಶ್ರೀಮಂತ ರಘುನಾಥ ರಘುವರ್ಯ
ರಘುಸುತಗೆ || ೧ || ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಮುನಿರಘುವತಿಯ ನಾರಾಯಣರ || ಮಧ್ವ
ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಮುಕುಂದ ತೀರ್ಥರ | ಅದ್ವೈತ ಗಿರಿ ಕುಲಿತ, ರಾಮ ರಘು
ವತೀರ್ಥರ, ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಪಾಲ ರಾಮಚಂದ್ರಾರ್ಯರಿಗೆ || ೨ || ಶ್ರೀರಘೂತ್ತ
ಮತೀರ್ಥರ ರಘುರಾಜ ರಘುವತಿಯ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥಾರ್ಯರ ಪದ |
ವಾರಿಜಯುಗಳವ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ಸ್ಮರಿಸುವೆನು ಮಾರಮಣ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು || ೩ ||

(೧೦) ಅಕ್ಕೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ.

೨೫. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟ್ಟತಾಳ).

ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು—ದಯಾಂಬುಧೇ-ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು || ಪ || ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು
ಪಾಪ ಶಿಕ್ಷಿಸಿಕರುಣದಿ | ಪಕ್ಷಿವಾಹನಪ್ರಿಯ ಅಕ್ಕೋಭ್ಯಮುನಿಪ || ಅನು ||
ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಣಿದೆತವಾಂಘ್ರಿಗೆ | ಅನಘ ಶ್ರೀಮಾಧವ, ಮುನಿಕರ
ಜಾತ || ೧ || ಜಯಮುನಿವಂದಿತ ಜಯವಂತನೀನೆ | ದಯಮಾಡದಿರೆ
ದುಃಖ ಬಯಲಾಗಲರಿಯೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಮನ
ತಾನಿರುವಂದದಿ ಪ್ರೋಣಿಸು ಜವದಿ || ೩ ||

(೧೧) ಮಾಧವತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ.

೨೬. ರಾಗ-ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ (ಏಕ).

ನೋಡಿದೆ | ನಾ ಧನ್ಯನಿಂದಿಗೆ ನೋಡಿದೆ ಗುರುಮಾಧವತೀರ್ಥರ
ವೃಂದಾವನವನ್ನು || ಪ || ಗಂಗೆಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನವಿಳೆಯೊಳು ಬಾಹದಕೆ ||
ಪಿಂಗಳಗೇನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೇನು || ತುಂಗಮಹಿಮೆಯಿಂದೆ ಅಜ್ಞಜನರ ಪಾಪ |
ಹಿಂಗಿಸಬೇಕೆಂಬದಲ್ಲದೆ, ಮನವೆ || ೧ || ನರಹರಿಗುರುಸುತನರದ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯ
ಮುನಿಕರಪೂಜಿತಾರವಿಂದನಾಭರಲ್ಲಿ || ಧರಾಧರಜತೀರದಿ ಸತ್ಯಮುನಿಗಳಿಂದ |
ನಿರುತಾರಾಧನೆಕೊಳುತಿರ್ಪರು || ಮನವೆ || ನಾ ಧನ್ಯ || ೨ || ಏನುಯಿವರ,
ಬಂಣಿಸಲಿ ಎನ್ನಿಂದೊಶವಲ್ಲ | ಆನತಜನರಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ
ಧಾಮ ತೋರಿಸುವರು | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಪ್ರತಿಮ ಮಹಿಮರು || ೩ ||

(೧೨) ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ಸ್ತುತಿ.

೨೭. ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟ್ಟತಾಳ).

ಒದಗಿಸಾಲಿಸೊ ಭವಾಂಬುಧಿಯ ದಾಟಿಸೊ || ವ || ಮದನಜಿತಭೂ
ಸುರ ಶರಣ್ಯ | ಪದುಮನಾಭ ಯತಿವರೇಣ್ಯ || ಅನುವಲ್ಲ || ಸಧ್ಯದೊಡ್ಡ
ಮಾತು ಅಪ್ರಬುದ್ಧನಾನುಡಿಯೆ ಕೇಳು | ಮಧ್ಯದ್ವೇಷಿಗಳಲಿ ಯನ್ನ ವಿದ್ಯೆ
ತೋರಿ ಬದುಕದಂತೆ || ೧ || ಒಡಲಿನಾನೆಗಾಗಿ ಕಂಡಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯೆಂಬು | ದುಡುಗಿ ಪೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಮನೆಗೆ | ಮಿಡುಕಿ ಕೊಳುತ ಬರುವ
ಧಮನ || ೨ || ಹಾನಿಲಾಭಕ್ಷೇಶಮೋದ | ವೇನು ಆನಕ್ಷಣಕೊದಗಲು ||
ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಕರುಣೆಯಿಂದ | ತಾನೆಕೊಟ್ಟನೆಂಬ ಸುನುತಿ || ಒದಗಿಸಾ
ಲಿಸೋ || ೩ ||

(೧೩) ಶ್ರೀಮಧ್ವರಾಯರ ಸುವ್ವಾಲೆ.

೨೮. ಸುಖ್ವೀಪದ.

ಸುವ್ವಾಲೆ ಸುವ್ವಿ ಸುವ್ವಾಲೆ || ಪ || ಗುರುಮಧ್ವರಾಯರ ಭಾಗ್ಯ |
ಹರಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಜರರಿಂದ, ವರ್ಣಿಸಲಸದಳವನ್ನು || ಅನು ಪಲ್ಲವಿ || ಇಂದಿರೆ

ಮೂರುರೂಪದಿಂದ ತಾನೆ ಪಡೆದಳು | ಎಂಜು ಪೇಳುವದಾ ವೇದ | ಸುವ್ವಿ |
ಮಂದಮತಿಗಳಿವರ ಮಂದಿಯಂತೆ ತಿಳಿದು ಅಂಧಃ ಕೂಪದೊಳು ಬೀಳುವರೆ ||
ಸುವ್ವಿಸುವ್ವಾಲೆ || ೧ || ನೂರಾತೊಂಬತ್ತೆಂಟುಕಲ್ಪ ಘೋರ ತಾಪಸು ಮಾಡಿ
ಮೂರುರೂಪವೀಗಾದನೆ || ಸುವ್ವಿ || ಮೀರೆ ಈಕಲ್ಪವನು, ವಾರಿಜಾಸನ
ನಾಗಿ | ಈರೇಳು ಲೋಕವಾಳುವನೆ || ಸುವ್ವಿ || ೨ || ಎಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಹಾ
ಯುಗಇಪ್ಪುಬೊಬ್ಬ ಮನು | ಅಪ್ಪವ್ವ ಬಹಳಾಯುಷೆಂಬೊರೊ || ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾದ ದ್ವಿಸಪ್ತಮನುವು ಶೃತನೋಮನಪ್ಪನಿಗೊಂದೇ ದಿವಸವೆ || ೩ ||
ಈ ರೀತಿ ನಾನುದಿಂದ ನೂರುವತ್ಸರಬಾಳಿ | ನಾರಾಯಣನಾ ಭಜಿಸುವ ||
ಘೋರವ್ರಳಯಕಾಲಕ್ಕು ಮಾರಮಣನದಯದಿಂದ ಬಾರದಜ್ಞಾನವೀತಂಗೆ ||
ಸು || ೪ || ಈತನಾಳಿಕೆಯೊಳು ಮೂತೊಂಬತ್ತು ಕಲ್ಪರೆ ಭೂತನಾಧಗೆ
ಅವರೋಕ್ಷ || ಆತನಾರಭ್ಯನಾರನಾಗವರ್ಯಂತ ಪರೋಕ್ಷನೀತಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲೆಹದೆ
|| ಸು || ೫ || ಎಲ್ಲ ದೇವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಂದೀತನಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ
ಕೊಂಡಾರೆ || ಖುಲ್ಲ ಮಾಯಿಸಮೂಹಗೆಲ್ಲು ವೇದವ್ಯಾಸನಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈಪಿಯಿ
ಹರೆ || ಸು || ೬ || ಪಾನೀಯ ಜಾಜಾಂಡದೊಳು ನಾನಾ ಜೀವರಿಗೆ ಚೇತನೀತ
ನಿಂದಲೆಯೇ || ಏನು ವೇಳಲಮ್ಮಾ ಈ ಪ್ರಾಣಿಯೊಲಿದರೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲನೊಲಿದಂತೆ || ಸುವ್ವಾಲೆ ||

(೧೪) ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಸ್ತುತಿ.

೨೯. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟ್ಟತಾಳ).

ಪಾರ್ವತೀ, ದಕ್ಷಕುಮಾರೀ-ನಿನ್ನ-ಸಾರ್ವ ಸಂತತಕುಜನಾರೀ ||
ಆಹಾ || ದೂರ್ವಾಸನರ್ಥಾಂಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞಿಯನ್ನಯ || ಚಾರ್ವಾಕಮತಿಕೀಳಿ
ತೋರ್ವದು ಸುವಧವ || ಪ || ದುರ್ಗೆ ಭವಾನಿ ರುದ್ರಾಣಿ-ಗೌರಿ-ಸ್ವರ್ಗಜನಾ
ರಾಧ್ಯಮಾನಿ || ಸೇರೆ, ದುರ್ಗುಣದವರ ಸುಜ್ಞಾನಿ || ಭಕ್ತವರ್ಗ ಪೋಷಕ
ಶುಕವಾಣೀ || ಆಹಾ || ನಿರ್ಗುಣರಾದುತ್ತಮರ್ಗೆವೊಲಿವ ಅಪವರ್ಗದ
ನಾಳೆ || ನರರ್ಗೆ ಮಣಿಸದಿರೆ || ೧ || ಚಂಡಿ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ಉಮ್ಮಾ, ನಾಲ್ಕು

ಮಂಡೆಯವನ ಸೊಸೆಯನ್ನಾ ನಾಡೆ | ಕಂಡು ಭಜವೆ ನಿತ್ಯನಿಮ್ಮ | ಪಾದ
ಪುಂಡರೀಕದ್ವಯವನ್ನು || ಆಹಾ || ಉಂಡುವಿಷನ ನಿನ್ನ ಗಂಡಬಳಲಿ
ಕೈಕೊಂಡಾಷಧತಂಡತಂಡಲೆನಗೀಯೆ || ೨ || ಪಾವಕನೊಳು ಮೊಕ್ಕ ವತಿ
ವ್ರತೆ || ಯಾವಾಗನಾಸಿಸತ್ಯಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾನನೆಕೊಡೆ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ-ಜಾವಜಾವಕೆ
ಷಣ್ಮುಖ ಮಾತೆ || ಆಹಾ || ಕೋವಿದರೊಡತಿ ಕೇಳಾವಾಗ ವೈರಾಗ್ಯವೀ
ವದು ದುರಾಪೇಕ್ಷೆ ನಾವೊಲ್ಲೆನೆಂದೆಂದೂ || ೩ || ಬೇಡಿದಭೀಷ್ಟವಕೊಡುವೆ |
ದಯಮಾಡಿ ಭಕ್ತರ ಕರಪಿಡಿಸೆ, ದೋಷಕಾಡುಳಿಯದಂತೆ ಸುಡುವೆ, ನಿನಗೀಡೆ
ಮಹದ್ಭಯ ಕಡಿಸೆ || ಆಹಾ || ರೂಢೀಶ ತಿನನೆಂದು ಆಡಿಸದಿರು ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ
ದಾನವರಂತೆ ನೀಡು ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆ || ೪ || ಮೇಶ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೆ, ಜಗ
ದೀಶನೆಂಬುವ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿ | ಕೊಟ್ಟು ಪೋಷಿಪುದನ್ನ ಸುಜಾಣೆ || ನೀನು
ದಾಸಿಸೆನಾನಾರ ಕಾಣೆ || ಆಹಾ || ಈಶ ವಂಚಮಹಾದೋಷಿ ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯಾ
ಈ ಶರೀರದೊಳಿಹ್ಯ ಘಾಸಿ ಮಾಡುವನನ್ನು || ೫ ||

(೧೫) ರುದ್ರದೇವರ ಸ್ತುತಿ.

೩೦. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಏಕತಾಳ).

ಬಾಣವದನ ಸಲಹೋ-ನಾನಮಿಸುವೆ | ಬಾಣವರದ ನಿನಗೆ || ಹರ
ಹರ || ಪ || ಕುಧ್ರೇಡ್ಡ ಮುಖಕಂಜ-ರವಿ, ಅಘ-ಅದ್ರಿಸಮೂಹ ಋಷಿ
ಜಾ || ಹರಹರ || ನಿದ್ರರಹಿತವಿಭಜಾ | ಸತತ, ಅಭದ್ರ, ಭಕ್ತರಿಗೆ
ಕುಜ || ೧ || ಗಜಋಷಿ ಅಂಬಕನೆ (೧೫)-ಪಶುವತಿ-ತ್ರಿಜಗದಿ ಪೂಜಿತನೆ
|| ಹರಹರ || ಅಜಿನಾಂಬರಧರನೇ ಕರುಣಿಸೊ-ಏಜಯೇಕ್ಷಣ ತಿನನೆ
|| ಹರಹರ || ೨ || ಕಾಮಾದಿ ಮುಖಜನಕ | ಧೂರ್ಜಟ ಭೂಮಿಜವೈರಿ
ಸಖಾ || ಹರಹರ || ಸಾಮಜರಿಪು, ಧನಿಕಮಿತ್ರನೆ, ಕಾಮಿತ ಫಲದಾ
ಯಕ || ೩ || ಧರಣಿಜೀರಮಣ ನಾಮಾ | ಸರ್ವದಾ ಸ್ಮರಿಸುವೆ ನತಪ್ರೇಮಾ
|| ಹರಹರ || ಗರಳನಾಶನ ಭೀಮ | ವಿಕ್ರಮ ಸರೋಜಧ್ವಜವಿರಾಮ || ಹರ
ಹರ || ೪ || ಘನನಿಭಪ್ರಾಣೇಶ-ವಿಠಲ-ನನುಗನೆನಿಪುದನಿಶ || ಹರಹರ ||
ಘನಮಹಿಮನೆ ಈಶ, ಕುಧರಸದನ ನಾಕಜಪೋಷ || ಹರಹರ || ೫ ||

೩೧. ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಅಟಿತಾಳ).

ಗಂಗಾಧರ, ಸುಮತಿಪಾಲಿನೋ | ಪಾಂಡು | ರಂಗನ ಚರಣಾಬ್ಜ
ಭಜನೆ ಮಾಡಲು ನಿತ್ಯ || ವ || ವೈಕಾರಿಕಾದಿತ್ಯ ರೂಪ-ದನುಜರಿಗೆ
ಶೋಕಕೊಡುವದು ನಿರಂತರದಿ || ಲೌಕಿಕವೆಲ್ಲ ವೈದಿಕವಾಗಲೆನಗೆ ಮೈನಾ
ಕೀಹೃತ್ಕಮಲ ಮಾತಾಂಡ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲ || ೧ || ವಾಸವಾದ್ಯಮರ ವಂದಿ
ತನೆ, ಪದ್ಮಜ ಸುತ-| ನೀ ಸಲಹುವದೋ ಕೈಲಾಸವಾಸ || ಕ್ಲೇಶಮೋದವು
ಸುಮತಿಸೋ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ | ದೋಷರಹಿತನೆ ದಕ್ಷಾಧ್ವರನಾಶಕ || ೨ || ವನ
ಮಾನತನಯ ನಿನ್ನವರಲ್ಲಿ, ಕೊಡು ಸ್ನೇಹ, ದಿಜ್‌ವಸನಾದಿಯಲ್ಲಿ-ಯನ್ನಿರವ
ಬಲ್ಲಿ || ಅವಲೋಕಿಸದೆಯನ್ನನೇಕ ವಾವಗಳನ್ನು | ತವಕ ಉದ್ಧರಿಸೋ
ವಿಯತ್ಪತಿ ಜನಕನೆ || ೩ || ನಾಮಜಾಜನವಸ್ತ್ರ ಭಸ್ಮಭೂಷಿತದೇವ |
ಸೋಮಶೇಖರನ ಬಿನ್ನವನಕೇಳು || ವ್ರೇನುದಿಂದಲಿ ಭಾಗವತರಸಂಗತಿ
ನಿತ್ಯ | ಶ್ರೀಮನೋರಮನ ಚರಿತವಾದಿಸುವದಯ್ಯ || ೪ || ಶ್ರೀಕಂಠ,
ನೀವೇಳಿದನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬುದ್ಧಿ ನೋಕದೆ, ಗುರುಮಧ್ಯಮುನಿಸುತವೇ ಬೇಕು,
ಜನುಮ ಜನ್ಮಘನಿಸೋ, ತ್ರಿಯಂಬಕ ನಾ ಕೃಯ್ಯಮುಗಿವೆ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲ
ದಾಸ || ೫ ||

೩೨ ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಏಕತಾಳ).

ಪಾರ್ವತೀ ವತಿಸಾಹಿ || ಪಾರ್ವತೀವತಿ ನೀನೊಲಿದು ಮನಸಿನೊಳು
ತೋರ್ವದು ಕೇಶವನ || ಹರಹರ || ವಿಜಯನಿನ್ನೊಳಗಂದು-ವಿಜಯಿನ
ಲಸ್ತ್ರವ | ತ್ರಿಜಗವರಿಯೆಕೊಟ್ಟ || ಮಜಭಾಪುರೆ ಅಂಬುಜಸುತನಂದನ-ಗಜ
ಚರ್ಮಾಂಬರನೆ || ೧ || ಹರಹರ || ಜಾತವೇದನ, ಶತೀತರಣಿನಯನ | ಮಾತ
ರಿಶ್ವತನಯ || ಭೂತಗಣವ, ಗುಣವ್ರಾತ, ನಿನ್ನವರೊಳು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ
ಕೂಡಿಸು || ಹರಹರ || ೨ || ಕ್ಷಿತಿಧರಶರ, ಮನ್ಮಥ ಪುರಹರಣ, ಪ್ರಮಥಾಧಿಪ,
ಹರಿಣಾಂಕ || ನತಿಸುವೆ ನಿನ್ನನು ವ್ರತದಿನದಲಿ ಸನ್ಮತಿಕರುಣಿಸು ತ್ವರಿಯಾ ||
|| ಹರಹರ || ೩ || ಸುರಸೇವಿತವದ ಅರವಿಂದ ಅನಘ, ಮುರರಿಪು
ಸಖ ಕವರ್ದಿ || ಚರಣವನಂಬಿದವರ ಭಯವಾರಿದ-ಮರುತಕುಶಂದನನೆ
|| ಹರಹರ || ೪ || ಖಟವಸಾಣಿ ಖಳ ಆಟವಿವಸ್ಥಿ ಧೂರ್ಜಟ ಹರ, ಪ್ರಾಣೇಶ-|

ವಿರಲನ ಭಜನೆಯು ಘಟಕತವ್ವದಲೆ ಘಟನೆಮಾಡಿಸುವುದೋ || ಹರ
ಹರ || ೫ ||

೩೩ ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ಪಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಗಂಗಾಧರದೇವ-ಜಯಗೀಷವ್ಯಾನಂಗಾರಿ ಗಿರಿಜಾಧವ || ಮಂಗಳ
ವ್ರದನೆ- ಆಮಂಗಳತೀಲ ಭುಜಂಗರೂಪದಿ ಪಾಂಡು | ರಂಗಘಾಸಿಗೆ
ಯಾದ || ವ || ವೈಕಾರಿಕಾಹಂಕಾರ- ತತ್ತ್ವದೊಡೆಯ- ನಾಕುಮೊಗನ
ಕುನಾರ || ಶ್ರೀಕಂಠ, ಸ್ಥಾಣು, ವಿಶ್ವೋಜನಕ, ಚಂದ್ರ | ಶೇಖರ, ಈಶ
ಪಿನಾಕಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ || ಶೋಕನಾಶನ ಶಂಭು, ವಶುವತಿ | ಹೇಕರುಣಿ,
ಸದ್ಗುಣ ಸುಖಾರ್ಣವ | ಪಾಕಶಾಸನ ಪ್ರಮುಖವಂದ್ಯ, ವಿಶೋಕ, ಯನ್ನಭಿ
ಲಾಷೆ ಪೂರ್ತಿಸು || ೧ || ಪ್ರಾಣನಂದನ, ತೈಜಸಾಹಂಕಾರಾಭಿಮಾನಿ,
ಶ್ರೀಶುಕ, ದೂರ್ವಾಸ || ಕ್ಷೋಣಿಸಂಧ್ಯತಧಸ್ವಿ, ದಾನವಾಂತಕ, ಶೂಲಪಾಣಿ
ಪ್ರಮುಧಾಭವ ಬಾಣನರದಯನ್ನ || ಮಾನಸಿನ್ನದು ಚಕ್ರಪದಕಂಜರೇಣು
ತೋರಿಸು ತವಕದಿಂದಲಿ | ದ್ರಾಣಿ, ಶಿವ, ಪ್ರಣತಜನಸುಮನಸಧೇನು, ತವ
ವದನಾರ್ವ ಸತತ || ೨ || ತಾಮಸಾಹಂಕಾರೇಶ, ಸಂಕರ್ಷಣನಾ ಮಗನೇ
ಕೊಡುಲೇಸ, ರಾಮನಾಮ ಮಂತ್ರ-ಪ್ರೇಮದಿ ಜಪಿಸುವ | ಸ್ವಾಮಿ, ಅನಲ
ವಹ್ನಿ ನೋಮಲೋಚನ ಹರ || ವಾಮದೇವ, ಕವರ್ದಿ, ಭವಭಯಭೀಮ,
ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಪ್ರೇಮಪುಟ್ಟಿನೋ ರೌಪ್ಯವರ್ವತಧಾಮ ಶ್ರೀವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷಗುರುನೇ || ೩ ||

೩೪. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಮಹಾದೇವ, ಶಿತಿಕಂಠ, ದಾಸ-ಕಲ್ಪಮಹೀಜ, ಬಿನ್ನವಿಪೆ ನಿರ್ದೋಷ
|| ಆಹಾ || ಕುಹಕಾರಿ, ಹರಿವಾದಮಹಿಮೆ ಕೊಂಡಾಡಿಸೋ | ಗಹನ ವಿಕ್ರಮ
ಭೀಮ | ಮಹೀಧರವಜಾಧವ || ಪ || ಸ್ಫಟಿಕಾಭ, ಶ್ರೀಕಂಠ, ದಕ್ಷ-
ಧ್ವಂಸಿ, ನಿಟಲಲೋಚನ ಸುರವಕ್ಷ || ಹೇ ಧೂರ್ಜಟ, ಹೀನ ವಿಷಯಾಖ್ಯ ಕಕ್ಷ-
ವಹ್ನಿ, ಕುಟಲತ್ವ ಬಿಡಿಸತಿ ದಕ್ಷ || ಆಹಾ || ಕರಿಣಸಂಸಾರದಿ ತ್ರುಟಮಾತ್ರ
ಸುಖಕಾಣೆ | ವಟುರೂಪಿ ಭಕತರ ಕಟಕದೊಳಿರೆನ್ನ || ಮಹಾ || ೧ ||

ಇಳಿರಥ, ನಗಶರ, ಸೋಮ-ವೌಳಿ, ನಳನಂದಿನಿಪಸುತ, ರಾಮ-ನಾಮಾ
 ನಲಿದುಸಾಡುವ ಗುಣಧಾಮ | ರೌಪ್ಯಾಚಲವಾಸಾನಂಗವಿ ರಾಮಾ
 || ಆಹಾ || ಹಲವರಾಶ್ರಯಿಸಿ ನಾ ಬಲು ನೊಂದೆನೋರ್ದರು ಕಾಯ್ವ
 ಸುಳಿವು ಕಾಣೆನೋ ಹೇ ಗರಳಕಂಠ ಪೊರೆಯೆನ್ನ || ೨ || ಪಂಚಸುಸ್ಥಿತಯುಕ್ತ
 ವದನಾ-ಸಿಷ್ಟಪಂಚ ಗಜಾಸುರಹನನಾ | ಏಕವಂಚಾಸ್ಯಜನಕ, ಕೇಶವನಾ |
 ಪ್ರೀತಿ-ಮಂಚನೀನಾಹೆ ಖಳರನಾ || ಆಹಾ || ಹಿಂಚಾಗಿ ಅಳಿವಂಧ ಹಂಚಿಕೆ
 ಯಲಿ ವರ ಮುಂಚೆ ಕರೆದುಕೊಟ್ಟು ವಂಚಿಪೆ ಅಶ್ರಜ || ೩ || ಅಹಂಕಾರಾ
 ಧೀಶ ನಭೇಶ-ತಾತ, ಮಹಾಮುನಿನಂದ್ಯಾಮರಾಸ್ಯ, ಚಂದ್ರ- | ದಿನಪತೇ
 ಕ್ಷಣನ ಅಶೇಷಾ ಮೋದ-ಬಹುಮೋದಸಕ್ತಾಯನ್ನಾಶಾ-ಆಹಾ || ದಹಿಸೊ
 ಜರರ ಪೋಷ ನಹಿಸಿ ಬೆಂಡಾದೆನೂ | ಅಹಿಮಲಾಂಧಕಾಸುರ | ಗುಹಹ ಅಶ್ವ
 ತ್ಥಾಮ || ೪ || ಶಕ್ರಾನರಜ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ-ವಿಠಲ, ನಕ್ರಾಹನಂಘ್ರಿಯನಿಶ
 ದಲ್ಲಿ, ವಕ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಸೇವಿಸೀಶ | ಹೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಶರ ವ್ಯೋಮಕೇಶ,
 || ಆಹಾ || ಶುಕ್ರಪೂಜಿತವಾದ ಆಕ್ರೂರ ಯನ್ನೊಳಿದ್ದಕ್ರಮವೆಣಿಸದೆ |
 ಸುಕೃತವೊದಗಿನೊ || ೫ ||

೩೫. ರಾಗ-ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ (ರುಂಪತಾಳ).

ಎಷ್ಟೊ ಹರಿ ಮರುತರ ಕೃಪಿನಿನ್ನಲ್ಲಿ | ಕಟ್ಟಿದೇ ಭೂಷಣವಾಗಿದೊ
 ಪಾರ್ವತೀರಮಣ || ೧ || ಎಷವನ್ನೆ ಭೋಜನವನಾಡಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿ |
 ವಸನಬಟ್ಟುಜನಸ್ಥಿ ಭಸ್ಮ ಧರಿಸಿ | ವೃಷಭವಾಹನನಾಗಿ ಭೂತ ಪ್ರೇತ
 ಗಳೊಳು ಸ್ಮರಿಸದ ಭೂಮಿಯೊಳರಲು ಪೂಜಿವರು ಸುರರೆಲ್ಲ || ೨ ||
 ತಂದೆತಲೆಕದಿದಕ ಕುಂದು ಹೊಂದದಲಿದ್ದೆ, ನಿಂದಿತನ ತಿರದಮೇಲಿರಿಸಿ
 ಯಿದ್ದೆ | ಒಂದೊಂದೆ ನೀನೆ ವರದೈವ ಎಂದು ವೇಳ್ಗೆ ಗೋವಿಂದನಿಂದರ್ಚನೆಯ
 ಕೊಂಡೆ ಭಳಿಭಳಿರೆ-ಶಿವ || ಎಷ್ಟು || ೩ || ಗುರುವೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ ಪ್ರಾಣೇಶ
 ವಿಠಲನೊಳು ಮತ್ಸರಸುತಿಹ ಖಳರಿಗೆ, ಇದಲ್ಪವೇನೊ || ಸರಿವಬ್ಬರಿಗೆ ಆಹೆ
 ನಂಬುವನು ಕೆಡುವ ನೀ | ಉರುಗನಂತಾಗಬೇಕೆಂದಾಗಿ ಮೆರೆದೆಲವೊ || ೪ ||

(೧೬) ಹರಿಹರನ ಪರವಾಗಿ.

೩೬. ರಾಗ-ಸಾಂಜೆರಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಇಂದು ನೋಡಿದೆ ಹರಿಹರನ-ದೈತ್ಯವೃಂದಕಪ್ರಿಯನ ವರವ ಕೊಡು
ವನಾ || ಪ || ಶಾನುವರ್ಣನ-ವಿಷಹರನ, | ಪೂರ್ಣಕಾಮನ-ಶಿವನ, ಕೇಶ
ವನ,-ಶಂಕರನ || ಕಾಮಿನಿಯರ ಮೋಹಿಸಿದನ | ಚಂದ್ರ-ವೈಷ್ಣವನದಿಯು
ಮಸ್ತಕದೊಳೊಪ್ಪುವನ || ೧ || ಕರಿಬಾಧೆಯನು ಕಳೆದವನ-ಭಸ್ಮಧರನ
ಪೀತಾಂಬರನಿಭ ಚಮಾಂಬರನ || ಅರಿಧರನ-ಶೂಲಕರನ | ಲಕ್ಷ್ಮೀವರನ-
ಗೌರಿವನ, ರಕ್ಷಕನ-ಶಿಕ್ಷಕನ || ೨ || ಸ್ವಾಮಿಪ್ರಾಣೇಶಏಚ್ಛಲನ, ರಾಮ
ನಾಮವೇ ತಾರಕವೆಂದು ಪೇಳುವನ || ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿಗೊಲಿದವನ-ಪಾರ್ಥ
ಪ್ರೇಮಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಾಣವನು ಕೊಟ್ಟವನ || ೩ ||

(೧೭) ಭಾರತೀದೇವಿ ಸ್ತುತಿ.

೩೭. ರಾಗ-ನಾಟಿ (ಝಂಪಿತಾಳ).

ಶರಣು ಭಾರತೀತಾಯೆ | ಕರನ ಬಿಡದರೆ ಕಾಯೆ || ಮರುತ
ದೇವನರಮಣಿ-ಸುರನದಿಯುಭಗಿನಿ | ಪ || ಪ್ರಹ್ಲಾದವೈವಸ್ವತ |
ರುದ್ರಾದಿಸುರವಿನುತೆ | ಭದ್ರವಿಗ್ರಹೆ ದಯಾಸಮುದ್ರ, ಕುಲಿಶೆ-ಅದ್ರಿಯೋ
ಪಮದೋಷಕದ್ದ ದುರ್ಮತಿ ಕ್ಲೇಶ | ವೊದ್ದು, ನಿನ್ನವನೆನ್ನ-ಬುದ್ಧಿಕೊಡು
ಇನ್ನೂ || ೧ || ನೀರಜಾಂಬಕೆಯನೆಗೆ-ತೋರು ಸಾಧನ, ಕುನಗೆ | ಜಾರಿಸು,
ಭಕ್ತುತಿಯನ್ನು-ತೋರು, ಕರುಣಾ | ವಾರಿಧಿ ಹರಿಯಪಾದ ಆರಾಧಿಸಲು
ಮೋದ, ವಾರವಾರಕೆ ಈಯೇ-ವಾರಣಗಮನೆಯೇ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲನ | ಧ್ಯಾನದೊಳಗಿರಿಸು ಮನ | ವಾಣೀವದವೈದುವಳೇ | ಮಾನ
ನಿನ್ನದೆಲೆ || ಹೀನವಿಷಯಗಳೊಲ್ಲೆ-ನೀನೇ ಸ್ವಾಂತದಿ ನಿಲ್ಲೆ | ಕ್ಷೋಣಿ
ಯೊಳಗತಿಮಾನೀ-ಜ್ಞಾನೀ ಅಹಿವೇಣೀ || ೩ ||

೩೮. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಶರಣು ಶ್ರೀ ಮಾರುತನ ರಾಣಿಯೆ | ಶರಣು ಮಂಗಳ ಶ್ರೋಣಿಯೇ |
 ಶರಣು ಸ್ಥಿತಮುಖ ಉರಗವೇಣಿಯೆ | ಶರಣು ಸರಸಿಜವಾಣಿಯೇ || ಶರಣು
 ಶರಣು || ವ || ಇಂದ್ರನೇನೆ ಪುರಂದರಾರ್ಚಿತೆ | ಇಂದಿರಾವತಿ ಕೃಷ್ಣನಾ ||
 ನಂದದಲಿಸೇವಿಸುವ ಭಕುತಿಯ ಇಂದುಧರನಿಗೆ ಕೊಡುವಳೇ || ೧ ||
 ಗರುಡನುತವದನರಸೀರುಹೆ ವೃಕೋ | ದರನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಳೇ ||
 ತರುಣೀಶಿರೋಮಣಿ ದುರ್ಮುತಿಯಕಳೆದು | ಕರುಣದಲಿ ಕರಪಿಡಿ
 ವುದೇ || ೨ || ವಿದ್ಯುನ್ನಾಮಕೆ ಧಾತಜಾತಳೆ | ಶ್ರದ್ಧೆದಾತ ನಿರಂತರ ||
 ತಿದ್ದಿಯನ್ನ ವಕ್ರಮುತಿಯ ದ್ರುಹಿಣ ವಿದ್ಯೆ ವಾಲಿನಭಾರತೀ || ೩ || ಕಾಳೀ
 ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ಥಾಣುಕನ್ಯಾ-ಶೈಲಜಾದಿ ನಮಸ್ಕೃತೇ || ಕಾಲಿಗರಗುವೆ ಯನ್ನ
 ಬಿನ್ನವ | ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನವಪ್ರೇರಿನೇ || ೪ || ಗಜಗಮನೆ ನಳನಂದಿನಿ ಆನಘ-
 ಸುಜನ ಹೃದಯ ನಿಕೇತನೆ || ತ್ರಿಜಗವತಿವ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಭಜನೆಯೊಳು
 ಮನನಿಲ್ಲಿನೇ || ೫ ||

೩೯. ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಕಾಳೀ ದ್ರೌಪದಿ ಭಾರತೀ-ನಿನ್ನ ವಾದಕಿ ಲಾಲಾಜನುತಿವೆ ಪ್ರತಿ ||
 ವೇಳೆಯೊಳಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನ ಚರಣಾಬ್ಜವಾಲಗವೀಯೇ ಸುತೀಲೆ
 ಸ್ವಯಂಭುಜೆ || ವ || ಇಂದ್ರನೇನಾ ನಳನಂದಿನಿ, ತಿವಕನ್ಯಾ, ನಂದ
 ಪೂರಿತಳೆ, ಚಂದ್ರ || ನಿಂದಾಕರಿ, ಪುಷ್ಪಾ ನ | ಸಾಂದ್ರೆ, ಸುವತಿವ್ರತೆ, ಕಂದು
 ಗೊರಳ ವಾರುಣೀಂದ್ರ ಅಂಡಜಾಧಿಪ-|| ಇಂದ್ರನಿರ್ಜರವೃಂದ ಮುನಿಗಣ
 ವಂದಿತ ಪದಾರವಿಂದೆ, ಭವದಲಿ | ನೊಂದೆ, ಭಯವಾರೆಂದು (ನಿನ್ನೊಡಿನಂದ
 ದಲಿ ನಿನ್ನಡಿ ಮೊಂದಿಬೇಡುವೆ ನಂದದಲಿ) ಕೊಡೆ (ಆ) ಮಂದಕರುಣೆ || ೧ ||
 ತರುಣಿಯಾನಂತ ಭಾನೆ | ವ್ರದ್ಯುಮ್ಮ ದೇವರಸುತ ಕ್ಲೇಶಹರನೆ || ಹರಹಿ
 ಯೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಕರುಣಾಪಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿ | ದುರುಳಮುತಿಯ ವರಿಹರಿಸಿ
 ತನಕ ಹರಿ || ಗರಗೊ ಮನಕೊಡು | ವರಮಧಾರ್ಮಿಕ ಕರೆವಬಂದಿ,
 ಗಿರೆಹೃದಾಬ್ಜದಿ | ಉರುವರಾಕ್ರಮೆ ವರತರಳೆ ಸದಾಪೋರೆಯೆ ಬಿಡದಲೆ
 ಕರವಮುಗಿಸೆ || ೨ || ವಾಣೀ ಸುಂದರಿ, ವರದೆ, ಸಾಧ್ಯೋ ವೀಣಾವಾಣಿ

ಪೇಳುವೆನೆ, ಇದೇ, || ಹೀನವಿಷಯವಲ್ಲೆ? | ಪೋಣಿಸಿಮತಿ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನ | ಧ್ಯಾನದೊಳಹ ಮಹಾನುಭಾವರ ಸಂಗವಾಲಿಸೇ ||
ಮಾನಿನೀಕುಲಮೌಳಿಮಣಿ ಚಂದ್ರಾನನೆ ಮದಗಜಗಮನೆ ಸುಶ್ರೋಣಿ ಅಷ್ಟಾ
ವದ ಸುಕಾಂತೆ || ಕಾಳೀ || ೩ ||

೪೦ ರಾಗ-ನಾಟ (ಝಂಪತಾಳ).

ಕಾಯೆ ಭಾರತೀ ನಿನ್ನ-ಆರಾಧಿಸುವೆಯನ್ನ — ನಾಯಾಮಂದಿರನವರ
ಕಿಂಕರನುಯನೀ || ವ || ಯೋನುಜರಮಣಿ, ನಳಿನಭವಜಾತೆ ಕೃತಿ
ಪುತ್ರ | ನಾಮಜಗಮನೆ ಉರಗವೇಣಿ ಕಾಳೀ | ನೋಮಮುಖಿ, ಬೇರೊರಸಿ
ಯನ್ನ ದುರ್ಮತಿಯಳಿದು ರಾಮಧ್ಯಾನದಲಿ ಮನನಿಲ್ಲಿಸುವದನಿಶ || ೧ ||
ಲೋಕನಾಯಿಕೆ, ಶೈಲಜಾವತಿ ಮುಖ ಪೂಜಿತಳೆ ನೀಕರುಣದಲಿ ನೋಡಿ
ಕರವಪಿಡಿಯೇ || ಕಾಕುನುನುಜರ ಸಂಗವನು ಕೊಡದೆಯೊಂದಿನಕು
ಲಾಕಿಕವ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಡವನ್ನು || ೨ || ಕೃಷ್ಣೆ, ನಳನಂದಿನಿ, ದ್ರುವದ
ತನುಜೆ, ತಿವಕನೈ, ದುಷ್ಪಜನಗಿರಿಕುಲಿತೆ, ಸ್ವರ್ಣಗಾತ್ರ || ಕೊಟ್ಟ
ಮಾತಿಗೆ ತವ್ವದಲೆ ಕಾಯ್ವ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲನ ಚರಣಯುಗ ನರಸೀರುಹ
ಭೃಂಗ || ೩ ||

೪೧. ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಝಂಪತಾಳ).

ಎನು ಮರುಳಾದೆವ್ವು ಎಲೆ ಭಾರತಿ | ನೀನರಿಯೆ ವನನನಿಧವನೆಂ
ಬುದು || ವ || ಕಲ್ಲು ಹೊರುವನು ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಂದಲಾಗದವು | ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲ
ಕಪಿರೂಪ ನೋಡು || ಖುಲ್ಲ ಫಲಪುಷ್ಪಯುಕ್ತ ವನವನು ಕೆಡಿಸಿದನು | ಎಲ್ಲಿಂದ
ವದಗಿದನೊ ಈ ವತಿಯು ನಿನಗೆ || ೧ || ರಕುತನಂ ಪಾನಮಾಡಿದನಂತೆ
ಕೇಳಿದೆಯಾ | ರಕ್ತಸೊಬ್ಬಳು ನಿನಗೆ ಸಂವತಿ, ಇಹಳೂ | ಮಕ್ಕಮಾರೀ
ಮಗನುಂಟು, ಗಂಡನು ಓದನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದಲೆ ಭಿಕ್ಷುಬೇಡುವನು || ೨ ||
ಹುಟ್ಟು ಬಡವನ ತಾನಾದರೇನಾಗಲಿ ನಿನ್ನ | ಬಿಟ್ಟು ತುರ್ಯಾಶ್ರಮವ ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡು || ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗದೆ ನರರಿಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಬದರಿಯೊಳು ನೇರಿದನು || ೩ ||

೪೨ ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ದ್ರಾವದಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಪಾಂಚಾಲಿ | ದೇವಿ | ಗೋಪತಿಧ್ವಜವಂದ್ಯೆ ಕಾಳಿ |
 ಆಹಾ | ವಾಪಗಳೆಣಿಸದೆಲೇ ಪುನೀತನಮಾಡೆ ಶ್ರೀಪವನನ ಕರುಣಾಪಾತ್ರೈ
 ಸುಚರಿತ್ರೈ || ವ || ವಾಣೀ ಭಕ್ತಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ | ತಾಯಿ | ನೀನೇ ಗತಿ
 ಯೆಲೆ ಸುಶ್ರೇಣಿ | ಶ್ರೀಶಢ್ಯಾನವ ಮಾಡಲು ಮನಪೋಣಿಸುವದೇನ
 ನೊಲ್ಲೆನು ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಿ || ಆಹಾ || ದೀನರಕ್ಷಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಹೀನ ದೇವರ
 ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸುವ ಮತಿಯನೆಂದು ಕೊಡದಿರೆ | ೧ || ಶಾರದೆ ಹರಿಯು
 ಕುಮಾರಿ-ಸಿನ್ಹ-ಸಾಡದೆ ಕುಜನ ಕುರಾರಿ | ದಯಾವಾರಿಧಿ ಸುಜನೋಪ
 ಕಾರಿ | ತೊರೆ | ನಾರೆಗರೆದು ಮುಕ್ತಿದಾರಿ || ಆಹಾ || ಶ್ರೀರಮಣ್ಯಳೆಲ್ಲ ನಾರೀ
 ತಿರೋಮಣಿ || ಆರಾಧಿಸುವೆಯನ್ನ ದೂರನೋಡಲು ಬೇಡ || ೨ || ಹಲ
 ವರಿಗೆಲ್ಲ ಬಾಯ್ದರೆದು-ಬೇಡಿಕೊಳವದೇನದೆ ದಿನ ಬರಿದು | ನಾಥು ನೆಲೆಯ
 ದೋರರು ಹತ್ತಾಗರೆದು | ಬುದ್ಧಿ-ಕಲಿಸೆ ಭಾರತಿಯನ್ನ | ಮರೆದು || ಆಹಾ ||
 ಇಳೆಯೊಳು ಶ್ರಮ ವಡಿಸಲು ಸಲ್ಲ, ದಿತಿಜರ ನಳಿದ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲ
 ಗಚ್ಚೆನ್ನ ಭಕ್ತಳೆ || ೩ ||

(೧೮) ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ತುತಿ.

೪೩. ರಾಗ-ನಾಟ (ಝಂಪತಾಳ).

ಪಾಹಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸುಗಾಯಿತ್ರಿ ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರಿ | ಮಹಾದುರಿತಾದ್ರಿಪವಿ
 ದೀನಸುರಧರೀ || ವ || ಶಿಷ್ಯಜನರ ಪಾಲವಳೆ | ದುಷ್ಟ ಜನ ದೂರಳೆ
 ಸೃಷ್ಟಿವತಿ ಸೇವಯೊಳಗಿಟ್ಟು ದುರುಳ ಬಟ್ಟೆ ಹಿಡಿಸದೆಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಪಿಡಿದದು
 ಕೃಪ, ಕಷ್ಟ ನಾಶನ ಮಾಡೆ, ಕೊಟ್ಟು ಸುಖ, ಪೂಜೈ || ೧ || ಮದನ
 ಸತಿಕೋಟಿಲಾವಣೈ | ಗುಣಸಂವನ್ನೆ | ಸುದತೀವೃಂದತಿರೋಮಣಿ ಕರುಣಾ
 ಣವೆ || ಮಧುಜಿತ್ತಿಯನ ರಾಣಿ ವಾಣೀ ವೀಣಾವಾಣಿ | ಹೃದಯದೊಳು
 ಕಮಲನಾಭನ ನಿರುತ ತೋರೇ || ೨ || ಈಶಾದಿಸುಮನಸಾರ್ಚಿತಪಾದ
 ಸರಸೀರುಹೆ | ಲೇಶತರಾನಂದೆ ಸುಗುಣೆ, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲನ ಕೊಂಡಾ
 ದುವರೊಳಗೆ ನ್ನೇಹ | ಹ್ರಾಸವಾಗದೆಯೀಯೆ | ಇಭರಾಜಗಮನೆ || ೩ ||

(೧೯) ವಾಯುದೇವರ ಸ್ತುತಿ.

೪೪. ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ನಮೋ ನಮೋ ಗುರುವಾತ | ನಿನ್ನ ಚರಣಯುಗಳಕೆ ಕಮಲನೇತ್ರನ
ದೂತ || ನೆರೆನಂಬಿಜನರ ಶ್ರಮವನೀಗುವ ದಾತ | ಮೂಜಗದಿ ನಿನ್ನ
ಮಹಿಮೆಯ ಬಲ್ಲರೋ ಖ್ಯಾತ || ಶ್ರೀಕಾಳೀನಾಥ | ತಿಮಿರರಿಪು ನಿಭ | ಅಮ
ರವಂದಿತ, ಡಮುರುಧರಪಿತ ಸಮಾರದೇವ || ನಮೋ ನಮೋ || ಪ ||
ಶ್ರೇತಯುಗದಲಿ ಅಂದು-ಹನುಮಂತ, ಶ್ರೀರಘುನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು | ಪರ
ಮಾತ್ಮ ನಿನ್ನಯ ಮಾತು ಕೇಳುವೆನೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು ಸೇವೆಯಾನಾಥಜನ
ಕುಮುದೇಂದು | ಕರಮುಗಿದು ನಿಂದು || ಆತರಣಿಕುಲಜಾತನುಂಗುರ
ವಾತುರದಿ ಕೊಂಡಾತವೇಗದಿ | ಸೀತಗರ್ವಿಸಿ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾತಕರ ಬಹು
ಘೃಸಿದೆಯೆಲೊ || ನಮೋ ನಮೋ ಗುರುವಾತ || ೧ || ಕುಂತಿಯಲಿ ಆನ
ತಾರ ಮಾಡಿದೆಯೊ ಕುರುಕುಲಕೆ ಅಂತಕ ಖಳಕುಠಾರಾ | ಸೀಳಿದೆಯೊ
ಮಗಧನ ಸಂತರೊಡೆಯವುದಾರ || ವಿಕ್ರಮನೆ ಬಹು ಗುಣವಂತ ಕಲ್ಮಷ
ದೂರಾ | ಆಕೀಚಕರಾ || ಸಂತತಿಯ ನಳಿದಂಧ ನಿಜ ಬಲವಂತ, ನಿನ್ನಯ
ಪಂಥಗೆಲಿಸಿದೆ, ದಂತಿಪುರದರಸಂತಕಾತ್ಮಜನಂತುನೆಲಸಿದಿ ಚಿಂತಾರಹಿತ
|| ನಮೋ ನಮೋ || ೨ || ಕಲಿಯುಗದಿ ಮುನಿಯಾಗಿ-ಪ್ರಾಣೇಶವಿಛಲ
ನೊಲುಮೆಯನು ಚೆನ್ನಾಗಿ | ಗಳಿಸುತ್ತಲಿ, ಸೂತ್ರಗಳೊಲಿಸಿ ಬಹು ಸ್ವಪ್ನ
ವಾಗಿ || ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿರಚಿಸಿ | ಹಲವು ಮತಗಳ ನೀಗಿದಂಧ ಮುನಿಯೋಗಿ ||
ಕಳೆದು ಸುಜನರ ಮಲಿನವನು ಈ ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಬಹು ಬೆಳದೆ ನಿನ್ನ ಮತ,
ಚಲುವ ಯತಿಯನಗೊಲಿದು ಸನ್ನತಿ ಕಲಿಸುವದು ಕರಗಳನು ಬಿಡದಲೆ
|| ನಮೋ ನಮೋ || ೩ ||

೪೫. ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ತರಣು ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಶನೆ | ಕರವ ಪಿಡಿದು ಸಲಹೋ
ಬಿಡದೆ ಭಾರತೀಶನೆ || ಎಲ್ಲ || ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತನೀನೇ ಭಾರತೀಶನೆ |
ಅಲ್ಲಿ ವಿಷವ ಕುದಿದೆಯೆಂದು ಭಾರತೀಶನೆ || ಗೆಲ್ಲಿಸಿದೆಯೊ ಸರ್ವಸುರರ ಭಾರ
ತೀಶನೆ | ಬಲ್ಲದನು ನಿನಗೆಣೆಯಾರೋ ಭಾರತೀಶನೆ || ೧ || ಅಂಜನಾ

ಕುಮಾರನಾಗಿ ಭಾರತೀಶನೆ | ಕಂಜನಾಭನಂಘ್ರಿಭಜಿಸಿ ಭಾರತೀಶನೆ ||
 ಅಂಜದುದು ದಾಟಿ ಮೋಗಿ ಭಾರತೀಶನೆ | ನಂಜಿ ಚರರ ಸಂಹರಿಸಿದಿಯೊ
 ಭಾರತೀಶನೆ || ೨ || ಕುಂತಿ ಜರರದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಭಾರತೀಶನೆ | ಹಂತ ಕೌರವ
 ರನ್ನು ತಂದಿ ಭಾರತೀಶನೆ || ಕಂತುಪಿತನ ಕರುಣ ವಡೆದೆ ಭಾರತೀಶನೆ |
 ಅಂತಗಾಣೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಭಾರತೀಶನೆ || ೩ || ಯತಿಯರೂಪ ಇಳಿಯೊ
 ಳಾಗಿ ಭಾರತೀಶನೆ | ಮತಿಯ ಸರ್ವಬುಧರಿಗಿತ್ತು ಭಾರತೀಶನೆ || ಸತತ
 ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸರಿಗೆ ಭಾರತೀಶನೆ | ಗತಿಯ ಕೂಡುವೆ ದೋಷ ಕಳೆದು ಭಾರತೀ
 ಶನೆ || ೪ || ಘನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಾಳೆ ಭಾರತೀಶನೆ | ಬಿನ್ನವನು ಲಾಲಿ
 ಸುವದೋ ಭಾರತೀಶನೆ || ನಿನ್ನ ದಾಸನೆನಿಸಬೇಕೋ ಭಾರತೀಶನೆ | ಅನ್ಯ
 ವಿಷಯವೊಂದನೂಲ್ಲ ಭಾರತೀಶನೆ || ೫ ||

೪೬. ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಆಟತಾಳ).

ನಮಿಸೋ ಗಂಧವಹಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ,-ನಿನ್ನ-ಶ್ರಮನ ಕಳೆದು ಅಭೀ
 ಷ್ಟಿಯ ಕೂಡುವ ಮನುಜ || ನಮಿಸೋ || ವ || ಹರಿ ಕರುಣಿಸದಿರೆ, ಗುರು
 ಕರುಣಿಸುವನು | ಗುರು ಕರುಣಿಸದಿರೆ, ಹರಿ ಜರೆವ || ಧರೆಯೊಳು ನಾತ
 ಪ್ರಸಾದ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಶಿವವ್ಲಭಗೆ ಬೇಕಾದವರ ಕೇಳು, ಮನುಜ || ೧ ||
 ಹನುಮನೂಲಿದನು ದುಃಖದ ಸುಗ್ರವಗೆ | ಮನುಜಪಿತನು ತನ್ನಯಚರಣ |
 ಘನವಾಯಸುತ ಭಜಿಸಿದನ್ನವಗೆ ಪ್ರಭಂಜನನೊಲಿಯದಕೆ ಕೊಂದನು
 ಕೇಳಲೂ || ಮನುಜ || ೨ || ದುರ್ಜನಾಂತಕಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರಣದಿಂದ
 ಅರ್ಜುನಾದಿಗಳು ಮುಖವಬಟ್ಟರು || ಅಬ್ಬಾವ್ರ ಸುತ ಅಸಮರ್ಥನೆ ರಣದೊಳು
 ನಿರ್ಜಿತನಾಗಲು ತಿಳಿಕೊಯಿದು ಮನುಜ || ೩ || ಸುರರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ನ್ಯಾಯವ
 ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವು ಮಾರುತಗೆ | ಗರಳವುಧ್ವವಿಸಲು ಮಧನ
 ಕಾಲದಿ ಆದಿತ್ಯರ ಮೊರಕೇಳಿ ಪ್ರಾಶನಮಾಡಿದ, ಮನುಜ || ೪ || ಶಮೆ
 ಯಲ್ಲಿ ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಗುಣದಲ್ಲಿ | ವನಮಾನಗೆ ಸರಿಯುಂಟಾವನು ಜಗದಿ ||
 ಅಮಲ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಗಲ್ಲದವನು ಯಮಸದನಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಯಮಗ
 ಲ್ಲೆಂಬ ಮನುಜ || ೫ ||

೪೭. ರಾಗ-ನಾಟ (ಝಂಪತಾಳ).

ಶ್ರೀಭಾರತೀಶ ನಮೋ ನಮೋ-ಬಿನ್ನವನ ಕೇಳು || ನಾಭಿನಂದನ
ಚರಣ ಸರಸೀರುಹಭೃಂಗ ನಮೋ ನಮೋ || ವ || ಸಂಕರ್ಷಣನ ತನಯ,
ಜಡಜಂಗಮದಿ ವ್ಯಾಪ್ತ | ಶಂಕರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಸುರವಂದಿತ | ಕಿಂಕರರ
ವನೋನಾನು, ದಯದಿ ಕರಪಿದಿದು, ಭವವಂಕದೊಳಗಿಹನ ಕಡೆತೆಗೆಯೊ
ಭಯಕಳೆಯೊ || ೧ || ನೀನಲ್ಲದಾರ ಸಲಹುವರ ಕಾಣೆನೋ ಜೀಯ |
ಭಾನುನಂದನರಕ್ಷ ದುರುಳತೀಕ್ಷ | ಹೀನಮತಗಳ ನೋಲಿಸಿದ ದಕ್ಷ
ಸುರವಕ್ಷ | ದೀನಜನಮಂದಾರ ವನನಸುಕುಮಾರಾ || ಶ್ರೀಭಾರತೀಶ
|| ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಿಚ್ಛಾನುಸಾರ ಧರೆಯೊಳು, ನೀನವತರಿಸಿ ಜಾತಿಧರ್ಮ
ವನ್ನು | ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮ್ಮತಾಹಂತೆ ಆಚರಿಸಿದೆಯೊ, ಮಾನಿಮೋಕ್ಷದನ
ಆರೊಂದು ಸುರವಂದ್ಯ || ೩ ||

೪೮. ರಾಗ-ನಾಟ (ಝಂಪತಾಳ).

ನಮೋನಮೋ ಶ್ರೀಭೀಮ ನಮೋನಮೋ ಚಿತಕಾಮ | ಕಮಲಾಕ್ಷ
ದಾಸ, ಪೊರೆ ಯಬ್ಬಾವ್ತ ಭಾಸ || ವ || ಘನಗಿರಿಯೊಳಗೆ ಕುಂತಿ ನಿನ್ನತ್ತಿ,
ಕೊಂಡಿರಲು | ಧ್ವನಿನಾದೆ ಹುಲಿ ತಾಯಿ ನಡುಗಿ ಬಿಸುಟೀ || ತನುವು
ನಿನ್ನದು ಸೋಂಕೆ, ನಗವೊಡೆದು ಶತಶೃಂಗನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತೋ ದ್ವಾವರದಿ
ಬಲವಂತ || ೧ || ಲೋಕದೊಳು ಮನುಜರಾ ಶಿಶುಗಳೆಂದಟ ಬೆಳದು, ಪಾಕ
ಶಾಸನಿಯಮಜಯಮರಜನನೀಯಾ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಇಭಪುರಗೈದಿ ಮೋದ
ದಲಿ | ಸಾಕಿಸಿಕೊಂಡೆ ಯಂಬಿಕಿಯಮಗನಿಂದಾ || ೨ || ಚಿಕ್ಕವರೊಡನೆ ಚಂಡು
ಬುಗರಿ ಈಸಿಕಿ ಓಟ ತೆಕ್ಕಮುಷ್ಟಿ ಮರಗಳನೇರುವಲ್ಲಿ | ಸೂಕ್ತವನಿವನಂದು
ಆವಾಗಲಿಲ್ಲರಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಾಯ್ಬರೆವಂತೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದೆ || ೩ || ಆಹಿತ
ರಾದವರು ನೀರೊಳಗೆ ಕೆಡಹಲು ಎದ್ದೆ | ಅಹಿಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಸಲು ನೋಯ
ದಿದ್ದೆ || ಸಹಿಸದಲೇ ವಿಷ ಹಾಕಿ ಬದುಕಲ್ವೆ ಹೊರಘಾಕ || ಮಹಮೋಸ
ಮಾಡೆಗೆದ್ದುಧರಿಯೊಳು ಮೆರೆದೆ || ೪ || ಸೋಕಿಯಸುರಿಯ ಮಗನ
ವಡೆದು ಖಲನನು ತರಿದು | ಏಕಚಕ್ರನಗರದಲ್ಲಿದ್ದು || ಬೇಕೆಂದು ನೀನಾಗಿ
ಪೋಗಿ ಬಕನನು ಕೊಂದೆ | ಈ ಕುಂಭಿಣೀಯೊಳು ಸಿನಗದಿರಾರು ದೇವಾ

|| ೫ || ಪಾಂಚಾಲಿಯನು ಗಳಿಸೆ ಕೋಪದಿಂ ಬಂದಹರಿ | ವಂಚಕರ ದರ್ಪನ
 ಭಂಗಿಸಿ ಲೀಲೆಯಿಂ || ಮಿಂಚುವಾ ಗದೆಲಿಹೆ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಬಲವಂತ,
 ಮುಂಚಿನಜ ಪ್ರಣತಸುರಭೂಜ ರವಿತೇಜ || ೬ || ಈ ವರಿಯಿಂದ ಕೆಲಕಾಲ
 ವಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಪಾಡಿ ವಜ್ರಿಪ್ರಸನ್ನಕೈತಂದು | ವಾಪಿ ಜರಿಜನ ಕೊಂದು
 ರಾಜಸೂಯನ ಮಾಡಿ | ನೀಂ ವಾಲಿಸಿದೆಯನನಿ ನದ್ಧಮುದಿಂದ || ೭ ||
 ದ್ಯೂತವಾಡಿದ ನಮಯದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವದಿಯಳನು | ಸಾತಕಿ ವಸವೆಳೆಯೆ ಕೋಪ
 ದಿಂದ || ಘಾತಿಸುನಂದಬ್ಬರಿಸಿ ವಲ್ಲದಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನಿಚ್ಛೆಗೆ ಈಗೇಂದು
 ಕೈಮರದೇ || ೮ || ತನೋಯೋಗ್ಯನಾ ವಾವಪೂರ್ಣವಾಹದಕ ಬಯು ಮಿತಿ
 ಯಿಂದ, ನನವಾನ ವತ್ಕರಿಸಿದೆ || ಸಮರಾಂಗಣದೊಳವರ ಹೀಗೆ ಸವರುನೆ
 ನಂದು ಸುಮನಸಾರಾಧ್ಯ ಬಾಯುಗಳೆತ್ತಿ ನದಿದೆ || ನಮೋ ನಮೋ || ೯ ||
 ಕಾನನದಿ ಕಿರ್ವಾರನಂ ಕೊಂದು ಋಷಿಯಿಂದ ಮಾನವಂ ಕೃಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ
 ಮುಂದೆ || ಆ ನಗವಿ ಬಯಕಾಲ ಶೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಂಥ | ದಾನವರ ಮಡುಹಿ
 ಸೌಗಂಧಿಕವ ತಂದೆ || ೧೦ || ನಿನೋಳಗೆ ನೀಂ ಲೀಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಸಮಯದಲಿ |
 ಚಿನ್ನದೋಪನು ಪುಷ್ಪವೊಂದು ಬೀಳೆ | ನಿನ್ನರಸಿಯಿದು ಯನಗೆ ಯಿಷ್ಟವೆನಲ
 ವಳ ನುಡಿ ಮನ್ನಿಸುತ ಪೋಗಿ ಮಣಿಮಂತನೊಂಚಿಸಿದೆ || ೧೧ || ದ್ವೈತವನ
 ದೊಳು ಬಂದು ಮೃಗಬೇಟೆಯಾದೆ, ಪುರುಹೂತವದವಾಳ್ವನನು ಮೆಯ್ಯ
 ಸುತ್ತಲ್ | ನೀ ತನಕಬೀಳದೆ ಅವನ ಪುನೀತನ ಮಾಡಿ | ಖ್ಯಾತಿ ತಂದಿತ್ತ
 ಯಂತಕನಸುತಗಂದು || ೧೨ || ನುತ್ಸ್ಯದೇಶಾಧಿಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯಿದ್ದಾಗ
 ಹೆಚ್ಚಿನಾಬಲದ ಮಲ್ಲಿನ ಕಡಹಿದೆ || ಅಚ್ಚಪಾಪಾತ್ಮ ಕೀಚಕನನ್ವಯ
 ತರಿದೆ | ಅಚ್ಯುತನ ನಿಜದಾಸ ಭಕ್ತರಘನಾಶ || ೧೩ || ಎಂಟೈದು
 ವರುಷ ಈ ರಿತಿಯಲಿ ಕಳೆದು ವೈಕುಂಠವತಿ ದಯದಿಂದ ಉಪಪ್ಲಾವ್ಯದಿ ||
 ಗಂಟುಹಾಕಿದಿರುರಾತ್ಮನಕೂಡ ಸಂಗರಕೆ | ಕಂಠೀರವರವದಿಂ ತಲೆದೂಗಿ
 ನಡೆದಿ || ೧೪ || ಮುತ್ತು ಭೀಷ್ಮಗೆ ವಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರಕೆ ಮಾನ-ವಿತ್ತಂತೆ
 ತೋರಿಯೆಲ್ಲರ ರಥವನೂ || ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೋಡಿಸಿದೆ ನಿನ್ನಾರ್ಭಟಕೆ
 ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿನೊಳೊಬ್ಬರಿದಿರಾಗಲಿಲ್ಲ || ೧೫ || ಪ್ರಹ್ಲಾದನನತಾರ ಬಾಹ್ಲೀಕ
 ನನು ಗೆದ್ದು | ಮಹೀಷಸುತನಾನಿ ಮಸ್ತಕ ತೀಳಿದೆ || ಬಹು ಖೋದಿ ಧಾರ್ತ

ರಾಷ್ಟ್ರರ ಕೊಂದು ಹರೆಬಿಟ್ಟ ಅಹಿಯಂತೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದೆ || ೧೬ ||
 ಕಡುಕೋವದಿಂದ ಹೊಂಕರಿಸಿಯುರಿಯುಗಳುತಲಿ ಪೊಡವಿನಡುಗಿಸಿ, ನಭ
 ಬೇಯಿಸುತ್ತಲಿ || ಪಿಡಿದುದುಶ್ವಾನನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಗೆಡಹಿ ಒಡಲ
 ಭೇದಿಸಿ ರಕ್ತಮಜ್ಜನವಗೈದೆ || ೧೭ || ಕರುಳದಂಡೆಯಮಾಡಿ, ಅರಸಿ
 ಮಂಡೆಗೆ ಮುಡಿಸಿ ಖರೆಯಮಾಡಿದೆ ಉಭಯತುರ ಶವಧನ || ಕರೆದೆ ಕುರು
 ಪಾಂಡವರ ಬಿಡಿಸಬನ್ನಿರೆಂದು ಮರುಳುಗೊಂಡರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ರೂಪ ನೋಡು
 ತಲಿ || ೧೮ || ನ್ವಾಮಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಆಜ್ಞೆಯ ವಹಿಸಿ | ಭೂಮಿಭಾರಿಳು
 ಹದಕೆ ಅವತರಿಸಿದೆ || ನಾ ಮಾಡುವೆನೆ, ಪೂರ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ | ಸಮರ
 ಭೀಮ ಕರಪಿಡಿದು ಸಲಹುವದೋ ಪ್ರತಿದಿನದಿ || ೧೯ ||

೪೯. ರಾಗ-ವರಾಳ (ಅಟ್ಟತಾಳ)

ಅಂಜಿಕ್ಕಾತಕೇ-ಮನವೇ-ಅಂಜಿಕ್ಕಾತಕೆ || ವ || ಕುಂಜಹರನ
 ಪಿತನಪಾದ ಕಂಜನಿರತ ಭಜಿಸುತ್ತಿರಲು || ಅನು || ಎರಡು ಒಂದು
 ಕೋಟಿ ರೂಪ | ಧರಿಸಿ ರಕ್ತಸರೂಳು ಕಾದಿ | ಹರಿಯ ಕರುಣಗಳಿಸಿದವನ |
 ಚರಿತಗಳನು ನ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಲು || ೧ || ತಾಸಿಗಂಟು ಒಂದು ನೂರು ಶ್ವಾಸ ಜವನ
 ಮಾಡಿ ಜಂತುರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸತತಬೇಟಿ ದಾಸಪೂರ್ತಿಸುವನಿರಲು || ೨ ||
 ಜಂಗಮರಿಗೆ ವಾಣಿಚರಣ ಕಂಗಳುಕಿವಿಯಾಡಿಸುತ್ತಲಿ | ಪಿಂಗಳ ನಿಭ ಭಾರ
 ತೀಶ ಹಿಂಗದನವರತ ಮೊರೆಯಲು || ೩ || ವರಿಹರಸುತಲಗ್ನಿಭಯವ ತೃರದಿಹಿ
 ಟಿಂಬ, ಕೀಚಕಪ್ರಮುಖರನು ಕುರುವತಿಯ ಕುಲವ ತಂದ ಕುಂತೀಕುಮರ
 ನಿರಲು || ೪ || ಭುಜಕೆ ಗೋಪೀಚಂದನವನು, ಏಜಯಚಕ್ರಗಳನು
 ಧರಿಸಿ | ಕುಜನುಪು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಭಜಕನ ದಯೆ ಪೂರ್ಣವಿರಲು || ೫ ||

೫೦. ರಾಗ-ವರಾಳ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಮರುತದೇವರ ಹೊಂದಿರೋ-ಮೂಜಗದ ಗುರು-ಮರುತದೇವರ
 ಹೊಂದಿರೋ || ಪ || ಮರುತ ದೇವರಹೊಂದಿದನರ ಪಾವವುಪೋಗಿ |
 ಹರಿಮಂದಿರವನ್ನೈದುವದಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ || ವ || ದಶರಥಸುತನಂಗನೆಯ-

!:

ಕದ್ಲೊಯ್ವಿರಲಾಗಿ-ದಶಕವಾನರಸ್ತೋಮು | ರವಿಜನಾಜ್ಞಾ-ದೇಶದಿಂದೆಲ್ಲ
ರಾಶೆ ಭಯದಲಡಗಿ, ರಕ್ಷಿಣೋ-ಶ್ವಶನಾ ಯೆನಲು ಪೋಗಿ ಶೀಘ್ರವಾರ್ತೆಯ
ತಂದ || ೧ || ಕುರುಜನುವಟಳಕೆ ಸಾಧಾರಳಲಿ, ವನ ಚರಿಸಲು ತವಕಾ
ಬೀಳದೆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ || ದುರುಳರ ಸದೆದು ಭೂಭಾರವ ಕಳೆದು, ಸಹೋದ
ರರ ಪ್ರೀತಿವದಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ದಯೆ ವಡೆದಾ || ೨ || ಗುಣಪೂರ್ಣ ಆನಘ
ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನ ನಿರ್ಗುಣನೆಂದು ಅಸುರರು ದುರ್ಮತ ಸ್ಥಾಪಿಸೆ ||
ಘನಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರಚಿಸಿ ಐಕ್ಯವ ಬಿಡಿಸಿ ಸಜ್ಜನರ ಪೊರೆವ ಶ್ರೀಆನಂದಾ
ಮುನಿಪರೆಂಬ || ಮರುತ || ೩ ||

೫೦. ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಗುರುವು | ರಕ್ತಸಾಂತಕ ಶ್ರೀಭಾರ
ತಿಯ ರಮಣಿಸಂಬ || ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನೆ || ವ || ಅಂಜನಾಸುತನಾಗಿ
ದಶರಥಸುತನಂಘ್ರಿಕಂಜ ಭಜಿಸಿ ರಾವಣಾದಿ ಖಳರಾ | ಅಂಜಿಸಿ ಕಪಿ
ಗಳು ಚೇತನ ಕಡಲಾಗ | ಸಂಜೀವನವ ತಂದು ಪ್ರಾಣವನುಳುಹಿದ || ಮುಖ್ಯ
|| ೧ || ಹರಿಗೆ ದ್ವೈಪಿಗಳಾದ ಮಗಧಾದಿಕ್ಷಿತಿವರ | ತರಿದು ದ್ರಾವದಿಯಳ
ಕರವ ವಿಡಿದು || ದುರುಳ ಕೌರವರನ್ನು ಅಳಿದು ದ್ವಾಪರಕೂಟಾ ಗರಳಭೋ
ಜನ ಮಾಡಿ ನೃಕೋದರ ನೆನಿಸಿದಾ || ಮುಖ್ಯ || ೨ || ವಿಷಯಂಗಳ ತೊರೆದು
ಕಾಷಾಯಾಂಬರ ಧರಿಸಿ | ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ದುರ್ಮತವನೋಲಿಸಿ || ಅಸಮ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲ ಪರದೈವವೆಂದು ಹಸನಾಗಿತಿಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿ
ಯೆಂಬ || ಮುಖ್ಯ || ೩ ||

೫೧ ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪೆತಾಳ).

ಶ್ರೀವಾಯುದೇವರಿಗೆ ನೀತವಾದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸುಲಕ್ಷಣಗಳನು
ವರ್ಣಿಸುವೆ || ಪ || ತಾಲು ಜಾನುಗಳು ಸ್ತನತುದಿಯು ನಾಶಿಕ ಚಕ್ಷು,
ನಾಲಕ್ಕೊಂದು ದೀರ್ಘಜಂಘ, ಗ್ರೀವ | ಆಲಿಂಗ ಸೃಷ್ಟನಾಲ್ಕು ಹ್ರಸ್ವ
ಕೇಶರದ ಮೇಲಾದತ್ವಕು ಬೆರಳು ನಖ ವಂಚಸೂಕ್ಷ್ಮ || ೧ || ಕಕ್ಷಿ ಕುಕ್ಷಿಯು,

ವಕ್ಷ್ಯ ಕರ್ಣ ನಖಸ್ಥಂದಾರು ರಕ್ಷಸ್ಥನಿಗೆ ಶೋಭಿಪವು ಉನ್ನತ ||
ಅಕ್ಷಿ ಚರಣ ಕರನಖ ಅಧರ, ಜಿಹ್ವೇಣು ಜಿಹ್ವೆ | ಮೋಕ್ಷದನ ಈಯೇಳು
ಅವಯವವು ರಕ್ತ || ೨ || ಸತ್ಯ ನಾಭಿಯು ಸ್ವರವು ಈ ಮೂರು ಗಂಭೀರ |
ಉತ್ತಮಲಲಾಟ ಉರ ದ್ವಯವಿಸ್ತಾರಾ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲನ ಭೃತ್ಯೋತ್ತಮಗೆ ತಕ್ಕು ಎವಾರಿಗಿಲ್ಲ || ೩ ||

೫೩. ಭಾಮಿನಿವಟ್ಟದಿ.

ತಿಂಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಹ | ಪಿಂಗಳರ ನಾಮನನು ಬರೆವೆನು
ಇಂಗಿತಜ್ಜರು ಕೇಳ್ವುದು ಉದಾರನನ ಮಾಡದಲೆ || ಪ || ಧಾತ ಚೈತ್ರಕೆ
ಆರ್ಯಮಾಯೆಂಬಾತ ವೃಶಾಖಕೆ, ಸುಜೀವಕ | ನಾಧನಸಿಸುವ ಮಿತ್ರ, ಆಷಾ
ಧಕ್ಕೆ ಬಹವರುಣ || ಖ್ಯಾತನಾಗಿಹ ಪ್ರವಣಕವು ರೂಪತ, ಭಾದ್ರವದಕೆ
ವಿನಸ್ವಾನ್, ಭೂತಯುತನಾಗಿರುವ ತ್ವಷ್ಟಾಪ್ಪೀನಮಾಸರಲಿ || ೧ || ಹರಿ
ದಿನವ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಿ | ಇರುತ್ತಿಹನು ಮೂರ್ಗತೀರಟನವಿತ್ಯ | ವರದ
ಭಗ ಪುಷ್ಯದಲಿ, ಪುಷಾ ಮಾಘಮಾಸದಲಿ || ಸುರನದಿಯೆ ಮೊದಲಾಗಿಹ
ಐವರಿಗೆ ಸಮವರ್ಜನ್ಯ ಫಾಲ್ಗುಣ ಕರಿತು, ಇಂತು ಯಥಾವಿಧಿಯೊಳ್ ಘೃ
ವನು ಕೊಟ್ಟು ಜವನ || ೨ || ಮಾಡುತ್ತಿಹ ಧನ್ಯರಿಗೆ ಪಾವಗಳೋಡಿ
ಸುತದಯದಿಂದ ಯೇನೇನ್-ಬೇಡಿಡಿಷ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ಮಕೆ ಸಾಕ್ಷಿತಾನಾಗಿ ||
ಮಾಡುವನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ, ಒಡನಾಡುವನು ಬಿಡನೊಂದರೆ ಕ್ಷಣ | ಈಡು
ಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನು || ೩ ||

೫೪. ಗಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಏಕತಾಳ).

ರೋಚನ ಪೂರ್ವೇಂದ್ರಾ ಛೇರವರಾಕು | ಬೇಚರ ಸರ್ವಚೇಷ್ಟಕನೆ
ವರಾಕು | ಯಾಚಕರಿಗೆ ಕಲ್ಪತರುಪೆ ವರಾಕು | ಸುಚಾಮೀಕರವರ್ಣ
ದೇವವರಾಕೆಂದು | ನೂಚಿಸಿಯಾರತಿಯ, ಬೆಳಗರೆ || ಪ || ಜಾನಕೀವತಿ
ದೂತ ನಾಯು ವರಾಕು | ದಾನವರೊಡ ವಿಕ್ರಮನೆ ವರಾಕು || ಜ್ಞಾನಿಗ
ಳೊಡೆಯ ಕೇಸರಿಜ ವರಾಕು | ದೀನರಕ್ಷಕ ಹನುಮಂತ ವರಾಕೆಂದು ||

ಮಾಣಿಕದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೧ || ದ್ವಾವರಾನುಗರಾರೀ ಭೀಮ ಪರಾಕು |
 ವಾಪಿಜರಾಸಂಧನವೈರಿ ಪರಾಕು || ಭೂವರ ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸಿದನೆ ವರಾಕು,
 ದ್ರೌಪದೀಪತಿವೃಕೋದರನೆ ವರಾಕೆಂದು || ದೀವದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೨ ||
 ಗುರುನುಧ್ವನುನಿರಾಯ ಆರ್ಯ ವರಾಕು | ವರಗ್ರಂಥಪಿರಚಿಸಿದವನೆ
 ಪರಾಕು | ಧರೆಯೊಳು ಬದರೀನಿವಾಸ ಪರಾಕು | ಸಿರಿಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಪ್ರಿಯ
 ಪರಾಕೆಂದು || ಹರದಿಯರಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿರೆ || ೩ ||

೫೫. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಇಂದ್ರಸೇನನಾಥ ಹೋ, ತೈಲೋಕ್ಯ ವಿಖ್ಯಾತ ಹೋ ಸವ್ಯಸಾಚಿ
 ಪ್ರೀತ ಹೋ, ಮಧ್ಯಗೇಹಜಾತ ಹೋ || ಇಂದ್ರಸೇನನಾಥ ಹೋ || ಪ ||
 ತರಣಿಬಂಬಕೆ ಜಗಿದೆ, ಗದೆಯನು ವಗೆದೆ ಅಸುರಗ ಕರವನು ಮುಗಿದೆ ||
 ಹರಿಗೆ ವಾತೆಯ ತಂದೆ, ಜರಿಜನ ಕೊಂದೆ, ನೀಂಬದರಿಯೊಳ್ಳಂದೆ || ಖಳ
 ಕುಲ-ತಂದೆ ವಜ್ರಶರೀರ | ಧರಣಿಯಭಾರ-ವಿಳುಹಿದುದಾರ-ಮತಿ |
 ಕಪಿನರನೊಳತಿಕ್ಕುವೆನಾಡಿದೆ, ದಾನವಬೇಡಿದೆ, ಸುಮತಿಯ ನೀಡಿದೆ || ೧ ||
 ದಂಡ ಮೇಖಲಧಾರ-ಕುಜನಕುಠಾರ, ಬ್ರಹ್ಮಶರೀರ, ಜೈಸಿದೆ ಮಂಡೋದರೀ
 ವಲ್ಲಭನ, ಚರಿಸಿದೆಯೋ ವನ | ತಂನೆ ಮಾಧವನ, ಉಡಿಪಿಲಿ, ಚಂಡ
 ಏಕ್ರಮ ರಾಮಸೇವಕಭೀಮ, ಸದಾಚಾರಧಾಮ, ಯತಿ ಮೇಷಾಂಡನ
 ಮೋರ ಕೇಳೆ, ಕೀಚಕನನು ತೀಳ್ವೆ | ದ್ವಿಜಕುಲವಾಳ್ವೆ || ಇಂದ್ರ || ೨ ||
 ಲಕುಮಿಗುಂಗುರವ ಕೊಟ್ಟ | ರಣಕತಿ ಗಟ್ಟಿ, ಶಾರಿಯನುಟ್ಟಿ || ಶರಧಿಯ
 ತವಕದಿ ಕ್ಷಣದೊಳುಹಾರಿದೆ. ಉಗ್ರನ ತೋರಿದೆ ಜ್ಞಾನವಬೀರಿದೆ || ಲಂಕೆಯ
 ಸಕಲಸೌಖ್ಯವ ಕಡಿಸಿ, ಪುಷ್ಪವನುಡಿಸಿ, ಐಕ್ಯವಬಿಡಿಸಿ, ವಟುವಪು ಮುಕುತಿ
 ಪತಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ದಾಸ ಸಲಹೊ ನಿದೋಷ || ೩ ||

೫೬. ರಾಗ-ದ್ವಿಜಾನಂತಿ (ಏಕತಾಳ).

ಸಲಹೋ ಜಡಚೇತನನಿಲಯ ಶ್ರೀಹನುಮಂತ | ಕಲುಷವಿದೂರ
 ಶಾಂತ || ಪ || ಕುಲಶಬಾಧೆಗೆ ನೀನುಗತಿಯೆಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕು | ಕುಲಜ

ಪಾಲಕ ಹರಿಕುಲಜ ದಯಾಂಬುಧೇ || ವಲ್ಲ || ಕಂಜ ಚರಣ ಗದಾ
ಕಂಜಧರನಪಾದ ಕಂಜಮಧುಪ, ಮುನಿಪ || ಕುಜವದನ ನಭ ಕಂಜ,
ಸುರಪ ರವಿ ಕಂಜವಿನುತ ವಿಜಿತ || ಕಂಜಕೇತನ ಕಂಜಪಕ್ಷ ಖಳಸೂದನ
ಕಂಜನಾಶನ ಭಾವೀಕಂಜ ದಯಾಂಬುಧೇ || ೧ || ಕಾಲನೇಮೀಹ
ನಿಚ್ಛೆ ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಕಾಲಜನನುಸರಿಸಿ || ಕಾಲಕಳೆದು ವಿನಾ
ಜ್ಞಾತವಾಸದಿ ಕಾಲಾರಿ ಪಾಲಿಸಿದೆ || ಕಾಲುಪಿಡಿದವನ ಶಾಪಕಳೆದೆ, ಅವ
ಕಾಲಕು ನೀನೇಗತಿ ಜಗಕ ದಯಾಂಬುಧೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣಾಪಾನವ್ಯಾ
ನೋದಾನ ಸಮಾನ ಹೇ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ ಸಮೀರ ಜ್ಞಾನ | ಪ್ರಾಣಾಧಿಪೂರ್ಣಾಧಿ
ಪ್ರಾಣ, ನಂದನ ತಿರಸ್ಕೃತ, ಪಾಂಚಾಲಸುತಾ || ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯ ನೀನೊಲಿ
ಯದೆ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಣೇಶಪಿರಲನ ಕಾಣೆ ದಯಾಂಬುಧೆ || ೩ ||

೫೭ ರಾಗ-ತೋಡಿ (ಏಕತಾಳ).

ಭಾರತೀರಮಣಾ-ವನಮಾನಾ-ಜಗದೊಳು ಸುತ್ರಾಣ | ಘೋರ
ದುರಿತಾರಣ್ಯದಹನ | ನಾರಕದನ ಜಿತ, ವಾರವಾರಕೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ
ಪದ ಆರಾಧನೆಕೊಡು || ಭಾರತೀ || ವ || ಮೈಗಣ್ಣವದವಾಳ್ವವಾತ |
ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ | ನಾಗಜನಕ, ಭಜಕಪ್ರೀತ || ಯೋಗೇಶ ಜಡಜಂಗಮ
ಏತತ | ಅದ್ಭುತ ಚರಿತ, ಬಾಗುವೆ ಲಾಲಿನೋಮಾತಾ || ಹೋಗುತಲಿದ
ಹೊತ್ತೀಗಲ ತನಕದಲಿ ಭಾಗವತರೊಳಗೆ-| ಭಾಗೀರಥೀ ಪಿತನಾಗುಣವೊಗ
ಳನೊ- | ಜಾಗುಮಾಡದಲೆ, ನಾಗಾದಿರೂಪನೆ ಗರುಡಾರ್ಚಿತ || ೧ ||
ಗೀರ್ವಾಣವಂದ್ಯ ಹರಿದತ್ವ | ತೇಜ, ವೃಷದತ್ವ | ದೂರ್ವಾಸಾರ್ಚಿತ ಮಾತ
ರಿತ್ವ | ಪಾರ್ವತೀಪತಿವಂದ್ಯ ದುಸ್ವಭಾವಗತನಭಸ್ವ - ತ್ವರ್ವಿಕಾದೇವ
ಹಂಸಾತ್ಮ, || ತೋರ್ವುದುಜ್ಞಾನನ ಬೀರ್ವುದುಕರುಣನ, ಪೂರ್ವದೇವ |
ದೂಷಣ ಸಾರ್ವನಿನ್ನನು, ಯನ್ನಚಾರ್ವಾಕಮತಿಯನು ಬೇರೊರೆತಳಿಯಳು
ಊರ್ವಿಯೊಳಗ ಮತ್ತೂರ್ವರ ಕಾಣೇ || ಭಾರತೀ ರಮಣ || ೨ || ತ್ರಿಗುಣ
ವರ್ಜಿತ ಪ್ರಾಣೇಶ | ವಿರಲನದಾಸಾ ನಗಪಾಲಾ | ಕೊಡುಯನಗೆ ಲೇಸ-ಆಗ
ಣಿತ ಮುನುಸೆ ಕಾಷಾಯವನನ ಭೂಷ | ನಿಗಮವೇದ್ಯನೆ ನಿರ್ದೋಷ ||

ನಗಸ್ರೋನುಗಳಿಗೆ ವಗೆಯಾಗಿರ್ಪನ ಮಗನ ದ್ವೈಜದಿನಂದಿಗಡೆ, ಕುರು
ಜರೆದೆ ಭುಗಿಲೆಂಬುನತರ ಮೃಗಧ್ವನಿನಾದಿದನಘ, ಪೊರೆವುದು ಕರಮುಗಿವೆ
ಚರಣಕೆ || ೩ ||

೫೮. ರಾಗ-ಆರಭಿ (ಏಕತಾಳ).

ಹೇ ದಯಾಭೀ ಸಾಲಿಸೆನ್ನನು | ಶ್ರೀದ ಹನುಮಂತ || ಪ || ಭೂಧವ
ಜನದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಾ ಕಾಳೀಕಾಂತ-ವೀತಚಿಂತಾ || ಎಲ್ಲ || ರಾವಣಾನುಜ
ನಂತೆ ಮತ್ತಾ ಶೈಲಸುತನಂತೆ ದೇವತಗಳೇಶನಂತೆ ದೇವತೆಗಳಂತೆ || ಅವ
ವಿಕ್ರಮಪಾರ್ಥನಂತೆ ಕಾದಿಬಿದ್ದಾ ಕಪಿಕುಲದಂತೆ ತಾನರೆಯ ಸಖಸೂರ್ಯ
ನಂತೆ, ತತ್ಸುತ ಸುಗ್ರೀವನಂತೆ || ೧ || ಭೂವರಾಧಿಪ ಧರ್ಮನಂತೆ, ದ್ರೌಪದಿ
ಯಂತೆ | ಭೂವಿಬುಧಸುತನಂತೆ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತೆ ಫಣಿಯಂತೆ ಆ ವಿರಾಟ
ರಾಯನಂತೆ, ಪಾರ್ವತಿಯನಾಧನಂತೆ ನೀ ವಿಜಯನಾಗಲು ಸಹಿಸದಲೆ
ಕೋಪಿಸಿದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂತೆ || ೨ || ಮೋದದಿಂದ ನಿನ್ನ ವಡೆದಾ
ಮಧ್ಯಗೃಹನಂತೆ, ಅದರದಿ ಹರಿಪೂಜೆಮಾಳ್ವು ಸೂರಿಜನರಂತೆ || ಅದಿನ
ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದಾ ನಾವೆಯಂತೆ, ವಾದಓಡಿದಾ ಕಾಳೀ
ಸರ್ಪನ ಕಾಯ್ವ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಂತೆ || ೩ ||

೫೯. ರಾಗ-ನಾಟಿ (ಝಂಪಿತಾಳ).

ಗುರುವೆ, ಭಾರತಿನಾಥ | ಶರಣು, ಲಾಲಿಸೋಮಾತ | ಹರಿಪದಾರ್ಚನೆ
ಕೊಟ್ಟು ಪೊರೆಯೋ, ದಯೆಯಿಟ್ಟು || ಪ || ರಾಮಸೇನಕನಾಗಿ ವಾನರ
ಕಟಕನೆರಹಿ | ನೀಂ ಮುದದಿ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ದಾಟವೋಗಿ || ಭೂಮಿ
ತನುಜೆಗಳಿಗೆ ವಾರ್ತೆಯನೆ ಪೇಳಿ, ರಾಗಟಯ-ಸ್ವಾಮಿಗರ್ಪಿಸಿದ ಬಲವಂತ
ಹನುಮಂತ || ೧ || ರಾಜಸೂಯವ ಮಾಡುವದಕೆ ಮಾಗಧನ ಕೊಂದೆ |
ಮಾಜಿಸಿದೆ ಕುರುಪತಿಯ ಸಂತತಿಯನು || ಸೋಜಿಗವು ನಿನ್ನಲೀಲೆಯು
ಆಯುಜಾತ ಬಿದಾಜರಕ್ಷಕ ದ್ರೌಪದೀಶ ಬಲವಂತ || ೨ || ಬುಧಮಧ್ಯಗೇ
ಹನಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಕುಮತಗಳ ಬೆದರಿಸಿ, ತ್ರಿದಶಸ್ಪಗ್ರಂಥಮಾಡಿ ||

ಸುದಯದಿಂದುತ್ತಮುರಿಗಿತ್ತು ಮತವನು ನಿಲಿಸಿ, ಬದರಿಯೋಳ್ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲನಲ್ಲೆರುವೆ || ಗುರುವೆ || ೩ ||

೬೦. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಪವನಾನರಾಯಾ-ಪಾನನಕಾಯಾ-ಕಾಯೋ-ದಿವಿಷತ್ಪೂಜಿತ ಕವಿ
ಜನಗೇಯ || ಪ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲದೇವ-ರವಿತೇಜ-ಸರ್ವೋದ್ರಕ್ತ ಪ್ರಣತ
ಜನ ಸುರಭೂಜ || ಶಕ್ತಲೋಕ್ಯಕ ಅನಂತಜ | ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿದ ದಿತಿ ಜಾಹಿ
ದ್ವಿಜರಾಜ || ೧ || ದುರಿತಾಂಬುಧಿಘಾಗಜ (?) ಕಾಳೇಶ | ಸರ್ವ-ಸುರನಂದ್ಯ
ಪದಕಂಜ ನಿರ್ದೋಷಾ || ಪುರರಿಪುಪಿತ, ವಯೋಧರ ಭಾಸ | ನಾರಗರೆದು
ಪೂರ್ತಿ ನೋಯನ್ನ ಅಭಿಲಾಷಾ || ೨ || ವಾಲಸ್ತಾನುಜ ಮಾರ ರಜರಕ್ಷ
ಶ್ರೀಗೋಪಾಲನವನ ನೀಸುವದುವೇಕ್ಷ || ನೀಲೇಶತಮಾಡದೆ ತಾರಕ್ಷ
ವಂದ್ಯ-ಕಾಲಿಗರಗುವೆ ದುರ್ಜನಶಿಕ್ಷ || ೩ || ಮಧುಸೂ ಮಲಾನುಜ ವಾ
ದಾರ-ವಿಂದ ಮಧುಕರದಂಡ ಮೇಖಲ-ಧಾರ || ವಿದುರಾಗ್ರಜ ನಂದನ
ಸಂನಾರಾರ | ರಣ್ಯ | ಸುಧನಂಜಯ ವೃಕೋದರ ಸಮಾರ || ೪ || ಕುಟಿಲ
ರಹಿತ, ಋಜುಗಣಾಧೀಶ | ಶ್ರೀಧೂರ್ಜಟ ವಂದ್ಯ, ಭಕ್ತಿಯಿಂಪ್ರಾಣೇಶ |
ವಿರಲನ್ನ ಭಜಿಸುತ್ತ ಸದ್ಭಾಷ್ಯ | ವನ್ನು ವರನೆಮಾಡಿಸೂ ದಯದಿಂದ ನಿಶಾ || ೫ ||

೬೧ ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ವೃಷದಶ್ಯ ಪಾಲಿಪುದೆನ್ನ-ಈ ದು-ರ್ವಿಷಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ನ |
ಅಸಮಪಾದಾಬ್ಜ ಭಜಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ, ಹಸನಾದ ಜ್ಞಾನಪ್ರೇರಿಸೂ ಭಕ್ತ
ಸುರತರು || ಪ || ವರಿಸರ, ಕೃಷ್ಣೇಶ, ಗಂಧ-ವಹ, ಸಿರಿವಲ್ಲಭಪದಾರವಿಂದ |
ಭೃಂಗ, ಪುರುಹೂತಮುಖ ಸುರವೃಂದ-ವಂದ್ಯ | ಗಿರಿಜಾಪಾಲಕ ಶತಾನಂದ
|| ಆಹಾ || ಎರಡುಹತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದಾರುನೂರ್ಜವಸರುವ ಜೀವರೋಳಗೆ-
ಇರಳೂ ಹಗಲೂ ಮಾಳ್ವ || ೧ || ನಾಗಾದಿ ದಶರೂಪಧರ-ತಲೆ-ಬಾಗುವೆ
ನಿನಗೆ ಉದಾರ | ವಿಕ್ರ-ಮಾಘಕಾನನ ವೈಶ್ವಾನರ, ಹೆಸರಾಗತಿ ಕುಜನ
ಕುಠಾರ || ಆಹಾ || ಮಾಗಧರಿಪು, ಹೊತ್ತುಹೋಗುತಲಿದೆಈಗ ಭಾಗ
ವತರಸಂಗ ಜಾಗುವಾಡದಲೀಯೋ || ಪೃಷ್ಠ || ೨ || ದೀನವತ್ಸಲ

ಶ್ರೀಮಾರುತ-ಯಾತುಧಾನಸಂಹರನೆ, ಹೇ ಮಾತರಿಶ್ವ-ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ
ದೂತ | ಚತುರಾಣನಪದಯೋಗ್ಯ ವಾತ || ಆಹಾ || ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೆನ್ನಂಥ
ಹೀನರಿಲ್ಲವೋ ಪಾಪ-ಕ್ಷೀಣಿಸಿ ಸಲಹೋ ಸುಶೇಷಾದಿಸೂದನ || ೩ ||

೬೨. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ನೀನಲ್ಲ ದನ್ಯರೆ ಸಲಹಲು-ಕಾಯೋ-ಜಾನಕೀವತಿದೂತ ಹನುಮಂತ
|| ಪ || ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ ಭಜಿಸುವರನ್ನ | ಧರೆಯೊಳು ಬನ್ನಪಡಿಸು
ವೋರೆ || ಗರಿಸುತ ನೀ ಗತಿಯೆನಲಾಗ, ಬೇಗ-ವೊರೆದೆಯಾತನ ಜಲಧಿ
ಯೊಳಿಟ್ಟು || ೧ || ರವಿಜ ಶಕ್ರಜನಿಂದ ಬಳಲುತ ಬಂದು ಪವನ, ಪಾಲಿಪ್ಪ
ದೆನ್ನಲಾಕ್ಷಣ || ಭುವನೇಶನಿಂದ ವಾಲಿ ಕೂಲ್ಲಿಸಿ, ಕಾಳೀ | ಧನ ಸುಗ್ರೀ
ವನ ಭಯಬಿಡಿಸಿವೆ || ೨ || ತಂದೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲಸಿರೆ-ನಿನಗಂದುಂಟಂದಿಲ್ಲೇ
ಈ ಮಹಿಮೆಯು || ಬಂದ ದುರಿತ ನಿನಾರಣನಾಡಿ-ದಯದಿಂದ ವಾಲಿನೋ
ನಿನ್ನ ದಾಸರ || ೩ ||

೬೩. ರಾಗ-ನರಾಳಿ (ಅಟತಾಳ)

ದೂರ ನೋಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲವೋ-ವಾರವಾರಕೆ ಬಿಡದೆ ಶುತಿನೆ |
ಮಿಾರಿದವನ ನಾ ನಿನಗೆ ಪವನ || ಪ || ರಾಮಚಂದ್ರನ ನೇನೆಯ ನಿಷ್ಕಾಮ
ದಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ತಾಮಸಜನಂಗಳ ತರಿದೆ ನೀಂ ಮಹಾಸಮರ್ಥನೆಂದೇ ||
ಮನೆ, ಯಿಲ್ಲದವನು ಎಂದೆನೆ | ಕೋತಿ ರೂಪ | ಈ ಮುಖಾವು-ಹೀಗೆ
ಅಂದಿನ | ನಗವಪೊತ್ತಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಕರಿಣನೆಂದೆನೆ || ಹನುಮನೆ || ದೂರ
|| ೧ || ವೊಕ್ಕು ರಣಕ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಹಿಂದಕೆಯಿಕ್ಕದೆ ಭುಜವ ಚಪ್ಪರಿಸಲಾಗ |
ನಕ್ಕವರ ಬಲಹುರಿದು ಹೋಯಿತು ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟಾ ನೀ ವೀರನೆಂದೇ || ರಕು
ತವಕುಡಿದ ನೀಚನೆಂದೆನೆ | ತಿರುದುತಂದಿ, ರಕ್ಕಸಿಯನುಕೂಡಿದನೆಂದೆನೆ |
ಒಡಲಬಾಕ ನೊಕ್ಕು ನಿನಗೆ ಬಹಳವೆಂದೆನೇ-ಭೀಮನೇ || ೨ || ತಿಳಿದು
ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿಚ್ಛೆ ಇಳೆಯೊಳುದಿಸಿ ಹಲವುಮತವ ನೆಲಕ ವೊರಿಸಿ | ಮರು
ತಮತವ ನಿಲಹಾಕಿದ ಗುರುಗಳೆಂದೇ | ತುಳುವರಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೆನೆ |
ಬಹಳ ಗುಗ್ಗರಿಮೆಲಿದ ಭೂತಮಗುವು ಎಂದೆನೇ-ಭಾರತೀಶ | ಸಲಹೋ ಬಡ
ದಲೆಮ್ಮನೆಂದರೆ-ಮಧ್ವನೆ || ೩ ||

೬೪. ರಾಗ-ಮಾರವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಭಾರತೀರಮಣ-ನಂಬಿದೆ ಪಾದವಾರಿಜಾ ಕರುಣಾ ವಾರಿಧಿ ಯನ್ನನು |
 ದೂರ ನೋಡದೆ ನಿನ್ನ ಸಾರೆಗರೆದು ಭಯವಾರಿಸಿ ಸಲಹೋ || ಪ || ನೀಲ
 ಲೋಹಿತನಾಸಿತನೇ ಗೋಪಾಲನಸುತಾ | ಕಾಳಕೂಟಪಾನಿ ವಿಶಾಲಾಂಬಕಾ
 ಮಾರರಿಂದ | ವೇಳೆವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಲಗನ ಕೈಕೊಂಬುವ ಕಾಳೀನಲ್ಲಭ,
 ಭೇಶಭಾಸ್ಕರರೋಲು ಸನ್ನಿಭ || ಈಲಾಕಿಕನರರಾಲಯಕಾಯಸದೆ ವಾಲಯ
 ಸುಮತಿಯ ಪಾಲಿಪುದೊಲಿದು || ೧ || ಜಾನಕೀವತಿ-ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದೈ
 ಕಾಣೆನೋ ಪ್ರತಿ | ಯಾನಿನಗಾರಾರಾ ಭುವನದೊಳಗೆ ಗಂಧವಹನ || ಮು
 ದ್ರಿಯ ಕೊಂಡು ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಜಲಧಿಯನ್ನೆ ಹಾರಿದೆ | ಸೀತಗುಂಗುರವನ್ನೆ
 ತೋರಿದೆ | ಆನಗರವನು ದಹನಗೈಸಿ ಬಹು ದಾನವರ ನಳಿದು ದಶಾನನ
 ನೊಡ್ಡೆ || ೨ || ಪಾಪದೂರನೇ-ವೃಕೋದರ-ಶ್ರೀದ್ರೌಪದೀಶನೇ | ವಿಸಿನಚ
 ರಿಸಿ ಕುರುವತಿಯ ತರಿದು ಕ್ಷಿತಿಪರನ್ನು ಬಡಿಸಿದೆಯೈ ಪಾಂಡವರ (ಪರಿ)
 ಪಾಲಕ | ಕೋವನಾಶನ-ಉದ್ಧರಿಸೆನ್ನ-ಚಾವಭಂಜನ, ಶ್ರೀವತಿದ್ವಯ ಪದ
 ಆವಜ ಭಜಿಸುವನೇ ವರಮೇಷ್ಟಿಯ ರೂಪ ಗುಣಾಧ್ಯ || ೩ || ದೇಶಿಕೋತ್ತಮ-
 ಮಾರುತಿ, ಇಂದಿರೇಶನ ಪ್ರೇಮ | ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡತಿಶಯ ಭಕುತಿಯಿಂದಾ
 ಲೀ ಸಮೀಚೀನವಾಗಿ | ತ್ರಿಂಶತಿಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾದರುಶನಗ್ರಂಥ ವಿರಚಿಸಿ,
 ದುರ್ಭಾಷ್ಯವಸಂತರಾಸಲಹುವರನಾಭಾಸಮಾಡಿದೆ ವ್ಯಾಸಭಜಕ ನಿನ್ನ ದಾಸ
 ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ || ೪ || ಅಂಜನಾಸುತ, ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆಂಜಲನೊಯ್ಯುತ್ತ |
 ಭುಂಜಿಸಿದೆಯೆಲೊ ನಿರಂಜನ ಕಪಿ ವ್ರಭಂಜನ, ಕೊಡು ಕೃತಾಂಜಲಿಯಿಂ
 ಬೇಡುವೆ | ಕಂಜನಾಭನ ಸ್ಮರಣೆ ದಿವಾ ಸಂಜೆಯಲಿ ಘನ ಪುಂಜ ಸುಗುಣ
 ಮಣಿಮಂಜರಿ ಅರ್ಥ ವರಂಜಳ ತಿಳಿಸೋ ಧನಂಜಯರಕ್ಷ || ೫ ||

೬೫. ರಾಗ-ಬ್ಯಾಗಡೆ (ಆದಿತಾಳ).

ಎತ್ತಾರೇ ಹಿಂದಿನಾ ಮಾತು | ಭಾರತೀಶ ನಿನ್ನ-ಭೃತ್ಯರು ತಮ್ಮನು
 ವರಿತು | ನೀ ಸಲಹದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆಂದು || ಪ || ಮೂಗು ಹಿಡಕೊಂಡು
 ಕುಳಿತಿದ್ದಿ ನೂರತೊಂಭತ್ತೆಂಟು ಕಲ್ಪ | ಆಗಲೊಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನನಾರೆಂದು

ಕೇಳಾರೋ || ಈಗ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ
ಯಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೇಲು ಮೆರೆವುದಕ್ಕೀ ಗರ್ವವೆಂದು || ೧ || ಊರ
ನೇರದಲೆ ಕಂಡಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲುಗಳ ತಿಂದು | ಅರಣ್ಯದೊಳು ಬಹುಕಾಲ
ಬದುಕಿದ್ದು ಮತ್ತೂ | ಶ್ರೀರಾಮನಾಳಾಗಿ ಶಿಲೆಯ ಪೊತ್ತುದು ಜಗವೆಲ್ಲಾ
ಬಲ್ಲದು ಮುಂದೆ | ವಾರಿಜಾಸನ ವದವಿಯಾಳೆಂದು ಹರಿ ನುಡಿದುದಕ್ಕೀ ಗರ್ವ
ಯೆಂದು || ೨ || ತಿರುದುಂಡು ಹನ್ನೆರಡಬ್ಬ ವನವಾಸ ಅಜ್ಞಾತಾವೊಂದು —
ವರುಷ ಮತ್ಸ್ಯಾಧಿಪನಾಗಾರದಲಿ ಪಾಕಮಾಡಿ || ತರುಣೀ ಮಾನಭಂಗವ
ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆಯಾಗ, ಕೃಷ್ಣ | ತರಿದು ದುರ್ಯೋಧನರ, ರಾಜ್ಯನಿಮ
ಗಿತ್ತುದಕ್ಕೀ ಗರ್ವವೆಂದು || ೩ || ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಡದ್ದು ಹುರಳಿ ಗುಗ್ಗರಿ ತಿಂದು,
ಭಿಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿ | ಮುಳ್ಳುಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತದ್ದು ಹಿರಿಬದಿಯಲ್ಲಿ ||
ಸುಳ್ಳಲ್ಲ, ವೇದವ್ಯಾಸಾನಂತ ವೇದಾರ್ಥ ತಿಳಿಸಿ ಸಕಲ ಬಲ್ಲವನೆಂದು ನೆನರೂ
ಕೊಟ್ಟದೆನೇ ಈ ಗರ್ವವೆಂದು || ೪ || ಎನೆಂಬುವ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಬಳಕೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಹೀನರು ನಿನಗೀಸು ನೀರಹಾಕರಿದು ಕೇಳಿ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನನ್ನ
ಭಜಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ದಯೆಕ ವಾತ್ರನಾಗಿ | ಮೀನಾಂಕಾರಿ ಮುಖಬಿಂದುರ್ಚನೆ
ಗೊಂಬುದಕ್ಕೀ ಗರ್ವವೆಂದು || ೫ ||

೬೬ ರಾಗ—ಭೈರವಿ (ಆಟತಾಳ) [ರಾಮಾಂಜನೇಯ ಸಂಪಾದ].

ರಾಘವನಾಡಿದ ಮಾತಿಗಾಂಜನೇಯ ಬಿನ್ನವಿಸುವದು | ಈಗ ವೇಳುವೆ
ಸಜ್ಜನರಾಲಿಸುವದು || ೧ || ಆ ರವಿನಂದನನು ತಾ ಮೇರೆ ಮಾಡಿ ಆಟ್ಟ
ದನು | ವಾನರರುಗಳನು ತಿಂಗಳು ಮೀರಿತಂದಿಗೆ || ಮಾರುತಿ ಕೇಳೀಮಾತು
ಇನ್ನಾರ ಕಾಣೆನು ಬಲ್ಲಿದರ | ನಾರಿಯೆಲ್ಲಿಹಳೋ ವಾತಂತಾರೋ ನೀ
ಪೋಗೀ || ೧ || ಸ್ವಾಮಿಸಾಲಿಸೋ ಅವುಣೆ | ನಾ ಮುಂಚೆ ಪೋಗುವೆ
ತಡವ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆನ್ನ | ಭೂಮಿಜಾರಮಣ || ಈ ಮುದ್ರೆ ಕೂಂಡು
ಪೋಗೋ, ಶಾಮಲಾವತಿ ದಿಕ್ಕಿಗೆ | ಸಮುದ್ರದಾಟ ವೇಗ ಪಾವಮಾಸಿ
ಕೇಳೋ || ೨ || ಭೂತಲಾಕಾಶ ಲೋಕಾದಿ ಪಾತಾಳದೊಳಗಿರಲಿ | ನಾ ತರು
ವೆನು ವಾತಂ-ಜಗನ್ನಾಥ ವರಾಕು, | ಹೇ ತರಳ, ತ್ರಿಲೋಕವಿಖ್ಯಾತನಾ
ಗಿಹ ರಾವಣಪಾತಕ ಕೂಂಡು ಪೋಗಿಹ | ಸೀತೆಯ ಕಳೋ || ೩ ||

ಬುದ್ಧಿ ದೇವನೀಕೊಟ್ಟಂಥ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ಅವನ ಗುದ್ಧಿ ಸರ್ವ ಬಲವನ್ನೂ
ಒದ್ದು ಬರುವೆನೊ || ಮುದ್ದುಕಂದ ರಕ್ತಸ ರವಧ್ಯರೋ ವರವಡೆದು ರುದ್ರ
ನಿಂದ, ಮಾಡದಿರೊ ಗದ್ದಲ, ಕೇಳೊ || ೪ || ತಂದೆ ರಾಮಾ, ನಿನ್ನ ದಯೆ
ಯಿಂದ ಈಡಲ್ಲವೊ ಯನಗೆ | ನಂದಿಧ್ಯಜಾ ಈ ರಕ್ತಸರೊಂದು ತೃಣವೋ ||
ಕಂದ ಈ ವೇಳೆಯೊಳೇನು ಬಂದುದನುಭೋಗಿಸಿ ನಾನು | ಕೊಂದು
ಹಾಕುವ ದಿನವೂ ಮುಂದುಂಟು ಕೇಳೋ || ೫ || ದೇವಿಯ ನೋಡಿ ಬರು
ವಾಗ ತಾನಂತು ಕೆಣಕಲು ದಾನವರು, ಸುಮ್ಮನಿರಲೇನು ದೇವದೇವೇಶ ||
ಕೋನಿದಾಗ್ರೇಶನೆ ನೀನು ಸಾವಿರಾಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಆ ವಿಚಾರವ ಮನಕೆ
ತರುವದೇ ಕೇಳೊ || ೬ || ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕಟ್ಟಿದ ಕೂಳು ನಿಲ್ಲವೊ | ಆ
ವನದೊಳೇನಹದೊ ಬಲ್ಲಿನೇ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ || ಬಾಲಕ ಹನುಮಂತ
ನಿನ್ನೋಳಗೆನ್ನಾ ರಾಣಿಯೆಲ್ಲಿಹಳೋ ನೋಡಿಬರುವುದಕಾಲಸ್ಯ ಕೇಳೋ || ೭ ||

೬೭. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಏಕತಾಳ).

ರಾಮರಾಮಾಯೆಂದು ಮಾರುತಿಯು ನಡೆದ-ನೋಮವದನೆ ಜಾನಕೀ
ಯನು ಹುಡುಕಾ || ೧ || ಹರಿಯಿಂದ ಗುರುತುಪಡೆದು ತನ್ನ ತಿಖದಲಿ |
ಧರಿಸಿಕೊಂಡತಿಶಯ ಭಕ್ತುತಿಯಲಿ | ತೆರಳಿ ಮುಂದುಮುಂದಕೆ ಕಡಲಸಮಿ
ವದಿ ವಾಸರಾಧೀಶ ಮಾಡಿದ ವಾಸವನೊ || ೧ || ರವಿಜನ ಭಯದಿಂದ ಕಪಿ
ಗಳೆಲ್ಲವು ಎದೆಯನೊಡೆದು ನಗದೊಳು ಕುಳಿತಿರಲು | ಪವನಜನು ಬಂದು
ಏಚಾರವಮಾಡಲು ನಾಗರವ ದಾಟಲೊಬ್ಬಗೊಶವಲ್ಲವೆಂದರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ || ೨ ||
ನಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸೋ ಕುಲಮಣಿಯ ವಾಸುದೇವನೊಮ್ಮೆಗನ, ಎಂದು
ಕಪಿಗಳು ಯಾಚಿಸೆ || ಗಮ್ಮನೆಹಾರಿ ರಕ್ತಸಿ ಹೊಟ್ಟೆಹೊಕ್ಕು ದಾಟ ಮತ್ತೇ |
ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬಳನು ಸೀಳಿ ಪುರಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ || ೩ || ಗಿಡಗಿಡ ಚರಿಸುತ
ಸ್ಥಳಸ್ಥಳದಲಿ ಬಲು, ಹುಡುಕುತ ಮೂಜಗಪೂಜಿತನ-ಮಡದಿಯಾಕೃತಿ
ಯನು ಕಾಣಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳು | ತಡೆದನಲ್ಲಿಯೇ ಪದಗಳ ಮುಂದಕ್ಕಿಡ
ದಲೇ || ೪ || ಋಷಿಗಳಂದದಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆನುತಿರೆತಶಿಮುಖಿಯಳು
ಯಾಂಜನೇಪದಬಿಸಜಾಂಘ್ರಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಜಯಜಯವೆಂದು | ಉಸಿರಿದ ರಘು
ಪತಿಯ ಸುದ್ದಿ ವಿಸ್ತರದಲಿ || ರಾಮ || ೫ ||

೬೮. ರಾಗ-ಕಾಂಭೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ) [ಸೀತಾಂಜನೇಯ ಸಂಸಾದ].

ನನೋನನೋ ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿದನಮ್ಮಾ | ಮಮ ಸ್ವಾಮಿ ಬದುಕಿ
ಹನೆ ಪೇಳೊ ತಮ್ಮ || ಪ || ವಾಸುದೇವನು ಜಗವ ಸೃಜಿಸುವನು ಕೆಡಿಸು
ವನು ನಾಶನೆಲ್ಲಿಹದು ರಘುವರ್ಯಗಮ್ಮಾ || ವಾಸವಾಗಿರೆ ವನದಿ ಮೃಗ
ತರಲು ಪೋಗಿ ಜಗದೀಶ ನುಡಿದನು ಕಡೆಯ ಮಾತು ತಮ್ಮ || ೧ || ಖಳ
ಮಾಯೆಯಲಿ ಬರಲು ರಾಘವನು ಸಂಹರಿಸೆ | ನೆಲಕುರುಳಿ ಕೂಗಿದನು
ಅವನೇ ಅಮ್ಮಾ || ಬಲುವಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬೈದು ಅಟ್ಟಿದೆ ನಾನು | ಜಲಜಾಕ್ಷ
ನೋರ್ವನಿಹನೇನೋ ತಮ್ಮ || ೨ || ಅನುಜಯುಕ್ತದಿ ದೇವ ಕಪಿದಂದುನರ
ಹಿಹನು | ಹನುಮಂತನಾ ರಾಮದೂತನಮ್ಮಾ || ಇನಿತು ಸತ್ಯವೊ
ಅನೃತವೊ-ನಂಬಿಗ್ಯಾಗದು ಮನದ-ಅನುಮಾನ ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡೋ ತಮ್ಮ
|| ೩ || ಸಿರಿಕಾಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಕರುಣದಲಿ ಕೊಟ್ಟಹನು | ಗುರುತಿನುಂಗುರ
ವನಿದು ನೋಡಿದಮ್ಮಾ || ವರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದೂತನಡುದು ಶುಭವಾರ್ತೆಗಳೆ,
ಇರುವನೆಲ್ಲೆದುವಿಸ್ತರಿಸೆಲೋ ತಮ್ಮ || ೪ || ಕಾನನದೆ ಚರಿಸುತ ರವಿಸುತ
ಗೊಲಿದು ಶಕ್ರಜನ | ಹಾನಿಮಾಡಿದನಲ್ಲೇಯಿರುವ ನಮ್ಮಾ || ಜಾನಕಿಯೆಂ
ದೆನ್ನನು ನಿತ್ಯದಲಿ ನೆನಸಿ, ಏನು ಮಾಡುವನೊ ಪೇಳುವದೋ ತಮ್ಮ || ೫ ||
ನಿನ್ನಗಲಿ ವ್ಯಾಕುಲದಿ, ನರರಂತೆ ಕೇಶವನು | ಅನ್ನಲುದಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜರಿದ
ನಮ್ಮಾ || ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ವಜನು ಬಂದು ದನುಜರ ಗೆಲಿದು | ಯನ್ನ ಕೂಡುವುದ
ನಾ ಕಾಣೆ ತಮ್ಮ || ೬ || ತಾಯೆ ರಾವಣನಳಿದು ನಾನೊಯ್ಯ ನಿನ್ನೀಗ-
ನೋಯಿಸದೆ, ಹರಿಗೀಡು ಆವನಮ್ಮಾ || ನಾಯಕನು ನೀಂ ಭೃತ್ಯರೊಳು,
ತ್ವರಿತ ಬಹದೆಂದು | ಕಾಯಜಪಿತನಿಗೆ ಬಿನ್ನೈನೋ ತಮ್ಮ || ೭ ||
ಪೋಗಿ ಬರುವೆನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುತು ಏನಿದೆ ಕೊಟ್ಟು | ಬೇಗನವ್ವಣೆಯನಗೆ
ಈವದಮ್ಮಾ || ನಾಗಶಯನಗೆ ರಾಗಟೆಯನಿತ್ತು ಪದಕೆ ತಲೆಬಾಗಿರುವ
ಳೇಳದಲೆಯೆನ್ನೋ ತಮ್ಮ || ೮ || ನಳನಮುಖಿಯ ನನೋನನೋ
ದಯೆಯಿರಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ-ದೊಳಗೆ ಬರುವೆವು ಚಿಂತೆ ಬೇಡವಮ್ಮ || ಭಳಿ
ಭಳಿರೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಪೂರ್ಣದಯೆ-ಗಳಿಸಿ ಅಜಪಟ್ಟವನು ಆಳೊ
ತಮ್ಮ || ೯ ||

೬೯. ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಹಾಳುನಾಡಿದ - ಹನುನು - ಸಾಲುಸನಗಳ | ಧಾಳಿಕೊಟ್ಟನಿತರ
ಜನಕ | ಕೇಳಲಿದನು ದನುಜನೆಂದು || ಪ || ಚರರು ವೇಳಲವನು ಖತಿಯು
ಲಿರುವ ದಳವ ಕಳುಹಲದನು | ತರಿದ ಭಯವಬಡದೆ ಮುಂದಕೆ | ಚರಣ
ವಿಡದೆ ಬಹುಸಮರ್ಥ || ಹಾಳು || ೧ || ಹರಿಜಿತ ಬಲು ಭರದಿ ಬರಲು |
ಧರವು ಸಿಗುವದಿನನ ವಶಕೆ | ಮುರೇಳುಮುಖನ ಕಾಂಬುಜೆನನುತ | ಕರವ
ಮರೆದ ಮರುತಕುವರ || ೨ || ದಾನವಪತಿಯಲ್ಲಿ ವೋಗಿ-ವನು ಯೋಚನೆ
ಯನ್ನು ಮಾಡದೆ | ತಾನು ಗಂಭೀರಸ್ವರದಿ ಪೇಳ್ವ | ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಟಲನ
ಮಹತ್ತಯನು, || ೩ ||

೭೦. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ದಿತಿಜಕುಲ ತರಿಯ ಬಂದೆನೋ-ನಿನ್ನ ವೈರಿ ರಘುವತಿಯ ನಿಜದೂತ
ನಾನೆ || ಮತಿಹೀನ ಕಪಿ ನಿನ್ನ ಗುಣವ ತೋರಿದೆ ನಮ್ಮ ಹತವಮಾಡುವನಾ
ವನೋ | ಈಗ || ಪ || ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಸಂತು ಹನುಮಂತ |
ಕೊಬ್ಬು ಸಲ್ಲದೊ ಅಸುರನೆ ಹಿಂದೆ | ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವರ್ಣನಾಮಕರ | ನೆಲಕೆ
ದಬ್ಬಿದವನಾರೋ ಬಹುಮಕರ-ಬುದ್ಧಿ ಹಬ್ಬತೇ ನಿನಗೆ | ವಿಧಿತಿವಕರಾ || ಅಬ್ಬ
ಪೂಜಿತನು ನಿನ್ನ ಸೀಳುವಾಗಲಿ ವೀರಬೊಬ್ಬೆಯಿಕ್ಕುವೆ ನಾನಲ್ಲೋ | ಮರುಳೇ
|| ೧ || ನಗೆ ಬರುವದಯ್ಯ ಕಪಿ ನಿನ್ನಿಂದ-ಹಗರಣದ ಮಾತುಗಳನು ಕೇಳಿ |
ಬಿಗವು ಹೇಳುವನು ನಾನಲ್ಲಾ-ಮೂರು ಜಗದಿಯನ್ನರಿಯದವರಿಲ್ಲಾ-
ಭಾಗ್ಯ-ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಘಳಿಸಿಹೆನೋ ಬಲ್ಲಾ || ನಗಜಾಧಿಪತಿಯಿಂದ ವರವ
ವಡೆದಿಹೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಗಿನ್ನೊಲರಿಕಯಿರಲೀ-ಕಪಿಯೇ || ೨ || ವುಸಿ
ಯಲ್ಲವಿಸಿತು ನೀನಾಡಿದುದು ರಾವಣನೆ | ವಸುಧಿಜೆಯ ಕೊಂಡು ಬರಲು
ಬೆಂಕಿ-ವಸನದೊಳಗಿಟ್ಟ ತೆರದಂತೇ || ನೋಡು ಪಶುವತಿಯ ವರವು ಆದ
ರಂತೇ | ನಿನ್ನ ದಶವದನಗಳು ಉಳಿಯದಂತೆ || ದಶರಥನ ತನಯ ಸವರುವ
ತಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡು-ಶತಿಮುಖಿಯ, ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳೋ ಮರುಳೇ || ೩ ||
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನಾಡಿದರಾಡೊ ತಾಳುವೆನೊ | ಚನ್ನ ಸೀತೆಯನು ಬಡೆ
ನೋ ದಂಡು || ಯನ್ನ ಮೇಲೆನಿತಿನ್ನು ಬರಲೀ-ಸ್ವಲ್ಪ-ಖಿನ್ನನಾಗೆನೊ

ತಿಳಿದು ಇರಲೀ | ಇದಕೂ ಘನ್ನತೆಯು ಬರಲೆನ್ನ ಹರಲೆ || ಸಣ್ಣ ಮನು
 ಜರು ಹತ್ತುಕೋಟ ಕೂಡಿದರೇನು | ಯನ್ನ ಸಮನಾಹರೇನೋ | ಕಪಿಯೇ
 || ೪ || ಸೊಕ್ಕು ನುಡಿಯಲು ಬೇಡ ತಾಳಲಾರೆನೊ ಬಹಳ | ಕಕ್ಕಸವು
 ತುಂಬಿತನಗೆ, ಮಣ್ಣು-ಮುಕ್ಕಿಸುವೆ, ಕುಂಭಿಣಿಗೆ ಕೆಡಹೀ | ಬಿಡದೆ ರಕ್ಕು
 ತನ ಸುರಿಸುವೆನೊ ಮಡುಹಿ || ಆಗ ಚಿಕ್ಕ ನರಿಯಂತೆ ಬಾಯ್ಬಿರೆನೆ | ಹೊಕ್ಕು
 ಲನಣಸಮುದ್ರ ಪಾತಳದೊಳಗಡಗೆ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಪಿಡಿದು ತರುನೇ-
 ಮರುಳೇ || ೫ || ಹತ್ತುತಿರಗಳೂ ವಿಂಶತಿ ಭುಜವು ಮನಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಿ
 ವಟ್ಟಹವು ಒಂದೂ ಗುಡ್ಡ || ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿಹ ಚರರಹಿಂಡಸುರರ | ನಿತ್ಯವಾ
 ಳುವೆ ನಾನು ಚಂಡ-ನಮ್ಮ ವಿತ್ತ ತುಂಬಿಹುದೆಲ್ಲ ಕಂಡ್ಯಾ || ಎತ್ತಹೋಗಲು
 ಬೇಡ ಯನ್ನ ಬಳಿಯಲಿನೇರು ಉತ್ತಮಾನ್ನನ ಕೂಡುವೆನೋ | ಕಪಿಯೇ
 || ೬ || ತೈಲವಿಲ್ಲದ ದೀಪದಾ ಬೆಳಕು ನಿಜವಲ್ಲ ಕೇಳು ದನುಜನೆ ನಾರು
 ವೆನು ಕೂಗಿ | ನಾಳೆ ಬರುವುದು ನಮ್ಮ ದಂಡು | ಲಂಕ ಹಾಳುಮಾಡು
 ವದ ನೀ ಕಂಡು ಕಂಡು | ಗೋಳನಾಡುವದು ಬಲು ಭಂಡೂ || ವಾಲಿಯೆಂಬು
 ವನು ಬಲು ಭಂಟ ನೀ ಬಲ್ಲಿ-ಸಿರಿಲೋಲ ಸಂಹರ ಮಾಡಿದಾ | ಮರುಳೇ
 || ೭ || ಅಡವಿಯೊಳು ಮನೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲ ತಾವ್ ಪೊತ್ತು | ಒಡಲ
 ಹಸಿವೆ ಈರ್ವರೂ ನಿರುತಾ | ಗಿಡಗಿಡನ ತಿರುಗುವುದು ಕಂಡೇ-ಯನ್ನ-ಒಡನೆ
 ವುಸಿಯೇಕವಗೆ ದಂಡೇ | ಇನ್ನು ತಡೆಯೆರೂಪವ ನಿನ್ನ ತುಂಡೇ-
 ಕಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆ ಯನಗಭಿಮುಖನು ಆಗದಲೆ ನಡೆಯೊ ನಿನ್ನ ಬಂದ
 ಕಡೆಗೆ | ಕಪಿಯೇ || ೮ || ಕಟ್ಟಜಾತಿಯೆ, ಹರಿಗೆನಾಡುವರೆ ಇನಿಕಂಡು |
 ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಅವನ ಎದೆಗೇ ಗುದ್ದೆ | ಅಷ್ಟಮಾತ್ರಕೆ ಧರಣಿಗುರುಳೆ-
 ರಕ್ತ ಕಟ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯೆ ಅರಳಿಯಂತೆ-ನಷ್ಟವಾಗಲು ದೇಹ ಬಳಲಿ ||
 ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲ ಯೆದ್ದು, ಏನು ನೋಡುವಿರಿವನ-ಕಟ್ಟ ಕಿಚ್ಚನು ಬಾಲಕೇ |
 ಎಂದಾ || ೯ || ಪುಚ್ಛವನು ಪಿಡಿದು ಅನುರರು ಸೀರೆಗಳ ಸುತ್ತ | ಹೆಚ್ಚಿಕ
 ಮುಂದಕ ಬೆಳೆಯಲೂ ಮಿಗಿಲು || ತುಚ್ಛಗೈದರು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚ
 ಲಿಕೆ ಪಟ್ಟಣವೆನಲ್ಲಾ | ಉರಿಯು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು ಮಡಿದರೆಲ್ಲ || ಎಚ್ಚತ್ತು
 ಕೆಲವು ಜನ ಹಲವು ಕಡೆಯಲಿ ಪೋಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಳಿದರು ಪ್ರಾಣಾ

|| ೧೦ || ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಆಜ್ಞೆದಿಂ ಪೋಗಿ | ಭೂಮಿಜಿಯು
ಗುರುತು ಕೊಂಡು ಖಳರಾ, ಸ್ತೋಮವಧಿಶೃಙ್ಗಿ ಹಾರಿದನು-ಭಕ್ತಪ್ರೇಮ
ನಂಪ್ಪಿಗಳಿಗೆರಗಿದನೂ || ಅಲ್ಲಿಯಾಮಾತನಲ್ಲಪೇಳಿದನು ಭೂಮಿಯೇಳು
ಯಂತ್ರವುದ್ಧಾರಕನು ಎನಿಸುವನು ಈ ಮುನಿಪಮುಧ್ಯಚಾರ್ಯಾ-ಆರ್ಯಾ
|| ೧೧ ||

೭೧. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ)

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ಪ || ಅಂಜನಾಸುತನಿಗೆ
ಅಗಣಿತ ದನುಜ ಸಂದರಗೆ | ಕಂಜನಾಭನ ಭಜನೆ ಮಾಡುವನಗೆ || ಭುಂಜಿಸಿ
ವಿಷವ | ಸುರರ ವಂಥನಗೆಲಿಸಿದ | ವನಿಗೆ ಸಂಜೀವನವ ತಂದ ಹನುಮಂತಗೆ ||
ಜಯಮಂಗಳಂ || ೧ || ಕುಂತೀನಂದನ ವೃಕೋದರಗೆ ಅಘದೂರಗೆ | ಸಂತ
ರೊಡೆಯಗೆ | ದ್ರೌವದಿಮರಸಗೆ | ಅಂತಕಾತ್ಮಜಗೆ ಉಪದೇಶವನು ಮಾಡ್ವ
ನಗೆ | ಚಿಂತರಹಿತಗೆ | ಭಕ್ತಜನನಾಲಗೆ || ಜಯ || ೨ || ಕಲಿಯುಗದಿ
ಮಧ್ಯಮುನಿಯಾಗ ಅವತರಿಸಿದಗ | ಹಲವು ಮತಗಳ ಸೋಲಿಸಿದ ಧೀರಗೆ ||
ಸುಲಭ ಜ್ಞಾನವನು ಬುಧರಿಗೊರೆದ ದಯಾಸಾಗರಗೆ | ಕಲಿಹ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲನ ದಾಸಗೆ || ಜಯಮಂಗಳಂ || ೩ ||

೭೨ ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಅಟಿತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ಶುಭ ಮಂಗಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಲ್ಲಭಗೆ
|| ಪ || ವೈನತೇಯಾಹಂಕಾರ ವಂದರಗೆ | ಭಾನುಶುಕ್ರಾಂಧ್ಯಜವೇರಿದಗೆ |
ಸ್ಥಾಣುರೂಪಗಳ ಕೋಟಿ ರೋಮದಿ ತೋರಿದಗೆ | ಆನಗಜವಂದ್ಯ ಪದಾಂ
ಬುಜಗೆ || ಮಂಗಳಂ || ೧ || ಪಾದೋದಕದಿ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದವಗೆ | ಕಾದ
ಬಂದವರ ವಧಿಸಿದವಗೆ || ಹೇ ದಯಾಂಬುಧಿ ಕಾಯೆಂದಂಬೆ ಬಿನ್ನೈಸಲು
ಮೋದವಿತ್ತಹಿಗಳೆಗೊಲಿದವಗೆ || ೨ || ಗೋಪೀಚಂದನ ತಂದ ಮುನಿವರಗೆ-
ಗೋಪೀಕಂದನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದವಗೆ || ಗೋಪಾರಿನಗ ಕುಲಿಶಗೆ | ತ್ರಯ
ರೂಪಗೆ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ದೂತಗೆ || ಪ || ೩ ||

೭೩. ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಏಕತಾಳ). •

ಭಾರತೀರಮಣಗೆ ಮಂಗಳ-ದ್ವಿಜ-ಮಾರಾರಿಮುಖವಿಸುತಗೆ ಮಂ
ಗಳ || ಭಾರತೀರಮಣಗೆ ಮಂಗಳ || ಪಲ್ಲ || ದೋಷರಹಿತಗೆ ಅಂಜನೇಯ
ನಿಗೆ-ರಘುಪತಿ-ದಾಸ ಪವಮಾನಿಗೆ ಮಂಗಳ || ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿ
ಪೂಜಿಸಿದಗೆ | ಶ್ವಾಸ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ವನಗೆ || ಮಂಗಳ || ೧ || ಆಯುರಾ
ಯಜ ಅಜಗರಸುತ್ತಿ ಕೊಳಲಾಗಿ | ನೋಯದಲಿದ್ದವಗೆ ಮಂಗಳ || ಆಯೋ
ನಿಜೆಗೆ ಪುಷ್ಪ ತಂದು ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ | ರಾಯಕೌರವರಳಿದವಗೆ ಮಂಗಳ
|| ೨ || ಲೋಕದೊಳಗೆ ಮಧ್ವರಾಯಗೆ ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಾ-ಸಾಕುವ ಮುನಿ
ಪಗೆ ಮಂಗಳ || ಮಾಕಾಂತ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಟಲ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು
ಸಾಕಲ್ಯದಿಂ ನೇಳಿದವಗೆ || ಮಂಗಳಂ || ೩ ||

(೨೦) ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ತುತಿ.

೭೪. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭಂಗ (ಅಟಿತಾಳ).

ವಸುಧೀಜಿ ಸೀತೆ ನೈದೇಹಿ-ನಾ ನಮಿಸುವೆ ಪಾದಾಬ್ಜಕೆ ಪಾಹಿ, ಅದ
ದಶಕಾರಿಸತಿ, ನಿಧಿ ವೃಷಭೇಶ ಪೂಜಿತ | ಬಿನಜಮಂದಿರೆ ದೀನ ಅಸುರೇತ
ರಾಂಘ್ರಿವೆ? || ಪಲ್ಲ || ಉದಿತಭಾಸ್ಕರ ಸಮಕಾಂತೆ | ದೇವಿ-ವದುಮೇಶ
ಗಮನ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ, ವಯೋದಧಿಜಾತೆ ಅಸುರಕೃತಾಂತೆ, -ಯನ್ನ ಹೃದಯಾರ್ತಿ
ಕಳೆಯೇಜಯಂತ || ಆಹಾ || ಮಧುಕೃಷ್ಣಭಾರಿಯ ಹೃದಯನಿಕೇತನೆ,
ಚದುರೆ ಶ್ರೀರೂಪದಿ ಬುಧಜನರ ಪೊರೆವೆ || ೧ || ರಾಜೀವೋವಮ ಸುನೇತ್ರ-
ಸುವಿರಾಜಿಸುತಿಹೆ ಶುಭಗಾತ್ರ || ಮೃಗರಾಜ ಮಧ್ಯಳೆ ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರ |
ಮುಕ್ತಿಭಾಜಪ್ರೀಯಳೆ ನೃಪಪುತ್ರ || ಆಹಾ ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನಾಜ್ಞಾ ವ್ಯಾಜದಿಂ
ಭೂದೇವಿ ರಾಜಸರಿಗೆ ದ್ವಂದ್ವ ಭೋಜನಗೈಸುವೆ || ೨ || ಖಚರಾಳು ಬಂಧನ
ನಿಟಲನೇತ್ರ ಖಚರವಂಶೋದ್ಭವ ಚಟುಲ | ದೇವ-ಖಚರಾಜ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲ-ರಾಣಿ, ಖಚರಾಶೈ ಕಳೆಯನ್ನ ಕುಟಲಾ-ಆಹಾ ಖಚರಾಪಸ್ಯಂದನೆ
ಖಚರಸುವಾಣೀ ಹೇ ಖಚರಾಶ ನೇಣಿಯೆ ಖಚರಮರ್ದನೆ ದುರ್ಗ || ೩ ||

೭೫. ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ಆದಿತಾಳ).-

ಕಾಯೇ ಕಾಯೇ ಇಂದಿರೆ-ತೋಯಜಾಕ್ಷಿ ವೈನತೇಯ ವರೂಧಿ ಈ
ಕಾಯವೇ ನಿನ್ನದು ನೋಯಿಸದೆನ್ನನು || ಕಾಯೆ ಕಾಯೆ || ಪಲ್ಲ || ದೊಡ್ಡಾತ
ನರಸಿ ನೀ ನಮ್ಮ-ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆ ನುಡಿಕೇಳಮ್ಮ || ಗುಡ್ಡದಂತಿಹ
ದೋಷ ಕಡ್ಡಿಯಂತೋಡಿಸಲಾರೆಯಾ (ಹಾ ಹಾ)-ನಿನ್ನವನೆಂಬದಿರಿಯಾ
(ಹಾ ಹಾ) || ಇತ್ತ ಬಾಯೆನಲಾರೆಯಾ (ಹಾ ಹಾ) ಕೃತಾಂತಗೆನ್ನಮಾರೀ
ಯಾ (ಹಾ ಹಾ) || ೧ || ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ ಪೊರೆವಾಕೆಂದು ಶ್ರುತಿಸಮ್ಮತವಾಗಿರೆ
ನೀನಿಂದು || ಯಮ್ಮನು ನೋಡದ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ಬಹದೆ ಭೂಷಣಾ (ಹಾ ಹಾ)
ಬಿಡದೇತ್ರಯ ಈಷಣಾ (ಹಾ ಹಾ) ಮಾಳ್ವವು ಬಹು ಶೋಷಣಾ (ಹಾ ಹಾ)
ಬಿಡಿಸಿಮಾಡೆಪೋಷಣಾ (ಹಾ ಹಾ) || ೨ || ಸುರವತಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾ-
ವದ ಸರಸಿಜ ಮೊಂದಿಸೆ ಶ್ರೀಲಲನಾ || ಆರಗಿನಂತೆ ಜನನಿ- | ಮರದಂತೆ
ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬರಾಹಾ (ಹಾ ಹಾ) ಆರ್ಯರನ್ನತೆ | ಶಂಬರಾಹಾ | ರಿಮಾತೆ
ಹಾಟಕಾಂಬರಾ (ಹಾ ಹಾ) ಧಾರೆ ಮೆಚ್ಚೆ ಪಿತಾಂಬರಾ (ಹಾ ಹಾ) || ೩ ||

೭೬. ರಾಗ-ತೋಡಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಕ್ಷೀರವಾಂಧಿ ಸಂಭೂತೆ | ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾತ | ಈರೇಳು ಲೋಕ
ವಿಖ್ಯಾತೆ || ಆರಾಧಿವೆ ವಿವದೇರೆಮಲೆ ಹೃದ್ಯಾರಿಜದೊಳಗೆ ಮುರಾರಿಯ
ತೋರೆ || ಪಲ್ಲ || ಧಾತಾದಿ ದಿವಿಷತ್ಪೂಜಿತ ಸಲ್ಲೋಕದಾತೆ | ಜಾತ
ಮಧ್ಯಾಂತ ರಹಿತೆ | ಸೀತ, ಸದ್ಗುಣಗಣವ್ರಾತೇ, ಭಜಕರಾಪ್ರೀತೆ | ಭೂತ
ತನ್ಮಾತ್ರ ಗುಣವೀತೇ || ಪಾತಕಾರಣ್ಯಕ ಜಾತನೇದನೆ, ಪುರುಹೂತಪೂಜಿತ
ರಮೆ || ಮಾತುನಾತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿರಮಣ ರಘುನಾಥನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಆತು
ರದಲಿ ಕೊಡೆ | ಸಿತಾಂಶುಮುಖಿ || ೧ || ಷಡುವಿಕಾರದೂರೆ ವ್ಯಾವ್ರೆ (?)
ಜ್ಞಾನಿಗಳಂ ವ್ರಾವ್ರೆ | ಬಿಡದ ಭಜಿಸುವವರಿಗಾವ್ರೆ || ನಡುಮನೆ ಸುತನೇನೆಗೆ
ತ್ಯವ್ರೆ || ದೋಷ ನಿರ್ಲಿವ್ರೆ || ಕಡು ದಯಾನಂತೆ ಸುಷುವ್ರೆ || ಪಡೆದು
ಕಮಲಭನ ಮೃಡ ವ್ರಮುಖರ, ವರ | ಕೂಡುವೆ ನಿರಂತರ ಬಡವನು ನಾ
ನಿನ್ನೊಡಲಿಗೆ ಭಾರವ | ತಡೆಯದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯಡಿಗಳರ್ಚಿಪ್ಪದಕೆ | ದೃಢ

ಮನ ಪಾಲಿಸು || ೨ || ಸಿಂಧುರಗಮನೆಅಹಿವೇಣೀ-ಲೋಕೈಕತ್ರಾಣೀ-
ಮಂದಹಾಸಾಸ್ಥೈ ಕಲ್ಯಾಣಿ | ನಿಂದಿತಜನಸೂದನಿ-ಸರಸಿಜಪಾಣಿ | ಇಂದಿರಾ
ದೇವಿ ಶುಭವಾಣೀ || ನೊಂದೆನೆಜನ್ಮದಿಬಂದು, ಸುಖವನಾನೊಂದೆಯೆನೆ
ಅರವಿಂದಸದನೆ ವಾರೆಂದುಭಯವ ಪ್ರಾಣೇವಿಟ್ಟುಲನ | ಚಂದದಿ ತುತಿಸುವಾ
ನಂದವಪಡಿಸೇ || ಕ್ಷೀರ || ೩ ||

೭೭. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಕಾಯೆ, ನಿನ್ನವದ-ತೋಯಜಲೆರಗುವೆ-ಮಾಯದೇವಿ, ಹರಿಕಾಯ
ನಿವಾಸೇ || ಕಾಯೇ ಕಾಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರೇರಿಸೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಸತಿ |
ಕರ್ದಮಜಾಲಯೆ | ಭದ್ರಶೀರೇ || ಕಾಯೆ || ೧ || ಇಂಗಡಲಾತ್ಮಜಿ-
ಅಂಗನಾಕುಲಮಣಿ | ರಂಗನ ವದಕಂಜ-ಭೃಂಗಿ ಕರುಣದಿ || ಕಾಯೆ || ೨ ||
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ, ಮಾನಿನೀಯನ್ನಯ | ಹೀನತೆಯೆಣಿಸದೆ, ಮೋಣಿಸಿ
ಮುತಿಯ || ೩ ||

೭೮. ರಾಗ-ಸಾಪೇರಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಸೀತೆ, ಸದ್ಗುಣಗಣವ್ರಾತ ಈರೇಳುಲೋಕಮಾತೆ ಪ್ರಣತಜನ ಪ್ರೀತೆ
ಸಾಗರಜಾತೆ || ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ರಘುನಾಥನನ್ನರಣೆಯ ಆತುರದಲಿ ಕೊಡು
ಸಿತಾಂಶುವದನೆ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀ ಭೂ ದುರ್ಗಾಂಭ್ರಣೀ ಸ್ವರ್ಣಾಭಿ ರಾಮನ
ರಾಣೀ | ಸಾಭಿಮಾನ ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಾ ಬಾಲಕನ ಕರವ ಬಿಡದಲೆ ಸರ್ವದಾ
ಬಾದರಾಯಣನಂಘ್ರಿ ಬಿಸಜದ್ವಯವನೇ ಭಜಿಸಲು ಜ್ಞಾನವ ಬಲಿಸುವದತಿ
ತೋಭನ ವಿಗ್ರಹೆ, ಹೆ ಬಡವನು ಗೈಯ್ಯಾ ಬಿನ್ನವವನು ನೀ ಬಿಸುಟದ ಬಹ
ಳಾಭಯ ಪರಿಹರಿಸೀ-ಭಕುತ ಜನರೊಳು ಬೆರಸುವದೇ || ಸೀತೆ || ೧ || ಮಾ,
ಕಂಜದಳನೇತ್ರ ಶ್ರೀಕುಂಭಿಣೀಜಿ ದಾತ ನೀ ಕರುಣದಿ ನೋಡೀ | ಕಕುಲಾತಿ
(ಕಕ್ಕುಲಿತ) ಹಿಂಗಿಸೆ || ಬೇಕುಸತ್ಸಾಧನವು, ಸಾಕು ದುರ್ವಿಷಯಗಳು,
ಲಾಕಿಕಗಳೆಲ್ಲಾ ವೈದಿಕವಾಗಲೆನಗೆ || ನಾಕು ಮೊಗನಜನನೀ ಕರಿಗಮನೆ
ಪರಾಕು ದಿವಜನುತೆ | ಶೋಕರಹಿತದನುಜಾ ಕುಲಸಂಹರೆ ಈ ಕರಿಣ ಭವ
ದೊಳೇಕೆ ದಣಿಸುತಿಹೆ ನೀ ಕಡೆಗೆತ್ತಲೆ || ಸೀತೆ || ೨ || ದಾತ ಪ್ರಾಣೇಶ

ವಿಠಲ-ನೋತೆನೆಂದು ನಗಲು ನೀನಾತನ ದಾಯದಿಂ ಪುರುಹೂತನ ಸೋಲಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಾದೆ ಉದರಾಜಾತಸದನೆ ಸತ್ತಾಜಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಾದಿ ದೇವತೆ ಭಾಸ್ಕರಕಾಂತೆ || ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಅನಾಧಗೆ ವರಪ್ರದಾತೆ ಕೃಪಾ ನಿಧಿಯೇ, ತಡೆ ದುನು-ತಿ ಧಾತ | ವ್ರಜನಿ ಧರಿ ಪೋತನಕನಲದೆ, ವಾತ ಪೂಜಿತ, ರಮೆ ಸಾತು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಿ || ೩ ||

೭೯. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ) ಉಗಾಭೋಗ.

ಬೊಮ್ಮನಸೊಲ್ಲೆನವ್ವ ವೃದ್ಧನಾಗಿಹನೆ, ಸಮ್ಪಾರನೊಲ್ಲೆನವ್ವನಿಂತು ನುಡಿಸನೆ || ಚರ್ಮಾಂಬರ ಶಂಕರನನೂಲ್ಲೆನವ್ವ | ಅಮ್ಮಮ್ಮ ರವಿಸೋಡೆ ಉರಿಯುತ ಬರುವ || ಸುಮನಸರವತಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲ ರಂಧ್ರ | ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವದು ಕಾಂತಿ ದಿನ ದಿನ ಚಂದ್ರಗೆ || ಧಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆ ಗಣವನೂಲ್ಲೆನವ್ವ | ಸಮ್ಮಾ ಚೀನಲ್ಲಾ ರುಪೊಗನನೂಲ್ಲೆವ್ವ | ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟನಲ್ಲ ಸುರರೊಳು | ಸಮ್ಮತಾಗಿಹನೆಂದು ತುಂಬಿದಾನಂದದಿಂ | ರಮ್ಮೆ ನಗುತ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ನಮಿಸಿದಳೂ || ೧ ||

೮೦. ರಾಗ-ಕಾಂಜೀಧಿ (ಅಟತಾಳ).

ಎನು ಸ್ನೇಹವನು ಮಾಡಿದಿರಿಯಮ್ಮಾ-ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಸಖನ ಬಗೆ ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ || ಎಲ್ಲ || ಅಣಿಸುವ ಬೇಡಿದುದನುಬಿರಾ-ಶ್ರೀವಾ ಮನನಾಗಿ ತಿರುಂಡ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ | ಘನವಸನವುಟ್ಟೇವೆಂಬಿರಾ-ಅನುದಿನ ದಿಗಂಬರನಾಗಿ ತಿರುಗುವ || ೧ || ಮಣಿಭೂಷಣನಿಟ್ಟೇವೆಂಬಿರಾ-ಅನ-ಹಣವಿರೆ ಅಡವಿಯೊಳಿರುವಾನೆ || ತನುಸೋಡಿ ಮರುಳಾದೆವೆಂದಿರಾ-ನೀಲ ಘನದಂತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಚಲುವಿಕೆ || ೨ || ದುರಿತ ಬಂದರೆ ಕಾಯ್ವನೆಂಬಿರಾ-ತಾನೇ-ಕರೆಕರೆಪಟ್ಟ ದನುಜನಿಂದ || ಪುರುಷನು ಗುಣವಂತನೆಂದಿರಾ-ಪಾಲೊಸರ ಕದ್ದು ತಿಂಬುವ ವ್ರಜದೊಳು || ೩ || ಕಡು ದಯಾವಂತನೆಂದ ರಿದಿರಾ-ತಿರ-ಕಡಿದ ಮೂತೆಯ ದಯೆ ನೋಡಿದಿ || ನುಡಿಗೆಳಿ ಮರುಳಾದೇ ವೆಂದಿರಾ-ನಭ-ಪೊಡವಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಕೂಗುವ || ೪ || ಜ್ಞಾನಿ ಈ ಕೃಷ್ಣ

ಒಂದರಿದಿರಾ-ನಿತ್ಯ-ಕಾನನದೊಳು ದನಕಾಯ್ಯವನು || ತಾನೇಕಾಣದವನು
 ಸುತ್ತೊಬ್ಬರು ಬೇಡಲೇನು ಕೊಡುವನೆಂಬವರು ಜನರು || ೫ || ಯನಗೆ ತಿಳಿ
 ರುದೇನು ಮಾಯವೋ-ಅನನ-ಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕವರೆಂದು ತಿರುಗಾರು ||
 ೫ನುಗಾಲ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಿದ-ಫಾಲಾಕ್ಷನು ಸುಡುಗಾಡೊಳು ಸೇರಿದ || ೬ ||
 ೨ಂತು ಪೇಳಿದರೆ ತೀರಿತಮ್ಮ-ನಮ್ಮ ಕಂತುಪಿತನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೂ ||
 ೨ಂತಕಜ? ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲಾ ನಮ್ಮಚಿಂತೆಯುಕಳೆಯೆಂದೆರಗರಮ್ಮ || ೭ ||

೮೧ ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ) ಸುಖೋಪದ

ದಾತೆ ಇಂದಿರೆ ವಾರಿ-ಜಾತ ಮಂದಿರೆ ಲೋಕ | ನಾಥೆ ಸುಖಪೂರ್ಣೇ
 ವಿಖ್ಯಾತೆ || ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನೆಯನ್ನ ಮಾತು ಮನ್ನಿವುದೇ ವಿಧಮಾತೆ || ಪಲ್ಲ ||
 ರಾಸೀಯಧಿ, ಹುಗ್ಗಿ ಎನು ಕೂಪ್ತನೊ ನಿನ್ನ ಕಾಣಿಸವೆ-ಕಣ್ಣು ಕುಲವಲ್ಲ |
 ಗೋತ್ರವಿಲ್ಲ ಹೆತ್ತವರ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೊಬ್ಬರರಿತಿಲ್ಲ || ೧ || ಎನು ಮರು
 ಾದವ್ವ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣವಗೆ | ಹೀನಳುಚ್ಚಿಷ್ಟ ಫಲಮದ್ದ || ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮ
 ಕೊದ್ದರೆ-ಮಾನವೇ ಇಲ್ಲ ನಗುತಿದ್ದ || ೨ || ಧವಚೋರ-ಬಹುಜಾರ ಸವ
 ತಿಯರೂ ಬಲುವುಂದಿ | ಅವರಿಗಾತ್ಮಜರು ಹತ್ತತ್ತು || ನಿನ್ನೊಗತನದೊಳಿದ್ದ-
 ೨ವಿವೇಕ ಮೂಲೋಕಕ ಗುರುತು || ೩ || ಅತ್ತಮಾವಗಳೆಲ್ಲ-ವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ
 ಗಳೆಲ್ಲ | ಹಸಿದರನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ | ಈ ಗಂಡಸೊಡನೆಯೇನರ್ಥ ವಡು
 ತಿಹೆಯೆ ನೀ ಬಲ್ಲ || ೪ || ಸೇರಿದನು ವತಿ ನಿನ್ನ-ತಾರುಮನೆ ನೋಡಲ್ವೆ
 ಫಾರಣಿಯೊಳಗೆ ಬಹು ನಿಂದಾ || ಭಕ್ತಿಯಿಂದವನ ಹ್ಯಾಗಾರಾಧಿಸುವದೋ
 ಸುರವೃಂದಾ || ೫ || ಶಿಶು ಹಿಂಸಕತಿ ಕರಿಣ | ಹಸನ್ಮುಖನಲ್ಲರ್ಭಕ ಹೆಂಗಸ
 ರಳಿದ ಪುಕ್ಕಾ ಬಹು ರಕ್ಕಾ || ಕಲಹಗಂಟೇನು ಸೇವಿಸಿದ್ಯೊ ವ್ರತಗಳನು
 ಇನಸಿಕ್ಕಾ || ೬ || ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು | ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನಂಧವರೂ
 ಎಸಂಬೆ || ಮುದದಿಂದ ಬಿಡದೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಪೊಂದಿವೆ ಜಗದಂಬೆ || ೭ ||

೮೨. ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಅಂಗನಾಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಶ್ರೀಮಾ ಶೃಂಗಾರ ವನಧಿ ಗರುಡ
 ಧ್ವಜೆ ಮಂಗಳಾದೇವಿ | ಹಾಸಿಗೇಳು || ಪ || ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಕನ್ಯಾ, ವಿಧಿ, ೮

ಮಾರಾಂತಕ ಶಕ್ತಕರಾರ್ಚಿತೆ, ವಾರಿಜಸದನೆ ಸಿರಿದೇವಿ || ಸಿರಿದೇವಿ ತೈಲೋ
ಕಕೆ ಜನನೀ ರಕ್ತಸಾರಿ || ಹಸೆಗೇಳು || ೧ || ಭಾರತಿ, ಪಾರ್ವತಿ ಶಾಮಲ
ಮುಖ | ನೂರು ಸುರರರಸಿಯರೆಲ್ಲರು | ಮಾರಿಧರುಷದಲಿ ಪದಪಾಡಿ ||
ವದಪಾಡಿ ಹಸೆಯ ಬರಿದಿಹರೆಲೆ ನಾರಾಯಣನ ರಾಣೀ || ಹಸೆಗೇಳು || ೨ ||
ಖುಷಿಗಳು ನೇದವುರಾಣಗಳುಪನಿಷದವ್ಯಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತುತಿಸುವರು | ವಸುಧೆ
ಗಾನಂದ ವಡಿಸಲು || ವಡಿಸಲು ಶುಭಕುಂದರದನೆ ಆಸಿತಕುಂತಲೆಯೇ ಹಸೆ
ಗೇಳು || ೩ || ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ನೋಟದಿ ಲೋಕವ | ತಡೆಯದೆ ಪಾಟಿಸಿ
ಪಾಲಿಸಿ ಪುನಃ | ಕೆಡಿಸುವೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ವೈದರ್ಭಸತ್ರಾಜಿತ ಕೃತಿ | ಯೊಡತಿ
ಜಯಾಮಾಯಾ || ಹಸೆಗೇಳು || ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶನಿರಲನೊಳು ದ್ವೇಷಿವ
ಮೀನರಸಂಹರಣೋಸುಗ ರರಪಾಣಿಯಾಗಿಹಳೆ ಶ್ರುತಿವೇದ್ಯ || ಶ್ರುತಿವೇದ್ಯ
ದೇವದೇವಿಕ ಅಹಿವೇಣಿ ಶುಕವಾಣಿ || ಹಸೆಗೇಳು || ೫ ||

೮೩ ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಶೋಭನ ಶ್ರೀಭೂದುರ್ಗಿಗೆ ಶೋಭನ ಜಯ ಮಾಯಾಕೃತಿಗೆ | ಶೋ
ಭನ ಶಾಂತಿ ಜಯಂತಿಗೆ || ಶೋಭನವೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಡು ಹರುಷದಿ ದಿವಿಜರು
ದನುಜರು | ಕಡಲನು ನಗದಿಂ ಮಧಿಸುತಲಿರೆ | ನಡಗರದಿಂದಲಿ ವಯೋನಿಧಿ
ಯೊಳಗುದ್ಭವಿಸಿದ || ಬಡನಡುವಿನ ಸುಂದರಿಯೆ ರಾಮನ | ಮಡದಿ ಸೂಸು
ಕವಾ-ಮುಡಿ ಬಾರೇ || ೧ || ಕಮಲಜ ಈರ ಭವಸುರೇಂದ್ರರ | ರಮಣಿಯ
ರಾನಂದದಿ ಪರಿವರಿ | ಸುಮನಗಳಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯಂಬಾ ಸೂಸುಕವ ||
ಸುಮನದಲರ್ಪಿಸಲ್ಪಿತಂದರೆ ರಮೆ, ತ್ವರದಯಮಾಡಿ ಮುಡಿ ಬಾರೆ || ೨ ||
ಪ್ರಾಣೇಶಪಿಟ್ಟಲನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ನೀನಾಶ್ರಯಿಸಿಹೆ ಅದಕಿನ್ನೂರ | ಕ್ಷೋಣಿ
ಯೊಳಗಿಲ್ಲೆ ಭೂಷಣಗಳು ಆದರೂ ನೇನಕರ ಆನಂದಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಂದ
ಪ್ರಸೂನ ಪವಿತ್ರವ ಗೈಸಲ್ಕೇ-ನೀ ಮುಡಿ ಬಾರೇ || ೩ ||

೮೪. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಜೋ ಜೋ ಇಂದಿರೆ ಲಕುಮಿ ಜಯಂತ | ಜೋ ಜೋ ದಿನಮಣಿ
ವಿಧುಕೋಟ ಕಾಂತ || ಜೋ ಜೋ ಅಕ್ಷರೆ ಅಸುರಕೃತಾಂತ | ಜೋ ಜೋ

ಕರುಣಾವಾರಿಧಿ ಜಯವಂತೆ || ಜೋ ಜೋ || ಪಲ್ಲ || ಧಾಮತ್ರಯಾಂಬರಾ
 ಲಂಕಾರಯುಧಳಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಸೇನೆಯ ಮಾಡಿ ಸಾಲದೆ ನೀ ಪೂರ್ಣ ||
 ಕಾಮಳಾದರೂಯಿನ್ನು ಆತನಲ್ಲಿಹೆ ಗುಣ | ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದವು ನೋಡುತ್ತಲಿ
 ಹಿಗ್ಗುವಳೆ || ೧ || ಪ್ರಳಯಕಾಲದೊಳಾರಾರಿಲ್ಲದಾಗಲು ಆಲ | ದೆಲೆಯಾಗಿ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ | ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃತಾರ್ಥಳಾದೆಲೆ
 ತಾಯಿ | ಭಳಿರೆ ನಿನ್ನೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣವೆ ಜಗನ್ಮತೆ || ೨ || ಎಲ್ಲರ ಗುಣ ವಿಚಾ
 ರಿಸಿ, ಮಾಲಿಕೆಯ ಖಳ | ದಲ್ಲಣನಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸತಿಯೆನಿಸಿದೆ ದೇವಿ || ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
 ವತಿಯ ಆಪ್ರತಿರೂಪವಿಹುವೋ ನೀನಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಕ್ಷದೊಳಿಹ ಭಾಗ್ಯವಂತೆ || ೩ ||
 ಧನುಕೊಂದು ಶಕ್ರ, ನರಕರೋಳು ಕಾದಿದೆ | ದನುಜನವಂಚಿಸಿ ನಿಜರಮಣನ
 ಯೈದಿದೆ || ವನಜಜಾಂಡವ ಬಸುರೊಳಗಿಟ್ಟು ವಡೆದೆ ಪವನಮಾತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ
 ಶರನಿಧಿಜಾತ || ಜೋ ಜೋ || ೪ || ಮಾಸ ಜಯಾ ಮಾಯಾಕೃತಿ ಶಾಂತೆ
 ತ್ರಿಸೀತೆ | ಜ್ಞಾನಿ ಅಂಭುಣಿ ದುರ್ಗದಕ್ಕಿಣಿ, ನೀ ಯನ್ನ || ಹೀನತೆಯೆಣಿಸದೆ
 ಪೋಣಿಸಿ ಸನ್ಮತಿ, ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಧ್ಯಾನದೊಳಿರನೆ || ಜೋ ಜೋ || ೫ ||

೨೧ (ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ತುತಿ).

ಅ. ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಶ್ರೀಪ್ರಡೇತಾಳ).

ಶರಣು ಹೊಕ್ಕನೊ ನಿನ್ನ-ಜಾತರೂಪಾಂಗದ-ವರದ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನ |
 ವರಮೇಷ್ಟ್ರನಂದಿತ | ಚರಣ, ಸುರಶಿರೋರನ್ನ | ಸುಖಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣಾ
 || ಪ || ಉರಗಪರ್ವತನಿಲಯ ಭಕತರ ಕರೆದು ವರಗಳ ಕೊಡುವ ವೆಂಕಟ
 ಗರುಡವಾಹನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಮಂದರಧರಾಧರಧಾರ ದೇವ || ಶರಣು ||
 ಅನು || ಕಾಮಿತಾರ್ಥದ ರಂಗ-ಮಧ್ಯಮುನಿಪೂಜಿತ-ರಾಮ ಭವಭಯ
 ಭಂಗ || ದಶರೂಪಿ ಶರಧಿಜಾಪ್ರೇಮ | ಸುಜನರಸಂಗ | ಕೊಡುವಂದಿಗೊ
 ದಿಗೂ || ತಾಮಸರಿಪು ಕುರಂಗಾ ಅಂಕಸಖಸಾಂಗ || ಹೇನುಗರ್ಭನ ನಾಭೀ
 ಕಮಲದಿ ನೀ ಮುದದಿ ಪಡೆದೀ ಚರಾಚರ ನೇಮದಿಂದಲಿ ಸೃಜಿಸವೇಳಿದ |
 ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಸರ್ವರೊಳುವ್ಯಾಪಿಸಿ || ಭೂಮಿಯೊಳು ಸಾತ್ವಿಕರು ರಾಜಸ

ತಾನುಸರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಸುಧಾಮಸಖಗತಿ ದುರ್ಗತಿಗಳನು || ಈ
ಮರುಳು ಜನರಿಗೀಯುತ | ನೀಮಡಿವಂತನು ಎನಿಸುವೆಲಾಸು | ತ್ರಾನಾ
ವರಜ ಬಲು ಸೋಜಿಗವೋ ಇದು | ವೈದ್ಯಮನದೀವದ ನೀ ಮಾಡಿದ ಮರ್ಯಾ
ದೆಯೋ ಮರಳೊಬ್ಬರು ಹೇಳುವರುಂಟೇ || ೧ || ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷ-
ತನ್ಮಾತ್ರಾದೂರ-ಪಾಂಡುರಂಗಘಟಕ್ಷ | ಗಾಂಗೇಯ ಗೀತ | ಪಾಂಡುನಂದನ
ಪಕ್ಷ-ದರಚಕ್ರಪಾಣಿ | ಪುಂಡಕಾರವ ಶಿಕ್ಷ || ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷ || ಕುಂಡಲೀಶ
ಶಯನ ವಿದುರಸಖ ಮಾತಾಂಡಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಹರಿವುದ್ದಂಡ ಮಹಿಮನೆ
ಕಂಡಕಂಡವರಂಡಲೆದು ಯನ್ನಶರೀರವು || ಬೆಂಡು ಆಯಿತು ಕಾಣೆ ಕಾಯ್ವ
ರಜಾಂಡೋದರ ನಿನ್ನಳಿದು ಓರ್ವರ | ದಂಡಿಸದೆ ಬರುತಿರ್ವ ಜನ್ನವ
ಖಂಡಿಸಿ, ನಿನ್ನ ನಾನುವುಣಿಸೊ || ಮಂಡೋದರೀ ವಲ್ಲಭ-ಶಕಟಪ್ರ
ಚಂಡ ಮುರಾದಿ ಖಳಕುಲಾಂತಕ | ದಂಡಾತ್ಮಜರಕ್ಷಕ ಹರಿ ಮೇಷಾಂ
ಡಜ ಸಂಹರ ಕರುಣದಿ ನೋಡೋ || ೨ || ಧರಣಿಯೊಳಗಿನ ರಾಯರೆಂಬು
ವರು ವೇಷಕಾ ಪುರುಷನಿಗೆ ಬಹು ದ್ರವ್ಯ-ಏತ್ತಿನ್ನುವೇಷವ | ತರಲಿಗೊಡರಲೊ
ದೇಹ-ಬಹುತಾಳಿ ಬಂದನೊ | ಕರುಣಪಿಲ್ಲವೆ ಜೀಯ | ಸಾಕನ್ನೊ ಮಾಯಾ-||
ವರನ, ಆಟವುನಾತ್ರ ಹಣಕೂಡದಿರೊ ನಾ ಬಲ್ಲೆನೊ ಕುಡಿದಸ್ತನ-ವಯ
ಶರಥ ದ್ವಿಗುಣವುಯನ್ನ, ಆಸ್ಥಿಯು | ಗಿರಿಗೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿದ್ದವೊ ಇಂತಿ ||
ಕರೆಕರೆಯ ನಾನಾರಿಗುಸಿರಲಿ | ಸುರಪತಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಲ | ತರುಣಿ, ಸುತ,
ಧನ ವಶು ಎಂಬುವ ಈ ವರನು ಮೋಹದ ಮಡುವೋಳ್ವಿದ್ದು || ಹರಿಸಿನ್ನಾಂದಿನ
ಸ್ಮರಿಸಿಲ್ಲವೋ ನೀನಯೆ | ಸಿಂತ್ಯಲ್ಲವೋ ವರತರ ಕರಿವರದಿ ಮ್ಯಾಲೆನರಿ
ದದು ಮಾಡುವದರಿಕರಿಷಂಡಮೃಗೇಂದ್ರ ವರಾಕು || ಶರಣು || ೩ ||

೪೬. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಜಯ ಪಾಂಡುರಂಗ ಹೋ ಜಲದಸಿಭಾಂಗ ಹೋ ಜಗದಂತರಂಗ
ಹೋ | ಜಯಪಾಂಡುರಂಗ ಹೋ || ಪ || ನೀಲಭೂಧರವಾಸ ಕೌಸ್ತುಭ
ಭೂಷ-ರಮೆಯಾಧೀಶ ಸುಮನಸಪಾಲ ಗುಣಗಂಭೀರ | ನವನೀತಚೋರ
ಕುಜನಕುಠಾರ || ನರಹರಿ || ಘಾಲಲೋಚನಬಂಧು, ದೈತ್ಯನಕೊಂದು,

ವೇದವತಂದು ದ್ರುಹಿಣಗಿಮೇಲುಕರುಣದಲಿತ್ತೆ-ಮಂದರವೊತ್ತೆ ! ಸುಂ
ದರಮೂರ್ತಿ || ಜಯ || ೧ || ನಿಗಮವಂದಿತರಾಮ ಹರಿ ಪೂರ್ಣ
ಕಾಮ, ಸದ್ಗುಣಧಾಮ, ವಾಮನ, ಮಗನಮೂಗಿಲಿಪುಟ್ಟ | ಹೇಮನಕುಟ್ಟ
ಅವನಿತಂದಿಟ್ಟ, ಈರೇಳು- | ಜಗದಿ ಪೂಜಿತನಾ ಕೈಟಭಭೇದಿ ಇಭಪನ
ಕಾಯ್ವಿ | ಪ್ರಣತರ ಅಘವನೋದಿಸುತಿಪ್ಪ ಹಲಾಯುಧತಲ್ಪ ಮನ್ಮಥ
ನಪ್ಪ || ಜಯ ಸಾಂಡುರಂಗ || ೨ || ನೇದ ವಿಸ್ತರಮಾಡ್ವೀ ದಾನವ
ಬೇಡ್ವೀ, ದನುಜ ನಿಗ್ರೋಡ್ವೀ ಕುರುಕುಲನೂದನ, ಕಿರೀಟಸೂತ ವವಮಾನ
ತಾತ, ದುರ್ಬಲನಾಥ ಎನ್ನನು || ಆದರದಿ ಕೈಪಿಡಿಯೋ, ದುರಿತನ ತಡೆಯೊ
ದುರ್ಮತಿ ಕಡಿಯೊ ಅಗಣಿತ ನೋದ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ, ನರಮ್ಮಗ ನಿಟಲ
ನೇತ್ರ ಅಕುಟಲ || ಜಯ ಪಾಂಡುರಂಗ || ೩ ||

೮೨. ರಾಗ-ನಾಟ (ಝಂಪತಾಳ).

ಯೋಗಧರತಾತಕಭಲೋಕವತಿ ದೇನ ಸಿರಿ | ಯೋಗ ನಿನ ವದಕೆ
ಶರಣೆಂಬುವೆನೊ ಕಾಯೋ || ೧ || ಯೋಗಾಂಡದೊಳಹೊರಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತನ,
ಗುಣರಹಿತನ | ಯೋಗಾಂಬರಧರ ಘ-ಮುಖ ಜನಕ | ಯೋಗಗಾತ್ರಷ
ದೂರ ವರ್ಗದ್ವಯ ಅವತಾರ-ಯೋಗಪಾಣೀಸುತಪ್ರಿಯ ಸುಮತಿ ಕೊಡು
ಜೀಯ || ೧ || ಯೋಗರಾಯಗೆ ಅದೇ ವದವಿ ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ | ಯೋಗೇ
ಶಣಾಸ್ತಪಿತ, ದಂತಿವರದ || ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮನಸು ನಿಶ್ಚೆನೊ ಹಾ ಕರ್ತೃತ್ವ
ಯೋಗಫಲ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಹ ಕಂಜನಾಭ || ೨ || ಯೋಗನಾಗೆಯೋ
ದುರ್ಮತಿಗಳಿಗೊಂದಿಗೂ ನೀನು | ಯೋಗಿಜನವಂದ್ಯ ಹಾ ನಾರೀವತಿ ನಿನ್ನ |
ಯೋಗನೇವಕರೊಳಿಡೋ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲನೇ | ಯೋಗಹ್ರಾಸವಿವರ್ಜ
ಘಟಜಕರಪೂಜ್ಯ || ೩ ||

೮೪ ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಏಕತಾಳ).

ರಾಮ ಗೋವಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಕಾಮ ಸದ್ಗುಣಗಣ | ಧಾಮ, ದಶಾನನ
ವಿರಾಮ ನತಜನಪ್ರೇಮ || ನೋವುಧರನಸಖ ಕಾಮಜನಕ, ಸುರಸ್ತೋಮ
ಕರಾರ್ಚಿತ, ವಾಮನ ಪಾಲಿನೋ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದರಾಚಲಧರ ಇಂದಿರೆ

ಯರಸ ಮುಕುಂದ ಲೋಕೇಶಾ | ಶತಾನಂದ ವಂದಿತ ಪರಮಾನಂದ ಯಶೋ
ದಾನಂದನಂದನ, ಸುದತಿಯರ | ವೃಂದನ ಮೋಹಿಸುವ ವೃಂದಾವನ
ಸಂಚಾರಿ || ಮಂದಾಕಿನೀಪಿತ ವೃಂದಾರಕಗುರು ತಂದೆ ಸಲಹೋಯೆನ
ಲಂದು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ ಸಿಂಧುರವರನ, ಪುರಂದರಜಪ್ರಿಯ ಆ-ರಿಂದಮ ಹರಿ ದಶ
ಸ್ತಂದನತನಯನೆ || ೧ || ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೆ ಮಾತಾಂಡಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶ,
ಪುಂಡಕಂಸಾರಾತಿ ಉದ್ವಂಡವಿಕ್ರಮನೇ ! ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಪ್ರಚಂಡ
ಮುಷ್ಟಿಕರನ್ನು | ಹಿಂಡಿಬಿಸುಟು ಬಲುಬಂಡು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಆ ||
ಖಂಡಲನನುಜನೆ ಭಂಡ ಕುರುಪನಿಗೆ ದಂಡಿಸಿ ತೋರಿದೆ ದಂಡ ಧರನ
ಪುರವ | ಉಂಡುವಿಷವ ಶತಮಂಡಿಬಳಲೆ ಭಯ-ಖಂಡಿಸಿ ಸಲಹಿದೆ,
ಅಂಡಜವಾಹನ || ರಾಮ ಗೋವಿಂದ || ೨ || ಒಡೆಯ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ-
ಉಡುವತಿತೇಜ ಅನುದಿನ-ಬಿಡದೆ ವಂದಿಪರ ಕರಪಿಡಿಸೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ |
ಕಡಲಾರಾಜಕನ್ನಿಕೆ ಜಡಜಾನನಮುಖರು ಕಡೆಗಂಡುದ್ವಲ್ಲವೋ ಮದಡ
ನರನಾಬಲ್ಲೆನೇ ದೃಢಭಕ್ತರಿಗೆ ವರ ತಡೆಯದೆ ಮುದದಿಂ | ಕೊಡುತಿಹ
ಮಹಿಮನೆ | ಕಡುಕೃಪಾಮೂರುತಿ ಕಡಿನೆನ್ನ ಕುಮತಿ | ನಿಡಿಸು ಸುವಧವನು
ಬಿಡಿಸು ಭವಭಯವ ಪೊಡವಿವ ವರದಾ || ರಾಮ || ೩ ||

೮೯. ರಾಗ-ನಾಟಿ (ಝಂಪತಾಳ).

* ಪಾಹಿ ನಾರಾಯಣನೆ ಪಾಹಿ ವಾಸುಕಿಶಯನ | ಪಾಹಿ ಗರುಡಧ್ವಜನೆ
ಪಾಹಿ ಕಮಲಾಕ್ಷ || ವ || ೧ ಸಂವತ್ಸರಾಂಬರಧರ-ನತಜನಪಾಲ |
೨ ಸಂವತ್ಸರ ಹರೇ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೇ || ೩ ಸಂವತ್ಸರಕ ನಿನ್ನ ಸಮರಾರೊ
ತ್ರಿಜಗದಿ | ೪ ಸಂವತ್ಸರ ಜಲಜಕ ೫ ಸಂವತ್ಸರವಮಾ || ೬ || ೬ ಸಂವತ್ಸರಾಕ್ಷ
ನುತ ಗಜವೈರಿಸಂಹರನೆ | ೭ ಸಂವತ್ಸರಾದಿ ೮ ಸಂವತ್ಸರರಿಪು || ೯ ಸಂವತ್ಸರ
ಕುವರನೆ ೧೦ ಸಂವತ್ಸರನೆಯನ್ನ | ೧೧ ಸಂವತ್ಸರವಳಿದು ಕೊಡು ೧೨ ಸಂವತ್ಸರ

೧ ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಸಂಜ್ಞೆ:- ೧. ಶುಕ್ಲ. ೨. ಪುಷ್ಯಪತಿ. ೩. ವಿಕ್ರಮ. ೪. ಶ್ರೀ
ಮುಖ. ೫. ಪಿಂಗಳ. ೬. ಚಿತ್ರಭಾನು. ೭. ಖರ. ೮ ರಾಕ್ಷಸ. ೯. ನಂದನ.
೧೦. ಈಶ್ವರ. ೧೧. ದುರ್ಮತಿ. ೧೨. ಸೌಮ್ಯ. ೧೩. ಆನಂದ. ೧೪. ಸರ್ವಜಿತು.
೧೫. ಮನ್ಮಥ. ೧೬. ಕ್ಷಯ. ೧೭. ಪರಾಭವ.

ಮತಿ || ೨ || ೧೩ ಸಂವತ್ಸರಸಮಗ್ರ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೆ | ೧೪ ಸಂವತ್ಸರಸ್ವಾಮಿ
ದೋಷದೂರ | ೧೫ ಸಂವತ್ಸರಪಿತ ಸಿರಿ * ೧೬ ಸಂವತ್ಸರನೇ ಕ್ಲೇಶ ೧೭ ಸಂವತ್ಸರ
ಮಾಡು ದೀನಕಲ್ಪತರು || ೩ ||

೯೦. ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ಮಟ್ಟಿತಾಳ).

ಗಂಗಾಪಿತ ರಾಘವ | ನಂಬಿದೆ ಶ್ಯಾಮ-ಲಾಂಗ ನಿನ್ನಯ ಪಾದವ ||
ಮಂಗಳೆರಮುಣ ಭುಜಂಗಧರಾರ್ಚಿತಾ ನಂಗಜಜನಕ ಪಾಲಿಸಿಂಗಡಲೋಡೆ
ಯನೆ || ಪ || ಶಫರ, ಕಮರ, ಕೋಲ | ನೃಹರಿ, ಬಾಲ, ನೃಪಕುಲವನನ
ವ್ಯಾಲ || ವಿಪಿನಸಂಚರಾ, ಕೃಷ್ಣ-ವಿಪುಳಾ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಪಿ- | ವಪುಧರ, ಅನಿ
ರುದ್ಧ | ಕೃವಣವತ್ಸಲ ಸ್ವರ್ಪಾ- || ದವನೆ, ಹರಿ ಕಾಶ್ಯಪಿಯೊಳಗೆ ಸುರರಿಪು
ಹ | ತಿನನಕರಿವನ ನರಪತಿ ದ್ರುವದನಂದನೆಯ ಪೊರೆದೀಶ್ವರ | ಕಪಟ
ನಾಟಕ ಕಪಿಲರೂಪಿ || ೧ || ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮನಾಗಾರದೊಳಗೆ ಕ್ಷೀರ
ಸುರಿದೆ ಗೋಕುಲವಿಹಾರ || ವರವಿವ್ರಜರತಂದೆ ಹರಚಾವಹನನ ಈ
ಶರೀರವೇ ನಿನ್ನದು ಸರಿಬಂದದನು ಮಾಡೋ || ಕರೆಕರೆಯ ಭನಶರಧಿಯೊಳು
ಬಾಯ್ಬರೆವೆ ರಕ್ಷಿಸುವರನು ಕಾಣೆನೊಬ್ಬರ ನಿನ್ನಳಿದುರಗಶಯನನೇ ಧರಜ
ವಲ್ಲಭ ಕರುಣಿಕೇಶನ || ೨ || ಜನನಮರಣದೂರ-ಇಂದ್ರಾನುಜ ಮುನಿ
ಗೇಯಾಚಲಧರ | ವನರುಹಭವ ಸಂಕ್ರಂದನನಂದ್ಯ, ವೀತ ಆವನಿ ಮುಖ
ತನ್ಮಾತ್ರಾಗುಣ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ || ವ್ರನಮಿತಾಘಕಕ್ಷಾನ್ಮಲ, ಕಂದರ್ಪನ
ಪಿತನೆ ನಿನ್ನನುಗರೊಳಗಿಡೋ ಮಣಿಯ ಅನ್ಯರಿಗನಘ ವಾಲಿಪುದನ ವರತ
ಯನ್ನನು ಬಿಡದಲೆ || ಗಂಗಾಪಿತ || ೩ ||

೯೧. ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ವೆಂಕಟಾಚಲವಾಸ | ವಂದಿಸೆನೋ ತವ ಪದಪಂಕಜವ ನಿರ್ದೋಷ ||
ವಾ ರಾಶಿಜಾ ದ್ರುಹಿಣ ಶಂಕರ ವ್ರಮುಖಪೋಷ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ || ಪ ||
ವೆಂಕಟ, ಗದಾಸುದರುಶನ ವಿಜಯ-ಅಂಕಿತನೆ, ಗಾಂಗೇಯಚೈಲತಳಂಕ
ನನುಜ ಪಾಲಿಪುದು ಯನ್ನ ಮೀ | ನಾಂಕಜನಕ, ಶಶಾಂಕ ಭಾಸ || ಅನು

ವಲ್ಲ || ಸ್ವಾಮಿ ಹೇ ನಿರಪೇಕ್ಷ-ಝಷಕೂರ್ಮವರಾಹ || ಹೇಮಕಶ್ಯಪು
 ತೀಕ್ಷ್ಣ | ವಟು, ಭೃಗುಕುಲೋದ್ಭವ, ರಾಮ, ಪಾಂಡವವಕ್ಷ್ಯ ತ್ರಿಪುರಾರಿ,
 ಕಲ್ಕಿ | ಭೀಮನಂದಿತ, ತ್ರ್ಯಕ್ಷಸಖ, ವ್ರತತಿಜಾಕ್ಷ || ಕಾಮಿತಪ್ರದ ಕೈರನ
 ದಳ-ಶ್ಯಾಮ, ಸುಂದರಕೋಟಿನಾರ, ಸು-ಧಾಮಪ್ರಿಯ | ಭಯವಿಪಿನ
 ವಪ್ಪಿ, ಸು | ತ್ರಾಮನಂದನಪ್ರಾಣರಕ್ಷಕ || ಭೂಮಿಯೊಳು ದುರುಳರಿಪು, ಸಾಲಿ |
 ಗ್ರಾಮಮಂದಿರ-ಲಕುಮೀಮನೋಹರ, ಸಾಮಜೇಂದ್ರನ ಪೊರೆದ ಸಹಸ್ರ-
 ನಾನು, ಕಾಳೀಮದಾಹ ದೇವತ್ರ || ಈಮಾಯಾತ್ಮಣಕಾಷ್ಠಾದಿವ್ಯಾಪುತ |
 ಚಾಮೀಕರಭೂಷಣ ಶೋಭಿತ | ಹೇನಾಚಲಮಂದಿರ ಮುನಿಗಣಸ್ತೋ
 ಮಾರ್ಚಿತ ಕರುಣಿಸು, ತ್ವರ್ಯಾ || ವೆಂಕಟಾಚಲವಾಸ || ೧ || ನೀರಚರ ನಗ
 ಧರ, ಕಿಟಿ, ನೃಹರಿ, ವಾಮನ | ಧರಣಿವನಂಹರ | ಕೂದಂಡಕರ, ಸತ್ಯಾ
 ರಮಣ, ಅಂಬರ-ವರ್ಷಿತ, ತುರಂಗಮವೇರಿ ಕುಂಭಿಣಿಭಾರ-ವಿಳುಹಿದ
 ಉದಾರ || ವರಾಶರಸುತ, ಕಪಿಲರೂಪಿ, ಸ-ಮೀರವಂದ್ಯ ಅನಸೂಯ
 ವರ-ಕುನಾರ, ಪುಷ್ಕರ-ಕೇಶನನುಷ, ಮಂದಾರನತಜನ, ಎಶ್ವಧರಣಶರೀರ,
 ಪೋಮ ಸರಿತ್ಪಿತ ನಳ, ತುಷಾರಗಣವೈದುವರೊ ನಿನ್ನಯಾ | ಸಾರಮುಖ
 ಮೆಯ ತಿಳಿಯಲಾರರು ನೀರಜಾಕ್ಷ | ಯೇ ಪಿತಾಮಾತಾಮಹನು ಮಿ-|
 ಕಪ್ತರಿದೊಶ ಅಗ್ನಿಭಯನಿವಾರಣ | ಸಾರೆಗರೆದು ಪೂರೈನಭಿಲಾಷೆಯ |
 ಘೋರಿಸುತಿಹ ತಾವತ್ರಯಬದಿಸೊ ರ-ಮಾರಮಣನೇ ಪ್ರಣತಾರ್ತಿ ವರಿ
 ಹರ || ವೆಂಕಟಾಚಲವಾಸ || ೨ || ವೇದೋದ್ಧರ, ಕೂರ್ಮ, ಈ ಕ್ಷಿತಿಯ
 ಮಾಯದಲೊಯ್ದುರ್ಮತಿಭರ್ಮ, ಲೋಚನಹ ತರಳ-ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದ,
 ಸುಕರ್ಮಸ್ಥಿತ, ಮಾತೃಹಿಂಸಕನಾದ ನಿರಶಸುಶರ್ಮ ಪ್ರಮುಖರನ ಮರ್ಮ
 ಭೇದಿಸೇಳಿದ ಭೈಷ್ಠೀವಲ್ಲಭ ಶ್ರೀದ, ಬುದ್ಧ ಖಳಕುಲಭಂಜನ | ಬಾದರಾಯಣ
 ನಿಗಮವೇದ್ಯನೆ | ಮೋದಮಯಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲ | ಕಾದುಕೋ ನಿನ್ನವರನು
 ಎಂದಾದಿಮಧ್ಯವಿದೂರ ಯನ್ನ ವಿ | ಪಾದಗುಣಗಳೆಣಿಸದೆ, ಕುಬುಜೆಗೆ |
 ಮೋದತೋರಿದ ದೀನಬಂಧು || ಶ್ರೀಧರ ಕೌಸ್ತುಭ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ, ದ್ವಾದಶವ
 ಪುಸನ್ನಿಭ ನಿನ್ನಯ ಕ್ರೋಧಿಗಳೊಳು ಸ್ನೇಹವ ಪುನರಪಿ ಮೇದಿನಿಯೊಳು
 ಜನ್ಮನ ಕೊಡದಿರು || ೩ ||

೯೨. ರಾಗ-ತೋಡಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ವಕ್ರವಾಹನ ಶ್ರೀನಾಮುನ್ನ-ಅಂತರಿಕ್ಷಾಳಕಪ್ರಿಯ ಕಾಯೆನ್ನ ! ಋಕ್ಸ ವ
ನಿಭ ಮಾಯಾಕಕ್ಷಾಗ್ನಿ ಹರೆ ಜಗತ್ಕುಕ್ಕೆ ಸಂಬಿದೆನ್ನವೇಕ್ಷೆನ್ನಾಡಲಿ ಬೇಡ
|| ಎಲ್ಲ || ಅಂಜನಾಧರಾಧರಧಾಮ-ಹೇ ನಿರಂಜನ ವನಮಾಲಿ ಭೂಮಾ !
ಪುಂಜಸುಗುಣನೆ ವರಂಜ್ಯೋತಿ ಹರೇ ಕೃತ- | ಅಂಜಲಿಪುಟದಿಂದಲಂಜಿ
ಬೇಡುವೆ ಬಲ || ಭಂಜನಾನುಜ, ವಿತತತ್ರಿಜಗಮಂಜುಳಾಂಗನೇ ವೀತ
ಭೂಮುಖ | ಕಂಜನಾಭನೆ ತರುಣಿ ಶಿವ ನೃಪ ಕುಂಜರ ವರದ ಕರವ
ವಿದಿಯೊ || ೧ || ಪಾರೀಣ ಕಮರ ವರಾಹ | ನೀಚಹಾಟಕಾರಿ ನಟು
ಭೂಭುಜಹಾ || ಪೇಟಾಹ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಪಿ ಘೋಟಕಾನನವಿಶ್ವನಾಟಕ ಭೈಷ್ಣೀ
ಮುಖವಧೂಟನಿಯರನಲ್ಲಭ || ಕೋಟಿಭಾಸ್ಕರತೇಜ ನಿನ್ನಯ ಆಟತಳಿಯಲು
ಕೋಕನದಶುಭಪೀರ ಲಕುಮಿ ಆಶಕ್ತರಹರು ಕಿ-ರೀಟಸಖ ಸಿನ್ನವರೊಳ
ಗಿಡೊ || ೨ || ಶಂತನುವಿನವಂಶ-ರಕ್ಷ, ಮಾತುಲಾಂತಕ ಜಲಜದಳಾಕ್ಷ |
ಮಂಧಾರಿ ಶಿಶುವಾಲ-ದಂತನಕ್ಷ ಮುರಾದಿ | ಹಂತದಾನವರ ನಿಕ್ರಂತ
ನಾಹಿಮದಹಾ- | ನಂತಧುನಿಸಿತ ವೇದವೇದ್ಯ ಆ | ನಂತನುಹಿಮನೆ, ಅತ್ರಿ
ಸುತ ನಿತ್ತಿಂತ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ, ದುರಂತಶಕ್ತಿ ಭವಾಬ್ಧಿಘಟಜಾ
|| ಎಕ್ಸಿ || ೩ ||

೯೩. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಗಂಗಾಪಿತ ವೆಂಕಟವರ್ವತನಿಲಯ-ಕೌಸಲ್ಯಾತನಯಾ | ಮಂಗಳೆ
ವಲ್ಲಭ ಭವಕರಕರೆಯ-ವರಿಹರಿಪುದು ತ್ವರಿಯಾ || ಅಂಗಜಜನಕನ ಸಂಗ
ರಹಿತ ಸತ್ಸಂಗ ಕೃಪಾಬ್ಧಿ, ವಿಹಂಗವಾಹನನೇ || ಗಂ || ಎಲ್ಲ || ನ್ಯಾಮಿ
ಲಾಲಿಸು ಯನ್ನಯ ಮನದುಸರ-ನೀನಲ್ಲದಿತರರ-ಭೂಮಿಯೊಳ್ಳಾಣೆನೋ
ಉದ್ಧರಿಸುವರ | ನವನೀತಚೋರ || ಸಾಮಜ, ದ್ರಾವದಿ, ಆ ಮುಚುಕುಂದ
ಸುಧಾಮರಪೊರೆದ ತ್ರಿಧಾಮ ಮಹಾತ್ಮ || ೧ || ವಾಸುಕೀಶಯನ-ದಯಾ
ಸಂಪನ್ನ ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ-ದಾಸರೊಳಗಾಡಿಸೊ-ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ, ಸಾರ್ವ
ರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ || ಈಸಲಾರೆ ಈ ಸಂಸಾರ ಶರಧಿ ಕೃಷೋತಿತಲೋ ಪರಾಶರ

ತನಯ || ೨ || ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿಗಮೋದ್ಧಾರ, ಪೂತನೀ ಸಂಹಾರ-ಮೃತ್ಯುಂ
ಜಯಸಖ ರವಿದರ ಗದಧಾರ | ಸುಖವಾರಾವಾರ || ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲ ಸುರೋ
ತ್ತಮ ಪಾರ್ಥನ ತೂತ್ತಿಗನಾದಿ ಸು | ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ || ಗಂಗಾ || ೩ || ಮಂದ
ರಾಚಲ ಧರಿಸಿದ ಗೋಪಿಂದ | ಶ್ರೀಯಶೋದಾನಂದ-ನಂದನ, ಶ್ರೀಕೇಶವ
ಮುಕುಂದ, ವಾಮನ ಸುಖಸಾಂದ್ರ || ತಂದೆ, ಸಲಹೆ ನೀಡ ಬಂಧಕ
ಶಕುಂತಿಯಲಿಂದದಣಿಸದೆ ಆರಂದನು, ಪ್ರಭುವೇ || ೪ || ಆಂತರಂಗವಬಲ್ಲ
ಮಧುದ್ವೇಷಿ-ಯನ್ನಯ ಮನದಾಸೀ-ಆಂತು ಪೂರ್ತಿಸಿ ದುಷ್ಕರ್ಮದರಾಶಿ |
ಉಳಿಸದ ವರಿಹರಿಸಿ || ಸಂತತ ಹೃದಯದಿನಿತು ಪೂಳೆವುದೋ ಆನಂತ,
ಮುರಾಂತಕ ಚಿಂತಾರಹಿತನೆ || ಗಂಗಾ || ೫ || ಶಕ್ರ-ವರಜಪೂಜಿತ ಬಲ
ವಂತ-ರುಕ್ಮಿಣೀವತಿ, ದಂತವಕ್ತ್ರಾರಿಬಾಧಿಸದಂತೆ ಕೃತಾಂತ | ಮಾಳ್ವದು
ಕೆಡದಂಧ || ಸುಕೃತಪಿಡಿಸೋ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಮೂರುತಿ ಶುಕ್ರಯುಕ್ತಿಹರ,
ಆಕ್ರೂರ ವರದ || ೬ || ಕಂಕಾನುಜ ನುಂದಿರ ಪ್ರಾಣೇಶವರಲ, ಗೋಕುಲ
ಗೋಪಾಲ | ವಂಕಜಾಸನಜನಕ ಶಕಟ ಕಾಲ-ಜಾಂಬವತೀ ಲೋಲ || ಶಂಕ
ರಾದ್ಯಮರರ ಕಳಂಕೆಣಿಸದ ಗರುಡಾಂಕ ಉರಗವರ್ಯಂಕ ಸುಖಾತ್ಮ || ೭ ||

೯೪. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ತಾಳ ಅಟ್ಟ) [ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ ಸ್ತುತಿ].

ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು ಶ್ರೀ ಘಂಡರೀನಾಥಾ-ದೀನಜನದಾತ-ವಿಶ್ವ-ಕುಕ್ಷಿ,
ವಿಖ್ಯಾತಾ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ಲೋಕ || ಭರ್ಮವನನಧರ | ವಿಷ್ಣು ಸಾಂದರ್ಯಸಾರ,
ಧರ್ಮ ಪ್ರಮುಖ ವೀರವಂದ್ಯ ಲೋಕೈಕಧೀರ || ಕರ್ಮವಿತತ ನಾರಾ
ಯಣನೆ ಸುಖಪಾರಾವಾರ | ಸರ್ಮಲದಧಿಚೋರ | ವಾರಿದನಿಭಾಂಗ
ಜಾರಾ || ೧ || ಪದ || ಮಾ-ಕಾ-ವೀ-ಘಣಿ, ಘಣಿಧರನುತ ದಿನ್ಯಚರಿತ |
ವೃಂದಾರಕವೃಂದನಾಥಾ- | ನೇಕತಾವಸರಿಗೆ ಸುಳಿಯೆಯಲ್ಲ-ತ್ಪರಿಯ ಈ
ಗೊಲ್ಲರಿಗೊಲಿದೆಯೊ ಸತ್ಯಾನಲ್ಲ | ಬೇಕಂದು ಶ್ರೀ ದೇವಕಿಯ ಪೊಟ್ಟಿ
ಯಲ್ಲಿ ನೀ ಪುಟ್ಟಿ | ವೃಂದಾವನಕಾಗಿ ಆಪ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ನಂದನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ |
ಕ್ಷೀರಘೃತ ಚೆಲ್ಲಿ-ಮೆದ್ದೆ ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲಿ || ೨ || ಶ್ಲೋಕ || ಮೀನ ಕಮಠ
ೋಲ, ಮರ್ತ್ಯಮೃಗರೂಪ, ಬಾಲ | ಕ್ಷೋಣಿಪಹ, ಸುಶೀಲ-ವೇಣು

ಗಾನವಿಲೋಲ || ಮಾನಹವಿದುಕೂಲ ಹಯವಹನ ಸುಜನಪಾಲ || ಹೀನ
 ಶಕಟ-ಕಾಲನೇಮಿಮುಖದನುಜಕಾಲ || ೩ || ಪದ || ನದೀಪಿತ ನೀ ಭಾಂಡ
 ಜಲದಿನಿಂದೆ | ಈ ಲೋಕದ ಮಂದಿ-ಯಂತೆ ಫಲವನ್ನು ತಿಂದೆ | ಸದಾತ್ಮವ್ವ
 ನಿನ್ನ ಬಂಧಕದೊಳು-ಜಗ, ಕೈಕಾಲು-ನೀ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಬೆ ಮೇಲು ||
 ಬೆದರೊರೊ ನಿನಗೆ ಕನುಲೆ ವಿಧಿ, ಆ ಗುಮ್ಮನ ಬಾಧೆ ತೋರಿಸುವಳೊ
 ಯಶೋದೆ | ಮದನವಿತನೆ ಕೌಸ್ತಭಕಿಂತ ಗುಂಜಿಯತ್ಯಂತ, ಪ್ರೀತೆ-ಶಾರ್ಙ್ಗ
 ಅನಂತ || ೪ || ಶ್ಲೋಕ || ತವನಸಖಸುನೇತ್ರ-ಪರಿಮಳ ಭೂಷಗಾತ್ರ |
 ವಿಸಿನನಳಹಗೋತ್ರ | ದ್ವಿಷ್ಟಸಖ ಶೂರಪಾತ್ರ | ಸುಫಲದ ಸ್ತುತಿಮಾತ್ರ |
 ಪಾಪಾಟವೀವೀತಿಯೋತ್ರ ನೃವತಿಸ ತ್ರಯಿಶಾಸ್ತ್ರವೇದ್ಯ ಕಮಲಾಕಲತ್ರ
 || ೫ || ಪದ || ಜಲದೊಳಿಹರ ವಸ್ತ್ರವೊಯ್ದೆಯೊ | ವೃಕ್ಷಚಿಗಿದೆಯೊ
 ಎಂಧ ಕರುಣಾಂಬುಧಿಯೋ ಬಲವಿಂದೆರಡು ಕೈಯ್ಯುಮುಗಿಯಿಂದಿ | ಕೊಡು
 ತಿಹೆನೆಂದಿ | ಸರ್ವರನುಕರತಂದಿ ಮಳಲಿಂದಕೆರೆಗಟ್ಟ ನಾರೇರ-ಕೂಡಿ
 ವಿಹಾರ | ಮಾದಿದೆಯೊ ವಾರಾ ವಾರಾ | ಫಲಭಕ್ಷಕರ ಕೊಂದಿದ್ದನ ಗರ್ವ-
 ಬಿಡಿಸಿದೆ ಸರ್ವರಳಿಸಿದ ಪೂಜಿಗರ್ಹಾ || ೬ || ಶ್ಲೋಕ || ಕಲ್ಪಪ್ರಚಂದ್ರ
 ಭಾಸ, ಅಣುಮಹತ್ಪೂರ್ಣ, ಶೇಷತಲ್ಪ ವಿಗತದೋಷ | ಭಕ್ತಜನರಾಭಿ
 ಲಾಷಾ- | ಕಲ್ಪ ತರುವೆ, ಶ್ರೀಶ, ಅಚ್ಯುತ, ಭೀರುವೇಷ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತರಕ್ಷೇಶ
 ನಾಶನಾನಂದಲೇಶ || ೭ || ಪದ || ಕರೆಸಲು ಬಿಲ್ಲು ಹಬ್ಬದ ಬಗೆಯಿಂದ
 ಮಧುರೆಗೆ | ಅಕ್ಕೂರನ ಕೈಯ ವೋಗೆ | ಕರಿಯಸಂಹರಿಸಿ ಮಲ್ಲರಗುದ್ದಿ
 ಕುಬುಜಿಯತ್ತಿದ್ದಿ, ದುಷ್ಟ ಕಂಸನವದ್ದಿ | ಹಿರಯುಗ್ರನೇನಗೆ ಅಭಿಷೇಕ-ಮಾಡೆ
 ನೀಶೋಕ | ವೆನಿಸಿದಿ, ಭೂಮೀನಾಕ || ೮ || ಪದ || ಸಾಂದೀಪಿ ಬಳಿಯೊಳೊದಿದೆ,
 ತಂದು ತೋರಿದೆ ಪುತ್ರನಾಘಪನೋದಿ || ೯ || ಶ್ಲೋಕ || ಜನನೀಜನಕ
 ಭಂಗ-ಮೋಚಕ, ಪಾಂಡುರಂಗ | ಅನುವಮನೆ ಭುಜಂಗ-ದರ್ಪಹಾ ಸಾಧು
 ಸಂಗ || ಅನವರತ ಅಸಂಗವೀತ ಭೂತಾ | ಕೃಪಾಂಗ, ದಿನವನಿಭ, ವಿಹಂಗ-
 ವಾಹನ, ಜಗದಂತರಂಗ || ೧೦ || ಪದ || ಲಾಲಿಸೆನ್ನಯಮಾತ ಭಗವಂತ-
 ಶ್ರೀ ರುಕ್ಮಿಣೀಕಾಂತ | ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತ | ಬಾಲಕ ಸ್ತ್ರೀ ಪೋಷಣೆಗೆ
 ಎಂದೂ-ದೇಹ ಬಹುನೆಂದು-ವೇಷ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಂದು ನಾಲೇಶಸುಖವನ'

ಬಡಲಿಲ್ಲಾ ಒಂದುದಿನಸಲ್ಲ-ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲ || ಕಾಲನವರಿಗೆನ್ನ ಭಿಡೆ
ಯನೆ-ನುಡಿ ತಡೆಯನೆ | ಎಳ್ಳಿನಷ್ಟು ಸಾಧನವೇ || ೧೦ || ಶ್ಲೋಕ || ಕಟ
ಸ್ಥಿತಕರಧಾರಿ ಜಲಜದರ ಪೂತನಾರಿ | ಪಟುತರ ಭುಜಶೌರಿ ಚಕ್ರಿ, ಚೈದ್ಯವ
ಹಾರಿ || ಕರಿಣಕುಭವವಾರಿನಿಧಿಕರರಜ-ಉದಾರಿ ವಿರಲ, ಸುಗತಿದಾರಿ
ಕಾಣಿನೋ | ಕರೆಯೊ ಸಾರಿ || ೧೧ || ಒಡಲಿಗೆರಡು ಕೃಯಾ ಇಕ್ಕುತ-ನುಡಿ
ಗುಕ್ಕುತ | ಕಂರಬಿಗಿದುಬಿಕ್ಕುತ | ಕೊಡುವನ ಮೊಗನೋದಿನಾಚ್ಚುತ |
ಬಾಯ್ವೆರೆಯುತ | ಮರಳೊಮ್ಮೆ ಮುಚ್ಚುತ | ಅಡಗಿಸಿ ಕಾಯಕಟಕನಲ್ಲಿ |
ನಾಯಿ ತೆರದಲ್ಲಿ | ಸುಳಿದಾಡುತಲ್ಲ | ಕಡೆಗೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗೆ ಸತಿಮುಂದೆ-
ಅನ್ನಲೇನಂದೆ | ಇಂಧ ಶ್ರಮಗಳೊಂದೊಂದೇ || ೧೨ || ಶ್ಲೋಕ || ಶಾತ
ಮಕುಟವಿಟ್ಟ ಮಧುಕೃಟಭಾರಿ ಕೃಷ್ಣಾ | ಖ್ಯಾತಿಗವನಿಕೊಟ್ಟ ಬಲಿಯರಸಾ
ತಳದೊಳಿಟ್ಟ ವೀತಭಯವಿಶಿಷ್ಟ || ನಾನು ಮೂರ್ತಿಚತುಷ್ಟ | ವಾತವಿನುತ
ದುಷ್ಟದೂರ ಸರ್ವತ್ರಚೇಷ್ಟಾ || ೧೩ || ವದ || ಯನ್ನದೋಷಕ-ವಂದುನೆಲೆ
ಗಾಣೆ-ವರಮಾತ್ಮನ | ನ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ | ಯನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ
ಕರ್ಮ | ಮಾಡಿದನ ಧರ್ಮ | ಯಮತೆಗೆಸಾನ ಚರ್ಮ | ಅನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ
ಮೆಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿನೋ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟೆನೋ | ಮುಂದುಸಾಯವಿನ್ನೇನೋ ವನ್ನಗಶಯ
ನನ | ಈ ವರಿ ಮಾಡುವರೆ ಧೊರೆ, ಜನುಮಗಳೇಸುಬಾರಿ || ೧೪ || ಶ್ಲೋಕ ||
ಶತಕ್ರತು ಅನುಜಾತ, ವಾಮನ ಸಾರ್ಥಸೂತ | ಕ್ಷಿತಿವರ ಯದುನಾಥ |
ಧಾತತಾತ ವಿಧಾತಾ | ವೃತಿಮನ ನತಪ್ರೀತ ಅತ್ರಿ-ಅನಸೂಯಾಜಾತ | ಸತೀ
ವತಿವಿಧುಸ ಹಿತ-ಗುಣಪೂರ್ಣ ತ್ರಿಗುಣರಹಿತ || ೧೫ || ವದ || ಧರೆಯೊಳು
ವೇಷಕ ಕಾವುರುಷರು ಒಂದೆರಡು ಮೂರು ಆಟತೋರಲಳುವರು | ಮರ
ಳೊಮ್ಮೆ ತರಿಸದೆ ಸಮ್ಮಾನಮಾಡಿ ಬಹುಧನ | ಕೂಡುವರೊ ಮೂರುಭುವನ |
ಧೊರೆ ನಿರ್ಜರಾರಾಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ, ವೇಷ ಬಹುತಂದೆ | ಕಾಸಕೊಡದಿರೊ
ತಂದೆ | 'ನರನಿನ್ನ ವೇಷವು ಸಾಕೆನ್ನ-ಬೇಕೋ' ಪಾವನ್ನ- | ಮೂರ್ತಿ ದಣಿ
ಸದಿರೆನ್ನ || ೧೬ || ಶ್ಲೋಕ || ಗಜ ದ್ರುಪತನುಜರಕ್ಷ | ಬಾಲಪಾಲನಾವೇಕ್ಷ |
ದ್ವಿಜಕುಲವರ ತ್ರ್ಯಕ್ಷ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಶಕ್ಷ || ವಿಜಯವ್ರಮುಖಪಕ್ಷ ಸ್ವಾಮಿ
ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷ | ಅಜಮಿಳನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತಪಾಪಾಹಿತಾಕ್ಷ || ೧೭ ||

|| ಪದ || ಪುಂಡರೀಕವಗಲೀದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಬಹುಬೇಗ, ಭಕ್ತರೆಂಬುದು ಹೀಗೆ
ಕಂಡ್ಯಾ ಯನ್ನವರೊಳು ಕೂಡಿಸೋ ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಸೋ | ಆಶೆಯೆಂಬುದ
ಬಡಿಸೋ || ದಂಡಜವರದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲ ನಿರ್ದೋಷ-ನಿನ್ನ ವರಿಗೀ
ಯೋ ಲೇಸಾ ಮಂಡಲದೊಳು ನಿನ್ನ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಾರಿಲ್ಲಾಮಿತ ಶಕ್ತಪಾಹಿ
ಸಪೂರ್ವದ್ರಕ್ತ || ೧೮ ||

೯೫. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಪಾಲಿಸೋ ವೆಂಕಟಗಿರಿರಾಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ನೀಲಾಂಬುದ ಸಮ
ಕಾಯಾ || ಪ || ಮಾಕಮಲಾಸನ ವಾಸವ-ಸುರನೀಕಕರಾಧ್ಯ ಕೇಶವ ||
ಲೋಕೇಶಯನ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸವ-ಮಾಡಿನೂಕು ತುಚ್ಛತರಕ್ಲೇಶವ || ೧ || ಹಿಂದಿನ
ಜನುಮಗಳೆಣಿಕಿಲ್ಲ-ದಯಾಸಿಂಧು ಸಾಧನವೀಗಲಿಸಿತೆಲ್ಲಾ | ಮುಂದಿನಗತಿ
ಯೇನೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದಲಂಜುವೆ ಜಾಂಬವತೀನಲ್ಲ || ೨ || ಬಾಲಕ
ನಾದೆ ಕೆಲವುದಿನ | ಪ್ರಾಯಕಾಲವೊದಗಲು ವರಾಂಗನಾ | ಮೇಲೆ, ಆಭಕ್ಷಣೆ
ಯಲಿಮನವಿಟ್ಟಿ ಹೇಳಲೊಂದೆರಡೇ ಯನ್ನವಗುಣ || ೩ || ಉದಯಸ್ನಾನವು
ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಅರ್ಘ್ಯವಿಧಿ ಗುರುಹಿರಿಯರ ವಂದನೆ || ಮೊದಲಾಗಿ ಪಿತರಾ
ರಾಧನ ಬಿಟ್ಟಿ ಮದದಿಂದ ಹೀನನೆಂಬುವ ನಾನೇ || ೪ || ಅನ್ಯರಮನೆ ದ್ವಾರ
ಕಾಯ್ವೇನೋಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಸ್ವರಣೆಯ ಕ್ಷಣಮಾಡೆನೋ || ಅನ್ನಕ್ಕೆಬಹುದೂರ
ಪೋಪೆನೋ ಸಾರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆ ನೋಡೆನೋ || ೫ || ಧನಹೀನನಾದ
ಕಾರಣದಿಂದ | ಸತಿಮನೆಹೊಂದಿಸಲೋ ವರಮಾನಂದ || ತನುಜರಶನ ವಸನ
ಗಳಿಂದ ಕಾಡುವಣುಮಾತ್ರ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ || ೬ || ಏಸುಹೇಳಲಿ ಮಾತ
ಲಾಲಿಸೋ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲ ನೀನೇ ತಾರಿಸೋ || ಆ ಸತ್ಕರ್ಮದಿ ಮನ
ಪ್ರೇರಿಸೋ-ನಿನ್ನ ದಾಸವರ್ಗದೊಳೆನ್ನ ಕೂಡಿಸೋ || ೭ ||

೯೬ ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಬಣ್ಣಿಸಲಳವೆ ನಿನ್ನ | ಪನ್ನಗಶಯನ ಪ್ರವನ್ನವತ್ಸಲರಂಗ || ಪ ||
ಮಧುಕೈಟಭಾಂತಕನೆ ಮಧುರಾವತಿಜಿತನೆ || ಮಧುಸಖಜನಕನೆ ಮಧು.
ಮಾಂತ್ರಿಯಾಂಬಕನೇ || ಬಣ್ಣಿ || ೧ || ಋಷಿವತ್ಸಿಯರ ಮೋಹಕ-ಋಷಿ

ಪತ್ನಿಯತಾರಕ, | ಋಷಿಪತ್ನಿಯನಾಶಕ ಋಷಿಪತ್ನೀ ಬಾಲಕ || ೨ || ಪದು
ಮಸಂಭವನಯ್ಯ-ಪದುಮೇಶ ಕವಿಗೇಯ || ಪದುಮಾನರದ ಜೀಯ ಪದು
ಮಜಾಂಡದೊಡೆಯ || ಬಣ್ಣಿಸ || ೩ || ಭಾನುಕೋಟ ಪ್ರಕಾಶ-ಭಾನು
ಲೋಚನಾಧೀಶ || ಭಾನುಪಸುತಪೋಷ ಭಾನುಸಾಣಿ ಸಿದ್ಧೋಷ || ಬಣ್ಣಿಸ
|| ೪ || ಹರಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲಯ್ಯ | ಹರಿಶಯನ ಮತ್ತಿಯ || ಹರಿಯಾಸ್ತ
ನರದೇಹ | ಹರಿಸುವದಘತ್ಪರಿಯಾ || ಬಣ್ಣಿಸ || ೫ ||

೯೭. ರಾಗ-ಕೇವಲಗೌಳ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಉಪಕಾರ ಮರೆವುದುಚಿತವಲ್ಲೋ || ತವನಾವ್ರಾಕ್ಷಸ ಸಮ್ಮ ಹಿರಿಯ
ರಂದುಮಾಡಿದಾ || ಉವ || ೧ || ಹರಿಯೆ, ನಿನ್ನವರಿಗಮೃತವ ನೀಡುವನೆಂದು
ಭರದಿಂದ ಮಧನ ಮಾಡಿಸಿದ ಕದಲ || ಗರಳವುಧ್ವಂಸಲು ದಿವಿಜರಂಜಲು
ಆಗ | ತ್ವರದಿಂದ ದರಭಯ ಪರಿಹರಿಸಿಬರಾರೊ || ೧ || ಆರಣ್ಯದೊಳಗೆ
ನೀಸಿರಲು ನಿನ್ನೊಲ್ಲಭಿಯ ಆ ರಾನಣನೂಯ್ಯಲು ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲ | ಹಾರಲಾರೆವೂ
ಸಮುದ್ರಾ ಎನ್ನಲು ಬೇಗ | ಭಾರತೀರಮಣನೇ ಪೋಗಿವಾರ್ತೆಯ ತಂದ
|| ೨ || ಶರಧಿಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕ ರೋಮರೋಮದಿಗುಡ್ಡ ಧರಿಸಿ ತಂದನು ನೊಂದೆ
ನೆನ್ನದಲೆ | ಹರಿಜತುಶರದಿಂದ ಬಿಗಿಯೆ ವ್ಲವಗರೆಲ್ಲಾ ಧರಣಿ ಹೊಂದಲು,
ಸಂಜೀವನ ತಂದು ಉಳುಹಿದ || ೩ || ವಸುದೇವಜನಾಗಿ ನೀಂ ಜರಿಜನ ಭಯ
ದಿಂದ ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಿದ್ದೆ | ಶಶಿಕುಲದಲ್ಲಿ ವಾತ ಜನಿಸಿ ಅವನ
ಕೊಂದು | ಕುಸುಮನಾಭನ ನಿನ್ನ ಭಯಬಿಡಿಸಿದನಲ್ಲೋ || ಉವ || ೪ ||
ಮಣಿಮಂತ ಜಗದೊಳು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮುಣುಗಿಸಿದನು, ತ್ವರಿತ
ನಮ್ಮ ಗುರುವು | ಘನಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ರಚಿಸಿ ದುರ್ಮತನ ಸೋಲಿಸಿ ಮನಸಿಜ
ಪಿತನೇಪರನಂದು ಮೆರೆಸಿದ || ೫ || ಇಷ್ಟು ನೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು
ಗೇಣುಬಟ್ಟೆ ಬೇಡಿದನೇನೋ ಆತ ನಿನ್ನ || ಬಿಟ್ಟದ್ದು ನಾದಿತು ನಮ್ಮ ವಂಶಕ
ರಿಗೆಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವನುಸ್ವಾಮಿ ಒಳ್ಳೆವನಂದು || ೬ || ಈನುವರಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ
ಭಾರತೀಕಾಂತ | ತಾ ಸೋತರಲು ನಿನಗೆ ನಮ್ಮನೀಗ | ಘಾಸಿಮಾಡದೆ ಸಲಹು
ವದುಚಿತವೋ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲರೆಯ ಅವಕೀರ್ತಕೊಳಬೇಡ || ೭ ||

೯೮. ರಾಗ-ಆಹರಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಇಂತಿರುವದೇನುಬಗೆ ರಾಮಾ | ಹರಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಶ್ರೀ ನಿಧಿಯೆಂದು
ಪೊಗಳುತನೆ ನೇದ || ಪ || ಏಳಿಗೆ ವದವಿತ್ತವನೇ ವನವ ಚರಿಸುವದೇನೋ |
ವದುಮಸದನೆಯ ರಮಣ ಬಡವನಾಗಿಹದೇನೋ || ಮದನಜನಕನೆ ಋಷಿ
ಗಳಂತೆ ಆಗುವದೇನೋ | ಉದರದೊಳು ಬಹು ಜಗಗಳಿರಲೂ ವತ್ರಸದನ
ವಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿ ಇದು ಎನೋ || ೧ || ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೆ, ಶಬರಿಯೆಂಜಲುಂ
ಬುವದೇನೋ | ಉತ್ತಮವಿಹಗವಿರಲು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಿದೇನೋ | ಭೃತ್ಯರು
ದಿವಿಜರು ನೀಂ ಚಾವನ ಹೊರುವದೇನೋ | ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀಹೃದಯದೊಳಗಿರಲು
ನಿನ್ನ-ವತ್ತಿಹೋದಳೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವದೇನೋ || ೨ || ನ್ಯಾಮಿ ಅಪಿಶಯನ
ತೃಣಶಾಯಿಯಾಗುವದೇನೋ | ಭೂಮಿನಿನ್ನೊಂದಪ್ಪಿ, ಸೇತು ಕಟ್ಟುವ
ದೇನೋ || ಈ ಮರುಳು ರಕ್ಕಸರು ನಿನಗೊಂದೀಡೇನೋ | ತಾಮಸರ
ನೋಹಿಸುವದಕೆ, ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲನೆ ಲೀಲೆಯೇನೋ || ೩ ||

೯೯. ರಾಗ-ವಂಸತಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದೆಯಾ ಮಾಧವ | ನಿಜ್ಜ ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಬುಜವ ಭಜಿ
ವರಿಗೆ || ಪ || ಮತ್ತಗಜನೆಂಬು ಸೂಕ್ತಿಲಿ ಕೊಲ್ವುವು | ಕುತ್ತಿಗೆ ಮುರಿವ
ರಾರು ಮಂದಿಯೂ | ಎತ್ತಹೋಯಿತೋ ಬುದ್ಧಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಮೇಲೆ |
ಹುತ್ತಬೆಳದರೆಜ್ಜರಿಕೆಯಿಲ್ಲದಂಥ || ೧ || ದಾರಾಸುತರೆನ್ನದಾರೆಂದು ನೋಡ
ರಾಗಾರನಮ್ಮದಂದು ಪೋಷಿಸರು | ಆರಣ್ಯದಲಿಮುಸುಕಿಕ್ಕಿಧ್ಯಾನಿಸುವರು |
ಶಾರೀರದವರವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಹರು || ೨ || ಬಿದ್ದುಯದ್ದ ಕಾಳು ಆದುಕೊಂಡುಂ
ಬರು | ಇದ್ದ ಬದುಕುಜೋಕಮಾಡೊಲ್ಲರು || ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೇ
ಇಂಥ ಬುದ್ಧಿಯಪ್ರೇರಿಸಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವೆನೀ || ೩ ||

೧೦೦. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಈ ವಸುಧೆಯೊಳೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕೃಷ್ಣನು ಆವುದರಿಂದಧಿಕಾ || ಪ ||
ವಾರಿಧಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನರಸರಿಗೆ | ನೀರೊಳಗೇಸೊಂದು ಊರಿಲ್ಲವೇ |
ಶಾರ್ಙ್ಗಧನುವಾದರೇನು ದುರ್ಲಭವಲ್ಲ | ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಕಾರ್ತುಖವು || ೧ || ಲೇಸೇನು ಕೌಸ್ತುಭವೊಂದೆಯೇ ಮಣಿಗಳು | ಎಸೊಂ
ದಿಲ್ಲವೆ ಭಾಗ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ || ಶೇಷನಹಾಸಿಗೆ, ಹಾವಾಡಿಸಿಹೊಟ್ಟೆ-ವೋಷಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳರೇ ಗಾರುಡಿಗರೆಲ್ಲ || ೨ || ಪೀತಾಂಬರಂತು ಎಲ್ಲರಿಗಿಹದು ದೊಡ್ಡ |
ಮಾತಲ್ಲ ವನಮಾಲೆ ವೈಜಯಂತಿ || ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಶಂಖಚಕ್ರವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು
ಜಾತಿಕಾರಗಿಲ್ಲೇ ಬಡಿವಾರವೇತಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀವತ್ಸ ಶ್ರೀವತ್ಸನೆಂಬರು ಮಂದೆ
ಲ್ಲ | ಆವಹುಣ್ಣಿನ ಕಲೆಯಾಗಿಹದೋ || ಆವಾಸಿಹಯರಥ ಮುದಿಹದ್ದು
ಯೇರುವ ಕೋವಿದರೆಲ್ಲೇನು ನೋಡಿನಂದಿಸುವರೋ || ೪ || ವೈಕುಂಠ
ಮೊದಲಾದ ಮೂರೇ ಊರವನಿಗೆ ಲೋಕಮೊಳರಸರಿಗೇಸೋವೂರು ||
ಶ್ರೀಕಾಂತಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಂಗನಂಗ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿ
ಯದೆ || ೫ ||

೧೦೧. ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಏಕತಾಳ).

ಧೊರೆತನಮಾಡುವರೀವರಿಯಾಗಲು | ತರವೇ ರುಕ್ಮಿಣೀವತಿಕೇಳು ||
ಬಲುಬಲು ಋಷಿಗಳು ತವನಸಮಾಡಿ ನಿನ್ನ | ನಿಲುವಗಾಣದೆ ಬಳಲುವರು ||
ಘಳಿಗೆ ಬೇಸರದಲೆ ಉಳಿಗದವನಂತೆ | ಬಲಿಯ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯ್ದರೇ || ೧ ||
ಜಲಜಸಂಭವ ಈಶೇಂದ್ರಾದ್ರಿದೇವತಗಳು ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನ ವಂದಿಸುತ್ತಿರಲು |
ಬದವನಂದದಿ ಕರೆದಾಗಲೆ ತಡೆಯದೆ ನಡಿಸುವರೆ ಪಾರ್ಥನರಥನ || ೨ ||
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸಿತ್ಯತ್ಯವ್ತಪೂರ್ಣಕಾಮನೆಂದು | ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೇದ ಕೂಗು
ತಿರಲು || ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲಯ್ಯನೆ ರಬರಿಯ | ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಹಣ್ಣು
ಮೆಲ್ಲುವರೆ || ೩ ||

೧೦೨. ರಾಗ-ಚೈರವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಅಂದುಂಟಿಂದಿಲ್ಲೇ ಮಾಧವ-ನಿನ್ನ-ಹೊಂದಿದವರ, ಭಯಕಳೆದು
ಪೊರೆವ ದಯೆ || ಪ || ಶಂತನುಭೂಪನರಸಿಬಳಲಿ, ಕಂತುಜನಕನೀ ಗತಿ
ಯೆನಲೀ | ಅಂತರಿಸದೆ ವಿಧವೆರೆಲಾಕ್ಷಣ | ಸಂತತಿನಿಲಸಿದೆ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾ ||
ದಯೆ || ಅಂದುಂಟಿಂದಿಲ್ಲೇ || ೧ || ಕಲಿಯಾಳಕ ಬಹಳಾಗಿರಲು | ಮಲಿನ
ಯುಕ್ತ ಧರೆಯಾಗಿರಲು | ತಿಳಿದ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣವ ನಿರಚಿಸಿ | ಸಲ

ಹಿದೆಯುತ್ತಮ ಜೀವರನಾ | ದಯೆ || ಅಂದುಂಟಂದಿಲ್ಲೆ || ೨ || ತಿಳಿಯದೆ
 ನಿನೊಲುಮೆಯನಗೆಂದು | ನಳಿನಾನುಜ ನೀ ಬೇಕೆಂದು || ಕೊಳಲರಿದರ
 ಕರದಿತ್ತಾರಣದೊಳು | ಗೆಲಿಸಿದೆ ತೊಂಡನ ಮುಂದದಿಂದಾದಯೆ || ಯಂ
 ದುಂಟಂದಿಲ್ಲೆ || ೩ || ಪಾದಜಲರಸರ ಬದುಕಿಸಿತು | ಪಾದವೆಸರೇ ಪತಿತನ
 ಕಾಯ್ತು || ಪಾದಪಮುರಿದು ಕುಬೇರಜರೀರ್ವರ | ಪಾದವೇ ಸದ್ಗತಿಗೈದಿ
 ಸಿತಾದಯೆ || ಅಂದುಂಟಂದಿಲ್ಲೆ || ೪ || ಆ ಸೃಂಧವನಳಿದರ್ಜುನನ | ಪ್ರೋಷಿಸಿ
 ದಂತೆ ಮೃತಾತ್ಮಜನಾ || ಭೂಸುರಗಿತ್ತಂತೀ ವಿವ್ರರ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲ ರಕ್ಷಿಸ
 ಬೇಕಾದಯೆ | ಅಂದುಂಟಂದಿಲ್ಲೆ || ೫ ||

೧೦೩. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಸ್ವಾಮಿತ್ವವನರಿಗೆ ಅಯುಕ್ತವೇ ಯುಕ್ತ | ಶ್ರೀಮನ್ಮೂರಮನೆ ನೇಳುವೆ
 ಕೇಳು ಶಕ್ತ || ಎಲ್ಲ || ಮಾವನಿಗೇ ಮಾವನಾದೆಯಲೊ ಜನ್ಮಾರಭ್ಯ | ನೀವೊ
 ದಲದೊರೆದೆ ಚೋರತನಮಾತಿ | ಕೋವಿದರಿಗತಿಮೆಚ್ಚು ಜಾರತನ ಮಾಡಿ
 ದುದು | ಆ ನನಿತ ಮದ್ದ ಫಲ ಮೆದ್ದಿ ನಿರ್ದೋಷ || ೧ || ನರ ಸೇವೆಯನಾಡಿ
 ವೆಸರಾದಿ ನಾತೆಯಕೊಂದೆ | ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮಾತುಲನ ಕೊಲ್ಲ ಬಡುದೇ ||
 ತಿರುಕಿ ಬೇಡಿಸುವಳರನರನ ನಿನ್ನಯ ರಾಣಿ | ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದುರಾಚಾರಿ
 ನಿನ್ನಯನುಗನು || ೨ || ಮೈದುನನು ಗುರುದ್ರೋಹಿ ನೊಮ್ಮಗನು ಬಹು-
 ಚಾಡಿ ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆ ಹೇಳುತಲೆ ತಿರುಗುವ || ಶ್ರೀದಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೇ
 ನೀನೇದೊರೆಯಾದಕಾರಣ ದಕ್ಕಿತ್ತಿದು ಇಲ್ಲದಿರೆ ಸಲ್ಲ || ೩ ||

೧೦೪. ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ತ್ರಿಪುಡತಾಳ).

ಈ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಪಿಡಿಸಬೇಡೈ | ಮಾಧವನೆ, ಇಂದಲ್ಲ ಜನುಮ
 ಜನುಮದಲೀ || ಎಲ್ಲ || ಮಾತಾಪಿತರರ ಅಜ್ಜಮಾರಿ ನಡೆಯಿಸಬೇಡ |
 ಜಾತಿಧರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟನೆನಿಸಬೇಡ || ಈ ತುಚ್ಛ ವಿಷಯದಾವೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸ
 ಬೇಡ | ಭೂತೇಶನೇವರಮಾತ್ಮನೆನಿಸಬೇಡ || ೧ || ಹರಿದಿನದಲಿ ಬಿಂದು
 ಉದಕ ಕುಡಿಯಿಸಬೇಡ | ವರದ್ರವ್ಯದಲೀಷ್ಟ ಕೂಡಲು ಬೇಡ || ನಿರುತ ವರ
 ರಾನಿಂದಾವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಡ | ನರರ ಸೇವಿಸಿ ಬದುಕಿಸಲಿಬೇಡ || ೨ ||

ಸಣ್ಣ ಮಾನವರ ಸಂಗತಿಯ ಕೊಡಲಿಬೇಡ | ಅನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕೇಳಿಸಲುಬೇಡ ||
ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಮತನಬಿಟ್ಟು ಇರಿಸಬೇಡ | ಯನ್ನದೀಶರೀರಾದಿಯೆನಿಸಬೇಡ
|| ೩ || ಉತ್ತಮರ ಪೂಜೆಗೆ ಜಾಗು ಮಾಡಿಸಬೇಡ | ವಿತ್ತವಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ಕೊಡಿಸಬೇಡ || ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯಧಾತ್ರವಣವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿದೆಬೇಡ | ಸತ್ಯೇಶಯನ್ನಮಾತು
ಮರೆಯಬೇಡ || ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ನಿನ್ನನಲ್ಲದೆ ಎಂದೆಂದು | ಹೀನದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆ ಮಣಿಸಬೇಡ || ಮಾನುಷ್ಯೋತ್ತಮಾದಿ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ ದಿವಿಜರಲ್ಲಿ
ನ್ಯೂನಭಕ್ತುತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಬೇಡ || ೫ ||

೧೦೫. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಏಕತಾಳ.)

ನೀನೇಯೆಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕೆನೋ-ರಂಗ-ದೀನಜನರ ವಾಲಿಪ ದಯಾ
ಸಾಗರ || ಎಲ್ಲ || ಉತ್ತಮದ್ವಿಜರು ಮನೆಗೆ ಬರಲು | ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನವ ಕೊಡ
ದಲೆ ಉ || ನೃತ್ಯತನದಿಬಹು ವಾವನಗಳಿಸಿದೆ ಚಿತ್ತಜನಕನ ಬೋಷನಗ
ಕುಲಿತ || ೧ || ಸಾತ್ರರ ಸಂಗಡ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಯಾತ್ರೆಯೊಂದೆ ನಿರರ್ಥಕದಿ ||
ಗಾತ್ರನ ಬೆಳೆಸಿದೆ ರುಕ್ಮಿಣೀವರನ ವಿ ಧಾತ್ಯಕರಾರ್ಚಿತ ಕುಂದನೆಣೆನದಿರು
|| ೨ || ನ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಬಿಟ್ಟು | ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರನು ಹಳಿವೆ |
ಧ್ಯಾನಿವೆ ಸರ್ವದಾ ವರರ ಕೇಡನು | ಎನೆಂಥೆಳಲಿ ಯನ್ನಯ ಅವಗುಣ
|| ೩ || ಮರೆತಾದರೂ ಹರಿಯೆಂದೊಮ್ಮೆ-ಸ್ಮರಿಸಿದವರ ದುರ್ಗುಣಗಳನು ||
ಪೊರೆವನೆಂಬ ನಿನ ಬಿರುದು ಕೇಳಿ ವದ | ಸರಸಿಜಕೆರಗಿದೆ ಕರುಣಿಸೋ ಮಾಧವ
|| ೪ || ಪುಸಿಯಲ್ಲವೋ ಏದು ಅಜಾಮಿಳ | ಪೆಸರಾಗಿಹಪಾಪಿಸ್ವರೊಳು ||
ವಶವಿಾರಿಸುತನ ಕರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ಪೋಷಿಸಿದೆ ತ್ವರದಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲಾ || ೫ ||

೧೦೬. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ.)

ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವದಯ್ಯ ಬೇಡೆನಲು-ಯನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
ವುಂಟೇ || ಮನಸಿಜಪಿತ ನಿನ್ನ ವಿಾರಿ, ಸಿರಿ, ವಿಧಿ, ಶರ್ವ | ತೃಣಮುರಿಯೆ
ಶಕ್ತರಲ್ಲಾ-ಹರಿಯೇ || ೫ || ಅವಮಾನಮಾಡಿಸೋ, ಕೋಪವನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸೋ |
ಕೃಪಣತನದಲ್ಲೊಸೋ-ಅಪಹಾಸಗೈದಿಸೋ, - ಡಾಂಬೀಕದವನೆನಿಸೋ-ಉಪ

ವಾಸದಲ್ಲೇ ಇರಿಸೋ || ಕೃವೆಯುಳ್ಳನರನೆನಿಸೋ ಮಾನವೆಗ್ಗಳ ಕೊಡಿಸೋ ||
 ಚಪಲಬುದ್ಧಿಯನೆ ಕಲಿಸೋ, ಅವರಾಧವನೆ ಹೊರಿಸೋ | ಬಲು ಭಯವ
 ತೋರಿಸೋ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕರ್ಚಿತವದ ಹರಿಯೇ || ೧ || ಬೈಸು ಬೈದಾಡಿಸೋ
 ಬಾಂಧವರನಗಲಿಸೋ | ಹೇಸಿಕೆಯುಲಜ್ಜೆ ತೊರಿಸೋ | ಗ್ರಾಸವನೇಉಣಿಸೋ |
 ನರರಾಲಯವಕಾಯಿಸೋ | ಕ್ಲೇಶನಿತ್ಯದಲಿ ಬಡಿಸೋ | ಆಶೆಯನು ಜರಿಸು
 ಕೈಕಾಲುಗಳ ಕುಂರಿಸೋ | ದೋಷಕ್ಕೆ ಮನವಂಜಿಸೋ || ವಾಸುದೇವನೆ ನಿನ್ನ
 ವ್ರತವಮಾಡಿಸುವಂದು ದೇಶ ಬಹುಕಡೆ ತಿರುಗಿಸೋ | ಹರಿಯೇ || ೨ || ಕವನ
 ಗಳ ಪೇಳಿಸೋ ಕರ್ಮಬಾಹಿರನೆನಿಸೋ | ಭುವನದೊಳು ಭಂಡನೆನಿಸೋ-ಕವಿಸು
 ಅಜ್ಞಾನವನು ಸನ್ಮತಿಯ ಪ್ರೇರಿಸೋ | ಕಿವಿ ಮಾತ್ರ ದೃಢದಲಿರಿಸೋ || ಜವನ
 ಸದನವಪೊಗಿಸೋ | ಬಂಧಾನದೊಳಗಿರಿಸೋ | ತವದಾಸರೊಳು ಕೂಡಿಸೋ
 ದಿವಿರೊಲ್ಲಭ ನ್ಯಾಯವನ್ಯಾಯವನೆ ಮಾಡು | ಭವವಂಕದೊಳು ಮುಳು
 ಗಿಸೋ | ಹರಿಯೇ || ೩ || ಹೆತ್ತವರನೇವೆ ಮಾಡಿಸೋ ನೀಚರಬಳಿಯ ತೂತ್ತು
 ಕಲನವ ಮಾಡಿಸೋ | ಚಿತ್ತಚಂಚಲಗೊಳಿಸೋ ವೈರಾಗ್ಯ ಪುಟ್ಟಿಸೋ ಉತ್ತ
 ಮರ ನೆರೆಯಲಿರಿಸೋ || ಮುತ್ತಿನಾಭರಣಡಿಸೋ ತಿರುಕೆಯನೆ ಬೇಡಿಸೋ | ಪಿತ್ತ
 ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಸೋ | ಮುತ್ತೆಗೊಲಿದಿಹನೆ ಏಷಕುಡಿಸೋ ಅಮೃತವುಣಿಸೋ |
 ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾರು ಗತಿಯೋ | ಹರಿಯೇ || ೪ || ಸಾಲಗೊಯ್ಯನ
 ಮಾಡು ಕಂಡಕುಲದಲಿ ತಿನಿಸು | ಕೀಳು ಮನುಜರ ಪೊಂದಿಸೋ ನಾಲಿಗೆ
 ಗೆಡಕನೆನಿಸೋ | ಸತ್ಯವಚನಿಯು ಎನಿಸೋ | ಸ್ಥೂಲಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿಸೋ ||
 ಕೇಳಿಸೋ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರನೀತಿಯರಿಯನು ಎನಿಸೋ | ಆಲಯದಿ ಸುಖದಲಿರಿಸೋ
 ಮೂಲೋಕಪತಿಯೆ ಹರಿ ಕುದುರೆಯೇರಿಸೋ ಮತ್ತೆ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲೆ
 ನಡೆಸೋ || ೫ || ಅರಸುವದವಿಯಕೊಡಿಸು ಕಾಷ್ಠಭಾರವ ಹೊರಿಸೋ | ಪರ
 ದೂಷಣೆಯ ಮಾಡಿಸೋ | ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ತಿಳಿಸು ಅತಿಮೂಢನೆಂದೆನಿಸೋ |
 ನಿರುತರೋಗದಲಿ ಇರಿಸೋ | ಕರೆಕರೆಯ ಹಿಂಗಿಸೋ || ದಿವ್ಯವಸನವ
 ನುಡಿಸೋ | ಸುರಗಂಗಿತದಿಯೊಳಿರಿಸೋ | ಪರಮಾತ್ಮನೆ ವಂದ್ಯನೆನಿಸೋ ಸುತ
 ರನ್ನೆ ಕೊಡೋ | ಮರಿಸೋ ದುರ್ವಿಷಯಗಳನೂ ಹರಿಯೇ || ೬ || ಮಾಕಾಂತ
 ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ನೀನಿತ್ತುದಕೆ | ಶೋಕಿಸಲು ಸಲ್ಲದಯ್ಯ | ಆ ಕುಂಭೀಪಾಕ

ಮೊದಲಾದ ನರಕದೊಳೆನ್ನ ಹಾಕಿದರೂ ಒಳಿತೆ ಜೀಯಾ || ಈ ಕಲಿಯುಗದಿ
ಪಂಚಭೇದತಳಿಯದ ದೈತ್ಯರಾಕುಲದೊಳಿರಿಸ ಬೇಡ || ಶ್ರೀಕಾಳೀಕಾಂತ
ನರ್ಚನೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿಬೇಕು ಬಿನ್ನವಲಾಲಿಸೋ ಹರಿಯೇ || ೭ ||

೧೦೭. ರಾಗ-ಪಾಡಿ (ತಾಳ ತ್ರಿವಿಧಿ).

ಇದಕಿನ್ನಧಿಕ ಸುಖವೊಂದವೊಲ್ಲೆ-ವದುಮನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ
ಯುಗ್ಮವೆ ಸಾಕ್ಷಿ || ಪ || ಮಧ್ಯಮತದೊಳಗೆ ಜನಿಸಿ-ದ್ವಾದಶನಾಮ-ಮುದ್ರೆ
ಶ್ರೀ ತುಲಸಿ ಅಕ್ಷಮಾಲೆ ಧರಿಸಿ || ಶುದ್ಧಗ್ರಂಥವನೋದಿ ಅದ್ವೈತರನು ಹಳಿದು
ಸದ್ವೈಷ್ಣವನೆಂದನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು || ೧ || ಹಿರಿಯರಾದವರಿಗೆ ಬಾಗಿ,
ದಾನವನಾದಿ ನಿರುತಸತ್ಕಥೆಗಳ ಕೇಳುತ್ತಲಿ || ನರಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತ ವಂಚ
ಯಜ್ಞವನಾದಿ-ಹರಿದಿನವ್ರತವನು ನಡೆಸುತ್ತಿಪ್ಪದೆ ಸಾಕು || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲ ನೀನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ, ಬ್ರಹ್ಮ-ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ದಾಸರೆಂಬ ||
ಜ್ಞಾನವೆ ಗಳಿಸಿ ವೈಷ್ಣವರ ಮನೆಯಬಾಗಿಲನು ನಿರುತ ಕಾಯ್ದು ಜೀವಿಸು
ವದೇ ಸಾಕು || ೩ ||

೧೦೮. ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಹರಿಯೆ ನೀನಲ್ಲದಾರ-ಕಾಣೆ ಕಾಯ್ದರ ಮರೆಹೊಕ್ಕವರ ಭಯ ವರಿ
ಹಾರವನು ಮಾಡಿ || ಪ || ಶಿವಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಬಾಹ್ಯದ್ರುಢಗಂಜಾಲೆಮಜಾ
ನಿನ್ನವನಿಂದಳಿಸಿದೆ, ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲೂ || ಭವ ಕಾಯ್ದಿರಲು ನೀ ತೋಳ್ಗಳನು
ಛೇದಿಸುವಾಗ | ಲವನಾತ್ರ ಪ್ರತಿಕೂಲನಾಗಲಿಲ್ಲ ಶಂಕರನು || ೧ || ಹರಿ
ಯೆಂದುದಕೆ ತಾಳದಲೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಲಿರೆ | ತರಳನ ಮೊರೆಕೇಳಿ ಕಂಭದಿಂದ ||
ಉರಿಯುಗುಳುತ್ತಬಂದು ಖಳನುದರವ ಬಗೆದು | ಶರಣಪಾಲಕನೆಂಬ ಬಿರುದು
ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡೆ || ಹರಿಯೆ || ೨ || ಸ್ಥಾನುವಿನ ವರಬಲದಿಂದಮರರ ಕಾಡೆ
ದಾನವಾನ್ವಯ ಕೊಂಡೆ | ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಪಾಣಿಯ ತಲೆಯೊಳಿಡುವೆನೆಂಬೊ
ಭರದಿ ಬರಲು | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ನೀ ಶಂಕರನನುಳುಹಿದಿ || ೩ ||

೧೦೯. ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಮಂಡೆಬಾಗಿ ಕರನ ಮುಗಿವೆ ಕಾಯೊ, ಹರಿಹರಿ || ಪುಂಡರೀಕ
ನಯನ ಮರೆಯಬೇಡವೊ || ಹರಿಹರಿ || ವ || ಕರಿವರದನೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ |
ಹರಿಹರಿ | ಕರುಣಾಸಾಂದ್ರ ತರುಣಿ ಮಾನಕಾಯ್-ಹರಿಹರಿ || ಶರಧಿ
ಸುತೆಯ ರಮಣ ದೀನಬಂಧು, ಹರಿಹರಿ || ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನನುಳಿದು ಕಾಯ್ವ
ರನ್ನು, ಹರಿಹರಿ || ೧ || ಮೀನನಾಗಿ ವೇದಗಳನು ತಂದೆ, ಹರಿಹರಿ | ಆ ನಗ
ವನು ಪೊತ್ತು ಅಮೃತವೆರೆದೆ, ಹರಿಹರಿ || ನೀನೇ ವರಾಹನಾಗಿಯವನಿಯ
ತಂದೆ, ಹರಿಹರಿ | ದಾನವನುದರನ ಬಗೆದು ಅಂದು ಹರಿ || ೨ || ಚಿಕ್ಕ
ರೂವದಿಂದ ಬಲಿಯ ತುಳಿದೆ, ಹರಿಹರಿ | ಸೊಕ್ಕಿದರಸುಗಳನು, ಸವರಿ ಬಿಟ್ಟೆ
ಹರಿಹರಿ || ರಕ್ಕಸರನುಕೊಂದು ಸತಿಯತಂದೆ, ಹರಿಹರಿ || ಅಕ್ಕರದಲಿ ವಾರಿ
ಜಾತ ತಂದೆ, ಹರಿಹರಿ || ೩ || ಅಂಬರನನು ತೊರೆದೆ ಬಾಧನಾಗಿ ಹರಿಹರಿ |
ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳು ಕುದುರೆಯೇರಿ ಮೆರೆದೆ ಹರಿಹರಿ || ಶಂಬರಾರಿ ಜನಕ
ಧರ್ಮತನಯ ಹರಿಹರಿ | ಅಂಬುಜಾಸನಾದಿವಿಜವಂದ್ಯ ಹರಿಹರಿ || ೪ ||
ಶೌರಿ ರಘುಜ ಮುನಿಜ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಹರಿಹರಿ | ನಾರಿದ ಶರಣಿಗೆ ಕಪ್ಪಿ
ತರುವೆ ಹರಿಹರಿ || ಘೋರದುರಿತನಕಥನಂಜಯನ ಹರಿಹರಿ | ಭಾರನಿನ್ನ
ದೆನೆ ಹೇಳಲಕ್ಕಿ ಕೆ ಹರಿಹರಿ || ೫ ||

೧೧೦. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅದಿತಾಳ).

ಕಾಯೋಕ್ಯಷ್ಟ, ಭವತೋಯದಿ ಮುಳುಗಿ ಉಪಾಯನ ಕಾಣದೆ
ಬಾಯ ಬಿಡುವೆನೋ || ಕಾಯೋ ಕಾಯೋ || ವ || ಭಾಗವತರ ಪ್ರಿಯ, ನಾಗ
ಭೂಷಣಸಖ | ನೀಗಿ ಭಯನ, ಕರ ಬೇಗನೆ ಪಿಡಿಯೊ || ೧ || ಇಂದಿರೆಯ
ರಸ ಮುಕುಂದ ಯಶೋದೆಯ ನಂದನ ಕರುಣಿಸೊ-ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ || ೨ ||
ಸಿಂಧುಶಯನ, ಪೊರೆಯೆಂದು ಕರೆಯೆ ಕರಿ, ಬಂದು ಸಲಹಿದೆಯೋ ಮಂದ-
ದಯಾಳು || ೩ || ಕುರುವ ಪಿಡಿಯಲುಧ್ಧರಿಸಿದೆ ತರುಣಿಯ | ನರಕಹ
ನಿನಗೆ ನಾ ವರಕೀಯನಲ್ಲೋ || ೪ || ಜಾನಕೀವಲ್ಲಭ ನೀನೇ ಮರೆದುಬಿಡೆ |
ಕಾಣೆನೊ ಒಬ್ಬರ ನಾನವನಿಯೊಳು || ೫ || ಭಕತರಗೋಸುಗ ಹತ್ತವ

ತಾರನ | ಅಧಿಗಂದಲಿಕೊಂಡುತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕ || ೬ || ದ್ವೇಷಿಗಳೆನ್ನನು ಘಾಸಿ
ಸದಂದದಿ | ವೋಷಿಸುವುದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲನೇ || ೭ ||

೧೧೧. ರಾಗ-ಸುರಟಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಪಾಹಿನಾಂ ಪಾಹಿನಾಂ | ಕುಜ-ನಾಹಿವಿಹಂಗ ಶ್ರೀ | ರಂಗಕೃಪಾಂಗ
|| ೧ || ವ || ವಂಕಜೋದ್ಭವನಯ್ಯ | ಸಂಕರುಷಣ, ಚಕ್ರ | ಶಂಖವ ಧರಿಸಿದ
ವಂಕಜನಾಭ || ೧ || ನರಕವತ್ಸಬಕಾಹ | ಜರಿಜಾಹನುನೋವಾಸ || ನರ
ಸಖ ಪರಮಾತ್ಮ | ಗರುಡವಾಹನನೇ || ೨ || ವನ್ನಗತಲ್ಪವ್ರವನ್ನ ವೋಷಕ
ಹರಿ | ಅನ್ನಾದ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ನಿಷ್ಕುಟಲ || ೩ ||

೧೧೨. ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಝಂಪಿತಾಳ).

ವಾವಿಯಾ ವರಮಾತ್ಮಗೊಂದೂ ಇಲ್ಲ-ಶ್ರೀನರನೆ ಇದು ಆಲ್ಲವೆಂಬ
ರಿಲ್ಲ || ೧ || ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ತಾನೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ | ಮೊಮ್ಮಗಗೆ ತನ್ನ
ತಂಗಿಯನು ಕೊಟ್ಟ || ಮೊಮ್ಮಗನ ನಾದಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳವಡೆದ | ಮೊಮ್ಮ
ಗನ ವಹಿಸಿ ಪುತ್ರನ ಅಳಿದ || ೧ || ಒಬ್ಬ ಮಾವನ ನೋಡನೋಡ ಪ್ರಾಣವ
ಕೊಂಡ ! ಒಬ್ಬ ಮಾವನಕೂಡ ಕಡಿದಾಡಿದ || ಒಬ್ಬ ಮಾವನಮೇಲೆ ಬಾಣ
ವನ್ನೇರಿಸಿದ || ಒಬ್ಬ ಮಾವನಮಗನ ಮಾನ ಕಳೆದ || ೨ || ಒಬ್ಬ ಅತ್ತೆಗೆ
ತಾನ ತಂದೆಯನ್ನಿಸಿಕೊಂಬ | ಒಬ್ಬ ಅತ್ತೆಗೆ ಗಂಡನಾದನಿವನು || ಒಬ್ಬ
ಅತ್ತೆಗೆ ಮಾವನಾದನೀ ಕೇಶವನು | ಒಬ್ಬ ಅತ್ತೆಯ ಬಹಳ ಶ್ರಮಬಡಿಸಿದ
|| ೩ || ಒಬ್ಬ ಮಗಳನು ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ | ಒಬ್ಬ ಮಗಳನು
ತಾನೇ ಮದವೆಯಾದ || ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲಿ ಮಗನಾದ |
ಒಬ್ಬ ಮಗಳನು ಹಲವರಲ್ಲಿರಸುವ || ೪ || ಇವನ ನಿಜಭಕ್ತನೆಂಬವನು ತನ್ನ
ಸತಿಯನು | ಸವಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ವರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟ || ಭುವನದೊಳಗೆ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಮನೆ ನಡತೆಯಿದು | ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸುತ್ತ
ಹರು ಮುದದೀ || ೫ ||

೧೧೩. ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಆದಿತಾಳ).

ತ್ವರಿತಾಬಾರಯ್ಯ, ಹೇ ಶ್ರೀ | ಯರಸ ವೆಂಕಟ, ದೀನ | ಸುರತರುವೆ
 ದೇವೇಶ | ವರಾಹಭೂಧರ ಧಾಮ | ಕರುಣಾಪಯೋದಧಿ ಸರ್ವರಕ್ಷಿ
 ಕಂಧರದೊಳಗಿರುತಿಹ ನರಗಜವದನನೇ || ಪ || ಇಳಿಪತಿಗಳಕೂಡ ಕಲಹ
 ಮಾಡಿ ತೋರೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಲಾ ಕುಂತಿದೇವಿ | ಗೊಲಿದಾಸೆ ಪೂರ್ತಿಸಿ,
 ಅನಿಲಜನಾಗ ನಿನ್ನ ತೇರೊತ್ತಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೀನಗುತ್ತಲೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿ
 ದೂರಲಾಘವವಾದಿಂದಂದೀಗ || ಹಲವು ಜನರು ಬಹು ಬಲುವಿಂದ ರಥವ
 ನೆಳೆದರೂ ಬಾರದಿದು ಖಲು ಸೋಜಿಗವೆಲೆ ಹಲಧರನನುಜ, ಕಡಲಮನೆ
 ಕಾರವಡಲ ರವಿದರಧರ ಖಳವಿಸಿನದ್ವಿದಲ || ೧ || ಬರಬೇಡವೆಲವೊ ನಮ್ಮ
 ಮಂದಿರಾಕೆಂದು ಬಹಳಾಬೈದರೂ ಮುದದಿಂದ ಗೋಪಿ-ಯರಸದ್ವೈಕೆ
 ಪೋಗುವೆ | ಜರಿದು ನಿನ್ನನು ತಾನಾ ತರಳನ ಕಾಯ್ಪೊಂದಾ ನರನ ತಪ್ಪೆಣಿ
 ಸದೆ ಕರೆಯದೆಲೆ ಪೋದೆ ನಿ | ನ್ನರಮನೆಯತನಕಲಿ ಎರಡೇ ಘಳಿಗೆಯೊಳು ||
 ಪರಿಪರಿ ಭಕ್ತುತ ಜನರುಗಳು ಬಿನ್ನೈವರು ಬೀದಿಗಳೊಳು | ಮೆರೆಯುತ್ತಲೀ
 ಗಲೆ ಸರಸರ ಬರುವದು ವರಮಾಯಾಸವೆ || ೨ || ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಯಶೋದೆ,
 ನಿನ್ನನು ಪೊತಾನಂದು ನುಣ್ಣನೆ ತೊಟ್ಟಲೊಳಿಟ್ಟು | ತಾ ನುಡಿಯಲು ಜೋಗು
 ಳಾನು ಕೇಳ್ವೆಕಿವಿಕೊಟ್ಟು | ನಾನಾಗಮಸಮ್ಮತ, ಗಾನಮಾಳ್ವುದು ವಿದ್ವಾಂ
 ಸಾನೀಕವೀಗ ನಿನ್ನ || ಧ್ಯಾನಕ ಬಾರದೆಯೇನು ನಿನ್ನ ಬಗೆ ತಾನರಿಯಳು
 ಶ್ರೀಮಾನಿನಿ, ಖಗವಹ, ಶ್ರೀನಿಧಿ, ಮೂರೊಂದುಹಾನಿರಹಿತ ಗದಾಸಾಣಿ
 ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆ || ೩ ||

೧೧೪. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ-ಝಂಪತಾಳ (ಸುಪ್ಪೀಪದ).

ಎಲೊ ರಮಾಪತಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬಾಯಿಬಿಡುವಂತೆ ಬಳಲುವೆವೊ ಈಗ
 ನಾವೆಲ್ಲ || (ನಾವೆಲ್ಲ) ಈ ಬ್ರಹ್ಮಕುಲದ ಅಭಿಮಾನ ನಿನದಲ್ಲೆ || ಪ || ಗೌಡ
 ಪ್ರಬಲಾಗೆ ತಲೆಗೂಡೆನಿಸಿತನಗೆ | ನೋಡ ಮನೆಕಡೆಗೆ ಮಡಿನಾಳ || (ಮಡಿ
 ನಾಳ) ಮರಹಾಳು ಮಾಡುವರು ದ್ವಿಜರೆಂಬನು ಜೀಯ || ೧ || ಗಡಿಗೆ
 ಗಳು ಒಂದನ್ನ ಕೊಡನು ಗ್ರಹಣಗಳು ಹನ್ನೆರಡೂ ಆದರನ್ನಾ ಕುಂಭಾರ ||

(ಕುಂಭಾರ) ನಿದಸ್ತುರಿಸಿ ಅಡವಿಯೊಳು ಕುಳಿತು ಆಳಬೇಕು || ೨ || ಭಕ್ತಿ
ಯೆಂಬುದು ತುಪ್ಪ ಸಕ್ರಮಾಡಿದ ಬಡಗ | ಅಕ್ರೂರವರದ, ದಯಾಸಿಂಧು |
(ದಯಾಸಿಂದು) ಎಂದು ಈ ಅಕ್ರಮವ ನಿನಗೇ ಉಸಿರುವೆ || ೩ || ಕಾಲ
ರಕ್ಷೆಯ ಹೊಲಿಯ ಧಾಳಾಯ ಕೊಡುಯೆಂದು *ಗೋಳಾಡಿಸುವನು ಅತಿ
ಶೂದ್ರ | (ಅತಿಶೂದ್ರ) ಈ ದುಃಖ ಕೇಳುವರೇ ಇಲ್ಲೋ ಪರಮಾತ್ಮ || ೪ ||
ಯರಿಬೀಳು ಅದಕೂ ಮತ್ತೇರಿಸುವನೋ ಎಲ್ಲೋ ಎಂದಿರುಳೆಲ್ಲ ನಿದ್ರಿಲ್ಲೋ
ಮೇಲ್ವೃತ್ತಿ || (ಮೇಲ್ವೃತ್ತಿ) ಯೆಂಬುವದು ಗುರುತಿಲ್ಲದೊಯ್ಯೋ ಗುರು
ವರ್ಯ || ೫ || ಇದ್ದ ಜ್ಞಾತಿಗಳಿಂದೆ ಮುದ್ದಾಳಗಬೇಕೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯನೇ ಬಿಟ್ಟು
ಅವನನ್ನೇ || (ಅವನನ್ನೇ) ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊದ್ದಿ ದಿನಗಳದೂ ಬದುಕುವರು
|| ೬ || ಈರಿತಿ ನೋಡಲೈ ಮೂರನೆ ಕಾಲವೇಂತೋರುವದೊ ಯನುಗೆ
ಪ್ರಾಣೇಶ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವದು ನೀಬಲ್ಲೆ || ೭ ||

೧೧೫. ರಾಗ-ದೇಶೀ (ಅಟ್ಟತಾಳ)

ನೆಂಕಟವಿಠಲ ನಿನ್ನಂಕಿತದವನ ಕಳಂಕ ನೋಡದೆ- ಪಾಲಿನೋ |
ಶಂಖಾಗದಾವದ್ದ ಅಂಕ ವಿಸಾಹಿವ ಶಂಕರವಿನುತಪಾದ, ಹೇ ಶ್ರೀದ || ಪ ||
ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾನಗವ್ಯಧ್ಯೇಯನೀಲಾಂಬುದಕಾಯ ಗರುತ್ತಾಂಸಗಾ || ಆಯು
ರಾರೋಗ್ಯವಿದ್ಯಾ-ಯಮನಿಯಮವಿತ್ತೀಯವನಿಯೋಳ್ ಯಶಸ್ಸು-ವಪರಿಸು
|| ೧ || ಮರೆಹೊಕ್ಕವರ ಮನದರಿಕ ಪೂರೈಸುವನೆಂಬ ಬರಿದೊಂದೆರಡೆನ್ನಲೇ ||
ಕರಿ, ನಾರಿ, ನೃಪ ಪ್ರಮುಖರಗಣಿತರನು ನೀ ಪೊರೆದುದು ಸ್ವಲ್ಪವೇನು-
ಮಹಾಣು || ೨ || ಕಿಟಿನೀನೇಬಲಿದರೆ ಘಟಣವೇಘಟಣವೋ ವಟವತ್ರ
ವರ್ಯಂಕನೆ | ತಟದಾನಂತಾಭ ನಿಷ್ಕುಟಲ, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಭವಾಭಿ
ಪೋತ-ಸುಚರಿತ || ನೆಂಕಟ || ೩ ||

೧೧೬. ರಾಗ-(ದೇಶೀ ಅಟ್ಟತಾಳ).

ಕಾಯಯ್ಯ ರೋಗನಿಕಾಯ ಕಳೆದು ನಿನ್ನ ಕಾಯಿಕೊಂಡವರ ಕೂಡ ||
ಈಯಣಕವೇ ಮೆಚ್ಚರೋಯತಿಗಳು, ಆದದ್ದಾಯಿತೋ ಶ್ರೀಶ ಗುಣಿ-
ಹೇಕರುಣೀ || ಪ || ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರಾಧ್ಯ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆಮೃತ್ಯು ಸತ್ಯನೃ

ಸಿಂಹನೆಂದು | ಸತ್ಯವತಿಯ ವರಪುತ್ರಪೇಳಿರಲು ತಾ ಮತ್ತೂ ಬರೆದಿಹ
ಮಧ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ || ೧ || ಧನುವಂತ್ರಿ-ಧನುವಂತ್ರಿಯೆನೆ ವ್ಯಾಧಿ ಪರಿಹಾರವೆನು
ತಿಹ ವಚನಗಳು | ಗಣನೆಗೆ ಬಾರವೋ ಪ್ರಣತಜನರನಿಷ್ಟ ದಣಿಸಲು
ತಿಳಿದು ನೋಡು-ದಯೆಮಾಡು || ೨ || ಪ್ರಾಣನುತದೊಳಿವ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ
ಬಲ-ಜ್ಞಾನಾರೋಗ್ಯಪ್ರದರಾ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಿನ್ನಾರಾ || ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಳಿದು
ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲರೆಯ-ಸುಜ್ಞೇಯ || ೩ ||

೧೧೭. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ವಿಠಲಯ್ಯ ವಿಠಲಯ್ಯ || ವಟವತ್ರಶಯನ ವಟು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ || ಪ ||
ಗಂಗಾಜನಕವಿಹಂಗವಾಹನ ವಿಧು-ಪಿಂಗಳ ಕೋಟಿನಿಭಾಂಗನ ಪ್ರಾಣೇಶ
|| ೧ || ನಂದನವನದಿ ಸಂಕ್ರಂದನಮದಹರ ಇಂದಿರಾ ದಶಮತಿಮಂದಿರ
ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ || ವಿಠಲಯ್ಯ || ೨ || ಕಾದುಕೋ ಶರಣರ ವೇದವಿನುತ,
ಮಧುಸೂದನ, ನತಸುರವಾದವ ಪ್ರಾಣೇಶ || ವಿಠಲಯ್ಯ || ೩ ||

೧೧೮. ರಾಗ-(ಕೊಳಲನೂದುವನವನ್ನಾರೆ ಹೇಸುದತಿ).

ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮ, ಅಹಲ್ಯಾ | ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ || ವದ್ಯ
ಜಾಂಡದೊಳು | ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾತಿದು || ವ || ಮುಸಿರಾವದಿಂದಲಿ ವನದಿ
ಕಲ್ಲಾಗಿಬಲುದಿನ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿಹ | ವನಿತೆಯದಯೆಯಿಂದ || ೧ ||
ಮಂದಮತಿಮಾಟಕೀ ಇಂದುಮುಖಿಗೆ ಇಂಥ ಕುಂದು ಬಂತಲ್ಲಾ ಎಂದು
ಇಂದ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರೆ || ೨ || ಮೊನಿಮಾತಿಗೆ ಸಾದರೇಣುಸ್ಪರ್ಶವಿತ್ತು |
ಮಾನಿನಿಯಮಾಡಿದಾ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು || ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದಾ ಶ್ರೀರಾಮ-
ಅಹಲ್ಯಾ || ೩ ||

೧೧೯. ರಾಗ-ಝಂಪತಾಳ (ವಾರ್ಧೀ ಷಟ್ಪದಿ).

ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿಯನುಸರಿಸಿ ಹತ್ತು ಅವತಾರವನು | ಶ್ರೀಶಮಾಡಿದ
ದಿನದ ಕ್ಲಷ್ಟಿಯಂ ಬರೆವೆ ಸಂ | ತೋಷದಿಂ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲರು ಪೊರೆವ ಹರಿ
ಯು ಅಭಿಲಾಷೆ ಪೂರೈಸಿ ಬಿಡದೇ || ಪ || ಕೃತಯುಗಪ್ರಭವ ಮಧು ಶುದ್ಧ
ಪ್ರತಿಪದ ಜಲಧಿಸುತವಾರ ರೇವತೀ ವಿಷ್ಣುಂಭ ಹಗಲು ಸಂಯುತ ಹನ್ನೆರಡು

ಘಳಿಗೆಗನತರಿಸಿ ಶ್ರೀಮತ್ಸ್ಯು | ಹತಮಾಡಿ ತಮನೆಂಬನಾ || — ಚತುರಾಸ್ಯ
 ವೈವಸ್ವತರಿಗೊಲಿದು ಮೆರೆದ ನೀ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಮತ್ತಾಯುಗದಿ ಕೂರ್ಮ
 ರೂಪದಿಂ ಚ್ಯುತರಹಿತನವತಾರ ಮಾಡಿಮಾಡಿದಕಾರ್ಯ-ಮತಿವಂತರಿಗೆ
 ಪೇಳಾನೆ || ೧ || ವಿಭವಾಬ್ಜ ಜ್ಯೇಷ್ಠಶುಕ್ಲ ದ್ವಿತೀಯ ಬುಧವಾರ | ಶುಭದ
 ರೋಹಿಣಿ ಋಕ್ಷಧೃತಿಯೋಗ ದಿನದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭುವನೇಶ್ವರ ನಾಲ್ಕು ಘಳಿಗೆ
 ಗುದಿಸಿಯಮೃತ ಕೃತುಭುಜರಿಗುಣಿಸಿ ಕರುಣದಿಂ || ಆಭಯವಿತ್ತಸ್ತರನು
 ದಣಿಸಿ, ಧರಿಸಿದನು ಜಲಜಭವಾಂಡ ಮಂದರಾದ್ರಿಯುಬೆನ್ನಮ್ಯಾಲಂಛ ||
 ಸುಭುಜಾಹ್ವಯನ ಚರಿತ ಸ್ಮರಿಸೆ ಕ್ಲೇಶಹ ಮತ್ತೆ ನಭಗವಹನಾಯುಗದಲಿ
 || ೨ || ಶುಕ್ಲ ಸಂವತ್ಸರದ ಶುಭಮಾಘಮಾಸದಲಿ ಶುಕ್ಲವಕ್ಷದ ಸಪ್ತಮೀ
 ಭಾನುವಾರದಲಿ | ಅಕ್ಷೇಶಪ್ರದ ಆಪ್ತಿನೀ ಸಾಧ್ಯಯೋಗದಲಿ | ಶುಕ್ಲ
 ಶೋಣಿತ ವಿದೂರ || ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರ ಕಿಟರೂಪದಿಂದವತರಿಸಿ | ಹಕ್ಲಾಸುರ
 ಹಿರಣ್ಯಕನತರಿದು ತ್ವರ ತನ್ನ | ಒಕ್ಲಾದವರ ಪೊರೆದ ಹಗಲೆಂಟು ಘಳಿಗೆ
 ಯೊಳು ಶುಕ್ಲಾಂಗ ಆ ಯುಗದಲಿ || ೩ || ಆಂಗಿರಸನೆಂಬ ಸಂವತ್ಸರದ
 ವೈಶಾಖ | ತಿಂಗಳದಿ ಸಿತವಕ್ಷ ಚತುರ್ದಶೀ ಶನಿವಾರ | ತುಂಗ ನ್ವಾತಿ
 ವರಿಘ ದಿವಾಷ್ಟವಿಂಶತಿ ಘಳಿಗೆ | ಗಾಂಗೆಯ ಗರ್ಭನೊರವು || ಸಂಘಟನ
 ವಾಗಲಾಸನುಯದೊಳು ಸ್ತಂಭದಿಂ ಸಂಗರಹಿತ ಹರಿ ಘಡಿಘಡಿಸುತ್ತಲಿ
 ಉದಿಸಿ ನರ | ಸಿಂಗಾಹ್ವಯದಿ, ಹೇಮಕಶ್ಯವನತರಿದು ತರಳುಗೆ ಸನ್ಮದ
 ವಿತ್ತನಾ || ೪ || ಶ್ರೀತಾಯುಗದಲದಿತಿ ದೇವಿ ಭಕುತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ | ಧಾತಾಬ್ಜ
 ಭಾದ್ರವದ ಸಿತವಕ್ಷದ್ವಾದಶೀ ಖ್ಯಾತಿವಿಷ್ಣುಭ ಶುಕ್ರಧೃತಿ ಹತ್ತೈದುಘಟಗೆ
 ಪೋತಭಾವದಿ ದಿನದಲಿ || ತಾಂತಾಳಿ ಅವತಾರವಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಭೂತ
 ಲಾಗಸವಳೆದು ವೈರೋಚಿನಿಯ ತುಳಿದು ಪ್ರೀತಿವಡಿಸುತ ಶಕ್ರನಂ, ಸ್ವರ್ನ
 ದಿಯ ವಡೆದ ಈತಗಣೆಯಾರೊ ಜಗದಿ || ೫ || ಆದೆ ಯುಗದಲಿ ಪ್ರಮಾಡಿ
 ಯೆಂಬ ಸಂವತ್ಸರದಲಿ ವೈಶಾಖಶುದ್ಧ ತೃತೀಯ ಸುಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ
 ರೋಹಿಣಿಮಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಘಟರಾತ್ರಿಯೊದಗುತಿರೆ, ಭೂವತಿಗಳಾ ||
 ವಧೆಗೆ, ವಿಪ್ರರ ವೃಂದವನು ಪೋಷಣೆಯಮಾಡುವದಕೆ, ಜಮದಗ್ನಿಯಿಂ
 ದವತರಿಸಿ ರಾಮನಾಮದಲಿ ಪರಶುವಧರಿಸಿ ಈ ಧಾತ್ರಿಯೊಳು ಬಹು ಮೆರೆದ

ಮತ್ತು ಆ ಯುಗದಲ್ಲಿ || ೬ || ತಾರಣೆಂಬಬ್ಬಮಧುಮಾಸ ಶುಕ್ಲ ನವ
ಮಿಯ | ಆರನೇತಾಸು ದಿವದಲಿ ಪುನರ್ನಸುಚಂದ್ರವಾರ ಶೂಂಭಯೋ
ಗದಲ್ಲಿ ದಶರಥನೃಪತಿ ಹಾರೈಸಿದುದಕೆ ಒಲಿದು || ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಾದಿಂದನತ
ರಿಸಿ ದೈತ್ಯಪರಿವಾರ ರಾವಣನ ಸಂಹರಿಸಿ ವಿಭೀಷಣಗೊಲಿದು | ವಾರಿಜೋ
ದ್ಭವ ಮುಖ, ದಿವಾಕಸರಿಗಾನಂದ ತೋರಿಸಿದ ಸೀತಾಪತಿ || ೭ || ಮೂರನೇ
ಯುಗ ವಿರೋಧೀ ಶ್ರಾವಣವದಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳಷ್ಟಮೀ ರೋಹಿಣೀ ವಜ್ರ
ಬುಧವಾರದಲಿ ಅಜನಬಿನ್ನಹಕೂಪ್ತಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರನನು ತಾಳಿ ಧರೆಗೆ ||
ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಕಂಸಾದಿ ಬಲವೃಂದ ಸಂಹಾರಮಂಗೈದು ಪಾಂಡವರ ಪೋಷಿಸಿ
ವಿಪ್ರಗೋರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮವಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶ್ರೀರಮಣ ಮಧ್ವಸದನ
|| ೮ || ಕಲಿಖರಾಬ್ಧಾಷಾಢಶುದ್ಧದಶಮಿ ವಿಶಾಖ-ನಳಿನಸಖವಾರ ಶುಕ್ಲಾಹ
ಯೋಗ ದಿನಾಷ್ಟಘಳಿಗೆಯೊಳು ಜಿನನೆಂಬ ದೈತ್ಯನಲ್ಲವತರಿಸಿ ಬಲು ದುರ್ಮು
ತಿಯ ಪ್ರೇರಿಸಿ || ಕಳೆಗೆಡಿಸಿ ಬುದ್ಧಾವತಾರವೆಂದೆನಿಸಿ ಶಿವಗೊಲಿದು ತ್ರಿಪುರವ
ಕೆಡಿಸಿ ಸ್ವಸ್ತನರ ಸಂಶಯವ ಕಳದು ಕರುಣಾಂಬುಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿ
ಯಲಸದಳಮಾವಿಧಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ || ೯ || ದನುಜವತಿಯುಗ ದುರ್ಮುಖಾ
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ಶನಿವಾರ ದ್ವಿತೀಯ ಪೂರ್ವಾಷಾಢ, ವೃದ್ಧಿ ಮೂರನೆ
ಘಳಿಗೆ ದಿವದಿ ಕಲ್ಕೃವತಾರದಿಂ ಮ್ಲೇಂಭರನು ಸದೆದು ಭೂದಿವಿಜರಾ ||
ಘನಮೋದ ಪಡಿಸಿ ವಾಜಯನೇರಿ ಮರೆದಾಡಿ | ಅನಿಮಿಷರ ಕೈಯ್ಯ ಪೂ
ಮಳೆಯಂಗರೆಸಿಕೊಂ | ಡನಘ ಬಲ್ಲವರಿಗಲ್ಲಲೈ ಇರುತಿಹನು ಪ್ರಣತಜನ
ಕಾಮಧೇನೂ || ೧೦ || ಈ ವರಿಯಲಚ್ಯುತನ ಅವತಾರ ಚರಿತೆ ಸಂ | ಕ್ಷೇ
ಪದಿಂ ವಿರಚಿಸಿದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿದನು ಪಾಪಿಗಳಿಘೋಳದಲೆ ಕಾಲತ್ರಯದಿ
ವರನೆ ತಾಪತ್ರಗಳ ಕಳೆದು ಈ ನೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಬಹುಮಾನಮಾಡಿಸಿ,
ತಂದೆ | ಯೋನಾದಿ ಕ್ಷಣಬಿಡದೆ ಸಲಹಿ ಪ್ರಾಂತಕೆ ತನ್ನ | ಅವರಂಧಾಮ
ವೈದಿಸುವನತಿ ಕರುಣಾಳು ಶ್ರೀವ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ || ೧೧ ||

೧೨೮. ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಝಂಪೆತಾಳ).

ಬಲ್ಲವರಿಗರಿದಲ್ಲ ಪ್ರಮೇಯವಲ್ಲ-ಬೆಳ್ಳಿಭಂಗಾರಲ್ಲ ಮೆಲುವದಲ್ಲ || ಪ ||
ಕಣ್ಣೆವೆಯನಿಕ್ಕದು ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರನಲ್ಲ | ಘನ್ನಕರಿಣವು ಕೂರ್ಮರೂಪಿ

ಯಲ್ಲ || ಮಣ್ಣು ತಿಂಬುವದು ಇಟ್ಟಲೆ ವರಹನೂ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಬಾಯ್ದೆರೆದಿ
ಹುದು ನರಸಿಂಹನಲ್ಲ || ೧ || ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲವು ವಾಮನಾವತಾರಲ್ಲ,
ವದಗಿ ಛೇದಿಸುವದು ಭಾರ್ಗವಲ್ಲ || ಮುದದಿಂದ ಅನ್ನವುಣ್ಣುದು ದಾಶರಥಿ
ಯಲ್ಲ | ತುದಿನೊದಲು ಕಪ್ಪು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ || ೨ || ಬತ್ತಲೆ ಇರುವದು
ಬುದ್ಧಾವತಾರಲ್ಲ | ಕತ್ತರಿಸುವದು ಬಿಡದೆ ಕಲ್ಪಿಯಲ್ಲ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಭೃತ್ಯರೇ ಬಲ್ಲರೇ ಗೋಪ್ಯ ಸೊಲ್ಲ || ೩ ||

(೨೨) ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ ಕೀರ್ತನಗಳು.

೧೨೧. ರಾಗ-ಆರ್ಯಾಧಾಟಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಯಶೋದೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಮುದದಿಂದ ಶೋಕನಮಲ ಸುಲೀಲೆ
ಯನು || ವಿಶೇಷಭಕ್ತಿಂಧಾಡುವಳಾಕಧಾರಸ, ಯಥಾನುತಿರಚಿಸುವೆನು
|| ವ || ಹತ್ತವತಾರದಿ ಮತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಉತ್ತಮರನು ಸಂತೈಸಿದನು | ಭೃತ್ಯ
ಭವಾರ್ಣವ ಬತ್ತಿಸುವಿನನು ಎತ್ತುವೆನತಿ ಧನ್ಯಳು ನಾನು || ೧ || ನದಿ
ಜನಕನ ಕೊಡದುದಕದೊಳೆರೆವೆನು ಮದನಪಿತನ ಸಿಂಗರಿಸುವೆನು | ವದನ
ತರದೆನ್ನ ಬೆದರಿಸಿದನ ಬಲುಹದದಿಂದಿರು ಎಂದಾಡುವೆನು || ೨ || ಅಣ್ಣ
ಮಹತ್ತರ ಕಾಲಕೆ ತಿಳಿಯದೆ ದಣಿದೆನು ಪಾದಗಳನು ಕಟ್ಟಿ || ಜನನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ
ದನೆಂಬಂ ತೋರಿಸಿ, ಧನವಜರವೊರೆದ ಮರಕುಟ್ಟಿ || ೩ || ಅಗಣಿತ ರೂಪಿವ
ನಂಗದಿಕಂಡಳು ಜಗದಂಬೆಂಬರು ಸಜ್ಜನರು | ಮಗುವೆಂದನುದಿನ ಮುದ್ದಿಸಿ
ಕೊಂಕಳೊಳಗಿಡುವೆ ಯನಗೇನೆಂಬುವರೊ || ೪ || ಮೀನಾಂಬಕಿ ಈ ಪರಿ
ಯಿಂದಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಪಾಡುವಳು | ಈ ನುಡಿಯಾದರದಿಂ ಕೇಳ
ಲು ಭವಕಾಣರು ಪರದಲಿ ಸುಖಬಹಳ || ೫ ||

೧೨೨. ರಾಗ-ಭೈರವೀ (ಅಟಿತಾಳ).

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೆನ್ನಾ ಆಡಿನೆ- ಸಣ್ಣವರನ್ನು ಹೊರಗಡಗಿಸೆ || ವ || ಗಟ್ಟಿ
ಹುಡುಗರು ಅವರೆಲ್ಲ-ಮುಟ್ಟನಾಯಾಗಿ ಹೋದರು || ಥಟ್ಟನೆದ್ದು ಯನ್ನ
ಕೈಯವರ | ಮುಟ್ಟಸದಿರೆ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನ || ೧ || ಪಾಯೆಸ ಹೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿ |

ಬಾಯಿಗೆ ಕೈದೋರೆ ಗೋಪಿ || ನಾಯೆರುವಿನೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ | ನೀಯೆರ
ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿನನ್ನ || ೨ || ಅಣ್ಣನರಂಭಿಸಿಕರೆದು ಹಣ್ಣುಗಳವಗೆ ಕೂಡಬೇಡೆ ||
ಚಿನ್ನದಗೊಂಬೆ ಬಾ ಎಂದು | ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದಲೆನ್ನ ಕರೆಯೆ || ೩ || ನೀ ದಾರ
ಮಗನೆಂದು ಕೇಳೆ | ಮೇದಿನಿಯೊಳು ನಾ ಹೆಚ್ಚೆನ್ನ || ಹೋದ ಬಾರಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ
ಮಾರಿ | ಹೋದಳು ನಿಮ್ಮಮ್ಮನೆನ್ನ || ೪ || ಯನಗೆ ಪಾವ ನೀನಾಗಿ | ತಿನ
ಲಿಕ್ಕವ್ವಚ್ಚಿ ಬೇಡೇ || ಮಣಿಗುಂಡೆನಗೆ ಕೊಡುಯೆಂದು ಮುನಸುಗುಟ್ಟೆನ್ನನು
ಕಾಡೇ || ೫ || ದೃಷ್ಟಿತಾಕಿತು ಮಗಗೆಂದು | ಕಟ್ಟನೆ ಯಂತ್ರ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ |
ಕೊಟ್ಟು ಅಮ್ಮಿಯ ರಂಭಿಸಿ | ತೊಟ್ಟಲೊಳಗಿಟ್ಟು ತಾಗೇ || ೬ || ಏನು
ಪುಣ್ಯನಾದಿದನೋ-ಕೊನ್ನೇಣಿಗೆ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ನಿನ್ನ
ತಾನೇಕೊಟ್ಟನು ಯನಗೆನ್ನ || ೭ ||

೧೨೩. ರಾಗ-ಪೋಪನ ಕಲ್ಯಾಣಿ (ಏಕತಾಳ).

ಯಶೋದೇ, ನಿನ್ನ ಮಗಗಿದು ಧರವೇ | ವಸುಧೆಯೊಳಗಿಂಧ ಶಿಶುವಿ
ಲ್ಲವೇ || ಪ || ನೆಟ್ಟಗೆಯೊಳು ತುಂಬಿ | ರೊಟ್ಟಿಯ, ದೇವರು | ಇಟ್ಟನ ಕಚ್ಚಿನ-
ಜಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು || ೧ || ಸಡಗರದಿಂದ ಬೆಣ್ಣೆ | ಗಡಿಗೆಕಾಯಲಿಟ್ಟರೆ || ಬಡಧಾನ
ಕೇದಿಗೆಪಡಿಯೊಳಗೆ || ೨ || ಆ ಸಣ್ಣ ಕರು ತೊಟ್ಟಲ ಹಾಸಿಕೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ||
ಕೂಸು ಸೋರಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಘಾಸಿಮಾಳ್ಸ || ೩ || ಚಿನ್ನಗುಣಲಿಟ್ಟರೆ ಅನ್ನದೊಳ
ಗಿಟ್ಟನೆ || ಸುಣ್ಣದಕಲ್ಲು ಎನ್ನಣ್ಣು ಹೇಳಲಿ || ೪ || ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರೆ ಸೀರೆ ಒದ್ದಲ್ಲಿ
ಬೆಣ್ಣೆಯ || ಮುದ್ದಿನಿಡುವನಿದು ಮುದ್ದು ಯೇನೆ || ೫ || ಬೆಕ್ಕಾನಲ್ಲಗೆ ಹಚ್ಚಿ
ಇಕ್ಕಿಸಿ ಚಪ್ಪಳೆ | ಇಕ್ಕಿಸುವನೆ ಹಿಂಡು ಚಿಕ್ಕವರನ್ನಾ || ೬ || ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲನಾಟ ಈ ಊರೊಳು || ಘನ್ನವಾಯಿತು ಬಿದಿಸಿನ್ನು ಮಾತ್ರ || ೭ ||

೧೨೪. ರಾಗ-ಪೋಪನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಿ (ಏಟ್ಟತಾಳ).

ಗೋಪಿ ಹೇಳೆ ರಂಗಗೆ ಬುದ್ಧಿ || ಪ || ಗೋಪಿ ಹೇಳೆ ರಂಗಯ್ಯಗೆ
ಬುದ್ಧಿ ಪುರದೊಳು ರಾಪು ಮಾಡುವದು ವೆಗ್ಗಳವಮ್ಮ || ಗೋಪಿ || ಅನು ||
ಸೋರರ ಒಡಗೂಡಿ-ಬಂದು ಎಲ್ಲರು ನೋಡ-ಸೀರೆಯ ಸೆರಗು ಪಿಡಿದರೇನೇ ||
ಜಾರೆಹೆಂಗಳೆರಾದರೊಳ್ಳಿತು ತಾಂ ತಡವಲು | ಈ ರೀತಿಯೆ ಪತಿಯಿದ್ದವರ

ಕೂಡ || ೧ || ಹಿರಿಯಣ್ಣಗಿಟ್ಟದ್ದ ಮಿಸಲ ತುಪ್ಪವ | ಸುರಿದುಗಡಗಿನೆಡ
ದೋದಿದ || ಗೋಪಿ || ಧರವೆ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರೋ ಎಂದರೆ | ಸೆರಗ
ಕೊಸರಿ ಮಾನ ಕೊಂಬನೆ || ಗೋಪಿ || ಹೇಳೆ ರಂಗಗೆ ಬುದ್ಧಿ || ೨ || ಕತ್ತ
ಲೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸಣ್ಣವನಾಗಿ | ಹತ್ತಿಲಿಬಂದೊರಗುವನಮ್ಮ | ಗೋಪಿ ||
ಇತ್ತತ್ತಬಾ ಕಂದಯಿಂದಪ್ಪಿಕೊಳಲವ-- || ಕೃತ್ಯವನಾಡಿ ಓದುವನಮ್ಮ ||
ಗೋಪಿ || ೩ || ಆಕಳ ಮೊಲೆಯುಂಡು ತರುವಾಯ ಕರುಬಿಟ್ಟು | ತಾ
ಕೂಗುವನೆ ಕರಕೊಳರೆಂದು || ಗೋಪಿ || ಗೋಕುಲದೊಳು ಬಹು ದಿನಸ
ವಾಯಿತು ದುಡ್ಡು ತೂಕ ಕ್ಷೀರವ ಮಾರಕಾಣೆವೇ || ಗೋಪಿ || ೪ || ಬಜ್ಜ
ಲೊಳಗೆ ಪ್ರಾಯದವಳು ಕುಳಿತು ಎಣ್ಣೆ || ಹಜ್ಜಿಕೊಂಡೆರಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆ ||
ಗೋಪಿ || ಎಜ್ಜರಿಸದ ಬಂದು ಎದುಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಹುಜ್ಜನೆ ಬಹುಜಾಲ
ಗಾರನು || ಗೋಪಿ || ೫ || ಪುರುಷಗೆ ಸಂಶಯ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ |
ಬರುವನೆಂಬುದು ಮಜ್ಜನಕೆ ಜಲ || ಗೋಪಿ || ಬೆರಸಿಟ್ಟರೆಲ್ಲವು ಚಲ್ಲಿ ಪೋ
ಗುವ ಗಂಡ | ಕರೆಕರೆ ಮಾಡುವ ವರಿವರಿ || ಗೋಪಿ || ೬ || ಪೋಗಲಿ
ನಿತೂ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣೇಶವರಲಗೆ | ಹೀಗಿರುವೆಂದು ನೀ ವೇಳಮ್ಮಾ
|| ಗೋಪಿ || ಈಗುಸರಿದ ಮಾತು ಸರಿಬಾರದಿದ್ದರೆ | ಸಾಗರಂದವ್ವಣೆ ಕೊಡಿ
ರೆಮ್ಮ || ಗೋಪಿ || ೭ ||

೧೨೫ ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಇಂಥ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿತೊ-ಕೃಷ್ಣ-ಗೋಕುಲದೊಳು ಎಂಥವರೂ
ನಿನ್ನ ದೂರು ಹೇಳುತ್ತಿವರೊ- | ಹೀಗಾದರೆ ನಿಲ್ಲರೋ || ೧ || ಗಂಡನುಳ್ಳ
ನಾರಿಯರಾ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ನೋಡನೋಡ ಬಲು ಉದ್ದಂಡತನದಲ್ಲಿ ಸೀರೆ
ಸೆರಗಪಿಡಿನರೇ- ಇಂಥ ದುಡುಕುಮಾಡುವರೇ || ಚಂಡಾದುವಾಗೆನ್ನವಸ
ನಮರೆತೆ, ಕೊಂಡುಪೋಗಲವಳು- | ಕಂಡುಕೊಸರಿಕೊಂಡರಿಂಥ ಸುದ್ದಿ
ಹುಟ್ಟಿಸಿ-ವೇಳುವಳೆಮ್ಮ ಹೊಂದಿಸಿ || ೧ || ಹಿರಿಯರುಳ್ಳಾ ಸೊಸೆಯ ಕೂಡ
ಒಗೆತನವ ಕೆಡಿಸುವಂತ | ಸರಸವಾಡುವದು ನಿನಗೆ-ಸಲ್ಲವದೇನೋ-ಯನಗೆ
ಭೂಷಣವೇನೋ || ನಿರುತ ಅವಳ ತಾಯಿ, ನಂದಗೋವಗಣ್ಣಾಯೆಂದು ಕರೆ

ಯಲರಿತೆನತ್ತೆ ಮಗಳು ನಾದಿನಿಯೆಂದು ಮನಸಿಗೆ-ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದನೀಬಗೆ
 || ೨ || ಕುಲದೇವತೆಯ ಮಿಸಲುತುಪ್ಪ ನೆಲವಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟರಲು ಮೆದ್ದು
 ಕಲಶನ ಒಡೆದು ಬಾಹುವದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನಾಟವೇನೋ, ಅವರು ಮುದ್ದಿಸುವ
 ರೇನೋ || ತಿಳಿಯದೆ ನೆಳಲಿದುಯೆಂದು ಕಳ್ಳನ ಒಳಗಿರಿಸಿಹಳ್ಳೇಕೆಂದು
 ವಡದೆ, ನೆಲಖರಿಧೋಗುವ ಘೃತನೋಡಲೆ ತಿಂದೆನಮ್ಮಯ್ಯ-ತಪ್ಪಿರೆ ಕರ್ಯಾಕು
 ಕಯ್ಯ || ೩ || ಚಿನ್ನನಂತೆಯಾಗಿಯವರ ಮಗ್ಗಲೊಳು ಮಲಗಿಯೆಂಧ |
 ಸಣ್ಣ ಕೃತ್ಯಮಾಡಿ ಬಾಹುವೆಂತಲ್ಲೋ ಕಂದ-ಕಳುವರಿಗೇನುಂಥಂದ || ನಿನ್ನ
 ಸಲಿಗೆ ಬಹಳ ಕಂಡು ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವರು | ಯನ್ನ ದಿವಸಕ್ಕೇ
 ಜಾರತ್ವ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೇನೇ-ಸಿನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದೇನೇ || ೪ || ಕದ್ದು ಮೊಲೆ
 ಯುಂಡು ಕರುಬಿಟ್ಟು ಹರಕೊಂಡಿತು ನೋಡಿರಿ ಎಂಬೆಯಂತೆ | ದುಗ್ಧವೆ
 ಮಾರಿ ಬಾಳವೆ ಮಾಡುವರೆಂತು ತಾಳುವರೋ-ಪೀಗಾದರೆ ನಿಲ್ಲರೋ ||
 ಇದ್ದಾಮನೆಯವರಿಗೆ ನಂಬವು ಅಂಥಾಲಾಳ ಮೊಲೆಯ ನಾನುಂಡರೆ ಮೋ
 ರೆಗೆ | ಒದ್ದರೆ ರೋದನಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ಬಳಗೊಂದಿನ ಬಾರೆನೇ-ಹುಡುಗರಿ
 ಗಂಬುವ ಮಾತೇನೇ || ೫ || ಇಡಲುದಕವ ಬೆರಸಿ ಮಜ್ಜನಕೆ ಛಬದಿಂದಲಿ
 ಚಲ್ಲಿಬಾಹುವರೇ | ಬಡವೆನೊ ನಾತಾಳದೆ, ಮುದ್ದಾದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯುಣ
 ಬೇಕು-ಅಡುತ ಮನೆಯೊಳಗಿರಬೇಕು || ಹುಡುಗರಸಂಗಡ ಅಣ್ಣನೂ
 ನಾನೂ ಇದ್ದೆವೆ, ಅಲ್ಲಾಕೆಯ ಮೊಮ್ಮಗನು | ಗಡಿಗೆಯ ಉರುಳಿಸೆ ನಾಕಂಡ
 ವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನೆಇಷ್ಟಾ | ಯನ್ನನು ಕಾಡುವದದೃಷ್ಟಾ || ೬ || ಎದೆಗಳ
 ಮುಟ್ಟುವದೇಕೋ ಎರಕೊಂಬುವರಲ್ಲಿಗೆ ಮೋಗಿಯಿನ್ನನ್ನಾ || ಹದದಿಂದಲೆ
 ಯಿರು ಶಿಕ್ಷೆಯಮಾಳೈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿರಲಿ-ಕಾಲ್ಪಿಡಿದರೆ ಬಡೆನೋಮರಳಿ ||
 ಮುದದಿಂದಲಿ ಚಂಡೊಗೆಯಲು ಅವಳಾ ಬಚ್ಚಲಿಯೊಳು ಬಿತ್ತು ತಕ್ಕೊಂಡೇ |
 ಹದತಪ್ಪಿದರೀ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಾಣೇ ಸುಳ್ಳಲ್ಲವುಕಾಣೇ || ೭ ||

೧೨೬. ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಏಕತಾಳ) *

ವನಜನಾಭನಧಾಳಿ ಘನವಾಯಿತ್ತಿಂದಿಲಿಂದ-ಮನೆಯೊಳು ನಿಲ್ಲಲಾರೆ
 ವಮ್ಮ || ೮ || ಚಿನ್ನನಸುದ್ದಿ ನಿತ್ಯ ಹೇಳುವರು ಹತ್ತರಗೂಡಾಹನ್ನೊಂದೆನ್ನ

ಬೇಡವಮ್ಮ || ಅನ್ಯಾಯದ ಮಾತು ಹುಸಿಹುಟ್ಟಿಸಿಯಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ | ಸಣ್ಣ
ವರಾಣೆ, ಗೋಪೆಮ್ಮ || ೧ || ಪೋರರಾಟಕೆಯಾದರೆ ಜನನೋಡೆ ನಿಭಂ
ಯದಿ | ಕ್ಷೀರವಕುಡಿಯ ಬೇಕಮ್ಮ || ಆರೂ ಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಪಾಲು, ನೋರೆ ಕದ್ದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ || ೨ || ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ರಂಜಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆ
ಕೊಟ್ಟು ಕದ್ದು ರೊಕ್ಕವತನ್ನಿರೆಂಬುವನಮ್ಮ || ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆ ಆದರಾಯಿತೆ
ನಿನ್ನ ಕಂದ | ರೊಕ್ಕವನೇನುಮಾಡ್ಯಾನಮ್ಮ || ೩ || ಏಕಾಂತಮನೆಯೊಳು
ಸರುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಕಾಂತನಡಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ || ಹೇ ಕಾಂತ ನಿನ್ನ ಸಲಿ
ಗಿಲ್ಲದೆಂತು ಬಂದನೆಂದು | ಆ ಕಾಂತ ಸಂಗಬಿಟ್ಟ ನಮ್ಮ || ೪ || ನೀರೊಳು
ನೆರಳೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಮಗುವಿಗೆ ಪೋರನಳೆದು ತಾಯೆಂಬೊನಮ್ಮ ||
ಹಾರುತಿರಲು ಸ್ವಾಮಿಯ ದಯೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಒಬ್ಬ | ನಾರಿ ಕರಕೊಂಡು
ಬಂದಳಮ್ಮ || ೫ || ತರಳರಿಗೆಲ್ಲ ಇದರಂತೆ ಹತ್ತಿರೆಂದು ಹೇಳಿ | ಹರಿವೆಂದು
ಹತ್ತಿಕೊಂಬೊನಮ್ಮ || ಕರುಗಳೆಲ್ಲವು ಹೀಗೆ ಹತವಾಗಿ ಮೋವವು | ತುರು
ಗಳ ಗಡಹವಮ್ಮ || ೬ || ಬಾಲನ ಮನೆಯೊಳಗಿರ ಹೇಳಿ ಉದಕವ-ವಾಲಯಕ
ತರುಹೋದೆನಮ್ಮ || ಮೂಲೇಶ ಹುಡುಗನ ಕೈಯ ಕಟ್ಟಿ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಹಾಳು
ಮಾಡಿಯೇನೋ ತಂದನಮ್ಮ || ೭ || ಹುಡುಗರ ಅಂಚೆಯಾಗಿಯೇರಿಸಿ ಕೊಂಡಾ
ಡಿಸಿ, ಕೆಡಹಿ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದನಮ್ಮ || ಬಡವರೆಂದರೆ ಪುನಃ ಬಡದಲೆ ತಾ
ಹತ್ತಿ | ನಡುವನೋಯಿಸೀಹ ನೋಡಮ್ಮ || ೮ || ಬಾಲೆ ಅದೇನು ಕಾರಣವೋ
ತಿಳಿಯದು ನಮ್ಮ | ಮೂಲೆಯಲಗಡಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ || ಭೀಲಕುಮಾರ ನಡೆ
ಯೆಂದೆ ಕೈಸಂಧಿಸದಾಕಳ ಮೊಲೆ ಉಂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ || ೯ || ಗಂಡ ಆತ್ತೆಯ
ಮನೆಘೋಗಿ ನಡುವ ಹೆಣ್ಣಾ ಪುಂಡ ಬಂದವ್ವಿಕೊಂಡನಮ್ಮ || ಕಂಡು ನಾನಿದು
ತರವೇನೆಲೆರಂಗಾಯೆನ್ನಲು ಭಂಡುಮಾಡಿದನು ನೋಡಮ್ಮ || ೧೦ || ಭ್ರಷ್ಟ
ಮಾತಲ್ಲನೆ ಬಾಣಂತಿ ಮಂಚದಡಿಕೆಂಡವಿಟ್ಟರೆ ಕಾಸಿಕೊಂಡನಮ್ಮ || ಧಟ್ಟನೆ
ಕಂಡಂಜಿ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಆಯಿತು, ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಿಂಧನ ಕಾಣಿಮ್ಮ || ೧೧ ||

೧೩೭. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ನಿಕತಾಳ).

ಇಂಥಾ ದೂರುವುದೊಳಿತ್ತಲ್ಲವರೆಮ್ಮ-ರಂಗಯ್ಯನು, ಹಾವಳಿ-ಅಂಥಾದು
ಎನು ಮಾಡಿದನಮ್ಮ || ಎಂದೆಂದಿಗು ನಮ್ಮ ಸಂತತಿಯೊಳು ಗುಣವಂತರೇ

ಕೃಷ್ಣ ನಿರಂತರ ಬಡವರನೆಂತು ದಣಿಸುವ || ಪಲ್ಲ || ಕಣ್ಣೀಬಿಡುವನು ಬೆದ
ರಿಸೆ ಮಾತರಿಯ | ವನದೊಳಗಡಗಿಹ ಮಣ್ಣು ತಿಂಬುವ ಬಾಯ್ಬೆರೆವನಾರ್ಯ ||
ಹಿತಕರ್ಮಗಳರಿಯ-ಅನ್ನತನ್ನಲರಿಯ, ಬೆಣ್ಣೆಮೆಲುವ ಬಲುಹೆಣ್ಣು ನೆರೆದು
ಮತ್ತನೈರೊಳು ಕಲಹೆ || ಇಂಧಾ || ೧ || ಎಲ್ಲಾಡೊಡು ದುರ್ಗಂಧವು ಕರಿ
ಣಾಂಗ-ನೆಲಗೆದರುವ ಶ್ರಿಂಗ | ರಿಲ್ಲದೆ ರದದೆರೆವರ್ಭಕ ರಂಗ | ಸಾವನ
ರಿಯ, ಮಂಗರೊಲ್ಲಭ ಅಹಿಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು ವನನಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುವಗೆಲ್ಲಿದೊ
ವಾಜಿ || ೨ || ಮೀನಕೂರ್ಮದಂತ್ಯುಡಕದೊಳಗೆ | ಆಡುವ ಕೆಸರೊಳಗೆ ಶ್ರೀನಾ
ರಸಿಹ ಸಣ್ಣವರೊಳಗೆ | ಆಡುವ ತನ್ನೊಳಗೆ, ತಾನೇ ಅಗ್ನಿಯ ನುಂಗಿ,
ನಭಕೇಶಗೆ ಮಾನವಕೊಟ್ಟಾನೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ || ಇಂಧಾ ದೂರುವು || ೩ ||

೧೨೮. ರಾಗ-ತಿಲಕಾಂಬೋಧಿ (ಒಟ್ಟತಾಳ).

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳಿಗ ನಾ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರೆ ಬಾಗಿಲು | ಸದ್ವಮಾಡಿ
ವೃತ್ತಿದವರಾದೈ | ಬಾಳ್ವರಿಗಿಮ-ಬುದ್ಧಿ ಹೆಣ್ಣೋ ಗಂಡೋ ಪೇಳಿರೈ || ವಲ್ಲ ||
ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತುಂಗಮಹಿಮ ಶ್ರೀ | ಮಾಧವ ಬಂದಿಹ
ಕೇಳಲ | ಆದರೊಳ್ಳಿತು ಮದನನೂಳಾಡಲಿಹೋಗೆ || ೧ || ಹೇಸಖಿ ವಿಚಾರ
ಮಾಡೆ ವಸಂತನಲ್ಲವೆ ಸರ್ಪದೇಶ ಬಲ್ಲದು ನಾಚಕ್ರಿಯೆ | ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಆ
ಸಂಧಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಮಾರೊದೈ || ೨ || ಉತ್ತಮಗಂಬುವದಲ್ಲೆ ಮೃತ್ತಿಕತುಳಿವ
ನೊಂದು ಧರೆಹೊತ್ತವ ಕೇಳಲೆ ಸುಂದರಿ | ಒಳ್ಳೆದು ನಿನ್ನ ಹುತ್ತಿನೊಳು ವಾಸ
ಮಾಡೊದೈ || ೩ || ಸರ್ಪನಲ್ಲವೆ ಅಖಂಡಲ ದರ್ಪತಗ್ಗಿದವ ಸಮರ್ಪಕ
ವಾಯಿತೇನೆ ಮನಕೆ || ಮರದಗೂಡೊಳು | ತೆಪ್ಪನೆ ಸೇರುವದೇ ಬಹುಲೇಸೈ
|| ೪ || ಸೂರಿಗಳೆಲ್ಲರು ಯನ್ನ ಕೀರುತಿ ಬಲ್ಲರುಹುದಲ್ಲ | ನಾರೀಮಣಿ ಹರಿ
ಬಂಧಿನಿ, ಕೇಳಿ || ವನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಮಾಡುವದೇ ಲೇಸೈ || ೫ || ತರುಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊದಕ್ಕ ವಾನರನಲ್ಲೆ ಜನನಾದಿ ದೋಷ ವಿರಹಿತ ನಾರಾಯಣ ಬಂಧಿನೆ ||
ಈ ನಾಮಕ್ಕಿನ್ನುತ್ತರವೇನು ಇದ್ದರೆ ಪೇಳೆ ಗುಣಧೀ || ೬ || ನಾನರಿತನೀಗ
ದೇವ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆಂಬೊಡು ಎನಾದಿದಾಪದ್ಧವನು ಕ್ಷಮಿಸೈ || ತನುವೆ
ನಿನ್ನದು ಮಾನದಿಂದೆನ್ನನು ರಕ್ಷಿಸೈ || ೭ ||

೧೨೯. ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಏಕತಾಳ).

ಹರಿನಮ್ಮೊಗತನ ಮಾಡಲೀಸನೆ ಕೇಳಮ್ಮ-ಇವನ-ಚರಿಯವಾರ
ಮುಂಧೇಳುವನೆ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ತನ್ನೊಳು ತಾನೇ ರುದಿಸುತ ಬಂದ
ಕಾಣಮ್ಮ | ಯಾಕೆನೆ-ಕಣ್ಣಿನ ಬೇನೆ ಅತಿ ಕಠಿಣೆಂದಾ ಅವನಮ್ಮ || ಸಣ್ಣ
ನಳುವಳೆ ಮೊಲೆಹಾಲ್ತಾ ಎಂದನಮ್ಮ | ನಿನ ಕಯ್ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆಂದು ಮಾನ
ಕೊಂಡನಮ್ಮ || ೧ || ತರುಗಳ ಬಾಲಕೆ ತರಳರ ಕೈಕಟ್ಟುವನಮ್ಮ | ಯನ್ನ
ಕರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆಂದು ತೇಳಿಕ್ಕುವನಮ್ಮ || ವರಗುವುದೆಲ್ಲಿ ನೀವೆಂದು
ಕೇಳುವನಮ್ಮ | ನಿಮ್ಮ ಪುರುಷರು ಕಾಂಬುವಯಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂಬುವನಮ್ಮ || ೨ ||
ಜೋಗೀರೂಪವತಾಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದನಮ್ಮ | ನಾನು-ಬಾಗಿ ಸುತರಲ್ಲಿಂದನನ
ಕೇಳಿದನಮ್ಮ || ಹೋಗಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಂತ್ರನಕೊಡುವೆನೆಂದಮ್ಮಾ ಕೃಷ್ಣ-
ನಾಗಿ ಇದ್ದರಿಗೆ ನಿಂತ ಭಂಡು ಕೇಳಮ್ಮ || ೩ || ನಾಕುಬೆರಳ ತೋರಿ ತಲೆ
ದೂಗುವನಮ್ಮ-ಇಂಧದ್ಯಾಕೊ ಎಂದರೆ ಯೀನೆ ಹಾಲ್ಕೊಡೆಂದನಮ್ಮ | ಕಾಕು
ಬುದ್ಧಿಯೊಂದರದೆ ಮೂರೇ ನಮ್ಮ | ಶ್ರೀಸಿನಾಕಿಯಾಣೆ ಕರೆದು ಕೇಳಿ ಗೋ
ವ್ಯಮ್ಮ || ೪ || ಮತಿಗೆರೆಣ್ಣುಡುಗರ ಕರೆದೊಯ್ದೊಣ್ಣೊಳಗಮ್ಮಾ-ನಾವು-
ಸತಿ ಪುರುಷಾಗ್ಯಾಡುವ ಬಾ ಎಂಬೊನಲ್ಲಮ್ಮ || ಪೃಥ್ವಿಯ ಹುಡುಗರ ತೆರ
ದರೆ ಚಿಂತಿಲ್ಲಮ್ಮ-ಇವನು-ಸುತರನು ವಡೆವದು ಬಲ್ಲನೇ-ಸುಳ್ಳಮ್ಮ || ೫ ||
ನನನೀತವ ಕೂಳ್ಳೆಂದೊದರುತ ಬಂದನಮ್ಮ-ನಾನು-ಹವರನ ಕಾತಿಗೆ
ಎಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಿದನಮ್ಮ || ಖವಖವ ನಗುತಲಿ ಬದಿಬದಿಗೆ ಬಂದನಮ್ಮ
ತಕ್ಕೊ-ಯುವತಿ ಇದರಷ್ಟೆಂದು ಕುಚಮುಟ್ಟುವನಮ್ಮ || ೬ || ಹಿತ್ತಲ ಕದಕ
ಕೀಲ್ಯಂಟೋ ಇಲ್ಲಿಂಬುವನಮ್ಮ | ನಮ್ಮ ಆತ್ತೆಯ ಕಣ್ಣುಹೋಗಲಿ ಎನಬೇ
ಕೇನಮ್ಮ || ಉತ್ತರಕೊಡದರೆ ಒಪ್ಪಿದೆ ಇದಕಂಬುವನಮ್ಮ ಇಷ್ಟೊಂದರ್ಥ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಗೆ ಯಶೋದೆಯಮ್ಮ || ೭ ||

೧೩೦. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಆದಿತಾಳ).

ಕೇಳಿ ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಬಾಲಕನಾಟಗಳೂ | ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಸುಳ್ಳೇ
ಕಾಣಿಸಿತಮ್ಮ || ವಲ್ಲ || ನೀರೊಳಾಡುವನಲ್ಲೆ, ಪೋರರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು

ಮಾರಿಯೆಂಬೊದೇನು ಸಾರಿಬಾಹೊದೆ || ಕೇಳೆ || ೧ || ಎಲ್ಲರಂತುಂಡು ಮನೆ
ಯಲ್ಲಾಡಬಾರದೆ | ಕಲ್ಲಿತ್ತುವನೆಯಂಥ ಬಲ್ಲಿದನಂತೆ || ಕೇಳೆ || ೨ || ನಿಮ್ಮ
ಹಿತಾರ್ಥನಾಗಿ, ಸಮ್ಮಾಸಿ ಪೇಳಿದರೆ ಬೊಮ್ಮನ ಮಗನಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಬೈವ
|| ೩ || ಮೂರು ಕಣ್ಣವನರ | ನಾರೆರ ಮುಟ್ಟಲಾರ | ಊರೊಳಗಿನ ಬಲು
ಮಾರಿದನಮ್ಮ || ೪ || ಸಣ್ಣವನನಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಮಗನಗೋಪಿ || ಅನ್ನಿಧವಾ
ಡೆವೆಮ್ಮ ಚಿನ್ನಗುಳಾಣೆ || ೫ || ಬೆಂಕಿಗಂಜದೆ ನಿರಾತಂಕದರೊಳಗಿಹ | ಮಂಕು
ತನವ ನೋಡೆ | ಪಂಕಜನೇತ್ರ || ೬ || ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳೆ | ಮೊನ್ನೆ
ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ || ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೊಂದನಲ್ಲಿ, ಅನ್ಯಾಯ ನೋಡೆ || ೭ || ಕಿತ್ತಿದ
ನೊಂದುಮರ ಮತ್ತೆರಡು ಮೂರಿದ | ಮತ್ತೆ ಗಜವಕೊಂದುನೃತ್ತನನೋಡೆ
|| ೮ || ಸದ್ಯ ಹೋಗಲೀನಿತು | ಇದೊಬ್ಬವನು-ಅಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಬಾರದು
ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳೆ || ೯ || ಅಧಮರೊಡನೆ ನಿತ್ಯ ಕದನ ಮಾಡುವದೇಕೆ | ಮಧು
ಸೂದನನ್ನ ಒಳ್ಳೆ ಹದನದಲ್ಲೇಡೆ || ೧೦ || ಕಾಣಬಂದದ್ದಾಡಲು, ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲಗೆ || ಹೀನತೋರುವದಮ್ಮಾ ಎನನ್ನಬೇಕ || ೧೧ ||

೧೩೧. ರಾಗ-ತೋಡಿ (ಏಕತಾಳ).

ಇಕ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೊ ಸಿಕ್ಕರಂಗ ನೋಡು ಈ ರಕ್ಕಮಾಡಿಹ ಬಹು ಕೇಡು || ಪ||
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು ದೇವರುಗಳು, ಗಂಡಸ | ರಿಟ್ಟರಲನ ಅಂಜದಾಲೆ | ಮುಟ್ಟ
ಮನೆಗೊಂದೊಂದೊಗೆದು ಮುರುಬಟ್ಟಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲೆ || ೧ || ತಾ ಕೆಡಿಸಿ
ಒಡೆದಡಕಲಿಗಡಿಗಳನು, ಆಕಳ ಒಳಘೊಗಿಸಿಹ್ಯನೂ | ಈ ಕರಕರೆಯರಿ
ಯಳು ನಮ್ಮತ್ತೆಯೆಂಬಾಕೆನ್ನನು ಕೊಲ್ಲುವಳಲ್ಲೆ || ೨ || ಅಡಕಲಿಯೊಳು
ದೇವರ ತಾಳಿಯ ಸರ-ತುಡುಗುಮಾಡಿ ತಕ್ಕೊಂಡು | ಗಡಬಡಿ ಮಾಡೆಲ್ಲೊ
ಗೆದನೊನಾ ಎಷ್ಟುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗವಲ್ಲೆ || ೩ || ನೆಲವಿಗೇರಿಸಿದ ಚಟ್ಟಿಗಗಳು
ಒಂದಳುಕದೆ ನೊದಲಂತಿಹನೆ | ಇಳುಹಲು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕೆ ತೂತು ಪಾಲ್ಗಲು
ಈಸನಿಲ್ಲವಲ್ಲೆ || ೪ || ಅಡವಿಯ ದೇವರ ಹೆಸರಿಲಿ ತುಪ್ಪವ ಮದಿಯಮಾಡಿ
ತುಂಬಿರಲು | ಕುಡಿದು ಮುಚ್ಚಿ ನೊದಲವ್ವಂದಿಟ್ಟಹ ಕೊಡದೊಳು ಬರಿನೀ
ರಲ್ಲೇ || ೫ || ಅಂಡಜವಾಹನ ಓಕಳಿ ಚಲ್ಲಿಹ ಪುಂಡತನದಿ ಮಂಚದಮೇಲೆ |

ಭಂಡಿದು ಏನೆಂಥೇಳಲಿ ಮನೆಯೊಳು ಗಂಡನ ಸಿಟ್ಟು ನೀ ಬಲ್ಲೆಲ್ಲೆ || ೬ ||
ಏನೆನೆಯದವಳಿಗಿದು ಬಂದಿತು ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ಒಣಹರಲೆ | ಮಾನನೀ
ಯಳೆ ಈವರಿಮಾಡಿದನಿಕೋ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನೀಗ || ೭ ||

೧೩೨. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಆಟತಾಳ).

ಕೂಡು-ಸೀರಿ-ಸೀರಿ ಹರಿ, ಕೂಡುಸೀರಿ-ಸೀರಿ ಹರಿ || ಪಲ್ಲ || ಮಾಧನ
ನೀ ನಮ್ಮ ಹಾದಿಹೋಗಲು ವಾರಿಗ್ಯಾದರೆ ಈಗ ಸರಿ || ಕೊಡು || ೧ || ಅಕ್ಕ
ರವಲ್ಲಿದು ಫಕ್ಕನೆ ಕಂಡರು | ಚಿಕ್ಕವ ನೀನು, ಅರಿ | ಕೊಡು || ೨ || ಬೇಡಲು
ಪಾಲು ನೀಡದೆ ನಾವು | ಆಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮರಿ || ೩ || ನಲ್ಲರು ಹುಡುಕುತ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಕೊಲ್ಲರೇ, ಕಂಡ ಪರಿ || ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ನಮ್ಮಾನವ
ಕಾಯ್ವರ ಕಾಣೆವೋ ಹತ್ತಿಗರಿ || ೫ ||

೧೩೩. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಕೊಡುವೆನು-ಕೊಡುವೆನು || ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದರೆ, ಶೀರೆಯ ||
ಕೊಡುವೆನು || ಪಲ್ಲ || ಒಂದೇ ಮಾತು ಇನ್ನೊಂದುನಾಡೆನಾ | ಮಂದಗ
ಮನೆಯರೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುದು || ಕೊಡುವೆನು || ೧ || ವತ್ಸರವಾದರು
ಮಚ್ಚಲಗೆಲಿಸುವೆ | ತುಚ್ಛವಮಾಡೆನು, ಮತ್ಸಂಭವಿಯರೇ || ಕೊ || ೨ ||
ನಾ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೇ ಸುಳ್ಳಾಡಿದರೇ ಸಖಿಯರೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೇ || ಕೊಡು
ವೆನು || ೩ ||

೧೩೪. ರಾಗ-ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ (ಏಕತಾಳ).

ಬೇಡಬೇಡಲಾ-ಕೊಡಬೇಡಲಾ-ಸೀರೆ-ಬೇಡಿದರೆ ದೇವರಾಣೆಲಾ ||
ಬೇಡ || ಪಲ್ಲ || ಇನ್ನೆರಡು ಗಳಿಗೆಗೆ, ನಿನ್ನ ಉಂಬುವ ಹೊತ್ತು ಅನ್ನದ
ಕಾಂಕ್ಷೆ ಹುಟ್ಟದೇನಲಾ | ಮನ್ನಿಸಿ ಬೇಡಿದರೆ, ಉನ್ನತಾಹಂಕಾರವನ್ನ
ತೋರುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆಲಾ || ೧ || ವ್ಯಾಳೆವಾಗಲು ಯಮ್ಮನ್ನಾಳುವವರೇ
ಬಹರು | ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನನೇ ಕೊಲ್ಲಿಸುವೆವೇನಲಾ || ಖೂಳ ಪೂತನಿಕೊಂದ
ಧಾಳಿ ಬಲ್ಲರವರು | ಬಾಲಕನೆನ್ನರು ನಿನ್ನಗೆಲಾ || ಬೇಡ || ೨ || ಬತ್ತಲರಾಗಿ

ಜಲ ವೃಥಾಸೇರಿದಿರೆಂದು, ವತ್ತಿ ನಮ್ಮನು ಕೊಲ್ಲರವರೆಲಾ || ಹತ್ತೆಂಟು ತಲೆ
ಯಿಂದ ವಸ್ತ್ರ ರಹಿತ ಸ್ನಾನ, ನಿತ್ಯ ನಮ್ಮೊಳು ನಡತೆಲಾ || ೩ || ಕರಕಂ
ಗಾರದೆ ಮೈಮರೆದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಭರದಿಂದೆಶೋದೆಗೆ ದೂರೆವೆಲಾ ||
ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಮೊರೆಯಿಡೆ ಲಾಲಿಸಿ, ವರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೆವೆಲಾ || ೪ ||
ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲಕೂಡಿ ಜಲಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ, ಕೊಳವೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಾಣಾ-ತಿಳಿ
ಯೆಲೊ || ಗಳಿಸಿ ಸಂಸಾರವ ಸಲಹುತಿಹರು ನಾವೇ ಕಳವೇನೊ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲ || ೫ ||

೧೩೫. ರಾಗ-ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ (ಏಕತಾಳ).

ಆರಮುಂಧೆಳಲೀ-ಕರಕರಿಯ-ಈ ಮೋರನು ಕೊಡವಲ್ಲನಲ್ಲೇ-ಸೀರೆ
ಯ || ಆರ || ವಲ್ಲ || ದಾರಿಯೊಳ್ಳೋಗಿಬಹರ್ಯಾನ್ನ ಕಂಡರೆ, ಊರೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ
ದೂರರೇನೆ || ೧ || ಶಂತಿಗೆ ಹೋಗ್ಯಾಕೆ ನಿಂತರೆಂಧುಡುಕುತ್ತ, ಕಾಂತನೇ
ಬಂದರೇನೆಂತ ಹೇಳುವಾ || ೨ || ಬತ್ತಲಾರಾಗಿ ಜಲ ಮತ್ತೀಗ ಸೇರುವಾಗಿ,
ಮೃತ್ಯು ಬಂದನಂಬುದರ್ತಿವೇನೆ || ೩ || ನೀರಹಾವುಗಳೆಲ್ಲ | ಶರೀರವ ಸುತ್ತ
ತಿವೆ | ಗಾರಾದೆವಲ್ಲ, ವಾರಿಜಾಸ್ಯೆ || ೪ || ಮುಳ್ಳು ತಪ್ಪವು ಮೋರೆಗೆಲ್ಲ
ಮುಚ್ಚುತಲಿವೆ, ಖುಲ್ಲ ಮೋರಗೆ ದಯೆವಿಲ್ಲನಲ್ಲೇ || ೫ || ಜಲಜಂತುಗಳೆಲ್ಲ
ಗುಳುಗುಳುಮಾಡುಧವೆ | ಜಲಜಾಕ್ಷಗೈತಕೆ ತಿಳಿಯದಮ್ಮ || ೬ || ಮೀನಾ
ಗಳಲ್ಲಿ ಘತ್ತಿ ಎನೇನೋಮಾಡುಧವೆ | ಎಣಾಕ್ಷಿ ನಮಗೇ | ಎನು ಬಂತೇ
|| ೭ || ಹಿಂದತ್ತಹೋದರೆ ಕಂಧರದುದ್ದ ನೀರು | ಮುಂದತ್ತಬರೆ ಎದೆಗಿಂದ
ಕೆಳಗೆ || ೮ || ಎಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಲುನೋಡಿ ಕಚ್ಚುತಲಿವೆ, ಮಾಡಲಿನೆ ಮೋರೆ
ಬಾಡಿತಲ್ಲೆ || ೯ || ಮೂಗುತಿಮಣಿಯೆಲ್ಲ ಹೇಗೋ ಎಲ್ಲೋ ಎನಲು | ಈ ಗತಿ
ಯಾಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೊಗೊಧ್ಯಾಂಗ || ೧೦ || ಎನಾದರಾಗಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಗೆ,
ನೀನೇ ಗತಿಯೋ-ಕಾಯೋ-ಎನ್ನಬೇಕೇ || ೧೧ ||

೧೩೬. ರಾಗ-ತೋಡಿ (ಏಕತಾಳ).

ಸಿಕ್ಕಿರೆನ್ನ ಕೈಗೀಗ-ಇನ್ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸೀರೆಯ ಬೇಗ || ಎಲೆ-ಸಿಕ್ಕಿ
|| ವಲ್ಲ || ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಗೆ ಸರಿಸಿನಾ-ಹೋದರೆ ಮುಟ್ಟದನೆಂದು |

ಬೈದು ಯಶೋದೆಗೆಪೇಳಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾದುದು ನೋಡಿರಿ ಇಂದು || ೧ ||
ಹುಡುಗರೊಡನೆ ನಾನಾಡುತ ಬಂದರೆ, ಬಡಿಯಲಿ ಹವಣಿಸಲಿಲ್ಲೇ | ಕುಡಿದ
ಯಲು ಪಾಲ್ ಬಂಯ್ಯರೆದು ಬೇಡಿದರೆ | ಕೊಡದಲೆ ನೂಕಿಸಲಿಲ್ಲೇ || ೨ ||
ಬಚ್ಚಲೊಳಗೆ ಮೈದೊಳೆವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನಚ್ಚುತನೆಂಬುವಿರಲ್ಲೇ | ಬಚ್ಚದೆ ಬತ್ತಲೆ
ಅಡವಿಯೊಳಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಿದು ಅಹ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ || ೩ || ಬೆಳ್ಳಕೆ ರಾರೋ
ಕಾಣಿಸುತಿಹರು-ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ | ಸುಳ್ಳಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮಂಣರಾಣೆ ಇನ್ನೆ
ಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಿಗೆ || ೪ || ಒಂದೊಂದೇ ನಿಮ್ಮಾಟವು ಮನಸಿಗೆತಂದರೆ
ಕೋಪವು ಘನ್ನ | ಇಂದಿರೇಶ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಗತಿಯೆಂದಿರೆ ವಂದಿನ
ಕನ್ನಾ || ೫ ||

೧೩೭. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಗೋಕುಲದೊಳಗೆಲ್ಲ ಕೊಳಲಾದಲು-ಗೋಕುಲದೊಳಗೆಲ್ಲ ಕೊಳ
ಲಾದಲು || ಬೇಕಾದ ಧ್ವನಿಗಳುಕೂಡಿ ಕೃಷ್ಣ-ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರು ತನಕ
ದಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಡೆಯೆ ನೂಕ್ಕಾಡುತ್ತ || ಪ || ಎಂತೆಂತು ಪೊರಟ
ರಂತುನಾರಿಯರು | ಇಂಥ ವಿವರೀತ, ಯಿಂತಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ | ಸಂತೋಷವಹದು
ಚಿಂತೆವೋಗುವುದು | ಸಂತರು ಕೇಳಲು ತಂತುಮಾತ್ರಾ || ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ
ಯೇನು-ಎಂತು ತಿಳಿಯದೆ-ನಿಂತುನಿಲ್ಲಲಾರ-ದಂತರದಲೆನೆ | ಧ್ವಾಂತಕಿರಣ
ನಂತಾನ ಮುತ್ತೊರು | ಅಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಧೆಯಂತೆ || ೧ || ಚಿಕ್ಕಟುಯೆಂದು
ಒಬ್ಬಕ್ಕನು ಗಂಡನ ತೆಕ್ಕಲಿಪಿಡಿದು | ಕಕ್ಕಸಬಡುತ | ಪೊಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಟ್ಟನಿಕ್ಕಿ,
ಒಬ್ಬವಳು | ಅಕ್ಕಿಯನುಜ್ಜನೆ ಸಕ್ಕರೆಂದು || ಮಕ್ಕಳಿಗೀವುತ ಮಿಕ್ಕನರೆಲ್ಲರು |
ನಕ್ಕು ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆಗುಕ್ಕುತ ತಲೆಯ ಹಿಕ್ಕುತ ಬಂದರು | ಫಕ್ಕನೆ ಈಕ್ಷಿಸಿ
ರಕ್ಕಸದಲ್ಲಣನಕ್ಕರದಿ || ೨ || ತತ್ತರಿಸಿ ಕರವೆತ್ತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರು, ಮುತ್ತಿನಕಟ್ಟಾಣಿ-
ವೊತ್ತಿ ಮುಡಿಗಿಟ್ಟು || ನೆತ್ತಿಗೆ ಸೀರೆಯ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರೆ | ಸುತ್ತಲಂಗನೆಯ
ಬತ್ತಲಾಗಿ || ತುತ್ತಮಾಡಿನಾಡಿ ಹತ್ತಿನೆ ಎದೆಗೆ, ಹೊಸ್ತಲಿ ದಾಟಲಿ-ಗತ್ತಿಡ
ಲಾರದೆ ಹತ್ತೆಂಟು ಮಂದಿಯು ಚಿತ್ತಪಲ್ಲಟಾಗಿ | ಉತ್ತಮಾಂಗನಿಗೆ ಸುತ್ತಿ
ದರೊ || ೩ || ಹಾಲಿಗೆ ಪಿಲ್ಲಿಯು, ಫಾಲವಿದೇಯೆಂದು | ಕಾಲಿಗೆಕುಂಕುಮ
ವಾಲಿಟ್ಟು ಮೂಗಿಗೆ | ಮೇಲಾದ ಹೂವಿನಮಾಲಿಕೆ ಕಟಗೆ | ತೋಲಾದಸರಿಗೆ

ಬಾಳಿಗಿಟ್ಟು || ಹೇಳುವ ಮಾತನು ಕೇಳಿಕೇಳದಂತೆ | ಇಳಿಗೆ ಅಗಾಧಧೂಳಿ
ಯ ಮುಚ್ಚುತ | ಜಾಲಸಂಭ್ರಮದಿ ವಾಲಯ ಬಂದರು | ಜಾಲಜಾನಾಭನ
ವಾಲಗಕ್ಕ || ೪ || ಭೋರಂಬ ಶಬ್ದವ ಮರೆತಳಿಮುನು | ಗಿರಿಯು ಬ್ಯಾವಿಯೆ?
ತುರುವು ಮೇವನು | ತೊರೆಯೆ ಫಣಿಯು, ತಿರವ ತೂಗಿತು | ತೆರೆಯು
ಕಟ್ಟಿತು ಶರಧಿಯು || ಸುರರು ನಭದಿ ನೆರೆದು ಪೂಮಳೆ | ಗರೆಯೆ ದುಂದುಭಿ
ಮೊರೆಯೆ ಸುಖವ | ಸುರಿಯೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಕೊಳಲ ತ್ವರನುಡಿಸುವ
ಸ್ವರಗೇಳಿ || ೫ ||

೧೩೮. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟತಾಳ).

ರಂಗ ಕೊಳಲನೂದುವ-ಮಂಗಳಸ್ವರಕೆ ಮೂಜಗಂಗಳೂ ಸೋಹಿಸು
ತಿಹವಲ್ಲೇ-ನೋಡೆ ಎಸಖಿ || ರಂಗ || ಪ || ಗೋಕುಲದಂಗನೆಯರು
ಮೈಮರೆದು ತಮ್ಮ ಮನೆಕದ | ಹಾಕದೇ ಹರಿಯೆಲ್ಲಿಹನೆಂದರಸುತ ಬಂದರು ||
ಗೋಕರುನೇನೆಂದೊಬ್ಬಳು ಹಾಕುವಳಿತ್ತಿಗೆ ದಾಳಿ | ನೂಕುನೂಕಾಗುತ್ತ
ಹಲವಂಗನೆರೋಡಿದರು || ೧ || ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕುಂಕುಮ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಗೆ ಕೆಲ
ವರು | ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಯ ಮಂಡೆಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತ ಕೆಲವರು | ಚಿನ್ನಗೆಹಾಲೆರುವೆ
ವೆಂದು ಗಂಡರ ಪಿಡಿದು, ಒಲ್ಲೆ | ನೆನ್ನ ಕೇಳದಲೆ ನೆಲಕಿಕ್ಕುವರು ಕೆಲವರು
|| ೨ || ಹರಿಯನೋಡುವ ಭರದಿಂದ ಆಕಳಿವೇಯೆಂದು | ಹರದೆರು ಆತ್ತೇರಿಗೆ
ಕುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿಯಿಕ್ಕೂರು | ಒರಲಿದರೆ ನಾವಾಕಳಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳದಲೆ | ತ್ವರದಿ
ಮಾಧವನ ನೋಡಬೇಕೆಂದೋಡಿದರು || ೩ || ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಆಣಿಮೆಂಟು
ಪಿಲ್ವಾಸರನಾಡಿ | ಮಾಲೆಯೆಂದು ಹಾಕುವರು ಕೊರಳಿಗೆ ಕೆಲವರು |
ಹಾಲಿಗೆ ಮೂಗುತಿ ಕಾನಬಾವುಲಿ ಮೂಗಿಗೆ ತಮ್ಮ | ಬಾಲೆರೆಂದಾಕಳ ಕರು
ವೆತ್ತಿಕೊಂಡೋಡುವರು || ೪ || ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತುಕೇಳಿ-ಕಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣಾ
ಸಿಕ್ಕೊಂದು ಮೈಘಾಳಿಗೊಂಡಾಳುವರಾ ಕೈ ಕಂಭಕೆ ಕಟ್ಟುವರು || ಕೀಲಕಂಕಣ
ಬಾಗಿಲ ಬೀಗವೆಂಜೋಡಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನಂಘ್ರಿಯ ಕಾಣಬೇಕೆಂದೆಲ್ಲರು
ಓಡಿದರು || ೫ || ಎಲೆ ಯತೋದೆಯಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಮಗ ಮೊನ್ನೆ ನಿತಿಯಲ್ಲಿ-
ಮಲಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಒಲ್ಲೆನೆನ್ನ ಕೇಳಾಧರವೆ || ಬಲುಶಬ್ದನೆಂದು ಕೇಳಲತ್ತೆ
ಗೊಂದು ಪರಿಯಿಂದ | ತಿಳಿಸಿದನೆಂದೊಬ್ಬಳು ಆತ್ತಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಳು

|| ೬ || ಬೀದಿಯೊಳ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಯೆಂದೊಬ್ಬಳು-ಮಾಧವನಿ
ವನೆಂದು ತನ್ನ ಪುರುಷಘೋಷವಳು | ಆದಿನ ನಾವೇ ಕತ್ರದಲ್ಲಿರೆ ಗಂಡ
ಬರಲು ಸ್ತ್ರೀಯಾದಿ ಸೈಸೈಯೆಂದೊಬ್ಬಳು ವತಿಗೇ ಪೇಳುವಳು || ೭ || ಬತ್ತಲೆ
ಕೆಲವರು ಸೀರೈಟ್ಟವರ್ಕೆಲವರು ಉನ್ನತ್ತರು ಕೆಲವರು | ಪಾಡುತ್ತಲಿ ಕೆಲ
ವರು || ನೆತ್ತಿ ಹಿಕ್ಕುವರು ಕೆಲವರು ಹೂಸಿಕೊಂಡವರು | ತುತ್ತ ಬಾಯೊ
ಳಿಟ್ಟವರೂ ತ್ವರದಿ ಓಡಿರು || ೮ || ಒಂದಾಡುತ್ತೊಂದಾಡುವರು ನಿಂದು
ನಿಂದಾಲಿಸುವರು || ಮಂದಿಗಂಜದಲೆ ಹರಿದು ಹರಿದು ಹೋಗುವರು || ಕಂದ
ಗಳೆತ್ತಿದವರು ಕರುಗಳೆತ್ತಿದವರು ಚಂದಿರವದನೆಯರು ತವಕದಿ ಓಡುವರು
|| ೯ || ಹೆಣ್ಣುಗಳಾಳವಾವ ಕೆಲಸದೊಳಿಧಿರಾ ಹಾಂಗೆ ಬನ್ನಿರೆನ್ನಬಳಿಗೆಂಬಂತೆ
ವೇಣು ಕೇಳಿಸುವುದು || ವನ್ನಗಶಯನ ನಾಜ್ಜೆಯಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಮೇಲೆ |
ಅನ್ಯಾಯವೇ ಸತಿಯರದು ಕೇಳಿರಿ ಕವಿಗಳು || ೧೦ || ಕರಿಸಿಂಹಗಳು ಹುಲಿ-
ತುರು, ತುರುಗ ಮಹಿಷ-ಮರೆದು ವೈರತ್ವ ಹರಿಸ್ವರ ಕೇಳುತಿಹವು || ಕರಗು
ತಿಹವು ಕಲ್ಲು | ಸುರರಾಕಾಶದಿ ವುಷ್ಟ | ಸುರಿಸುತಿಹರು, ಗಂಧರ್ವರು ಪಾಡು
ತಿಹರು || ೧೧ || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಗೆ ಕಲವಂಗನರು ಆಲಿಂಗಿಸುವರು ಚುಂಬಿಸು
ವರು | ಕೆಲವರು ನಿಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು || ಕಂಬುಪಾಣಿ ಕರುಣಿಸಿ, ಇಬ್ಬರಿ
ಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬನಾಗಿ ಹಂಬಲ ಪೂರೈಸುವಂತೆ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲು || ೧೨ ||
ಕಾಮನಾಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಹೆಂಗಳೆರು ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯಮ್ಮ ಕೈನೇರಿದ
ನೋಡಿರೆಂದೋಚಿಸಲು | ಭಾಮಿನಿಯರಹಂಕಾರ ತಿಳಿದಾಕ್ಷಣವೊಬ್ಬಳ |
ಪ್ರೇಮದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಯನಾದನು || ೧೩ || ಬಹುರೂಪ
ದೊಳೊಮ್ಮಿಂದ ಒಮ್ಮೆ, ಒಂದೂ ರೂಪವಿಲ್ಲ, ಮಹಿಷಾಲನೇನಾದನೋ
ಅವಳನ ಕೊಂಡೊಯ್ದನು || ಅಹಿವೇಣಿಯರೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ
ಎಷ್ಟಿಹಿರೊ ನಾರೆರು ಎಣಿಸಿರೆ ಯಂದಾಳೊಬ್ಬಳು || ೧೪ || ಒಂದೆರಡು
ನೂರಿನ್ನೂರೈನೂರು ಸಾವಿರೆಂದೆಣಿಸಿ ಮಂದಗಮನೆಯೊಬ್ಬಳಿಲ್ಲವನ್ನೊ
ಳೆಂದರು || ಇಂದ್ರ ಜಾಲದವಳೇ ಆನನು ಅಂಥ ವಂಚಕನೆ | ಸಂಧಿಸಿತಿಬ್ಬ
ರಿಗೆ ಮುಂದೇನುಪಾಯವೆಂದರು || ೧೫ || ಹರಿಹೋದಕಷ್ಟೊಂದು, ಅವಳ
ನಾವೈದ ದುಃಖೊಂದು, ಸ್ಮರಣೆದಪ್ಪಿ ಗಂಡರೊಡನೆ ಆದಿದ್ದೊಂದು || ಸ್ಮರನ

ಬಾಣ ಬಾಧೆಯ್ಯೊಂದು | ಬೆರದಿತಿನಿತುಕ್ಲೇಶ | ಹರದರಚ್ಯುತನರಸುತ ವನ
ಹೊಕ್ಕರು || ೧೬ || ಹರಿ ಒಬ್ಬಳ ಒಯ್ದನು ಕಂಡಿರಾ ಯಿದ್ದಿರಾ ಎಂದು | ನರ
ರೆಂಬೊ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮರನ ಕೇಳುವರು || ಸ್ಮರಣೆಬಂದಾಗವಮ್ಮೆ ಗಿಡ
ಕೇಳುತಿಹವೆಲ್ಲೆ, ಹರಿಹರಿ! ಜೀವಿಸುವದೆಂತು ಹೇಳಿರೆಂಬೊರು || ೧೭ || ಅತ್ತ
ಎಲ್ಲರ ವಂಚಿಸಿ ಯನ್ನ ರೂಪಾಧಿಕ ನೋಡಿ | ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ರಂಗ
ನೆಂಬೊಳಾಕಿ ಮುದದಿ || ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಳ ಮನತಿದು ತಿಳಿಯದಂತೆ, ತೊತ್ತಿಗ
ನಂದದಿ ಹೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಪೋಗಲು || ೧೮ || ದಣಿದೆ, ಹಸಿದೆ, ನೀರಡಸಿ
ದೆನೆಂದರನಳ-ಅನುಗನಂದದಿಂದಿಳಿಸೇರಿಸಿಕೊಂಬುವನು || ಗೊನೆಹಣ್ಣುನಿಲ
ಕದೆಂದರೆ ನೀಡಿಕೊಡುತಲಿ | ಘನಸುಖ ಬಡಿಸುತ ದಕ್ಕಿದಂತಿರುವನು
|| ೧೯ || ಸಾವಿರ ಪ್ರಕಾರಾಘೋರಿಸಿದರೂ ನಗುತಲೆ ಇಹ ಕೇವಲ ದಕ್ಕಿದ
ನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ತಿಳಿದಳು || ಮಾ-ವಿರಿಂಚೇಶ ಜಂಭಾರಿಗಳನು ವಂಚಿಸು
ವಂಧ | ದೇವನು ಈ ನಾರಿಅಹಂಕಾರವ ತಾಳುವನೆ || ೨೦ || ನೊಕ್ಕು ಬಂತಿ
ವಳಿಗನ್ನು ತೀಪ್ತ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು, ಚೊಕ್ಕ ಮಾವುಪಿಡಿಸಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗ
ಲಿತ್ತಲು || ತುಕ್ಕಿತುಕ್ಕಾಕಾರಂಜ್ಯಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಪಿಡಿದಿಲ್ಲಿಹಲಿಹರಕ್ಕಸಾರನುತ ಬಂದೆ
ಲ್ಲರವಳನು ಕಂಡರು || ೨೧ || ಜಾರೆ ಚೋರೆ ಕುಲ್ಲೆ ಖೂಳೆ ಕುಲ
ಕಂಟಕೆ ನವನೀತ ಚೋರನೆಲ್ಲಡಗಿಸಿದ್ದೆ, ತೋರೆಲೆತೋರೆಂದರು || ಘೋರ
ಪಾತಕಿಯ ಕುಟ್ಟಿರೆಂದು ಕೆನ್ನಿಕುಟ್ಟುವರು ಗಾರುಮಾಡಿದರೆ ಬಟ್ಟಭವಣೆ
ಹೇಳಿದಳು || ೨೨ || ಸಮದುಃಖಿಗಳಾಗಿ ಹರಿಹರಿಯೆಂದೊದರಲು ಈ ಶ್ರಮ
ನೋಡಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಬಂದಾಲಿಂಗಿಸಿ | ಸುಮನಗಂಧಿಯರೆ ನಿಮ್ಮಹಂಕಾರ
ಬಿಡಿರೆಂದು ಅಮರೇಶ ಮುಂಚಿನಂತೆಲ್ಲರೊಳಾಡಿದನು || ೨೩ ||

೧೩೯. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅಟತಾಳ)

ಸಂಜೆಯೊಳಿಂತು ಬರುವರೆ | ಶಬ್ದ ಹೊರುವರೆ | ಜನಕಂಜದಲಿಹರೆ
|| ಪ || ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವು ಗೋವುಬಾರವೆ, ವತ್ಸ ಬಳಲವೆ | ಹೀಗೆ ಬರುವದು
ಧರವೇ | ಅಂದಾರು ಅತ್ತಿ ಅತ್ತಿ ಗೆಯರು-ಇಷ್ಟು ಸಹಿಸಾರು | ಪತಿಗಳು ಸುಮ್ಮ
ನಿರರು || ಕಂದಗಳೆರೆವಸಮಯವಿದು-ಬಿಟ್ಟು ಬರುವದು ಚರ್ಯೆನೋಡ

ಲ್ಪರಿದು || ಒಂದೊಂಥೆಳಲೆ ಮನೆಯೊಳು ದೀಪ-ಹಜ್ಜದಿರೆ ಪಾಪ | ಮಾಡ
ಬೇಡಿರಿ ಕೋಪ || ೧ || ಗಂಡನೇ ದೈವ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ | ತಿಳಿಯದೆ, ಹೀಗೆ-
ಬರುವರೆ ಯನ್ನಬಳಿಗೆ || ಬಂಡು ಇದೇನಿರೆ ಬತ್ತಲೆ-ಬಂದಿರೆಲ್ಲೆಲೆ-ಆಭರಣ
ವೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ | ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವರು-ಸಿಮ್ಮನ್ನಾಳ್ವರು-ಕಾಣದಲೆ ಮಿಡು
ಕುವರು | ತುಂಡಾಟ ಕಲಿಯಬಾರದು ಇಷ್ಟು-ಪೇಳುವಿನ ಒಟ್ಟು-ಕೇಳಿರೆ
ಮನವಿಟ್ಟು || ೨ || ಆಯಿತು ನಾ ಗಂಡನಾದೇನೆ-ತಿಳಿಯದರೇನ | ಕಂಡ
ವರು ನಗರೇನ | ಕಾಯೋ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಎಂದು-ಯನ್ನಪದಕೆಂದು-ನಮ
ಸ್ಕರಿಸಿರೆ ಬಂದು || ಈ ಯಾಟಸಲ್ಲ ಸಿಮ್ಮನೆಗೀಗ-ಸಾಗಿರೆ ಬೇಗ-ಪತಿಗಳ
ಕೂಡ ಭೋಗ || ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿರೆ, ಮಾತುಕೇಳಿರೆ-ಭ್ರಾಂತರಾಗ
ಬೇಡಿರೆ || ೩ ||

೧೪೦. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಪದುಮನಾಭನೆ ಎಸಂತಾಡಿದ್ದೊ | ವದಗಿಬಂದವರಿಗೆ, ಎದೆಗಲ್ಲಿನಂತೆ
|| ಪ || ಸ್ವರಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಸ್ಮರಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಜರ್ಘ್ಯಂತರಾದವೊ-ಕೇಳೊ
ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲ || ೧ || ಯೋಗೇಶ ನಿನ ನೋಡ, ವೇಗದಿಂ ಬಂದವೊ |
ಹೋಗೆಂದು ನಿನ್ನನಾಲಿಗೀಗೆಂತು ಬಂತೋ || ೨ || ನಾರೆರಲಂಕಾರ ಸೀರಿ
ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟು | ಸಾರಿದರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲೆ || ೩ || ಪತಿಗಳು ಹುಡುಕೂ
ರೆಂದ | ತಿ ಕರುಣವರಲ್ಲೆಚ್ಚುತನಾವೆನಿನಗೆ ಅಹಿತರಾದೆವೇನೋ || ೪ ||
ಆಗಾರ ತೊರೆದು ಸುಭೋಗವಿತ್ತವೊ ನಿನಗೀಗ ಮರದಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗುಣವೇನೋ
|| ೫ || ವಾರಿಜಬಾಣಕ್ಕೆ ಆರಲಾರಿವೊ ದಯಾ | ವಾರಿಧಿ, ಕಾಮನಾಪೂರತಿ
ಮಾಡೋ || ೬ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ನೀ ಮಾನವರಂತಲ್ಲ | ಪ್ರಾಣದಪದಕ
ಇಗೇನು ಕಲ್ಲಾದ್ಯೊ || ೭ ||

೧೪೧. ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಏಕತಾಳ).

ಎಂದಿಗೆ ಬಹನೆ ಕೃಷ್ಣ-ಮಂದಸ್ಥಿತಾನನೆ || ಅಂದದಿಂದಿರುವ ತನ್ನಯ
ವೃಂದಾವನ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿಗೆ ತವಕದಿ || ಎಂದಿಗೆ || ಪ || ತರುಣೀ, ಗೋಕುಲ
ದೊಳಗಿಹ ಸಖಿಯರು ಎಂಥಾ ಧನ್ಯರೆ | ಪರಮಾತ್ಮನ ಪೊಂದಿ ಇತರ ಕರಕರಿ

ಆರಿಯಳೆ || ಹರಿಯಂತೊಲಿದಿರಲವರೇನು ಸುರಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ||
 ಪರಿಪರಿ ಸುಖಸಾಗರದೊಳಗಿರುವರು ಜರಿದು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿಹದೆಂದು || ೧ ||
 ಅಮ್ಮೆ ಎನೊಳ್ಳೆವರವರಾಪ್ಪರು-ಸಮ್ಮಾತಾಂತಲ್ಲವೆ | ನಮ್ಮನೆಯವರವರಂತೆ
 ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವರೆ || ಭೊಮ್ಮನಜನಕೆಮ್ಮೊಲಿದಸಿರೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಪೇಳಿರೆ || ಸಮ್ಮ
 ಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನದಿ ಸುಕರ್ಮದಪ್ರಬಲಿರೆ ಘಮ್ಮನೆ ಬಹ ಸಖಿ || ೨ || ಅಲ್ಲಿ
 ಸ್ತ್ರೀಯರಕಿಂತಿತಿಶಯ-ಚಲೈರ್ನಾವಲ್ಲವೆ | ಸುಳ್ಳಲ್ಲಿಂತಾಭರಣಾಂಬರವೆಲ್ಲಿ
 ಕಂಡಿಹರೆ || ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರು ನಮ್ಮಂದದಿ ಸೊಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲರೆ || ಮಲ್ಲಮರ್ದನ
 ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲೆಮ್ಮನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಿ ಪೋಗನು || ೩ ||

೧೪೨. ರಾಗ-ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ (ಲಾವಣಿಧಾಟಿ).

ಧಟ್ಟನೆ ನಡೆಗೋಕುಲಕಕ್ಕೂರ-ಆಸುರಾವೇಶವತಾಳು | ಕೃಷ್ಣನ
 ಕರತಾ ಈ ಬಗೆಯಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ಉಪಾಯವ ಕೇಳು || ಪ || ಮಲ್ಲರ ಕುವಲ
 ಯಪೀಡಾ ಪಧದೊಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿಹನು ಎನಬೇಡ | ಬಿಲ್ಲು ಹಬ್ಬಕೆ ಕರಸಿಹನನ್ನು-
 ಕೊಲ್ಲುವದು ಸರಲಿಬೇಡ || ೧ || ನಿಮ್ಮಾನನು ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ ಬಳಲುವ-
 ವಮ್ಮಿಮ್ಮೆಲ್ಲವು ಎನ್ನು || ಸುಮ್ಮನೆ ಆಲಶ್ಯಾತಕೆ ಹೋಗುವ ಘಮ್ಮನೆ ಬಾಬಾ
 ಎನ್ನು || ೨ || ಪುಷ್ಟಿಮಾಡಿ ಮಾತುಗಳಿಂಮೆಚ್ಚಿಸಿ ನೆಟ್ಟನೆಬಹವರಿಮಾಡು ||
 ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರಮಬಲ್ಲನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನವೇ ನೋಡು || ೩ ||

೧೪೩. ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಬಂದನಕ್ಕೂರ-ವ್ರಜಕೆ ಗೋಪೀ-ಕಂದನಚರಣಾರವಿಂದಕಾಂಬುವೆ
 ನಂದಿನದಿನ ಸುದಿನೆಂದು || ಪ || ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ-ವದಗೀತೋ ಈ
 ದುಷ್ಟನ ಸಂಗದಿಂದ || ಬಿಟ್ಟು ಇಚ್ಛಾನುನಾರದಿಗೋಕುಲದಮಾರ್ಗಮೆಟ್ಟಿದೆ
 ಹರಿ ದಯೆನಾವದ್ದು ನೋಡೆಂದು || ಬಂದನಕ್ಕೂರ || ೧ || ಬಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ
 ಬರುತ ಕ್ರಮದಿಂದ ಯಮುನೆಯ ದಾಟಿ | ವೃಂದಾವನದ ಭೂಮಿ ಕಾಣುತ
 ಬಹುಮುದದಿಂಧರಿ ಹರಿಯೆಂದು ನಯನೋದ ಸುರಿಸುತ್ತ || ೨ || ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ
 ಸಂಚಾರವ ಮಾಡಿಹ ಖಳದಲ್ಲಣನೆಂದು ಧೂಳಿಯಲ್ಲುರುಳುತ ಪೊಗಳುತ
 ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಗೆರೆಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದ ತುತಿಸುತ || ಬಂದನಕ್ಕೂರ || ೩ ||

೧೪೪. ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಅಟತಾಳ).

ವೃಂದಾವನಕೆ ಹೋದಕ್ಕೂರ-ನಂದಜನ ಕರತಾರದೆ ಬಾರ || ಇಂದಿ
ರೇಶನ ಕಾಣುಧಿವೆಲ್ಲಾ-ಇಂದಿನಾದಿನ ಶುಭದಿನವಮ್ಮ || ವ || ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ
ಗೋಕುಲದಲ್ಲಾ-ಗುಷ್ಟ್ಯ ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರ ನೋಡಿಬಲ್ಲ | ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಂಗಳೆರು
ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ-ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಶ್ರೀಹರಿ ಪುಸಿಯಲ್ಲ || ೧ || ಬಾಚಿಬೈತಲೆ ಸೂರುತಿ
ಉಡರಿ | ಊಚು ಕುವ್ವನಬಿಗಿಮಾಡಿ ತೊಡಿರಿ | ಸುಚಾವಿಾಕರದೊಸ್ತಗಳಿ
ಡಿರಿ | ನಾಚದಲೆ ಬಹಗಿದುಗೆ ನಿಲಿರಿ || ೨ || ತನ್ನವರೆದೆಮ್ಮಿಂಗಿತನಿವ-
ಘನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು ಕರೆವ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಿಡಿದು ಉದ್ಧರಿಸುವ-ಅನ್ಯಾ
ಲೋಚನೆಗಳನು ಮರಸುವ || ೩ ||

೧೪೫. ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಏಕತಾಳ).

ಬರಬೇಡ-ಬರಬೇಡೆ || ದುರುಮತಿಯೊಳಗಿಹ ಕಂಸನು, ಶ್ರೀಹರಿ
|| ವಲ್ಲ || ಮದಗಜವಿರಿಸಿಹನಂತೆ-ಕೃಷ್ಣನ-ಎದುರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕಂತೆ || ಕೆಡಹಿ
ಎದೆಯಲಿ ತುಳಿಸುವನಂತೆ | ಖಳತಾ ಮುದದಿಂದಿರುಬೇಕಂತೆ || ಶ್ರೀಹರಿ ||
ಬರಬೇಡ || ೧ || ಹೀನ ಕೆಲಸ ಬಹಳಂತೇ-ಕೇಳಿದೆ ಕಾಣದ ಮಾತು
ಗಳಂತೇ || ದುರ್ಜನ-ಚಾಣೂರ ಮುಷ್ಟಿ ಕರಂತೆ | ಯುದ್ಧದಿ ಪ್ರಾಣವಕೊಳ
ಬೇಕಂತೆ | ಶ್ರೀಹರಿ || ೨ || ಕಟ್ಟಲಿಗಳು ಹೀಗಂತೆ-ಪಾಳತಿಯಿಟ್ಟಹನಲ್ಲೆ
ಲ್ಲಂತೆ || ಈವರಿ-ಗುಟ್ಟನಕಾರ್ಯಗಳಂತೆ-ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಟಲಗಿದು ಹಬ್ಬವಂತೆ ||
ಶ್ರೀಹರಿ || ಬರಬೇಡ-ಬರಬೇಡ || ೩ ||

೧೪೬. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಅಟತಾಳ).

ಎಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬ ಬಂತಮ್ಮಗಳಿರಾ-ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲ ಹೋಗುವ ನೀವು
ಕೇಳಿದಿರಾ || ವ || ತಂಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಕಾರನೆಂಬುವನೆ-ನಮ್ಮ ರಂಗಯ್ಯನ ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು ಪೋಪನೆ || ಭಂಗಾರಬೆಳ್ಳಿಯಾಸಿ ನಮಗಿತ್ತೇನೆ || ದೇವೋತ್ತುಂಗ
ನೇಸಾಕೆಂದಿದ್ದೆವೆ ಸುಮ್ಮನೆ || ೧ || ಅಕ್ಕ, ಅರು ಹೇಳಿದರೀಮಾತನು-

ನಮ್ಮ-ಅಕ್ಕರ ಬರಿದಾಯಿತು ಇನ್ನೇನು || ಮಿಕ್ಕ ನಾರೀಯರೂ ಕೇಳಿರಿ
 ದನು-ಪೋಗಿ-ತಕ್ಕಲಿಪಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸುವನು || ೨ || ಅಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದೆನವ್ವ
 ನಾ ಇವನಾ-ಗುಣ-ಇಂದಿರೇಶ ನಂಚಕನೆಂಬುದನಾ || ಮಂದಿಯೊಳು ನಗಿ
 ಮಾಡಿ ಈಗಮ್ಮನಾ ಬಿಟ್ಟಾನಂದದಿಂ ಹೋಗುವ ನೋಡೀಮಾತನ್ನಾ || ೩ ||
 ನಾವೇನು ಬಲ್ಲವಮ್ಮಾ ಈ ಗತಿಯೂ-ಆಗಿ ನೋವು ತೋರುವದು ನಮ್ಮ
 ವಿಧಿಯೂ || ಶ್ರೀನಲ್ಲಭನ ಕಾಣದೇಯೆದೆಯು | ನಿಲ್ಲದೀವೂರೊಳು ಬೀಳು
 ವೊನೆಂತುರಿಯೂ || ೪ || ನದಿಯೊಳು ಮಳಲಿಲಿ ಕೆರೆಯ-ಕಟ್ಟಿ ಚದುರಕ್ಕೃಷ್ಣನು
 ನಮ್ಮ ತ್ವರಿಯಾ || ಉದಕದೊಳದ್ದಿ ಅಸ್ತಿಯೆದೆಯಾ | ಪಿಡಿವುದು ಎಂತು
 ಮರೆನೆನೀನುಡಿಯ || ೫ || ಒಂದು ಮಾತುಹೇಳಲೇನೆ ಜಲದಾ | ಮಧ್ಯೆ ನಿಂದು
 ಆಡುತ್ತೀರೆ ಭಕ್ತಾನರದ || ಒಂದು ಸೀರೆಕೊಂಡು ಮರ ಚಿಗಿದ | ಇದು
 ಎಂದೆಂದಿಗಿರವಾಯಿತು ನೋಡಿದ್ಯಾ || ೬ || ತಾ ಕೊಳಲು ಸೊಗಸಿಲಿಂದೂ
 ದುವ-ಧ್ವನಿ-ಯಾ ಕೇಳಿ ತತ್ತರಿಸಿಹೋದೆವವ್ವ || ಯಾಕೆಂದು ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲ
 ಕೇಳುವ-ದಾನು ನೂಕಿ ಘಾಸಣಿಗೆ ತಾರಲಿಲ್ಲವ್ವ || ೭ || ಎಲ್ಲಿಗಿಕ್ಕಿವಾಲಂಕಾರ
 ವೆಲ್ಲಿಗೆ-ಯಿಕ್ಕಿ ಪಿಲ್ಲಿವಣುಮೆಂಟುಗಳು ಹಾಲಿಗೆ || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲಿಕೆಗಳು
 ಕಟಗೆ | ಸುತ್ತಿ ವಲ್ಲಭರೆಳತದೆವೇ ಬೀದಿಗೆ || ೮ || ಸುಳ್ಳೋ ಸತ್ಯವೊ ಕೃಷ್ಣ
 ಪೋಗುವದು-ನೀವು-ಇಲ್ಲದ ಮಾತ್ಯಾಕೆ ಕಲ್ಪಿಸುವದು || ಬಲ್ಲವಳೊಬ್ಬಳು
 ಹೋಗಿ ಕೇಳುವುದು | ಬೇಡ, ನಿಲ್ಲೆಂದು ಬಿನ್ನಹವಮಾಡುವದು || ೯ ||
 ಹೋದರೇನು ಚಿಂತೆ ಮತ್ತೆ ಬಾಹುವ | ಸ್ವಲ್ಪ-ಶೋಧಿಸಿವ್ವಂದೆಂಟು ದಿನ
 ನೋಡುವ || ಮಾಧವನು ನಮ್ಮನೆಲ್ಲಿ ಮರೆನ-ಬಾರದಾದಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾವೇನೆ
 ಹೋಗುವ || ೧೦ || ಹುಚ್ಚಿ ಈ ಮಾತು ನೀ ಎನು ಆಡಿದೆ | ನಮ್ಮ, ಅಚ್ಯುತನ
 ಕಾಣಲಲ್ಲಿ ಬಡದೆ || ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವರು ನಾರೇರು ಕೂಡದೆ,-ಹೇಳಲಿಚ್ಛೆಯೊಳಾದ
 ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲೇನದೆ || ೧೧ || ಅಂಥಾ ನೀತಿವಂತ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಹೊನೆ-ಇವ ಎಂಥ
 ವನೆಂಬುವದ ಅರಿವೇನೆ || ಸಂತತ ಮನಸ್ಸಾರಡುಳ್ಳವನೇ ಅವನಂತೆ
 ಇದ್ದೀವಂತೆ ಎಮ್ಮೊಳಿಹನೆ || ೧೨ || ಈನೊಂದು ಮಾತುಗಳೈತಕ್ಕಾಡುವ |
 ಕೃಷ್ಣ-ಘಾಸಿಮಾಡಬೇಡವೆಂದು ಸಾರುವ || ಮೀಸಲ ಪಾದಕಂಜಕೆರಗುವ
 ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಹೋಗದೆಯಿರುವ || ೧೩ ||

೧೪೭. ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಚಿತ್ತಜನಸಿತನೆ ಯಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಎತ್ತ ಹೋಗಲಿಬೇಡವೋ || ಪಲ್ಲ ||
 ಬಾಲತನದಿಂದೇ ನಾವು ಶ್ರೀಶ ಗೋಪಾಲ ನಿನ್ನ ಹೊಂದಿದವರೋ || ನೀಲ
 ವರ್ಣನೆ ನಿನ್ನೊಳು ಒಂದಿನಕೆ, ಕೀಳುನುಡಿಯಾಡಿದ್ದವೇ || ೧ || ಯಾಕೆ
 ಒಮ್ಮಿಂದವಮ್ಮೆ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-ಗೋಕುಲವ ಬಿಡುವೆ ಹೇಳೋ | ಶೋಕ
 ರಹಿತನೆ ಮುರಾರಿ | ಇಂದಿಗೆ ಸಾಕಲಾರಿಯ ನಮ್ಮನು || ೨ || ಗಂಡರುಳ್ಳ
 ವರೆಲ್ಲರೂ, ಮನಸು ಎಳೆಕೊಂಡಾಗ ಮೈಮರಸಿದೀ || ಭಂಡೀಗಮಾಡಿ ನೀನು
 ಮೋಗೆ ಜನ ಕಂಡು ನಗರೇನೋ ನಮಗೆ || ೩ || ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಬೇಕು ಎಂದು,
 ಅತ್ತೆ ಗಂಡನ್ನ ಬಹಳ ವಂಚಿಸಿದೆವ್ಯೋ || ಮನಸಿಗರಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇನೋ ಬಹು
 ಉತ್ತಮನೋ ನೀನು ಸೈನ್ಯೆಯಲಾ || ೪ || ತುವವನು ನಲವಿಲಿಂದ ಇಳಿಸು
 ವಾಗಪ್ಪಿ ನೀಒಡೆಯೆ ಹರಿವಿ | ಸವ್ವಳ ಕೇಳಿ ಅತ್ತಿಕೂಗಲು ತಪ್ಪಿ ಕೈ ಜಾರಿ
 ತಂದೇ || ೫ || ಹಾಲ ಹರಿವೆಯನು ಎತ್ತಿ-ಅಟ್ಟಿದ-ಮೇಲೆ ನಾ ಇಡಲು
 ನೀನು || ಶಾಲಿಹಾರಿಸಿ ಕೆಡಹಿದೀ | ಬೇಡೆಂದು ಬಹಳ ಗುಲ್ಲೆ ಬೈಸಿದನೇ || ೬ ||
 ಸರುಹೊತ್ತಿನೊಳು ವಂದಿನ ನೀ ಬಂದು-ನೆರಗಪಿಡಿದೆಳೆಯನ್ನ || ಹಿರಿಯರಿ
 ದು ಏನು ಎನಲು-ಆಕಳಾಕಳಾಕರುವೆಂದು ಮಾಜಲಿಲ್ಲೇ || ೭ || ಈನೊಂದು
 ಮಾತ್ಕೃತಕೆ ಆಡುವಿರಿ-ಬೇಸರವೆ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳು || ಕಂಸ ಕರಸಿಹ ಹಬ್ಬಕೆ
 ಮೋಗದಿರೆ-ಹಿಂಸಿಮಾಪ್ತನು ನಮ್ಮನು || ೮ || ನಾ ಹೋಗಿ ತಡಮಾಡದೇ-ಸಂಗ
 ಡಲೇ ಬಾಹುವಿನ್ಯು ನಿಮ್ಮನಗಲಿ || ಇಹೆನೇನಾವೂರೊಳು-ತಿಳಿಯದೇನು
 ಹಲವು ಚಿಂತೆಬ್ಯಾಡೀ || ೯ || ನಾರಿಯರು ಇವರಿಗೇನೂ-ತಿಳಿಯದೆಂ
 ತೋರಿಸುವೆಯುಪಚಾರವ | ಜಾರೆಯರು ಬಹಳವಲ್ಲಿ ನಿನ ಕಂಡು | ದಾರಿ
 ಕೊಡುವರೇ ಇತ್ತಲಿ || ೧೦ || ಜನನೀಜನಕನು ಮಾತುಳ-ನುಗುವೆಂದು-ಘನ
 ಸುಖಬಡಿಸರಲ್ಲಿ || ಇನಿತಾದಮೇಲೆ ಬರುವ್ಯಾ-ಸುರವಂದ್ಯ-ಇನಕೋಟಿ
 ಸುಪ್ರಕಾಶ || ೧೧ || ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಅರಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆವ್ಯೋ
 ಅಚ್ಯುತ || ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲರು ಬರುವೆವೋ | ಬಿಡುವುದುಚಿತಲ್ಲವೊಂದಾಣೆ ನಿನಗೆ
 || ೧೨ || ಯನಕೂಡ ಬರಲು ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಮೈದುನರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವರೇ |
 ನಿನ್ನ ಸಂಗವಾದರಭ್ಯ ಅವರು ನಮ್ಮನು ಹೆಸರುಗೊಳದಲಿಹರೋ || ೧೩ ||

ಈ ಮಾತುಗಳು ಸಲ್ಲವು-ಇನಿತ್ಯಾಕೆ ಕಾಮ-ಕಮಲಜರ-ಆಣೆ || ನಾ ಮರಳೆ
ಬಾರದಿರಲು, ಅತ್ಯಂತ-ಪ್ರೇಮ ಸಿಮ್ಮೊಳು ನಿಲ್ವೆನೇ || ೧೪ || ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
ಪೊರೆದು ಜಗನನು-ಮರಳೆ ಅದನಷ್ಟು ಸಂಹರಮಾಡುತ | ತುಷ್ಟಿಬಡು
ವೆಲೊಬಕಾರಿ, ಈಗ ನೀನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಣೆ ನಿಜವೋ || ೧೫ || ಪಾದನೇ
ವಕರೋ ನಾವು-ಇನ್ನೊಂದು ಭೇದ ಬೆರಸಲಿಬೇಡವೋ | ಶ್ರೀದ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲ-ಕೈಯ ಬಿಡ-ದಾದರದಿ ಎಮ್ಮ ಸಲಹೋ || ೧೬ ||

೧೪೮. ರಾಗ-ಸುರಟ (ಅಟಿತಾಳ).

ಹೀಗೇವೇ ಪ್ರೀತಿ ಹೀಗೇವೇ || ಆಗ ಬಹುಬಗೆಯಲಿ ಒಲಿಸಿ | ಈಗ
ಲ್ಲರನು ಜರಿದುವೋವೆ || ಎಲ್ಲ || ಚಕ್ರಿಯೆಮ್ಮ ಕೂಡಿಹೃದಕೆ | ವಕ್ರನಾಗಿ
ಆಗಲಿಸಿ ವೊಯ್ವು | ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯ ಧಿಟವೋ ಇವನ-ಅಕ್ರೂರನೆಂದು ನಂಬಿದ
ಲ್ಲೊ || ೧ || ಧನ ಮನೆ ವತಿಸುತರ ಬಿಟ್ಟು, ಮನನು ನಿನ್ನ ವದದಲಿಟ್ಟು |
ಕ್ಷಣವಗಲದ ಸುದತಿಯರೊಳು | ಘನತೆ ಬಹಳ ಕಂಡಿಕಂಡಿ || ೨ || ಒಲ್ಲೆ
ನೆಂದರೆ ಪೋವನವನು | ಸೊಲ್ಲಿಸದಲೆ ನಡೆದೆಯಲ್ಲೊ || ಆಲ್ಲಿಹ ಸ್ತ್ರೀಯರ-
ಮಾಟವೇನೋ-ಬಲ್ಲೆವೆ ಇದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ || ೩ ||

೧೪೯. ರಾಗ-ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಪಾಹಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನಮ್ಮನ್ನೀವೂರೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಹೋಗದಿರು ಕಂಡ್ಯಾ
ಮಧುರೆಗೆ || ಪಾಹಿ ಕೃಷ್ಣ ರಮಾವತೇ || ಎಲ್ಲ || ಬಾಲತನದಲಿದ ನಿನ್ನ
ಹೊಂದಿದ್ದೆವೊ | ಕೀಳನುಡಿಗಳೊಂದಾಡಿದ್ದೆವೇ || ಪಾಹಿ || ತಾಳಲಾರಿವೊ
ಕಾಮನಟ್ಟುಳಿ ನೀ ಹೋದನೇಲೆ, ದಯವಮಾಡಿ ನಿಲ್ವದೊ || ಪಾಹಿ || ೧ ||
ಎನು ಕಾರಣವುಂಟು ಪೋಗಲಿಕ್ಕಲ್ಲಿಗೆ | ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಹೇಳೋ ಮಾಜವೇ
|| ಪಾಹಿ || ದಾನವಾಂತಕ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಯಣ್ಣ-ಹೀನಮಾತುಗಳು
ಆಡಿದರೇನೋ || ಪಾಹಿ || ೨ || ಆಕಳ ಕಾಯ್ವದು ಬೇಸರವಾಯಿತೊ, ಸಾಕ
ಲಾರೆನೋ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರೊ || ಪಾಹಿ || ಗೋಕುಲದೊಳು ವರರಾಯರಂಜಕೆ
ಯಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ನೀ ತೆರಳುವೀ || ಪಾಹಿ || ೩ || ಜಾರತನವಮಾಡು

ತಿಹನು ಕೇಶವನೆಂದು | ದೂರುವರಾರೋ ಈ ಪುರದೊಳು || ಪಾಹಿ ||
ತೋರು ಅವರ ಈಕ್ಷಣಕೆ ಪೋಗಿ ಗಂಟಲಿಘಾಂ ಕಲಹಮಾಡಿ ಬರುವೆವೋ
|| ೪ || ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳು ಪಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕದಿಯಲು ನಿಮ್ಮೊಮ್ಮನಲ್ಲಿ
ದೂರಿದೆವೇನೋ || ಪಾಹಿ || ಸುಮ್ಮನೊಂದಿವಸ, ವೇಳೆದ್ದೆವೋ - | ಇಲ್ಲವೋ
ಯಮ್ಮವರಾಧಕ್ಕಮೆಯ ಮಾಡೋ || ಪಾಹಿ || ೫ || ನಿನ್ನ ಸಂಗವನಾಡಿ
ದಿವ್ಯವಸನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಆವೇಕ್ಷಿಸಿದವೇನೋ || ಪಾಹಿ || ಹೆಣ್ಣುಕುಲವು
ಪುರುಷರ ಕಾಡುತಿಹರಂತೆ ಅನಂತ ನಾವು ಅಂಧವರಲ್ಲೋ || ಪಾಹಿ || ೬ ||
ಜಗದೀಶ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಗಳಳುತೀರೆ ಕರೆಯೆವೋ
|| ಪಾಹಿ || ಒಗತನವನುಬಿಟ್ಟು ಗಂದರಿಗಂಜದೆ ನಗಲುಜನರ ನಾಚ
ದಿದ್ದೆವೋ || ೭ || ಚಿತ್ತಜಜನಕನ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆಂದು ಆತ್ಮಆತ್ಮಿಗೆ ಯಮ್ಮ
ಬೈಯ್ಯರೋ || ಪಾಹಿ || ಹೆತ್ತವರೊಗೆ ಹೋದವೀಸುದ್ದಿಯು ಉತ್ತಮತನ
ಹೀಗೆ ಕಡಿಸೋದು || ಪಾಹಿ || ೮ || ಆರಂದು ಯೇನುಮಾಡುವರು-
ಯಮಗೆ ಬಲ-ಮಾರಮಣನ ಹಾನೆಂಬುವೈಯ್ಯ || ಪಾಹಿ || ನೀರಜಾಂ
ಬಕ ಈಗ ನೀ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲು | ಪೋರೆದೋರುವಹ್ಯಾಂಗ ಜನರಿಗೆ
|| ಪಾಹಿ || ೯ || ಆಳುವ ಪುರುಷರು ಯಮ್ಮ ಗುಣವಕಂಡು ಕಾಲಿಗೆ ನೀರನೇ
ಕೊಳ್ಳರೋ || ಪಾಹಿ || ನೀಲಮೇಘಃ ಶ್ಯಾಮನ ಕರುಣವೇ ಸಾಕು ಕೇಳೆವು
ನಿಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ಎಂಬೆವೋ || ಪಾಹಿ || ೧೦ || ಹಾಸಿಕಿಯಲಿ ಮಲಗಲು ನಿದ್ರಿಬಾ
ರದು | ಶ್ರೀಶ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನನಸುತಿಹೆವೋ || ಪಾಹಿ || ವಾಸುಕಿಶಯನ ಹೋಗ
ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೋಷವುಡಿಗೆಗಟ್ಟಿ ನೀ ನಡಿ || ಪಾಹಿ || ೧೧ || ವನ
ದೊಳಗಂದು ನೀ ಕೊಳಲನಾದಲು ಕೇಳಿ, ತನುವಮರೆದು ಓಡಿಬಂದೆವೋ
|| ಪಾಹಿ || ವನಿತೆಯರೆಲ್ಲ ಸೀರೆಗಳ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮಣಿಹಾರಾವಳಿಯು
ಕಾಲಗೆ ಕಟ್ಟಿ || ಪಾಹಿ || ೧೨ || ಎಣ್ಣೆಯ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡವರು ಉಂಬುವರೆಲ್ಲ
ಉಣ್ಣದೆಂಜಲಗೈಲೆ ಎದ್ದೆವೋ || ಪಾಹಿ || ಸಣ್ಣವರೆಂದು ವತ್ಸಗಳನೆತ್ತಿದೆವೋ
ಪ್ರಪನ್ನವತ್ಸಲ ನಗೆಗೆಡಿದು || ಪಾಹಿ || ೧೩ || ಶೋಕನಾಶನ ಇಲ್ಲೇ
ಇದ್ದರೆ ಈ ಮಾತು ಯಾಕೆ ನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಲೆವೋ || ಪಾಹಿ || ಬೇಕು
ಇಂದಿರೆಯರಸನ ಸ್ನೇಹಯಮಗೆಂದು | ಕಾಕುಲಾತಯಲಿ ಮಾಡಿದೆವೆಲ್ಲೋ

11 ಪಾಹಿ || ೧೪ || ಎಂದಿಗಾದರು ನಮ್ಮ ಕರವಬಿಟ್ಟುಗಲ ಗೋವಿಂದನೆಂದರಿ
 ದಿದ್ದೆವನಿರುದ್ಧಾ || ಪಾಹಿ || ಸಿಂಧುಬತ್ತಲು ಜಲಜಂತುಬಳಲುಂತೆ,
 ಇಂದಿಗೆಮಗೆ ತೋರುತಿಹದೋ || ಪಾಹಿ || ೧೫ || ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದನು
 ಅಕ್ರೂರನೆಂಬವ ಫುಲ್ಲನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಕರೆಯಲು || ಪಾಹಿ || ಇಲ್ಲಿಂತು ಸ್ತ್ರೀ
 ಯರ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಹುವದೆಂತು ಅಲ್ಲಿಗೆಂದಿವನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ || ಪಾಹಿ || ೧೬ ||
 ಕ್ರೂರನೇಸರಿ ಈ ಮ್ಯಾಲಿನಾಮವಿವನಿಗೆ ಆರು ಕೊಟ್ಟರೋ ಕಾಣ್ಯೋ ತಿಳಿ
 ಯದೂ || ಪಾಹಿ || ನಾರಾಯಣನೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಕೊಡು ಪೋಗಲಿ ದಾರಿ
 ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ || ಪಾಹಿ || ೧೭ || ಒಂದು ದಿವಸ ನಕ್ಕು ನಡಿದವ
 ರಿಳೆಯೊಳು ಇಂದುಮುಖಿಯರ ಜರಿವದಿಲ್ಲ || ಪಾಹಿ || ಮಂದರಧರ ಬಹು
 ಕಾಲ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರೋ ಮರೆಯಬೇಡೋ || ಪಾ || ೧೮ ||
 ಮಧುರಾವುರಕ ಹೋದಬಳಿಕ ಬಾಹುವದೆಂತು, ಚದುರಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಲ್ಲಿ ಬಹು
 ಮಂದಿ || ಪಾಹಿ || ಮದನಬಾಣದಲಿ ಜರ್ಝರಿತರಾಗುತ್ತ ನಿನ್ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಂದು ರಮಿಸುವರೋ || ಪಾಹಿ || ೧೯ || ವರಿಮಳವಸ್ತ್ರವನಕ ಭೂಷಣ
 ದಿಂದ | ವರಮಾತ್ಮ ನಿನ್ನಾರಾಧಿಸುವರೋ || ಪಾಹಿ || ಸುರನದೀ ಪಿತನೆ
 ಆ ಸುಖದ ಸಾಗರದೊಳು | ವರವೆ ಗೊಲ್ಲರ ಹೆಂಗಸರದೆಲ್ಲ || ಪಾಹಿ || ೨೦ ||
 ಚಿಂತೆಬೈದಿರಿ ಬರುತಿಹೆನೆಂದು ಹೇಳೆಯೊ-ಇಂತಿದ್ದ ಬಳಿಕ ನೀ ಬಾಹುವ್ಯಾ
 || ಪಾಹಿ || ಎಂತೆಂತು ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವರೊ | ಅಂಥ ಜಾಣೆ
 ಯರು ಇಲ್ಲಾಯ್ತು || ಪಾಹಿ || ೨೧ || ನಂಬಿದವರ ಭ್ರಷ್ಟಮಾಡುವದುಚಿ
 ತವೆ ಅಂಬುಧಿಶಯನ ಅಧೋಕ್ಷಜಾ || ಪಾಹಿ || ಕಂಭದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದ ನರ
 ಹರಿ ನಿನ್ನ ಹಂಬಲದಲಿ ಹೊತ್ತು ಹೋಗದೊ || ಪಾಹಿ || ೨೨ || ಧರೆಯೊಳು
 ಸಣ್ಣ ಧೊರೆತನಮಾಡುವರು ದೀನರ ಪೋಷಣೆಯ ಮಾಡುತಿಹರಲ್ಲೊ
 11 ಪಾಹಿ || ಸುರವಂದ್ಯ ಈರೇಳು ಭುವನವಾಳುವದ್ಯಾಕೋ ಮೊರೆಯಿಡುವ
 ರನ ರಕ್ಷಿಸದಲೆ || ಪಾಹಿ || ೨೩ || ಬದುಕುವದೆಂತು, ನೀ ಪೋದಬಳಿಕ
 ಇಲ್ಲಿ-ಸುಡತಿಯರೆಂದು ತಿಳಿಯದೇನೋ || ಪಾಹಿ || ಮಧುರಿಪು ಕರುಣಾ
 ಸಾಗರನೆಂದು ಬಹುನೇದವೊದರುತಿಹ್ಯವು ಸತ್ಯವಲ್ಲೇನೋ || ಪಾಹಿ || ೨೪ ||
 ನೊಣವೊರಸಲುಪಾಪ, ಹೊಂದಿಕೊಂಡಗಣಿತ | ಂಗನಿಯರ ಕೊಂದರೆ ಒಳ

ತೇನೋ || ಪಾಹಿ || ದಿನಕರ ಶತತೇಜ ನಿನ್ನಗಲಿದಮೇಲೆ | ಕ್ಷಣಜೀವಿಸುವ
ರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾ || ಪಾಹಿ || ೨೫ || ರಕ್ತುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆ
ನಿನ್ನೊಳು-ರಕ್ತುಸರಿಪು ಮನಸರಿಯೆನೋ || ಪಾಹಿ || ಇಕ್ಕೊಳ್ಳೊ ಈ ದೇಹ
ನಿನಗೇ ಒಪ್ಪಿತೂ ದೇವ | ಮಕ್ಕಳಾಣೆಯೊ ಎರವಿಲ್ಲವೋ || ಪಾಹಿ || ೨೬ ||
ವಾಸುದೇವನೆ ಹೀಗೆ ಮುಖಭಂಗಮಾಡೊದು | ಎಸು ಜನ್ಮದ ಹರಕೆಯು
ಯಿತ್ತೋ || ಪಾಹಿ || ಲೇಸು ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ನೇಹವ ಮಾಡದಿದ್ದರಾಭಾಸಕಂ
ಜಿಲೋ ನಂದನಂದನ || ಪಾಹಿ || ೨೭ || ಕೂಳು ಹುಟ್ಟದೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ
ಸೇರಿದವೇ | ಗೋಪಾಲ, ಅಂದಿಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿಸುವೆಲ್ಲೊ || ಪಾಹಿ || ಆಲಯದೊ
ಳಗಿರೆ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಬರುತಿರೆ ವಾಲಯ ಬೆನ್ ಬಡದಿರುವೆಲ್ಲೊ || ಪಾಹಿ ||
|| ೨೮ || ಈನೆಂದು ಮಾತುಗಳ್ಯಾತಕಾಡುವ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಕೃಪಾ
ಸಾಗರ || ಪಾಹಿ || ದಾಸೆರೊಯಮ್ಮನುದಾಸೀನನಾಡದೆ ದೋಷರಹಿತ
ವೈಣ ನಿಲ್ಲಿನೋ || ಪಾಹಿ || ೨೯ ||

೧೫೦. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿ-ನಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರದೆಲ್ಲ ಬಯಲ
ಮಾತೆ || ವಲ್ಲ || ಸಿರಿಯಿಡಲತಿಶಯ ಬೆರೆದಿಹೆ ನಿಮ್ಮೊಳು | ಎರವಿಲ್ಲ ಲೇಶತ
ಸ್ತುರನಾಣೆ ನಾ || ನಿಲ್ಲೇ || ೧ || ಮಧುರಾ ವಟ್ಟಣದೊಳು ಚದುರೆರಿದ್ದರವರ |
ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ವಿಧಿಯಾಣೆ, ನಾ | ನಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆಂದು || ೨ ||
ಇಂದುಮುಖಿಯರೆ ನಿಮ್ಮಂದವಕೆಡಿಸಿ ನಾ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನು, ಹೊಂದಿಹೆ
ನೇನಾ || ೩ || ನಂಬಿದವರ ಮನದ ಹಂಬಲರಿಯೆ ದಯ ಅಂಬುಧಿ ಹರಿ
ಎನಗಂಬುವರೆ || ೪ || ಕ್ರೂರನಕಾಟಕೆ ಆರಾದೆ ಪೋಗುವೆ, ಗಾರಾಗಬೇಡಿರೆ
ನಾರಿಯರೇ ನಾ || ೫ || ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮನು ಹುಟ್ಟೊ ಜನ್ಮಕೆ ಗೇಣು | ಬಟ್ಟಿ
ಯೆಂಬುದೆನಘುಟ್ಟಬೇಡ ನಾ || ೬ || ತನುಮಸಿಸುತ ಪತಿಯನು ಬಿಟ್ಟುಯನ್ನಲ್ಲಿ |
ಘನಸ್ನೇಹವೆಂಬದೀ ಮನಕಿಲ್ಲೇ ನಾ || ೭ || ತ್ವರಿತೆನ್ನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಗಾದೆಯಿ
ದ್ದರೆ, | ತರುಣೆರೆ ನಿಮ್ಮನಸೆರಗುವದೆ || ೮ || ಮಾನಿನೀಯರೆ ನಿಮ್ಮ ನಾನಗಲಿ
ದರೆ, ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆಂಬೇ ನಾಮ್ಯಾಕೆ || ನಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇ || ೯ ||

೧೫೧. ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಹೆಂಡತಿಕಿಂತೆಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡಿದೆನೆಂದು, ಕಂಡಂತೆಯಾದಿದ್ದೆಲ್ಲೊ||
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಒಂದಾಣೆಲ ನಿನಗೆ ಇತ್ತಂಡ ವಿಚಾರಮಾಡೋ ಮಾತಾ
ಡೋ || ಎಲ್ಲ || ಅಧಮರು ಸೇವಿಸಿ ಬದುಕುವೆವೆಂದರೆ ಪಾದ | ಪದುಮವು
ದೊರಕವಲ್ಲೊ | ಉದಧಿಜೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡೆದರೆ ಸೋಲುವಳೆಂದು ಎದೆಯಲ್ಲಿ
ಪೊತ್ತೆಯಲ್ಲೊ-ಒಂದಲ್ಲೊ || ೧ || ಕಳೆಯಗುಂದಿಸಿದ್ಯೊ ತೆರಳುವೆ ಮಧುರೆ
ಗೆಂದು ಜಲಪಾನ ತೊರಿಸಿದ್ಯೆಲ್ಲೊ || ಚಲುವಿಕೆ ಪ್ರಾಯ ಶ್ರೀಲಲನೆಗಿಹ್ಯದಕೆ
ಮಕ್ಕಳ ನೀನೇ ಪಡದೆಯಲ್ಲೊ-ಸುಳ್ಳೆಲ್ಲೊ || ೨ || ಗಂಡೊಲ್ಲದವಳನ
ಗುಂಡೊಲ್ಲದಂತೆ ಭೂ-ಮಂಡಲದೊಳಗೀವರಿ || ಭಂಡು ನೀ ಮಾಡಲು
ಕಂಡರೆ ನಮ್ಮನು ಪಂಡಿತಪಾಮರರೂ-ನಗುವರು || ೩ || ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿ
ನೀವಲಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಲು ಭಕುತಿಯಲಿ ನಿತ್ಯಾ | ತಿಲಮಾತ್ರ ಬಿಡದೆ
ಕಮಲೆಪಾದ ವಿಧಿ ತಿವ ಕುಲಿಶಧರಾಮರರೂ ಸೇವಿಸರು || ೪ || ನೀನಗಲಿ
ದರೆ ಇನ್ನೇನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರು | ದೀನಾರು ಯಮಗಾವೀಗೆ || ಎಣಿಸಿನೋಡಲು
ಕಾಣೆವ್ಯೋ ಸಮಸುಖ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಕೇಳು || ದಯಾಳು || ೫ ||

೧೫೨. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಪಾಲಿಸಿರೆಪ್ಪಣೆ ಮಧುರಿಗೀಗಲು | ತಿಲಾಂಶ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರೆಲೆ || ಪಲ್ಲ ||
ನಾರಿಯರೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವೆ ಕೋಮಲ || ಮೋರಿಯ ಬಾಡಿಸಬೇಡಿರೆಲೆ
|| ೧ || ಯಾತರಗೋಸುಗ ಖಿನ್ನರಾಗುವಿರೆನ್ನ || ಮಾತು ಮನಸಿಗ ತನ್ನಿರೆಲೆ
|| ೨ || ಕಂಧರ ಉಬ್ಬಿ ದ್ವಯಕಂಗಳುದಕ ಪೊತ್ತಿ || ಮಂದಮತಿಗಳ್ಯಾಕಾದಿ
ರೆಲೆ || ೩ || ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನೀಗ ಈ ಪು || ಅಡ್ಡಾಗಬಾರದು
ಕೇಳಿರೆಲೆ || ೪ || ಬಲುದೂರ ಬಂದರೆ ಜವ ಬಾಹೋಣಾಗದು || ತಿಳಿದು
ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿರೆಲೆ || ೫ || ತ್ವರದಿಂದ ವೈರಿಯಗೆಲಿದಲ್ಲಿ ಬಹದೆಂದು ||
ತಿಳಿದು ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿರೆಲೆ || ೬ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆಂದಾಕ್ಷಣ ತಡಿ
ಯದೆ || ನಾನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಹನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರೆಲೆ || ೭ ||

೧೫೩. ಪದ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟತಾಳ).

ಎನೂಛೇಸಿಸಿದ್ದೇನಕ್ಕಾ | ನಾ ನನ್ನ ಮನದೊಳೇಗಾ || ಮಾನಿನಿ ತಿಳಿದು
ವೇಳೆಲೆ | ಹೀಗಾದರೀಕೊ | ಜಾಣೇನೀನೆಯೆ ಅಹುದೆಲೆ || ಪಲ್ಲಾ || ಅಂಬು
ಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿದ್ಯಾಪೀ | ತಾಂಬರಾ ಬಂದಾನೆ ಎಂಬೋ | ಹಂಬಾಲಲ್ಲಾದೆ
ಬ್ಯಾರ್ಯಂಟನೇ || ತೋರುವದಿಂತು | ಜಂಭಾದ ಮಾತಲ್ಲೆ ಸುಳ್ಳೇನೇ || ೧ ||
ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೆ ಎಂಥಾ | ಉತ್ತಮಳೆ ಬಂದಾನೇನೆ | ಸತ್ಯಾ ಭಾಮಿರಮಣ
ಇಲ್ಲಿಗೇ || ನಿಮಿಷಾಯುಗ | ಹತ್ತಾಗಿ ತೋರುವದೆನುಗೆ || ೨ || ಎಲ್ಲಾರಾ
ವೇಕ್ಷವು ಆವಾ | ನಲ್ಲೇ ಅಂಬೋದಕ್ಕೆ ಅಂದೀ | ನಲ್ಲಾದೆ ನೋಟಾಗಾರ
ತೇನೇ || ಬಂದಾನೊಬರದೆ ಅಲ್ಲೆ ಈಹನೂ ಬಲ್ಲೇನೇನೇ || ೩ || ಜೋಗಿಣಿ
ಮನೆ ತನಕಾ, | ಹೋಗಿ ಕೇಳುವ ಬಾರೆಲೇ | ನಾಗಾರಿ ವಾಹನ ಬಾ
ಹೋದೂ | ಲಕ್ಮೀಶಾನವಿಯೋಗಾದಿ ಮನಸು ನಿಲ್ಲಾದೂ || ೪ || ಮಳೆನೀರೂ
ಬಿಟ್ಟು ಮಂಜುಗಳಿಗೆ ಕೈವಡ್ಡವಂತೆ | ನೀಲಾಂಗನ ಬಿಟ್ಟು ಯೋಚನೇ ||
ಮಾಡುವೆವೇನು | ಬಾಳೇವ್ಯಾಯಿತೇ ಕೀರವಾಣೀ || ೫ || ಹೋಗದಾ
ಮುಂದೇಯೆ ಪ್ರೀತಿ ನೀಗದ ಮುಂದೇಯೆ ಜೋಕಿ | ಈಗಳಲೇದರೆ ನಾಹದೇ ||
ತಕ್ಕಸಾಧನಾ | ನಾಗ ಗಮನವೆಂದೂ ತೋರದೇ || ೬ || ವಕ್ರನಾಗೀ ಬಂದೂ
ನಮ್ಮಾ | ಚಕ್ರೀಯಗಲಿಸಿದನು | ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯನೇ ಛಿಟವಮ್ಮಾ || ತಿಳಿಯ
ದಲೆ | ಅಕ್ರೂರನೆಂಬೊರಲ್ಲೆ ಕರ್ಮಾ || ೭ || ಆನರೀಗಂಬೂವದ್ಯಾಕೆ | ಆ
ನಾರಿಯರಾ ಮಾಡಿದ್ದು | ಗೋಣು ಮರಿದಾರೆ ನಮ್ಮನೂ || ಸುಲಭದಿಂದೆ
ಶ್ರೀನಿವಾನಾಕೈಸೇರಿದನೂ || ೮ || ತುಂಡಾಶಟ ನೇರಿಗೆ ತಮ್ಮಾ | ಗಂಡಸರಿ
ದ್ವಿಲ್ಲವೇನೆ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾ ಬಯಸಲೂ || ಈವನು ಅಂಥಾ ಭಂಡಾನೆ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲೂ || ೯ || ಅನ್ನಾಲಂಕಾರ ಅಂಬರ | ವನ್ನು ನಾವೆಂತೂ
ಜರಿದೆವೊ | ಘನ್ನಘಾತಕೇರು ನಮ್ಮಂತೆ || ಆಗಲೇ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣಬೇ
ಡವೆ ಕಾಂತೇ || ೧೦ || ಮಿನಾಕ್ಷೀರಾ ಕೂಡದಂತೆ | ತಾನು ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ
ನಮ್ಮಾ | ಧ್ಯಾನದಿಂಥೋಗಾದೆಯಲ್ಲಿಗೇ || ಬಾರಲೆ ನಮ್ಮಾ | ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠ್ಮಾಲನು ಇಲ್ಲಿಗೇ || ೧೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೪. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ತಾಳಲಾರಿನೆನೀರೆ ಕರತಾರೇ | ತಾಳಲಾರಿನೆನೀರೆ ಕರತಾರೆ ಹರಿಯಾ |
ಕೇಳಿ ಯನ್ನಯ ಮಾತು, ನಡಿ ಈಗ ತ್ವರಿಯಾ || ನಾಳೆ ಬಾಹುವೆನೆಂದು
ಬಹು ಬಹುಪರಿಯಾ | ಹೇಳೂವಬಿಡದಿರು ಮೂಲೋಕ ಧೊರಿಯಾ
|| ಪಲ್ಲ || ನಾಕು ಮೊಗನ ಪಿತ ಶ್ರಿದೇವಿ ವರನಾ | ನಾಕಾರು ಕಂಧರ
ದಸುರ ಸಂಹರನಾ || ನಾಕು ಹತ್ತು ಭೂವನುಳ್ಳ ಉದರನಾ | ನಾಕು ವೇ
ದನ ಮಂದರವನಿ ಉದ್ಧರನಾ || ೧ || ಕುಸುಮ ಬಾಣನವೈರಿ ಶುಕಮುನಿ
ಪಿತನಾ | ಕುಸುಮ ತಂದವನ, ತನ್ಮಗ ಬಲುಹಿತನಾ || ಕುಸುಮಲೋಚನ
ನಂದಗೋವನ ಸುತನಾ | ಕುಸುಮದ ತರುಸತಿಗಿತ್ತ ಅಚ್ಯುತನಾ || ೨ ||
ನಗ ಮುರಿದೆ ಮಳರ ಶಾವ ಕಳದನಾ | ನಗ ರಕ್ಷಿಸಿದವಗೆ ಬಹಳೊಲಿದ
ವನಾ || ನಗ ಪೊತ್ತು ಗೋಕುಲ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವನಾ | ನಗ ಶತ್ರು ಅನುಡ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರ್ದಲನಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೫. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ರಂಗಾ | ಬಿಟ್ಟುಹೋದಾ ನೋಡಿದೆನ್ನಾ | ಮೊಟ್ಟ
ಮೊದಲಿಗೇ ತಿಳಿಯಾದೆ | ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗಮಾಡಿದೇವೆನ್ನಾ || ವಲ್ಲ || ಆನ್ನ
ಉದಕಾನಡಿಯಾವನ್ನಾ | ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾವು ಶಯನಾದೀ || ಬಣ್ಣದೊನ್ನಾ
ಭೂಷಣಗಾ | ಳನ್ನು ದೇಹಾಬಯಸಾವನ್ನಾ || ೧ || ಗಂಧಲೇವನ್ಯಾತ
ಕಮ್ಮಾ | ಮಂದರ ಧರನಗಲೀದಾ || ವಂದು ನಿಮಿಷವು ಯುಗದಂತೆ | ಇಂದಿ
ಲಿಂದಾ ತೋರುವದೆಮಗೇ || ೨ || ಗಂಡರೂ ಬೈದಾರಲ್ಲವ್ವ | ಕಂಡವರೇ
ನಂಬುವರೋ || ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾನೆಚ್ಚೀ | ಕೊಂಡು ಬೈಲಿಗೆ ಬಿದ್ದವನ್ನಾ
|| ೩ || ಆರೂ ಕಂಡಿದ್ದಾರೊ ಆವಾ | ದಾರಿಲೇ ಹೋದಾನೊ ಕೃಷ್ಣಾ ||
ನಾರೆರು ನಾವೆಲ್ಲರು ಕೂಡೀ | ದೂರ ಹುಡುಕಿ ಬಾಹುವನನ್ನಾ || ೪ ||
ಶ್ರೀಶಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ || ಎಸೂಗಾವದವೂ ಹೋದಾರೂ || ಲೇಸೆ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ
ಹೋಗುವ | ದೋಷಾರಹಿತಾ ತಾನೇ ದೊರೆನಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾ
ರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೬. ಪದ, ರಾಗ-ಸುರಟಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ರಂಗ ಹೋದಾನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ | ನೊಂಚಿಸೀ ಮಾರಗೊಪ್ಪಿಸೀ | ಅಂಗನೆ
ನಾನೆಂತು ಬದುಕೂವಾ || ರಂಗ ಹೋದನಲ್ಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಸಖಿನಮ್ಮಾ ಹಿರಿ
ಯರೆಷ್ಟು, ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ || ಸುಖಬಟ್ಟವೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸಾಗಿ
ಹೋದನಲ್ಲಿ || ಧಿಕ್ಕು ನಮ್ಮ ಪಾಪದಿಂದಾ ಶೋಕ ಬಡುವದು ಸದ್ಯಾ | ಲಕ್ಕು
ಮಿಶನಗಲಿ ಈಗಾ || ೧ || ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದೊಳಾರಾ | ಕ್ರೀಡಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆವೊ |
ಮಂದರಾದ್ರಿಧರಯರವಾದಾ || ಮುಂದೆ ವಂದುಪಾಯಾವಿಲ್ಲಾ ಹರಿಯಂ
ದಾರನಕರವಾ | ಮಂದಿಗೊಂತು ಮೊಗದೋರೂವಾ || ೨ || ಅಕ್ಕ ಕೇಳಿ
ಅಜ್ಜತಾನು ನಿಮ್ಮೊಳಗೊಂತು ಯಿದ್ದಾನೊ | ಮಕ್ಕಳಾಣಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಾ ||
ದಕ್ಕಿದಂತಿದ್ದಾ ನಾನೊಂದಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದವಳಲ್ಲಾ | ರಕ್ಕಾ ಮಾಡುಬಹು
ದೇನೆ ಹೀಗೆ || ೩ || ತಂಗಿ ಕೇಳಿದ್ಯಾ ನಿನ್ನಂತೆಲ್ಲರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತಾ | ಮಂಗಳೇ
ಶಾನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನಾ || ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಾಗುಡಿ ಎಂತಿಲ್ಲೀಹೃದೇನೊ ಹೋಗೂವಾ
ಕು | ರಂಗಾ ಸೇತ್ರಿಯರ್ಯಾ ಹುಡುಕುತಾ || ೪ || ಅಮ್ಮಾ ನಾವು ಮೊದ
ಲೀಗೆ | ಅಬಲೀಯರು ಒಮ್ಮಿಂದಾ | ವಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಗೊಂತಾ ಮೊದಲೇ ||
ಸುಮ್ಮನೆ ಸಹವಾಸಕೊಬ್ಬಾಪುರುಷಾರಿಲ್ಲದೆ ಇದು | ಸಮ್ಮತಾವೆ ನಮ್ಮ
ಸ್ತೋಮಕ್ಕೆ || ೫ || ಘಟ್ಟಿಯದೀ ನಿನ್ನದವ್ವಾ | ಪ್ರಾಣದಾಸೀ ಮಾಡು
ವದಾ | ಕೃಷ್ಣ ಹೋದಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಳೇವೆ || ಮುಟ್ಟಲರೀಯವು ಹುಲಿ ಸಿಂಹಾ
ಗಳರಣ್ಯದಿ ಪಾ | ಪಿಷ್ಟ ನಾರೆಂದೂ ನಮ್ಮನಾ || ೬ || ಪುತ್ರಾಶೋಕತಾಳದೆ
ವಶಿಷ್ಠವಾಸಕ ಜಲಮೊಕ್ಕಾ | ಗೋತ್ರದಿಂದ ಪತನವಾಗ್ಯುಳಿದಾ || ಮಿತ್ರ
ಆವಾವಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದನೂ ಭೋಗೀಸದೆ | ಗಾತ್ರ ನಾಶವಾಗುವದುಂಟೇ
|| ೭ || ಹೆಣ್ಣುಸ್ತೋಮಗಳಿರಾ ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಾ ಗಂಡರೇನು | ಅನ್ನದೀರೆ
ಮನಿಯಾ ಹೊಂದೀರಿ || ಪನ್ನಗಶಯನನ ಪಾದಕಾಣದೀರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ
ವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡೊದೆ ಸತ್ಯಾ || ೮ || ಎಂಥ ಮಾತಿದೂ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ
ಕಾಣದಾಲೆ | ನಿಂತೆನೆಂಬೋರಾರೀ ಊರೊಳು || ಕಂತುಸಿತ ಹೋದ ದಾರಿ
ಯಾವದೊ ಹುಡುಕೂತಾಹೋಗು | ವಂತೆ ಮಾಡಿರೆಮ್ಮ ಈ ಕ್ಷಣ || ೯ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೭. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಹ್ಯಾಂಗೆ ಮಾಡಲೆಮ್ಮ ರಂಗಾ ಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ || ಈಗ ಬರುಧೀ
ನೆಂದು ಹೇಳಿ | ಬ್ಯಾಗ ಹೋದಾ ಹೇಳೆ ಬುದ್ಧೀ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದಿರವೆಂಬೊ
ದುಬ್ಯಾಸರಿಟ್ಟ ತನ್ನದಕಾ | ವೆಂದರೊಲ್ಲಾದಮ್ಮ ಜೀವಾ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳತನಕಾ ||
ಇಂದಿರೇಶನ ಪಾದ ಧ್ಯಾನಾ | ದಿಂದ ಮೊಗ್ಗಾಲೋಳು ಮೊಲಿಯಾ | ಕಂದ
ವ್ವಂಬಲ ಜರಿದೇ ಆರೆನಂದರೂ ಆನವಲ್ಲರ್ಯಾಕೇ || ೧ || ಇದ್ದ ಕಾಲಕೆ
ಅತ್ತಿಅತ್ತಿಗಿ ಗಂಡಮ್ಮದುನರಾ | ಸದ್ದು ತಪ್ಪಿಸೋದರೊಳಗೆ ಬಟ್ಟವೇ
ಘೋರಾ || ಮದ್ದೈದಲ್ಲೊಮ್ಮಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ಯದ್ದ ಮಧುರಾಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು |
ಬುದ್ಧಿವಂತಾರಾದರು ನಾವೆ | ಕದ್ದಕಳ್ಳೇರಾದಿವೆಲ್ಲ || ೨ || ಮಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ರಾಣಿಯಿಟ್ಟದು ಜ್ಞಾ ಪಕಿರದೇನೇ | ಧೀರ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಗೆ ದಾರಿಕೊಡ
ರೇನೇ || ನಾರಿಯರ ವಶವಾದನೇನೊ | ತೋರದು ಮತಿ ಜಾಣೆ ಯಮುನಾ |
ತೀರಕನ್ನಾ ಹೋಗುವನಲ್ಲೆ | ದಾರಿಯಲಿ ಬಾಹೋರ ಕೇಳುವ || ೩ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೮. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಕೃಷ್ಣ ಹೋಗಿಹ ದಾರಿದಾಧೀತೇ | ಹ್ಯಾಂಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೇ | ಮಧುರಿ
ಎಷ್ಟು ಯಿದ್ದೀತೇ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ಲೋಕ || ದುಗ್ಧ ತರುವ ಗೋಪಾಲಕನೆ ಆವಲ್ಲಿ
ಪೋವ | ಕೃದ್ಧಖಳಹ ಶ್ರೀಪಾ | ಕೇಳು ಎಮ್ಮಯ ಪ್ರಳಾವಾ || ಸದ್ಯಮದನ
ಬನ್ನಾಬಡಿಸುವಾ ಶಳದು ಚಾಪಾ | ಮಧ್ವವತಿಯು ಹೋದಾಕಾರಣಾ ವಿರಹ
ತಾಪಾ || ೧ || ಪದ || ತಂಗಿ ನೋಡಿರೆ ಮುಂದೆ ವಾಯಸಾ | ಎರಳಿಯು
ಯೇಸಾ | ಮಿಕ್ಕ ಶಕುನದಲೇಸಾ | ಹಂಗಳೆಡಬಲ ಪೋಪದೂ | ಜನ
ಬಾಹದು | ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದಿಹದೂ || ರಂಗ ಹೋದನೆ ಎಂದು ಕೇಳೀರೆ
ನಾಚಬ್ಯಾಡೀರೆ | ನಗವೇರಿ ನೋಡಿರೆ | ಭಂಗವಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಸುಖವೆಲ್ಲಾ |
ಇಂದಿರಾನಲ್ಲಾ | ಘಾತನಾಡಿದಕುಲ್ಲಾ || ೨ || ಶ್ಲೋಕ || ಅಕ್ಕ ಹರಿಯ
ಪಾದಾ | ಅಹುದೆ ನೋಡಿನನು ಆದಾ | ರಕ್ಕರವೆಮಗಿಂಗಾ | ನಿಲ್ಲಧೋಗು
ವದು ಮೋದಾ || ಘಕ್ಕನೆ ರಥದಿಂದಾ ಇಳಿದು ಇದ್ದಾನೆ ಮಾಧವ ಕ್ರೂರ

ಸತಿಸೂದಾ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟಿದವೇಧಾ || ೩ || ಪದ || ಅವನ ಹೆಸರು ಮತ್ತೆ
ಕೊಳಬೇಕೆ | ವಾಪಿಯನಬೇಕೆ | ಹೆಣ್ಣುಜನ್ಮವು ಸಾಕೇ | ತನಕದಿ ಅನಿ
ರುದ್ಧನೊಳು ನಾವು | ಸ್ನೇಹ ಬೆರದೆವೂ | ಈಗ ಬಯಲ ಬಿದ್ದೇವೂ || ಭುವ
ನೇಶನಂಘ್ರಿ ಪ್ರಮಾಣವಾ | ಬಲ್ಲಿರೇನವ್ವಾ | ಈ ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ಆವಾ |
ಕವಿಮೂಢಜನ ಪೋಗಿ ಬರುವದೋ | ಹೆಜ್ಜೆ ಆರದೋ | ದುರ್ಲಭವು
ದೊರಕುವದೂ || ೪ || ಶ್ಲೋಕ || ಮುಂದೆ ಕಾಣೆನೊ ಬಿಳುಪು ಎನಾಧಿ
ತವ್ವಾ | ಇಂದಿರೇಶಾ ವಾಮನನೆ ಆಧಾನೆಯವ್ವಾ || ಚಂದ್ರಾವದನೆ ಒಬ್ಬ
ವಳು ಪೋಗುವದು ಧಾವಾ | ತೆಂದು ಜರಿಯದೇ ಹಿಂದೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಬರುವಾ
|| ೫ || ಪದ || ಸ್ವಾಮಿಯ ತೇರಿನ ಕಲಸಿದೆ ನಿಜವಾಗಿದೇ | ನಮ್ಮ ಸುದ
ತಿಯು ಹೋದೆ | ನೇ ಮುಂದಕ್ಕೊಂದರೆ ಬಿಡಳಲ್ಲಾ | ನಿಂತಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ | ಈ
ಕ್ಷಣಕೆ ಕಂಡೆವಲ್ಲಾ || ಭಾಮಿನಿಯರೆ ನಾವು ವಂದಾಗೀ | ಆ ಪಾಪಿಯ
ನೀಗಿ | ನಾವು ಅಚ್ಚುತ ಸಾಗೀ | ಶ್ರೀಮದಗೋಕುಲಕಿಂದು ಹೋಗೋಣಾ |
ಕ್ರೀಡಿ ಮಾಡೋಣಾ | ಆನಂದಾಬ್ಬ ಈನೋಣಾ || ೬ || ಶ್ಲೋಕ || ಧರಿಯಾಕೆ
ಕ್ಷೀಣಿಸಿಹದು ವೆಗಳವಾಗೀ ಸ್ಥಳದಲೀ | ಸುರವತಿ ಕುಳತಿದ್ದಾಶಂದನಾ ಹೋದ
ಗಾಲೀ || ಭರವಿದು ನಿಜವಮ್ಮಾ ಈಗ ರವಿಜಾತಟಯಲೀ | ಯರ ಕೊಳು
ತಿಹ ಬ್ಯಾಗಾ ಕಾಲುಮಾಡೊನೆ ಕೇಳೀ || ೭ || ಪದ || ಚೂತವೃಕ್ಷವೆ ಸಂಕ
ರಷಣನ್ನಾ ಕಂಡ್ಯಾ ಪೋಪನ್ನಾ | ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಾರೆ ನಿನ್ನಾ | ಖ್ಯಾತಿಯಾಗು
ವದೆನುಗನುಗಾಲಾ | ಅಶ್ವತ್ಥತಾಳಾ | ವಟುರಂಭಗೋಪಾಲಾ || ನಾಥನ
ಪಥದೊಳು ಕಂಡೀರ್ಯಾ | ಆಗ ಯಿದ್ದೀರ್ಯಾ | ನಮ್ಮ ಕುರುಹು ಬಲ್ಲಿರ್ಯಾ |
ವಾತೇಶನಂಗಾಸಂಗದವರೂ | ನಾವು ಹದಿನಾರು ಹತ್ತುನೂರು ನಾರಿ
ಯರೂ || ೮ || ಶ್ಲೋಕ || ಎಲ ಮರುಳೆ ಅಬಲಿಗಳಿರ್ಯಾ | ಮರಗಳಾಡುವವೆ
ಮಾತಾ | ನಳಿನನಯನ ಯಿಂಥಾ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದನೆ ಧಾತಾ || ತಿಳಿದು
ಬರಿಯಲಿಲ್ಲಾವೇನು ಫಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತಾ | ಘಳಿಗಿ ಅಗಲದಂಥಾ | ರಮಣ
ಆರಲ್ಲಿ ಬೆರತಾ || ೯ || ಪದ || ಲೋಕದೊಳಗೆ ಜಾರತನವನ್ನೂ ಮಾಡಧಾ
ರೇನೂ | ಬಿಡುವರೆ ವಲ್ಲಭರನೂ | ಕೂಕ ಬುದ್ಧಿಯವರು ನಾವೆಲ್ಲಾ | ಇದು
ಭರವಲ್ಲಾ | ವಗತನ ಬಿಟ್ಟುನಲ್ಲಾ || ರ್ಯಾಕೆ ಕೋಪಿಸುವಂತೆ ಈ ಪರೀ |

ಮಾಡಿದಿವೆನಾರೀ | ಈಗ ಬಂತಲ್ಲೆ ಸೂರೀ | ಮಾಕಾಂತ ಹೋದಲ್ಲ ಜಲ
ಹುಟ್ಟಾ | ಬ್ಯಾಡವಕ್ಕಾಟಾ | ಮಾಡಿದನು ನಮ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟಾ || ೧೦ || ಶ್ಲೋಕ ||
ಈಗಿನ ಬುದ್ಧಿ ಮುಂಚೆ ವಬ್ಬಳೀಘುಟ್ಟಲಿಲ್ಲಾ | ಆಗ ಪಾಲಾಜ್ಯದಧಿಯೂ |
ಕದ್ದರೂ ಕದಿಯಲಿಲ್ಲಾ || ನಾಗವರದನೆಂದೂ | ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಬುವಿರಿ ಎಲ್ಲಾ |
ಭಾಗೀರಥಿಸಿತಾ ಎಲ್ಲಿಹಾನೀಗ ಕಳ್ಳಾ || ೧೧ || ಪದ || ತಿಳಿದು ತಿಳಿದಾ
ರಣ್ಯ ಬದ್ಧೀವೆ | ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋದೆವೆ | ಮೊಗವೆಂತು ತೋರೆವೆ | ಬಲು
ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಬಾಳಿವಿಗೇಡೂ | ನಮ್ಮನು ಕಾಡೂ | ತಿಹರವಿಜಾನು
ನೋಡೂ || ಬಲಿದ್ವಂಸಿ ಹೋದರೆ ತುಚ್ಛವಾ | ಮಾಡಿ ಸ್ನೇಹವಾ | ಸಂಪಾ
ದಿಸಲಿಲ್ಲೆ ಧಾವಾ | ರೊಳಗೆ ಇಲ್ಲಿಗ ಬರಬಹುದೇ | ಕೇಡು ವಂದೊಂದೆ |
ಪರಿಪರಿ ಉಂಟು ಬಾಧೇ || ೧೨ || ಶ್ಲೋಕ || ಬೊಮ್ಮಾಕಾಮನ ಆಣೆಕೊ
ಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾತ್ರಾ | ಅಮ್ಮಾ ಬಾರದೆ | ನಿಲ್ಲನೆ ಪಾರ್ಥಮಿತ್ರಾ || ಕರ್ಮಾವೀ
ಗಲೆ ಪೋವನಲ್ಲಾ ಪತತ್ರಾ | ಜನ್ಮಾವಾದರೆ ಅಯ್ಯೊ ಕಮಲಾಕಳತ್ರಾ
|| ೧೩ || ಪದ || ಆಣೆಲ್ಲಿದಮ್ಮ ಗೋವಿಂದಗೆ | ಕೇಶವನ ಬಗೆ | ಬಲ್ಲೆವೆ
ಲ್ಲಾರು ಈಗೆ | ನಾನಿರ್ವಣೇಶಗೆ ಹೊಸ ಗುಣಾ | ಬಂತೆಗೀರ್ವಾಣಾ |
ವಂದ್ಯ ಎಂದಿಗೂ ಹೀನಾ || ಆ ನಗರವಿಲ್ಲಿಗೆ ದೂರವೋ | ಸಮೀಪವೋ |
ನದಿಯೊಳಗೆ ದಾಟವೋ | ಭಾನುಸಖಾನನೆ ಕೂಗಿದಾ | ರಾರು ಕೇಳಿದ್ಯಾ |
ಪ್ರಾಯ ಆದಾನು ಶ್ರೀದಾ || ೧೪ || ಶ್ಲೋಕ || ಸಖೀ ವೋಡಿಹೋಗಲ್ಕೊಗಗಳತಿ
ಮಾತ್ರಾ | ಶಕಟಾಂತಕಾನಂದ ಗೋಪನ್ನಪುತ್ರಾ || ಮುಖಾ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಬುವಾ | ಈ ಚರಿತ್ರಾ | ಸುಖದಿಂದಲಿ ಕೇಳುವಾನೀಲಗಾತ್ರಾ || ೧೫ ||
|| ಪದ || ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸಿಗುವಾ | ದೇವರದೇವಾ | ಹೊತ್ತು
ಹೋಯಿತಲ್ಲವ್ವಾ | ಇಲ್ಲೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಸಲೊಳೂ | ದಣಿದೆವು ಕಾಲು |
ನೋವುಗೊಂದಾವು ಬಲೂ || ಮಲ್ಲಾರಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲಿವೆ ನೋಡಿ | ವಂದನಿಯು
ಮಾಡಿ | ಊರು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೂಡಿ | ಅಲ್ಲಂಗನಿಯ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಲ್ಲಿ |
ಪಾದರಜದಲ್ಲಿ | ದೇಹ ಹೊರಳಿಸಿರಲ್ಲಿ || ೧೬ || ಶ್ಲೋಕ || ಮಾರನಾಕಾಟ
ಶಾಂತೀ | ಆಗುವಾದಾರಿ ಕಾಣಾ | ಬಾರದೆಮಗೆ ಇನ್ನೆಂತು ಉಳಿಧೀತು
ಪ್ರಾಣಾ || ಭಾರೀಭಾರಿಗೆ ಮರಿಯದೂ ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಾ | ನಾರಾಯಣನು

ಮುರಿದನು ನಮ್ಮ ಗೋಣಾ || ೧೭ || ಮುಟ್ಟಮಧ್ಯಾನ್ತವು ಆಯಿತು ದೇಹ
ಬಳಲಿತು | ಕತ್ತಲಿಲ್ಲೇ ಅಧೀತು | ಮುಟ್ಟುವನಡೆರೆ ಗೋಕುಲಕನ್ನಾ |
ನಮ್ಮವರನ್ನಾ | ಸಂವದಿಸುವನೆ ಅನ್ನಾ || ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯ ವಂದುತಿಲಾಂಶಾ |
ನೆನಿಸದೆ ಕ್ಲೇಶಾ | ವನ್ನು ಕಳೆವ ಪ್ರಾಣೇಶಾ | ವಿಠಲ ತಾನೇವೆ ಬಂಧಾನು |
ನಮ್ಮ ಕೂಡ್ಯಾನು | ಅಲ್ಲೆ ತಡದು ನಿಲ್ಲಾನಾ || ೧೮ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣ
ಮಸ್ತು ||

೧೫೯. ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಏಕತಾಳ).

ರಂಗ ಬಂದನಂತಲ್ಲೇ | ಸಖಿ-ರಂಗ ಬಂದನಂತಲ್ಲೆ || ಖಳನಿಗಿತ
ತಿಳಿದಿಲ್ಲಲ್ಲೆ || ಎಲ್ಲ || ಶ್ರೀರಮಣನ ಪಾದಾಬ್ಜದಲಿ | ಅ | ಕ್ರೂರಗೆ ಅತಿಭಕ್ತು
ತೆಲ್ಲ || ಕ್ರೂರನ ಮತಿ ಹೀಗೆಂದನಿರುದ್ಧಗೆ | ಪೂರುತಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲಲ್ಲೇ || ಸಖಿ || ೧ ||
ಅತಿಹಿತರು ಬೇಡೆನದಲೆ | ಗೋಪಿಕ | ಸತಿಯರು ಕಳಸಿಹರಲ್ಲೇ || ಪತಿ
ತೋದ್ಧಾರನ ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕುವರು | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಬಹುಧಿಟ್ಟರಲ್ಲೆ || ಸಖಿ
|| ೨ || ವಾರಿಜ ಬೈಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಂತಿದಾ | ನಾರಿಯರಿಗಾಗಿದದಲ್ಲೆ || ಜಾರತನನ
ಮಾದಿದರೆಂದಾಡುವ | ಧೀರರು ಕೊಲ್ಲುತಿಹರಲ್ಲೇ || ೩ || ಇಂದಿರೆ ಅರಸನ
ಎಂದಿಗೆ ಕಂಡೆವೋ | ಎಂದು ದೇವೆ ಆಯಿತಲ್ಲೇ || ಇಂದುವದನ ಇಂದೀ
ಊರಿಗೆ ಹರಿ | ಬಂದರು ಬರದಂತಲ್ಲೇ || ೪ || ಅನುದಿನ ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಗವು
ಬೇಕೆಂದು | ನೆನೆನೆನಸುತಿದ್ದೇವಲ್ಲೆ || ಮನಸಿಜ ಜನಕಾಲಿಂಗಿಸಿದಂದದಿ | ಕನ
ಸಿದು ಕಂಡೆನಲ್ಲೇ || ೫ || ಆ ಗುರುತಿ ಯಶೋದೇಗೆ ಎರಗಲು ಜಯ | ವಾಗೆಂಧ
ರಸಿಹಳಲ್ಲೇ || ನಾಗಗಮನೆ ಹೆತ್ತವರ ಹರಕೆಸುತ | ಗಾಗುವದು ನಿಜವಲ್ಲೇ
|| ೬ || ಸೃಷ್ಟಾದಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತೃನೆಂದು ಶ್ರುತಿ | ಕೃಷ್ಣನ ಪೊಗಳುವದಿಲ್ಲೇ ||
ದೃಷ್ಟಿಸೆ ಕಂಸನತರಿವುದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೇ ಗರಿದಲ್ಲೆ || ಸಖಿ || ೭ ||

೧೬೦. ಸದ, ರಾಗ-ಲಾವಣ್ಯಾಟ (ಏಕತಾಳ).

ಇಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಬಿಲ್ಲು | ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಕಲ್ಲು | ಹಾಕೆಲ್ಲಿಗ್ಯೋಡಧಿರೆಲಾ ||
ಲೋಕೆಲ್ಲ ನಡುಗೋದು | ಈ ಕೆಲಸೆಲ್ಲಿದು | ಯಾಕೆಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲಧಿಯಲಾ
|| ೧ || ನಾರದಮುನಿ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿದಂದದಿ | ಪೋರನ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಲಾ ||

ನಾರದಮುನಿ ಬಲು ಶೂರನೇ, ತಿಳಿಯದೆ | ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಲಾ || ೨ ||
 ಶಿವನಾರಾಧನಿ | ಜವದಿಂದ ಮಾಡಿಹೆ | ಭುವನದಿ ಸೋಲಿಲ್ಲೆಲಾ || ಭವ
 ನೊರಪೆಲ್ಲಾ | ಸವಿಗಡಿಸಿದನೂ | ಇವಗ್ಯಾರೆದಿರಿಲ್ಲೆಲಾ || ೩ || ಮಿಂಚುವ
 ಮುತ್ತಿನ | ಗೊಂಚಲ ಕೊಡುವೆನು | ವಂಚನೆ ಮಾಡಬೆಡ್ರೆಲಾ || ಚಂಚಲ
 ರಾದೆವು | ಮಿಂಚುವ ಮುತ್ತಿನ | ಗೊಂಚಲ ಸುಡಬೇಕೆಲಾ || ೪ || ಸೃಷ್ಟಿ
 ಯೊಳಗೆ ಬಹು | ದಿಟ್ಟಬಂಟರೆಂ | ದಿಟ್ಟಹೆ ನಿಮ್ಮನೆಲಾ || ಬೆಟ್ಟದಂಧ ಗಜ |
 ಕುಟ್ಟಿದ ಮಲ್ಲರ | ದೃಷ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲೆನೆಲಾ || ೫ || ಉಮ್ಮಳಿಗ್ರಾಮವ | ಸಮ್ಮಾಸಿ
 ಕೊಡುವೆನು | ಹಮ್ಮಾಲಿ ಕೊಲ್ಲಬೇರ್ರೆಲಾ || ಉಮ್ಮಳಿಯಲ್ಲದು | ಮುಮ್ಮಳಿ
 ಜೀವಕೆ | ನಮ್ಮೇನ್ನೋಡಗಾಣೆಲಾ || ೬ || ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು ಬ | ಲ್ ಭೀತಿ
 ಗೊಂಡು ಹೀಗ್ಯಾತಕೆ ನಿಂತೀರೆಲಾ || ಜೋತಿರೂಪನಾ | ಯೀತಜಾಕ್ಷಿಯ |
 ನೀತೆರದು ನೋಡಲಾ || ೭ || ಕಟ್ಟ ರೂವದಿಂ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರುವ | ಕೃಷ್ಣನು
 ಇವನ್ಯಾರೆಲಾ || ಶ್ರಿಸ್ತಿಪ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿನನೂ | ಕುಟ್ಟುವ ನಿನ್ನೀಗೆಲಾ
 || ೮ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೬೧. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಆಟತಾಳ).

ಮಾರಿ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲನೇ | ಕೂಗಿ | ಮಾರಿಕರಕೊಂಡ ಕಂಸನು
 ತಾನೇ || ಎಲ್ಲ || ಸೂಗಸಿಂದಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಸಿ ವೈತಿರಲುವ |
 ಸ್ತ್ರಗಳ ಕಂಡೆ ಮಗುವು ಕೂಡು ಎನಲೂ || ಜಗದೇಶನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಮನ್ನಿಸ
 ದಿರೆ | ಅಗಸಾನಿಭವ ಕೊಂದರಿವೆ ಸೂರಿ ಮಾಡುತ || ೧ || ಗೋಪಾಲ
 ರಾಮರ ಸಹಿತ ಮುದದಿ ಮಧು | ರಾಪುರ ಪೊಗಲು ಅಲ್ಲಿಹ ಜನರೂ || ಶ್ರೀ
 ಪತಿಯನು ನೋಡಲ್ಪಾರಾರ ಮನಸೆಂತೂ | ಆ ವರಿ ತೋರುತ ರಾಜಪಂಥಾ
 ನಾದಿ || ೨ || ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿಲಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು | ಕೊಬ್ಬಿದ ಗಜ
 ವನ್ನು ಮೇಲ್ಬಿಡಲೂ || ಅಬ್ಬರಿಸುತ ಸೀಳಿ, ದಂತ, ರಾಮನು ತಾನು | ಇಬ್ಬರು
 ಹೊತ್ತು ರಕ್ತಾಂಕಿತರಾಗುತ || ೩ || ಕಂಡರು ಚಾಣೂರ ಮುಷ್ಟಿಕಮಲ್ಲಿದು |
 ಭಂಡೆಲೆ ನಮಗೇನು ಗತಿ ಎನ್ನುತಾ || ಮಂಡಲದೊಳು ಮಾರಿದವರೆಂಬ
 ಹಮ್ಮಾಗೆ | ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತರೂ || ೪ || ಬಲ್ಲಷ್ಟು ಯುದ್ಧವ

ಬಡದಾಡಕೊಳಲೆಂದು | ಕಲ್ಲಂತೆ ನಿಂತನು ನೋಯದಲೆ || ಬಲ್ಲಿದಕ್ಷಣ
ಮಾತ್ರಕಿಬ್ಬರ ಕೊಂದ್ಯಮ | ನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿದ ದುರ್ಜಯಿಗಳನು || ೫ ||
ಆರಾರಿಗೊಂದಿಗೊಳಗಾಗ ಬೇಡೆಂದು ದ್ವಾರದೊಳಿಟ್ಟದ್ದ ತಿವನ ಬಿಲ್ಲಾ || ಆರಾ
ಧಿಸುತಲಿರೆ ಕಂಡು ಲೀಲೆಯಲಿಂದ | ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿ ನಡೆತರುತ್ತಿದ್ದನು
|| ೬ || ಗಂಧವ ಹಚ್ಚಿ ಕುಬುಜಿ ತಿದ್ದಲಾಕ್ಷಣ | ತಂದುಕೊಟ್ಟರು ಮಾಲೆ ಕನ್ನ
ಡಿಯಾ || ಛಂದಾದಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸುವರು | ಮಂದೆಲ್ಲ ನಮನಮೊ
ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬುವರೂ || ೭ || ಚಂಡಂತೆ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಊರೊಳು |
ದಿಂಡಿಕ್ಕಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಹು ಖಳರಾ || ಚಂಡಿಕೆಗಳ ಹಿಡಿಧಿದಿದು ಸರ್ವರ
ಪ್ರಾಣ | ಕೊಂಡು ಹಾರುತ್ತ ಪೋಗಿ ಮಾವನ ಮನಿ ಪೊಕ್ಕ || ೮ || ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ
ಎಂದು ಮಂಚಿಕೆ ಎರಾಲು | ಬಿಟ್ಟೆನೇ ನಿನ್ನಾಡಗಿದರೆನುತಾ || ಮುಷ್ಟಿಲಿ ಗುದ್ದಿ
ಕಂಸನ ಕೊಂದು ಪ್ರಾಣೇಶಾ | ವಿಠಲ ದೇವಕಿಯರ ಬಂದಿ ಬಡಿಸಿದ || ೯ ||

(೨೩). ಶ್ರೀ ದೇವರ ವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವ ಪದಗಳು.

೧೬೨. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಎನು ನೋಡುತ್ತ ನೀ ವರಕೆ ಮಗಳಾ | ಹೀನವಳಿತೆನ್ನದಲೆ ತ್ವರದಿ
ಜಲನಿಧಿಯೂ || ವಲ್ಲ || ಕವ್ವು ರೂಪವು ಇವನ ನೆಲಿ ಒಬ್ಬರರಿಯರೂ |
ಸರ್ವಶಯನನು ತಿರುದುಕೊಂಡು ತಿಂಬಾ || ಮುಪ್ಪಿನವ ಇವ ಹುಟ್ಟಿದದುನಾರು
ಬಲ್ಲವರು | ತಪ್ಪಿಕೊಟ್ಟನೆ ಎಲ್ಲರನು ಜರಿದು ಹೀಂಗೇ || ೧ || ಕದ್ದು ಪೊಟ್ಟಿಯ
ಪೊರವ | ಯಂಜಲೆನ್ನದೆ ತಿಂಬ | ಹದ್ದನೇರುವ ಅಡವಿಯೊಳು ಚರಿಸುವಾ ||
ಬುದ್ಧಿಹೀನರ ತೆರದಿ ಹಡದವಳ ತಿರ ಕಡಿದ | ಸದ್ಯ ವಸನವ ಕಳದು ಬತ್ತ
ಲಿರುವವಗೇ || ೨ || ಹೇಸಿಕಿಲ್ಲದೆ ಕರಳ ಮಾಲಿಕೆಯ ಹಾಕಿದನು | ದೋಷ
ಕಂಜನು ಜಾರತನನ ಮಾಳ್ವಾ || ಣಾಸನಂದದಿ ಬಲಿಯ ಮನಿಯ ಬಾಗಿಲ
ಕಾಯ್ತು | ಆ ಸನ್ಯಾಸಾಚಿ ತೇರಿಗೆ ಸೂತನಾದವಗೆ || ೩ || ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಅಂಬರನ
ಕೊಂಡು ಮರನೇರುವನು | ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ತಾನೆ ಹತಗೈಸುವಾ || ಮಂಣನೂ

ಬೆಂಕಿಯನು ತಿಂಬ ವಾವಿಯನರಿಯು, | ತನ್ನ ಪುತ್ರರಿಗೆ, ತನ್ನಯ ಮಕ್ಕಳಿತ್ತ
ವಗೆ || ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಲ್ಲಿಹವಿಂಥ ಸುಗುಣಗಳು | ತಾನೊಂದು ಪೂರ್ತಿ
ತಿಳಿಯನು ಸಮುದ್ರಾ || ಶ್ರೀ ನಾರಿಯನು ಕೊಟ್ಟ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯೊ ಅಧವ |
ಎನು ವೃತ ಸೇವಿಸಿದ್ದಳೊ ಕಮಲಮಂದಿರಿಯು || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ
ಮಸ್ತು ||

೧೬೩. ಪದ, ರಾಗ--ಕಾಂಬೋಧಿ (ಏಕತಾಳ).

ವರುಣಗೂ ನಾರಾಯಣಗು ನೆಂಟಿತನ ಮಾಡುವದಕೆ | ಸರಿಯೆ
ಸಂದೇಹವೇನು ಸಮ್ಮಾಸಿ ನೋಡೀ || ವಲ್ಲ || ಹೆಂಡಾರು ಬಹು ಮಂದಿ ಜಾರಾ
ಪುತ್ರನು ಒಬ್ಬ || ಪಂಡೀತ ಮಗನೊಬ್ಬ ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೧ || ವಂಶಾ
ವಂದೆ ಇಬ್ಬರದು ಛಲದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವಂಥಾ || ಕೂಸು ಪಾಲಿಸಿದಾರು ಸಮ
ನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೨ || ಸ್ಥೂಲಾವಿಗ್ರಹದವರು ಜಡಚೇತನಗಳಿಗೆ || ಅಲಯ
ವಾಗಿಹರು ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೩ || ಕನಕಾಭೂಮಿ ವಜ್ರದಾಹಾರಾ ಒಬ್ಬ
ಗೊಬ್ಬಗೆ || ವನಮಾಲಿ ವೈಜಯಂತಿ ಸಮನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೪ || ತುಳಸೀ
ಕೊಂಡೂ, ಕೋಪಿಸದಲೆವೇ ಹಿಗ್ಗಿದಾರು || ಕಲುಷಾ ವಿದೂರ ರೂಪ ಸಮಂ
|| ೫ || ದ್ವಾರಕ ಪಟ್ಟಣವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಾಲಿಸೀ || ಹಾರಾವ ಮಾಡಿದಾ
ರು ಸಮಂ || ೬ || ವೃದ್ಧಿಹ್ರಾಸಗಳಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನದಾಪೇಕ್ಷವಿಲ್ಲ || ನಿಬ್ರಶೂನ್ಯ
ರಾಗಿಹರು ಸಮಂ || ೭ || ಸರಸೀಜಾ ರೂಪ ಉಳ್ಳವರು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿ
ದಾರು || ಸುರರಾ ಮನೊಭಿಷ್ಟಿಯಾ ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೮ || ವಿಧಿಯಿಂದ
ಜನಿಸಿದಾರು ಜನರೇಗಸಂಹೃವಾಗಿ || ವದರುವರು ಇದರಿಂದ ಸಮನಲ್ಲಿ
ನೋಡಿ || ೯ || ನೂತನ ಯಜ್ಞೋಪವಿತಾವ ಧರಿಸುವರು ಪ್ರ || ಖ್ಯಾತಿ ವಸ್ತು
ಕೊಟ್ಟಾರು ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೧೦ || ದಾರಿ ತೋರಿದಾರು ವಾನರಾಗಳಿಗೆ
ಗುಂಜಿ || ಹಾರಾಯೀಸೂವರಿದು ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೧೧ || ವಾಸಾವಿ
ವರ್ಜಿತಾರು ದ್ವೇಷಿಗಳ ಶರೀರ || ನಾಶಾಗೈಸಿದರಿದು ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ
|| ೧೨ || ಶೋಧಿಸೀ ನೋಡಿದಾರೆ ಕರ್ದಾಮ ಜಾಲಯಳ || ಭ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ
ಕಾರಣರು ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೧೩ || ಧರಿಗಾನಂದಾವಿತ್ತಾರಾಲಂಕಾರವಾಗಿ
ಖಳರಾ || ತರಿದು ಭಾರವ ಕಳದು, ಸಮನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ || ೧೪ || ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಗೆ

ಮಾನನೀತಾನೀತಾಗುಹಾಗೆ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಾಲನು ಸಮವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿ
|| ೧೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೪. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಜಲಧಿ ತಕ್ಕದೊ ನಿನ್ನಳಿಯಗೂ ನಿನಗೂ | ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದಲಿ
ಪರಿಕ್ಷಿಯನು ಮಾಡಿದರೆ || ಜಲಧಿ ತಕ್ಕದೊ || ಪಲ್ಲ || ಮೊದಲೆ ತಿಳದಷ್ಟು
ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವಿ ವರ್ಣಿಸುವೆ | ತುದಿಗಂಡು ಬಲ್ಲಿನೇ ಅಧಮ ನಾನೂ || ಎದುರಿ
ಗಂಬುವದಾಡಿಕೊಂಡಬಗೆ ಬ್ಯಾರೆಲ್ಲೀ ಮುದದಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಕೇಳೊ
ರತ್ನಾಕರನೇ || ೧ || ನಿನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಹದು, ವಿಷವು, ಗುರುವಿನ ಪತ್ನಿ |
ಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ನಿನ್ನ ಮಗನೂ || ಘನ್ನತರಮಕರಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಪರಿ
ವಾರ | ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವೇಳಲಿ ಚರಿತ್ರ ಪಾರಾವಾರ || ೨ || ನಿನ ಒಡಲಿಗೆಷ್ಟಾದ
ರನ್ನ ಸಾಕನಿಸದೂ | ದಣೆದು ಬಂದವರಿಗಾಶ್ರಯವು ಕಾಣೇ || ಉಣಲಿಕ್ಕೆ
ಅನ್ನಂಬದೆಂಟನ ರಸದಂತೆ | ಘನವ್ಯಾತಿ ದೂರದಲಿ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಂತಿಹದು
|| ೩ || ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬಂದವರು, ಗ್ರಹಣ ವೈದ್ಯತಿ ವೇತೀ | ಪಾತದಲಿ ನಿನ
ದರುಶನಾಗಬೇಕೂ || ಭೂತ ಬಡದವರಂತ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ | ಘಾತಿಸಲಿ
ಬೇಕು ನೋಡಲ್ತೆ ಬಹು ಸೋಜಿಗವು || ೪ || ತುಳಿದದಕೆ ಹಿಗ್ಗಿದಿಯೋ ಬಹು
ಮಾನಿ ನೀನೆಲವೊ | ಲಲನಿ ಹಡದೇಳು ಶಿಶುಗಳ ಕೊಂದಳೂ || ಬಲುಭಂಟ
ಹಿರಿಯ ಮಗಗರಸುತನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ | ಇಳಿಯೊಳಗೆ ನೀ ಮಾಡಿದನ್ನಾಯ
ಕೆಣೆಯುಂಟೆ || ೫ || ಸತಿಸಂಗ ಬಿಡಲೊಲ್ಲಿ ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ | ಸುತಗೆ
ಕಡಿಮೆದರಿಂದೆ ಆದಿ ಹ್ಯಾಗೊ || ಪತಿವೃತಾನುಗಳಾದಳೊಂದೆ ಸುಗುಣದ
ರಿಂದೆ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳನವರತ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬಿ ಜನರಿಂದ || ೬ || ಜಾನಾತನಿಗೆ
ಇಹವು ಮುಖವು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು | ಆ ಮಧ್ಯೆ ಗಜಲವನದಂತೆ ವಂದೂ ||
ಭೂಮಿಯೊಳಗಾಶ್ಚರ್ಯ, ತಾನೆ ಮಕ್ಕಳ ವಡವ | ಈ ಮಗಳು ಬಹು ಸುಖವ
ಬಡುವಳಿನಿಂದಲ್ಲಿ || ೭ || ಬೆರಳುಚೀಪುವನೋಡು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ದಾನ | ಪುರುಷ
ಬದುಕುವ ಚೋರತನದಿ ಜಾರಾ || ತರುಣಿಯಾಗಿದ್ದ ನಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀ ಬಲ್ಲಿ |
ತುರುಗಾಟನ ಕೊಡಲಿ ಕೊಂಡಡವಿಯೊಳಗಿರುವ || ೮ || ಗುರುಸ್ವಾಮಿ

ಪಿತೃಹೃ ವಂಶದ್ರೋಹಿಗಳವನ | ಪರಿವಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾವನಾದಾ ||
 ಉರುಗಶಯನಂಜಾಧಿಪವಹನನೀಲಾಂಗ | ಅರಿತ ನೃಪ ಋಷಿಗಳೊಳ
 ಗೊಬ್ಬರಿಗ್ಗು ಮಗನಲ್ಲ || ೯ || ಕುಲಸೂತ್ರವಿಲ್ಲ ವಂದೇ ರೂಪನಲ್ಲ ನಿ | ಶ್ವಲ
 ನಲ್ಲವತಿ ಕರಿಣ ವಕ್ರವದನಾ || ಬಲುಕೋಪಿ ತಿರದುಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಬ್ಬರ
 ಕೊಂದ | ಅಲವ ಜಾರನು, ಬತ್ತಲಿರುವ, ಕಲಹಕೆ ಪ್ರೀಯ || ೧೦ || ಕೊ
 ಟ್ಪಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೀ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಸವತಿಯರು | ಎಷ್ಟೋ ಮಲಸುತರಿಹರದಕೆ ದಶ
 ಮಡೀ || ಸಿಟ್ಟಾಗ ಬ್ಯಾಡವನ ವಾರ್ತಿ ಕೇಳಲು ಜನರು | ಬಿಟ್ಟು ಸಂಸಾರ
 ವಂದಿಂದಿಗೊಲ್ಲದಿಹರೂ || ೧೧ || ನಿನ್ನ ಮಗಳವಗಿತ್ತವನ ಮಗಳ ಮದಿ
 ವ್ಯಾದಿ | ಕಸ್ಯವಿಕ್ರಯ ವರಸ್ಪರವೆನಿಸಿತೂ || ಇನ್ನೇಸೊ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ
 ನಡತಿಗಳು | ಅನ್ಯರಿದು ಕೇಳಿ ಭಜಿಸರೂ ಶುಧ್ಧ ಭಕುತಿಯಲೀ || ೧೨ ||
 ಏನಾದರೇನು ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಿಗೆ | ನೀನ ಗತಿ ನಿರ್ದೋಷ ವಸ್ತುವೆಂದೂ ||
 ಶ್ರೀನಳಿನ ಭವಮುಖರು ನಿತ್ಯ ವಂದಿಸುತಿಹರೂ | ನೀನವನ ಮಾವನಾದಿನ್ನು
 ಪೂಜಿತನಲ್ಲ || ೧೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೬೫. ಸುವ್ರಿಪದ. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪಿತಾಳ).

(ಶ್ರೀ ದೇವರ ಮದುವೆಯ ಒರಳು ಕಲ್ಲು ಪೂಜೆಯ ಪದ.)

ಜಯಹನುಮಂತ ಭೀಮ | ಜಯಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯ | ಜಯಭಾರ
 ತೀಶಾನಿದೋಷಾ || ನಿರ್ದೋಷ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸ | ಲಯನೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರೀಗರೆ
 ಗೂವೇ || ಸುವ್ರಿಸುವ್ರೀಸುವ್ರಾಲಾಲೆ || ಪಲ್ಲ || ಮುದದಿಂದಾ ಶ್ರೀಹರಿಯಾ |
 ಮದಿವಿಹಮ್ಮಾಕೊಂಡು ! ವದುಮಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲಾ | ವರಳೀಗೇ || ವರಳಿಗೆಕ್ಕಿ
 ಹಾಕಿ | ಪದ ಪಾಡಿದದನೂ ಬಣ್ಣೀವೇ || ೧ || ದೇವಕಿ ಯಶೋದೆ ಶ್ರೀ |
 ದೇವಭೂತೀ ಕೌಸಲ್ಯ ಸ | ತ್ಯವತಿ ನೀವೆಂಥ ಧನ್ಯರೇ || ಧನ್ಯಾರೆ ಪಡದು
 ಶ್ರೀ | ದೇವಶಗೆ ಮೊಲಿಯಾ ಕೊಡುವೀರಿ || ೨ || ಅಕ್ಷರಳೆ ಪರಮಾತ್ಮನ |
 ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ಮಂದಿರೆ | ಲಕ್ಷ್ಮಾಮಿದೇವಿ ಜಯಶೀಲೇ || ಜಯತೀಲೆ ಎಮ್ಮನೂ
 ಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಕಾಯೇ ವರವೀಯೇ || ೩ || ಅಚ್ಚಿನ್ನಭಕ್ತರು ನೀವಚ್ಚುತಗೆ

ಮುಕ್ತಿಯಾ | ತುಚ್ಛವೆಂಬುವಿರೆ ಸರಸ್ವತೀ || ಸರಸ್ವತಿ ಭಾರತಿ | ನಿಶ್ಚೈಸಿ
 ವರಳೇಗೊದಗೀರೆ || ೪ || ಅಕ್ಕಿ ಧಳಿಸಲಿಬಾರೆ | ಅಕ್ಕ ಸಾವರಣಿ ಶ್ರೀ |
 ರಕ್ಕಸಾವೈರೀ ಮದುವೀಗೇ || ಮದುವೀಗೆ ವಾರುಣಿ | ತಕ್ಕೊಳ್ಳೆ ಕೈಲಿ ಒನ
 ಕೀಯಾ || ೫ || ಕೂಸಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ ಆ ತಿವನೆ ಬರಲೆಂದು | ಪೋಷಿಸಿದೆ
 ದೇಹಾತಪಸಿದೆ || ತಪಸಿದೆ ಪಾರ್ವತಿ | ನೀ ಶೀಘ್ರ ಬಾರೇ ಒರಳೇಗೇ
 || ೬ || ಇಂದ್ರಕಾಮನಸತಿಯಾರಿಂದು ಬನ್ನಿರಿ ನಮ್ಮ | ಮಂದರೋದ್ಧರನಾ
 ಮದುವೀಗೇ || ಮದುವೀಗೆ ವರಳಕ್ಕಿ | ಭಂದದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ ಧಳಿಸೀರೇ || ೭ ||
 ಶತರೂಪಿನೀ ಪ್ರೀಯ ವೃತ ಮೊದಲಾದವರನ್ನ | ಪತಿಯಿಂದ ವಡದಾ ಅವ
 ನೀಯಾ || ಅವನೀಯ ಪಾಲಿಸಿದ | ಪತಿವೃತೀ ಒನಕೀ ಕೈಕೊಳ್ಳೇ || ೮ ||
 ದೇವರಂಗನಿಯರಿಗೆ ಸಾವಧಾನದಿ ಜ್ಞಾನ | ನೀವರದೆ ಎಂಥಾ ಗುಣವಂತೇ ||
 ಗುಣವಂತೆ ಕರುಣಾಳೆ | ಪ್ರಾವಹೀ ಪಿಡಿಯೇ ಒನಕೀಯಾ || ೯ || ಅರು
 ವತ್ತು ಮಕ್ಕಳನಾ ಹರುಷದಿಂದಲಿ ವಡದು | ವರನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಪ್ರಸೂತೀ ||
 ಪ್ರಸೂತಿ ನೀನು ಹಂದರದಮನಿಯೊಳೂ ಇರಬೇಕೂ || ೧೦ || ಗಂಗಾದೇವಿ
 ಯಂಥ ಇಂಗಿತಲ್ಲಳೆ ನೀನು | ಹಿಂಗಿಸಿದೆ ವಸುಗಳಪವಾದಾ || ಅವವಾದ
 ತ್ರಯ ಜಗ | ನೃಂಗಳೇ ಪಿಡಿಯೇ ಒನಕೀಯಾ || ೧೧ || ಆನಿರುದ್ಧಾಶ್ವಿನಿ
 ಚಂದ್ರ | ಇನಕಾಲಾಸುರಗುರು | ವನತಿಯರೆ ಉಳಿದಾನವಕೋಟೀ ||
 ನವಕೋಟಿ ಸುರರ ಮಾನಿನಿಯೇರು ಬಂದೂ ಧಳಿಸೀರೇ || ೧೨ || ಅನ್ಯರನ
 ಪಾಡಿದರೆ ಬನ್ನಬಡಿಸುವ ಯಮನು | ವನ್ನಜಾಂಬಕನಾಶುಭನಾಮಾ || ಶುಭ
 ನಾಮ ಪಾಡಿದರೆ | ಧನ್ಯರಿವರೆಂದೂ ಮೊಗಳೂವಾ || ೧೩ || ಈ ವ್ಯಾಳ್ಯದಲಿ
 ನೋಡಿ | ನಾವು ಧಳಿಸೀದಕ್ಕಿ ಪಾವನ್ನವಾಗೀ ತ್ವರದಿಂದಾ || ತ್ವರದಿಂದ ನಮ್ಮ
 ಶ್ರೀ | ಗೋವಿಂದನಶಾಸೀಗೊದಗಲೇ || ೧೪ || ಹೆಚ್ಚಿನಂಬರ ಉಟ್ಟು
 ಅಚ್ಚಿನಕುಪ್ಪುಸ ತೊಟ್ಟು | ಪಚ್ಚಾದಿರತ್ತಾಭರಣಿಟ್ಟು || ಇಟ್ಟು ಸುಸ್ವರಗೈದು |
 ಅಚ್ಚುತನ ಪಾಡೋರಿನಿತೆಂದೂ || ೧೫ || ಲಕ್ಕೂಮಿಪತಿಯಾಗಿ ಬಹು |
 ಮಕ್ಕಳನ ಪಡದಿದ್ದಿ | ಇಕ್ಕೊಳ್ಳೆ ಈಗಾ ಮದುವ್ಯಾಕೇ || ಯಾಕೊನತ
 ಠಾನಂದ | ಉಕ್ಕೀಸುವದಕೆ ರಚಿಸೀದ್ಯಾ || ೧೬ || ಎಂದಾಗೆದೊ ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದ
 ನಿನ್ನಾ ಮದುವಿ | ಹಿಂದಿನಾ ಬ್ರಹ್ಮರರಿತಿಲ್ಲಾ || ರರಿತಿಲ್ಲ ಅವಿಯೋಗಿ | ಎಂದು

ಕರಸುವಳು ಶೃತಿಯೋಳೂ || ೧೭ || ಶೀಲಿಸುಂದರಿ ನಿನ್ನ ಆಳಾಗಿ ಇರುವಳು |
 ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀನು ಸ್ವರಮಣಾ || ಸ್ವರಮಣನಾಗೆವಳ | ಮ್ಯಾಲೆ ಮದುವ್ಯಾ
 ಕೊ ಭಗವಂತಾ || ೧೮ || ಆರು ಮಹಿಷಿಯರು ಹದಿ | ನಾರು ಸಾವಿರ ಮ್ಯಾಲೆ |
 ನೂರು ನಾರಿಯರೂ ಬಹುಕಾಲಾ || ಬಹುಕಾಲ ಬಯಸಿದ್ದು ಪೂರೈಸಿ
 ಕೊಟ್ಟೋದಯಸಿಂಧೂ || ೧೯ || ವೇಧನೆಂಧಾಪುತ್ರ ವೇದನಂತಾಬಲ್ಲ |
 ವೋದುವಾನಿರುತಾನಿನ ಪೌತ್ರಾ || ಪೌತ್ರ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ | ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿ ಎಂದೂ
 ಕರಸುವ || ೨೦ || ಜಗವ ಪಾವನ ಮಾಳ್ವ ಮಗಳೆಂಥ ಗುಣವಂತಿ | ಅಗಣಿತ
 ಜ್ಞಾನವಂತಾರೋ || ಜ್ಞಾನವಂತರೊ ನಿನ್ನ | ಯುಗಳ ಸೊಸಿಯರೂ ವರ
 ಮಾತ್ಮಾ || ೨೧ || ಈ ವಸುಧೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ | ಅವ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ |
 ದೇವೇಶ ನಿನ್ನಾ ಸ್ಮರಿಸೋರೋ || ಸ್ಮರಿಸುವರೊ ನಿನ ಮದುವೀ | ಗಾಂವೀಗ
 ನಿನ್ನೇ ನೆನವೇವೋ || ೨೨ || ಅಕ್ಷೇಶಾ ಅಸಮಂಧಾ ಶುಕ್ಲಶೋಣಿತದೂರಾ |
 ಹಕ್ಲಾ ಸುರಾರೀ ದುರಿತಾರೀ || ದುರಿತಾರಿ ಅಸಮನಿ | ನ್ನೊಕ್ಕಾದ ವರಗಲೀ |
 ಇರಲಾರೀ || ೨೩ || ವೇದವೆಂಬದು ಬಿಟ್ಟು | ಭೂದಿವಿಜಾರಮರಾರು |
 ಮಾಧವನ ಗುಣವಾ ಪೊಗಳೂವಾ || ಪೊಗಳುವಾ ಸುಸ್ವರವಾ | ಶೋಧಿಸೀ
 ಕೆಳೂತಿರುವಾರೂ || ೨೪ || ಕಾಮಾದಿಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಸೋಮವರ ರಾಣಿ
 ಯರು | ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿವಹಾನಾಳೆಂದೂ || ನಾಳೆಂದರಿಷಿಣದಕ್ಕೇ | ಹೇಮಾ
 ಧರಿವಾಣಾಕ್ಕಿರಿಸೋರೂ || ೨೫ || ಜಯ ಮತ್ಸ್ಯಾಕೂರ್ಮಾಕಿಟ, ಜಯನರ
 ಸಿಂಹಾಪುಷಿಜ | ಜಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾ ಶ್ರೀ ಬುದ್ಧಾ | ಶ್ರೀ ಬುದ್ಧ ಕೆಲ್ವಿ
 ಜಯ | ಜಯ ದತ್ತಾತ್ರಯಾ ಶುಭಕಾರ್ಯಾ || ೨೬ || ಆನಂದಾದಿಂದ ಸುರ
 ಮಾನಿನಿಯಾರಾಡಿದ | ಈ ನುಡಿಯಾ ಪಾಡಿದವರಿಗೇ || ಅವರಿಗಿಹವರ
 ದಲ್ಲಿ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ ಒಲಿವೋನೂ || ೨೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೬. ಪದ, ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಆದಿತಾಳ).

(ದೇವರನ್ನು ಹಾಸಿಗೆ ಕರದ ಪದಗಳು.)

ವೇದ ಉದ್ಧರಿಸೀದಾ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರನೇ | ಅದಿತ್ಯಾರಿಗೊಲಿದಮೃತ
 ನೀಡಿದನೇ || ಮೇದಿನಿಯಾನುಪೊತ್ತ ವರಹವತಾರನೆ | ಆ ದೈತ್ಯನಳಿದು

ಪ್ರಲ್ಹಾದಗೊಲಿದನೇ | ಭೂದೇವಾರೂಪೀ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೧ || ಭೃಗು
ಕುಲೋದ್ಭವನೇ ಭೀಷ್ಮನ ಬೆಳಸಿದನೇ | ನಗಜರಮುಖನ ಕಾರ್ಮೂಕ ಮುರಿ
ದವನೇ || ಹಗೆಯನಳಿದು ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಘಳಿಸಿದನೆ | ಇಗಡದೈತ್ಯರ
ಬುದ್ಧಿ ಭೇದಮಾಡಿದನೇ || ಆಗಣಿತ ಮಹಿಮಾ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೨ || ಕುದ
ರೀ ಯೇರಿ ಕುಜನರಾಕುಲತರಿದವನೇ | ಬುಧರಗೋಸುಗ ಹತ್ತಾವತಾರ
ವಾದವನೇ || ಸುದರೂಶನ ಶಂಖಗದಜಲಜಧರನೇ | ವಿಧಿಪಿತ ಶ್ರೀರಮಣ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರೈಲನೆ | ಸುಧಿಗಡಲಾಲಯನೆ ಹಾಸಿಗೇಳು || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೭. ವದ, ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ಆದಿತಾಳ).

ವಾಸುಕಿ ಶಯನನೆ ವೆಂಕಟಗಿರಿ | ವಾಸನೆ ಯಜ್ಞಾದ್ಯವತಾರನೆ |
ಮೇಶಾನರಸಿಂಹಾ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೧ || ಬೊಮ್ಮಾಶಂಕರ ಮುಖವಂದಿತ |
ಸಮ್ಮಾರವಾಹನ ಗರುಡಧ್ವಜ | ಅಮ್ಮರೇಶಾನುಜ ಶ್ರೀ ಉಪೇಂದ್ರಾ ||
ಉಪೇಂದ್ರ ದಾನೋದರ ಹರಿ | ತಮ್ಮನಾತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೨ ||
ವಾಮನ ನಾರಾಯಣ ಆಚ್ಯುತ | ತಾಮಸಗುಣ ಜನಸಂಹಾರಕ | ಶ್ಯಾ
ಮಾಂಗಕೋಟಿ ರವಿತೇಜಾ || ರವಿತೇಜಾ ತ್ರೈಲೋಕದ ಗುರು | ಹೇಮಾಂಗದ
ವರದಾ || ೩ || ಜಬಜಾಕ್ಷನ ಕೌಂಸ್ತುಭಶೋಭಿತ | ಜಲನಿಧಿಶಯನನೆ ನರ
ಕಾಂತಕಾ | ಬಲಬಂಧಿಸಿದನ ವರತತ್ವಾ || ವರತತ್ವ ರವಿದರ ಗದಧರ |
ಫಲಗುಣನಾ ನಖನೇ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೪ || ಕನಕಾಂಬಕ ಕಶ್ಯಪುರಿಪುಹರಿ |
ಧನವತಿಮಿತ್ರನ ಭಯಬಿಡಿಸಿದ | ಇನಪುತ್ರಗೊಲಿದಾರಘವತೀ || ರಘುವತಿ
ಭಕ್ತಸುರತರೂ | ಮುಸಿಜಾಪಿತನೆ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೫ || ಶತಯಾಗನ ಗರ್ವ
ವಿಭಂಜನ | ಕ್ಷಿತಿವಂದಡಿ ಮಾಡಿದವನೇ | ಸುತನಲ್ಲ ವಾಲು ಕುಡಿದಾನೆ ||
ಕುಡಿದಾನೆ ರುಗ್ಮಣಿವಲ್ಲಭ | ವತಿ ತಾಪಾವನ್ನಾ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೬ ||
ಝಗಝಗಿಸುವ ಪೀತಾಂಬರ ದುಡಿ | ಗಿಗಳಿಂದಲಿ ಹೊನ್ನಡಧಾರದಿ |
ಮಿಗಿಲಾದ ವೈಜಯಂತೀ ವನಮಾಲೀ || ವನಮಾಲಿ ಕೊರಲೊಳಗೊಪ್ಪನ |
ಜಗದೇಶ ಕೃಷ್ಣಾ ಹಾಸಿಗೇಳೂ || ೭ || ಗಂಗೆಯ ಚರಣದಿ ಪಡದಿಹ

ಬಹು | ಮಂಗಳಮೂರುತಿ ಶ್ರೀವಾಮನ ಜಂಗುಳಿಹೆಣ್ಣುಗಳಾ ಒಲಿಸೂತಾ ||
 ಒಲಿಸೂತಾ ಚಿಂತಿಗಳೆಲ್ಲನು ಹಿಂಗಿಸುವಾ ದೇವಾ ಹಾಸೀಗೇಳೂ || ೭ ||
 ಧ್ರುವದ್ರೌಪದಿಯಸುರಜಪೋಷಕ | ಅವಿವೇಕ ದಶಮುಖವಿನಾಶಕಾ ||
 ಲವಣಾಸುರ ಕಂಸಾ ಮುರಾಧ್ವಂಸೀ || ಮುರಧ್ವಂಸಿ ಐದೊಂದಬಲೆರಾ |
 ಧನ ವಾಸುದೇವಾ ಹಾಸೀಗೇಳೂ || ೮ || ಕೇಶವ ಸತ್ರಾಯಣ ಸುತ ಪ್ರಾ |
 ಣೇಶವಿಠಲ ದಕ್ಷಿಣ ವಲ್ಲಭ | ದೋಷರಹಿತನೆ ಅನಿರುದ್ಧಾ || ಅನಿರುದ್ಧಾ
 ಭಾಗವತರಘು | ನಾಶಾವರಮಾತ್ಮಾ ಹಾಸೀಗೇಳೂ || ೯ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
 ಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೬೮. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಶೋಭಾನ ಪಾಂಡುರಂಗಗೆ | ಶೋಭನ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ ಶೋಭನ
 ಉಡುಪಿನಿಲಯಾಗೇ || ವಲ್ಲ || ಸುಮನಸರಾಷ್ಟ್ರವನ ವರಜ ಬಾ | ಕಮಲೆ
 ಸದನ ಮುಖಕಂಜರವಿ ಬಾ | ವಿಮಲಗುಣಾರ್ಣವ | ನೀಲಜಲದನಿಗಾತ್ರಾ
 ಬಾ || ವಾರಿಜನೇತ್ರಾ ಬಾ | ಮಂಗಳಸ್ತೋತ್ರಾ ಬಾ | ವಹನ ವತತ್ರಾ ಬಾ |
 ನತಜನಮಿತ್ರಾ ಬಾ ಹಾಸೀಯಾ ಜಗುಲೀಗೇ || ೧ || ಅಷ್ಟ ನಾಮ ಒಪ್ಪು
 ವನೇ ಬಾ | ದುಷ್ಟದಿತಿಮತ ಮದಹರಣಾ ಬಾ | ಮುಷ್ಟಿಕ ಪ್ರಮುಖಹ
 ಗೋವರ್ಧನಧರ ಕೃಷ್ಣಾ ಬಾ || ಹರಿಗತಕಷ್ಟಾ ಬಾ | ತ್ರಿಜಗಚ್ಛೇಷ್ಟಾ ಬಾ |
 ಅಕ್ಷರಜೇಷ್ಟಾ ಬಾ | ನಿರುತವಿಶಿಷ್ಟಾ ಬಾ | ಹಾಸಿಯಾ ಜಗುಲೀಯಾ || ೨ ||
 ಮಾತುಳಂಪುವನ ಅನಳ ಬಾ | ಶ್ವೇತವಹನ ರಥನಾರಧಿ ಬಾ || ಮಾತಿ ಶಿರ
 ಕಡಿದು, ಬಾಹುಜರೊರಸಿದನಾಧಾ ಬಾ || ಗೋಕುಲತ್ರಾತಾ ಬಾ | ಲೋಕೈಕ
 ದಾತಾ ಬಾ | ವಸುದೇವಜಾತಾ ಬಾ | ಸುವ್ರಖ್ಯಾತಾ ಬಾ | ಹಾಸೀಯಾ
 ಜಗುಲೀಗೆ || ೩ || ವಾಮನಕೇಶವ ಹಯಮುಖ ಬಾ | ಭೀಮಸಿಂಹತನಿಃ
 ಸೀಮಾ ಬಾ | ಕಾಮಿನಿಯರ ಚೈಲಹರಣ, ಋಷಿ, ರಣಭೀಮಾ ಬಾ || ದಶ
 ರಥರಾಮಾ ಬಾ | ಬಾಣವಿರಾಮಾ ಬಾ | ಅಜಮುಖನಾಮಾ ಬಾ | ಕೃಷ್ಣಾ
 ಪ್ರೇಮಾ ಬಾ | ಹಾಸೀಜಗುಲೀಗೇ || ೪ || ಕಂದರ್ಪಜನಕ ನರಹರಿ ಬಾ |
 ಅಂದಮೃತವ ತಂದವನೇ ಬಾ | ಮಂದೇತರಮುದ ಘಟಜಪ್ರಮುಖ ಮುನಿ

ವಂದ್ಯಾ ಬಾ || ಕಸ್ತುರಿಭಂದಾ ಬಾ | ದೇವಮುಕುಂದಾ ಬಾ | ಪೇವಕಿಕಂದಾ
ಬಾ | ಸದ್ಗುಣವೃಂದಾ ಬಾ | ಹಾಸೀಯಾ ಜಗುಲಿಗೇ || ೫ || ಕ್ಷಿತಿಧರಜನ
ಧರಸಖನೇ ಬಾ | ಅತುಳಮಹಿಮನೆ ಅಜಿತನೇ ಬಾ | ಸತಿಗಮರಸದನದ
ಕುಸುಮ ತಂದಚ್ಯುತನೇ ಬಾ || ಮೂರುತಿಸುತನೆ ಬಾ | ಲೋಕವಿತತನೆ ಬಾ |
ಪೂಜಿಗುಚಿತನೆ ಬಾ | ರಕ್ಷಣರತನೇ ಬಾ | ಹಾಸೀಯಾ ಜಗುಲಿಗೇ || ೬ ||
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲರಾಯಾ ಬಾ | ವೀಣಾಪಾಣೀಜನಕನೆ ಬಾ | ಮಾಣದೆ
ಭಕ್ತರ ಪೊರವೃತಿಹನೆ ಸತ್ರಾಣಾ ಬಾ || ಸತ್ಯಾಪ್ರಾಣಾ ಬಾ | ಶ್ರೀ ಪಾರೀಣಾ
ಬಾ | ನಿಜವಿಜ್ಞಾನಾ ಬಾ | ನಿತ್ಯಕಲ್ಯಾಣಾ ಬಾ | ಹಾಸೀಯಾ ಜಗುಲಿಗೆ
|| ೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೬೯. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ).

ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟುವ ಪದ.

ಶೋಭಾನ ಕಾನುಜನಕನಿಗೆ | ಶೋಭನ ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಲಕುಮಿಗೆ |
ಶೋಭಾನನೆನ್ನೀ ಬುಧರೆಲ್ಲಾ || ಪಲ್ಲ || ವಾಲಸಮುದ್ರವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೀ |
ಮೇಲಾದ ದ್ವಾರಕೆ ಗಂಡಿನ ಮನಿ | ಮೂಲೋಕದೊಳಗಿಹ ನಿಬ್ಬಣದವ |
ರೋಲಯ ಒದಗಿದಾರು ಶೋಭನೇ || ೧ || ಅಂಬರ ಭವ್ಯರ ರವಿಚಂದ್ರರು |
ಸಂಭ್ರಮತೋರಣಗಳು ಮದುವೀಗೆ | ಇಂಬಾದ ಮೇದಿನಿ ವರದಿಯ
ಶ್ಯಾಲಿ | ಹೊಂಬಣ್ಣನ ಗಿರಿಜಗುಲಿ || ೨ || ಆ ಮಹಾ ಸುರರಂಗನಿಯರು
ಬಹ | ಳಾ ಮುದದಲಿ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಗೆ | ಶ್ರೀ ಮಾಯಾದೇವಿಗೆ | ಕಂಕಣ
ನೇಮಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದರೂ || ಶೋಭನ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೭೦. ಪದ, ರಾಗ-ರಂಕರಾಭರಣ (ಏಕತಾಳ).

ಶ್ರೀ ದೇವರ ಉಟೀಣ ಪದ

ಜಯತೂ ರುಗ್ಮಿಣಿಕಾಂತಾ | ಜಯತೂ ಕಂಸಕೃತಾಂತಾ | ಜಯ
ಜಯತೂ ಛೇಮಂತಾ | ಜಯನಿಶ್ಚಿಂತಾ || ಪಲ್ಲ || ಏಳರಾಬಾಧಿಗೆ ಭೂಮಿ |
ಲಲನೇ ಗೋರೂಪದಲಿ | ನಳಿನಾವೀರನಕೂಡಿ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಕೇಳಿ || ೧ ||
ತ್ರಿಗುಣಾ ವರ್ಜಿತವಾದಾ | ಯುಗವಂದೂನಾತ್ಮಕಧಾ | ಮಗಳಲ್ಲಿ ದ್ದಾ

ಉತ್ಸಹ ತೋರುವೆ ಜಗತಿಯೊಳೆಂದೂ || ೨ || ವಾರಿಧಿಯಾ ಮಧ್ಯದಲೀ |
 ದ್ವಾರಕಿಯಾ ವಿರಚಿಸೀ || ಕ್ರೂರಾ ಧೈರ್ಯರಗೆಲಿದು ರುಗ್ಮಣಿಯಾ ತಂದೂ
 || ೩ || ನಿತ್ಯದಲಿ ಅವಿಯೋಗಿ | ಸತ್ಯಾನಾದರು ಶ್ರೀಶಾ || ಮತ್ತೂ ಹಮ್ಮು
 ತಲೀವಿನಾಹ ಮನುಜಾರಂತೇ || ೪ || ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ನಿರ್ಜರರಾ | ಸುಮ್ಮ
 ನದಿ ಕರಿಸಾಲೂ || ನಮ್ಮೇಲೆ ಬಂದರು ತನ್ಮಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂಡೀ || ೫ ||
 ನಿತ್ಯಾನಂದಗೆ ಮದುವೀ | ಮತ್ತೆಲ್ಲೀದೀಗಮ್ಮಾ || ಮೊತ್ತಕೆ ಸಂತೋಷನ
 ಮಾಡಲು ರಚಿಸಿದನೀಗಾ || ೬ || ಆವಾವಾ ಕಾಲದಲೀ | ಆವಾ ಪುಣ್ಯದ
 ಫಲವೂ || ಆವಲ್ಲಿಂದೊದಗಿತೊ ಇಂದಿಗೆ ಬಹು ಮುದವೆಂದೂ || ೭ || ಸರ
 ಸ್ವತಿ ಭಾರತಿ ಶಚಿಯೂ | ಗಿರಿಜೆ ವಾರುಣಿಯು ಸೌ || ವರಣೀ ಗಂಗಾದಿ
 ಗಳೂ ಶುಭದಿನದಲ್ಲೀ || ೮ || ಗುರು ಆಜ್ಞಾದಲಿ ಕಲ್ಲೂ | ಒರಳೂ ಪೂಜೆಯ
 ಮಾಡೀ || ಸ್ವರಗೈದು ಪಾಡಿದರೆಲ್ಲರು ಸುವ್ವೀ ಎಂದೂ || ೯ || ಮರುತಾ
 ದೇವರು ಹರಿಯಾ | ಪುರವಾ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿದಾ || ಶರಫೀಜಾದಿತ್ಯರು ತೋರಣ
 ಕೊಪ್ಪಿದರಾಗಾ || ೧೦ || ಚಿತ್ರವೇದಿಕದಲ್ಲಿ | ಸಪ್ತಾ ನಾಹನ ಹರಿಯಾ ||
 ಮುತ್ತದೇರೆಲ್ಲರು ಕರದರು ಶೋಭಾನೆಂದೂ || ೧೧ || ಶಂಖಿಣಿ ವದ್ವಿನಿಯರು
 ವಸ್ತ್ರಾ | ಲಂಕರದಿಂ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿ ಅರಿಶನ || ಕಂಕಣಧಾರಗಳನು ಕಟ್ಟಿದರೂ
 ವೆಂಕಟಗಿಂದಿರಿಗೇ || ೧೨ || ಮಾಂಗಲ್ಯತುತೂ ನಾನೆ ನಂಬೀ | ಮಂಗಳ
 ತರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಾ || ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಸುಕರಿಮಣಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಗಳೆಗೀಶಾ
 || ೧೩ || ಬಳಿಕಾಲಾಜಾಹೋನಾ | ಗಳು ವಿಧ್ಯೋಕ್ತದಿ ಮಾಡಿ | ಜಲಜಾ
 ನಾಭನಿಗೆ ಭೂಮನ ಬಡಿಸಿದರಾಗಾ || ೧೪ || ಆ ತರುವಾಯದಲಿ ದೇ | ವಾ
 ತರುಣೀರೆಲ್ಲರೂ || ಸೂತನಕಾದಿಂದಲಿ ಬನ್ನಿರಿ ಊಟಣಿಗಿಂದೂ || ೧೫ ||
 ಸ್ಪರ್ಣದ ಬಟ್ಟಲದೊಳಗೇ | ಎಣೀ ಅರಿಶನವನು ಕಲಿಸೀ || ಚನ್ನಭಾರತಿ
 ಕರಿಸಿದಳಾನಂದಾದಿಂದಾ || ೧೬ || ಸೂರುತಿಸೀರಿ ಕೆಲರೂ | ಸಾರಾವಾಳೀ
 ಕೆಲರೂ || ಚ್ಯಾರು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಉಟ್ಟರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬ್ಯಾಗಾ || ೧೭ ||
 ಕಂಚುಕ ತೊಟ್ಟರು ಬಿಗಿದೂ | ಮಿಂಚುವ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಟ್ಟೂ || ಕುಂಚಿಗಿ ಬಾಲಕ
 ರನ್ನೂ ತನ್ಮಯ ಕೊಂಕಳೋಳಿಟ್ಟೂ || ೧೮ || ವರುಷಾಕಾಲದ ನದಿಯಂತೆ |
 ಹರು ಷುಬ್ಬ ಬಂದಾರೂ || ಸರಸೀಜಾಕ್ಷನು ರಮೆನಾಡುವ ಊಟಣಿ

ನೋಡಾ || ೧೯ || ಗಿರಿಜೆ ಬಟ್ಟಲು ಪಿಡಿದೂ | ಶಿರಿಯಾ ಮುಂದಕೆ ಕರದೂ ||
 ಸರುವೇಶಾಗೂಟಣಿ ನಾಡೆಂದರಿಶನ ಕೊಡಾಲೂ || ೨೦ || ತುಂಗಾವಿ ಕ್ರಮ
 ಹರಿಯೇ | ಶ್ರಿಂಗಾರಾಂಬುಧಿಯೇಕಾ || ಳಿಂಗನ ಮರ್ದಿಸಿದಂಥಾ ಕಾಲ್ಕೊಡು
 ಅರಿಶನ ಹಚ್ಚುವೇ || ೨೧ || ಒದಗಿದಾ ಖಳಗಂಜೇ | ಎದಿಗೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲ
 ದಲೇ || ಹದಿನೈಕೊಳವತ್ಯೊಂದ ಪದಕೊಡು ಅರಿತಿನ ಹಚ್ಚುವೇ || ೨೨ ||
 ಆ ಪಾರ್ಥನ ತೇರಿನ ಹಗ್ಗಾ | ನಿ ಪಿಡಿಯೆ ಕುದರಿ ಖುರಧೂಳೀ || ಲೇಪಿಸಿ
 ದಂಥಾ ಮುಖ ಕೊಡು ಅರಿಶನ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವೇ || ೨೩ || ಜನನೀಯಾ
 ಮೊಗನೋಡೂತಾ | ವಿನಯದಲಿಂಜುರುಜುರು ಮೆಲುತಾ || ಸ್ತನ ಪಿಡಿದಾಡಿದ
 ಕರ ಯುಗವನೆ ಕೊಡು ಗಂಧವ ಹಚ್ಚುವೇ || ೨೪ || ತುಂಬಿದಾ ಕಾಂಸ್ತುಭ
 ಕಾಂತೀ | ಗಿಂಬಾಗಿ ತೋರಿಸುವಾ || ಕಂಬೂ ಕಂಧರವನೆ ಕೊಡು ಪದ್ಮದ
 ಮಾಲಿಕೆ ಹಾಕುವೇ || ೨೫ || ಅಂದೀ ವರಿಯಿಂದರ್ಚಿಸೀ | ಹೊಂದೀ ಕುಳ್ಳಿರೆ
 ಗಿರಿಜೇ || ಮಂದಾರೋದ್ಧರ ಊಟಣಿ ನಾಡೇಳೆಂದಾಳೂ || ೨೬ || ಇಂದಿರೇ
 ಬಲುಸುಂದಾರ | ಚಂದೀರಾಸ್ಯನ್ನರಸೀ || ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮುಖವನು ಕೊಡು
 ಅರಿಶನ, ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವೇ || ೨೭ || ಮುನಿಸುಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗೀ | ಎನ
 ಬಯಸೀ ಕಣ್ಣಿನ ಅಂ || ಜನದಿಂ ವತ್ರವ ಬರದಿಹ ಕರಕೊಡು ಗಂಧವ
 ಹಚ್ಚುವೇ || ೨೮ || ಅರಸೂ ನೇಮಿಸಿದಂಥಾ | ಧೊರೆಗಳ ವಂಚಕಳೆಂಬಾ ||
 ಹರಲೀಯಾ ಹೊತ್ತಿಹ ಶಿರವನೆ ಕೊಡು ನಾ ನೂಸುಕ ಮುಡಿಸುವೇ || ೨೯ ||
 ವಾಕೀಕೊಟ್ಟು ಚೇಳು ಬೇಕೆಂದು ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಂತೇ || ಕಾಕು ಮಾತುಗ
 ಳಾಡೀ ಎನ್ನಿಂದಾಡಿಸಿಕೊಂಡೀ || ೩೦ || ಎನುತಾ ಗಂಧಾದಿಗಳೂ | ವನಿತಗೇ
 ಉವಚರಿಸೀ || ಅನಿಮಾಷೇಶನು ಕುಳಿತನು ಸಂತೋಷದಿ ಪೀರದಲೀ || ೩೧ ||
 ಅಂಬೂಜಾಕ್ಷನ ತೊಡಿಯಲ್ಲೇ | ಅಂಬೀಯಾ ಬರಿ ಎಂದೂ || ಜಗ | ದಂಬಿ
 ಯಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬರಸಿದರೆಲ್ಲರು ಕೂಡೀ || ೩೨ || ಬಂಧಕ ಶಕುತೀಯಾಲಿಂದಾ |
 ಇಂದಿರಿಯಾ ಮೋಹಿಪ ಗೋ | ವಿಂದಗೆ ಕಂಚುಕ ಗ್ರಂಥಿಯ ಬಿಚ್ಚೆಂದಾಡಿದ
 ರೆಲ್ಲಾ || ೩೩ || ಲೋಕವತೂ ಲೀಲಾಕೈವಲ್ಯಂ | ಶ್ರೀಕಾಂತಾನರರಂತೇ ||
 ತಾ ಕಂಚುಕ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟನು ಪದದಡಿ ನೀಕೊಳ್ಳೆಂದೂ || ೩೪ || ಸಖಮಹಿಮೆರಿ
 ಯದವಳು ನಿನ್ನಾ | ಅಕಳಂಕಡಿಗಳೆತ್ತುವಳೇ || ಸುಕರುಣದಲಿ ಕೊಡು

ಭೃತ್ಯಳಿಹಳು ನಿನಗೆಂದಳು ಗೌರೀ || ೩೫ || ಸರ್ಪ ಶಕಟ ಪೂತನಿ ಪ್ರಮುಖರ
ಭಯ | ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕಳದು ಬಹು ಮೆರದನಗೇ || ಉವ್ವಕ್ಕಿಗಳು ನಿವಾಳಿಸುತಿ
ಹರಿದು ಸೋಜಿಗವಲ್ಲೇ || ೩೬ || ಪೂಗೀಫಲತಾಂಬೂಲವನೂ | ಆಗೊರ
ಕನ್ನಿಕಿಗಳು ಮೆದ್ದೂ || ಈಗಿನ ಜನ ಮಾಡಿದ್ದ ತೆರ ಲೀಲಿಯ ಮಾಡಿದರಾಗಾ
|| ೩೭ || ವಾವಕನೆಲ್ಲವು ಉಂಬಾ | ತಾ ವರ್ಣಾಪಿಕಾರಾಗಹರೀ || ಅವನ
ಚಾರಿಯ ಫಲ ಭಕ್ತಿಸಿದವಗೀದೋಷಗಳುಂಟೇ || ೩೮ || ಯಿನಿತೂ ಸ್ತೋ
ತ್ರವ ಮಾಡೀ | ಅನಿಮಿಷರಾ ರಾಗೆಯರೂ || ಮಣಿಮುತ್ತಿನ ಆರುತಿ | ಎತ್ತಿ
ದರತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲ್ಲೇ || ೩೯ || ಉರುವತಿಯರು ನಲಿದಾಡುವರು |
ಸುರರು ಸುನುನ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವರೂ || ಮೊರಿಯಲು ದುಂದುಭಿ ನಭದಲಿ
ನಾರದಮುನಿ ಕುಣಿದಾಡುತಿರೇ || ೪೦ || ಮಂಗಳ ಝಷಕೂರ್ಮಕಿಟನರ
ಸಿಂಹಗೆ | ಮಂಗಳ ವಟುಭಾರ್ಗವದಾಶರಧಿಗೇ || ಮಂಗಳ ಕೃಷ್ಣಜನಜ
ಹಯವಹನಗೆ ಮಂಗಳ ಪದಗಳಿಗೇ || ೪೧ || ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿಗಳಲಿ ಬಹಳುಂ
ಟಾದದು | ನಾಶಕುತಿದ್ವೈಳಿದೇನೀಕಧಿ | ದೋಷಿರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದು
ಕೇತಕಿಯಂತೆ ಸುಜನರೂ || ೪೨ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಊಟಣಿವದವನು |
ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಕೇಳ್ವರಿಗೇ || ಎನು ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥವ ಕೊಡುವನು ಇಹ
ಪರದಲ್ಲಿ || ೪೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೭೧. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಉಡಿ ತುಂಬುವ ಪದ.

ಶೋಭನ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಗೆ ಇಂದಿರಿಗೇ | ಶೋಭನ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿನಿಲ
ಯಗಂಭೃಣಿಗೇ | ಶೋಭನ ಕೃಷ್ಣಗೆ ಭೀಷ್ಮಕುವರಿಗೇ | ಶೋಭನ ದಶರಥ
ರಾಮಜಾನಕಿಗೆ | ಶೋಭನವೆನ್ನೀ ಬುಧರೆಲ್ಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಜ್ಞಾನಿ ವತಿಷ್ಠಾ
ಮುಖ್ಯಾ ಋಷಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ | ವಾಣೀ ಭಾರತಿ ಗೌರಿ ಪ್ರಮುಖನಾರಿಯರೂ ||
ಕೋಣಿಯೊಳಗೆ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಾ | ಜಾನಕಿಗುಡೀಯಾ
ತುಂಬಿದ ಕಧಿಪದವನು | ಧೇನಿಸಿ ಪಾಡುವದು ಪ್ರತಿದಿನಾ || ೧ || ಸರಸ್ವತಿ
ಪಾರ್ವತಿ ಕೂಡಿ ಇಂದಿರಿಗೇ ಸರುವಾಭರಣ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿ ತನಕದಲೀ || ಇರಸೀ

ತಟ್ಟಿಯೊಳು ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ ಪ್ರವಾಳಾ | ಹರಿಗರ್ಪಿಸೀ ಮೂಲೋಕಾ
ಜನನಿಯ ಮುಂದಕೆ | ಕರದು ತುಂಬಿದಾರು ಉಡಿಯೊಳು || ೨ || ವಾರುಣೀ
ಸೌಪರಣೀ ದೇವಿಯರೊದಗೀ | ಸೂರುತಿ ಉಡುಸಿ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲೊಳಗೇ |
ನಾರಿಕೇಳದಾಳಿಂಬುನಿಂಬಿಕದಳಿಫಲಾ || ನಾರಾಯಣಗರ್ಪಿಸಿ ಉಡಿಯಾ
ತುಂಬಿದರು | ಮಾರಾಜನನೀಗೆ ಜಯವೆಂದೂ || ೩ || ಉತ್ತಮ ಶಚಿದೇವಿ |
ದಿವ್ಯಾಂಬರುಡಿಸೀ | ಕಿತ್ತಳೆ ಜಂಬು ದ್ರಾಕ್ಷ ಚೂತಫಲಗಳೂ || ಉತ್ತುತ್ತಿ
ತಾಂಬೂಲ ಪೂಗಿಫಲಗಳನ್ನೂ | ಸಪ್ತನಾಹನಗರ್ಪಿಸ್ಯಾದಿಯ ತಿಂಬಿದಳು |
ಸತ್ಯಾಭಾಮಿನಿಗೆ ಶುಭವೆಂದೂ || ೪ || ಧಿಟ್ಟಾಂತಕನ ರಾಣೀ ಚಿನ್ನದಾಂಬ
ರನಾ | ಧಟ್ಟಾನುಡಸಿ ನಾನಾ ಜಾತಿ ಪುಷ್ಪಗಳಾ || ಘಟ್ಟತಂಡೂಲ ಸಾವೀರ
ಹೊನ್ನು ಬೆರಸಿ ಉಡಿ | ಘಟ್ಟವ್ಯಾಗಿ ಬಿಗಿ ಎಂದು ತುಂಬಿದಳೂ | ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲಗರ್ಪಿಸುತಾ ಶುಭವೆಂದೂ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ವಿನಾಹ ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಪದಗಳು.

೧೭೨. ಒದ, ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಕರಿವರದಗೆ ಹರಿಯರ್ಥಾಂಗಿಗೆ | ಸುರರಂಗನಿಯರು ಬಹು ಹರು
ಷದಿ | ನೆರದು ಆರುತಿಯ ಬೆಳಗೀರೆ | ಶೋಭನವೇ || ಪಲ್ಲ || ರಾಮಗೆ ದಶ
ರಥನಂದಗೆ ಸು | ಧಾಮನ ಸಖಮಧುಮುರಭಂಜಗೇ || ಶ್ರೀಮಾಯಾ
ದೇವಿಗೆ ಹರುಷಾದಿ | ಹರುಷದಿ ಮುತ್ತಿನ ಆರುತಿ ಭಾಮಿನಿಯೇರೆಲ್ಲಾ ಬೆಳ
ಗೀರೆ || ೧ || ನಾರಾಯಣ ಅಚ್ಯುತ ಕೃಷ್ಣಗೇ | ಪಾರಶರನಾಸುತ ವ್ಯಾ
ಸಗೇ | ಕ್ಷಿರಾಬ್ಧಿಸುತಿಗೆ ಹಿತದಿಂದಾ || ಹಿತದಿಂದ ಹನಳದ ಆರುತಿ | ನಾರಿ
ಯರು ತಂದು ಬೆಳಗೀರೆ || ೨ || ಕೇಶನಗೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಶ್ರೀ | ವಾಸುಕಿ
ಶಯನಗೆ ಅನಿರುದ್ಧಗೇ | ದೋಷವಿರಹಿತೆ ಲಕುಮಿಗೆ || ಲಕುಮಿದೇವಿಗೆ
ಆರುತಿಯನು | ಭೇಶಾಮುಖಿಯರು ಬೆಳಗೀರೆ || ೩ || ಗಂಗೆಯ ಪಡದಿಹ
ಗೋವಿಂದಗೇ | ಅಂಗಜ ಜನಕಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮಗೆ | ಮಂಗಳದೇವಿಗೆ

ಸೊಗಸೀಲಿ || ಸೊಗಸೀಲಿ ಮಾಣಿಕದಾರುತಿ | ಅಂಗನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗೀರೆ
 || ೪ || ಜಂಗನು ಜಡದೋಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿಹಗೇ | ರಂಗಗೆ ಸುತ್ರಿಧಾಮಗೆ
 ವರದಗೇ | ಇಂಗೀತಜ್ಞಳಿಗೆ ಜಯಂತೀಗೆ | ಜಯಂತೀಗೆ ರತ್ನದಾರುತಿ |
 ಹೆಂಗಳೆರೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೫ || ವಾರಿಧಿ ಆರೊಂದು ಘನೋದಕ | ಮಾರುತ
 ವಿಪ್ರನ ಬಾಲಕರನು | ತೋರಿಸಿದವಗೆ ಇಂದಿರಿಗೆ || ಇಂದಿರಿಗೆ ಮಾಣಿಕ
 ದಾರುತಿ | ನೀರಜಾಕ್ಷಿಯರು ಬೆಳಗೀರೆ || ೬ || ದಾಮೋದರ ಸ್ರಾಣೇಶವಿಠ
 ಲಗೆ | ರಾಮನ ಅನುಜಗೆ ಜಗನ್ಮಾತಿಗೇ | ಹೇಮಾಮಯವಾದಾ ಹರಿ
 ನಾಣಾ || ಹರಿವಾಣದೊಳು ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿ | ಪ್ರೇಮದಲಿ ತಂದು ಬೆಳಗೀರೆ
 || ೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೭೩. ಪದ, ರಾಗ-ಸಾನೇರಿ (ಆದಿತಾಳ).

ವಾಸೂಕಿಶಯನ ಅಶೋಕ ಪರಾಕೂ | ವಾಸುದೇವಾನಿರುದ್ಧ ಶ್ರೀ
 ಕೃಷ್ಣ ಪರಾಕೂ || ನಾಸಿರನಾನುದ ಹರಿಯೆ ಪರಾಕೂ | ದೋಷರಹಿತ ರಘು
 ಪತಿಯೆ ಪರಾಕೆಂದು ಮೀಸಲಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೧ || ವೃಂದಾವನ
 ದೊಳಗಿಹನೆ ಪರಾಕೂ | ತಂದಿತಾಯ್ಕಳ ಬಡಿಸಿದನೆ ಪರಾಕೂ || ಸಿಂಧುರ
 ವರದ ಗೋವಾಲ ಪರಾಕೂ | ತಿಂಧುಶಯನ ವದ್ತನಾಭ ಪರಾಕೆಂದು || ಭಂದ
 ದಲಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೨ || ಸತ್ಯಾಭಾವಿರುಗ್ಮಿಣಿರಮಣಾ ಪರಾಕೂ |
 ಮುತ್ಯಗ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟದವನೆ ಪರಾಕೂ || ಭಕ್ತಪೋಷಕ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆ ಪರಾಕೂ |
 ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಹೃಷಿಕೇಶ ಪರಾಕೆಂದು | ಮುತ್ತಿನಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೩ ||
 ಮಾಧವ ಖರ ದೂಷಣಾರಿ ಪರಾಕೂ | ಬಾದರಾಯಣ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪರಾಕೂ ||
 ಯಾದವರೊಳು ಪುಟ್ಟಿದನೆ ಪರಾಕೂ || ನೇದ ಉದ್ಧರ ಮತ್ಸ್ಯರಾಪಿ ಪರಾ
 ಕೆಂದು | ನೋದದಲಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೪ || ಇಂದ್ರಬಲಿಯನುಂಡಾ
 ಧೀರ ಪರಾಕೂ | ಕಂದಗೊಲಿದ ನರಸಿಂಹ ಪರಾಕೂ | ನಂದನಂದನ ಶೌರಿ
 ಪರಾಕೂ || ಮಂದರ ಪರ್ವತಧರನೆ ಪರಾಕೆಂದು | ಕುಂದಣಿದಾರುತಿಯಾ
 ಬೆಳಗೀರೆ || ೫ || ಜಟ್ಟೀರ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದವನೆ ಪರಾಕೂ | ದುಷ್ಟ ಕಂಸನ
 ತರಿದವನೆ ಪರಾಕೂ || ಕೆಟ್ಟಾಜಾಮಿಳಗೊಲಿದವನೆ ಪರಾಕೂ | ಅಷ್ಟ ಲೋ

ಕನ ಸಲಹುವನೆ ಪರಾಕೆಂದು | ತಟ್ಟಿಯೊಳಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೬ ||
ಮಾರನಯ್ಯಾ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ವರಾಕೂ | ನೀರಜಾಂಬಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಪರಾಕೂ || ದ್ವಾರಕಿನಿಲಯ ಮುರಾರಿ ಪರಾಕೂ | ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಸುತಿಯ ವಲ್ಲ
ಭನೆ ಪರಾಕೆಂದು | ನಾರಿಯರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೭೪. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಮಂಗಳ ರಾಘವ ಜಾನಕಿಗೆ ಮಂಗಳ ಕೃಷ್ಣಗೆ ರುಗ್ಮಣಿಗೇ || ಮಂಗಳ
ಖುಷಭ ಜಯಂತಿಗೇ || ಶೋಭಾನೆ || ವಲ್ಲ || ವೃಂದಾವನವತಿ ಕೇಶವಗೆ |
ಮಂದರಧರ ನಾರಾಯಣಗೇ | ಇಂದ್ರಕೃತ್ಯಪರಿಹರ ಮಾಧವ | ಗೋವಿಂದ
ನಿಗೇ || ಸಾಗರನಂದನಿಗೇ | ದೈತ್ಯನಿಕ್ರಂದನಿಗೇ | ಅಂಡಜಶೃಂದನಿಗಾರು
ಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೧ || ವಿಷ್ಣುಮಧುರಿವುತ್ರಿ ವಿಕ್ರಮಗೇ | ಶ್ರೀಷ್ಠಿ
ವನಾಮನ ಶ್ರೀಧರಗೇ || ದುಷ್ಟಮದ ಹೃಷಿಕೇಶ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸುಖರೂಪಗೇ ||
ದೇವೋತ್ಕೃಷ್ಟಗಳಿಗೇ | ಕನಕೋಸನುಟ್ಟಗಳಿಗೇ | ವಿಧಿಗೂರಕೂಟ್ಟಿಗಳಿಗಾರುತೀ
ಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೨ || ಕಂಜನಾಭ ದಾಮೋದರಗೆ | ಕಂಜವರದ ಸಂಕರುಷ
ಣಗೆ | ಕುಂಜರಪಾಲಕ ವಾಸುದೇವ ವಿಷಭುಂಜನಿಗೇ || ನಿತ್ಯನಿರಂಜನಿಗೇ |
ಖಳಕುಲಭಂಜನಿಗೇ | ಕುಮತ್ಯಾಂಧಾಂಜನಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೩ ||
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗೆ ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ | ಸಿದ್ಧರೋದಿಯ ವರುಷೋತ್ತಮಗೆ | ಶುಧ್ಧ
ಆಧೋಕ್ಷಜ ನಾರತಿಂಹ ಶ್ರೀ ಬುದ್ಧನಿಗೇ || ಸರ್ವದ ಇದ್ದಗಳಿಗೇ | ದೋಷ
ಅಬದ್ಧಗಳಿಗೇ | ಕುಸುತನಗೆದ್ದಗಳಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೪ || ತಂದೆ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೇ | ವಂದ್ಯಾಚ್ಯುತ ಜನಾರ್ದನಿಗೇ || ಇಂದ್ರಪ್ರಕಾಶ
ಉಪೇಂದ್ರಗೆ ಹರಿಯದು ನಂದನಗೇ || ಭಾಗ್ಯದ ಇಂದಿರಿಗೇ | ಜಗಕತಿ
ಸುಂದರಿಗೇ | ಸರಸಿಜಮಂದಿರಿಗಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೭೫. ಪದ, ರಾಗ-ಚೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ || ವಲ್ಲ || ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನಗೆ |
ಕೌಂಸ್ತುಭ ಸುಭಾಷಣಗೆ | ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ರುಗ್ಮಣೀರಮಣಗೇ || ಭಾವಜ

ಪಿತಗೆ ಮಂದರಗಿರಿ ಧರಿಸಿದವನಿಗೆ | ಮಾಂವನಳಿದವನಿಗೆ ಮಧು ಹಿಂಸಕನಿಗೆ || ೧ || ನೀಲಾಂಬುದಾಭಗೆ ಸತ್ಯಭಾಮಿಪತಿಗೆ | ಫಾಲಾಕ್ಷಸಖಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ || ವಾಲಯ ಸುರರಿಗಮ್ಮತ ಉಣಿಸಿದವನಿಗೆ | ಕಾಳಿಂಗ ಮರ್ದನಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ || ೨ || ಶಂಕರಾದಿ ಸಮಸ್ತ | ಅನಿಮಿಷಾರಾಧ್ಯನಿಗೆ | ಪಂಕಜೋದ್ಭವನ ಪಿತ ಶ್ರೀ ರಾಮನಿಗೆ || ಕಿಂಕರನ ರೀತಿಯಲಿ ನರನ ರಥವು ನಡಿಸಿದಗೆ | ವೆಂಕಟಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರೂಪನಿಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣ ಮಸ್ತು ||

೧೨೧. ಪದ, ರಾಗ-ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ (ನಿಕತಾಳ).

ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮಂಗಳಾ | ಘೋರ | ಪಾಪಾರಣ್ಯ ಧನಂಜಯಗೆ ಮಂಗಳ || ವಲ್ಲ || ಚಿಕ್ಕನನಾಗಿ ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿನೆಲಾ | ಕಿಕ್ಕಿ ತುಳಿದಂವಗೆ ಮಂಗಳಾ || ಸೊಕ್ಕಿದ ಜಾಂಬುನದಾಕ್ಷನ ಹುಡುಗುಟ್ಟಲೆ | ಅಕ್ಕ ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಾಡ್ಡಗೆ ಮಂಗಳಾ || ೧ || ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತಲಿ ಚಟಚಟ ಕಂಭ ದಿಂದ | ಒಡದು ಬಂದವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾ || ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ಶಾತ ಕುಂಭ ಕಶ್ಯಪುನಿನಾ | ಪಿಡಿದೊಡಲು ಬಗದವಗೆ ಮಂಗಳಾ || ೨ || ನುಡಿಯಲು ಜನನಿಯು ಕೇಳಿ ಪುರನ ಬಿಟ್ಟು ಅಡವಿಗೆ ಪೋದಂವಗೆ ಮಂಗಳಾ || ಮಡ ದೀಯಾಕೃತಿ ವೈದ ಸುರನ ಕೊಂದವನಿಗೆ | ಕಡಲಾಮಂದೀರನಿಗೆ ಶುಭ ಮಂಗಳಾ || ೩ || ಸಾಪಾಣಳಾದವಳ | ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ | ದೋಷರ ಹಿತನಿಗೆ ಮಂಗಳಾ || ಭೇಶಭಾಸ್ಕರ ಕೋಟತೇಜಹರಿಗೆ ಸ | ವೇಶ ಮು ರಾಂತಕಗೆ ಶುಭಮಂಗಳಾ || ೪ || ಶ್ರೀರಮಣ ಶ್ರೀಮಂತ ಪ್ರಾಣೇಶವಿದ್ಯಲ ನಿಗೆ | ವಾರೀಜನಯನಗೆ ಮಂಗಳಾ || ನಾರಾಯಣಗೆ ದಯಸಾಂದ್ರಗೆ ದಶ ಅವ | ತಾರ ಗೋವಿಂದ ವಾಮನಗೆ ಮಂಗಳಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೨೨. ಪದ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಜೋಗುಳ ಹಾಡು ತೊಟ್ಟಲ ಪದ.

ಜೋಜೋ ವೃಷ್ಟಿ ಕುಲಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರಾ | ಜೋಜೋ ಚಿತ್ಸುಖ ಬಲ ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ | ಜೋಜೋ ಭಕ್ತಾಘ ದೋಷಾಹಿವೀಂದ್ರಾ | ಜೋಜೋ ಅಸು

ರಾರಿ ಹರಿದಿವಿಜೆಂದ್ರಾ || ಪಲ್ಲ || ಮಧ್ಯಮನಾಬ್ಜ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸ |
ಶುದ್ಧಮಾತ್ಮಕ ಹೇಮ ನಿರ್ಮಿತ ತೊಟ್ಟಲ || ಮಧ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಹಿತ ಉಯ್ಯಾಲಿ
ಯನಾಡುವ | ಸಿದ್ಧಾರರಸ, ವೇದ ವೇದ್ಯ ಕೇಶವನೇ || ೧ || ತಿರಿ ವಿಧಿ ತಿವ
ಶಕ್ರ ರವಿಶತಿ ಮೊದಲಾದ | ಸುರರೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದಲಿ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ |
ಚರಣಕಮಲಕರ್ಪಿಸಿದ ರುಚಿನೋಳ್ವಂತೆ | ಜುರುಜುರುಂಗುಟ ಮೆಲುತಿಹ
ಮುದ್ದುಕೂಸೇ || ೨ || ಅನ್ನಾಜ ಪ್ರಣಾಜ್ಯ | ತಿವ ದಿವಿಜರ ಶಾಖ | ವನ್ನು
ಬೊಮ್ಮಾಂಡಾಖ್ಯ ಹರಿವಾಣದೂಳಗೇ || ಚನ್ನಾಗಿ ಲಲನಿಸಹಿತವಾಗಿ ಭುಂ
ಜಿಸಿ | ನುಣ್ಣಾನ ವಟವತ್ರಶಾಯಿಕ್ಯಪಾಂಗಾ || ೩ || ವೇ ದನಗೋದ್ಧಾರಿ
ಕೋಲನರಹರೀ | ಭೂದಾನ ಬೇಡ್ಡ ರೇಣುಕ ರಾವಣಾರೀ || ಯಾದವ ಪತಿ
ಬುದ್ಧ ವಾಜೀಯನೇರಿ | ಮೇದಿನಿಯಾಳ್ವ ಸುಜನರುಪಕಾರೀ || ೪ || ಮಾನಿ
ಮಾನಿದ ಬಕಶಕಟಾದಿ ಕಾಲಾವಿ | ತಾನ ನಂದನ ಕಾಳಿ | ಕುಂಜರಪಾಲಾ ||
ಭಾನುಶತಾಭ ಗೋಪಾಂಗನಲೋಲಾ | ಸ್ಥಾಣು ಸೋಹಿಸಿದಾ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇ
ಶವಿರಲಾ || ಜೋಜೋ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

(೨೪). ಬೋಧಪರ ಕೀರ್ತನಗಳು.

೧೭೮. ಪದ, ರಾಗ-ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಮನವೆ ಸ್ಮರಿಸೊ ಕಂಡ್ಯಾ ಹರಿಯಾ | ಶ್ರೀ ರಾ | ಗೃಣಿನಾಥಾ ಭಕತರ
ನೆಂದೆಂದು ಮರಿಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಮರುಳೆ ಕೇಳಿದನಾನವರತಾ | ಹಿಂದೆ |
ಯರಳಿ ಜನ್ಮನ ತಾಳಿ ಬಂದಾನಾ ಭರತಾ || ಧರವೆ ವಿಷಯಾವೇಕ್ಷನಿರುತಾ |
ನೀ ಎಚ್ಚರಿದು ಪೂಜಿಸೊ ತಾನೆ ವಲಿವಾ ಶ್ರೀ ಭರತಾ || ೧ || ಒಡಲು ನಿಶ್ಚಯ
ವೆನ್ನ ಬ್ಯಾಡೋ | ಧರ್ಮಾ | ತಡಿಯಾದೆ ಹಗಲಿರಳೆನ್ನದೆ ಪೂಡೋ | ಕಡು
ತ್ಯಾಗಿ ರವಿಜಾನ ನೋಡೋ | ಭೀಮಾ | ನುಡಿದಾ ಧರ್ಮಜಗಾದಾಲೋಚನೆ
ಮಾಡೋ || ೨ || ಕುಲಗುರು ಸುಖತೀರ್ಥರೆಂದೂ | ಸ್ವಷ್ಟಾ ತಿಳಿದು
ಪ್ರಾಣೇಶಾ ವಿರ್ಮಲನಂಘ್ರಿ ಪೊಂದೂ || ಹಲವು ದೋಷಾ ಪೋಪವು ಬೆಂದೂ ||

ಶಿರಿ | ನಿಲಯಾ ಕೊಡುವ | ನಿನ್ನಾಬಯಕೀಯ ತಂದೂ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಫಣಮಸ್ತು ||

೧೭೯. ಪದ, ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಆದಿತಾಳ).

ಆದದ್ದಾಯ್ತುನ್ನಾದರು ವಳ್ಳೇ | ಹಾದಿ ಪಿಡಿಯೊ ಪ್ರಾಣೇ || ಈ ದುರ್ನ
ಡತಂಧೋದರಿಹವರದಿ | ನೋದೆಂದಿಗು ಕಾಣೇ || ಪಲ್ಲ || ನಲಾ ಸತೀಧನ |
ದೊಳಾನವರತಾ | ಹುಳಾಗಿ ಇರುವೆಲ್ಲೋ | ಹಲಾ ಪಿಡಿದು ವಿಧಿಕ್ಕುಲಾ
ಚರಣೆ ಬಿಡೆ | ಪಲಾ ತಗುವರಲ್ಲೋ || ಸ್ಥಳಾಸ್ಥಳರಿಯದೆ ಕಲಾವಮಾಡೆ
ಘ | ಕೂಳಾಗುವದು ಸಲ್ಲೋ | ಎಲಾ ಕೇಳುವಂತಿಲಾ ಮಾತ್ರ ನೀ | ಗೆಲಾಹ
ಬಗೆ ಇಲ್ಲೋ || ಪ್ರಾಣಿ || ೧ || ಶಿಲಾದಿ ವಿಗ್ರಹ | ಧಳಾಸೆ ಹರಿಯುಂಜೆಲಾ
ಕೇವಲ ಸುಳ್ಳೋ | ಚಲಾವ್ರತಿಮಿ ವದ | ಗಳಾರ್ಚಿಸದಲೆ | ಮಲಾತಿನುತಿ
ಹ್ಯಲ್ಲೋ || ಕಳಾ ಬಿಡದಿರೆ ಆ | ನಿಳಾನ ಹರಿಮನಿ ಮೊಳಾಗಿಹದಲ್ಲೋ | ನಳಾ
ಭರತ ಮುಖ | ಇಳಾಣ್ಣರಂದದಿ | ಭಲಾಯನಿಸಲಿಲ್ಲೋ || ೨ || ಬಿಲಾನೇರಿತಲಿ |
ಕೆಳಾಗಿ ತಪಿಸಲು | ಫಲಾಲೇಸಿತಿಲ್ಲೋ | ಖಳಾರಿದಿನ ಬಿಂಜಲಾ ಕೊಳ್ಳೆನೆಂ |
ಛಲಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲೋ || ಬಲಾದರದಲಿಂ | ತುಲಾದಿ ನ್ನಾನ ಮೊದಲಾದ ವೃತ
ವಲ್ಲೋ | ಬಲಾರಿನ್ನುತ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನ ಬಲಾ ಘಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ || ೩ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಫಣಮಸ್ತು ||

೧೮೦. ಪದ, ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ವೃರ್ಧ ವೈಷ್ಣವನಂತೆ ನೋಡಿ ಶೋಣಿತ ಪೂಯ | ಗರ್ತದೊಳಗೇ
ಪೋಗಿ ಬೀಳಬೇಕಯ್ಯೋ || ವಲ್ಲ || ಮಧ್ವರಾಯರ ನೂರು ಕಲ್ಪನಾಧನ
ನಾಮು || ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಂದ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಯ್ಯೋ || ೧ || ಪ್ರಾಣಿಯಾಸುಪು
ಮೂರೊಂದಾಶ್ರಮವು ಆಚಮಾನ || ಮಾಡುವ ವಿಧಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಯ್ಯೋ || ೨ ||
ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲೊಂದು ಮೂರು ರೂಪದಿ | ಯಮು || ಸೂನುಯಂತಾದನೆಂದ |
ರಿಯಲಿಲ್ಲಯ್ಯೋ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಫಣಮಸ್ತು ||

೧೮೧. ಪದ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಕೆಡುಬ್ಯಾಡ ಕಡುಬ್ಯಾಡವೆಲ ಪ್ರಾಣೇ | ಇನ್ನು ಬಿಡು ನಿನ್ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ
ಕಡಿಗಾಣೇ || ವಲ್ಲ || ಸತ್ಯ ಮೂರು ಮಾತು ಕೇಳಲ್ಯಾ | ಜ್ಞಾನ | ಭಕ್ತಿ
ವೈರಾಗ್ಯ ಘಳಿಸು ಕಾಲಾ || ವ್ಯರ್ಥ ಕಳಿಯದೆ ದಿನದ ಮಾಲಾ | ವನ್ನು
ಮೃತ್ಯು ಎಣಿಸುವದು | ತಿಳಿ ಮೂಲಾ || ೧ || ಜೇತಾನವೆಂದೆನ್ನ ಬಾರದೇ |
ಜೀವ | ಆತಾನುವೆಂದ್ಯರಡಿಹೃದೋ || ಸೀತೇ ಸಮಾಸಮವೆಂಬೊದೊ |
ನ್ಯೂನ | ಧಾತಾದಿಗಳು ಎಂದು ತಿಳಿವೋದೋ || ೨ || ಮಧುರಿಪು ನ್ವಾತಂತ್ರಾ
ಧೀಗುಣಾ | ಜೀವತದಧೀನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ವರ ಕಾಣೋ || ಮದಡಾರ ಮಾತಲ್ಲಾ
ಶೃತಿಗಾನಾ | ಮಾಡು | ತಿದೆ ಬಿಡು ನಿನ ಮತದಭಿಮಾನಾ || ೩ || ತಿಳಿಸಾದೆ
ಜಡಚೇತನಗಳಲ್ಲಿ | ತಿರಿ | ನಿಲಯನಿಹದು ನೋಡು ಮನದಲ್ಲೇ || ಜಲಧಿ
ಯೋಳಿಹ್ಯ ನದಿ ತರದಲ್ಲೇ | ಈ ಹಲವು ಜಗತ್ತಿಹ ಧರಿಯಲ್ಲಿ || ೪ || ಶೇಷ್ಯ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಜಿತಾ | ಕಾಮ | ನನ್ಯಕ್ತ ಮಹಿಮೆ ಅವರಿಮಿತಾ || ಸನ್ಯಸಾ
ಚಿಗಿ ಭಗವದ್ಗೀತಾ | ಕಚ್ಚಿನ್ಮಾಂವೇತ್ತಿ ತತ್ವಾತ ಯೇನದೆತಾ || ೫ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೨. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಹರಿಭಕ್ತರಾದವರಿಗಾವ ಭಯವೇನೋ | ಪೊರೆವ ಅವರನು ತಾನೆ
ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲಿ || ವಲ್ಲ || ವಾರುಣೇಂದ್ರನು ಮಡುವಿನೊಳಗೆನಕ್ರನಬಾಧೆ |
ಗಾರದಲ ಕೂಗಲಾಕ್ಷಣ ಕರುಣದೀ || ಶ್ರೀರಮಣ ತವಕದಲಿ ಬಂದು ಆ ದು
ರಿತವನು | ತಾರಿಸಿ ಸುಗತಿ ಕೂಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ ನೋಡಿ || ೧ || ಅರಗಿನಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಕುಂತಿ ತನಯರ ಪೊಗಿಸಿ | ಉರಿ ಇಕ್ಕ ಕೌರುವರು ಕವಟದಲ್ಲೇ || ಉರುಗ
ಶಯನನ ಕರುಣ ಪೂರ್ಣವಿದ್ದದರಿಂದ | ಹೊರಹೊರಟು ಬಂದು, ಬದುಕಿದರು
ಕೇಳಿ || ೨ || ಧರಿಸತಿಯ ಕುವರನ್ನ ಶಂಖಲಿಖಿತರು ಕೂಡಿ | ಮರಳುವಾ
ತ್ಮಲದೊಳು ಹಾಕಲವನೂ || ಸುರವಂದ್ಯ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಎನಲಾಗಿ |
ಪರಮ ಧಣ್ಣೀರಾಯಿತೆಣ್ಣಿ ನೋಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೩. ಪದ, ರಾಗ—ಕಾಂಬೋಧಿ (ಆದಿತಾಳ).

ನಂಬು ಹರಿಯ ಪಾದವಾ | ಮನವೆ | ಹಂಬಲಿಸದೆ ಹಲವಾ | ಮನವೆ
ನಂಬು ಹರಿಯ ಪಾದವಾ || ಎಲ್ಲ || ಸತಿಸುತ ರುಣಲೆಂದು | ಆಸಿಗೆ | ಸತತ
ಹಾಕುವಿ ತಂದೂ || ಮತಿಯೆ | ಯಮನು ಕೊಂದು ವೈತಿರೆ | ಸತಿ ಬಿಡಿಸೂಳೆ
ಬಂದು ಮನವೇ || ೧ || ಧರಣಿ ವೆಗ್ಗಳ ಘಳಿಸೀ | ಬಹುದಿನ ಇರುವೆನೆಂಬುವೆ
ಬಯಸೀ || ಧರಿಯಲರು ಪೂರೈಸೀ | ದರೆ ಸುಮ್ಮ | ನಿರು ಮಾಧವನ ಸ್ಮರಿಸಿ
ಮನವೇ || ೨ || ಧನ ಸಂಪಾದಿಸ ಬ್ಯಾಡೋ | ಖಳ ಸುಯೋಧನನು ಯೇನಾದ
ನೋಡೋ || ಘನ ಮಹತ್ತರ ಕೂಡೋ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ನಿರುತ ಪಾಡೋ
ಮನವೆ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೮೪. ಪದ, ರಾಗ—ಅಹರಿ (ಝಂಸೆತಾಳ).

ಸತತ ಹರಿ ಸ್ಮರಿಸುತಿರಬೇಕು ಮನವೇ | ಇತರ ಚಿಂತಿಗಳು ಗಣಿಸದಲೆ
ಇರಬೇಕೂ || ಎಲ್ಲ || ಸತಿಸುತ ಬಳಗವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಲಿರಬೇಕು, ಸತತ
ಮಾಡುವದೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಸೇವೆನಬೇಕು | ಅತಿಥಿಗಳು ಬರಲು ಕರದು, ಉಣಿಸು
ತಿರಬೇಕೂ || ಮತಿಹೀನರ ಸಂಗಬಿಡಬೇಕು | ಮೂಜಗತ್ಪತಿಯಾಜ್ಞದವರು |
ಶ್ರೀವ್ರಮುಖರೆನಬೇಕೂ || ೧ || ಗುರುಹಿರಿಯರ, ಚರಣಕ ಬಾಗಿ ನಡಿಯಲಿ
ಬೇಕು | ಪರಮು ಪೈಷ್ಣವರ ಗೆಳತನವ ಮಾಡಲಿಬೇಕು || ಪರವಾದಿಗಳ ಮು
ತವ ನಿಂದಿಸುತ್ತಲಿರಬೇಕು | ವರಮಂತ್ರಗಳು ಜಪಿಸಬೇಕೂ || ತನು ನಿಮಿಷ
ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ತಿಳಿಯಬೇಕೂ || ೨ || ವ್ರಧಮು ಚರಣದಲಿ ಗುರು
ಕುಲವಾನವಿರಬೇಕು | ದ್ವಿತಿಯದಲಿ ಹರಿಸುರಾರ್ಚನ ಮಾಡಲಿಬೇಕು ||
ತೃತಿಯದಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳ ಚರಿಸಲಿಬೇಕು | ಚತುರ್ಥದಲಿ ಹರಿಸ್ತರಿಸ
ಬೇಕೂ | ವರುಷ | ಶತ ಹೀಗೆ ಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಕಳಿಯಬೇಕೂ || ೩ ||
ಮಾನಾವಮಾನಾದಿ ಸಮನ ತಿಳಿಯಲಿಬೇಕು | ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನುಜರಲ್ಲೆಂದು
ಪೂಜಿಸಬೇಕು | ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ರೂಪಕೈಕ್ಯ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು || ಹೀನಗುಣವನು
ಬಿಡಲಿಬೇಕೂ | ಭಗವಂತ | ಏನು ಕೊಟ್ಟದೆ ಪರಮು ಸೌಖ್ಯವೆನಬೇಕೂ

|| ೪ || ಹೇಮಲೋಷ್ಠಾದಿಗಳು ಸಮನೋಡಲಿಬೇಕು | ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯಮುನಿ
ಮತಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆನಬೇಕು | ಶ್ರೀ ಮಾಧವನ ದಿನದಿ ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕು |
ರಾಮಕಥೆಯನೆ ಕೇಳಬೇಕೂ || ಸತತ ನಿ | ಷ್ಠಾಮು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಎನ
ಬೇಕೂ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೮೫. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಹರಿಹರೀ ಎಂದು ಅನವರತ ಸ್ಮರಿಸೋ || ನರವಿಷಯಲಂವಟವ
ಮುಂಚೆ ತ್ಯಜಿಸೋ || ಹರಿ || ಎಲ್ಲ || ಹೋಮಾನ್ನದಿಂದುದಸಿ | ನನಚರಿಸಿ,
ಕಪಿನೆರಸಿ | ಕಾಮಿನಿಯ ಕೊಂದು ಶರನಿಧಿಯ ದಾಟಿ || ತಾಮರಸ ಮುಖಿಯ
ಸಂತೋಷಬಡಿಸುತ ಎಲ್ಲ | ತಾಮಸರ ಸದಬಡಿದು | ಆಸುರಗೊಲಿದಾ
|| ೧ || ಬಲಿ ತಿಂದ, ವುವು ತಂದ, ವಿಷ ಉಂಡ, ಮದು ಬಿದ್ದ | ತುಳಿದ ಸರ್ಪನ,
ಶರಿಯ ವರ, ಬಿಡಿಸಿದಾ || ಖಳ ಬಕನ ಕೊಂದರಸಿ ಊಳಿಗವನೂಡಿ ಶಶಿ |
ಕುಲದೊಳವತರಿಸಿ | ಧಾರುಣಿ ಸಲಹಿದಾ || ೨ || ಯತಿಯಾದ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲನ ದ್ವಿಜವರಗೆ ಸುತನಾಗಿ ಸದ್ಗ್ರಂಥ ವಿರಚಿಸಿದನಾ || ಧೃತ ಕಮಂಡುಲ
ದಂಡ, ಕಾಷಾಯ ಬದರಿಯಲಿ ಸತತ ನಿಲಿಸಿದ ಜಗಜ್ಜೀವ್ಯರಾದಾ || ೩ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೮೬. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಭಯ ಉಂಟೆ ಮನುಜ ಶ್ರೀವತಿಯೆ ಗತಿಯಂದವರಿಗೆ | ವಯಗಡಲ
ನಿಲಯ, ಭಕತರ ಮರಿಯನೂ || ಎಲ್ಲ || ದಂಡು ಬಹು ಬರಲಿ, ತನುರೋಗ
ದಲಿ ಬಳಲಲಿ | ಕಂಡು ನಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡದಿರಲಿ || ಹೆಂಡತಿಯು ತುಚ್ಛ
ಮಾಡಲಿ ಮಗನು ಬೊಗಳಲಿ | ಕೆಂಡತೃಣನ್ಯಾಯ ಹರಿಸ್ಮರಣಗಿನಿತೂ
|| ೧ || ಅರಸುಗಳು, ಕೋಪಿಸಲಿ ವರುಷಗಳು ತಡಿಯಲಿ | ಹರಿದು ವ್ಯಾಘ್ರ
ಗಳು ಮ್ಯಾಲೆ ಹರಿದು ಬರಲಿ || ಉರುಗ ನಿರ್ಜರವದನ ಚೋರ ಭಯ

ವಾಗಲೀ | ಶರಧಿಮುಷಿನ್ಯಾಯ ಅನಘನ ಸ್ಮರಣಿಗೇ || ೨ || ಗ್ರಾಸದೊರ
ಕದಲಿರಲಿ | ಬಂಧುಗಳು ಜರಿಯಲೀ | ನಾಶವಾಗಲಿ ಘಳಸಿದಂಧ ಬದುಕೂ ||
ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೆ ನೀ ಗತಿ ಎನಲು | ವೀಶಾಹಿನ್ಯಾಯ ಈ ಭಯ
ಗಳೆಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೨೭. ಪದ, ರಾಗ-ಭೃರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಹುಚ್ಚು ನೇರಿತೆ ನಿನಗೆ, ಮಂದಮತಿ ಮನವೆ ಕೇಳೂ || ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ
ಶೃತಿಸಾರುತಿಹದೂ || ಪಲ್ಲ || ಪರಮಾತ್ಮ ಆನಾಗ ಏನು ಮಾಡುವನೊ
ಯನು | ಗರಿಕಿಲ್ಲವೆಂಬುವರು ಬ್ರಹ್ಮನುಖರೂ || ಬರಿದೇ ನೀ ಸದನಸುತಿ
ಸುತರು ಎನ್ನವರೆಂದು | ಕರಕರಿಗೆ ವಳಗಾಗಿ | ಕೆಡುತಿಹಲೊ ವೃಥಾ || ೧ ||
ಈ ತನವು ನಚ್ಚಬಾರದು ನೀರಗುಳ್ಳಿಯಂ | ದೂ ತುಚ್ಛಮಾಡುವರು ಕವಿ
ಗಳೆಲ್ಲಾ || ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ 'ಅಶನ ಉಂಡು ನೊಕ್ಕಿದೆ ಒಮ್ಮೆ | ಸೋತ ಉವ
ವಾಸದಲಿ | ಎಂದು ಮಿಡುಕುತಿಯಲವೊ || ೨ || ಹಿಂದಿನವಗುಣವು ಪ್ರೋಗಲಿ
ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತುತಿಯಲಿ | ಇಂದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಪಾದಾ || ಪಂದಿಸುತ ದುರ್ವಿ
ಷಯದಾವೇಕ್ಷ ಜರಿದು ದ್ವಿಜ | ನಂದನನ ಸ್ನಹ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತರಾ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೨೮. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ನಾಲಿಗಿದ್ಯಾತಕೆ ಲಕುಮಿಲೋಲನ ನೆನಿಯದೆ | ಮೂಲೋಕದೊ
ಡಿಯಾ ಕೇಶನನ ಗುಣ | ತಿಳಿದು ಸತತ ಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡದೇ || ಪಲ್ಲ || ಅಜ
ತಿವಾದಿ ದಿವಿಜರಿಂದ | ಭಜಿಸಿಕೊಂಬ ಅಖಿಲ ಮಹಿಮ | ತ್ರಿಜಗ ಕ್ಷಣಕೆ
ಶ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ | ಸೃಜಿವನಂದು ಸ್ಮರಣಿಮಾಡದೇ || ೧ || ಮ್ಯಾಲಿನೇಳು
ಲೋಕ ಕಳಗಿ | ನೇಳು ಲೋಕ ನಮ್ಮ ಹರಿಗೆ || ಸ್ಥೂಲ ರೂಪವೆಂದು ವೇದ |
ಪೇಳುವವೆಂದು ಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡದೇ || ೨ || ಉರಗಪರ್ವತದಲಿ ನಿಂದು |

ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ಭಕತಜನಕೆ || ಕರದು ಕೊಡುವ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ | ವರವು
ಯಂದು ಸ್ಮರಣಿ ಮಾಡದೇ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೯. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಹರಿಯನ್ನಬಾರದೆ | ಎಲೆ ಮನವೆ ಆವಾಗಲೀ | ಮರಳೊಂದು ವಿಷ
ಯದಾವೇಕ್ಷೆ ತೊರದೂ || ಪಲ್ಲ || ಸಂಸಾರವೆಂಬುವದು ದುಃಖಸಾಗರವೊ
ವಂ | ದಂಶವಾದರು ಸುಖವು ಇದರೊಳಿಲ್ಲಾ || ಹಿಂಸಿಸಿಕೊ ದುರ್ಗುಣವ ಇಂದಿ
ನಾರಭ್ಯ ನಿಃ | ಸಂಶಯದಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಪಿಡಿದೂ || ೧ || ತನುವು ಸ್ಥಿರ
ವಲ್ಲ ದಾನವ ಮಾಡುವದಕರ್ಧ | ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕಾಲಸ್ಯ ಮಾಡಸಲ್ಲಾ ||
ಧನ ಮನವು ಯಿದ್ವಾಗಿ ಸತ್ಪಾತ್ರರಿಗೇನೆ ಕೊಡು | ನಿನಗತಿಗೆ ವಾಙ್ಮಯನೆಂದು
ತಿಳಿದೂ || ೨ || ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ | ನೂ ಕುದಿನ
ಸುಖದುಃಖ ಸಮನ ಮಾಡೀ || ಈ ಕುನರರನ್ನ ಸೇವಿಸದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಶ್ರೀ ಕಾಳಿಕಾಂತನೇ, ಮುಖ್ಯ, ಗುರುವೆಂದೂ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ
ಮಸ್ತು ||

೧೯೦. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಯಾಕೆ ಸಾಧುಗಳ ಸೇವಿಸಲೊಲ್ಲೀ || ಸಾಕುವರೆ ಕಾಕುಮನವೆ
|| ಪಲ್ಲ || ನಿರುತ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ | ಹರಿವಾದ ಕಮಲವ || ಸ್ಮರಿಸುವರಿರಲಾಗಿ |
ಮರಳೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ || ೧ || ಬಲ್ಲಿದ ಮುಷ್ಟೀಕ | ಮಲ್ಲಾರಿ ಮಹಿಮಿಯ ||
ಬಲ್ಲಾವರನಯನ ಎಲ್ಲರಂತೇ || ೨ || ಶಿರಕಾಸಿ, ಗಯಾನೇತ್ರ | ವರ ಕಾಂಚೀ
ನಾಸೀಕ || ಶರಣಾರ ವದನವೇ | ಶಿರಿ ಜಗನ್ನಾಥಾ || ೩ || ಹೃದಯಾವೆ
ವೈಕುಂಠ | ಉದರ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ || ಪದ ಸರ್ವವಪುಶೇಷಾ | ಸದನವು ಕೇಳೋ
|| ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನ | ಧ್ಯಾನಾನ ಮಾಳವರ || ಮಾನವರೆಂದರೇ |
ಹೀನ ಗತಿಯೋ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೧. ಪದ, ರಾಗ-ವಸಂತಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಸೊಕ್ಕಿಲಿ ಇರಬ್ಯಾಡವೆಲ ಹುಚ್ಚಪ್ರಾಣೀ | ಸೊಕ್ಕಿಲಿ ಇರಬ್ಯಾಡಾ
|| ಪಲ್ಲ || ಧೊರಿತನ ಬಂದಾಗ ಕೇವಲ ಬಡವರ ಕರಕರಿಬಡಿಸುವಿ ತಿಳಿಯದಲೇ ||

ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪೋಗಲು. ಬಳಲುತ | ತಿರಿಕಿಯಬೇಡೂವದಿಟ್ಟಹೆದಲ
ವೋ || ೧ || ಪ್ರಾಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮದದಿಂದ ತಿರಗುವೀ | ತಾಯಿತಂದಿ
ಗುರುಗಳು ಯನದೇ || ಕಾಯ ಮುಪ್ಪಾಗಲು ಮುನುಗುತ ಮೂಲಿಗೆ, ಬಾಯಿ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬೀಳುವೋ | ಮರುಳೇ || ೨ || ಇವ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನಿನ
ಬಗಿವಿಲಿ, ವಸ್ಪಿಲ್ಲದುರಿವಿ ಆ ಧನವು ಕಾಳೀ | ದರ್ವಹ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ್ವ
ರಿಗೆ ಕೊಡೆ | ಲವ್ವಯಮ್ಮ ಎಂದು ಹೊಡಕೊಂಬಿ, ಮರುಳೇ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೯೨. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಬಳಸ ಬ್ಯಾಡಿರೋ ಇಂಥ ಖಳರ ಸ್ನೇಹವಾ | ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ
ನೋಡಿ | ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾಳಿರೇಣ್ಣ || ವಲ್ಲ || ಖಿನ್ನರಾಗಬ್ಯಾಡಿ ಮುಂದೆ |
ಯನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಬರಲಿ ನಿಮ್ಮ || ನುನ್ನ ತರನ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು ಅನ್ನ ಕಳವ
ಸಾಪಿ ಕೂಡ || ೧ || ಮೊದಲ ಸ್ನೇಹಕೆಂದು ನಮ್ಮ | ಕಥಿಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಹದಂದು ||
ಒದಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಊರ | ಕದಕೆ ಅಪ್ಪಣಿಲ್ಲವೆಂಬ || ೨ || ಕಲುಷನಾಶ ದ್ವಿಜರ
ಪಾದ | ನಳಿನ ಪಾಂಸುಸ್ವರುಶವೆಂದು || ತಿಳಿಯದೆಮ್ಮ ಮನಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ |
ಬಳಿಯ ಗ್ರಹದೋಳಿಹ್ಯದು ಯಂಬ || ೩ || ಹಲವು ಬೇಡಿದದನು ಕೊಟ್ಟು |
ಬಲು ಉದಾರಿ ಎಂದು ತೋರಿ || ಶಳದುಕೊಂಬ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆ | ಸುಲಿವ
ಹಣ ಉಪಾಯದಿಂದ || ೪ || ಕಾಸಿನಾಸಿಗಾಗಿ ಯಿಂಥ | ದೋಷಿ ಸಂಗ
ಮಾಡಿ ವೃಥಾ || ಮೋಸವಾಗಬ್ಯಾಡಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಂಘ್ರ ಭಜಿಸಿ || ೫ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೯೩. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಘಾಸಿ ಮಾಡನು ಯಮನು | ಘಾಸಿ ಮಾಡನೂ ವಾಸುದೇವನಂಘ್ರ
ಯುಗಳ | ಬ್ಯಾಸರದಲೆ ಭಜಿಸುವರಿಗೆ | ಘಾಸಿಮಾಡನೂ || ವಲ್ಲ || ಎರಡು
ಆರು ಪುಂಡ್ರ ತುಲಸಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಮಾಲಿ ಧರಿಸಿ | ತಿರಿ ರಮಣನ ಗುಣ
ಕಥನವ | ಇರಳು ಹಗಲು | ಸ್ಮರಿಸುವರಿಗೆ || ೧ || ಅಲವ ಬೋಧರುಕ್ತಿಯಂತೆ |

ಮಲವಿಸರ್ಜನಾದಿ ಕರ್ಮ | ಗಳನು ತವ್ವದಲೆ ನಡಿಸುತ | ಭಳಿರೆ ಎನಿಸಿ
ಕೊಂಬುವರಿಗೆ || ೨ || ವನ್ನಗಾರಿ ಧ್ವಜನ ದಿನದೊ | ಳನ್ನ ನಿಧಿಗಳನು
ತೊರದು || ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ಕನಸಿ | ಲೆನ್ನ ನೆನಿಸದಿದ್ದವರಿಗೆ || ೩ ||
ವಂಚತೀರ್ಥಕರದೊಳರಿತು | ವಂಚಕರ್ಮಗಳನು ಮಾಡಿ || ಪಂಚ ಅಗ್ನಿ
ಗಳಲಿ ನಿರುತ | ಪಂಚ ಆಹುತಿ ಕೊಡುವರಿಗೆ || ೪ || ತಾರತಮ್ಯರೂಪಗ
ಳನು | ಸೂರಿಗಳ ಮುಖದಲಿ ಕೇಳಿ || ವಾರಣಾಸಿ ಪ್ರಮುಖಯಾತ್ರಿ | ಭಾರೆ
ಭಾರೆ ಮಾಡುವರಿಗೆ || ೫ || ಯಾದವೇಶನಿಚ್ಛೆಯಿಂದ | ಲಾದ ದೇವೆ ಲಾಭ
ವೆಂದು || ಮೋದಬಡುತಲಿದ್ದು ವಂಚ | ಭೇದ ತಿಳಿವ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ || ೬ ||
ಹೀನ ಬಹು ಉತ್ತುಮನು ಯಂದು | ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂತರಿವರೊ ಅಂತೆ || ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಬ ಪ್ರತ್‌ಪ್ರತ್ಯೇಕ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನೆಂಬುವರಿಗೆ || ೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೪. ವದ, ರಾಗ-ಕಾಂಭೋದಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಕೆಡುವರೊ ವ್ಯರ್ಥ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ | ಜನ್ಮ | ವಡದು ಸಾಧನ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಾರೋ ವ್ಯರ್ಥ ಕೆಡುವಾರೊ || ವಲ್ಲ || ಅಧಮರ ದಾಸೆಂದರಾನಂದಾ |
ತಿರಿ | ಸದನನದಾಸೆಂದರತಿ ದುಃಖ || ದಿವ್ಯ ಎದಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಮಗಳಾನಂದಾ |
ತುಲಸಿ | ವದುಮಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸಲಿಕ್ಕತಿ ದುಃಖಾ || ೧ || ಸೂಳೆಯ ಬಳಿ
ಘೋಗಲಾನಂದಾ | ಪಾತ್ರ | ರಾಲಯಖೋಗುವದತಿ ದುಃಖ || ತನ್ನ ಎಳೆಮ್ಮಿ
ತೊಳಿವದಕ್ಕಾನಂದಾ | ಒಂದು ನಾಲಿಗ್ರಾಮದ ಪೂಜಗತಿ ದುಃಖಾ || ೨ ||
ಬಳುವಾಗ ಶಗಣೀಯನಾನಂದಾ | ಪುಷ್ಪ | ಗಳ ನೋಡಿ ತಾಹೋದಕ್ಕತಿ
ದುಃಖಾ || ಬಹು | ಕಲಭಾಸೆ ಮಗನೋಳಾನಂದಾ | ನಾಮ | ಗಳ ಉಚ್ಚ
ರಿಸುವದಕ್ಕ ಅತಿ ದುಃಖಾ || ೩ || ಸತಿಗಂಬರವ ಕೊಂಬದಾನಂದಾ | ನಮ್ಮ |
ಚ್ಯುತಗೊಂದು ಗೇಣೊಸ್ತಕ್ಕತಿ ದುಃಖಾ || ನಿತ್ಯ | ವತತರೀಗೀವೊದಕ್ಕಾ
ನಂದಾ | ಸಂಭ | ವಿತರಿಗೆ ಕೊಡುವದಕ್ಕತಿ ದುಃಖ || ೪ || ಎಸೂರು ತಿರು
ಗುವದಾನಂದಾ | ಕ್ಷೇತ್ರ | ವಾಸೇಕ ರಾತ್ರಿಗೆ ಅತಿ ದುಃಖಾ || ಇಂಥ |
ದೋಷಕಾರಿಗಳಿಗಿಲ್ಲಾನಂದಾ | ಶ್ರೀ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಲ್ಲಿವತಿ ದುಃಖಾ
|| ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೫. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಬೇಡೂವರೋ ಸುಖ | ಬೇಡಾರೋ ಕಷ್ಟವ | ಮಾಡಾರೋ ಅದರ
 ಉಪಾಯವಾ || ಜನ ಬೇಡೂವರೋ ಸುಖವಾ || ಪಲ್ಲ || ಕಿಟ್ಟಾ ತುಳಿದು
 ಕುರ | ಲೋಟ್ಟಾವರೊಂದಿನ || ಕುಟ್ಟಾರೋ ರಂಗ ವಾಲಿಯನೂ || ೧ || ಬಟ್ಟ
 ಕೊಂಬುವರು | ಎಥೇಷ್ಟ ದೇವರುಗಳು || ಪೆಟ್ಟಗಿಯೊಳು ಬತ್ತಲಿಹ್ಯವೂ || ೨ ||
 ಸಾಲೂಸಾಲೆಮ್ಮಿಯ | ಸೋಲಾದೆ ತೊಳವರು || ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೀಸು ನೀರಿಲ್ಲಾ
 || ೩ || ಇದ್ದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೆ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ || ಮಧ್ಯೇಶಗರ್ಪಿಸಿ
 ಭುಂಜಿಸರೋ || ೪ || ತುಕ್ಕೂವರೂರು | ಮುಕ್ಕೂಕಾಳಿಗೊಂದಿದ್ದು || ಮು
 ಕ್ಕೊಂದನಾ ಸುತ್ತಿ ನಮಿಸಾರೋ || ೫ || 'ಬೀಗರೂಟಕನೇಕ | ಭೋಗಾವು
 ಜೋಳದ || ವಾಗಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮರಯಡಿಯೊಳಗೇ || ೬ || ತಮ್ಮನಿಯವರಿಗೆ |
 ಖಮ್ಮಾನ ತುಪ್ಪವು || ಖಮ್ಮಟು ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ || ೭ || ಹಾಳೂಸು
 ದ್ದಿಗೆ ಕಿವಿಗಾಳು | ಕೊಟ್ಟಹರೊಮ್ಮೆ || ಕೇಳಾರೋ ಸತ್ಕಥಿಗಳನೂ || ೮ ||
 ಕೆಟ್ಟದ್ದು ತಾಂವಮಾಡಿ | ಬಿಟ್ಟಿಮ್ಮನು ಪ್ರಾಣೇಶ || ವಿಠಲನೆಂದು ಮಿಡುಕೂ
 ವರೊ || ೯ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೬. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಹೋಗುವಳಗಸೀಯ ಪರಿಯಂತಾ | ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಬಂದೆಂಬಳ
 ಸೊಸಿಗೆ ಹೀಗಂತಾ || ಹೋಗುವಳಗಸೀಯ ಪರಿಯಂತಾ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿ
 ಯಾತ್ರಿ ಘೋಹ ಜ | ನರ ಕಂಡು ಬ್ಯಾಗ ಮೈ | ಮರದು ನೋಡುವೆನೆಂಬ
 ಹರುಷದಿಂದುಬ್ಬೀ || ೧ || ನೆರಮನಿಯವರಿಗೆ | ಮೊರಪುಟ್ಟಗಿದ್ದಾನ || ಯ
 ರವು ಎಂದಿಗು ಕೊಡದಿರು ಕಂಡ್ಯಾ ಎಂದೂ || ೨ || ಸುಟ್ಟೀತು ಕೊಳವಿ,
 ನು | ತ್ರಿಷ್ಟ ಬಾಯಿಲೆ ಊದಿ || ಅಟ್ಟುಣ್ಣು ನಿನ್ನಯ | ಹೊಟ್ಟಗೇ ಎಂದೂ
 || ೩ || ತಪ್ಪತಾರ ತಿಂದು ತಿಪ್ಪಿ | ಘಾಕಲಿಬ್ಯಾಡ || ಒಪ್ಪತ್ತೆ ತಿನುತಬಾಸಪ್ಪ
 ಟಯಂದೂ || ೪ || ಮಂದಿ ಕಂಡು ದೀಪ ಮಂದಿರಕಿಡಬ್ಯಾಡ || ಮಂದ
 ತುಟ್ಟಾಧಿತು | ಮುಂದೆಣ್ಣಿ ಎಂದೂ || ೫ || ಸಡಗರದಲಿ ಥಾಂವು ಕೊಡು

ಎಂದು ಕೇಳ್ಯಾರು || ಪಡಸಾಲಿಯೊಳು ತಂದು | ಇಡು ಬಾನವೆಂದೂ || ೬ ||
 ಭಿಕ್ಷಾದವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಿಗಿಲ್ಲೆನ್ನು || ನಾ ಕ್ಷಮಿಸೆ ನೀಡಿದರೆ | ಸೀಕ್ಷೆವೆ
 ನೆಂದೂ || ೭ || ಕುರುಳುತಾ ಬೆಂಕಿ ಹೊ | ತ್ರಿರಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದು || ಮುರಿದು
 ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಡು ನೆರೆಯವರಿಗೆಂದೂ || ೮ || ಹೆತ್ತವರೊಂದ | ಹಸ್ತ ಬಂದ
 ವರಿಗೆ || ಅತ್ತವರೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೋಡೆಂದು || ೯ || ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಹಾಕು
 ದ | ವಸಗಳ ಮಾಳಿಗಿ ಸಾ || ರಿಸಿ ಖಡ್ಗಿಬುಡ್ಡಿಯ | ಹಸಮಾಡ್ಯಣ್ಣೆಂದೂ
 || ೧೦ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನುಧೇನಿಸಲಿಲ್ಲಹ || ನಾನ್ಯಾಖೋಗಲಿ ಎಂದು |
 ತಾನಂತಳಬಲೆ || ೧೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೭. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ, (ಅಟತಾಳ).

ಅನ್ಯಸತಿಗೆ ಒಲಿಯಬಾರದೂ | ಅನ್ಯಸತಿಗೆ ಒಲಿದರೊಂದು | ಫನ್ನ
 ತನವ ಕಾಣೆ ಜನರು | ಮನ್ನಣೆಡರು ಸದ್ಗತಿಲ್ಲ | ಸಣ್ಣ ಮನುಜನಾಗಬ್ಯಾಡ ||
 ಅನ್ಯಸತಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ತಂದಿತಾಯಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮ | ಬಂಧುಬಳಗ ತೊರಿಸಿ ತನ್ನ ||
 ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಶ್ವಾನನಂತೆ | ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ತಿರುಗಿಸುವಳು || ೧ || ಸ್ನಾನ
 ಮೊದಲು ಕರ್ಮಮಾಡಿ | ಏನು ಉಂಬಿ ಫಲವ ದೇಹ || ಕ್ಷೀಣಗೊಳಿಸ
 ಬ್ಯಾಡವೆಂದು | ಹೀನಬುದ್ಧಿ ಪ್ರೇರಿಸುವಳು || ೨ || ಯನ್ನ ಪತಿಯು ಒಬ್ಬ
 ಮ್ಯಾಲೆ | ನಿನ್ನ ಸಂಗವಲ್ಲದಿತರ || ಕಣ್ಣನೆತ್ತಿ ನೋಡೆನೆಂಬ | ಆನ್ನೈಕಾರಿ
 ಜಾರಿ ಕುಲಜೆ || ೩ || ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭನ್ನಕಿಂತ | ನೀನೆ ಅಧಿಕವೆಂದು ಬಹಳ ||
 ಆಣಿಕೊಟ್ಟು ವಗತನವನು | ಹಾನಿಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವಳು || ೪ || ಸತಿಯು
 ಸೇರದಂತೆ ಮಾಡಿ | ಸತತಚೋದ್ಯ ಮಾತನಾಡಿ || ಹಿತವತೋರಿ ಮತಿಯು
 ಕೆಡಿಸಿ | ಅತಿಯಭಾಸ ಮಾಡಿಸುವಳು || ೫ || ಧನವುಕೊಡುವ ತನಕ
 ಯನ್ನ | ತನುವು ನಿನ್ನದೆಂದು ದಕ್ಕಿ || ಕೊನಿಗೆ ರಿಕ್ತತನವು ಬರಲು |
 ಮನಿಯಕಡಿಗೆ ಸುಳಿಯಗೊಡಳು || ೬ || ಇದನು ಮನಕೆ ತಂದು ದಯಾ |
 ಉದಧಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಂಘ್ರ || ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಚಿಂತಿ | ವದದು
 ಸತತ ಸುಖಿಸೊ ಮನುಜ || ೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೮. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಜಾರ ಪುರುಷಾರಾಡೋ ನುಡಿಯು | ಶ್ರೀ ಸ | ವೀರನ ಭಕ್ತರು
ಕೇಳಿ ಛೇಯನ್ನೀ || ಜಾರಾ ಪುರುಷಾರಾಡೋ ನುಡಿಯು || ಎಲ್ಲ || ಮೊನ್ನೆ
ನಾ ನದಿಯೋಳು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಪೋಗಿರೆ | ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಬಂದಿತೆಂದು ವಗಿಯಲಿಕ್ಕೆ ||
ಅಣ್ಣಾ ನಾ ಏನು ಹೇಳಲಿ ಯಂಪಿ ಇಕ್ಕಾದೆ | ಯನ್ನನೇ ನೋಡುವಳೆಂದು
ಪೇಳುವನೊಬ್ಬ || ೧ || ದಾರಿಯೋಳ್ ಬರುತ್ತೀರೆ ಗಜಗನುನೊಬ್ಬಳು |
ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ಬಂದು ನಗುತ್ತ ನಿಮ್ಮಾ || ಊರಾವದೆಂಬಳು ಬಿಡಿಬಿಡಮಾ
ತೀಲಿ | ನಾರಿಹಂಬಲ ಮರಿಯಿನ್ನೊತ್ತಮ್ಮ, ಎಂಬೊಬ್ಬ || ೨ || ಆ ತರುಣಿಯ
ಚಲ್ವಿಕಿಯ ನೋಡಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ | ಆರೂ ಪೋಗಲು ಕೋಣಗುದಗ ಗಂಡೂ ||
ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಲ್ಲೆಂದು ಬೈವಳ | ಮಾತೀನ ಸಂವಿಯೇನು ಹೇಳಲೆಂಬೊ
ಬ್ಬನು || ೩ || ಬಿಳಿಜಾಡರೋಣಿಯೋಳ್ ಬರುವಾಗ ಪ್ರಾಯದ | ವಳು ಕಂಡು
ಎದುರಿಗೆ ಪೋಗಲಾಗೀ || ಲಲನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಿದರೆ ಗೋಡಗಾತೆಕ್ಕೆ | ವಳ
ದದ್ದೆ ಯಜ್ಞರಿಕಿಲ್ಲನೆಂಬುವನೊಬ್ಬ || ೪ || ಜಾಣಾರು ಬಹುಮಂದಿ ಇರಲಾಗಿ
ಬೇಕಂತ | ಓಣೀಯೊಳಗೆ ತೊಂಬಲದರಸವಾ || ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಉಗಳೇದಳೆನ
ಮ್ಯಾಲೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಆಣೆಂಬೊಬ್ಬ ವಿವೇಕಿ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೯೯. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ವೈರಾಗ್ಯವೆ ಜಪತವ ಮುಖಯೋಗ ಯಾತ್ರಿ ಧರ್ಮಾದಾನ || ಮಾರ
ಮಣನ ಪ್ರೀತಿದರಿಂದಾಹದು | ಎಂಬುವನೇನೇ ಪ್ರವೀಣಾ || ಎಲ್ಲ || ಉಂಡು
ಉಂಡು ನಾವುಂಡಿಲ್ಲೆಂಬದೆ ಮಹ ವೈರಾಗ್ಯ | ಕಂಡೂಕಂಡು ನಾ ಕಂಡಿಲ್ಲೆಂ
ಬದೆ ಬಲು ವೈರಾಗ್ಯ || ಹೆಂಡತಿಸಂಗವನಾಡಿ ಮಾಡಿಲ್ಲೆಂಬದೆ ವೈರಾಗ್ಯ |
ಹಿಂಡೂಬಳಗದೊಳು ಇದ್ದು ಇದ್ದು ಇಲ್ಲೆಂಬದೆ ವೈರಾಗ್ಯ || ೧ || ನಡದು
ನಡದು ನಾ ನಡದೆ ಇಲ್ಲೆಂಬದೆ ದೃಢವೈರಾಗ್ಯ | ನುಡಿದು ನುಡಿದು ನಾ ನುಡಿದೇ
ಇಲ್ಲೆಂಬದೆ ನಿಜವೈರಾಗ್ಯ || ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ನಾ ಹಿಡಿದೇ ಇಲ್ಲೆಂತಿಪ್ಪದೆ
ವೈರಾಗ್ಯ | ಉಡಿಗೆ ಉಟ್ಟು ನಾ ಉಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲೆಂತೆಂಬದೆ ವೈರಾಗ್ಯ || ೨ || ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟು ನಾ ಬಿಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲೆಂಬದೆ ವೈರಾಗ್ಯ | ಕೆಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ನಾ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲೆಂಬದೆ

ಘನವೈರಾಗ್ಯ | ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ನಾ ಕೊಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲೆಂತೆಂಬದೆ ವೈರಾಗ್ಯ |
ಅಷ್ಟು ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗರ್ವಿತನೆಂಬದೆ ವೈರಾಗ್ಯ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೦. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಇಂಥಲ್ಲಿರಬೇಕು ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕಮಾಡುವ ನರನೂ | ಎಂಥೆಂತಲ್ಲಿಂದರೆ
ಕೇಳ್ವುದು ಸುಜನರು ಪೇಳ್ವೆನಿದನೂ || ಎಲ್ಲ || ಭಾಗವತಾದಿ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ
ಕರು ಪೇಳುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ | ಭಾಗೀರಥಿ ಮೊದಲಾಗಿಹ ಸತ್ತೀರ್ಥಗಳಿಹ ಭೂಮಿ
ಯಲೀ || ಯಾಗಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಾಗಪಾಲಕನ ಆಲಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ | ಯೋಗಿ
ಜನರು ಅಹರ್ನಿಶಿಯಲಿ ಭಗವದ್ಭಾಷನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ || ೧ || ಸತ್ಯವಚನ
ವಿದ್ದಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿಷಯ | ಬಿಟ್ಟು ಪುರುಷರಲ್ಲಿ || ಮತ್ತರಾಗದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ
ಮಾತ್ರಕ ನಮಿಸುವರಲ್ಲಿ | ವಿತ್ತರಾಶಿ ಕಸಕುಪ್ಪಿ ಸಮನೆಂದರಿತು ಈಹರಳ್ಳಿ |
ಮರ್ತ್ಯರಾಶ್ರಯಿಸಿ ವೆಂದು ಕಾಲಕುವಜೀವಿಸದವರಲ್ಲಿ || ೨ || ತತ್ಪವರಿತು
ನೋಳ್ವರಿಗೆ ಹುಚ್ಚರೆಂದದಿ ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ | ಉತ್ತಮವಾಗಲಿ ಕೆಟ್ಟದೆ ಆಗಲಿ |
ನಗುತಲಿ ಇಹರಲ್ಲಿ || ಕತ್ತಿಯೆ ಮೊದಲಾಗಿಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ ಸಮಕರುಣೆದ್ದಲ್ಲಿ |
ಸತ್ಯರಮಣ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಮೂರ್ತಿಕಾಂಬರಲ್ಲಿ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾ
ರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೧. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಎನು ಸಾರ್ಥಕಾ, ಬದುಕಿ ಎನು ಸಾರ್ಥಕಾ | ಜಾನಕೀಶನ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡದೆ ನಾನು ಎಂಬವ ಹೀನ ಬದುಕಿ | ಎನು ಸಾರ್ಥಕಾ || ಎಲ್ಲ || ಎಳಿ
ಎಳಿದನಿಯ ತುಲಸಿ | ದಳ ತಂದು ಭಕ್ತುತಿಯಿಂದ | ಜಲಜನಾಭನ ಚರಣ
ಕಮಲ | ಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದವನು ಬದುಕಿ || ೧ || ಹೊತ್ತರೆದ್ದು ಕ್ರಮದಲಿಂದ |
ಮೃತ್ತಿಕೆ ಶೋಚಾದಿಕರ್ಮ || ನಿತ್ಯಮಾಡಧರಟಬಡದು | ಹೊತ್ತುಗಳವು
ತಿಹನು ಬದುಕಿ ಎನು ಸಾರ್ಥಕಾ || ೨ || ವತ್ಸಿ ಜರಿದು ಅನ್ಯ ಸತಿಯ | ರತ್ನ
ಸಮನ ತಿಳಿದು ಹರಿಯ | ನರ್ತ್ನದಿಂದ ಪಾಡಿಸು ಗತಿ | ಯತ್ನಮಾಡದವರು
ಬದುಕಿ || ೩ || ಮಾತೃಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಮಾರಿ | ಭ್ರಾತೃಗಳೊಳು ವಂಚಿಸುತಲಿ ||
ಶೋತ್ರಿಯರನು ಹಳಿದು ನಿರಯ | ಪಾತ್ರನಾಗುವವನು ಬದುಕಿ || ೪ || ಡಂಬ

ಕದಲಿ ಮಡಿಯ ಮಾಡಿ | ನಂಬಿದವರ ಕೆಡಿಸಿ ತಾನೆ || ಉಂಬುವದಕೆ ಪರರ
ಹಾನಿ | ಹಂಬಲಿಸುತಲಿಹನು ಬದುಕಿ || ೫ || ಭೇದಮತವ ಪೊಂದದಲೇನೆ |
ಮೇಧ್ಯ ಮೇಧ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಸುತ ಕು || ಚೋದ್ಯದಿಂದ ತಂದಿತಾಯಿ | ಶ್ರಾಧ್ಯ
ಮಾಡದವನು ಬದುಕಿ || ೬ || ಕಾರ್ತಿಕಾದಿ ಸ್ನಾನಹೋಮ | ವಾರ್ಧ ಸಖನ
ದಿವ್ಯವಾದ || ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧೂಪ ಮಂಗ | ಛಾರ್ತಿ ಮಾಡದವನು
ಬದುಕಿ || ೭ || ಮಾಧವನ್ನ ರೂಪಗಳಿಗೆ | ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು || ನಾದರ
ದಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರ | ಸಾದ ಉಣ್ಣಿದವನು ಬದುಕಿ || ೮ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ
ಪೇಳಿದದನು | ಧ್ಯಾನಕೆ ತರದೆ ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ || ಸಾನುರಾಗದಿ ಕೇಳಿಸುಖವ |
ಹೀನಬುದ್ಧಿ ನರನು ಬದುಕಿ || ೯ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೨. ವದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಹೀಗನುದಿನದಲಿ ಆಚರಿವರು ಸದ್ವೈಷ್ಣವರೂ | ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆವನಿತು,
ಪೇಳುವೆನು, ಕೇಳ್ವದು ಸಜ್ಜನರೂ || ಪಲ್ಲ || ಕೊಡೊದಿಲ್ಲ ಶೈವರಿಗೆ ದಾನವನು |
ಹಿಡೊದಿಲ್ಲವರದೂ | ಅಡೊದಿಲ್ಲ ಹರಿಗಲ್ಲದೆ ವಿಷಯಕೆ | ಸಿಡೊದಿಲ್ಲ
ಮನಸೂ || ಸುಡೊದಿಲ್ಲ ಪರರನ್ನವಹಮ್ಮಿಗೆ | ವಡೊದಿಲ್ಲ ಖ್ಯಾತೀ | ನಡೊ
ದಿಲ್ಲವಧನುರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ | ವಡೊದಿಲ್ಲ ತತ್ವಾ || ೧ || ತಡೊದಿಲ್ಲ
ವನ್ಮಾಯ, ಪ್ರವರ್ತಕ | ಬಡೊದಿಲ್ಲ ದೈನ್ಯಾ | ಕಡೊದಿಲ್ಲ ವೃಧವರ್ಣಾ
ದಿಗಳನು | ತೊಡೊದಿಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಣಾ || ಇಡೊದಿಲ್ಲ ನಾಳಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಬರ |
ಉಡೊದಿಲ್ಲ ಬಯಸೀ | ಜಡೊದಿಲ್ಲ ಭೋಗ ದ್ರವ್ಯಂಗದಿ | ನುಡೊದಿಲ್ಲ
ಪದ್ಧಾ || ೨ || ಹೊಡೊದಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅನರ್ಪಿತ | ಮುಡೊದಿಲ್ಲ ಶಿರದೀ |
ಶಡೊದಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲವರಾವೆಂದೂ | ತೊಡೊದಿಲ್ಲ ಮುದ್ರೀ || ಕುಡೊದಿಲ್ಲ
* ಸಪ್ತಾಂಬುಕುಶಾಸ್ತ್ರದಿ | ನಡೊದಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧೀ || ಬಡೊದಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲನ ದಿನ | ಕಡೊದಿಲ್ಲವೆಂದೂ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಸಪ್ತಾಂಬು = ೭. ನೀರು: — ಕೆ^೧ಶ ರ^೨ಮಶ್ರು ನ^೩ಸಾ^೪ಗ್ರೇ^೫ವಶಯಾತಶ್ಚಕಪಾಣಿ:

ತಿ^೬ಶ್ಠೇ^೭ಪಾನಿ^೮ನಿ^೯ ಶೈ^{೧೦}ಚ^{೧೧}ಶೇ^{೧೨}ಶಂ^{೧೩} ಸಸಾ^{೧೪}ಂಬು^{೧೫}ಸು^{೧೬}ಸು^{೧೭}ಸು^{೧೮}ಸು^{೧೯}ಸು^{೨೦}ಸು^{೨೧}ಸು^{೨೨}ಸು^{೨೩}ಸು^{೨೪}ಸು^{೨೫}ಸು^{೨೬}ಸು^{೨೭}ಸು^{೨೮}ಸು^{೨೯}ಸು^{೩೦}ಸು^{೩೧}ಸು^{೩೨}ಸು^{೩೩}ಸು^{೩೪}ಸು^{೩೫}ಸು^{೩೬}ಸು^{೩೭}ಸು^{೩೮}ಸು^{೩೯}ಸು^{೪೦}ಸು^{೪೧}ಸು^{೪೨}ಸು^{೪೩}ಸು^{೪೪}ಸು^{೪೫}ಸು^{೪೬}ಸು^{೪೭}ಸು^{೪೮}ಸು^{೪೯}ಸು^{೫೦}ಸು^{೫೧}ಸು^{೫೨}ಸು^{೫೩}ಸು^{೫೪}ಸು^{೫೫}ಸು^{೫೬}ಸು^{೫೭}ಸು^{೫೮}ಸು^{೫೯}ಸು^{೬೦}ಸು^{೬೧}ಸು^{೬೨}ಸು^{೬೩}ಸು^{೬೪}ಸು^{೬೫}ಸು^{೬೬}ಸು^{೬೭}ಸು^{೬೮}ಸು^{೬೯}ಸು^{೭೦}ಸು^{೭೧}ಸು^{೭೨}ಸು^{೭೩}ಸು^{೭೪}ಸು^{೭೫}ಸು^{೭೬}ಸು^{೭೭}ಸು^{೭೮}ಸು^{೭೯}ಸು^{೮೦}ಸು^{೮೧}ಸು^{೮೨}ಸು^{೮೩}ಸು^{೮೪}ಸು^{೮೫}ಸು^{೮೬}ಸು^{೮೭}ಸು^{೮೮}ಸು^{೮೯}ಸು^{೯೦}ಸು^{೯೧}ಸು^{೯೨}ಸು^{೯೩}ಸು^{೯೪}ಸು^{೯೫}ಸು^{೯೬}ಸು^{೯೭}ಸು^{೯೮}ಸು^{೯೯}ಸು^{೧೦೦}

೨೦೩. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಹರಿಭಕ್ತರಾದ ಬಳಿಕ ದುಃಸ್ವಭಾವದ | ನರರ ಕೊಂಡಾಡುವರೆ |
 ಸರಸೀಜಾಂಬಕನೆ ಕೃಪಾಂಗದಿಂದೀಸೆ | ಮರಳೊಂದು ಯೋಜನೆಯೇ
 || ಪಲ್ಲ || ಉತ್ತಮ ಏಕದತಿಯ ವೃತವಿರಲಾಗಿ | ಮತ್ತೊಂದು ವೃತ
 ಗಳ್ಯಾಕೆ | ಸತ್ಯವಂತರ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೆ | ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರವ್ಯಾಕೇ ||
 ವತ್ಸಿನಂಗವಬಿಟ್ಟು ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಹ | ತೊತ್ತಿನ ಸಂಗತಿಯೇ | ವಿತ್ತದಗಿರಿ
 ತನ್ನ ಕೈವಶವಾಗಲು | ಹತ್ತೆಂಟು ಹೊನ್ನಿನಾಶೇ || ೧ || ವರಗಾಯಿತ್ರಿಯ
 ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಲು | ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮೈಲಿಗಿಯೇ | ಸುರಗಂಗೆ, ಯೊಳು
 ಪೊಕ್ಕು ಸ್ನಾನಮಾದಿದ ಮ್ಯಾಲೆ | ಹರವೊ ಹಳ್ಳದ ಪೊರವೇ || ಗರುಡ
 ದೇವರ ಮಂತ್ರ ಕಲಿತುಕೊಂಡವನಿಗೆ | ಉರುಗಾನ ಹಾವಳಿಯೇ | ಅರಸಿನ
 ಕರುಣಾವೆ ಪೂರ್ಣವಿದ್ದರೆ ಮಿಕ್ಕ | ಪರಿಚಾರಿಕರ ಭಯವೇ || ೨ || ಕುಂತಿ
 ನಂದನನ ನಿರಂತರ ಭಜಿಸಲು | ಅಂತಕನು ವಟಳವೇ | ಚಿಂತಿತ ಫಲವೀನ
 ಸುರತರು ವಿರಲಾಗಿ | ತಿಂತ್ರಣಿ ಬಯಸುವರೇ || ಸಂತತ ಸತ್ಕಥ ಶ್ರವಣ
 ವಾಗುತಲೀರೆ | ಮಂತ್ರಗಳಾಸಕ್ತಿಯೇ | ಕಂತೂವ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲಾನ
 ವೊಂದಾಲು ಚಿಂತೀಯಮಾಡುವರೇ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೪. ಪದ, ರಾಗ-ಮನದಿಟ್ಟಿ (ಅಟತಾಳ).

ಧಿಕುಧಿಕು, ನರವತಿ ಉಳಿಗವು | ಬೇಕು ಬೇಕು ಸಿರಿಪತಿ ವಾಲಗವು
 || ಪಲ್ಲ || ಕರದಾಕ್ಷಣ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಾಕು || ಎಂದು ಕರವು ಮುಗಿದು ನಿಲ್ಲಲಿ
 ಬೇಕೂ || ೧ || ಸಮೂಹಕೊಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಲೂ | ತಾಮಮತೆಯಲಿ ಮಾಳ್ವು
 ಬಹಳೂ || ೨ || ಹಳಿದರು ನಗುತಲೆ ಇರಬೇಕೂ | ತನ | ಕುಲದಭಿಮಾನವ
 ಬಿಡಬೇಕು || ೩ || ಇಷ್ಟಾದರು ಉಣಲನ್ನಿಲ್ಲಾ | ಗೇಣೂ ಘಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟ
 ದೋಳಿಲ್ಲಾ || ೪ || ಹೀನವಿದೆಂದು ತಿಳಿದಧಮರೂ || ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲ
 ನವರೆನಿಸರೂ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೫. ಪದ, ರಾಗ-ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣ (ಝಂಪತಾಳ).

ನಗಿಬರುವದೋ ಮನವೆ | ನೀನು ಮಾಡುವಾ | ಹಗರಣಾಕಿದು
 ಘನವೇ || ಜಗಪತಿಗೆ ಕರಮುಗಿಯದಲೆಸದ | ವಗತನದೊಳಗೆ ತಗಲಿ

ಕೊಂಡೀ || ವಲ್ಲ || ಶೃತಿಸಾರುತಿಹದು ಕೇಳೂ | ಈ ಶರೀರವು | ಸತಿಪುತ್ರಾದಿ
 ಧನಂಗಳೂ | ಅಸ್ಥಿರವೆಂದೂ | ಮತಿಯಿಲ್ಲೆ ತಿಳಿದು ಬಾಳೂ | ಸ್ವಾಮಿಸಾದಕ್ಕೆ
 ಸತತಬ್ಯಾಸರದೆ ಬೇಳೂ | ನಿಂದಿನೇ ತಾಳು || ಪ್ರತಿದೀನಾ ಮರಿಯದೆ | ಅತಿಥಿ
 ಗಾಳುಣಿಸೀ | ಸದ್ಗತಿಯ ಪಡವದೊ, ದು | ಮರ್ತಿಯಾ ಹರಿಕಥೆಯೊಳ
 ಗತಿನಿ | ರತನೆನಿಸಿ ಕೋಯಿ | ನಿತು ಮನಕೆ ಬರಲಿ ತವಕದಿ ಮು | ನೃಧನ
 ಆಟಕೆ ತೊಡಕಿ ನಿರಯ | ಸ್ಥಿತನೆನಿಸುವದು | ಹಿತವೆ, ನಿನಗೇ || ೧ || ನರ
 ರಾಶ್ರಿಯಿಸುವದ್ಯಾಕೆ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಶ್ರೀನರಹರಿಯ ಸ್ತುತಿಸಾಬೇಕೋ |
 ಯಿನಿತೂ ಭಾಗ್ಯ ! ಯರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೂ || ಮತ್ಸರಾಬಿಟ್ಟು ಹಿರಿಯರೀ
 ಗೆರಗಬೇಕೊ | ಆಸೀಯೂ ಯಾಕೊ || ಧರಿಯೊಳು ಬಹುಮಂದೀ | ಅರಸಾರಿ
 ದ್ದರು ಹಿಂದೆ | ಅರಿಯಾ ತಮ್ಮ ಕೂಡ ವೈ | ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖಗಳಾ || ಹರಿ
 ದಿನದಿ ಜಾಗರಮಾಡಿ ಇ | ತರನ ಬಯಸದೆ | ನಿರುತ ಅಧರ್ಮದಿ ನಿರತ
 ನಾಗದೆ | ಬೆರಸುತಿಹೆ ನೀ | ಚರೊಳು ಸ್ನೇಹವ | ಮರುಳು ಮನುಜಾ
 || ೨ || ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಸಜ್ಜನಾ | ಭಜಿಸೀ ವಿ | ಶಿಷ್ಯಾನೆನಿಸೋ ದುರ್ಜನಾ |
 ರೊಡನೆ ಮಾತೂ | ಬಿಟ್ಟು ಘಳಿಸೋ ವಿಜ್ಞಾನಾ | ಹೀಂಗಿರೆ ದೋಷಾ |
 ನಷ್ಟಾವೊ ಉಳಧಿತೇನಾ | ನಿಶ್ಚಯವ್ರಮಾಣಾ || ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತಿಕಾಂತಾ
 ಗಿಷ್ಟು ನಿಂದಿಸಿದಾ ವಾ | ಕೆಟ್ಟಕೆಟ್ಟನುಯನ್ನೊ | ಇಟ್ಟು ದ್ವಾದಶನಾಮಾ |
 ಮುಟ್ಟದಿರು ಪರರಿಟ್ಟ ಒಡವಿಯಾ | ಧಿಟ್ಟಸುತ ಮನ | ಸಿಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯರ
 ದೃಷ್ಟಿಸದೆ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ | ಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸೋ || ೩ ||
 ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೬. ಪದ, ರಾಗ-ಪಾಡಿ (ತ್ರಿವಿಧಿತಾಳ).

ಒಲ್ಲೇ ಈ ಕುವೃತ್ತಿಗಳ ಒಲ್ಲೆ ಒಲ್ಲೇ || ಎಲ್ಲಾ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಬಾಗೀ
 ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ || ಒಲ್ಲೆ ಈ ಕುಂ || ವಲ್ಲ || ಕುಜನರೊಳಗೆ ಸ್ನೇಹ ಎಂದಿ
 ಗೊಂದಿಗೆ ಒಲ್ಲೆ | ಸುಜನಾರ ಆಸಂತೋಷ ಬದಿಸಲೊಲ್ಲೆ || ರಜತಾದ್ರಿ
 ನಿಲಯ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾನೆನಲೊಲ್ಲೆ | ಭುಜಗಶಯನಗೆ ಸಮರು ಉಂಟೆನಲಿ
 ವಲ್ಲೇ || ೧ || ಹರಿದಿನದಲುಂಬೋರ ಮೊಗವನೋಡಲಿವಲ್ಲೆ | ಹಿರಿಯಾ

ರರ್ಚಿಸದವರಾನ್ಯೈರಿಯಾನೊಲ್ಲೆ || ವರಪೀಡಿಯನು ಸ್ವಪ್ನಾದಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಾ
ಲೊಲ್ಲೆ | ನರಸ್ತೋತ್ರವನು ಮಾಡೀ ಬದುಕಾವಲ್ಲೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲಾ
ಕೊಟ್ಟದನಾವೇಕ್ಷಿಸಲೊಲ್ಲೆ | ಏನೂ ಕೊಡದೀರಲಾವೇಕ್ಷಿಸಲಿವಲ್ಲೆ || ಹೀನಾ
ವಿಪ್ರರ ಕುಲಕೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಲೊಲ್ಲೆ | ಮಿನಾಂಕನ ಮ್ಯಾಳಾವಲ್ಲೆವಲ್ಲೆ
|| ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೦೭. ಪದ, ರಾಗ-ಸಾರಂಗ (ಆಟತಾಳ).

ಮಧ್ವನುತ ಪೊಂದದವ ದೈತ್ಯಾ | ಮನಶುಧ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ತೀಲಮಾಳ್ವನೆ
ವ್ರಾತ್ಯ || ಮಧ್ವ || ವಲ್ಲ || ರವಿಬಾರದಿರಲರ್ಪ್ಯ ಕೊಡುವನ ಧನ್ಯ | ದಿವದ್
ಕರ್ಮನ ಬಿಟ್ಟು ಮಲಗುವರೊಣ್ಣಾ || ದಿವಿಜೀಶಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದಂಬಾವ
ಅನ್ಯಾ | ಅವದಾನಾ ಕೊಡುವನ ಅಗ್ರಗಣ್ಣಾ || ೧ || ತಾರತಮ್ಯ ತಿಳಕೊಳ
ದವನಷ್ಟಾ | ಮಾರದೇ ಹಿರಿಯರರ್ಚಿಸುವನೇನಿಷ್ಟಾ || ನಾರಿಯರಿಗೆ ಮನ
ಸಿಡುವನಭ್ರಷ್ಟಾ | ಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಎರಗುವನೆ ವಿಶಿಷ್ಟಾ || ೨ || ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳು
ಗೆದ್ದವ ವೀರಾ | ಈ ಮೊಣ್ಣು ದೇಹ, ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಬೊ ಚೋರಾ || ಧಾವಾದಿ
ಗಳು ಎನ್ನದೆನದವಧೀರಾ | ಆ ಮಹತ್ತರ ನಿಂದಿಸುವನೇನೆ ಪೋರಾ || ೩ ||
ಮೂಲಾವತಾರೈಕ್ಯನನದವ ಬೋಡಿ | ಕಾಲವಿಲ್ಲದೆ ಸುಳ್ಳಾಡುವನೇನೆ
ಪೀಡೀ || ಆಳಲಾರದೆ ಸತಿಬಿಡುವ ಹೇಡಿ | ಶ್ರೀಲೋಲವರನೆನ್ನದವ ಕುಲಿ
ಗೇಡೀ || ೪ || ತಿಧಿತ್ರಯ ಸತಿಸಂಗಾಮಾಳ್ವಾನೇ ಹೊಲಿಯಾ | ಮತಿಗೆಟ್ಟು
ಯಮನಲ್ಲಿ ತಿಂಬುವಕೊಲಿಯಾ || ಕ್ಷಿತಿಯೋಳು ತನಭಾವಜನಕ ತೋರ
ದೀಹೈನೆ | ಕೃತಿವತಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾಗ ಗೆಳಿಯಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೦೮. ಪದ, ರಾಗ-ಪಂಥವರಾಳಿ (ಏಕತಾಳ).

ಪರವಾದೀ ಪರವಾದೀ | ಪರಮಾತ್ಮನೆ ನೀನೆಂಬುವರೇನೊ | ಪರ
ವಾದೀ ಪರವಾದೀ || ವಲ್ಲ || ಕ್ಲೇಶನೋದಗಳು ಶ್ರೀಶಗೆಲ್ಲಿಹವೊ || ನೀಸೋಸು
ತಲಿಹೆ | ಯೇಸು ಜನ್ಮದಲಿ || ೧ || ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಂ ವ | ಹೊತ್ತು ತಿಂಬನೀ ||
ಎತ್ತ ಆತ ನೀನೆತ್ತಲೊ ಮರುಳೇ || ೨ || ಒಂದೆ ಎಂಬೊ ಮತದಿಂದ ಸಹೋ

ದಂ || ಗಿಂದಿಲಿಂದ ಸತಿ ಎಂದು ಕರವದೋ || ೩ || ಕಲಿಯಲಿ ಸಲ್ಲದು | ಜಲ
ಜಜನಿದ್ಯವ || ಹಳಿಯ ತಟ್ಟಲಿಯ ಹೊಲಿ ಅನುದಿನದೀ || ೪ || ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವ
ದೊ | ಇದ್ದಿಯೊ ಅಧವಾ || ಮದ್ಯಕುಡಿದಕೀ ಬುದ್ಧಿಯೊ ತಿಳಿಯದು || ೫ ||
ನೀನಾಡುವದಕೆ | ಹೀನಗತಿಯೆ ಧ್ರುವ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಆಣೆಲೊ
ಕೇಳೊ || ೬ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೦೯. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಅಟತಾಳ).

ಶಿವಭಕ್ತನಾಗೋ ಪ್ರಾಣೇ | ಅವನಿಯಲ್ಲಿ ಪರದಲ್ಲೀ | ವಿವಿಧ
ಭೋಗಂಗಳ ಕಾಂಬೀ || ಶಿವಭಕ್ತನಾಗೊ ಪ್ರಾಣೇ || ಎಲ್ಲ || ಲಿಂಗಾಧಾರಣ
ಮಾಡಿ | ಜಂಗಮರಥಿಕಾರಾ ಸಾರೀ | ಹಿಂಗಿಕೊ ಭವಜನ್ಮ ದುಃಖ || ಸಂಗಾ
ವಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂಗಾಳರ್ಚಿಸೂತಾ | ನಿಃಸಂಗನಾಗೊ ದುರ್ವಿಷಯದೀ
|| ೧ || ಸುವಿವೇಕಿ ಮನಸಿಲಿಂದಾ | ಶಿವಶಬ್ದವ ಶೋಧಿಸಿ | ಕವಿಗಳ ಮುಖದಿಂದ
ತಿಳಿಯೋ || ನವತ್ರಪತ್ರಯುಕ್ತ ಬಿಲ್ವಾ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡೊ | ಸನೆಯಾದಂಧ
ಪದವೈದುವಿ || ೨ || ಭಜಿಸೋ ವೀಭೂತಿಯನ್ನು | ದ್ವಿಜಸ್ತೋಮಾಕೆರ
ಗಾದೀರೊ | ವ್ರಜಗಳಿಗೆ ತೋರದಿರುಭಾವಾ || ಅಜ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾ
ಅಜನಾಂಬರ ಸಮನನ ಬ್ಯಾಡಾ ವಿಜಯವಂತನಾಗುವೀಜಗದೀ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧೦. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಶಿವ ಸತ್ತ ಎಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವು, ಇದು ನೋಡಿ | ಕವಿಗಳು ಮನಕ
ತಂದು || ಭುವನತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ | ಅವಿವೇಕಿಗಳ ಮಾತಲ್ಲಾ
|| ಎಲ್ಲ || ಅಧಮರು ಬಹು ಬಗೆಯಿಂದಲ್ಲಿ ಘಳಿಸಿದಾ | ಬದಕು ವೃಥಾ
ವಾಹದು || ಬುಧರ ಪದಾರ್ಥವು ಸಾರ್ಥಕವಾಹದೆಂಬು | ದಿದೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎನ
ಬಹುದೊ || ೧ || ಭೂಭುಜರಿಗೆ ಭೂಷಣಾದವು ಆಯುಧ | ಈ ಭೂಮಿ
ಪೊತ್ತವ್ಯಾಳಾ || ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನ ಕುಟುಂಬವ ರಕ್ಷಿಸುತಿಹ್ಯದು | ಶೋಭಿಸು
ತಿಹ್ಯಕ ಪಾಲಾ || ೨ || ಮಂದೀಯನಂಜಿಸುತಿಹ್ಯದು | ಆತನ ಹಿಂದೆಮುಂದಿ

ರುವ ಗಣಾ || ನಂದೀಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯಾ ತೋರಿತು | ಸಂದೇಹವನಿ
ತಿಲ್ಲವೂ || ೩ || ಸೋಮಕಂಠಾದ ಜಗತ್ತೆಕ್ಕದಿಕ್ಕಿಗೆ | ಸ್ವಾಮಿ ಎನಿಸಿದ
ವನ್ನೀ || ಧೀಮಂತರಾತನ ಮಡದೀಯ ಪೂಜಿಸಿ | ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವರೂ
|| ೪ || ಮೊನಿಗಳಿಗೆ ಚರ್ಮ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಭಸ್ಮ ತಾನು ಪ್ರೀಯಕರಾದೀತು ||
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾನೊಳಧಾಂಗವಾಗಾಭಿ | ಮಾನಿಯೊಳರ್ಧವಿಟ್ಟಾ || ೫ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧೧. ಪದ, (ಆರ್ಯವೃತ್ತ).

ಭುವನವನಾ, ಯಂಧ್ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕರ | ಸುವದು ನಿರಂತರ ಲೋಕ
ದಲೀ || ಅವಿದಿತ ನಾನು ಅದನ್ನು ಆಪನಿತು | ವಿವರಿಸುವೆನು ಕವಿಗಳು
ಕೇಳೀ || ಪಲ್ಲ || ರವಿಮೂಡದ ಮುಂಚೇಳುತ ಶ್ರೀ ಮಾ | ಧನನ ಸ್ಮರಿಸು
ತಿರಲದೆಭವನಾ || ಯುವತಿಯರಾವ್ಯಾಳ್ಯದಲಿ ಮೊಸರು ಮಧ | ನನ ಮಾಡು
ತಿಹರು ಅದೆ ಭವನಾ || ೧ || ಶಂಖಚಕ್ರ ಮೊದಲಾಯುಧ ಧರಿಸದೆ | ಮಂಕು
ಗಳಿರುತಿಹರ ದೇವನಾ || ಸಂಕಟ ಚೌತೀ ತಿವನಿಸಿ ಭೂತಶಶಾಂಕನ ಪೂಜಿ
ವರದೇವನಾ || ೨ || ಅಂಗನಿಯರು ತಿಲಕಾಯುಧ ಕುಂಕುಮ | ಶ್ರಿಂಗರ
ವಾಗಿ ಹರದೆ ಭವನಾ || ಅಂಗಣದಲಿ ವೃಂದಾವನ ಗೋನ್ಗಳು | ರಂಗವಲಿಕ್ಕು
ವರದೆ ಭವನಾ || ೩ || ಸರುವರು ಸರ್ವದ ದುಷ್ಟ ಶಬ್ದ ಉ | ಜ್ವರಿಸುತ
ಲಿಪ್ಪರು ಅ ದೇವನಾ || ಹರಿಗತಿ ಪ್ರಿಯಕರತುಲಿಸಿಲ್ಲದ ಮಂ | ದಿರವೆ ನಿಶ್ಚಯ
ವಾಗಿವನಾ || ೪ || ರಾಮಾರ್ಪಿತದನ್ನನ ಹೋಮಿಸಿದ | ಧೂಮವ್ಯಾಪಿ
ಸಿಹದದೆ ಭವನಾ || ಭಾಮಿನಿಯರು ಕೆಲಸವನಾಡುತ ಖಳ | ಭೀಮನ
ಸ್ಮರಿಸುವರದೆ ಭವನಾ || ೫ || ದೇವಪೂಜನೈವೇದ್ಯವು ನೈಶ್ವ | ದೇವಯಂಬದಿಲ್ಲ
ದೇವನಾ || ಅವಕಾಲಕೂ ವೇದವೇದ್ಯ ಭೂ | ದೇವರು ಬರದಿಹದ
ದೇವನಾ || ೬ || ವೇದಪುರಾಣದ ಘೋಷವು ಸರ್ವದ | ಭೂದಿವಿಜರ
ಸಂದಣಿಭವನಾ || ವಾದಿಗಳ ಹಳಿದು ಮಧ್ಯರಾಯರಾ | ರಾಧನೆಮಾಡುವರದೆ
ಭವನಾ || ೭ || ಹಿಕ್ಕದೆ ತಲಿಕಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುತ | ಮಕ್ಕಳ ನಳಿಸುವರ
ದೇವನಾ || ಸೊಕ್ಕಲಿ ಗಂಡತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೈತಿಹ | ರಕ್ಕಿಸಿ ಹೆಂಗಸಿಹ ದೇವನಾ

|| ೮ || ತಂಬೂರಿತಾಳಂಗಳ ಸುಸ್ವರ | ತುಂಬಿಹೆದೆಂದೆಂದದು ಭವನಾ ||
 ಉಂಬುವಾಗ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿತುತ್ತಿಗೆ | ಸೀತಾಂಬರನ ಸ್ಮರಿಪರದೆ ಭವನಾ || ೯ ||
 ಶೆಂಚದಂತ ಧಾವನ ನೊದಲಾದ ಸ | ದಾಚಾರಿಲ್ಲಿ ದೇವನಾ || ಯಾಚ
 ಕರಿಗೆ ತುತ್ತನ್ನವಿಲ್ಲ ನು | ತ್ತೋಚನಿ ಯಾತಕೆ ಅದೇವನಾ || ೧೦ || ಹರಿ
 ದಿನದಲಿ ಸರ್ವರು ನಿರ್ಜಲ ಜಾ | ಗರವನು ಮಾಡುವರದೆ ಭವನಾ || ಮರು
 ದಿನ ಭೋಜನ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಕಂ | ತರಿಸದೆ ಮಾಡುವರದೆ ಭವನಾ ||
 || ೧೧ || ಉದಷಾಗಿ ತಾಸಾದರನ್ನ ನರ | ಸುದತಿಯರೇಳದ ಮನೇವನಾ ||
 ಪದುನಾಭನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಯಂಬದು ಎಂದೆಂದಿಲ್ಲ ದೇವನಾ || ೧೨ || ಪ್ರತಿ
 ದಿನ ಧರ್ಮಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲಾಗದ | ಸತಿಸುತರಿದ್ದರೆ ಅದೆ ಭವನಾ || ವೃತಗಳು
 ಸದ್ವಾಸಗಳು ತಿಳಿದನವ | ರತಮಾಡುತಿಹ್ಯರದೆ ಭವನಾ || ೧೩ || ರೊಕ್ಕ
 ವಿದ್ದು ಸದ್ವೈಯವಾಗದಯಳಿ | ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿಹ ಸದನೇವನಾ || ಮುಕ್ಕುಂದನ
 ದಾಸರನಿಂದಿಸುತಿಹ್ಯ | ಚಿಕ್ಕಮತಿಗಳೇಹ ದೇವನಾ || ೧೪ || ಮಾರುತ ಮತ
 ವನುಸರಿಸುತಲೀ ವೈವ | ಹಾರಮಾಡುವರದೆ ಭವನಾ || ಮೂರುತಿಸುತ
 ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಪ | ದಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವರದೆ ಭವನಾ || ೧೫ || ಶ್ರೀ
 ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣನುಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸೀದ.

೨೧೨. (ಆರ್ಯವೃತ್ತ).

....ಸ್ವರ್ಗ ನರ್ಕವೆಂಬುದು ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ | ತಿಳಕೊಳಲಿಕ್ಕರಿವರಧಮರೂ ||
 .. .ದುರ್ಗಾರಮಣನಗುಣ ಕೊಂಡಾಡುವ | ರಿಲ್ಲೇ ಉಂಟೆಂಧೇಳುವರೂ || ಪ||
ಅರುಣೋದಯ ಕೇಳುತ ಭಕ್ತಿಂಧರಿ | ಸ್ಮರಣಿಯ ಮಾಡುತಿಹದೆ
 ಸ್ವರ್ಗ || ತುರುಕರಬಿಡಿ ಶಗಣಿಯ ಬಳಿ, ಕುರ್ಚಿ | ಸರವಿಯ ತಾಯಂಬದೆ
 ನರ್ಕ || ೧ || ನಳಿನಿ ಪ್ರಮುಖ ನದಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವ | ತಿಳಿದು ಸ್ನಾನಮಾಳ್ವದೆ
 ಸ್ವರ್ಗ || ಹಳಸಮೋರಿಯಂಧರಟಕೊಳುತ ಊ | ರೊಳು ಸಂಚರಿಸು
 ವದೇ ನರ್ಕ || ೨ || ದ್ವಾದಶನಾಮನಮುದ್ರಿ ತುಲಸಿಸರ | ಸಾದರದಿಂಧರಿ
 ಪದೆ ಸ್ವರ್ಗ || ತಾ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಲಿಂದಲಿ ಮತ್ತೇ | ನಾದರು, ಧರಿಸುವದೇ

ನರ್ಕಾ || ೩ || ಜಲಜಾಕ್ಷನ ಪೂಜಿಸಿ ನೈವೆದ್ಯಂ | ಗಳ ದ್ವಿಜಗಿತ್ತುಂಬದೆ
ಸ್ವರ್ಗಾ || ಹುಲಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಪೊಲ್ಕುಮ್ಮ ಕಂಭಗೋ | ದಲಿಗರ್ಪಿಸಿ ತಿಂಬದೆ ನರ್ಕಾ
|| ೪ || ದರುಶನ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥವ ಸಾದರದಿಂ | ನಿರುತದಿ ಕೇಳುತಿಹದೆ
ಸ್ವರ್ಗಾ || ವರಕಧಿಕೇಳುತ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಮರದು ಬದುಕುತಿಹ
ದೇ ನರ್ಕಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧೩. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪಿತಾಳ).

ನೀತಿಕೆಟ್ಟಿತು ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಕೇಳಿ | ಮಾತುಳಾಂತಕನ ಮಹಿಮಿ,
ಯುಹೀಂಗದೇ || ವಲ್ಲ || ನೀಚಕುಲದವನು ಧೊರೆ | ಬುಧರವನ ಸೇವ
ಕರು | ಚೋಚುವಳು ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ವತಿಯಾ || ಆಚಾರಮಾಡುವರೆ
ತೊತ್ತು ಹುಡುಕಾಡುವರು | ನಾಚಿಕಿಲ್ಲದೆ ಸತತ ಬೇಡುತಿಹರೂ || ೧ || ತನ
ಗಾಗಬೇಕೆಂದು ವರಹಿಸೆನಾಡುವರು | ಧಣಿಯ ಮಾತನು ಮಾರುವನು
ಭೃತ್ಯನೂ || ಘನಗರ್ವದಿಂದ ಗುರುಗಳ ನಿಂದಮಾಡುವರು | ಮುಣಿಗೆ
ಹೋಯಿತು ಹರಿದಿನದ ನಿರ್ಜಲಾ || ೨ || ಹೆಣ್ಣುಮಾರುವರು, ಉತ್ತುಮರು,
ತನ್ನಾದವನು | ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಕರಿಣ ವಾಕ್ಯವನಾಡುವಾ || ಇನ್ನೊಂದು ಜನುಮ
ಕರಿಯರು ಹೆತ್ತವರ ಸೇವಿ | ಸಣ್ಣನಡತಿಯಲೆ ಇರುವರು ಸರ್ವರೂ || ೩ ||
ಸುಳ್ಳುನಾಡುವರು ಪಂಡಿತರು, ಪ್ರಭುತನದವನು | ಕೊಲ್ಲಿಸುವ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ
ಪ್ರಜೆಗಳಾ || ಇಲ್ಲದೋಯಿತು ಬ್ರಾಹ್ಮರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದ ವೀರ್ಯ | ಬಲ್ಲವರೆ
ಅವಿನೇಕ ವಧ ಪಿಡಿದರೂ || ೪ || ಶ್ರೀ, ಕ, ನುತ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನಂ ತಿಳಿದು |
ಕಾಳೀಕಾಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಮಾಡರೂ || ಕಾಕುಲಾತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ನೀಸಂಗಿಯನಿ
ಸರೂ | ನೂಕುವರು ಹಸಿದುಬಂದರೆ ವಿವ್ರರಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ
ಮಸ್ತು ||

೨೧೪. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಮಾರನೈಯ್ಯನೆ ಕೇಳಾ ಕಲಿವ್ಯಾಪ್ತಿ ಆದದ್ದು | ಆರಾ ಮುಂಧೇಳಿ,
ಎನ್ನುಬ್ಬಸ ಕಳಕೊಳ್ಳಲೊಯ್ಯ || ವಲ್ಲ || ನಳಪ್ರಮುಖರು ತೋಟಕ ಬೀಜಬಿತ್ತಿ
ನೀರೆರಧಾಳು || ನಾಟಲಿಲ್ಲಿಂದವರಾಸಿಗೊರವಬಾಳು || ೨ ||

ನಳಪ್ರಮುಖರು ಪೂಜಿಸಿದ ಗುಡಿ ಹಾಳು || ಹಲವರು ಬಳಸಲು ಈಚಲ
ಹಾಳು || ೧ || ಜಲತೃಣ ದುರ್ಲಭ ವೈದನ ಹಾಳು || ಬೆಳದೀತೆ, ಭೂಪೂರಾ
ಎಂಬಾಸಿ ಹಾಳು || ೨ || ಹೊನ್ನಹಳ್ಳಿ ದೊಡ್ಡವು ಕಲ್ಲೂರು ಮಣ್ಣೂರು ||
ಅನ್ನಿಲ್ಲಾ ದ್ವಿಜರಿಘೋಟ್ಟತುಂಬಾ ಹೆಸರೂರು || ೪ || ಊರ ಮುಂದಿದ್ದಷ್ಟೆವೆ
ಆಡವಿಭಾವಿ ಮಾರಿ || ದೂರ ಹೋದರೆ, ಹಾಳೇರಿ ನೀರಲಕೇರಿ, || ೫ ||
ಅಧಮರು ಹೊನ್ನಾಕುಪ್ಪಿ ಭತ್ರನ, ವಡವರು || ಬುಧರ ಸದನಗಳಾದವು ತಿಪ್ಪಿ
ತೆವರೂ || ೬ || ಕನಸವಿ, ರಳಮತ ಕೈಯೋಳಗಲಗೂ || ಅನುಚಿತಾದಿಂದ
ವಿಪ್ರರಾದರು ಭಣಿಗೂ || ೭ || ಸುಳೈಷ್ಟಿ ಹಾಳಭಾವೀ ಗುಂಡನಾಗ
ರೆಂಬೋರು || ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಗುಡ್ಡಾ | ಇಲ್ಲ ಕಲ್ಲೆಂಬೋರು || ೮ || ಸೊನ್ನ
ನೆಂಬಾರೂರಿಗೆ ಭಂಗಾರಗುಂಡೆಂಬರೂ || ಸಣ್ಣಹಳ್ಳಿಗೆ ಚನ್ನವಟ್ಟಣೆಂಬು
ವರೂ || ೯ || ಬೆಲ್ಲಾದಮೊರಡಿ ಹತ್ತಿಗುಡ್ಡಾ ಯಮ್ಮಿಗುಡ್ಡೆಂಬೋರು ||
ಆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವ್ರಾತೃರೇವೆ ಬಲುಗಿಂಚರಿಹರು || ೧೦ || ಹುಲಿಗುಡ್ಡಾ, ಕರಡಿ ಚಿರ್ಚಾ
ದೇಶದೊಳೆಲ್ಲಾ || ಸಲಹೋದು ನೀ ಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ || ೧೧ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

(೨೫) ಪ್ರಮಾಣಪ್ರಮೇಯಯುಕ್ತ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿವಚನಾನುಸಾರ
ಕೀರ್ತನಗಳು.

೨೧೫. ಪದ, ರಾಗ-ಕನಡ ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣ ಬೋಧಮತವಾ | ನಂಬಿ | ಶ್ರೀ ವತಿಯ ಒಲಿಸುವವರು |
ಕೇಳಿ || ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣ ಬೋಧಮತವಾ || ಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲಿಯಾದ ಚರಿತೆ |
ಯನ್ನು ಪರ | ಮಾದರದಿ ಕೇಳಿ ಸುಜನಾ || ರಾದವರು ಭಕುತಿಯಿಂದಾ |
ಮಹ ಪ್ರಳಯ | ವಾದ ತರುವಾಯ | ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗೇ || ೧ || ಸುರರೆಲ್ಲ

೧ ಇವೆಲ್ಲವೂ, ಗ್ರಾಮಗಳ ಹೆಸರುಗಳು, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ ಸೂತ್ರಲೂ ಇರುವವು.
ಊರುಗಳ ವ್ಯಾಜದಿಂದ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ಮಿಳಿತವಾದ ಪ್ರಮೇಯ, ಭಾಷಾತ್ರಯ,
ಯುಕ್ತ ಶ್ರೀ ದೇವರಪ್ರಾರ್ಥನಾ.

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಾ | ಸ್ಥಾನದಲಿ ಸ್ಥಿರರಾಗಿ ಯುವರಾಜ್ಯಕೇ || ಅರುಹೆನಾರೆನಲು
 ಅದಕೇ | ಪೇಳಿದನು | ಹರಿಯು ಇಂತುಪಾಯವ ಕೇಳಿ || ೨ || ವಂದು
 ದೇಹದಿ ಸರ್ವರೂ | ಕ್ರಮನುಸಾರ | ದಿಂದ ತೆರಳಿರಿ ಚೇತನಾ || ಕುಂದು
 ನದು ಆವನಿಂದಾ | ಅವಶ್ರೇಷ್ಠ | ನೆಂದರಿವದೆಂದು ಸರಿದಾ ಕೇಳಿ || ೩ ||
 ಹರಿ ಆಜ್ಞದಂತೆ ತ್ಯಜಿಸೇ | ಕುಂಟನೂ ಕುರುಡ ಮೂಕನು ಯನಿಸಿತೂ ||
 ಹಿರಿಯ ಪವನಾನ ಬಿಡಲೂ | ಎಲ್ಲರೂ | ಅರಿತರೂ ಕುಣುಪವೆಂದೂ
 ಕೇಳಿ || ೪ || ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಂತೆಲ್ಲರೂ | ವ್ಯಾಪಿಸಲು | ಬಿತ್ತು ಎಳಲಿಲ್ಲ
 ವದೂ || ಸತ್ಯನಂಕಲ್ಪನುರುತಾ | ಸೇರಲದು | ತತ್ತಲಿಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸಿತೂ
 ಕೇಳಿ || ೫ || ಅಂದಿನಾರಭ್ಯವಾಗೀ | ತಿಳಿಸಿದನು | ಇಂದಿರೇಶನು ಈತನಾ ||
 ನಂದಿಪರಿಗೊಲಿವೆನೆಂದೂ | ಇನ್ನಿದಕೆ | ಸಂದೇಹ ಉಂಟೆನೆಂದೂ ಕೇಳಿ
 || ೬ || ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀ ರಾಮನಾಗೇ | ಅವತಾರ | ವಾ ಮಾಡಿದನು ಮಾರುತಾ ||
 ಭೂಮಿಜಯ ದನುಜ ವೈಯಲೂ || ಆ ಪುರಕೆ | ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಚಿಗಿದನು
 ಕೇಳಿ || ೭ || ರಾಘವನ ಉಂಗುರವನೂ | ವನದೊಳಗೆ | ಬ್ಯಾಗೆ ಇಂದಿರಿಗೆ
 ಕೊಟ್ಟು || ಆಗಾ ಮೊಳಲನೇ ಸುಟ್ಟು | ಹಾರಿತ್ವರ | ರಾಗಟಯ ಒಡಿಯ
 ಗಿತ್ತಾ | ಕೇಳಿ || ೮ || ಇಂದ್ರಜಿತು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಾ | ಬಿಡಲಾಗಿ | ಅಂದ
 ಗೆಟ್ಟಿತು ಕಪಿಕುಲಾ || ಇಂದಿರೇಶನ ಆಜ್ಞದಿಂ | ಆಗ ತ್ವರ | ತಂದ ಸಂಜೀ
 ವನವನೂ | ಕೇಳಿ || ೯ || ಅನಿಮಿಷರು, ಕಪಿಗಳಾಗೀ | ನಿರುತ ರಾಮನ |
 ಭಜವರೀ ಕೆಲಸಕೇ || ಅನುಕೂಲರೊಬ್ಬರಲ್ಲಾ | ಒಬ್ಬ ಅಂ | ಜನಿಸುತನೆ ಸೇವಿ
 ಮಾಡ್ದಾ ಕೇಳಿ || ೧೦ || ಉಪಕಾರವಂದಕೆನ್ನಾ | ಕೊಟ್ಟ ಮ್ಯಾ | ಲೆ ಪರಿ
 ಮಿತ ಸೇವಿಗುಚಿತಾ || ಸು ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದರು ಕಾಣೇ | ಭಳಿರೆ ಯಂ | ದ ಪರಾ
 ಜಿತನು ಮೊಗಳಿದಾ ಕೇಳಿ || ೧೧ || ಈ ವಾಯು ವಲಿದನೆಂದೂ | ಒಲಿದ
 ಸು | ಗ್ರೀವ ವಿಭಿಷಣಗೆ ರಘುಜಾ || ಶ್ರೀ ವರನೆ ಕೃಷ್ಣನಾಗೀ | ಅವತರಿಸೆ |
 ಐವರೊಳು ಭೀಮನಾದಾ ಕೇಳಿ || ೧೨ || ತರಣಿ ಮೊಮ್ಮಗನ ಸೇವೀ | ಈ
 ವೃಕೊದರ ಮಾಳ್ವನೆಂದು ತೆರಾರೀ || ನರನ ರಥವನು ನಡಿಸಿದಾ | ಇಲ್ಲದಿರೆ |
 ಧರವೆ ಇದು ಪಾಂಡವರಿಗೇ ಕೇಳಿ || ೧೩ || ಜೀವೇಶರೊಂದೆ ಎಂದೂ |
 ವಾದಿಗಳು | ಭಾವಿಸಿರೆ ಮಧ್ಯಮುನಿಯೂ || ತಾ ವಿರಚಿಸಿ ಸುಗ್ರಂಥವಾ |

ನಿದೋಷ | ಗೋವಿಂದನೆಂದರುಹಿದಾ ಕೇಳಿ || ೧೪ || ಈತ ಮಾಡಿದ
ಚರಿತೆಯಾ | ಕಡೆಯಾಗಿ | ನಾ ತುತಿಸಲಾರೆ ಸ್ವಲ್ಪಾ || ವಾತಸ್ತರಣಿಯು
ಮಾಡಲೂ | ನೈಕುಂಠ | ಆತು ಇಷ್ಟದು ತಪ್ಪದೂ ಕೇಳಿ || ೧೫ || ದೇಶ
ದೊಳು ತುಂಬಿ ಇಹ್ಯದೂ | ಶ್ರೀ ಭಾರ | ತೀಶ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಮಿಯೂ ||
ಲೇಶವಾತನ ಚರಿತ್ರೇ | ಸ್ಮರಿಸೆ ಪ್ರಾ | ಣೇಶ ವಿಠಲ ಒಲಿವನೂ ಕೇಳಿ || ೧೬ ||
ಪ್ರಾಣದೇವರ ಕಥಿಯನು ಕೇಳಿದರೆ | ತಾನೆ ಇಹಪರದಿ ಬಡದೇ || ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲ ಕಾಯ್ವಾ | ಇದಕೆ ಅನು | ಮಾನ ಲೇಸಿತವಿಲ್ಲವೂ ಕೇಳಿ || ೧೭ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧೬. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ಪಂಚಭೇದ ತಿಳಿವದು ಪ್ರತಿ ದಿನದಲೀ || ಮುಂಚಿನಜ ಮಧ್ಯಮುನಿ
ಮತವನುಸರಿಸಿದವರೂ || ಪಂಚಭೇದವ || ಪಲ್ಲ || ಜೀವೇಶರಿಗೆ ಭೇದ ಜೀವ
ಜೀವಕೆ ಭೇದ | ದೇವರಿಗೆ ಜಡಕ್ಕು, ಜಡಕೆ ಜಡಭೇದಾ || ಆನಾಗ ಜೀವರಿಗೆ
ಜಡಗಳಿಗೆ ಭೇದುಂಟು | ಈ ವಿನರವ ಪೇಳ್ವೆ | ಯನ್ನಾಪನಿತು ಕೇಳುವದೂ
|| ೧ || ಈಶ ನಿತ್ಯ ಅನಾದಿಸ್ವರತ ಸರ್ವಗಸ್ವಪ್ರ | ಕಾಶ ಸರ್ವಜ್ಞ ವಿಶ್ವವಿಲ
ಕ್ಷಣಾ || ಮೇಶ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಮೂರ್ತಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ | ತಾ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ಬಹು ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿಸುವ || ೨ || ಶ್ರೀಮುಖ ಜಗತ್ಯಕುತ್ಪತ್ತಾದಿ ಕಾರಣ
ಮ | ಹಾ ಮಹಿಮ ಸರ್ವತಂತ್ರಃ ಸ್ವತಂತ್ರಾ || ಆಮಯವಿದೂರ ಜ್ಞಾನಾ
ನಂದ ಬಲಪೂರ್ಣ | ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ಸುಗುಣಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪ
|| ೩ || ಸುಖದುಃಖ ಭೋಗಿಜೀವನು ಅಸ್ಯತಂತ್ರ ಬಹು | ಕಕುಲಾತಿ
ಉಳ್ಳವನು ದುರ್ವಿಷಯದೀ || ಲಕುಮಿಾಶನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿವಿವರ್ಜಿತನು ಪ್ರತಿ
ಕ್ಷ | ಣಕೆ ಅನಂತ ಅಪರಾಧಿ ಜನ್ಮಮೃತಿ ಉಳ್ಳವನು || ೪ || ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಗ
ಳಿಂದ ಪೀಡಿತನು ಅಜ್ಞಾನಿ | ಮಾಧವನ ಬಂಧಕ ಶಕುತಿಯೊಳಗಿಹ್ಯಾ || ತಾ
ಧರಿಸಿಹನು ಪ್ರಾಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಾನರಣ | ಭೇದವೆ ಸಿದ್ಧ ಯಿಂಥ ಜೀವಗೂ
ಹರಿಗ್ಯಾ || ೫ || ವಂದಲ್ಲ ಸರ್ವ ಜೀವರು ಸತ್ಪರಜತಮರು | ಯಂದು
ಭೇದಗಳುಂಟವರ ಲಕ್ಷಣಾ || ಮುಂದಿನ ಪದದಿ ಪೇಳ್ವೆ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಿ

ಯಾ | ನಂದ ಬಡಲೆಂದು ವಿನಯದಲಿ ಬಿನ್ನೈಸುವೆನು || ೬ || ಭಿನ್ನಭಕ್ತರು
ಯೆನಿಪರೆಲ್ಲ ದೇವತಿಗಳ | ಚಿನ್ನ ಭಕ್ತರು ವಿಧೀರವರ್ದೆಂಡರೂ || ಚನ್ನಾಗಿ
ಮುದದಿ ಈ ನಿರ್ಜರರ ತರತನ್ಮೃತ್ಯು | ವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಬೇಕು ಜ್ಞಾನಿಗಳ
ಮುಖದಿಂದ || ೭ || ವಿಧಿ ಮೊದಲು ತೃಣಜೀವ ಪರಿಯಂತ ಸಾಪ್ತಿಕರು |
ಇದರೊಳಗೆ ದೇವ, ಋಷಿ, ಪಿತೃಪ, ನರರೂ || ಸುಧಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಜಾದಿ
ಗೀರ್ವಾಣ ಗಂಧರ್ವ | ತುದಿಯಾಗಿ ಸಾಂಶರು ನಿರಂಶರುಳಿದವರೆಲ್ಲ || ೮ ||
ಇವರಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಜಸರು ಗೋಭೂನರಕ | ತ್ರಿವಿಧಗತಿ ಉಳ್ಳವರು ಪಂಚ
ಭೇದಾ || ವಿನರ ತರತನು ದೇವರ ಮಹತ್ತಿಯನು ಅರಿಯ | ದವರು ಲಿಂಗ
ಕಳಿಯರು ಧಾಮತ್ರಯ ಪೊಗದವರೂ || ೯ || ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನರು
ತನೋಗುಣದವರು | ಕಂಸಾರಿಯಲಿ ದ್ವೇಷವರ ಸ್ವಭಾವಾ || ೧೦ || ಸುರಾರಿ
ಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ, ದೈತ್ಯ ರಾ | ಕ್ಷಸರು, ಪಿಶಾಚರವರನುಗರು, ನರಾ
ಧಮರು || ೧೧ || ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸುರರಿಗೆ ಅರಸು ಕಲಿಯವನಾ |
ಹೀನತನವೆಷ್ಟುಜ್ಜರಿಸಲಿ ಮಿಥ್ಯಾ || ಜ್ಞಾನಿ ಭೇದವನರಿಯ | ಪಂಚ ಮಹ
ಪಾತಕಿ ಪು | ರಾಣಿ ವೇದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುವಾ || ೧೨ || ಸುಜನ
ರಾಚರಣೆ ನಡಿಯಗುಡ ದುಃಖಬಡಿಸುವ | ಕುಜನರಿಗನೇಕ ಬಗೆ ಸಹಯ
ವಹನೂ || ಪ್ರಜಗಳನರೋಗನಾ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದಣಿಸುವನು | ವೃಜನವನ
ವಪು ತಾಯಿತಂಗಿಯಂಬರನರಿಯ || ೧೩ || ಬವರಬಂಗಾರದ್ಯೂತಾ
ಪೇಯ ಅನ್ಯತನಟ | ಯುವತಿಯೀಯಾರು ಸ್ಥಳ ನಿಲಯವೆವಗೆ || ನವ
ವಿಧ ದ್ವೇಷಿಗಳೆಗಾಕಾರ ನೆನಿಸುವನು | ಅವನ ಸನು ಪಾಪಿಗಳು ಮೂರು
ಲೋಕದಲಿಲ್ಲ || ೧೪ || ಆ ನೀಚನ ಮಲಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನದಿ ಘೋರ |
ಕಾನನದಿ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಸ್ಮೃತಿಪುದಾ || ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳವನ ನಿಂದೆ ನಿರುತ
ದಲಿ ಮಾಡುವದೆ | ಶ್ರೀನಾಥನರ್ಚನೆ ಮಹಾಯಜ್ಞವೆನಿಸುವದು || ೧೫ ||
ಈ ವಿಧದಿ ಮೂರು ಗುಣದಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಜೀವ | ಜೀವರಿಗೆ ಭೇದಯೋಗ್ಯಗತಿ
ಪ್ರಕಾರಾ || ಮೂವರಿಗೆ ಪಾಪಮಿಶ್ರತ ಕರ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಬಹು | ನೋವು
ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ಸುಮೋಕ್ಷಾದಿ ಗತಿ ಉಂಟು || ೧೬ || ಈ ಜೀವರಿಗೆ ಉಳ್ಳನು
ಭವ ಜಡಗಳಿಗಿಲ್ಲ | ನೈಜವಾಯಿತು ಭೇದ ಜೀವಜಡಕೇ || ೧೭ || ಜಡಶ್ರಿ, ನಿತ್ಯಾ

ಅನಿತ್ಯನಿತ್ಯಾ, ನಿತ್ಯ | ನಾಜದವು ಅವ್ಯಾಕೃತ ನಭಶ್ರುತಿ ವರ್ಣಗಳೂ || ೧೬ ||
 ಪ್ರಾಕೃತ ವಿಕೃತ ವೈಕೃತ ತ್ರಯ ಅಸ್ಥಿರ ಜಡವು | ಪ್ರಾಕೃತ ವಜಾಂಡಧೊರ
 ಆವರಣವೂ || ಸ್ವೀಕೃತೈವತ್ತು ಕೋಟ್ಯೋಜನ, ಸುವರ್ಣಾತ್ಮ | ಕಾಕ್ರಮಿ
 ಸಿಹದ ಜಾಂಡಕಿದು ವಿಕೃತ ಜಡವೆಂದು || ೧೭ || ಸರಸಿಜ ಭವಾಂಡದೊ
 ಳಿಹ, ನೆಲ ಜಲಧಿ ಗಿರಿಗಳು | ಎರಡೇಳು ಭುವನ ವೈಕೃತ ಜಡವಿದೂ ||
 ಸ್ಥಿರ ಅಸ್ಥಿರ ಜಡತ್ರಯವಿಧ ಪುರಾಣಗಳರ್ಧ | ಇರುತಿಹವು ಅಚಲಾಗಿ ಶಬ್ದ
 ಗಳ ನಿತ್ಯಾ || ೧೮ || ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಗತ ತ್ರಿವಿಧಾನಂತ ವರಮಾಣು |
 ಜಾಲಕಾರಣತ ಸುಸ್ಥಿರವೆನಿವವೂ || ನ್ಯಾಲೆ ಅದರಿಂದಾದ ತತ್ವಗಳ
 ನಿತ್ಯ ಮಹ | ಕಾಲವೆಂದಿಗ್ಯು ನಿತ್ಯ ಅಣುಕಾಲಗಳ ನಿತ್ಯಾ || ೧೯ || ಹೀಗೆ
 ಮೂರು ವಿಧ ಜಡ ವಂದೊಂದೆ ಮೂರು ಮೂ | ರಾಗಿರಲು ಜಡಜಡಕೆ ಭೇದ
 ಸಿದ್ಧಾ || ಭಾಗಾರಮಾಡಿ ಗುಣರೂಪ ಶ್ರೀಯದಿ ನೋಡೆ | ನಾಗಾರಿ
 ವಹಗೆ ಜಡಗಳಿಗೆ ಭೇದವೇ ಸತ್ಯಾ || ೨೦ || ಈ ಕಮಲಜಾಂಡವು ಅನಿತ್ಯ
 ವಿದರೊಳಗೆ ಎಂ | ದೂ ಕೆಡದೆ ಸುಖಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದಾ || ಶ್ರೀ ಕಳತ್ರನ
 ತ್ರಿಧಾಮಗಳು ಕುಕಲಿಗೆ ತಕ್ಕ | ಶೋಕ, ಪೂರಿತವಾದ ನಿತ್ಯ ನರಕಗಳಿಹವು
 || ೨೧ || ಈ ವಂಚಭೇದ ಜ್ಞಾನಿಲ್ಲದವ ಶ್ರೀಮುದ್ರಿ | ಗೋಪಿಚಂದನ ಧರಿಸಿ
 ದರು ಫಲವೇನೂ || ಈ ಮೊಡವಿಯೊಳು ವೇಷಧಾರಿಗಳು ಜೀವಿಸರೆ | ಆ
 ಪರಿಯ ಭಾಸ ವೈಷ್ಣವನೆಂದರಿಯಬೇಕೂ || ೨೨ || ಹರಿಗುರುಗಳ ದಯವಡ
 ವರಿಗೆ ರುಚಿ ತೋರ್ವದಿತ | ರರಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯು ಕರ್ಣಕರೋರವೂ ||
 ತರಣಿಬರೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಘೋಕಗಾದಂತೆ ಯಿದು | ಬರಿಯ ಮಾತಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ
 ಸಮ್ಮತಾಗಿಹದು || ೨೩ || ಹೀನರೊಳು ಬೆರಿಯದಲೆ ವಂಚಭೇದವ ತಿಳಿ
 ದು | ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ || ಪ್ರಾಣ ದೇವರೆ ಗುರು
 ಗಳೆಂದರಿತು ಭಜಿಸುವರು | ಕಾಣರು ಕುಸಂಸಾರ ಧಾಮತ್ರ ವೈದುವರು
 || ೨೪ || ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವದಗಳಿಂದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ | ಒಪ್ಪುತಿಹ ಈ ವಂಚ
 ಭೇದವನ್ನೂ || ತಪ್ಪದಲೆ ನಿತ್ಯ ವರಿಸುವರೆ ಪೊರವನನು ಬೊಮ್ಮ | ನವ್ವ
 ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಿಹವರದಲ್ಲಿ || ೨೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣ
 ಮಸ್ತು ||

೨೧೭. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ). ॥ ಮಧ್ವನಾವಂದ ಧಾಟಿ. ॥

ಮಾನಸಪೂಜಾ ಕೃಮಿ.

ಹೃದಯಮಂದಿರ ವಿನರ ಈ ವರಿಯಲಿಂತಿಳಿದು | ಮಧುವೈರಿ
ಪೂಜಿ ಮಾಳ್ವದು ಸುಜನರೂ || ಪಲ್ಲ || ಉದಯದಲಿ ಮೂರು ಬಾಗಿಲು,
ಪ್ರಥಮದಲಿ ರಮಾ | ಅದರ ತರುವಾಯ ರವಿನಾಮ ಪ್ರಾಣಾ || ವದುಮಾಕ್ಷ
ಭಾರತಿದ್ಯುನಾಮದಿಂದಿಹಳ್ಳಿ | ತುದಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗಿಗೆ, ಜಯವಿಜಯರೂ
|| ೧ || ಯಮದಿಸಿಗೆ ಮೂರು ಕದ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಯರಡರೊಳು | ತಿಮಿ
ಪಾಖ್ಯವ್ಯಾನದಿಜ್ಞಾಂಭಾರತೀ || ಅಮಲ ಬಲವ್ರಬಲ ಮೂರನೇ ದ್ವಾರಕಿ
ಹರು ವ | ಶ್ವನು ದ್ವಾರ ಮೂರರೊಳಿಹರ ವೇಳ್ವೇ || ೨ || ಪ್ರಥಮಮಾ
ದ್ವಿತೀಯದಲಿ ಶಿಖಿನಾಮಕ ಪಾನ | ವೃಧಿವಿನಾಮಕ ಭಾರತೀ ಕುಮುದರೂ ||
ತೃತೀಯದಲ್ಲಿಹೈರುತ್ತರಕೆ ಮೂರು ದ್ವಾರಗಳು | ಸತತಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹರ ವೆಸರು
ಕೇಳೇ || ೩ || ಒಂದರೊಳು ಶ್ರೀ ದ್ವಿತೀಯ ಸುರವನಾಮಸಮಾನ |
ಇಂದುಮುಖಿಭಾರತಿಯು ವಿದ್ವ್ಯುನ್ನಾಮಿ || ನಂದನು ಸುನಂದ ಮೂರನೇ
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಹರು | ಒಂದು ಕದ ಮೇಲೂ ಭಾಗದಲೀಹದೂ || ೪ || ಅಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ
ನಾಮಕಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಉದಾನ | ಚಲ್ವಿಭಾರತಿಯು ವಾಬ್ ನಾಮದಲಿಹಳೂ ||
ಮಲ್ಲಿರಿಪು ಅಷ್ಟವತ್ರದೊಳಗೆ ದ್ವಿಷಡ್ರೂಪ | ದಲ್ಲಿಹೈ ವಿನರ ಕೇಳಿ ಆದರದಲೀ
|| ೫ || ಎರಡರದು ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲಿ | ಎರಡೈದು ಒಂದು
ಸ್ತ್ರೀ ಒಂದು ಪುರುಷಾ || ವರನು ಪಾನನವಾದ ಈ ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪ | ಗುರು
ಮಧ್ವಮುನಿರಾಯರೊರಣಿಸಿಹರೂ || ೬ || ಮನಕಂಜ ಮೂಲದಲಿ ದುರ್ಗ
ಭೂಮಧ್ಯದಲಿ | ಕೊನಿನಳ ಶ್ರೀ ಭಾಗಭೇದಗಳೆವೂ || ಮನುಜನಂಗುಟ
ಮಿತಿ ತುದಿಯಲಿ ಹರಿಯಗ್ರೇಶ | ನೆನಿಸಿ ಜೀವರಿಗೆ ಸುಸುಪ್ತಿಯನೀವನೂ
|| ೭ || ತಾವರಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಇಹನಷ್ಟೆ ಪ್ರಾದೇಶ | ಆವಾಗ ದೇಹಿಗಾ
ಧಾರ ಪುರುಷಾ || ಭಾವಿಸುವದಿನಿತೆಮಿತೆ ಮೂಲೇಶ ಈತಗೇ | ಕೋವಿ
ದರು ವಿಜ್ಞಾನವಪು ಎಂಬರೂ || ೮ || ಮೂಲೇಶನಂಘ್ರಿ ಆಶೈಸಿ ಮುಖ್ಯ
ಪ್ರಾಣ | ವಾಲಗವ ಮಾಳ್ವ ಚೈಮುಗಿದು ನಿರುತಾ || ಕಾಳೇಶನಂತರ್ಗತನು
ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಾಮ | ಲಾಲೂಕ ನೈಕುಂಠಶೇನಕೇಂದ್ರಾ || ೯ || ಹಂಸ ಸೋ

ಹಂಸ್ವಹಾ ಎಂಬ ಜಪ ಸರ್ವರೊಳು | ಶ್ವಾಸರೂಪದಿ ಮಾಳ್ವೆ ಇದನು
 ತಿಳಿದೂ ಶ್ರೀಶಗರ್ವಿಸಿದವನೆ ಜ್ಞಾನಿ ಎಂದಿಗ್ಯು ಬಂಧ | ಸಾಶದೊಳು ಶಿಲ್ಪ
 ಲಾಲಿಪುದು ಬುಧರೂ || ೧೦ || ಈ ವಾಯುದೇವನಡಿ ಆಶ್ರೈಸಿ ಸರ್ವದಾ |
 ಜೀವನಿಹ ಅವನಿರವು ಎಂತು ಕೇಳೀ || ಆವ ಕೇಶಸಹಸ್ರ ಭಾಗದೊಳು
 ವಂದಂಶ | ದೀ ವಪ್ಪುವನು ಸರ್ವವಯವಗಳಿಂದ || ೧೧ || ವಾಸುದೇವನೆ
 ಹರಿಗೆ ತಿರವೆನಿಪ ನಾತಿರವು | ಈ ಶರೀರಗೆ ತಿರವು ನಾರಾಯಣಾ || ಭಾಸಿ
 ಸುವ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯದೊಳಿಹದು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ | ಶ್ರೀಶನಾ ಬಲಭಾಗ ಬಲ
 ದೊಳಿಹದೂ || ೧೨ || ವಾಮಹರಿಗನಿರುದ್ಧ ಜೀವನೆಡದಲ್ಲಿಹದು | ಸ್ವಾಮಿ
 ಪದ ಸಂಕರಷಣಿದರೊಳಿಹದೂ || ರಾಮನಾಗೇಂದ್ರಿ ದೇವಗೆ ವಾಗ್ಗೋಳಿಹ
 ನೃಹರಿ | ಶ್ರೀ ಮನೋರಮಗೆ ಘ್ರಾಣ ಜೀವಘ್ರಾಣಾ || ೧೩ || ಹರಿನೇತ್ರ
 ಕಪಿಲಜೀವನ ಕಂಠಿನಲ್ಲಿ ಹವಿ | ವರ ತಿಳಿವದೀ ಜೀವನಂಗಧವಣೀ || ವರ
 ರಮ್ಯವಾದ ಜೀವನ ಹೃತ್ಕಮಲ ಶ್ವೇತ | ವರಣಷ್ಟ ವತ್ರ ಉಳ್ಳದು ತಿಳಿವದೂ
 || ೧೪ || ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹರಿಗಾತ್ರಜೀವ ಹೃದಯಂಬುವರು | ಬಲ್ಲವರು ಸ್ಥೂಲಾಂಗ
 ಹೃತ್ತರಸಿಜಾ || ದಲ್ಲಿಷ್ಟದಳ ಮಧ್ಯ ರತ್ನಮೌಕ್ತಿಕ ಕಾಂತಿ | ಯಲ್ಲಿಹದು
 ಹೇಮಮಂಟಪಮಾತ್ಮಕಾ || ೧೫ || ಆ ಮಂಟಪದಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮೂಲ್ಯುಳ್ಳ
 ಭಾ | ನೂ ಮಂಡಲದಲಿ ಬಡುವಾಗೀಹದೂ || ಸೋಮ ಮಂಡಲದಲಿ
 ತ್ರಿಕೋಣಾಗ್ನಿ ಮಂಡಲದಿ | ಭೂಮಿಧರ ಶೇಷಪರಿಯಂಕದಲ್ಲೀ || ೧೬ ||
 ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳಿಂದ ದಟತವಾದಾಸನ ವಿ | ಚಿತ್ರ ರತ್ನಖಚಿತದ, ಉಪ
 ಬರ್ಹಣಾ || ಉತ್ತುಮುಶಿತ ದ್ವೀಪಗತ ವಿಷ್ಣು ಅಲ್ಲಿಹನು | ನಿತ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮ
 ನೆಂಬರು ಆತಗೇ || ೧೭ || ಬಿಂಬನಾಮನರೂಪವೇನು ವರ್ಣವೆನುದಿತ |
 ಅಂಬುಜಾಸ್ತಾಭಚಿತ್ತ ಸುಖವಿಗ್ರಹಾ || ಕಂಬುರವಿಗದ ಕಂಜತಿರಿ ಧರಣಿ
 ಸಹಿತ | ಹೇಮಾಂಬರದಿ ವಧ್ಯಾಣದಿಂದೊಪ್ಪುವಾ || ೧೮ || ಕಟಪ್ರದೇಶನು
 ಗುಂಭನಾಭಿ ಕೌಂಸ್ತುಭ ವಕ್ಷ | ಪಟುತರ ಭುಜದಿ ಭೂಷಣದಲೊಪ್ಪುವಾ ||
 ದಟತ ರತ್ನದ ಮುಕುಟ ನೀಲಾಳಕನು ಬ್ರಹ್ಮ | ನಿಟಲಾಕ್ಷ ಮುಖಸೈನ್ಯ
 ಶೃತಿಭೂಷಣಾ || ೧೯ || ಪವಳ ಮೌಕ್ತಿಕ ರತ್ನಹಾರ ಅರವಿಂದಾಕ್ಷ | ಸುವಿ
 ಶಾಲ ಹೃದಯ ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮುಖಾ || ಸುವರಣ್ಣ ಕಡೆಯನೂ ಪುರಗೆಜ್ಜೆ

ಯುಕ್ತ ಪದ | ದಿ ವಿಷತ್ವತಿಯ ಪೊಗಳಲಾಶಕ್ತನೇ || ೨೦ || ಸ್ಥಾನತ್ರಯ
 ದೊಳಿದ್ದ ಹೃತ್ಪದ್ಮದೊಳಗಿದ್ದ | ನಾನಾ ಜೀವಜಡರೊಳ ಹೊರಗಿರುತಿಹ್ಯಾ ||
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ರೂಪಕತ್ಯಂತ ಐಕ್ಯವನು | ಸಾನುರಾಗದಲಿ ಚಿಂತಿಪುದೆ
 ಪೂಜೀ || ೨೧ || ಧನರೂಪ ಬಲಯುಕ್ತನಾದ ಕಾಲಕು ತನ್ನ | ತನಯ
 ವಂದಿತನಾಗದೆಂತ ಸಂಹ್ಯಾ || ಜನಕಗಾಗುವಧಾಂಗೆ ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ |
 ಘನ ಪೂಜಿಸಿದರು ಶ್ರೀನಾಥ ಮೆಚ್ಚಾ || ೨೨ || ತನ್ನ ಮನಿಯೊಳಗಿನ ವಿಚಾ
 ರವನು ಬಿಟ್ಟು ಮ | ತ್ತನ್ನೈರಪರಾಧವೆಣಿಸುವನ ತೆರದೀ || ಚನ್ನಾಗಿ ಈ
 ಮರ್ಮ ತಿಳಕೊಳ್ಳದೆ ಬಲ್ಲಿನೆಂ | ದಿನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನ ಮಾಡುವನೆ ಮೂರ್ಖಾ ||
 ೨೩ || ಹದಿಮೂರು ದ್ವಾರಷ್ಟ, ಪತ್ರಧೋಮುಖವಾದ | ಹೃದಯದ
 ವಿಚಾರಗಣಿತೆನ್ನಮತಿಗೇ || ವದಗಿದಷ್ಟೇಳಿಹೆನು ತುಷ್ಟನಾಗನೆ ಶ್ರೀಶ | ವಿದು
 ರಿತ್ತಪಾಲಿಗೊಲಿದವನಲ್ಲವೇ || ೨೪ || ಹೃದಯ ಜೀವನ ಶರೀರಹಂಕಾರ
 ಅಂತರಾತ್ಮ | ಮೊದಲು ಹರಿನಾಮ ಜೀವನೊಳು ತಿಳಿದೂ || ಮದನನೈಯನ
 ಪೂಜಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಬಿ | ಡದೆ ಕಾಯ್ವು ಇಹಪರದಿ ಕರುಣಸಾಂದ್ರಾ ||
 ೨೫ || ಏನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲ ಈ ವಿಚಾರಕೆ ಪ್ರೀಯ | ಧೇನುವಂದದಲೀವ
 ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾ || ನಾನರಿಯೆ ನಿದನಪದ್ಧವ ಕ್ಷಮಿಸುವರು ಬುಧರು | ಶ್ರೀನಾ
 ಥನುಡಿಸಿದಂದದಿ ಪೇಳಿಹೇ || ೨೬ || ಶಬರಿ ಗಾಂಗೆಯ ಕಾಳಿಂಗ ಶಿಶುಪಾಲ
 ಭೈಗು | ಅಬುಜ ಪ್ರಧಮಾಂಗ ಅಜಮಿಳ ತಾರಾ || ವಿಬುಧೇಶ ಪ್ರಮುಖ
 ರವರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಕೃಪಾ | ಅಬುಧಿಯನ್ನಯ ಅಪದ್ಧಗಳೆಣಿಸೊನೇ || ೨೭ ||
 ಸೂಜಿಯಿಂ ರಣ ಜೈಸಿದಂತೆ ಯನ್ನೀಮತಿಗೆ | ರಾಜೀವನಯನೊಲಿದು ಪೇಳಿಸಿದ
 ನೇ || ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥರಾಯರ ದಾಸರವನೆಂದು | ಸೋಜಿಗವ ಮಾಡ್ತ ಪ್ರಾಣೇಶ
 ವಿಠಲಾ || ೨೮ || ಮಂಗಳಂ ಶಫರ ಕೂರ್ಮ ಕಿಟಿನ್ಮಹರಿ ವಟುರಾಮ | ಮಂಗಳ
 ಧರಿಜರಮಣ ಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ದಾ || ಮಂಗಳಹಯವಹನ ಅನಂತ ಸುಗುಣಾರ್ಣವಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿಗೇ || ೨೯ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೧೮. ಪದ, ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಝಂಪತಾಳ). || ಮಧ್ವನಾಮದ ಛಾಟಿ ||

ನರಜನ್ಮ ಬಂದುದಕೆ ಇವ್ವತ್ತು ಆರು ಕಳೆ | ವರದೊಳಿಹ ಹರಿಯಾಸ
 ಚಿಂತಿಸುವದೂ || ಎಲ್ಲ || ಎರಡನಂತದ ಮ್ಯಾಲೆ ವಂಚಿತ್ತಧಿಕ ನೂರು | ಸ್ವ

ರುಪದೊಳಗಿಹವು ಆನ್ಯಾಲೆ ಇಚ್ಛಾ || ನರಣದಲಿ ಒಂದು ಲಿಂಗದಲಿ ಆರೊಂ
 ದಧಿಕ | ಅರುವತ್ತು ರೂಪಗಳು ಉಂಟು ಕೇಳಿ || ೧ || ಎಪ್ಪತ್ತರೊಂಭತ್ತ
 ಧಿಕ ನೂರು ಅನ್ಯಕ್ತ | ಕಿವ್ವವು ಅವಿದ್ಯದೊಳು ಯೇಳು ಅಧಿಕಾ || ಇವ್ವತ್ತು
 ಕರ್ಮಕಾನಾವರಣದಲಿ ಮೂರು | ಇವ್ವತ್ತು ಮೂರು ಅರುವತ್ತು ಎಂಟೂ
 || ೨ || ನೂರನುಣಜೀನ ಪರಮಾಚ್ಛಾದಿಕೆರಡರೊಳು | ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರಿಪ್ಪ
 ಒಂಭತ್ತು ರೂಪಾ || ನಾರಾಯಣಾದಿ ಐದರೊಳಗೊಂದೊಂದೇನೆ | ತೋರು
 ತಿಹವಜಪಿತನ ವಿಮಲಮೂರ್ತಿ ' | ೩ || ಎರಡು ಲಕ್ಷೆರಡು ಸಾವಿರದ
 ನಾನೂರು ಈ | ರೆರಡಧಿಕ ತೊಂಭತ್ತು ಅನಿರುದ್ಧದೀ || ಮೆರವ ಶ್ರೀ ವಾಸು
 ದೇವ ನಾರಾಯಣ ಕವಚದಿ | ಇರುವ ಒಂದೊಂದು ಆನಂದಮಯದೀ || ೪ ||
 ಇನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಮನವಾಬ್ ಶ್ರೋತ್ರ ಚಕ್ಷು ಪ್ರಾ | ಣನ್ನಮಯ ಹೀಗೆ ಯೇ
 ಳೊಂದರೊಳಗೇ || ನನ್ನಜಾಕ್ಷನ ರೂಪ ಒಂದೊಂದೆ ಇಹವೆಂದು | ಚನ್ನಾಗಿ
 ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿವಡೂ || ೫ || ಸ್ಥೂಲವಾದಂಗದಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು
 ಕೋಟಿ | ಯೇಳು ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ರಮ್ಯವಾಗೀ || ಶ್ರೀಲೋಲ ತೊಂಭತ್ತು
 ಮೂರು ಸಾವಿರದ ಹದಿ | ನೇಳಧಿಕ ಎಂಟು ಶತರೂಪದಲಿಹಾ || ೬ || ಈ
 ರನಂತ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೋಟಿ ನವಲಕ್ಷ | ಆರಧಿಕ ತೊಂಭತ್ತು ಸಾವಿ
 ರೆಂಟೂ || ನೂರು ಐವತ್ತೆಂಟು ರೂಪಗಳು ಸ್ತಂಬಾದಿ | ವಾರಿಜಭವಾಂತ
 ದೇಹಗಳೊಳಿಹವೂ || ೭ || ಮೋದತೀರ್ಥರ ಮತನ, ಪೊಂದಿದವರೀ
 ರೂಪ | ಸಾದರದಿ ಚಿಂತಿಸುವದೇ ಮೋಕ್ಷಕೇ || ಸಾಧನವಿದು ಸಾತ್ವಿಕರಿ
 ಗಲ್ಲದಲೆ ಅನ್ಯ | ವಾದಿಗಳಿಗುಪದೇಶ ಮಾಡಸಲ್ಲಾ || ೮ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ
 ಲನ ಸುಮೂರ್ತಿ ಈ ಪರಿಯಿಂದ | ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಹಿಗ್ಗದಲೆ ಬರಿದೇ ||
 ಏನು ಓದಿದರು ಕೇಳಿದರು ತಪಮಾಡಿದರು | ಆನಿ ತಿಂದಕಪಿಧ್ಯದಂತೆರಿ
 ವಡೂ || ೯ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೧೯. ಪದ, ರಾಗ-ಪಂಥವರಾಳಿ (ಏಕತಾಳ).

ಸಜ್ಜನರ ನಡತಿದೂ | ಶ್ರೀ | ಅರ್ಜುನ ಸಖನ ವದಾಬ್ಜ ಭಜಿಸುವದೆ |
 ಸಜ್ಜನರ ನಡತಿದೂ || ಪಲ್ಲ || ಕುಹಕರ ಸಂಗವ ಮಾಡದೆ ಖೇಚರ | ವಹನ

ನಾಳುಗಳ ಆಳಾಗೀ || ಅಹರ್ನಿಶಿಯಲಿ ತತ್ಪವಿಚಾರಿಸುತಲಿ | ಅಹಲ್ಲಾದವ
ಮನದಲಿ ಬಡುತಿಪ್ಪದೆ || ೧ || ನೀಚ ಸುರನರರ, ನೇವಿಸಿ ವರಶನ | ಯಾಚಿ
ಸದೆ ಸ್ವಧರ್ಮವ ಬಿಡದೇ || ಖೇಚರಜ ಮತವ ಪೊಂದಿಸು ಕರ್ಮಗ | ಖಾಚ
ರಿಸುತ ವಿಜ್ಞಾನ ಘಳಿಸುವದೆ || ೨ || ಪದ್ಮಜಮುಖರಿಗೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲಿ ಶಿರಿ |
ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರೇರಿಸುವಳು ಆಕೀ || ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ಮಾಡುವ, ಲೀಲಿಯು
ಬಳಿ | ಇದ್ದರು ಒಂದನು ಅರಿಯಳು ಎಂಬುದೆ || ೩ || ತತ್ಪಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲ
ಸಮಾರ ಪ್ರ | ವರ್ತಿಸಿದಂದದಿ ವರ್ತವರೂ || ಸತ್ಯವತಿ ಜಗತೊಬ್ಬನೆ
ಅಚ್ಚಿ | ನ್ ಭೃತ್ಯ ಶಿವಾದ್ಯರು ಭಿನ್ನರು ಎಂಬುದೆ || ೪ || ಮೂಲದಲಿದ್ದ
ಮಹತ್ತಿರಿರುತ ಶ್ರೀ | ಲೋಲನ ಅವತಾರದೋಳುಂಟೂ || ಕಾಳೇಶಗೆ
ಕೊಂಡರೆ ಬರುತಿವ್ವದು | ನೀಲಕಂಠ ಪ್ರಮುಖರಿಗಿಲ್ಲೆಂಬುದೆ || ೫ || ಚೇತನ
ಚೇತನವಾದ ಜಗತ್ಯವು | ವಾತನಧೀನದೊಳಿರುತಿಹದೂ || ಅತನುರಮೆಯ
ಧೀನವಳು ಹರಿ | ದೂತಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ತಿಳಕೊಂಬುದೆ || ೬ || ಎಲ್ಲದಿವಿ
ಜರವಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತರು | ಬಲ್ಲಿದ ಹರಿಮಾರುತ ಮಾತ್ರಾ || ಸಲ್ಲಕ್ಷಣರೆನು
ತಲಿ ತಿಳಿದು ಗಿರಿಜ | ವಲ್ಲಭ ಪ್ರಮುಖರಿಗೊಂದಿಸುತಿಪ್ಪದೆ || ೭ || ಅಂಬುಜ
ಭವ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಸೀ | ತಾಂಬರತನ ವೆಸರಿತ್ಯಹನೂ || ಕಂಭಸದನ
ತೊಲಿಜಂತಿಯು ಮಾಳಗಿ | ಎಂಬು ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನು ಹರಿ ಎಂಬುದೆ || ೮ ||
ಅರಸುಗಳಾದವರನುಗರ ಕೈಯಲಿ | ನರರ ಸೀಕ್ಷಿಸೂಡಿಸುವಂತೇ || ಹರಿ
ವಿಧಿಶಿವರೊಳು ತಾನಂತಾನಾಗ | ಮರಿಯಾದಿಗಳು ನಡಿಸುತಿಹ್ಯನೆಂಬುದೆ
|| ೯ || ಸೃಜಿಸುವ ಜನೊಳಿದ್ದು ಜಗವ ಪೊರವನು | ಭುಜಗಭೂಷಣನೊ
ಳಿದ್ದು ಲಯಾ || ದ್ವಿಜರೂಪಿಯೆ ಮಾಳ್ವನು ಎಂತಿಳಿಯದ | ಕುಜನರು ನಡ
ಕವ ಐದುವರೆಂಬುದೆ || ೧೦ || ವಂದೊಂಧರಿ ನೇಮದಿ ಬಲ್ಲರು, ಮರ |
ಳೊಂದನರಿಯರ್ಪಜಾದಿಗಳೂ || ಮಂದರಧರ ಬಹುಬಲ್ಲನು ಜೀವರ | ಬಂಧಕ
ಶಕುತಿಯೊಳಿರಿಸಿಹನೆಂಬುದೆ || ೧೧ || ಜ್ಞಾನಾನಂದಾದಿ ಗುಣಭರಿತಹರಿ |
ಹೀನತನವನೆಂದಿಗ್ಯು ಅರಿಯಾ || ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳನು ಎಂದಿಗು ಅಧಮರಿ |
ಗೇನಳನಾಕ್ಷನು ಎಂದುಚ್ಚರಿಪುದೆ || ೧೨ || ರುಷ ಮೊದಲಾದವತಾರವು
ಮಿಥುನೀ | ದೆಶೆಯಿಂದಲಿ ಆಗಿಲ್ಲನಳಾ || ಮಸಿಯಲು ಕಾಷ್ಟದಿ ತಾ

ತೋರ್ವಂದದಿ | ವಸುದೇವಜನವೈಕ್ತನು ಯಂದರಿವದೆ || ೧೩ || ಆಪಗ,
 ವನಧಿ, ಯನಳನಿಳ ಶಶಿರವಿ | ಈ ಪೊಡವೀ ವನ ನಿರಂತರದೀ || ಶ್ರೀಪತಿ
 ಕಟ್ಟಲಿಯೊಳಗಿಹದೆಂದು ಪ | ದೆ ಪದೆ ನೆನದು ಸುಖಬಡುತಲಿರುವದೆ || ೧೪ ||
 ನಿಶಿಯಲಿ ಕಂಡಿಹ ಸ್ವಪ್ನವು ನಿಶ್ಚಯ | ಅಸಮ ಸೃಜಿಸಿದ ಜಗತ್ಯನನೂ ||
 ಹುಸಿ ಎಂಬವ ಕುಲಭ್ರಷ್ಟನು ಎಂದಿಗು | ಹಸಗತಿ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೆಂಬುದೆ
 || ೧೫ || ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವನು | ತಾನೆ ಮಾಡಿನಾಡಿಸಿ ಫಲ
 ವಾ || ಏನು ನೋಡೆ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿಹ ಹರಿ | ಭಾನುಸುಖ ಜಲದೊಳಿರುವಂ
 ತೆಂಬುದೆ || ೧೬ || ತಾ ಬಂಧಿಸುತಿಹ ಸರ್ವ ಜಗತ್ಯನ | ನೂ ಬದ್ಧನು ಅಲ್ಲವು
 ಊರ್ಣಾ || ನಾಭಿಯು ಚಾಲಿಯ ಹೊರಗಿರುವಂದದಿ | ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನು
 ಇರುತಿಹನೆಂಬುದೆ || ೧೭ || ಭಕ್ತಿಗೆ ಭೇದವು ಜ್ಞಾನಕೆ ಭೇದವು | ಮುಕ್ತಿಗೆ
 ಭೇದವು ಯಂತಿಳಿದೂ || ಸತ್ಸುರುಷರ ಸ್ನೇಹವ ಸಂಪಾದಿಸಿ | ಮತ್ತೊಂದೂ
 ಲ್ಲೆನು ಯಂದಿರುತಿಪ್ಪುದೆ || ೧೮ || ಸಾಧನತ್ರಯ ಫಲಗಳನು ವಿಚಾರಿಸಿ |
 ಮಾಧವನ ಗುಣ ಮಹತ್ತಿಯನೂ || ಸಾದರದಿಂ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮುಖದಲಿ ದಿ |
 ನೇ ದಿನೇ ಕೇಳಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಘಳಿಸುವದೆ || ೧೯ || ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ನಡಿಯಲಿ
 ಬಲ್ಲನು ಹರಿ | ಕೇಳುವ ಕಿಂವಿಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಾ || ಲೀಲಿಯು ಹೀಗಂದೆ
 ಯಂದು ತಿಳಿಪುದಕೆ | ಈ ಲೋಕದಿ ಅಹಿ ಮಾಡಿಹನೆಂಬುದೆ || ೨೦ ||
 ಚೇತನಕೃತ್ಯನ ಮಾಡುತಲಿಪ್ಪವ ಚೇ | ತನಗಳು ಚಿಂತಾಮಣಿದೇ || ವಾ
 ತರು ಸಂಜೀವನ ಪರ್ವತ ಶ್ರೀ | ನಾಥನ ಆಜ್ಞವು ಯಿದು ಎಂದರಿವುದೆ
 || ೨೧ || ಸತ್ಪಾದಿ ಗುಣರಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು | ಚಿತ್ತು ಜ್ಞಾನಬಲ ಸುಖ
 ಪೂರ್ಣಾ || ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸುಖಗುಣ ಶೂನ್ಯೆಂಬ ಪ್ರವರ್ತಕ ಹೀಗೆಂದೂ
 ತಿಳಿದೀಹದೆ || ೨೨ || ಯೇಸು ಯೇಸು ಕಲ್ಪಗಳಾದರು ಶ್ರೀ | ನಾಸುಕಿ
 ಶಯನಗೆ ಎಂದೆಂದೂ || ನಾಶವಿಲ್ಲ ವಿಶೋಕರು ಧರಿಯೊಳು | ಶ್ರೀಶನ ವೈತಿ
 ರಿಕ್ತಾಂಶೆಂಬುದೆ || ೨೩ || ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಜನಕನು ಶ್ರೀ ಪರ | ಬ್ರಹ್ಮಗೆ
 ಒಬ್ಬರು ಸರಿಯಿಲ್ಲಾ || ಒಮ್ಮಿಗು ಅಧಿಕರು ಇಪ್ಪರೆ ಶೃತಿಯಲಿ | ಸಮ್ಮತ
 ವಾಗೆದೆ ಈ ನುಡಿಯೆಂಬುದೆ || ೨೪ || ಶತಸುಖಿ ವಿಧಿಕೋಟ ಸುಖಿರ
 ಮಾಪಂ | ಮಿತಯಿಲ್ಲದ ಸುಖಿಕೇಶವನೂ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಪರಮೇಶ್ವರನೈಶ್ವ

ಯಕೆ | ಇತರರು ಆರುಂಟು ಸಮಾನೆಂಬುದೇ || ೨೫ || ತಾರಿ ಯುಗಗನ
 ದೋಳೀಸವೆಯೆಂಬುದು | ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆಣಿಸಲಿ ಬಹುದೂ || ನಾರಾಯ
 ಣನ ಮಹತ್ಮಿ ಗಣನೆಯನು | ಆರಾರಿಲ್ಲವು ಬಲ್ಲವರೆಂಬುದೇ || ೨೬ || ವಿಶ್ವಾ
 ಸದಿದೂರ್ವಿಯದಳವಿತ್ತರೆ | ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಯು ಕೈಕೊಂಬಾ || ಆಶ್ವಾದಿ
 ಮುಖದಿಂ ಪೂಜಿಸಲು ಅ | ವಿಶ್ವಾಸದವರು ಕೊಳ್ಳನು ಎಂಬುದೇ || ೨೭ ||
 ಗೋವಿಂದಗೆ ನಿಜನಾಮೆನಿಸುತಿಹವು | ಐವತ್ತೊಂದೂ ವರ್ಣಗಳೂ ||
 ಈ ವಿವರವು ತಿಳಿದು ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳು | ದೇವನ ಗುಣಕಥನಗಳೆಂದರಿ
 ವದೆ || ೨೮ || ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ದಯನಾಡನು | ನಿರ್ಜರೇಶ ಸಂತರಿ
 ಗೊಲಿನಾ || ದುರ್ಜಯನಾದ ಮನಸು ನಿಶ್ಚೈಸುತ | ಅಬ್ಜದಳಾಕ್ಷನ ಒಲಿ
 ಸಿರೊ ಎಂಬುದೇ || ೨೯ || ಯಮನಿಯಮಾದಿಗಳಲಿ ದಾರಧ್ಯದಿ | ಕಮಲಾ
 ಸ್ಪಸ್ತಿಕ ದಾಸನದೀ || ಸಮಚಿತ್ತದಿ ರೇಚಕ ಪ್ರಮುಖದಲಿಂ | ಸಮೀರನ
 ಬಂಧಿಸಿ ಜಪವನು ಮಾಳ್ಪುದೆ || ೩೦ || ಸ್ವಾಗರ್ಭಕ ಆಗರ್ಭಕ ಎಂಬುವ |
 ಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣ ತಿಳಿಕೊಂಡೂ || ಮೂಗಿನ ತುದಿಯನೆ ನೀಕ್ಷಿಸುತಲಿ
 ಶ್ರೀ | ಭಾಗೀರಥಿ ಪಿತನ ಸ್ಮರಿಸುತಿಪ್ಪುದೆ || ೩೧ || ಅಂಗುಷ್ಠಾರಂಭಿಸಿ
 ಮಸ್ತಕತನ | ಕಂಗಜ ಜನಕನ ರೂಪವನೂ || ಹಿಂಗದೆ ಧೇನಿಸಿ ಮೈರಧರು
 ಷದಿ | ಕಂಗಳಿಂದುದಕ ಸೂಸುತಲಿಪ್ಪುದೆ || ೩೨ || ಈ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದೆ
 ಯನಗೀ ಪರಿ | ಸಾಕಲ್ವೈವು ಆಯಿತು ಎಂದೂ || ಲೋಕಕೆ ತಿಳಿಸದೆ
 ತನ್ನಯ ಭಾವನ ಜೋಕಿಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವದೆ || ೩೩ || ಧ್ಯಾನಕೆ
 ಕುಳಿತರೆ ಮನಹರಿದೋಡಲು | ಜಾನಕಿರಮಣನ ಮೂರುತಿಯಾ || ತಾ
 ನೀಕ್ಷಿಸುತಲಿ ಸರ್ವದ ತತ್ವದ | ರೇಣುದೊಳಗೆ ಮುಣಿಮುಣಿಗಿ ಯೇಳು
 ವದೆ || ೩೪ || ಅಸುರರನಳಿಯಲು ಶಕ್ತನು ಶ್ರೀ ಹರಿ | ದಶರೂಪನ ತಾಳಿದ
 ನ್ಯಾಕೇ || ವಸುಧಿಯೊಳಗೆ ಸಾಪಿಷ್ಠ ಜನರ ಮೋ | ಹಿಸುವದಕೀ ಪರಿಲೀಲಿ
 ಗಳೆಂಬುದೆ || ೩೫ || ಅನ್ಯತ್ರದಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಚಲಿಸದೆ | ತನ್ನೊಶದೊಳಗಿ
 ರಿಸೆನುದಿನದೀ || ಪನ್ನಗಶಯನನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತ | ಧನ್ಯನು ಈ ನರ
 ನೆನಿಸುತಲಿವ್ವುದೆ || ೩೬ || ಕೋವನ ಬಿಟ್ಟು ನಿರಂತರ ಜ್ಞಾನಿಗ | ಳಾಪದ
 ಭಜಿಸುತ ಹರಿದಿನದೀ || ಲೋಪನ ಮಾಡದೆ ನಿರ್ಜಲ ಜಾಗರ | ವಾ ಪರಮ

ಮುದದಿ ನಡಸುತಲಿಪ್ಪದೆ || ೩೭ || ಋಣಕೆ ಕಾಳ ಕೂಟವ ಕುಡಿವಂತೆ
 ಮ | ರಣದಂದದಿ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೇ || ಕುಣುವದಂತೆ ವರಸ್ತ್ರೀನೊಡಲ್ ಭಯ |
 ವನು ಬಡುವನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದರಿವದೆ || ೩೮ || ಶತ ಮುಖನಿಗೆ ಈಶಬಲ
 ಆನಗೆ ಬಲ ಮು |—ರುತವಗೆ ಬಲಹರಿ ಆನಗೊಂದೂ || ಇತರರ ಬಲಬೇಕಿಲ್ಲ
 ಸ್ವತಂತ್ರ | ಚ್ಯುತ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸುಗುಣ ಪೂರ್ಣೆಂಬುದೆ || ೩೯ || ಸಂಸಾರವ
 ಹೇಯಿಸಿಕೊಂಡಾನಗ | ಕಂಸಾಂತಕನೂಳಿಗವನ್ನೂ || ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ
 ಮಾಡುತ್ತೊಂದಧಿಕ | ವಿಂಶತಿ ಕುಲ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವದೆ || ೪೦ || ಪ್ರಥಮ
 ವಯಸದಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು | ದ್ವಿತೀಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಕರ್ಮವನೂ || ತೃತೀಯದಿ
 ಸತ್ತೀರ್ಥ್ಯಾತ್ರಿಗಳನು ಮಾ | ಡುತ ಲಲ್ಲೆಲ್ಲಿಹ ಮಹಿಮಿ ಕೇಳುವನು
 || ೪೧ || ಘೋರತರಕು ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಈ | ವಾರಿಧಿ ತ್ವರದಾಟುವದಕ್ಕೇ ||
 ಮಾರನುಣನ ನಾಂನೋಚ್ಚಾರವೆನವ | ತಾರಕವೆಂದುವದೇಶ ಮಾಡುವದೆ
 || ೪೨ || ಜಲದೊಳಗುದ್ಭವಿಸಿದ ಮುತ್ತುದಕ ಮು | ರಳೆ ಹ್ಯಾಂಗಾಗದೊ
 ಆದರಂತೇ || ಕಲಿಕೈವತಾರನ ಶರಣರು ಎಂಬರು | ಇಳಿಯೊಳು ನರರೆಂದೆ
 ನಿಸರು ಯಂಬುದೆ || ೪೩ || ದ್ವಾದಶನಾಮನ ವಂಚಮುದ್ರಿಗಳು | ಆದರ
 ದಲಿ ಧರಿಸುತ ವಂಚಾ || ಭೇದನ ತಿಳಿದು ನಿರಂತರದಲಿ ದು | ವಾರ್ತೆಗಳ
 ಮತವ ಹಳಿವುತಲಿಪ್ಪದೆ || ೪೪ || ಮಧ್ವಮತದ ಸರಿ ಮತಗಳು ಸಪ್ತಸ |
 ಮುದ್ರ ತನಕ ಹುಡುಕಿದರಿಲ್ಲಾ || ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲೀತನ ನೇವಿಸಿ | ಸದ್ವೈಷ್ಣ
 ವರೆಂದೆನಿಸಿರೊ ಎಂಬುದೆ || ೪೫ || ಮಾತಾಪಿತೃರ ಆರಾಧನಿ ಬಲು | ಪ್ರೀತಿಲಿ
 ಮಾಡುತ ಭಾಸ್ಕರಗೇ || ಪ್ರಾತರಾದಿ ಸಂಧ್ಯಾರ್ಘ್ಯವ ಕೊಡುತಲಿ | ಆ
 ತರುನಾಯ ಜವಂಗಳ ಮಾಳ್ವದೆ || ೪೬ || ಗುರುಹಿರಿಯರ ಚರಣನ
 ವಂದಿಸುತಲಿ | ಪರರಿಗೆ ಉಪದ್ರವನು ಕೊಡದೇ || ಮರುತಾಂತರ್ಗತ
 ನೋಲ್ಲವನಲ್ಲದೆ | ನರಸ್ತೋತ್ರನ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಮಾಡದಿಹದೆ || ೪೭ || ನಡಿಯಲು
 ದಾರಿಯ ಮನಿಯೊಳಗಿದ್ದರು | ನುಡಿನುಡಿಗನಿರುದ್ಧನ ನೆನದೂ || ಬಡವರೆ
 ಗೋಪಾಲನ ಹೊಂದಿದವರು | ಅಡವಿಯೊಳಿದ್ದರು ಧೊರಿಗಳೆ ಎಂಬುದೆ
 || ೪೮ || ಪರಮಾಣುಗಳೊಳು ತಾನಿಹ್ಯ | ತನ್ನೊಳ | ಗಿರಿಸಿಹನಗಣಿತ
 ಬೊಮ್ಮಾಡಾ || ತಿರಿಗೊಂದೆಂದಿಗನದಳವು ತಿಳಿಯಲು | ಕರಿನರದಿಂಥ ಮಹ

ತೃನು ಎಂಬುದೆ || ೯೯ || ಹೊತ್ತರಾದಿ ನಿಶಿಪ್ರಹರಾಗುವನಕ | ಮೃತ್ತಿಕೆ
ಶೌಂಚಾದಿ, ಸುಕರ್ಮಾ || ತತ್ತಲವಾಗದೆ ಶ್ರೀಮುದತೀರ್ಧರ | ಉಕ್ತೈನು
ಸಾರಾಚರಿಸುತಲಿಪ್ಪದೆ || ೫೦ || ಹಾನಿ ಲಾಭ ಜಯ ಅಪಜಯ ಮಾನವ |
ಮಾನಸುಖಾಸುಖ ಸಮನಾದೀ || ಈ ನರರಿಗೆ ತನ್ನಿಂಗಿತ ತೋರದೆ |
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಕರುಣವ ವಡವದೆ || ೫೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣ
ಮಸ್ತು ||

೨೨೦. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಏಕತಾಳ).

ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ ಕೇಶವಾದಿ, ಇಷ್ಟತುನಾಲ್ಕು ಮೂರ್ತಿ ಲಕ್ಷಣವು.

ತಿಳಿವದು ಸಜ್ಜನರೂ | ಶಿರಿ | ನಿಲಿಯ ವಿಧಿಗೆ ತಾ | ವಲಿದು ಸರಿದ
ನುಡಿ | ತಿಳಿವದು ಸಜ್ಜನರೂ || ಎಲ್ಲ || ಮಾಧವನಿವೃತ್ತಾಲ್ಕು ಮೂರ್ತಿ
ಬಹು | ಬೋಧರ ಉಕ್ತಿಮನಕೆ ತಂದೂ || ಶೋಧಿಸಿ ಕ್ರಮವೃತ್ತಮು
ವದ್ದಾದಿಗ | ದಾದಿ ಅರ್ಧ ಸಾಂತರಕ್ರಮವೆಂಬುದು || ೧ || ಕೇಶವ ಏಷ್ಣ
ಗೋವಿಂದ ವಾಮನ ಕ್ರಮ | ಈಶ ಮಧುರಿಪುರ ಮಾಧವನೂ || ದೋಷಹ
ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮ ನಾರಾಯಣ | ಭಾಸಿಸುತಿಹವೃತ್ತಮುಮೂರುತಿ ಎಂದು
|| ೨ || ಸಂಕರುಷಣ ಅನಿರುದ್ಧನು ಶ್ರೀಧರ | ಪಂಕಜನಾಭ ಕಂಜಾದಿ
ಕ್ರಮಾ || ಬಂಕದ ದಾಮೋದರ ಪುರುಷೋತ್ತಮ | ಳಂಕ ಹೃಷೀಕಪು
ವೇಂದ್ರಗದಾದೆಂದು || ೩ || ಮುನಿನುತ ವಾಸುದೇವ ಅಧೋಕ್ಷಜ | ಮನ
ಸಿಜಸಿತನರಸಿಂಹ ಹರೀ || ಅನಘರ್ಧಕ್ರಮ ಪ್ರದ್ವ್ಯನ್ನು ಜನಾ | ದರ್ಶನ
ಅಚ್ಚುತ ಕೃಷ್ಣನು ಸಾಂತರಕ್ರಮ || ೪ || ನೀಲಘನಾಂಗನ ರವಿಭಿ ಇಪ್ಪ |
ತ್ನಾಲಕು ಮೂರುತಿ ಲಕ್ಷಣವೂ || ಮ್ಯಾಲಿನ ಬಲಗೈ ಮೊದಲು ಕೆಳಗೆ
ಕಡಿ | ಕೇಳಿ ಶಂಖ ರವಿಗದ ಕಂಜಕೇಶವ || ೫ || ಕಂಜಗದ ರವಿದರ ಧರ
ನಾರಾಯಣ | ವೃಜನ ಹರವಿದರ ಪದ್ಮಗದಾ || ಭುಜ ಮಾಧವ ಗದಕಂಜ
ದರ ರವಿ ಭೂ | ಮಿಜ ಎಲ್ಲಭ ಗೋವಿಂದ ಮೂರುತಿಯೆಂದು || ೬ || ಪುಂಡರೀ
ಕದರ ರವಿಗದ ವಿಷ್ಣು ವ್ರ | ಚಂಡ ಶಂಖ ಕಂಜಗದ ಚಕ್ರಾ || ಅಂಡಜವಹ
ಮಧುರಿಪುಗದ ರವಿದರ | ಮಂಡಿತ ಪದ್ಮ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಮೂರುತಿ || ೭ ||
ಅರಿದರ ಕಂಜಸುಕಂಬು ವಾಮನ ಶ್ರೀ | ಧರ ರವಿಗದದರ ಪದ್ಮಯುತಾ ||

ನರ ಚಕ್ರಜಲಜದರಗದ ಹೃಷಿಕಪ | ಪರಕಂಜ ರವಿಗದ ಶಂಖ ಪದುಮ
ನಾಭಾ || ೮ || ದರಗದರವಿಕಂಜ ದಾಮೋದರ ಸಂ | ಕರುಷಣ ಶಂಖ
ಕಂಜಾರಿಗದಾ || ಶರಧಿಜರವಿ ಪಂಕಜಗದ ಸಂತತ | ಧರಿಸಿಹ ಮಾಯವ
ವಾಸುದೇವನೆಂದು || ೯ || ದರ ಸುಗದನಳಿನ ಅರಿವ್ರದ್ವೈಮ್ನನು | ದುರುಳಹ
ಗದ, ಕಂಬುಕಂಜಾರೀ || ಸುರವನಿರುದ್ಧ ಕಮಲದರ ಗದರವಿ | ಧರಿಸಿಹ
ಸರ್ವದ, ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು || ೧೦ || ಗದಕಂಬುಚರಣ ಸರಸಿಜಧೋ
ಕ್ಷಜ | ಪದುಮ ಗದದರ ರವಿ ನರಹರೀ || ಉದಜಾರಿದರ ಗದಾಚ್ಯುತ ರವಿ
ದರ | ಗದ ಕಮಲಾಂಕ ಜನಾರ್ದನ ವಿಭುವೆಂದು || ೧೧ || ಗದ ಚಕ್ರ
ವಿಷಜ ಶಂಖ ಉಪೇಂದ್ರನು | ಸುದರುಶನ ಕಂಜ ಗದದರ ಹರೀ || ಯದು
ಪತಿ ಕರನಾಲ್ಕರೊಳು ಗದ ಕಮಲ | ಸುದರುಶನ ವಿಧುಭ ಪಾಂಚಜನ್ಯ
ವೆಂದು || ೧೨ || ನರ ಗಾಯತ್ರೀ ವರ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳಿ | ವರು ಸಾದರದಲಿ
ಧೇನಿಪುದೂ || ನಿರುತ ಸುಕವಿಗಳ ಮತವಿದು ದಕ್ಷಿಣ | ನರ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲ ಸಂತೈಪನೂ || ೧೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೨೧. ಪದ, ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಝಂಪತಾಳ).

ತಿರಿರಮಣ ದಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಾರ್ಘ್ಯ ಕೊಡುವ ಬಗೆ ಪರಮೇಷ್ಠಿ
ಗೊಲಿದು ಪೇಳಿದನು ಇಂತೂ || ಪಲ್ಲ || ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರದಿ ಮಂತ್ರಾರ್ಘ್ಯ ಸಾಲ
ಗ್ರಾಮ | ವಿಟ್ಟು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಶಂಖದಿಂದಾ || ಕೊಟ್ಟವಗೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ
ಎನ್ನಯ ಸದನದೋ | ಇಟ್ಟು ಸಂತೈಸುವೆನು ಬ್ರಹ್ಮ ಕೇಳೂ || ೧ || ಸತ್ಯ
ಭಾಮಾದಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮಂತ್ರಾರ್ಘ್ಯವನು | ಮತ್ತಾದ ಜಲದಿಂದ ಪಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲೀ || ಹಸ್ತದಿಂ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಎಲೊ ಇದು | ಸತ್ಯಲೋಕಾ
ಧಿಪನೆ ಕೇಳು ಮುದದೀ || ೨ || ಎನ್ನ ಮಂತ್ರಾರ್ಘ್ಯ ಹಸ್ತದಲಿ ಪಾತ್ರಿ
ಯೊಳೀಯೆ | ಅನ್ನಾಯವೆಷ್ಟೆಂದು ಪೇಳಲೀಗಾ || ವನ್ನ ಜಾಸನ ಎನಗ
ರಕ್ತ ವೆರದಂತಹದೊ | ಮುನ್ನವರ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಎಣಿಕೆ ಇಲ್ಲಾ || ೩ || ಅದ
ರಿಂದ ತಿಳಿದು ಸಾಲಗ್ರಾಮವಿಟ್ಟು ಶಂ | ಖದಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನಾರ್ಘ್ಯ
ಗಳನೂ || ವಿಧಿ, ಕಾಷ್ಟಗತ ವನ್ನಿ ಮಧಿಸೆ ತೋರ್ವಂತೆ ಸ | ವರ್ದ ತೋರ್ವೆ

ನಾನು ಸಾಲಗ್ರಾಮದೀ || ೪ || ಶ್ರೀ ನಾರಿ ಪ್ರಮುಖ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ್ಯ ಶಂಖ
ದಲಿ ಕೊಡೆ | ನಾನೊಪ್ಪೆನವರ ಭಂಗವ ಬಡಿಸುವೇ || ವಾಣೀಶ ತಿಳಿಯಂದು
ಸ್ಥಿತವದನದಿಂದ ಶ್ರೀ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ನಿರೋಪಿಸಿದನೂ || ೫ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಗ್ರಂಥಮಾಲಿಕಾ ಸ್ತೋತ್ರ.

೨೨೨. ಪದ, ರಾಗ-ಮನದಿಚ್ಛಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ). || ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ ||

ಸದ್ವೈಷ್ಣವರಾದವರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿರಿ | ಅದ್ವೈತರು ಸರಾಡದಂದದಿ |
ಮಧ್ಯಮುನಿ ಬರದಂಥ ಗ್ರಂಥಸಂಖ್ಯವ ವೇಳ್ವೆನೂ || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರಥಮ ಗೀತಾ
ಭಾಷ್ಯನಂತರ | ಚತುರಮುಖಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯ ಮು | ಕುತಿ ಪ್ರದಣು
ಭಾಷ್ಯಾಖ್ಯ ಗ್ರಂಥವು ಅನುವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾ || ಚತುರ ಗ್ರಂಥವುಮಾಣಲಕ್ಷಣ |
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ವೈಷ್ಣವಜನಕೆ ಸಮ್ಮತ ಕಥಾಲಕ್ಷಣ ಉಪಾಧೀಖಂಡನಾ
ಗ್ರಂಥಾ || ೧ || ಸರಸಮಾಯಾವಾದ ಖಂಡನ | ವರಮಿಧ್ಯತ್ವ ಸುಮಾನ
ಖಂಡನ | ಪರಮ ಮಂಗಳ ಕೊಡುವ ಗ್ರಂಥವು ತತ್ವ ಸಂಖ್ಯಾನಾ || ವರದ
ತತ್ವ ವಿನೇಕ ಗ್ರಂಥವು | ಹಿರಿದು ತತ್ವೋದ್ಯೋತ ಗ್ರಂಥ ಸು | ಕರುನು
ನಿರ್ಣಯ ವಿಷ್ಣು ತತ್ವ ನಿರಣಯ ಋಗ್ವಿಷ್ಣಾ || ೨ || ಐತರೇಯವು ತೈತ
ರೇಯ ಸು | ಖ್ಯಾತ ಬ್ರಹ್ಮದಾರಣ್ಯ ಮಹಿಮಾ | ವ್ರಾತ ಈಶಾವಾಶ್ಯ,
ಕಾಠಕ ದಿವ್ಯ ಭಂದೋಗ್ಯಾ || ಭೂತಿದಾಧರ್ವಣ ಸುಮುಂಡುಕ | ವೀತ
ಭಯಷಟ್ಪತ್ನ ಅಭಯದ | ಆ ತಳವಕಾರಿಂತು ಹತ್ತು ಪನಿಷದಗಳ ಭಾಷ್ಯಾ
|| ೩ || ವತಿತಪಾವನಗೀತ ತಾತ್ಪ | ಯೌತುಳನ್ಯಾಯ ವಿನರ್ಣ ಹರಿ
ನಖ | ಸ್ತುತಿಯನುಕ ಭಾರತ ಬಡದೆ ವಿಶ್ವಾಸಮಾಳ್ವರಿಗೇ || ಗತಿ ದ್ವಾದಶ
ಸ್ತೋತ್ರ ಕೃಷ್ಣಾ | ಮೃತ ಮಹರ್ಣಿವ ತಂತ್ರಸಾರ | ಜ್ಯುತ ಪ್ರಿಯ ಸದಾ
ಚಾರಸ್ತುತಿ ಭಾಗವತ ತಾತ್ಪರ್ಯಾ || ೪ || ಬಾಹದುರಿತವ ತಡದು ತ್ವರ
ಹೃ | ದಾಹ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹ ಶ್ರೀ ಮು | ಮ್ನಾಹ ಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ನಿರ್ಣಯ ಪುಣವ ಕಲ್ಪಾ || ಸ್ನೇಹ ಭಕ್ತರ ಪೊರವ ಮಾತುಳ | ದ್ರೋಹ

ಜನ್ಮಜಯಂತಿಕಥಿ ನಡು | ಗೇಹಸುತ ವಿರಚಿಸಿದ | ಮೂವತ್ತೇಳು ಗ್ರಂಥ
ವಿವೂ || ೫ || ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುಯಾತ್ರಿದಾನಂ | ಗಳು ವೃತ ಉವವಾಸ
ಯಜ್ಞಮಾಡಿದ | ಫಲವು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಮವಲ್ಲಾ ||
ಇಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳೆಮ್ಮ ವಚನಂ | ಗಳಿಗೆ ಸಮಹಿತ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೆಂ | ದಲವ
ಬೋಧರು ಶಿಷ್ಯಜನರಿಗೆ ತಾನೆ ವೇಳಿಹರೂ || ೬ || ಕುನರಗಿಂದಿಗ್ಯಾ ಪೇಳ
ದಲೆ ನ | ಜ್ವನರು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವರಿಸುವ | ದನವರತ ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲಿಕೆ
ಶ್ರೀದಶುಚಿಸದನಾ || ಅನಘ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನು | ಮನದಭೀಷ್ಟಿಯ
ಕೊಟ್ಟು ಇಹದಲಿ | ಕೊನಿಗೆ ತನ್ನಾಲಯದಿ ಸಂವಿಯದ ಸುಖದೊಳಿರಿಸು
ವನೂ || ೭ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೨೩. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ)

ಸುಖತೀರ್ಥಕಿದುವರನ ಸ್ಥಾಪಿಸ್ತೊಂಭತ್ತೆತಿಗಳನು ಮಾಡಿ ಅವರನ
ರಿಗೆ | ಅಕಳಂಕ ನಾಮಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೊಟ್ಟ ವಿವರವ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಸುಜ
ನರೂ ಕೇಳಿ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀ ವದ್ಮನಾಭ, ಹೃಷಿಕೇಶ, ನರಹರಿ, ಜನಾರ್ದನ
ಯತಿ, ಉಪೇಂದ್ರತೀರ್ಥಾ | ಪಾಪಘ್ನ ವಾಮನ ಮುನಿವ | ವಿಷ್ಣುಯತಿ,
ರಾಮತೀರ್ಥಧೊಕ್ಷಜತೀರ್ಥರೂ || ಈ ವೆಸರಿಲೊಂಭತ್ತು ಮಂದಿ, ರಘು
ಪತಿ, ಕಾಳೀಮಧನ ವಿರಲೆರಡು ಎರಡೂ | ಭೂಪತಿ ನೃಸಿಂಹ ಮತ್ತೊಂದು
ವಿಠಲ ಹೀಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಮೂರ್ತಿಗಳನೂ ಕೊಟ್ಟು || ೧ || ಪದುಮನಾಭ
ರಿಗೆ ರಾಮನ ಕೊಟ್ಟು ಸಕಲ, ದೇಶ್ಯಾಳಿ, ಧನತಾ, ಎನುತಲಿ | ಅದರ
ತರುವಾಯ ಹೃಷಿಕೇಶತೀರ್ಥರಿಗೊಂದು ರಾಮಮೂರ್ತಿಯನು ಕೊಟ್ಟು ||
ಬುಧಜನಾರ್ಚಿತ ನೃಸಿಂಹಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಾಳೀ ಮರ್ದನನಾದ ಕೃಷ್ಣ
ಮೂರ್ತಿ | ಹೃದಯ ನಿರ್ಮಲ ಜನಾರ್ದನತೀರ್ಥರಿಗೆ | ಕಾಳಿ ಮಧನ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು || ೨ || ಯತಿನರ ಉಪೇಂದ್ರರಾಯರಿಗೆ
ವಿಠಲನ | ವಾಮನತೀರ್ಥರಿಗೆ ವಿರಲನಾ | ನತಸುರದ್ರುಮ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥ
ರಿಗೆ | ವರಹ ಶ್ರೀ ರಾಮತೀರ್ಥಗೆ ನೃಸಿಂಹಾ || ಅತಿ ಸುಗುಣಧೋಕ್ಷಜ
ಮುನಿಗೆ ವಿಠಲನಿಂತು ವಂಭತ್ತು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೊಟ್ಟು || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ

ರಾ(ರೋ)ಪ್ಯ ಪೀರ ಪೂರಸ್ಥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನರ್ಚನಿಗಿಟ್ಟರೂ ಕೇಳಿ || ೩ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ರಾಮ.

೨೨೪. ಶ್ರೀ ಗೋಪಿಚಂದನ ಮುದ್ರಾಧಾರಣ ಮಹಾತ್ಮಿ (ಮಧ್ಯನಾಮದ ಛಾಂಟ).

ಗೋಪಿಚಂದನ ಮುದ್ರಾಧಾರಣ ಮಹಾತ್ಮಿಯನು | ಆ ಪನಿತು ಬರವೆ
ಕೇಳ್ವೆದು ಸುಜನರೂ || ವಲ್ಲ || ಪೂರ್ವದಲಿ ಕೈಲಾಸ ಶಿಖರದಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿ |
ಗೀರ್ವಾಣ ಸಕಲ ಮುನಿವ್ರಮಧರಿಂದಾ || ಪಾರ್ವತೀಶನು ಸೇವೆಗೊಳು
ತಿರಲು ಜನಕ ದಯ | ಬೀರ್ವದಕೆ ಗೌರಿ ವತಿಗಿಂತೆಂದಳೂ || ೧ || ಎಲೆ
ದೇವ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಲೋಕಖಿತಕರವಾದ | ಬಲು ಧರ್ಮಗೌಪ್ಯವೃತ ಕೇಳ್ವೆ
ನೀಗಾ || ತಿಳಿಸುವದು ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ಮುದ್ರಿ ಮಹಿಮೆ ಎನೆ ಮು |
ಗುಳುನಗಿಯಿಂದ ಸತಿಗಿಂತೆಂದನೂ || ೨ || ಆರಸಿ ಕೇಳ್ ವಿಪ್ರನಾಗಲಿ
ಸುವಂಡಿತನಾಗಿ | ಧರಿಸದರೆ ಗೋಪಿಚಂದನ ಮುದ್ರಿಯಾ || ಸುರಘಟ
ಸಮಾನ ತದ್ವೇಹದರುಶನ ಪಾಪ | ತರಣಿ ಜಂಬವ ನೋಡಿ ಕಳಿಯಬೇಕೂ
|| ೩ || ಕೋಪಿಯಾಗಲಿ ಯನಾಚಾರಿಯಾಗಲಿ ಸರ್ವ | ದಾ ಪರರ ನಿಂದೆ
ಗೈವನನಾಗಲೀ || ಗೋಪಿಚಂದನ ಲಿಪ್ತಗಾತ್ರನಾದನ ದೋಷ | ಲೇಪವಿಲ್ಲದೆ
ಮುಕ್ತನಹನುಭವದಿಂ || ೪ || ಎಂತು ವೇಳಲಿ ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ ಮಹಾತ್ಮಿ
ಯನು | ಅಂತಿಜಲಲಾಟದಲಿ ಶೋಭಿಸಲ್ವೇ || ಅಂತಃಕರುಣ ಶುಧ್ಧನವನೇ
ಪೂಜ್ಯನು ವಲಿವ | ಕಂತು ಪಿತಕುಲತೀಲಗಳನೆಣಿಸದೇ || ೫ || ಭಾಮಿ
ನಿಯು ಆಜ್ಞಾನದಿಂ ಪುಂಡ್ರ ಧರಿಸದಲೆ | ಹೋಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಪಾಕವ
ಮಾಡಲೂ || ಆ ಮಹತ್ಪಾವನೇನಂಬೆ ವಿಷ್ಣುಸಮಾನ್ಯ | ಈ ಮರ್ಮವರಿ
ಯದುಂಡುವಗನರಕಾ || ೬ || ಹರಿಯ ಚಕ್ರಾಂಕಿತ ವಿರಹಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರು
ಷಾಂಗ | ಸ್ವರುಶವಾಯಿತೆ ದೈವವಶದಿಂದಲೀ || ಆರಲವ ತಡಿಯದೆ ಆ
ಮಲ್ಕಗೋಮಯ ಸ್ನಾನ | ವಿರಚಿಸುತ ಶ್ರೀಶಂಘ್ರ ಪೂಜಿಸುವದೂ || ೭ ||
ಸ್ಮರಣೆಮಾಡದೆ ಹರಿಯ ಅಂಕಿತರ ಹಿತದೇಹ | ಜರಿಯೆ ಜಾನ್ತವಿಯಲ್ಲಿ
ನರಕ ಉಂಟೂ || ಅರಿಶಂಖ ಧರಿಸಿ ಕೀಕಟದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾಗಿ | ಲರಿವದು
ಪ್ರಯಾಗ ಮೃತಿಗತಿಯವನಿಗೇ || ೮ || ಪುತ್ರಹೀನಗೆ ಲೋಕವಿಲ್ಲನೆಂಬುವ

ದ್ಯಾಕೆ | ಮಿತ್ರಕುಲಜನಮುದ್ರೆ ಧರಿಸುತಿರಲೂ || ಶತ್ರು ಸಮಾನಾಪಹ್ಯ
 ರಿದು ಮುದ್ರಿಯನಿಡದೆ | ಸ್ವಪಿತೃಗಳಿಗೈದಿಸುತಿಹರು ದುರ್ಗತೀ || ೯ ||
 ಆನ ವಿವ್ರನು ಉರ್ವ್ವಪುಂಡ್ರವಿರಹಿತನಾಗಿ | ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಶ್ರಾದ್ಧಮಾಡ
 ಲನನಾ || ಜೀವಿಸುವದ್ಯಾಕೆಂದು ಶಸಿಸಿ ದ್ವಾದಶಮುಷ || ತಾಂ ವದನ
 ದೋರಧೋಹರು ಪಿತೃಗಳೂ || ೧೦ || ತಿರದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಿರೆ ದೇವರೆನಿಸು
 ವದು ಭುಜ | ಅರಿಯುಕ್ತವಾಗಿರಲು ದ್ವಿಜನೆನಿಸುವಾ || ವಿರಹಿಧರಿ ಪ್ರತಿಮಿ
 ಪೂಜಿಸಲು ವಿವ್ರಗೆ ದಾನ | ವಿರಸೆ ರಂಧ್ರಕಲಶದೊಳುದಕದಂತೆ || ೧೧ ||
 ಯಾಗ ಮಾಡಲಿ ಮಹದ್ವಾನ ಬಹು ಮಾಡಲೀ | ಯೋಗ ಮಾಡಲಿ ನೇದ
 ಓದುತಿರಲೀ || ನಾಗ ವರದನಲಾಂಛನವ ಧರಿಸದಲೆ ಕುನ್ನಿ | ಭಾಗೀರಥಿ
 ಯೊಳದ್ವಿ ತೆಗಿದ ತೆರವೂ || ೧೨ || ನಾಮಕರ್ಣುವನಯನ ಆಷಾಢ ಕಾರ್ತಿಕ
 ಕ | ಶ್ರೀ ಮಾಧವನ ದಿನದಿ ತಪ್ಪಮುದ್ರಿ || ಧೀಮಂತರಾದ ಗುರುಗಳ ಕೈಯ
 ಧರಿಸುವದು | ನೇಮದಿಂ ವಂಚಸಂಸ್ಕಾರದೊಳಿದೂ || ೧೩ || ಎರಡಾರು
 ನಾಲ್ಕು ಎರಡೂ ವಂದು ಪುಂಡ್ರಗಳು | ಧರಿಸುವದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣವು
 ಕ್ರಮಾತೂ || ಅರಿಪ್ರಮುಖ ವಂಚಮುದ್ರಿಯೊಳು ಹಿಂಕಾರಾದಿ | ಹರಿಯನ
 ವಂಚರಿದುಧರಿಸಬೇಕೂ || ೧೪ || ಶಚಿಯೆ ಮೊದಲಾದ ನಿರ್ಜರರ ಹೆಂಡರು
 ವುಂಡ್ರ | ಶುಚಿನುನದಿ ಧರಿಸಿ ಸ್ವಪತಿಗಳಸಹಿತಾ || ಅಚಲಿತ ಸುಮಾಂಗಲ್ಯ
 ಯೈದಿಸ್ವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ | ಮುಚಕುಂದ ವರದನಾರಾಧಿಸುವರೂ || ೧೫ || ಈ
 ವಚನಕಾನ ಸ್ಥಳಕಾನ ನಾಮಾನ ಮು | ದ್ರಾವ ಮಿತಿಯಾಕಾರ ಮೃದ
 ನೆಲ್ಲಿದೂ || ಆನ ವರ್ಣದಲೇನು ಆವಂಗುಲದಲೇನು | ಆನ ಮಂತ್ರದಕೆನಲು
 ಪೇಳ್ವನಿಂತೂ || ೧೬ || ಕಾಮಿನಿಯೆ ಗೋಪಿಚಂದನ ಮದಿಸುವದಿಂತು |
 ವಾನು ಹಸ್ತದ ಮಧ್ಯೆ ಜಲವ ಧರಿಸೀ || ಈ ಮೂರು ಪಾದ ಗಾಯಿತ್ರಿಯಿಂ
 ಮಂತ್ರಿಸುತ | ಆ ಮಹಾ ಋಕ್ಸೂರ್ಯ ದೇವತಿಯಿಂ || ೧೭ || ತರುವಾಯ
 ಧರಿಸುವದು ಪುಂಡ್ರಗಳು ಕೇಳಲಗೆ | *ವರವಣಿಗೆ ಆದಿಯಲಿ ಕೇಶವಲ್ಲೀ ||

° ದ್ವಾದಶ ನಾಮಗಳ ವಿವರ, ೧ ಲಲಾಟ, ೨ ಮಧ್ಯೇದರ, ೩ ಹೃದಯ, ೪ ಕಂಠ,
 ೫-೬ ಉಭಯ ಉದರ ಪಾರ್ಶ್ವ, ೭-೮ ಭುಜ ಉಭಯ, ೯-೧೦ ಉಭಯ ಕರ್ಣ
 ಮೂಲ ಕಂಠದಲ್ಲಿ, ೧೧ ಪೃಷ್ಠ, ೧೨ ಕಕು.

ಸುರಪನಾರಾಯಣುದರದಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾ | ನರ ಕಂಠ ದೇಶದಲಿ
ಗೋವಿಂದನೂ || ೧೮ || ಬಲಸಾರ್ಥ್ಯದಲಿ ವಿಷ್ಣು ಭುಜದಲ್ಲಿ ಮಧುಸೂದ |
ಸಲೆ ಬಲದ ಕಂಠದಲಿ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನಾ || ಲಲನೇ ಕೇಳಿ ವಾಮಸಾರ್ಥ್ಯಕೆ
ವಾಮನಾಭುಜಕ | ಖಳಹ ಶ್ರೀಧರ ಕಂಠದಲಿ ಹೃಷಿಕಷಾ || ೧೯ || ವೃಷ್ಣ
ದಲಿ ಕಂಜನಾಭ ತಿರದಿ ದಾಮೋದರನು | ಇಷ್ಟೆ ದ್ವಾದಶನಾಮ ಸಿತ
ವಕ್ಷಕೇ || ಕೃಷ್ಣವಕ್ಷದೊಳಿನಕೆ ಸಂಕರುಷಣಾದಿ ಶ್ರೀ | ಕೃಷ್ಣ ವರಿಯಂತ
ತಿಳಿವರು ಸುಜನರೂ || ೨೦ || ಶೈಲಾಗ್ರ ವಲ್ಮೀಕ ತಿಂಧು ಹರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ನದಿ |
ಕೂಲ ದ್ವಾರಕೆ ನೆಲದ ಶ್ರೀ ತುಲಸಿಯಾ || ಮೂಲದಲ್ಲಿಹ ಮೃತ್ತಿಕಾ
ಗಳಿಂತು ಸುಪವಿತ್ರ | ಕೇಳದರೊಳಗೆ ಗೋಪಿಚಂದನಧಿಕಾ || ೨೧ || ಶಾಮನು
ಶಾಂತವು ರಕ್ತ ರಾಜ ವಶ ಸೀತ ಶ್ರೀ | ಆ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಿಯಕರವು
ಶ್ವೇತಾ || ಈ ಮರ್ಮಗಳ ತಿಳಿದು ಪುಂಡ್ರಧಾರಣ ಮಾಡೆ | ಭೂಮಿಯೊಳ
ಗವರು ಸಜ್ಜನರು ಸಖಿಯೇ || ೨೨ || ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಲ್ಲ ಧರಿಸುವದು ವಿವರನ
ತಿಳಿದು | ಪಾಪಿ ಹೆಂಗನು ಅವಳಾದರನ್ನಾ || ಗೋಪಿಚಂದನ ಗದಾವಣಿಗೆ
ಧರಿಸದಲ್ಲಿದ್ದ | ರಾ ಪುರುಷರನಳಿದು ದುಃಖನ ಬಡವಳೂ || ೨೩ || ಸಕಲ
ಗುಣಾರ್ಜುನದಿ ಮಧ್ಯಮದಿ ಜ್ಞಾನ ನಾ | ಮಿಕ ಸದಾಚಾರ ಕನಿಷ್ಠದಲಿ
ನೋಕ್ಕಾ || ಸುಖದಿ, ವಿಧಿತಲಕ ದಕ್ಷಿಣದಿ ಉತ್ತರದಿ ಶಿವ | ಅಕಳಂಕ
ಹರಿಮಧ್ಯ ಭಿದ್ರದಲ್ಲಿ || ೨೪ || ಸಭಿದ್ರ ಹರಿಮನೆನಿಸುವದು ಶ್ವಾನಾಂಘ್ರಿ
ಸಮ | ಅಚ್ಚಿದ್ರವಣಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ || ತತ್ಸಮಾನಧಮರಿಲ್ಲ ಪುಂಡ್ರ
ದಾಕಾರ ಮತ್ಸಖಿಯೆ ಕೇಳಾದರದಲಿ ಪೇಳುವೇ || ೨೫ || ದಂಡದಾಕಾರ
ಹಚ್ಚುವದು ವಣಿಯಲ್ಲಿ ಖರ | ದಂಡದಂತೆದಿಗೆ ಬುಜದಲಿ ಬಿದಿರೇ ||
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಕೇಳನ್ನದೀಸಾಕೃತಿಯು | ವಂಡಿತರು ಧರಿಸುವರು ನಿಗನೋ
ಕ್ತಿಯಿಂ || ೨೬ || ವನಿತೇ ಕೇಳಿ ಪಣಿಕಂಠದಲಿ ನಾಲ್ಕು ವೃಷ್ಣತಲಿ | ಇನಿ
ತರಲಿ ಪಂಚಾಂಗುಲದ ಪರಿಮಿತೀ || ಮುನಿನೇತ್ರ ಬೆರಳಷ್ಟು ಕುಕ್ಷಿಯಲಿ
ಯೇಳೊಂದು | ಘನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಬಾಹುಗಳಿಘತ್ತಾ || ೨೭ || ವಕ್ಷದಲಿ
ಅಷ್ಟಾಂಗುಲದ ಪ್ರಮಾಣವ ಧರಿಸಿ | ಅಕ್ಷಯಾನಂದದಿ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿ ||
ಪಕ್ಷಿವಾಹನಾಯುಧನ ನಾಲ್ಕೊಂದು ವಿವರನ | ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ತಿಳಿದು

ಧರಿಸುವರು ಇಂತೂ || ೨೮ || ವಲ್ಲಭಿಯೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಗಳು ಭಂಗರ ಬೆಳ್ಳಿ |
 ತಾಮ್ರವಾದರು ದೊರಕದ ಕಾಲಕೇ || ಕಲ್ಲಿನವು ಕಾಷ್ಟದವು ಕಬ್ಬಿಣದವಾ
 ದರೂ | ಬಲ್ಲವರು ಮುದದಿಂದ ಧರಿಸುತಿಹರೂ || ೨೯ || ಉದರದಲಿ
 ಮೂರು ಚಕ್ರದರದಿಗೆ ದರ ನೆಂದು ; ಪದುಮದ್ವಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ನಾನು
 ನಾಲ್ಕೂ || ಇದರಂತೆ ಬಲಕುಕ್ಷಿ ಬಾಹುಗಳಿಘಚ್ಚುವದು | ಮುದದಿಂದಲರಿ
 ಮಾತ್ರ ವಂದು ಕೊರತೀ || ೩೦ || ದರ ಎರಡರದಿ ವಂದು ಅರಿ ಎರಡು
 ಗದಿನಾಮ | ಧರಿಸುವದು ನಾಲ್ಕು ಎಡಕುಕ್ಷಿ ಭುಜಕೇ || ಕೊರಳಿಗೆ ಕಪೋ
 ಲಗಳಿಗೊಂದೊಂದು ಹಚ್ಚುವದು | ಅರಿಬಲಕ ಎಡಭಾಗದಲಿ ಶಂಖವೂ
 || ೩೧ || ಗದೇಪಣಿಗೆ ಹೃದಯದಲಿ ರವಿಪದ್ಮ ಕರದ್ವಯಕ | ಮಧುಸೂದ
 ನಾಂಕಿತವು ಸರ್ವ ಸ್ಥಳಕೇ || ಇದರಂತೆ ಆಚರಿಸ ಸದ್ವೈಷ್ಣವರ ಸುಖವು |
 ಅದನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ವಶವಲ್ಲವೂ || ೩೨ || ಶರಚಾಪಗಳನು ಮೂರ್ಧ್ನಿ
 ಯಲಿ ಖಡ್ಗವು ಚರ್ಮ | ವೆರಡು ಬಲ ಎಡ ಸ್ಥನದಿ ಕಾಂಸ್ತುಭವನೂ || ಉರ
 ದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಸ್ತನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವತ್ಸ | ಧರಿಸುವದು ಆರು ಚಿನ್ತಗಳು
 ಸತತಾ || ೩೩ || ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನ ಮುದ್ರ ಪುಂಡ್ರ ಧರಿಸಿದ ದ್ವಿಜನ | ಕುಕ್ಷಿ
 ಯೊಳು ಕವಳ ಮಾತ್ರನ್ನ ಕೊಡಲೂ || ಅಕ್ಷಯಾಗುವದು ಫಲ ಹಿಂದೆ
 ಮುಂದೇಳು ಕುಲ | ತಕ್ಷಣಕೆ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಗತಿ ಕೊಡುವದೂ || ೩೪ ||
 ಹೀನ ಪುಂಡ್ರನು ಸುವಂಡಿತನಾಗಿರಲು ಅವನ | ಆನನದಿ ಕೊಟ್ಟನ್ನ ಅಳುವ
 ದಿಂತೂ || ಏನು ದುಷ್ಟರ್ಮ ಒದಗಿತೂ ಈ ಒಡೆಯನಿಂದ | ಈ ನಷ್ಟನಿಗೆ
 ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡೆನೆಂದು || ೩೫ || ಪಂಚನಿಶಿ ಬದುಕುವದೆ ಲೇಸೂರ್ವ್ವ
 ಪುಂಡ್ರಗಳು | ಪಂಚಮುದ್ರಿಯ ಧರಿಸಿ ಹರಿಭಜಿಸುತಾ || ವಂಚಿಸಿ
 ಮುಕುಂದನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಯ ವಿ | ರಂಚಿ ಕಲ್ಪಯುತ ಜೀವಿಸಲು
 ವೃಧಾರ್ || ೩೬ || ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತುಲಸಿನನ ಪದ್ಮವನ ವೈಷ್ಣವರು | ಎಲ್ಲಿ ಇಹ
 ರಲ್ಲೇ ಇಹ ವರಮಾತ್ಮನೂ || ಸೊಲ್ಲಾಲಿಸಿದು ಹರಿ ನುಡಿದಿಹನಾ ವೈಕುಂಠ |
 ದಲ್ಲಿಲ್ಲ ನೆನವರಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೂ || ೩೭ || ಯರಡಾರು ಪುಂಡ್ರ ಶ್ರೀಮುದ್ರಿ
 ಧಾರಣ ಚರಿತ | ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೇಳಿದರೆ ಇಚ್ಛಾರ್ಥ ಪಡೆದೂ || ಮುರವೈರಿ
 ಲೋಕ ವೈದುವರು ಶ್ರೃತಿಸಿದ್ಧವಿದು | ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆಂದು ಧೂರ್ಜಟ ಪೇಳಿದಾ

|| ೩೮ || ಶಿವ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಲಿಕೆ ಗಿರಿಜೆಗೆ ಪೇಳ್ವ ವಿ | ವರರಿತು ಆಚ
ರಿಸ ಭಾಗವತರಾ || ಭವಶರಧಿಯಿಂದ ಕಡಿಗೆತ್ತಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಹನು | ಕವಿ
ಗೇಯ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಜಸ್ರಾ || ೩೯ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೨೫. ರಾಗ—ಸಾರಂಗ, (ಅಟಿತಾಳ), ಉಗಾಭೋಗ.

(ಶ್ರೀ ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಇಡುವ ಕ್ರಮ.)

ಅನುರಾಸ್ಯ ಮೂಲಿಗೆ ಭಕ್ಷ ಪಾಯಸವನ್ನು | ಸಮನಗೋಲಾರಿ
ಕೋಣಿಗೆ ಲೇಹಪೇಹಾದಿ | ಸುಮನಸರಿಪು ಮೂಲಿಯಲಿ ವಾಯು
ಕೋಣಿಗೆ | ಸಮಿಚೇನಸೂಪ, ಮಧ್ಯದಲಿ ತುಪ್ಪಾನ್ನವು | ಕ್ರಮದಿಂದ
ಮುಂದೆ ತಾಂಬೂಲ ತಕ್ರೋದಕಾ | ವಿಮಲ ಭಕ್ತಿಯಲಿಟ್ಟು | ವಿವ, ದರ,
ರವಿ, ಮೇರು, ಅಮರರಾಕಳು, ಇಂತು, ಪಂಚ ಮುದ್ರಿಯ ತೋರಿ | ರಸು
ಮನೋರಮ | ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿಗೆ | ಸಮರ್ಪಿಸೀರನಳ, ದ್ವಿಜರಿ
ಗಿತ್ತುಂಬುವದೆ ಧರ್ಮಾ || ೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೨೬. ರಾಗ—ಮನದಿಷ್ಟಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ), ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಟದಿ

ತಿಥಿತ್ರಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿವರ.

(ಉಗಾಭೋಗ).

ಪುನಹ ಭೋಜನ, ಕಾಂಶ, ಹಾರಕ, | ಚಣಕ ಉದ್ದಲ ಸಂಧಿ
ಮಧು ನೈ | ಧುನ ಪರಾನ್ನವು ಶಾಖ ಈ ದಶ ವರ್ಷ ದಶಮಿಯಲೀ || ದಿನ
ದಿನಿದ್ರಿ ಕದಳಿ ಮಧುದ್ವಿ ಭೋ | ಜನ ಸ್ತ್ರೀ, ತೈಲದ ಕಾಂಶ ಈ ಎಂ | ಟನು
ಬಿಡಲು ದ್ವಾದಶಿಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಮೆಚ್ಚುವನೂ || ೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೨೭. ಪದ, ರಾಗ—ಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

(ತಿಥಿತ್ರಯ ನಿರ್ಣಯ).

ಅಂಧಂತಮಸೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಶ್ಚಯಾ | ಶೃತಿ | ಯಂದ ಪ್ರಕಾರ ವಾಚರಿಸ
ದನರಿಗೆ | ಅಂಧತಮಸೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಶ್ಚಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿದಿನದಲ್ಲಿ ಅಹರ

ಬಟ್ಟು ಮುದದಿ ಜಾ | ಗರವ ಮಾಡದಲುಂಡು, ವರಗೂನಧಮಗೇ || ೧ ||
 ಹರಿವಾಸರ ವಿನಹಾ | ಸರುವ ದ್ವಾದಶಿ ಪಾರ || ಬಿ ರವಿಯೋದಯ ಕಾಗ |
 ದಿರುವ ದುರ್ಮತಿಗೇ || ೨ || ನಾಲ್ವತ್ತೈದು ಘಟ | ಮ್ಯಾಲೆ ಕಾದತಿಯಾಗೆ ||
 ಶ್ರೀಲೋಲವಾಸರಾ | ರೇಳು ಕಳವಂಗೇ || ೩ || ಪ್ರಥಮ ಕಾಲವ ಮಾರೆ |
 ಚ್ಯುತನ ಪ್ರಸಾದವ || ಪ್ರತಿ ದ್ವಾದಶಿಯೊಳುಂಬ | ಮತಿಗೇಡಿಗಳಿಗೇ || ೪ ||
 ದಶವಂಚಮ್ಯಾಲೊಂದು | ದಶಮಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೋ || ದಿಸಲು ಶ್ರೀನರನ
 ದಿ | ವನ ಹಿಂದಾಗುವಗೇ || ೫ || ವೇಧಿಲ್ಲ ದತಿಮಿಗೆ | ದ್ವಾದಶಿ ಪರದಿನ ||
 ಪೋದಾರೆ ದ್ವಯ ನಿರ್ಜ | ಲಾದ ವೆನ್ನದೀರೆ || ೬ || ವಳಾಧಿಕೈವತ್ತೇಳು |
 ಘಳಿಗಿ ದ್ವಾದಶಿ ಪೋದಿ || ಸಲು ಸಾಧನಿದು ಎಂದು | ತಿಳಿಯದವನಿಗೇ
 || ೭ || ದತಿಮಿಯೋಳ್ ಹತ್ತು ದ್ವಾ | ದತಿಯೊಳಿಂಟು ಬಡಾದೆ || ವಶುವಿ
 ನಂದದಿ ಬಲು | ಹಸಗೆಟ್ಟವನಿಗೇ || ೮ || ಎಲ್ಲಾರು ಸಂದೇಹ | ಉಳ್ಳಾರೆ
 ಮರುದಿನ || ದಲ್ಲಿ ದತಿಮಿ ಮಾಡ | ದೊಲ್ಲದಿದ್ದವಗೇ || ೯ || ಅತಿ ಸಾಧನಿ
 ರಲು ಆ | ಹುತಿಯನ್ನು ಬಹು ಪೋಷಿ || ಸುತ ಪಾರಣಿಗೆ ಹೊತ್ತು | ವೃಥ
 ಕಳವನಗೆ || ೧೦ || ಅನಿವಾರ್ಯ ಬರಲು ಸಾ | ಧನಿಗೆ ತೀರ್ಥವಕೊಂಡು ||
 ಅನುಮಾನ ಮ್ಯಾಲೆ | ಭೋಜನಕೆ ಮಾಡುವಗೇ || ೧೧ || ಮಂಕುಬುದ್ಧಿ
 ಯಲಿಂದ | ಸಂಕಟಲ್ಲದೆ ತೀರ್ಥ || ಮಂ ಕೊಂಡು ಸಾಧನಿ | ಯಂಕ
 ತೋರುವಗೇ || ೧೨ || ಸತಿಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧವ ಮಾಡ್ತ | ಸುತ ಗೊಡಿಯನ ಸೇವೆ ||
 ರತಗೆ ಸಂಕಟವೆನ್ನದತಿ ಮೂಢ ನರಗೇ || ೧೩ || ಈರಾರುದಿನ ಹದಿ |
 ಮೂರು ಘಳಿಗಿ ವಿಷ್ಣು || ತಾರವಿದ್ದರೆ ನೀರ | ಹಾರ ಮಾಡದಿರೆ || ೧೪ ||
 ದ್ವಯ ಪಕ್ಷದಲಿ ತಿಥಿ | ತ್ರಯ ಸಮನಾಗೇವೆ || ಭಯಹಾರ ವೃತವೆನ್ನ | ದ
 ವಿವೇಕಿಗಳಿಗೇ || ೧೫ || ತಿಥಿತ್ರಯದಲಿ ಮಾತು | ಪಿತು ಸ್ವರ್ಗವೈದಾಲು ||
 ರತಿ ಇಂದೋಪನ ವಾಹ | ಪತಿತ ಮಾನವಗೇ || ೧೬ || ಅನಳಗಾಹುತಿ
 ಶ್ರಾದ್ಧ | ಅನಿಮಿಷಾದ್ವೈರಿಗೆ ತ || ವರ್ಣ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ ಹರಿ | ದಿನದಿ ಮಾಡು
 ವಗೇ || ೧೭ || ಸಮಿರ ಮತಸ್ಥಾನು | ಅಮರ ಲೋಕೈಯದಾರೆ || ವಿಮುಕ್ತ
 ನಿಂದಲಾ | ಕ್ರಮವ ಮಾಡಿಸಿದರೆ || ೧೮ || ದತಿಮಿ ತಿವನಿಸಿ ದ್ವಾ | ದತಿ
 ಸಾಧನಿಶ್ರಾದ್ಧ ಸಂ | ಧಿಸಿರೆ ವಿಷ್ಣೋಪವಾಸ | ಎಸಗುವವನಿಗೆ || ೧೯ ||

ಅನಿರುದ್ಧಗರ್ವಿಸಿ, | ಅನುದಿನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾ | ಣನಿಗರ್ವಿಸದಲುಂಬ | ಮನುಜಾ
ಧಮಂಗೇ || ೨೦ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನ | ಧ್ಯಾನದೊಳಿರುತಿವು || ಪ್ರಾಣ
ದೇವರ ಉಕ್ತಿ | ಯಾ ನಂಬದವಗೇ || ೨೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

ಉಗಾಭೋಗಗಳು.

೨೨. ಮಧ್ವನಾಮದ ಧಾಟಿ (ಝಂಪೆತಾಳ.)

ಅಲ್ಪ ಧರ್ಮವು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡಲು ಬ್ರಹ್ಮ | ಕಲ್ಪ ಪರಿಯಂತ
ನುಖ ಉಂಟು ನರಗೇ || ಸ್ವಲ್ಪೇತರ ತಿಳಿಯದೆ | ಮಾಡಲ್ ಫಲವು ಭುಜಗ |
ತಲ್ಪ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಮೆಚ್ಚನೂ || ೧ ||

೨೩. (ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.)

ನಿರುಮಲೋದಕ ವೆರಿಯೆಲಘದಶ | ಹರವು ಕ್ಷೀರಕೆ ಶತದಧಿಗೆ ನಾ |
ವಿರ ಮಧುವಿನಿಂಧತ್ತು ಸಾವಿರ ಘ್ರತಕೆ ಲಕ್ಷಹರಾ || ನೆರೆಗುಡದಿ ದಶಲಕ್ಷ
ಟಿಂಗಿನ | ವರಜಲದಿ ಶತಲಕ್ಷ ಗಂಧಜಲಿರಿಯೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಸಾವ
ನಾಶನವೂ || ೧ ||

೨೪. ಉಗಾಭೋಗ, (ಭಾಮಿನಿ.)

ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಣದೊಳೊಂದು ಮುಖದೊಳ | ಗೇಕ ನಾಭಿಯೊಳೊಂದು |
ತಿರದಲಿ | ಶ್ರೀಕರಾರ್ಚಿತಪದ ಜಲದಿತ್ರಯ ಅನ್ನದೊಳಗೈದೂ || ಹಾಕು
ವದು ಮೂರ್ಛೋಜನೋತ್ತರ | ಸ್ವೀಕರಿವದಿಂತಷ್ಟ ದಶದಳ | ಶೋಕಪರ
ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ತುಲಸೀ || ೧ ||

೨೫. ಉಗಾಭೋಗ, (ಮಧ್ವನಾಮದ ಧಾಟಿ.)

ಅಪ್ರವಹ ಜಲಸ್ನಾನ ಪಾದಾಭಿಷೇಚನವು | ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಗಾಯತ್ರಿ
ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನೂ || ಅಪ್ರಾಕೃತಾಂಗ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನವರು | ಸುವ್ರಭಾಕರನ
ಎದುರಿಗೆ ಮಾಳ್ಪುದೂ || ೧ ||

೨೩೨. ಉಗಾಭೋಗ, (ಭಾಮಿನಿ.)

ಫಣಿಯು ನರಪತಿ ಹುಲಿಯು ಯತಿಯು ಪೋ | ರನು ಪರರ ಜಿಂಹ
ಪನು ಕಡು ಮೂ | ಖನು | ಮಲಗಿರಲೆಚ್ಚರಿಸೆ ಸಲ್ಲ | ಕ್ಷುಧಿತ್ಯುಷಿ ಕಾಮಾ
ರ್ಥಿ || ಯನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ನಿರುತಕೃಷಿ, ಪೊರ | ವನ ಅಡಿಗಿ ಮಾಳ್ವನ
ಘಳಿಗಿ ಬಡಿ | ವನ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಚಿತನಘ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾಳ್ಗಳಿಗೆ || ೧ ||

೨೩೩. ಉಗಾಭೋಗ, ರಾಗ-ಆಹರಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಬಿಳಿಯಾಬಟ್ಟೆಯು ಕೆಂಪು ಡೊಳ್ಳಿನವರು ಬೀದಿ | ಯೊಳು ಬರುತ್ತಿರೆ
ಕಂಡು ಆಶಿಯಿಂದಾ || ಸಲೆ ಲಜ್ಜೆಯನು ತೊರದು ಬೆನ್ನುಬಿಡದಲೆ ಹತ್ತಿ |
ಕೊಳಬೇಕು ಫಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಿಯಾನೆಂದೂ | ಹಲುಬುತ ಕುಣಿ ಕಲ್ಲು
ಮುಳ್ಳು ನೋಡದೆ ಓಡೂ | ತಲಿ ಬಂಟರಿಂದಾಗ ತಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಾ | ತಿಳಿದು
ದಾತನು ತೋರಿದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾರೆ ಹಿಗ್ಗಾ | ದಲೆ ಜನ್ಮಾರಭ್ಯದಾ ಕಷ್ಟ
ಸ್ತರಿಸಿ || ಘಳಿಕೇನು ವೃಷ್ಟಿನೀಗ್ರಹಸ್ಥನಲ್ಲಿಹ ದ್ರವ್ಯಾ | ನಲಿಯಾ ಬಲ್ಲಿನ್ಯ
ವಂದಕ್ಕಧಿಕಾರೆಂದೂ | ಕಲವು ಜನರು ತನ್ನಿಂದಧಿಕಾ ತಂದದು ನೋಡಿ |
ಬಲು ನೊಂದವರಿಗೆ ದೋಷಾರೋಪಿಸಿ || ಇಳಿಯೋಳವರಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ
ದಲಿಹ ಜನಕ್ಕೆ ನೀ | ನೊಲಿವೊದೆಂತೂ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ || ೧ ||

೨೩೪. ಉಗಾಭೋಗ, ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ವನಹೀನವಾದ ನದಿಗಳಿದ್ದು ವೃಥಾ | ಧನಹೀನವಾದ ಸಾವಕಾರ
ವೃಥಾ | ತನುಜಾರುಯಿಲ್ಲದ ಮಂದಿರ ವೃಥಾ | ಹಣ ವಿಷ್ಣುದ್ರೋಹಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟದ್ದು ವೃಥಾ | ಗುಣಹೀನ ಸನ್ಮಾಸಿ ವಂದನಿ ವೃಥಾ | ಘನ ಘರ್ಜ
ಸಿದರೇನು ಮಳಿ ಇಲ್ಲ ವೃಥಾ | ಅನಳಾನು ಧೂಮಯುಕ್ತವಾಗೆ ವೃಥಾ |
ಅನಿಮಿಷರಿಗೆ ಮಂತ್ರಹೀನಾಹುತಿಯು ವೃಥಾ | ವನುತಿಗೆ ಗಂಡ ಅಂತರಿ
ಸಾಲು ವೃಥಾ | ಮನಿತನದಳಿಯನಾಗುವದಂತು ಬಲು ವೃಥಾ | ವನಜ
ರಹಿತವಾದ ಕಾಸಾರವು ವೃಥಾ | ಅನುವಾದ ಮದಹೀನಗಜವಾದರು
ವೃಥಾ | ಕುಣಿಯದ ಹಾರದ ಕುದುರಿ ಇದ್ದೂ ವೃಥಾ | ಸನುಮತ ಸ್ವರ
ಹೀನ ವೇದಪಾಠ ವೃಥಾ | ತೃಣಕಂಟಕಯುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವಾದರು ವೃಥಾ |

ಮನಸು ಸಮಹೀನವಾದ ಜ್ಞಾನ ವೈಧ್ಯ | ಕನಸು ಕಾಸೆಂಬೊದು ಸುಳ್ಳು
ಖ್ಯಾತಿ ವೈಧ್ಯ | ವಣಿಡಂಬಕವಾದ ದಾನಧರ್ಮ ವೈಧ್ಯ | ಮನಸಿಜಪಿತ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನಂಘ್ರಿಯನು ಸೇವಿಸದ ಬಂದ | ಮನುಜ ಜನ್ಮವು ವೈಧ್ಯಾ
|| ೧ ||

೨೩೫. ಉಗಾಭೋಗ, ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಅಟತಾಳ).

ಪರಸತಿ ವಡದಮ್ಮನೆಂಬವ ಧನ್ಯ | ಹರದಿಮಕ್ಕಳನ ಪೋಷಿಸುವವ
ಧನ್ಯ | ತಿರಿ ಬಂದಿರಲು ನೋಡಿ ನಡದವ ಧನ್ಯ | ಧರಣಿಸುರರ ಪೂಜಿ
ಮಾಳ್ವನೆ ಧನ್ಯ | ಇರದಂತೆ ಸಂನಾರದೊಳಗಿಹ ಧನ್ಯ | ನಿರುತ ಪ್ರಾತಃ
ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವನೆ ಧನ್ಯ | ತರಣಿಗೆ ಸಭೆ ಆರ್ಘ್ಯಕೊಡುವವ ಧನ್ಯ | ಸುರ
ಮುಖನಿಗೆ ಉಣಿಸುವನೇನೆ ಧನ್ಯ | ಮರತು ದುರ್ಮತ ನೆನಸದವನೆ
ಧನ್ಯ | ಹರಿದಿನವ್ರತ ದೃಢನಾದವ ಧನ್ಯ | ಉರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಯಾತ್ರಿ
ಮಾಳ್ವನೇ ಧನ್ಯ | ಪರಪೀಡೆಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುವನೇನೆ ಧನ್ಯ | ವರ
ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಯನಾಹ ಧನ್ಯ | ಶರೀರಭಿಮಾನವ ಬಿಟ್ಟವನೆ ಧನ್ಯ |
ವರ ವಂಚಭೇದವ ತಿಳಿದವನೇ ಧನ್ಯ | ಹರಿಗಿಂದಿರಿಗೆ ಭೇದವೆಂಬವ ಧನ್ಯ |
ಹರಮುಖ್ಯರಲಿ ಭಕ್ತಿಮಾಳ್ವನೆ ಧನ್ಯ | ದುರುಳಾ ದೇವರ ಪೂಜಿ ಬಿಟ್ಟವ
ಧನ್ಯ | ನರರಿಚ್ಛಿಸಿದೊಸ್ತು ಕೊಡುವವ ಧನ್ಯ | ಕೊರತಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಮ
ನಿಹಾನೆ ಧನ್ಯ | ಗುರು ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನ | ಚರಣ
ಕಮಲ ಪೊಂದಿ ಬಾಳ್ವನೆ ಧನ್ಯ || ೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೩೬. ಉಗಾಭೋಗ, ರಾಗ-ಅಪರಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಕಡ್ಡಿಮೇಯಂದೂ ತುಡುಗು ಹೋಗಾಲರಿಯದಂಧಾ | ದೊಡ್ಡಾ
ಆಕಳ ಕರವಾಹಗ್ಗಾ ದಿಂದಾ || ದುಡ್ಡಿನ ಗಲಾಠಾವಿನೊಳಗೆ ಕಂಭಕೆ ಕಟ್ಟೇ |
ವಡ್ಡಿಕಾವಲಿಯೊಳು ಮಂದಿ ಇಟ್ಟಹೈನೂ | ಧಡ್ಡಾನಲ್ಲವು ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶಾ
ವಿರಲನಾಟಾ | ಮಡ್ಡಾರರಿಯಾರಿದನೂ ಬಲ್ಲಾರು ಕವಿಗಳೂ || ೧ ||

೨೩೭. ಉಗಾಭೋಗ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ.)

ಒಂದಾರೊಳೆಂಟೆ ನಂದರೊಳಾ ಘನ್ನೆರಾಡೆನೂ | ನಂದಾರೊಳೆರ
ಡೊಂದೊಂದರೊಳೊಂದೆನೂ | ಇಂದೀರೆ ಶಾರಲ್ಲ್ಯಾವನಾ ನಾದಲಿಹ್ಯರು
ಆ | ನಂದ ತೀರ್ಥಾರಾವ ನಾಮದಲಿಹ್ಯರೂ | ವೃಂದಾರಕರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುತಿ
ಹರು ಹದಿನೆಂಟೂ | ಮಂದಿ ಶಿರಿಕೇಶವಾ ಇರುತಿಹರೂ | ಎಂದೂ ತಿಳಿಯ
ದನ ಬಾಳಲ್ಯಾತಕೆ ಹದ್ದಿ | ನಂದಾದಿ ಬಹುಕಾಲಾ ವೈರ್ಭವಾಗೀ || ಶಿಂಧೂ
ಶಯನ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರೃಲ್ಲಾ ಅವಗೆಂದೆಂದು ಒಲಿಯಾನು ಕೇಳಿ ಸಜ್ಜನರೂ
|| ೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೩೮. ಉಗಾಭೋಗ, (ವಾರ್ಧಿಕ.)

ಪದಕಟ ಬೆರಳು ಕಂಠ ಕಿಂವಿ ಪುಬ್ಬು ಸಂಣವಾರು | ಅಧರಕದಪು
ರದನಖ ಗುಂಹ್ಯದರ ತಿಳುಪಾರು | ಹೃದಯ ಜಘನಾಕ್ಷನಾಸಿಕ ಊರು
ಕೇಶಗಳಾರು ದೊಡ್ಡವು ಈ ವರೀ || ಪದಿನೆಂಟು ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳೊಪ್ಪತಿಹವು
ದ್ರಾ | ಪದಿಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಕರುಣಬಲದಿ ಭವ | ನೊದಲಾದವರಿಗೆ
ಒಡತೆಂದಿನಳ ಮಹಿಮಿ ಬಹು ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲಿ ವೇಳ್ವದೂ || ೧ ||

೨೩೯. ಉಗಾಭೋಗ, (ಭಾಮಿನಿ.)

ವಾಸುದೇವನು ಶುಕ್ಲ ಶ್ರೀ ಶಾಂ | ತೀಶ ನೀಲಜಯೇಶ ಪಿಂಗಳ |
ದೋಷಹರ ಶ್ರೀ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಹರಿತಾಭಾ || ಮೇಶ ನಾರಾಯಣನು ಲೋ
ಹಿತ | ಈ ಸುರೂಪದಿ ವಂಚನಾಡಿಸು | ಕೋಶನಳ ಪ್ರಾಣರೊಳಗಿಹ |
ಪ್ರಾಣೇಶವಿರೃಲನೂ || ೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೪೦. ಉಗಾಭೋಗ.

ಪ್ರಥಮ ಪೂಜಿ ಆವಾಹನ ಆಸನ | ದ್ವಿತಿಯ | ಪಾದ್ಯ ತೃತೀಯಾರ್ಘ್ಯ
ನಾಕು ಸ್ನಾನ | ತುತಿಪಾದು ಐದೆಂದು ವಸನಾರೂಪವಿತೇಳು | ಅತಿ ಸುಗಂ
ಧಷ್ಟ ಸುಮನನವದಶಧೂಪ | ಚತುರದೀಪನ್ನೊಂದು ಸೈವೆದ್ಯದ್ವಾದಶ |
ತೃತಿದಶ ಆಚಮನವು ಸುಫಲಂಗಳು | ಚತುರ್ದಶ ತಾಂಬೂಲ ಹದಿನೈದು

ಹದಿನಾರು | ಮತಿವಂತರರಿವದು ಸುಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂದೂ || ವತಿತಪಾವನ್ನ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆ ಸಂ | ತತ ಪೋಡಶೋವಚಾರ ಪೂಜಗಳು ಇವೆ |
ವೃತಿಗಳೆಲ್ಲರು ಮೆಚ್ಚು ಪಂಚರಾತ್ರಾಗಮಾ | ನುತಿವದು ಅತಿಗೌಪ್ಯ ಸೊಲ್ಲಿ
ವಕೊ || ೧ ||

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥರಾಯರ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಪುಟಾಕಾರವಾಗಿ

೨೪೧. ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಅಟ್ಟತಾಳ.)

ಶ್ರೀ ಕಾಂತೊಲಿದ ದಾಸ | ರೀ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ | ಲೇಖಾಂಶರಹುದೇ
ತಂಗೀ || ಶೋಕಬ್ಯಾಡೆಲೆ ನರಲೋಕ ಉಳಿದರೆಂದು | ಈ ಕಂಭದೊಳಗಿಹ
ರೇ | ಹೇನೀರೇ || ವಲ್ಲ || ಆಶೇತೂ ಮೊದಲಾದ ಹಿಮಾಶೈಲ ವರಿಯಂತ |
ಸೂಸಿಹದಿವರ ಕೀರ್ತಿ || ಯೇನು ಬಗಿಯಲಿಂದ | ನೋಸಿನೋಡಿದರನ್ನ |
ಪಾಸಟಯನಿಸದಲ್ಲೇ | ಯೇನಲ್ಲೇ || ೧ || ನರಮೋಹನಾರ್ಥವಾದರು
ಲೆೞಾಕೀಕೆಂಬುದೂ | ಅರಿಯಾರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ || ಧರಿಯೊಳಖಿಳ ನಜ್ಜ |
ನರು ವರಿಕ್ಕಿಸಿಹರು | ಬರಿದೆತ್ತವನ ವಲ್ಲಾವೆ | ಕೇಳಲವೇ || ೨ || ಹರಿ
ಕೃಪಿ ನೋಡು ಇ | ವರಿಗೆ ಜನರು ಎಷ್ಟು | ಜರಿದಾರು ಮನ್ನಿವರೂ || ಕರಣ
ತ್ರಯದಿ ಶುದ್ಧ | ರೆರಡು ಮಾರ್ಗವ ಬಲ್ಲ | ವರು ನಿತ್ಯಾಚರಿಸಿದರೂ | ಹರಿ
ಯಾರೂ || ೩ || ಇವರಂದ ನುಡಿಯನುಭವಕೆ ತಂದರೆ ಲೇಶ | ಭವದುಃಖ
ವಾಗದಲ್ಲಾ || ಜವದೊರವದು ಮುಕ್ತಿ | ಜವನಬಾಧಿಲ್ಲಾ ಶು | ಕವಿಕುಲ
ತಿಲಕರಿಗೇ | ನೀಯರಗೇ || ೪ || ಖಳಹ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿ | ರ್ಗಲನ ಚರಿತೆ
ಪದ | ಗಳಲಿ ಬಂಣಿಸಿ ಸಂತತೀ || ನಿಲಸಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು | ತಲಿತೂಗಿಸಿದರು
ಪೇ | ಳಲು ಎನ್ನಮತಿ ಸಾಲದೂ | ಸತ್ಯವಿದೂ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪ
ಣಮಸ್ತು ||

ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಕೀರ್ತನಗಳು.

೨೪೨. ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ.)

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಪರಮೇಷ್ಟಿಜನಕ
ಉವೇಂದ್ರಾ || ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ || ವಲ್ಲ || ವೇದಉದ್ಧಾರಶ್ರೀ | ಬಾದ

ರಾಯಣ ಮಧು || ಸೂದನ ಅಮರರ ಕಾಯ್ದ ದಯಾಬ್ಧೀ || ೧ || ನಂದ
ಗೋಪಾತ್ಮಜ | ಸಿಂಧೂರ ಪಾಲಮು | ಕುಂದ ಪಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಇಂದಿವರಾಕ್ಷಾ
|| ೨ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನೆ ಕಾ | ಳಿಂಗ ಮರ್ದನ ದೇವಾ || ಗಂಗಜನಕ ಶ್ರೀ
ವಿಹಂಗವಾಹನನೇ || ೩ || ಸಣ್ಣ ರೂಪದಿ ಬಲಿ | ಯನ್ನು ತುಳಿದ ಶ್ರೀ | ವ
ಮನ್ನ ಕ್ಷಿತಿಪಹರವನ್ನಜನಾಭಾ || ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ ಶ್ರೀ | ಮಾನಿನಿ
ಪತಿ ಶತ || ಮಿನಾಂಕ ಲಾವಣ್ಯ | ಭಾನುಪ್ರಕಾಶಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೪೩. ಪದ, ರಾಗ-ಸಾವೇರಿ (ಏಕತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ಶುಭ ಮಂಗಳ ಅಕ್ಷರವರದನಿಗೇ ||
ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷವಿನಿತಗೇ |
ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿ ನಿವಾಸನಿಗೇ | ಪಾರಶರನಸುತ ಬಾದರಾಯಣನಿಗೆ | ಮಾ
ರನಪಿತ ಮಧುಸೂದನಗೇ || ೧ || ಶುಂಡಲವರದ ಮೃಡನರಸಖಗೇ |
ಪಾಂಡುವಪಕ್ಷ ಕಾರುವಾತೀಕ್ಷ್ಣಗೇ || ಲೆಂಡಚಾಣೂರ ಮುಷ್ಟಿಕರ ಸಂಹಾ
ರಗೇ | ಅಂಡಜವಹನಿಗೆ ಸರ್ವನಾಮಗೇ || ೨ || ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಪೂರ್ಣ
ಕಾಮನಿಗೇ | ಮತ್ಸ್ಯವಾಮನ ನರಸಿಂಹನಿಗೇ || ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಯವೇರಿ ಮೆರವ
ಬೇವಗೆ ಭಕ್ತಾ | ವತ್ಸಲ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರ್ಮಲನಿಗೇ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೪೪. ಪದ, ರಾಗ-ಅರವಿ (ಅಟತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ | ಜಡಜಂಗಮವ್ಯಾಪ್ತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಸುಕಲ್ಮೀ ||
ಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ತುಚ್ಛೇತರಜ್ಞಬಿ | ಭತ್ಸು ಪೂಜಿತ ಪಾದ | ವತ್ಸಲೇಖಪ
ಭಕ್ತ | ವತ್ಸಲಹರಿತೇ || ೧ || ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಥನೆ ಕೋಟಿ | ವಿದ್ಯುಧ್ವ ಲೋ
ಕೇಶ || ಶುದ್ಧಸತ್ವಾಂಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪುರುಷತೇ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲ
ಕ | ಲ್ಲಾಣ ಮುರುತಿದಾಸ || ಮಾನಸನಿಲಯ ವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕತೇ
|| ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೪೫. ಪದ, ರಾಗ-ಅರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ | ದೇವಗಂಗಳನಕ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಮುರಾರೇ
|| ಎಲ್ಲ || ಸಾಮಜಪಾಲ ಅ | ಸಮಾನ ಮೂರ್ತಿಸು || ಸಾಮಾಗ ಭೂಮುತ್ರಿ |
ಧಾಮ ಶ್ರೀ ರಾಮತೇ || ೧ || ದಕ್ಷಿಣ ಪೂಜ್ಯ ಸಂ | ರಕ್ಷಣ ಗೋಕುಲ
ಜಗ || ತ್ತುಕ್ಲೇಷೇಪಾಂಡನ | ವಕ್ಷಾನವೇತೇ || ೨ || ದೀನಮಂದಾರ
ವಿ | ಹೀನ ವಿಕಾರರ || ಮಾನಾಧ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತೇ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೪೬ ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ || ಎಲ್ಲ || ಕೋಪದಿಂ ಭೂಪ
ರಳಿದವಗೆ ಋಷಿನರ್ಯಗೆ | ಶ್ರೀಪಾದ ಜಲದಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದವಗೇ || ಭೂಪಲೀ
ಲಿಯ ತೋರಿ ತುರಗ ಕಟ್ಟಿದವನಿಗೆ | ಶ್ರೀಪೂಜ್ಯ ನಿರ್ದೋಷ ವರ ಕಪಿಲಗೇ
|| ೧ || ಹಡದ ತಾಯಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ಉಪದೇಶ ಮಾಡ್ದವಗೇ | ಕಡು ದಯಾವಂತ
ಸಾಮಗದೇವಗೇ || ಬಡದೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಲಿ ನಾಲ್ಕು ರೂಪದಲಿ ಹಗೆ |
ನಡುಗೇಹಸುತಗೊಲಿದ ಮುನಿಪುತ್ರಗೇ || ೨ || ಕಪಟರೂಪದಿ ರಾಯಸುತ
ನಂಗ ಬೇಡ್ದವಗೆ | ಶಸಿಸಲ್ಕೆ ತಿಲಿಯಾದ ಚರಣಧರಗೇ || ಅಪರಿಮಿತ
ಮಹಿಮ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿಗೆ | ಶಫರಾದಿ ದಶರೂಪ ತಾಳ್ವ ಹರಿಗೇ
|| ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೪೭. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಝಂಪಿತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ || ಎಲ್ಲ || ಮೂಜ್ಜಗದೊಡಿಯಗೆ ನಾರಶತ
ಲಾವಣ್ಯನಿಗೆ | ಅರ್ಜುನಸಖ ಸಮಾಧಿಕ ಶ್ಯೂನ್ಯಗೇ || ದುರ್ಜನರ ಸಂಹಾರಿ
ಹತ್ತಾವತಾರನಿಗೆ | ಸಜ್ಜನಮನ ಮಂದಿರಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗೇ || ೧ || ಜಾನಕೀ
ರಮಣಗೇ ರಘುನಾಥ ಜಗದೇಶಗೆ | ಮೌನಿಕುಲ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ವಿಧಿಪೂಜ್ಯಗೇ ||

ಎನೆಂಬೆನದ್ಭುತ ಚರಿತ್ರ ತೋರಿಸುವನಿಗೆ | ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ
ನಿಗೇ || ೨ || ತ್ರಣ ಮೊದಲು ಮಾಂತ ಚೇಷ್ಟಪ್ರದಗೆ | ಸುಂದರಗೆ ಗುಣ
ಪೂರ್ಣನಿಗೆ ಭೈಷ್ಠಿ ವಲ್ಲಭನಿಗೇ || ಅನಿಮಿಷಾರ್ಚಿತಪಾದ | ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ
ಲನಿಗೆ | ಘನವರ್ಣನಿಗೆ ಪರಾಶರ ಸುತನಿಗೇ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪ
ಣಮಸ್ತು ||

೨೪೮. ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಧ್ರವತಾಳ.)

ಮಂಗಳ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತ | ವಿಶ್ವಭಿನ್ನನಿಗೇ | ಮಂಗಳ ಸರ್ವನಾಮ
ಸರ್ವರೂಪನಿಗೆ || ಮಂಗಳಾನಂತಾ ಅನಂತ ಮಹಿಮಗೆ | ಮಂಗಳವಾಯುವ
ಹನಗೆ ಜಗನ್ಮಾತೆಗೆ | ಮಂಗಳವೆನ್ನೀ ಮುದದಿಂದ || ಪಲ್ಲ || ಕೇಶವಗೆ ಶ್ರೀ
ದೇವಿಗೆ | ನಾರಾಯಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿಗೆ | ಈಶಾನಾಧವಗೆ ಕನುಲೆವದಗಳಿಗೆ ||
ದೋಷಹ ಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಗೆ ವದ್ದದೇವಿಗೆ | ಶೇಷಶಯನ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ
ವದ್ದಿಣಿ ದೇವಿಗೆ | ವಿಸಾಲಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೧ || ಮಧುರಿಪ್ರವಿಗೆ
ಕನುಲಾಲಯ ವದಗಳಿಗೆ | ವಿಧಿನುತ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಗೆ ರಮಜನನಿಗೆ ||
ನದಿಸಿತ ವಾಮನನಂಘ್ರಿಗೆ ವೃಷಕಪಿಗೆ | ಬುಧಜನಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀಧರಗೆ
ಧನ್ಯದೇವಿಗೆ | ಸುದತಿಯರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೨ || ಹೃಷಿಕೇಶ
ನಂಘ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳದೇವಿಗೆ | ಬಸಿಜನಾಭಬುದ್ಧಿಗೆ ದಾಮೊದಂದಿರೀಗೆ ||
ವಿಷಕಂಠಾರ್ಚಿತ ಸಂಕರುಷಣ ಹರಿಣಿಗೆ | ಅಸಮ ವಾಸುದೇವಗೆ ದಕ್ಷಿಣ
ದೇವಿಯಂಘ್ರಿಗೆ | ಶತಮುಖಿಯರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ || ೩ || ಅನಘಾ
ಶ್ರೀ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗೆ ನಿತ್ಯಾಯಂ ಬಳಿಗೆ | ಅನಿರುದ್ಧಗೆ ಅನಂದದೇವಿ ವದ
ಗಳಿಗೆ || ಮುನಿಗೇಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂಗೆ ಸದಶ್ರಯಳಿಗೆ | ಘನನಿ
ಭಾಧೋಕ್ಷಜದೇವಾಗೆ ಶುಭದೇವಿಗೆ | ವನುತಿಯರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ
|| ೪ || ನರಸಿಂಹಗೆ ಯಜ್ಞಳಿಗೆ | ಅಚ್ಯುತ ಸುಖದೇವಿಗೆ | ವರದ ಜನಾರ್ದನ
ಸೌಗಂಧಿದೇವಿಯಳಿಗೆ | ವರ ಉಪೇಂದ್ರ ಸುಂದರಿಗೆ ಹರಿಗೆ ವಿದ್ಯದೇವಿಗೆ |
ಕರುಣಿ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಸುತೀಲಿಗೆ | ತರುಣಿಯರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳ
ಗೀರೆ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೪೯. ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ಏಕತಾಳ.)

ಶ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹಾ, ಕಾಯೊ | ದಾನವಾನೀಕಾಧ್ವಾಂತಾ | ಭಾನು
ಕಾಮಿತ ಸುರಧೇನು || ಶ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹಾ || ಪಲ್ಲ || ಘೋರ ದುರಿತಾ ಪರಿ
ಹಾರ ಮಾಳ್ವರ ಕಾಣೆ || ವೀರಾ ನಿನ್ನಳೇದು ಇನ್ನಾರಾ || ಶ್ರೀ || ೧ ||
ಭೀಷಾಣ ಉಗ್ರವಿಶ್ವವಾಸಾ ಭದ್ರಾನೆ ಸ್ವಪ್ನ || ಕಾಶಾಮೃತ್ಯುಮೃತ್ಯು
ನಿದೋಷಾ || ೨ || ಪ್ರಬಲಾನೀ ತುಚ್ಛಮಾದಿ ಅಬಲಾರ ಕೈಬಿಡಲು ||
ಸುಬಲಾರ್ಮೇಚ್ಛೋರೆ ಶಾಮ ಶಬಲಾ || ೩ || ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯ ನಾ ನಿನ್ನ
ಧ್ಯಾನನ ಮರೆತರೆ || ನೀನು ಹಾಗೆ ಮರಿಯಬೇಕೇನೂ || ೪ || ಎಲ್ಲಾರಿ
ಗೊಡಿಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ || ಬಲ್ಲಿದಭಯವಾ ಕಳಿಯ
ಬಲ್ಲೀ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೫೦. ಉಗಾಭೋಗ, (ಮಧ್ವನಾಮದ ಛಾಟಿ)

ದ್ವಯವರ್ವನಾಮಿಕ | ಕನಿಷ್ಠಾದಿ ಕ್ರಮತರ್ಜ | ನಿಯ ಮೂಲತನಕ
ಗಾಯಿತ್ರಿ ಮಂತ್ರಾ || ನಯದಿಂದ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಜಪಿಸಲು ರಮಾ |
ಲಯಸು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಕಾಂಬರೂ || ೧ ||

अनामिकद्वयपर्व । कनिष्ठादिक्रमेणतु ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं गायत्रीजप-
माचरेत् ॥

೨೫೧. ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಅಟಿತಾಳ)

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ | ಜಯ ಮಂಗಳ ಶ್ರೀ ಸುಧಿಂದ್ರಾಬ್ಜೀಜ ಚಂದ್ರಾ
|| ಪಲ್ಲ || ನಾಭಿಜ ನಾಭಿಜ ನಾಭಿಜ ಪದ || ಜಿತ ಕಂಜ || ಶೋಭಿತ ಕೇಳಿ
ಬಿಡದೆಮ್ಮನಾಳೀ || ೧ || ಕೋಲಜ ಕೂಲಸುಸ್ಸೀಲ, ಮಂತ್ರಾನುಂದಿ
ರಾಲಯ | ವಾಲಯ ಪಾಲಯಮಾಂಗುರು || ೨ || ಎನೇನು ಮಾಡಲು
ನೀನೊಲಿಯದಲೆಂದು || ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ ಕಾಣರೋ ಜನರೂ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨೫೨. ಪದ, ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಅಟಿತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳ ಭುವನೇಂದ್ರಪೂಜ್ಯ ಪದಾಬ್ಜಾ
 || ವಲ್ಲ || ಪಿಂಗಳಭಂಗ ಸುಸಂಗನ್ನೈವಾದಿ || ಭುಜಂಗ ವಿಹಂಗ ಉತ್ತುಂಗ
 ನಿಸ್ಸಂಗಾ || ೧ || ದಾತವಿಖ್ಯಾತ ವಿಧಾತಾಂಶ ಸದ್ಗುಣ || ನ್ರಾತಳೇಂದ್ರಕರ
 ಜಾತಸುನಾಥಾ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಪ್ರಾಣಪ್ರವೀಣ || ಸು | ಪ್ರಾಣ
 ಮತಾಬ್ಧಿ ಪಾರೀಣ ಕಲ್ಯಾಣ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಸದ್ಭಕ್ತೈ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ,
 ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು.

|| ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ವೇಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||



हरिः ॐ

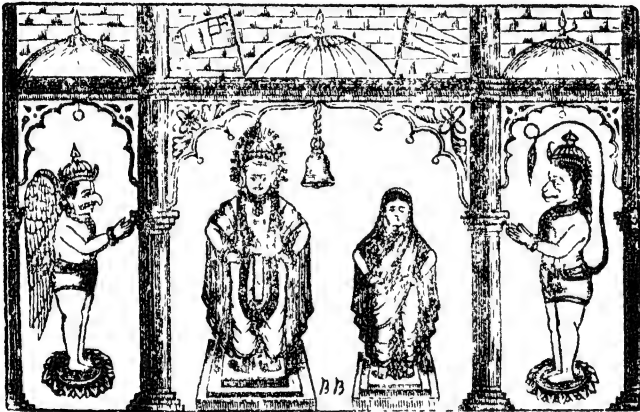
प्राणपतिपदद्वंद्वं । पंक्त्यासक्तमानस ॥

शमादिगुणसंयुक्तं श्रीप्रणेशगुरुं भजे ॥ १ ॥

गुरुभक्तिमतां श्रेष्ठां गुरुपादाविलंबनं ॥

गुरुपदिष्ट मार्गस्थं गुरुप्राणेश गुरुं भजे ॥ २ ॥

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪುತ್ರರೂ
ತಿಷ್ಠರೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಆದ
ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು.



ಶ್ರೀ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ.

೧. ವದ, ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಆದಿತಾಳ).

ಪಾಯಿ ಪಂಥರಿ ರಾಯಾ | ನಾಂ | ಪಾಯಿ ಪಾಂಡವ ಪ್ರಿಯಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಹಿಂದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ | ದರುಶನ | ಕೆಂದು ಬಂದು ಘನಾ || ನಂದದಿ ನಿಂದ
ವನಾ | ಠಕ್ಕಿಸಿ | ಮುಂದೆ ನಲಿದೆ ಚನ್ನಾ ಮಾಂಪಾಯಿ || ೧ || ಅಷ್ಟೆ ಮಾತ್ರ
ಸಾಕು, | ದುರಿತಗ | ಳಟ್ಟ ಕಾಯಬೇಕೂ || ಮಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೂ | ವಿಷ

ಯಗ | ಳಿಟ್ಟು ಹಾಕಿ ನೂಕು, ಮಾಂಪಾಹಿ || ೨ || ಮರುತ ಮತದೊ
 ಳಿಟ್ಟು | ನಿನ್ನನು | ಸ್ಮರಿಸ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟು || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ |
 ನಿನ್ನನೆಂದು | ಕರಪಿಡಿದು ಕರಿಯೋ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨. ಪದ, ರಾಗ-ಜಾಂಗಲಿ (ರೂಪಕತಾಳ).

ವೊರಿಯ ಬೆಕೆಲಾ | ಮರಿ ನೀನು ಛಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಯೇಸು ಜನ್ಮದಿ
 ನಿನ್ನ ದಾಸನೆನಿಸಿದೆ | ಉ | ದಾಸ ಮಾಡದೆ ಮಹಿ ದಾಸ ಎನ್ನನು ನೀ || ೧ ||
 ನಿನ್ನನೆ ಮರೆವುದು ಯನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮವು || ನಿನ್ನ ಘನ್ನತಿಗಿದು | ಸನ್ನಮತನೆ
 ಹರಿ || ೨ || ಸರುವಜ್ಜ ನೀನೆಂದೂ | ವರದವು ಶೃತಿಗಳೂ || ಮರೆವದುಚಿತ
 ವೇನೊ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩. ಪದ, (ಅಟಿತಾಳ).

ದಯಾನಿಧಿ ದಯ ಮಾಡಬೇಕೂ | ದಯಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನಯ
 ದೋಷಾವೇಣಿಸದೆ | ಹಯಮುಖಲೋಕಾತ್ರಯ ವ್ಯಾಪ್ತಪರಮಾವ್ತ || ಪಲ್ಲ ||
 ನಿನ್ನ ನಂಬಿದಾ ಭಕತರನ್ನ ಜನ್ನಾಗಿ ಕಾಯ್ದಾ || ಘನ್ನಾಕೀರುತಿ ಕೇಳಿ
 ಮನ್ನಾದಿನಮಿಸುವೆ | ಬನ್ನಬಡಿಸದೆ ಸಂಪನ್ನ ಗುಣಾರ್ಣವ || ೧ || ಮಾನಿ
 ಮಾನದನೇ ದ್ರೌಪದಿ ಅಭಿಮಾನ ರಕ್ಷಕನೇ || ಭಾನುಜನಕ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ
 ವಂದಿತಾಂಘ್ರಿ | ನೀನೊಲಿಯದಿರೆ | ಸುಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ ಕಾಣೆ || ೨ ||
 ಹರಿಕೋಟತೇಜಾ ಕಾಮಿತಕಲ್ಪತರು ಮಹರಾಜಾ || ಸುರನದಿ ಜನಕ
 ಅಸುರಶೀಕ್ಷಕಮಲಾಕ್ಷ | ಕರುಣೆ ಕಪಿಲವ್ಯಾಸಾ | ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ
 || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪. ಪದ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಅಟಿತಾಳ).

ಸುಖದಸುಂದರ ವಿಠಲರಾಯಾ | ಈ | ಭಕುತಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೊಡು
 ಜೀಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಸುಖತೀರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾಗಿ | ಈ | ಸುಕವನಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಯ
 ವದಗಾಲಿ || ಸಕಲ ಜನರು ಕೇಳಿ ಪಾಡಲೀ | ಇದು | ಮುಕುತಿಗೆ ಸತ್ಪಥ
 ವಾಗಲೀ || ೧ || ಆಯುರಾರೋಗ್ಯವು ಪೆಚ್ಚಲಿ | ಕೇಳಿ ಮಾಯಾವಾದಿ

ಗಳು ಬಾಯ್ತುಚ್ಚಲೀ || ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ಬಂದು ಕೈಗೂಡಲೀ | ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇ
ವನು ಪ್ರೀತನಾಗಲೀ || ೨ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲ ನೀನೂ | ತ್ವರ ಕರ
ಪಿಡಿ ಶರಣರ ಸುರಧೇನೂ || ಮರತವನಲ್ಲವೊ ನಿನ್ನನು | ಈ | ಬರಿದು
ನಿನ್ನದು ಕರ ಮುಗುವೇನೂ || ೩ ||

೫. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಚೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ತಂದೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲರಾಯನಲಿದು ಆ | ನಂದ ಕೊಡು ಈ ಭಕ್ತ
ಗೇ || ಪೊಂದಿ ಕೊಂಡಿಹ ನಿನ್ನ | ನೆಂದು ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ | ಮಂದರರೋ
ಧರ ಮುಕುಂದಾ | ನಂದಾ || ಎಲ್ಲ || ಅನನರತ ನಿನ್ನ ಧೇನಿಸುವಂತೆ ಮನವು
ಬಹು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರಲೀ | ಅನಘ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಳ ಪೂಜಿಸುವದಕೆ ಕರ
ಗ | ಳನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರಲೀ || ಅನಿಮಿಷಾರಾಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ವದಕೇ
ಜಿಂಹೆ | ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರಲೀ | ದನುಜ ಕುಲವೈರಿ ನಿನ್ನ ವರಡಿಗಿ
ನಡಿಯೆ ವದ | ವನುಕೂಲವಾಗಿ ಇರಲೀ | ಬರಲೀ || ೧ || ಇವನ ಕವನಾ
ಕೇಳಿ ಹರುಷಯುತರಾಗಿ ಸ | ತ್ವನಿಗಳೂ ತಲಿದೂಗಲೀ | ವನನ ಮತದಲಿ
ವೇಳಿದಂತೆ ಅದನನುಸರಿಸಿ | ಕವಿತಯೂ ಬಂದೊದಗಲೀ || ನವರಾಗಗಳಿಂ
ದೊಪ್ಪಿಲಘುದೀರ್ಘ ಮೊದಲು ಮ | ಮೃಗ ತಿಳಿದು ವೇಳುತ್ತಿರಲೀ ||
ಭುವನದೊಳಗುಳ್ಳ ಸಜ್ಜನರು ಶೋಧಿಸಿ ಆಶು | ಕವಿ ಎಂದು ಕರವುತ್ತಿರಲೀ |
ಮರೆಯಲೀ || ೨ || ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಿ ಬಹು ಕೀರ್ತಿಯುತನಾಗಿ | ಈ ಧರಿ
ಯೊಳಗೆ ಸುಖಿಸುತ್ತಿರಲೀ | ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯು ವೆಚ್ಚಿ ಸ್ವೋತ್ತಮರ ವದ
ಗಳಿಗೆ | ಎರಗಿ ಕರುಣವ ವಡೆಯಲೀ || ಮರಿಯದಲೆ ಇಹವರದಿ ಸುಖಗ
ಳನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀ | ಹರಿಯೆ ವೊರೆಯಂದಾಡಲೀ | ಮರುತಾಂತರ್ಯಾಮಿ
ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೆ | ಶರಣಜನ ಕಾಮಧೇನೂ | ನೀನೂ || ೩ ||
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ಪದ, (ಅಟತಾಳ).

ಶ್ರೀಹರಿ ಸ್ಮರಣಿಯ ಮಾಡೋ ಪ್ರಾಣಿ || ಶ್ರೀಹರಿ || ಸ್ಮರಣಿಯ
ಮಾಡೋ ಪ್ರಾಣಿ | ಕುಹಕರ ಸಂಗಕೆ ಬ್ಯಾಡೋ ಪ್ರಾಣಿ || ಎಲ್ಲ || ಉರಿಹಸ್ತ

ವರ ಕೊಟ್ಟು ಹರನು ಬಳಲಿದನಾಗ || ತ್ವರದಿಂದವನ ಪೊರೆದ ಸುರನ ಸಂ
ಹರಿಸಿದ | ಶ್ರೀಹರಿ || ೧ || ದಿತಿಜರ ಬಾಧಿಗೆ | ಶತಮುಖ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ
ಮೃತವ ಕರದು | ಅಹಿತರನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ || ೨ || ತರುಳ ಪ್ರಲ್ಹಾದ |
ಕರ್ಬುರ ದೈತ್ಯನ ಬಾಧಿಗೆ || ಹರಿಯೆಂದೊದರಲವನ ಪೊರದು ದೈತ್ಯನ ತಂದ
|| ೩ || ಶಿಷ್ಟೇಷ್ಟವ್ರದ ವರಮೇಷ್ಟಿಜನಕನಲ್ಲಿ | ಅಷ್ಟ ಕರ್ತೃತ್ವವಿರಲು ||
ಇಷ್ಟಾಕ ಬಳಲುವಿ || ೪ || ಗುರು ಮಧ್ವಾರ್ತಗರ್ತ | ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲಾ || ಸುರಮುಖ್ಯರಳಿದು | ತನ್ನ ಶರಣಜನರ ಪೊರೆದಾ || ೫ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಸುವಿಸದ.

೭ ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಭೋಧಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ವಂಚತರ ಪಿತನೆ ಅಹಿಮಂಚದಲಿ ಮಲಗಿಹನೆ | ವಂಚಾನನಾದಿ ಸುರ
ನಂದ್ಯಾ || ಸುರನಂದ್ಯ ದುರಿತಾರಿ ವಂಚಾಶ್ಯವದನಾ ಸಲಹೆಮ್ಮಾ || ೧ ||
ಅಂಬುಜಾಸನ ವಾಯು | ಶಂಭುಸುರಮುಖ ಪೂಜ್ಯ | ಅಂಬುಜಾನಾಭಾ
ಆರ್ಕಾಭಾ || ಆರ್ಕಾಭಯನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸಲಹುವದೋ ನರಸಿಂಹಾ || ೨ ||
ಘೋರ ದುರಿತಗಳ ವರಿಹಾರ ಮಾಳ್ವರ ಕಾಣೆ ನಾರಸಿಂಹನೆ ನಿನ್ನೆತಿರಿಕ್ತಾ ||
ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ, ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧು ಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಯಿಂದಾ ಕಡೆಗೆತ್ತಾ || ೩ || ಕಲಿ
ಕಲುಷದಿಂ ಮನಸು ಮಲಿನವಾಗಿದೆ ದೇವ | ಉಳಿವ ಬಗಿ ಕಾಣೇ ಕಲಕಾಲ ||
ಕಲಕಾಲ ಕರುಣದಲಿ ಸಲಹುವದು ನೀನೇವೆ ಬಲ್ಲೇ || ೪ || ನೀನೊಲಿದು
ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ | ನಾನುರಾಗದಲಿ ಸವಿವಂಧಾ | ಸವಿವಂಧ
ಮತಿ ಇತ್ತು ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾ ಪೊರಿಯಮ್ಮಾ || ೫ ||

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ಸ್ತೋತ್ರ.

೮ ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ದಯನಾಡೆ ದಯನಾಡೆ || ಹಯಮುಖನಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಿಯ ಕಮ
ಲಾಲಯೆ || ಪಲ್ಲ || ಹೊಲಬುಗಾಣೆ ಭವಜಲಧಿಯೊಳಗೆ ತ್ವರ || ಸಲಹು
ನಿನ್ನ ಕರಜಲಜದಿ ಪಿದಿದು || ೧ || ನಳಿನ ಭವಾದ್ಯರ ಸಲಹುವಿ ಈಷಿತ ||

ಫಲವಿತ್ತು ಕರುಣದಲೀ ಮಹಲಕುಮಾರಿ || ೨ || ಕ್ಷೋಣಿ ಭಣಗು ನಾನೋ
ವನು ನಿನ್ನಯ | ಧ್ಯಾನವೆ ಪಾಲಿಸು ಮಾಣದೆ ಜವದಿ || ೩ || ಶರಣು
ಪೊಕ್ಕವರ ಜರಿದರೆ ನಿನ್ನಯ || ಬಿರಿದಿಗೆ ಬಾಹದೆ ಕೂರತಿಯು ಜಾನಕಿ
|| ೪ || ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲನ || ಮಾನಿನಿಯನ್ನಯ ಹೀನತ
ಎಣಿಸದೆ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೯. ಪದ, ರಾಗ-ಸುರಟ (ಅಟಿತಾಳ).

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ | ಜಯ | ಮಂಗಳ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸನರ್ಥಾಂಗೀ
|| ಪಲ್ಲ || ಭೃಗುಕಾಲಿಲೋದಿಯಾಲು | ಅಗಲಿ ಬಂದಳು ಎಂಬೊ || ಬಗ
ತೋರಿ ಪೋಹಿಸಿ ಇಗಡ ಜನರನಾ || ಮಂಗಳಂ || ೧ || ವರಮ ಧಾರ್ಮಿ
ಕನಾದ | ವರನಾರಾಯಣ ಋಷಿ || ಗೊರವಿತ್ತು ನಡೆತದೆ ಮೆರವ ಸನ್ನ
ತಿಗೆ || ೨ || ಕೋಲಾಸುರನ ಕೊಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಪುರವನ್ನು || ಶೀಲೆ ಚಂದ್ರಾ
ದೇವಿ ಆಳಿದ ಗೊಲಿದೇ || ೩ || ಆತ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ವೇತುರಾಯನ ಕೊಂದು ||
ಮಾತು ಲಾಲಿಸಿ ಅವನ ಪಾತಕ ಕಳದೇ || ೪ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲಾ
ಇರುವ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿ || ಎರವಿಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಸುರರ ಸಮ್ಮತವೂ || ೫ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ವಾಯು ದೇವರ ಸ್ತುತಿ.

೧೦. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಜೋಧಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದ ತೀರ್ಥರಂಬ | ಅರ್ಥಿಯ ಪೆಸರುಳ್ಳ | ಗುರುಮಧ್ಯ
ಮುನಿರಾಯಾ | ಎನಂಬೆ ನಾನಿನ್ನ ಕರುಣಕೆ ಎಣೆಗಾಣೆ || ವಲ್ಲ || ಬ್ಯಾಸ
ರದೆ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ | ಶ್ವಾಸಜವಗಳ ಮಾಡಿಗುಂ || ಶ್ರೀಶರ್ಮಸುತ ಹರಿ | ದಾಸ
ರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದೆ || ೧ || ಅಂದು ಹನುಮಂತನಾಗಿ | ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವಗೆ
ಗುರುಂ || ಅಂದವಾದ ವದವಿತ್ತಾ | ನಂದವನು ಬಡಿಸಿದೇ ಗುರುಂ || ೨ ||
ಕುಂತಿಯ ಕುಮಾರನಾಗಿ | ಹಂತ ಕೌರುವರನ ಕೊಂದಿ ಗುರುಂ || ಅಂತು
ಪುಣ್ಯವ ಶ್ರೀ | ಕಂತುಪಿತಗರ್ಪಿಸಿದಿಯೊ || ೩ || ಅದ್ವೈತರನ್ನು ಕಾದಿ |

ಗೆದ್ದು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿರಾಯಾ || ಶುದ್ಧ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ವಾಕ್ಯ || ವದ್ಧತಿಯ ತಿಳಿಸಿದಿ ಗುರುಂ || ೪ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲ |
ವರನೆಂದು ಡಂಗುರವ ಗುರುಂ || ಸಾರಿಸಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು | ಹರಿಲೋಕ ಸೇರಿ
ಸಿದೀ ಗುರುಂ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೧. ಪದ, (ನಿಕತಾಳ).

ವನನಾ ಸಂಭೂತಾವಲಿದೂ, ತವಕಾದಿ ಕಾಯಾಬೇಕೂ | ಇವ
ನಾರೋ ಎಂದೂದಾಸಿನಾ | ಮಾಡದಲೆಯನ್ನಾ || ವಲ್ಲ || ಹರಿವೇಷಧರನೇ
ನರ | ಹರಿ ಭಕುತರ ಪೊರಿಯುವದಕ್ಕೇ || ಹರಿಯಂತೆ ವದಗುವಿಯೋ |
ನೀನೂ | ಹರಿದಾಸ ನಾನೂ || ೧ || ಕಪಿವಾಕಪಿಯಾಜ್ಞದಂತೇ | ಕಪಿಲನ್ನ
ವತ್ತಿಯನ್ನೂ || ಕಪಿಗಳು ಹುಡುಕಿ ಮಿಡುಕಲು | ಕಾಯ್ದೇ ಆಗಾಲೂ
|| ೨ || ಅಜಸುತನ ಶಾವದಿಂದ | ಅಜಗರನಾದ ವನಪಾದ || ರಜದೀ ಪೂನಿ
ತನ ಮಾಡಿದನೇ | ಅಜ ಪದವಿಗೆ ಬಹನೇ || ೩ || ಕಲಿಯುಗದಿ ಕವಿಗ
ಳೆಲ್ಲಾ | ಕಲಿಯಾ ಬಾಧೆಗೆ ಬಳಲೀ || ಕಲಿವೈರಿ ಮುನಿ ಎಂದೆನಿಸಿದೇ |
ಕಲಿಮಲವಾ ಕಳದೇ || ೪ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲಾ | ಗುರುವರನೆಂಬೊ
ಜ್ಞಾನಾ || ಗುರು ಮಧ್ವರಾಯಾ ಕರುಣಿಸೋ | ಗುರು ಮತಿಯನು
ಬದಿಸೋ || ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಸರಸ್ವತಿದೇವಿ ಸ್ತುತಿ.

೧೨. ಪದ.

ವಾಣೀ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣಿ ಜಾಣೆ ಸು | ಶುಕವಾಣೀ || ವಲ್ಲ || ಪ್ರೀಯಳೆ
ಹರಿಯಾ | ನವ ವಿಧದಿ ಭಜಿಸುವಾ || ಕವಿಗಳೊಳಿಡಬೇಕೂ | ನಿನ್ನನೆ ವಂದ
ರಿಯಬೇಕೂ || ೧ || ನೀಣಾ ಪಾಣಿಯೆ ಪಿತನಾ | ಧ್ಯಾನಾದೊಳಿರಿಸೆನ್ನ || ಹೀನಾ
ವೈಷಿಕಗಳನ | ನಾನೊಲ್ಲೆ ನನುಗಾಲಾ || ೨ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲಾ | ತ್ವರಿತಾ
ತಾನೂಲಿವಂತೆ || ವರಮತಿಯ ನಿತ್ತೆಮ್ಮ | ಪೊರಿಯಲಿ ಬೇಕಮ್ಮ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ರುದ್ರ ದೇವರ ಸ್ತುತಿ.

೧೩. ಪದ, (ಏಕತಾಳ).

ಮಹದೇವ, ಮಹದೇವ | ಕಾಯೋ ಮಹದೇವ ಯನ್ನ ನೀ ನೋಯ
ಗೊಡದೆ ತ್ವರ | ಪಾವನ ಮಾಡಿ || ಎಲ್ಲ || ಅನಮರಕ್ತಸಗೆ ವಶವಾಗೆ
ವನನು || ಬಿಸಿಜಾಕ್ಷಗೆ ವಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಲಿಸಿದನೇ || ೧ || ನಂಜುಂಡರಗಿಸಿ | ದಂ
ಜನೆ ಕುವರ ಪ್ರ || ಭಂಜನಸುತನಾನಂಜುವೇನೀಗಾ || ೨ || ಸೂಸುವ ಭವಶರ
ಧೀಸದೆ ಗುರು ಪ್ರಾ || ಲೇಶವಿಠಲನ ದಾಸ ಮುಣುಗುವೆ || ೩ || ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ತೋತ್ರ.

೧೪. ಪದ, ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಅಟತಾಳ).

ತಂಗೀ ನೀ ಕೇಳಿದ್ಯಾ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ | ಘಂಗಳ ಕಳದು ಸುಖಂಗಳ
ಕೊಡುವದು | ತಂಗಿ ನೀ ಕೇಳಿದ್ಯಾ || ಎಲ್ಲ || ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣ ಬೋಧರ
ಮತಾಪಯೋಬ್ಬಗೆ ಚಂದ್ರ || ತಾವನೋತ್ತುಮರ ದಿವ್ಯಾಪಾರ ಮಹಿಮೆಯ
|| ೧ || ಅಂಗಹೀನರಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು || ಸಂಗೀತಮುಖದಿ
ಜನಂಗಳು ಪಾಡುವದು || ೨ || ಕಿವಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ತವಕಾದಿ ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ||
ಸುವಿವೇಕ ಮನದಿಂದ | ಕವಿಜನ ಪಾಡುವದು || ೩ || ವಂಢ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯರು
ಬಂದು ನಿಂದು ಆರಾಧಿಸೆ || ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಬಹು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಟ್ಟ
|| ೪ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿರಲ ಸರುವ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ || ಗುರು ರಾಘ
ವೇಂದ್ರರಲ್ಲಿ ನಿರುತದಿ ಕೊಡಿಸುವ || ೫ || ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೧೫. ಪದ, ರಾಗ-ಧನಾಶ್ರಿ (ಅಟತಾಳ).

ತಪ್ಪುಗಳೆಣಿಸಾದೆನ್ನವ್ವ ಕಾಯಲಿಬೇಕು | ಸರ್ವಶಯನನ ದೂತಾ ||
ಇವ್ವತ್ತುವಂದು ಕುಭಾಷ್ಯ ಮುರಿದ | ರಾಮ | ತಪ್ರವರ್ತಕ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಮುನಿಸ ಮಹಾ || ಎಲ್ಲ || ಪ್ರತಿ ವರುಷಕೆ ಬಂದು ನುತಿಸಿ ಪೋಗು ಎಂದು |
ನತ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೀ ಬಂದೂ || ಹಿತದಿಂದ ಪೇಳಲು ರತನಾಗಿ ಧನದಿ ಮ | ರತು
ಬಿಟ್ಟೆ ನಿಮ್ಮನು ಯತಿಕುಲೋತ್ತುಮ ಇಂಧಾ || ೧ || ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾನ ಸುಖ

ವತಪ ವ್ರತಹೋನು | ವೆನನಮಾರ್ಗಗಳರಿಯೇ || ಜ್ಞಾನಿಗಳಾನು
ಸಂಧಾನಪೂರ್ವಕಪೂಜೆ | ಯಾನು ಮಾಡದೆ ದುಷ್ಟಮಾನವರೊಳಗಿದ್ದೆ
|| ೨ || ಎನು ಜನ್ಮದಿ ಬಂದಾ ದೋಷನ ಕಳದು ವಿ | ಶೇಷ ಸುಖನ
ಕೊಡುವಾ || ಈ ಸುವಾರ್ತಿಯ ಕೇಳಿ ಮೊರೆದೊಕ್ಕೈ ಗುರು ಪ್ರಾ | ಜ್ಞೇಶ
ವಿರಲನ ದೂತಾ | ಮುತ್ತೀತಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯ ವರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ತುತಿ.

೧೬ ಪದ, ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ರೂಪಕತಾಳ).

ಕಂಗಳು ಪಣಿಯ ಸೋಡೆಲ ಮನವೆ | ಮಂಗಳಾಂಗ ಸತ್ಯವರಾಯಣ
ಗುರುಗಳ || ವಲ್ಲ || ಹಿಂದಿನ ಜನುಮದಿಂದ | ಬಂದ ವಾವಂಗಳ || ಇಂದು
ತಮ್ಮ ದರುಶನ | ದಿಂದ ಕಳೆದಾ || ಕಂ || ೧ || ನಂದತೀರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರ | ತಿಂಧು
ವಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಾ | ನಂದದಲೊಪ್ಪುವ ಗುಣ | ಸಾಂದ್ರರ ವದಂಗಳ
|| ೨ || ವರ ಸೀತಾರಾಮ ಪದ | ಸರಸಿಚಕ ಮಧುವಾ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲಾ | ನರಸಿಹ ಹೃದಯದಿ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಾಸಾರ್ಯರ ಸ್ತೋತ್ರ.

೧೭. ಪದ, ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ (ಝಂಪತಾಳ).

ತೆರಳಿದರು ವರನು ತೋಷದಲಿ ಹರಿಪುರಕೇ || ಹರಿ ಪ್ರೀಯ್ಯರಾದ
ಪ್ರಾಣೇಶದಾಸರು ಪ್ಪರದಿ || ವಲ್ಲ || ನಿರುತದಲಿ ಹರಿಪೂಜೆ ಮರಿಯದಲೆ
ಮಾಡಿ ಬಲು | ಸ್ವರಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕದಲೀ ಗುರುಗಳೊಳು ಸರ್ವಜ್ಞ ರಾಯ
ರಿಂದಭಿಕ | ಮತ್ತಿರಲುಂಟೆ ಎಂದು ತಿಳಹೀ || ದುರುಳ ಜನರನುಸರಿಸದಲೆ
ಕವಿಗಳೊಡನಾದಿ | ಚರಿಸಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರದು ಬ್ರಾಹ್ಮತಿಯ ವಡದು || ೧ ||
ಭಾಗವತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾಪ್ಪರದಿ | ಜಾಗುಮಾಡದಲರ್ಚಿಸಿ |
ಭೋಗಿವರಶಯನ ಪ್ರಾಣೇಶವಿರಲಾಂಕಿತನ | ಆ ಗುರುಗಳಿಂದ ಕೊಂಡಾ ||
ರಾಗದ್ವೇಷಗಳೆಂಬ ಅರಿಗಳನು ಸಂಹರಿಸಿ | ರಾಗದಲೆ ಹರಿಕಥನ ಕವನರೂ
ವದಿ ವೇಳೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣನುತವನುಸರಿಸಿ ಆಚರಣಿಯನು ಮಾಡಿ | ಪ್ರಾಣಿ

ಗಳಿಗೇ ತಿಳಿಸದೇ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಿನ್ನು ಇರಸಾಕೆಂದು ಆ ಚಿತ್ರಭಾನು
ಆತ್ಮಿಜ ಶುದ್ಧ ಸವ್ಯಮಿಯಲೇ || ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕದಿಲಯ ಚಿಂತನಿಯ ಮಾಡಿ
ಗುರು | ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿದ್ದಾಪುರಕ ಜನದಿಂದ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾ
ರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

(ಉಪದೇಶಪರ ಪದ.)

೧೮. ಪದ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ಆದಿತಾಳ).

ಯಾ ಯಾ ವರನ ನೀಡಿ ಶ್ರೀ | ಮಾಯಾ ರಮಣನ ಭಕುತರಿಗೇ
|| ವಲ್ಲಾ || ಅರುಣೋದ ಕಾಲದಲಿದ್ದು ಶ್ರೀ | ಹರಿಸ್ಮರಣಿ, ಮಾಡುತ
ಲಿದ್ದು || ಕರಚರಣಾದ್ಯವಯನ ಶುದ್ಧಿ | ವಿರಚಿಸಿ ನಿರ್ಮಲಮನದಿ || ೧ ||
ಆದ್ಯಂತ ಗುರುವಾದ | ಮಧ್ವರಾಯರ ಮತನ || ಪೊದ್ದಿದ ಭಗವದ್ವಾಸರು
ಬಂದರೆ | ಇದ್ದಿಲ್ಲವು ಎಂದೆನಬ್ಯಾಡೀ || ೨ || ಘನಮಹಿಮ ನಾರಾಯಣನು
ಇನ | ರನು ಕರತಂದಿಹನೆಂದರಿದೂ || ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ | ಸನುಮಾನ
ನನು ಮಾಡುತಲಿ || ೩ || ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವರೆಲ್ಲಾ ಬಲು | ನಾಚಿಕೆ
ಉಳ್ಳವರೆಂದು || ಖೇಚರವಾಹನ ಪ್ರಿಯರು ಶು | ದ್ಧಾಚರಣೆಯವರೆಂದು
|| ೪ || ನರರಂತೆ ಇವರಲ್ಲಾ | ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಂಘ್ರಿ || ಸರಸೀಜ
ಧೇನಿಸುತಾ ಯಂ | ಮ್ಮರಸುತ ಬಂದಿಹರೆಂದೂ || ೫ || ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ವೇಶ
ಕೃಪಾಪ್ರಾಣಮಸ್ತು ||

ಸದ್ಭಕ್ತೈಃ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದವು

|| ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

हरी: ॐ



ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ದೊಹಿತ್ರರು,
ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ವರಮು ಪ್ರೀಯ ಶಿಷ್ಯರೂ
ಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳೂ ಆದ ರಾಮದಾಸರು ರಚಿಸಿದ
ಸದ್ಯ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ

ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ಕೀರ್ತನಗಳು.

೧. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ದಯ ಮಾಡೋ, ದಯ ಮಾಡೋ | ಪಯಸಾಗರದೊಡೆಯನೆ ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಬನ್ನಬಡಿಸುವರ್ಭಕನ ದುರಿತವ || ಘನ್ನಮಹಿಮನೀ ಜನ
ದಿಂತರಿದು || ೧ || ನೀ ಪೊರಿಯದೆ ಜರಿದರೆ ಕಾಯ್ವರನಾ || ಈ ಪೊಡವಿ
ಯೊಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲೀ ಕಾಣೇ || ೨ || ಶೇಷಗಿರಿ ನಿಲಯ ಬಿನ್ನವ ಲಾಲಿಸೋ ||
ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ದಯಾಳೋ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

೨. ಪದ, (ತ್ರಿನಿಡಿತಾಳ).

ನೋಡಿ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು ಅನಂತಶಯನನ | ನೋಡಿ ನಾನು
ಧನ್ಯನಾದೆನು || ನೋಡಿ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆ | ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ಮರುತ
ಮಂದಿರ | ರೂಢ ಬೆಳಗಾವಿಯೊಳು ನಿಂದು ಈಡು ಇಲ್ಲದ ಮೆರವ ದೇವನ
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಮೂಲರೂಪನು, ವೈಕುಂಠ ಬಿಟ್ಟು | ಪಾಲಸಾಗರಶಾಯಿ ಶ್ರೀ

ಲೋಲ || ಕಾಲಕಾಲದಿ ಭಕ್ತರ ಮೊಳಿ | ಪೊರಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿಂದನ
|| ೧ || ಸಂತಾನ ಸಂಪತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಸುಬುದ್ಧಿಯ | ನಂತಶಯನ | ಇವರಿಗಾ ||
ನಂತ ಸುಖವನೀವೆನೆಂದು | ಸ್ವಾಂತದೊಳಗ ಬಂದು ನಿಂದನ || ೨ || ಶ್ರೀಶ
ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರೇಯ | ಶ್ರೀ ಸಹಿತವಾಸವಾಗಿಲ್ಲಿ || ಭೂಸುರೋತ್ತುಮ
ಕಟ್ಟಿಯವರನ್ನ ಪೋಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಂದನ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ
ಮಸ್ತು ||

೩. ಪದ, (ಏಕತಾಳ).

ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ | ಹರಿ | ನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ || ಪಾರಾ
ಶರ ಸುತನಂದ | ಹರಿನಾರಾಯಣ ಗೋವಿಂದ || ಪಲ್ಲ || ವೇದನ ಕದ್ದೊ
ಯ್ಯಲು ಚತಮನಾ | ಬಾಧಿಸಿ ನಿಗಮವತಂದ || ೧ || ದಿವಿಜರು ಚ್ಯುತ ಬಲ
ರಾಗಿರಲ ಮೃತನ | ದಿವಿಜರಿ ಗುಣಿಸಿದನಂದಾ || ೨ || ಖಳನು ಭೂಮಿಯಾ
ಕದ್ದೊಯ್ಯಲು ತಾ | ಪೊಳವ ಕೋರಿಯಲಿ ತಂದಾ || ೩ || ತರುಳನ ವರಿ
ಪರಿ ಬಾಧಿಸುತಿರಲಾ || ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದ || ೪ || ಬಲಿಯವರಾಧನ
ನೊಂದೆಣಿಸದೆ ತಾ || ವಲಿದು ಬಾಗಿಲಲಿನಿಂದಾ || ೫ || ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ
ಸವರಿನಿ | ಕ್ಷತ್ರರ ಮಾಡಿದನಂದಾ || ೬ || ವರಮುನಿ ಶಾವದಿ ತಿಲೆಯಾಗಿ
ರಲು || ಧರಿಸಿದ ಪರಮಾನಂದಾ || ೭ || ಮಡದಿ ಗೋಪಿಯರ | ಒಡನಾ
ಡಿದ || ಪಾಲ್ಗಡಲಶಯನ ಮುಕ್ಕುಂದಾ || ೮ || ತ್ರಿಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವೃತ
ಗೆಡಸಿದ ವಟು || ವಪು ಮೃಡಮುಖ ಸುರವಂದ್ಯಾ || ೯ || ಪುರುಷೋತ್ತು
ಮಯವನರ ಸಂಹರಸೀ || ತುರಗವನೇರಿನಿಂದಾ || ೧೦ || ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲ ಈ ಸರ್ವರ || ಪೋಷಕ ನಾನಹುದೆಂದಾ || ೧೧ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಪಾಲಿಸಯ್ಯಾ ಶ್ರೀ | ಪ್ರಾಣರಾಯಾ | ಪಾಲಿಸಯ್ಯಾ || ಪಾಲಿಸಯ್ಯ
ಶ್ರೀಲೋಲನ ಭೃತ್ಯನೆ | ವಾಲಯದಲಿ, ಮಹದುರಿತನ ತರಿದು || ವಲ್ಲ ||
ಶರಣು ಪೊಕ್ಕವರ ಸಲಹುವನೆಂದು || ವರವೇದಂಗಳು ಸಾರುತಲಿಹವೊ

|| ೧ || ಶಿಶುವಿನ ತವ್ವೆಣಿಸದೆ | ಆ ಜನನಿಯು | ಬಿಸುಟದೆ ತ್ವರದಿಂ | ಕರುಣ
ಮಾಳ್ವವೋ | ಲ್ಲ || ೨ || ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನ ದಾನಾಗ್ರಣಿ | ನೀ ಸದಾ
ಕರುಣಿಸು ವೇಕ್ಷಮಾಡದೇ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫. ಪದ, ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಆದಿತಾಳ).

ಸಂತಿಯ ಕೆಲವುರವಾಸಾ | ಭಾರತಿ ಕಾಂತನು ಶ್ರೀ | ಹರಿದಾಸಾ ||
ಸಂತತ ಸೇವಿಸರಘ ಓಡಿಸಿ | ನಿಶ್ಚಿಂತರಮಾಡಿ ಪೊರೆವ ದಯಾಳೋ || ಎಲ್ಲ ||
ದಾಶರಥಿಯ ಪದಕೆರಗೀ | ನಿಂದು | ಲೇಸಾಗಿ ತುತಿಸುವಯೋಗೀ || ಸಾಸಿರ
ನಾಮನ ರಾಣಿಯ ಕಂಡು | ತೋಷದಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಾರ್ತಿಯ ವೇಳಿದ
|| ೧ || ಕುಂತಿ ಕುಮಾರಕ ನೆನಸೀ | ಮಹ | ಹಂತ ಕೌರುವರ ನೊರಸೀ ||
ಕಾಂತಿಗೆ ಸೌಗಂಧಿಕ ಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸಿ | ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಪ್ರಿಯ ಭೂಭಾರವ
ನಿಳುಹಿದ || ೨ || ಆನಂದ ತೀರಧರಾಗಿ | ವರ | ಮಾನಂದದಿ | ಕುಮತನ
ನೀಗೀ || ನಂದನಸುತ ಶ್ರೀಶಾ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾ ನಂದನೆಪರನೆಂದು
ಡಂಗುರ ಸಾರಿದ || ೩ ||

೬. ಪದ, ರಾಗ-ವರಾಳಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಬಾಗಿಸೋಸಿಲಿ ವಾಸವಾಗಿಹ ಯೋಗಿ ಪ್ರಾಣರಾಯಾ || ಜಾಗು
ಮಾಡದೆ ಭಕ್ತರ ದುರಿತನ ನೀಗಿ ಸಲಹಯ್ಯಾ || ಎಲ್ಲ || ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಗ್ರೀ
ವನ ಭಯದಿಂ ತಪಿಸುತಲೆರೆ ಅವರಾ || ಲಪನ ಕಾಣುತಲೆ ಅಭಯವನಿತ್ತು |
ನೀ | ಪೊರದೆ ಕಪಿವರಾ || ೧ || ಹಿಂದೆ ಭೂಸುರನು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲಾ | ನಂದ
ದಿಂದ ಅವನಾ || ಬಂಧನ ಬಿಡಸಿದ | ಬಕನನು ಕೂಂದು | ತಂದೇ ಶ್ರೀ
ಪವನಾ || ೨ || ಈಶನ ನಾನೆಂತೆಂಬುವ ಖಳರಾ ! ಸೋಸಿನಲ್ಲಿ ಮುರಿದೇ ||
ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರಾಯನ | ಪರದೈವೆಂದೊರದೇ || ೩ ||

೭. ಪದ, ರಾಗ-ಮಾರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಪ್ರಾಣರಾಯಾ ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತನ್ಯ ಪ್ರಾಣರುಜಗದೊಳುಂಟೇ || ದೀನ
ರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ | ವ್ರೇಮದಿನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೈ | ಪರಾಕೈ || ಎಲ್ಲ ||

ಹಿಂದೆ ಭಕತರನು ಪೊರೆದ ನಂಬದು ಕೇಳಿ ! ಬಂದು ವಂದಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ||
ಕಂದನ ಅವರಾಧ ಸೀನಣಿಸದೆ | ಭವಬಂಧನ ಪರಿಹರಿಸೋ | ಉದ್ಧರಿಸೋ || ೧ ||
ವಂದಿವ ಶರಣರ ಪೊರಿಯ ಬೇಕೆನುತಲಿ | ಬಂದು ಬಾಗಿ ಸೋಪಿಲಿ ||
ಭಂದದಿ ವನದೊಳು | ನಿಂದಾದಲತ | ಗೋವಿಂದ ರಾಯಗವಲಿದೀ | ನೀನ
ಲಿದೀ || ೨ || ಈ ಸುನುಹಿಮೆಯನು ತುತಿಸಲು | ಖಗ | ಪಾರ್ವತೀ ಶರಿಸ
ದಳವೈ || ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ದಾಸಾಗ್ರಣಿ | ಈ ಸನುಯದಿ | ಸಾಲಿ
ಸೋ | ಲಾಲಿಸೋ || ೩ ||

೮. ಪದ, ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ (ಆದಿತಾಳ).

ಗೇಣರಾಯ ನಿನ್ನಾ ಮಹಿಮಿಯ ಸ್ಥಾಣು ಅರಿಯ ಮುನ್ನಾ |
ದೀನರಕ್ಷಕನೆಂಬೊ ಬರಿದು ಕೇಳಿತವ | ಧ್ಯಾನವ ಕೊಡು ಎಂದೇ | ತಂದೇ ||
ಪಲ್ಲ || ರವಿಜನ ಭಯದಿಂದಾ | ಕಪಿಗಳು ಲಯಚಿಂತೆಗಳಿಂದಾ || ವನನ
ಕುವರ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಈ ಭಯ | ತವಕನಟ್ಟಿ ಪೊರದೀ ಮೆರದೀ || ೧ ||
ಭೂಸೂರ ಚಿಂತಿಸೆ ಬರಿದೀ | ಈ | ಮೊರಿಕೇಳಿ ಆ ಶಿಶುವಿನ ಉಳುಹಿದೀ ||
ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುವ | ಖಳ ಬಕನೆೊರಿಸಿ | ಭಾಸುರ ಕೀರ್ತಿಯ ಪೊರದಿ |
ಇಷ್ಟಾರ್ಥವ ಕರದೀ || ೨ || ಧರಿಯೊಳು ಚಿಲಕರಾಗಿ ಗ್ರಾಸುದೊಳು ಮೆರೆ
ಯುವ ಯತಿಯೋಗೀ || ಗುರು ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ಚರಣ | ಪೊಕ್ಕ
ವರ ಸಲಹುವ ಕರುಣೀ || ಯೇಧಣಿ || ೩ ||

೯. ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ರಾಯರ ನೋಡಿರೈ ಶ್ರೀ | ಗುರುರಾಯರ ವಾಡಿರೈ || ಶ್ರೀಯರಸನ
ಪ್ರಿಯ ಕಂಜಾಪ್ತಾ ಭಸುಕಾಯಾ | ಕವಿಜನಗೇಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀ
ಸುಧೀಂದ್ರ ಕರಕಮಲದಲಿ ಸಂಭೂತಾ | ಬಹು ವಿಖ್ಯಾತಾ | ಶ್ರೀಶನ ಗುಣ
ಗಳ ತುತಿಸುವ ಯತಿ ಶಿರೊಮಣಿಯೊ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯೊ | ಈ ಸುಜನರ
ಮನಸಿಗೆ ತೋರುವದಹಲ್ಲಾಡಾ | ಶಿರಿಪ್ರಲಾಡಾ || ೧ || ದಂಡಕ ಮಂಡುಲ
ಕಾಷಾಯವು ಸೂನಸನಾ | ವೇದವ್ಯಸನಾ | ಪುಂಡರೀಕ ವದಭೃಂಗಾ
ಮುನಿಕುಲೊತ್ತುಂಗಾ | ಕರುಣಾಪಾಂಗಾ || ಮಂಡಲದೊಳು ಬಹುತೋಂಡರ

ಪರಿಪಾಲಕಾ | ವರ ಬಾಲ್ವೀಕಾ || ೨ || ತುಂಗಾತೀರದಿ ಮಂತ್ರಾಲಯದೊಳ
ಗಿರುವೊ | ಕಲ್ಪತರುವೊ | ಗಂಗಾಜನಕ ವಿಹಂಗವಾಹನ ಇಲ್ಲಿಹನು | ನತ
ಸುರಧೇನೂ || ಮಂಗಳ ಮಹಿಮರ ದರುಶನ ಮಾತ್ರ ಘನಾಶಾ | ಶ್ರೀ ಗುರು
ವ್ಯಾಸಾ || ೩ || ಪರಿಮಳ ವಿರಚಿಸಿ ಬುಧರಿಗೆ ಬೀರಿದಧೀರಾ | ಗುಣಗಂಭೀ
ರಾ | ಪರಿಪರಿ ಚರಿತೆಯ ತೋರ್ದ | ಭೂದೇವರದೇವಾ | ದೇವಸ್ವಭಾವಾ ||
ನರ ಇವರನ ಕ್ಷಣಬಿಡದಲೆ ಭಜಿಸಲು ಸುಖವೂ | (ಅಘಪರಿಹರವೂ) ಅಹಿ
ಕಾಮುಕವೂ || ೪ || ದುಷ್ಟ ಮತವ ಖಂಡಿಸಿ ಹರಿವರನೆಂದೊರದಾ | ಭೀಷ್ಮ
ಯಗರದಾ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನ ದಾಸಾ | ಮುನಿಕುಲೊ
ತ್ತಮಾ || ಎಷ್ಟು ಪೊಗಳಲಾಶಕ್ಯವು ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ | ಶ್ರೀ ರಾಘವೆಂದ್ರಾ
|| ೫ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೦. ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಆದಿತಾಳ).

ಶ್ರೀ ರಾಘವೆಂದ್ರ ರಾಯಾ ಸೂರಿ ಪರಾಕೂ | ಪರಿಮಳ ವಿರಚಿಸಿದ
ವನೆ ಪರಾಕು || ಧರೆಯೊಳು ಮಂತ್ರಾಲಯ ನಿಲಯ ಪರಾಕು | ಗುರು
ಸುಧೇಂದ್ರರ ಕುವರ ಪರಾಕೆಂದು | ಹರದೆರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ || ೧ ||
ದಂಡಕ ಮಂಡುಲಧರ ಪರಾಕೂ | ಪಂಡಿತರೊದಿಯ ವಿಕ್ರಮನೆ ಪರಾಕೂ ||
ಚಂಡದುರ್ವಾದಿ ಮತಮುರಿದ ಪರಾಕು | ಗಂಡುಗಲೀಹರಿಯಾ, ವರಾ
ಕೆಂದು ಪುಂಡಲೀಕ ದಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ || ೨ || ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿರಲಾ ದೂತ ಪರಾಕೂ | ಶ್ರೀಶನ ಗುಣಗಳ ತುತಿಪ ಪರಾಕೂ || ಆಶೇತು
ಹೇಮಂತ ಮೆರವ ಪರಾಕು | ದೇಶಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಪರಾಕೆಂದು ಸಾಸಿರ
ಆರುತಿಯಾ ಬೆಳಗಿರೆ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೧. ಪದ, (ವಿಕತಾಳ).

ದಾಸರ ಭಾಗ್ಯವಿದು | ಶ್ರೀ ಹರಿ | ದಾಸರ ಭಾಗ್ಯವಿದು || ವಲ್ಲ ||
ತರುಳತನದಿ ಬಲು ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ | ತರುಳರಕರಕರೀ ಬಡಿಸುವನಾ ||
ಕರವಸಿದಿದು ಉದ್ದರಿಸಿ ನಾನಾನ್ಯತ | ಎರದು ದೇಶದೋಳ್ ಮೆರಸಿದಿ

ಎಲ್ಲಾ || ೧ || ಪದಸುಳಾದಿಗಳು ತಾಳಪ್ರಾಸದಿಂ | ಪದುಮನಾಭನ ಚರಿತೆ
ಯನೂ || ಮುದದಿಂದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತ ವದನದಿ | ಪದಪದಿಗೆ ಅಡಿಗೈರಗುವ
ದೆಲ್ಲಾ || ೨ || ಯೇಸು ಜನ್ಮದಾ ಸುಕೃತೊದಗಿತೊ ಹರಿ | ದಾಸಾರ್ಯರು.
ಇತ್ತರು ಪದವಾ || ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ದಾಸಾರ್ಯರ | ದಾಸರ
ದಾಸನು ಎನಿಸುವದೆಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಆದಿತಾಳ).

ದಾಸರಾಯರಾ ಚರಣ ಕಮಲ ಭಜಿಸೋ | ದುರ್ವಿಷಯವ ತ್ಯಜಿ
ಸೋ | ಶ್ರೀಶಭಜಕ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯಾ | ಹರಿದಾಸಾವರ್ಯಾ
|| ಪಲ್ಲಾ || ಸದ್ವೈಷ್ಣವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆಂದಿನಿಪರೊ | ಕರ್ಮರರನಿಪರೊ | ಮಧ್ವ
ಮತ ಪ್ರವರ್ತಕರನಿಪರೊ | ಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಿಪರೊ || ಪದ್ಧತಿಪೂರ್ವಕ ಕವನವ
ಪೇಳುವರೊ | ಹರಿಪರನೆಂಬುವರೊ | ಶುದ್ಧಾತ್ಮರಿಗತಿ ಪ್ರಿಯರೆಂದೆನಿಸು
ವರೊ | ಸತ್ಯಥಾಲಾಪರೊ || ೧ || ಕಾಮುಕ್ಯೋಧ ಮದಮತ್ಸರವನು ಗೆಲಿದೂ |
ತಾಮಸರನು ಹಳಿದೂ | ನೇಮದಿಂದಯನು ನಿಯಮಗಳನು ವಹಿಸೀ |
ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಜೈಸೀ | ತಾಮುದದಿಂದಲಿ ಹರಿಗುಣ ಕೀರ್ತನೆಯಾ |
ಮಾಡುತ ನರ್ತನೆಯಾ || ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಾ | ನಾನು
ಸುಧೆಯನ್ನೆರದಾ || ೨ || ಯೇಸು ಪೇಳಲಿ ಇವರ ಚರಿತೆಯನ್ನು | ಆಪಾ
ರವು ಇನ್ನೂ | ಸೋಸಿ ನೋಡಲು ಎನಗೆ ವಶವಲ್ಲಾ | ಇದು ಪುಸಿಯು
ಅಲ್ಲಾ || ಮೀಸಲ ಮನದಲಿ ತುತಿಸಲು ಸಂತಾಪಾ | ಪೋಪದುನಿರ್ಲೇಪಾ |
ಶ್ರೀಶಾ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲತಾಬಲ್ಲಾ | ವಲಿದೀಹನಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೩. ಪದ, ರಾಗ-ಕೇವಾರಗೌಳ (ಆದಿತಾಳ).

ಪೋಷಿಸೆನ್ನ ಜೀಯಾ | ಗುರು | ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸರಾಯಾ || ಶ್ರೀಶನ
ಗುಣ ಸಂತೋಷದಿ ಪಾಡುವ | ದಾಸ ಕುಲಾಗ್ರಣಿಯೇ | ಎಣಿಯೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಹರಿ ನ್ಮರಣಿಯ ಮರೆದೂ | ಸರ್ವದ | ಪರರನ್ನೆಕೆ ಬೆರಿದೂ || ದುರುಳ ಜನರ

ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ | ಬಂದೆ ದಿನವ ಕಳದೇ ಉಳದೇ || ೧ || ಪವನ
ಮತದೊಳಿಟ್ಟು | ಶ್ರೀಹರಿ | ಸ್ತವನನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟು || ಕವಿಗಳ ಮುಖದಿಂ ತತ್ತ್ವ
ವಿಚಾರದಿ | ಕವಲ ಮ | ತಿಯ ಪಾಲಿಸೀ ಉದ್ಧರಿಸೀ || ೨ || ಯನ್ನ ಬಿನ್ನಿವ
ವನ್ನು | ಕೇಳಿ | ಮನ್ನಿಸು ಸುರಥೇನೂ || ಘನ್ನ ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲನ
ಧ್ಯಾನ | ವನ್ನು | ಮಾಳ್ವ ಶಕ್ತಾವಿರಕ್ತಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣ
ಮಸ್ತು ||

೧೪. ಪದ, ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಝಂಪಿತಾಳ).

ವಾಸುದೇವನ ಪುರಕೆ ತೆರಳಿದಾರು | ಶ್ರೀಶನಾ ಪ್ರೀಯ ಗುರು
ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯ || ವಲ್ಲ || ಸ್ನಾನ ಉಧ್ವಪುಂಡ್ರಗಳ ವಿಧಿಯಿಂ
ಧರಿಸೀಸಂ | ಧ್ಯಾನ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡೀ || ಸಾನುರಾಗದಿ ಬಿಂಬ
ಮೂರ್ತಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೀ ತತ್ತ್ವ | ಮಾನಿಗಳೊಳೊಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಆನಂದ
ದಿಂದಲೀ | ವಾಂ || ೧ || ಹರಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ತದ್ರಾಣಿ ಶಿರಿಬೊಮ್ಮೆ,
ಮರುತದೇವರೆ ಗುರುವು ತಾರತಮ್ಯಾ || ವರವಂಚಭೇದ ಜ್ಞಾನವನರಿತು |
ಮನದಿ ಹರಿ | ಪುರದೊಳಿಹ | ವರಮ ಭಕ್ತರ ಕಾಣಬೇಕೆನುತ || ೨ ||
ನೋಕ್ಷರಾದ್ರೀ ಅಬ್ಜಮಾಘದರ್ಶಾ ಪೂರ್ವಭಾದ್ವರಾ | ನಕ್ಷತ್ರ ಸೂಮ
ವಾರಾದಿವ ದ್ವಿತಿಯ ಯಾಮದೀ || ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಟ್ಟು ಲಯದ ಚಿಂತನೆಯ
ಗೈಯುತಲಿ ವಕ್ಷಿವಾಹನ ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲೆನುತ || ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇ
ಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ||

ಹರಿ: ೐

ವಾದಿ ವಿಜಯ ಶಿಲಾಯವರದಾಯ ವರಾರ್ಥಿನಾಂ ।

ವದಾನ್ಯಜನ ಸಿಂಹಾಯ ವರದೇಂದ್ರಾಯತನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಲಿದು

ಪುಣೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರಿಗೆ (ದಯಪಾಲಿಸಿದ),

ವರದೇಶ ವಿಠಲ ವಿರಚಿತ

ಸ್ವಸ್ತ ವೃಂದಾ ವ ನಾ ಖ್ಯಾನ.

ಹರಿ: ೐

॥ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಂಕಟೇಶಪ್ರಸನ್ನಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರಾಜಾಂತಗತ ಶ್ರೀಗುರುಗನ್ನಾಥವಿಠಲಾಯನಮಃ

॥ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರಗುರುಪ್ರಸನ್ನಃ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ

ಸ್ವಸ್ತ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ.

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು ॥ ವಾರ್ಧಿಕ (ಷಟ್ಟಿದಿ).

ಶಿರಿಬೊಮ್ಮ ಮರುತ ವಿವ ಉರಗವತಿ ಗಿರಿಜೇಶ । ಸುರಪಾಂಗ ಜಾತ
ಮುಖ, ಸುರವೃಂದವಿನುತ ವದ । ಶರಧನುರ್ಧಾರಕರ ಶಿರಿ ಜಾನಕೇಶ ಪದ,
ಸರಸಿರುಹ ಕಾನಮಿಪೆನಾಂ ॥ ವರದೇಂದ್ರ ಗುರುವರರ ಸುರುಚಿರಾಗಮದ
ಕಥೆ । ಬರೆವದಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನ, ವರಸುನುಂಗಳಗಳನು । ಪರಿಪಾಲಿಸುವದೆಂದು,
ಕರಮುಗಿದು ಯಾಚಿಸುವೆ ಹರುಷದಿಂ ಗುರುಹಿರಿಯರಾ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಟಿದಿ (ಶ್ರೀಪುಡೆತಾಳ).

ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಕರುಣ ಪಡದಿಹ । ಯೋಗಿನವರದೇಂದ್ರಾಖ್ಯ ಗುರುಗಳು ।
ಜಾಗುನಾಡದೆ ಬಂದ ರೊಮ್ಮಿಗೆ ಲಿಂಗಸೂಗುರ ಗ್ರಾಮದೀ ॥ ಭಾಗವತ

೧೯೪ ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನ ವೃಂದಾವನ ಚರಣೆ.

ರೋಳ್ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸುವ | ಯೋಗಪತಿ ಕರಣಿಕರ ಗೃಹದಲಿ | ಸಾಗಿ ಬರು
ತಿಹ ಸಂಭ್ರಮವನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆನೋ || ೧ || || ೨ ||

ಪದ, ರಾಗ-ರೇಗುಪಿ (ಆಡಿತಾಳ).

ಬಂದರು ಗುರುವರರೂ ಚಂದದಿ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಮುನಿಪರೂ ||
ಬಂದರು || ಪಲ್ಲ || ಕುಂದಣಮಯವಾದಂದಣೇರಿ ದ್ವಿಜ | ವೃಂದ ಮಧ್ಯ
ದೋಳ್ ಅಂದದಿ ಮೆರಿಯುತ || ೧ || ಭೇರಿ ವಾದ್ಯ ಶ್ರಿಂಗಾರದಿ ಮೆರೆ
ಯುತ || ಸೂರಿಗಳರಸರಸಾರ ಮಹಿಮರೂ || ೨ || ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳು
ಭಜನ ಭಟರುದಿ || ದಿಗ್ವಿಜಯಿಪಯತಿ ವರರಜನಿಪತಿಯತೆರ || ೩ || ದಂಡಕ
ಮಂಡುಲಕೊಂಡು ಕರದಿ ಭೂ || ಮಂಡಲದೊಳು ಉದ್ದಂಡ ಪಂಡಿತರು
|| ೪ || ವರದೇಶ ವಿರಲನ ಕರುಣದಿ ಧರೆಯೊಳು || ಮೆರೆಯುವ ಹರಿಮುತ
ಶರಧಿ ಚಂದಿರರೂ || ೫ || || ೬ ||

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗಸೂಗೂರಿಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯನಾಡಿ
ದಾಗ್ಯೆ, ಸ್ವಂತ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು, ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರವು ಇಲ್ಲಿ
ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಅಟಿತಾಳ).

ಹಿಂದಿನ ಸೂಕರ್ಮವೇ ಸು | ಬಂದೋದಗಿದವೊ, ವರ | ದೇಂದ್ರ
ರಾಯಾ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಮಂದಿರಕಿಂದೂ || ಪಲ್ಲ || ಮುತ್ತಿನ ಅಂದಣದೊಳು
ಸತ್ತಿಗಿನೆರಳಲಿ ಪ್ರ | ಶಸ್ತ್ರವಾಗಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ವತ್ತಿ ಓದುವ || ಉತ್ತುಮಬುಧರ
ಕೂಡ ಭ್ರತೃರ ಸಂಗಡ ಬಹು | ಹತ್ತೆಂಟು ಬಿರುದಾನಳಿ ಯುಕ್ತಬಂದರೂ
|| ೧ || ತಂಡತಂಡಕ್ಕೆ ಜನರು ಹಿಂಡುಗೂಡಿ ಫಲಗಳ | ಕೊಂಡು ಬಂದು
ಮಾಡುವರು ದಂಡ ಪ್ರಣಾನಾ || ಪಂಡಿತಾಗ್ರಗಣ್ಯರು ಭೂಮಂಡಲದೊ
ಳಾಗ ಶ್ರೀಯಾ | ಖಂಡಲನಂತೆ ತೋರ್ವಾ ಕಮಂಡಲಧರ || ೨ || ಶ್ರೀಕರ
ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿರಲಾ | ನೇ ಕಾಂತದಿವಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳಗೀತಗೆ
ಕಾಣೆನೀಡ || ನೀ ಕಾಯಾಬೇಕೆಂದವರ ಶೋಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ | ಜೋಕೆ
ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯ ದೇಶಿಕ ಕುಲಪತಿ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ. ೧೯೫

(ಆರ್ಯವೃತ್ತ.)

ಯತಿನರ ಗೃಹದಲಿ ಬರಲು ಮುದದಿ ಅರತಿಯನೆತ್ತಿ ಒಳಬರನಾಡೀ ||
ಅತಿಹರುಷದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ | ತುತಿಸುವರೀವರಿಯಲಿ ನೋಡಿ
|| ೧ ||

|| ೮ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಬೆಹಾಗ (ರೂಪಕತಾಳ).

ಧನ್ಯವಾಯಿತೆನ್ನ ವಂಶವೂ | ಈ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಧನ್ಯವಾಯಿತೆನ್ನ ವಂಶವೂ
|| ಎಲ್ಲ || ಧನ್ಯವಾಯಿತೆನ್ನ ವಂಶಯಿನ್ನು ಭವದತಾಪವೆಲ್ಲಿ | ಚನ್ನ ಶ್ರೀ ಗುರು
ವರರು ಬಂದು ಯನ್ನನುಧರಿಸಿದರಿಂದು || ಅನುವಲ್ಲ || ತಿರವು ಬಾಗಿತಿನರ
ಪದಕೆ | ಕರಗಳಿವರ ಪೂಜಿಸಿದವು || ಸ್ಮರಣಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ ದುರಿತ | ತರಿವ ಗುರು
ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ || ೧ || ಸಕಲ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಫಲವು | ನಿಖಿಳ ದಾಸಧರ್ಮ
ಫಲವು || ಮುಕುತಿ ಸಾಧನಗಳು ಸದ್ವಿ | ರ ಕುತರಿದ್ದ ಎಡಿಯೊಳಿಹವು
|| ೨ || ಹರಿಯು ತಿರಿಯು, ಮರುತ ಗಿರೀಶ | ಸುರರು ಯಿವರ ಹೃದಯ
ದಲ್ಲಿ || ಇರುವ ಕಾರಣಿ ನರ ಪೂಜೆ | ಹರಿಯ ಪೂಜೆ ಎನಿಸುತಿಹದು
|| ೩ || ಅವ ವರಿಯಲಿ ವರಚರಣ | ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ನಮಿಸಿದವನ || ನೋವು
ಕ್ಷೇಶವೆಲ್ಲ ತೊಲಗಿ | ದೇವದೇವನೊಲಿಮೆಯಹದು || ೪ || ದಾಸರಾದ
ಜನರ ದೋಷ | ರಾತಿಯನ್ನು ದಹಿಸಿ ಶ್ರೀವರ | ದೇಶ ವಿರಲನ್ನ ತೋರ್ವ |
ರಾಸುಮಹಿಮೆ ಯೇಸು ಪೇಳ್ವೆ || ೫ ||

|| ೧೩ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಬೆಹಾಗ (ರೂಪಕತಾಳ).

ಸಾಕು ಮಾಡಿ ದಾಸವರ್ಯರೇ | ಈ ಸ್ತವನವನ್ನು ಸಾಕು ಮಾಡಿ
ದಾಸವರ್ಯರೇ || ೧ || ಸಾಕು ಮಾಡಿನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಾಕು | ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿ
ಸುನಿರಿ || ಲೋಕನಾಥ ಪಾದಭಕ್ತುತಿ ಸೋಕಿದವರು ಎಲ್ಲರಿಂತ || ಉಪ
ಫಲ್ಲ || ಕಾಸಿ ರಾಮೇಶ್ವರಾದಿ | ಆ ಸುತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಲ್ಲ || ದಾಸರಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲಿ
ಹವು | ಲೇಶ ಸಂಶಯವು ಸಲ್ಲ || ೧ || ದಾಸರಿಂದ ಹರಿಯು ಸುವು | ಕಾಶವನ್ನು
ಐದಿ ಇಹದು || ದಾಸರಿಂದ ನಾವು ಸ | ನ್ಯಾಸ ಕಾದುಕೊಂಡು ಇಹವು || ೨ ||
ದಾಸರಿಲ್ಲದಿಹ ಸ್ಥಳವ | ಶ್ರೀಶನೊಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಸ | ನ್ಯಾಸಿಗಾಳು ಎಂದಿಗೊಲ್ಲ |
ರೀಸು ವಾಕ್ಯ ಸಟಯು ಅಲ್ಲ || ೩ || ಸಕಲ ಯಜ್ಞಯಾಗಫಲವು | ನಿಖಿಳ

೧೯೬ ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಸ್ಥ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಫಲವು | ಅಖಿಳಮಂತ್ರ ಜವದಫಲವು | ಭಕುತಿನಾರ್ಗದಿಂದ
ಇಹವು || ೪ || ದಾಸ್ಯತನದ ಮಹಿಮೆಯ ವರ | ದೇಶ ವಿಠಲನ್ನ ನೈಜ | ದಾಸ
ಜನರೆ ಬಲ್ಲರಿದನು | ದೋಷಿಗಳು ಅರಿವರೆಂತು || ೫ || || ೧೮ ||

(ಆರ್ಯವೃತ್ತ.)

ಎತ್ತನೋಡೆ ಶ್ರಿಂಗಾರಗೃಹದಿ | ತಿಧ್ಯದ ಸಂಭ್ರಮದೋರುವದೂ ||
ಸುತ್ತಲಪ್ರಾಂತದ ದ್ವಿಜರಸಂದಣಿಯು | ಜತ್ತಿಜತ್ತಿಲಿ ಬರುತಿಹದೂ || ೧ ||
ಎತ್ತನೋಡಲು ವೇದಘೋಷವು | ಎತ್ತಲಿ ಹರಿಗುಣಗಾಯನವೂ || ಉತ್ತು
ಮಾಸನದಿ ಕುಳಿತು ಗುರುವರರು | ತತ್ತ್ವವಿಚಾರವ ನಡಿಸಿಹರೂ || ೨ || ಭಕ್ತ
ಜನರುಗಳು, ಕಾಣಿಕೆ ತಮ್ಮಯ | ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರದಿ ಕೂಡುತಿಹರೂ || ತಪ್ಪು
ಮುದ್ರಿಗಳಕೊಂಡು ಗುರುವರರ | ತುತ್ತಿಸಿ ಮೋದವಬಡುತಿಹರೂ || ೩ ||
ತರುವಾಯದಿ ಗುರುವರು ಸ್ನಾನಗೈ | ದರು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಿಧಿಯ ಕ್ರಮದಿ ||
ತರತಮದಿಂದಲಿ ಮೂಲ ರಾಮದೇ | ವರ ಮಂಡಿಸಿದರು ಮಂಟಪದೀ || ೪ ||
ರಾಮವಿಗ್ರಹವ ಕಾಣಲು ದಾಸರು | ಮೈನುರದರು ಅತಿಭಕ್ತಿಯಲೀ ||
ಪ್ರೇಮದ ಭರದಲಿ ಪೊಗುಳುತನಲಿನರು | ರಾಮನ ಚರಿತೆ ಈ ತೆರದಲ್ಲೀ || ೫ || || ೨೩ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಭೈರವಿ (ಆದಿತಾಳ).

*ರಾಮನ ನೋಡಿರೈ | ರಘುಜಲಲಾಮನ ಪಾಡಿರೈ || ಪಂ || ಶ್ರೀ
ಮನೋಹರ ಅಜವೈಯೋ ಮಾಳಕ ಸುರಸ್ತೋಮಾ | ನುತ ಗುಣಭೂಮಾ
|| ಅನುಪಲ್ಲಾ || ಧರಣಿ ಸುತೀಶನ ಚರಣ ತಳಾರುಣ ಹೊಳಲೊ | ಮಾವಿನ
ತಳಲೊ | ಸುರುಚಿರಹಲ ಕುಲಶಾಬ್ದ ವತಾಕದ ಗೆರಿಯೊ | ಶುಭ ನಿಧಿಧಿರಿ
ಯೋ | ಸುರತಟನಿಯ ಜನಕನ ನಖಸಾಲ್ ಸಾಲ್ ಬೆರಳೊ | ವನರುಹ
ದರಳೊ || ಪೆರಡು ಎರಡು ಹೊಂಬೆರಡು ಹಿಂಬಡ ಜಂಘೆಜಾನೋ | ದರ್ಪಣ
ವೇನೊ || ೧ || ಶ್ರೀರಮಣನ ಶ್ರಿಂಗಾರ ಸುಪೇರೂರುಗಳೊ | ಕದಳಿ ಮರ
ಗಳೊ | ಶಾರಿಜ ಘನಸುನಿತಂಬದಿ ವಲಿವಾಂಬರವೊ | ಅರುಣಾಂಬರವೋ |

° ಈ ಪದವು ಗುರು ಗೋಪಾಲರಾಯರು ರಚಿಸಿದ್ದು. ಆದರೆ, ಈ ಚರಿತ್ರೆ ಕರ್ತೃರು, ಕೆಲವು ಗಂಪ್ಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವರು.

ಚಾರುಮೇಖಳ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಕಟಸ್ಥಳವೋ ಸಿಂಹದ ನಿಲವೋ ||
ಮೂರುವಳಿಯ ನಾಭಿಯ ಸುರೋಮಾವಳಿಯೋ | ತ್ರಿವೇಣಿಸುಳಿಯೋ || ೨ ||
ಕರುಣನಿಧಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ವಜ್ರದ ಖಣಿಯೋ | ರಮೆಯರ ಮನಿಯೋ | ಪರಿ
ಪರಿಹಾರ ತ್ರಿರೇಖಾಂಕಿತ ಕಂಧರವೋ | ಸುಂದರದರವೋ | ಅರಿಭಂಜನ
ಸನ್ನತ ಭುಜಬಾಹುದಂಡಗಳೋ | ಕರಿಶುಂಡಗಳೋ || ಕರತಳಾಂಗುಲಿನಖ
ಉರದಲಿ ಕಾಂಸ್ತುಭಮಣಿಯೋ | ಉದಿತ ದ್ಯುಮಣಿಯೋ || ೩ || ಚಂದಿರ
ಬಿಂಬ ಸುಮುಖ ಚುಬಕದ ದ್ಯುತಿಯೋ | ಪವಲದಲತಿಯೋ | ಮಂದಸ್ಥಿತ
ಮಾಯಾವಿನದನ | ಪಲ್ಲಗಳೋ | ಮಲ್ಲಿಗಮುಗುಳೋ | ನೆೞಂದರ್ಯದರಸ
ನಿಮ್ಮ ಸುನಾಸದಕೊನಿಯೋ | ಸಂಪಿಗಿತನಿಯೋ | ಇಂದಿರೇಶನ ಕೃಪಾವ
ಲೋಕನ ನಯನಗಳೋ | ವಂಕಜಯುಗಳೋ || ೪ || ಖಗರೂಢನ ತಿರಿ
ಮೊಗದ ಕಪೋಲ್ಲಳತಿರಿಯೋ | ಕೂರ್ಮದಮರಿಯೋ | ನಗಧರನನುಪಮ
ಕರ್ನಕುಂಡಲಗಳ ದ್ಯುತಿಯೋ | ಇನಶಶಿ ತತಿಯೋ | ಜಗನ್ನೋಹನ ಜನ
ಕನ ಭ್ರೂವಿಲಾಸಗಳೋ | ನಿಂಬದಯುಗಳೋ || ಮೃಗಮದ ತಿಗುರಿ
ನಿಂದೊಪ್ಪುವ ಶೋಭನ ಫಣಿಯೋ ಅರಶತಿಗೆಣಿಯೋ || ೫ || ಕುಂಡಲಿಶಯ
ನನ ಕುಟಲಾಳಕಗಳ ವಲವೋ | ಭೃಂಗದ ಕುಲವೋ | ಪಂಡಿತ ಪ್ರಿಯನ
ಮಂಡೆಯಲೊಪ್ಪುವ ಮುಕುಟವೋ | ರತ್ನಕಟಕವೋ || ಚಂಡವಿಕ್ರಮಶರತೂಣಿ
ಕೋದಂಡಪಾಣಿ | ಗುಣಗಣಶ್ರೇಣಿ | ಚಂಡೀಶನ ಕೋದಂಡಕಾಂಡ ಖಂಡ್ರಿ
ಸಿದಾ | ಖಳರ ದಂಡಿಸಿದಾ || ೬ || ಗುರುಮುಖ ವಿಘ್ನಾಚರಿಸಿದ ಖಳರ | ಶಿಕ್ಷಿ
ಸಿದ | ಕೃತು ರಕ್ಷಿಸಿದ | ಗುರುನರದೇಂದ್ರರ ಕರಕಮಲಾರ್ಚಿತ ಚರಣಾ |
ಮಾರುತಿ ಶರಣಾ | ಗುರು ಕರುಣದಿ ತನ್ನನು ನಂಬಲು ಅಘಕಡಿವಾ | ರಿಪು
ಗಳ ಬಡವಾ || ಗುರು ಗೋಪಾಲ ವಿರಲರಾಮಾ ನಮ್ಮ | ನು ಕಾವಾ ಅತಿ
ಮುದವೀವಾ || ೭ ||

|| ೩೦ ||

(ಭಾವಿನಿಷಟ್ಟಿದಿ.)

ಚಲುವ ರಘುರಾಮನರ್ಚನೆ | ಹಲವು ವಿಧದಲಿ ಗೈದು ಮುನಿವರ |
ಸಲಿಸಿದರು ನೈವೇದ್ಯ ಆರತಿ ಸಕಲ ಪೂಜೆಯನೂ || ಕಲಿಮಲವ ಕಳವಂಧ
ತೀರ್ಥವ | ಕೊಳುತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನರು ಮುದದಿಂ | ದಲಿ ಸುಭೋಜನಮಾ

೧೯೮ ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಡಿಡರು ಶ್ರೀಗಳ ಪ್ರಸಾದವನೂ || ೧ || ಇಂತು ಕಾರ್ಯವ ತೀರ್ಧ ಬಳಿಕೇ |
ಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲಿ ಗುರುವರು ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಆನಂದದಲಿ
'ಕುಳಿತಿರಲೂ || ಶಾಂತವಾದಾ ಸಮಯದಲಿ | ಏಕಾಂತದಲಿ ಹರಿದಾಸ
ವರ್ಯರು | ಇಂತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿಹರು ಮನಸಿನ ಚಿಂತೆಯನು ತೊರದೂ
|| ೨ ||

|| ೩೨ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಪೂರ್ವಿ (ಏಕತಾಳ).

ಗುರುರಾಯಾ ಗುರುರಾಯಾ | ಸ್ಮರಿವ ಭಕತರುದ್ಧರಿವ ಸಮರ್ಥಾ
|| ಪಲ್ಲ || ತಂದೆ ನಿಮ್ಮಯ ದಯ | ದಿಂದಲೇ ಈ ಸುಖ || ಬಂದಿಹದೆನ್ನಗೆ |
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೋ || ೧ || ಬಡವನು ನಾಖರೆ | ಕಡು ಕರುಣೆಯೆ ನಿ | ನ್ನಡಿ
ಗಳಿಗೆಲ್ಲವು | ತಡೆಯದೆ ಕೊಡುವೆನು || ೨ || ಮನೆಧನ ಧಾನ್ಯವಾ | ಹನ
ವಸನಗಳನು || ಆನುಮಾನಿಸದಲೆ | ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನು || ೩ || ಕಡೆಯ ಮಾ
ತಿದು ಎ | ನನ್ನೊಡೆಯನೆಲಾಲಿನು || ವೊಡವಿವನ ವದದಿ | ದೃಢಭಕ್ತಿಯ ಕೊಡು
|| ೪ || ವೈರದೇಂದ್ರನೆ ನೀ | ನ್ವರುಷವಾಗಲು ತಿರಿ || ವರದೇಶ ವಿರಲನು | ಕರು
ಣೆವ ಸತ್ಯಾ || ೫ ||

|| ೩೩ ||

(ಗಡ್ಯ.)

ಈ ತೆರದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ದಾಸವರ್ಯರು ನಯದಿ | ದಾತ ವರದೇಂ
ದ್ರಾರ್ಯನ ಸುನಗುತ ಮನದೊಳಗೆ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನುಡಿದನೀಪರಿಯಲತಿ
ಹರುಷ | ವಾ ತೋರುತಾಕ್ಷಣದಲೀ || ೧ ||

|| ೩೪ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಭೂಷಾಳಿ (ಆಟತಾಳ).

ಕೊಡುವದು ಗುರುಕಾಣಿಕೆಯನೂ | ತಡಿಯದೇ ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸ
ವರ್ಯನೆ ನೀನು || ಪಲ್ಲ || ಮನೆಯೊಲ್ಲೆಧನವಾ | ಹನ ವಸನಗಳೊಲ್ಲೆ || ಅನು
ಮಾನಿಸದಲೆ | ಮೃನಸಿನೊಳಿದ್ದದ್ದು || ೧ || ಬಣವಿದೊಡ್ಡಿಯ ಕೃಷ್ಣಾ | ವರ್ಣ
ವೆಂದು ಕೊಡಲು || ರಾಮನ ದಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ | ಘನವಾಗಿ ಆಹದೂ || ೨ ||
ಸೋಜಿಗವಲ್ಲವು | ಪೂಜೇತವಾಹದು || ನೈಜವಾಗೀಸ್ಥಳ | ನೀಜವದಿಂದಲಿ || ೩ ||
ಬೇಡಿದಾಗಲೆ ತಡ | ಮಾಡದೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿನ || ಮಾಡುವದೆಮ್ಮಗೆ | ನೀಡಿದ ಸ್ಥಳ

ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ. ೧೯೯

ವನೂ || ೪ || ವರದೇಶ ವಿರಲನು | ಸರುವ ದೇವರೊಡ || ನಿರುತಿಹನೀ
ಸ್ಥಳ | ಸರಮ ಪವಿತ್ರವು || ೫ || || ೪೩ ||

(ಕಂದ.)

ಮುನಿವರರ ಹೃದ್ಗತವ ತಿಳಿದು | ಸನುಮತದಿ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ
ಕೃಷ್ಣಾ || ಪಞ್ಚವೇನುತ ಇತ್ತರುದಾನಂ | ಜನಕಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯವೀದಾನ
ದಿಂ || ೧ || || ೪೪ ||

(ಆರ್ಯವೃತ್ತ.)

ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ದಾಸಾರ್ಯರೆ ನಿಮ್ಮಯ | ಪುಣ್ಯಕ ಸರಿಗಾಣೆನು
ಜಗದೀ || ಮಾನ್ಯರೆನಿಸಿದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ವಂಶಪಾಂವನ್ನವಾಯಿತಿಂದಿನ ದಿನದೀ
|| ೧ || ದಾನದ ಮರ್ಮವನರಿಯದೆ ಅಚ್ಚರ | ಕ್ಷೋಣಿಯ ಜನಕಾದುದು
ಬಹಳಾ || ಜಾನಕೀಪತಿ ಕೆಲಕಾಲದನಂತರ | ತಾನೆ ತೋರುವನು ಜಗ
ಕೆಲ್ಲಾ || ೨ || ಇನಿತು ಪೇಳಿ ಸಂಶೇವಿತರಾಗುತ್ತ | ಮುನಿಗಳು ತೆರಳಿದ
ರ್ದರುಷದಲೀ || ಪುಣೆಯ ಶೇರಿದರು ದುರ್ವಾದಿಯ ಮತ | ವನು ದಿಗ್ವಿಜ
ಯಿಪ ಇಚ್ಛೆಯಲೀ || ೩ || ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬಾ ಮಹನಾದಿಯು | ತಾಮದ
ಗಜದಂತಿರುತಿಹನೂ || ಶ್ರೀಮಂತರ ಆಶ್ರಯದಿ ತನ್ನ ಸರಿಭೂಮಿಯೊಳಿ
ಲ್ಲೆಂದಿರುತಿಹನೂ || ೪ || ವರದೇಂದ್ರರು ಬಂದಿರುವ ವಾರ್ತೆಯನು | ಅರಿತು
ಅರಸು ಕರತರಿಸಿದನೂ || ಮರಿಯಾದಿಯ ಪೂರ್ವಕದಿ ಅವರ ತ | ನ್ನರ
ಮಂದಿರದಲ್ಲರಿಸಿದನೂ || ೫ || ಮುನಿಗಳ ಹೃದ್ಗತ ತಿಳಿದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ | ಮನ
ಸಿನ ಭಾವ ತಿಳುಹಿಸೆಂದಾ || ಪಣದಿಂದಲೆ ವಾದನನು ಮಾಡುವೆವು | ಅನು
ಮಾನವು ಯಿದಕ್ಕಿಲ್ಲೆಂದಾ || ೬ || ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಭಾವವ ಮುನಿಗಳ ಸಮು
ಖದಿ | ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ತಿಳುಹಿದನಾಗಾ || ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೊಡನೆ
ಈ | ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೊಡನೆ ಮಾಡುವದೀಗಾ || ೭ || || ೫೧ ||

ಪದ, ರಾಗ-ರೇಗುಪ್ತಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ಶಪಥವ ಮಾಡುವೆ ವೀಪರಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳರೆಲ್ಲಾ || ಸುವಧವ
ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಡೆವೆವು ಸಂದೇಹವಿನ್ನಿತಿಲ್ಲಾ || ಪ || ಸಕಲ ಶೃತಿಷ್ಠುತಿ

೨೦೦ ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಸ್ತ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದೆ ಸತ್ಯಾ ಕೇಳಿರೆಲ್ಲಾ || ಯುಕ್ತುತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ತತ್ವ
ವಿದು ಸಟಯು ಅಲ್ಲಾ || ೧ || ಹರಿಯೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ಸಾಕಾರ ಸ್ವಾತಂತ್ರಾ
ಸುಗುಣ ಪೂರ್ಣ || ತಿರಿ ಅಜಭವ ಮುಖ ಸುರರು ತರತಮದಿಂದ ಗುಣದಿ
ನ್ಯೂನಾ || ೨ || ಹರಿಯೇ ಜಗತ್ಕರ್ತಾ ! ಹರಿಯೆ ಮುಕ್ತಿದಾತಾ ಸರ್ವಾ
ಧೀಶಾ || ಸುರತತಿ ಹರಿಯ ಆಧೀನರು ನಿತ್ಯದಿ ಅವನ ದಾಸಾ || ೩ ||
ವಂಚಭೇದವು ಪ್ರಾಂವಂಚವು ಸತ್ಯವು ನಿತ್ಯದಲ್ಲೀ || ಪಂಚಿಕಿಯಲಿ ತಿಥವಾದ
ತತ್ವಾ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲೀ || ೪ || ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾ ಮಧ್ವರಾಯರೆ
ಗುರು ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯಾ || ಅದ್ವೈತ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಶುದ್ಧತಾಮಸವದು ಮಿಥ್ಯಾ
ವಿಧ್ಯಾ || ೫ || ಈ ಸುವಾದದಿ ಪರಾಜೀತರಾದರೆ ನಾವು ಕೇಳಿ ಬ್ಯಾಗ ||
ಲೇ ಸುನೈಭವ ಸನ್ಯಾಸ ಸಹಿತವಾಗೀ ತ್ಯಜಿವೇಗಾ || ೬ || ವರದೇಶ
ಪಿರಲನ ಕರುಣದಿ ದುರ್ಮತ ಮೂಲವನ್ನೂ || ಹರಿದುಬಿಡುವೆವು ವಾದಿಯ
ಬರಹೇಳು ಸಭೆಯೊಳಿನ್ನೂ || ೭ || || ೫೮ ||

(ಆರ್ಯವೃತ್ತ)

ಕೇಳಿ ಶಪಥವನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಹು | ತಾಳುತ ಕೋಪನ ಮನ
ದಲ್ಲೀ || ಪೇಳುವನೀಪರಿ ನೃಪತಿಯ ಸಭೆಯೊಳು | ಅಲಿಸುವಂದದಿ ಜನರಲ್ಲೀ
|| ೧ || ಲೇಸು ಲೇಸು ನಾ ಸೋತರೆ ನೃಪನರ | ಈ ಸಂಸ್ಥಾನನ ತ್ಯಜಿಸು
ವೆನೂ || ದೇಶಾಂತರದಲಿ ವಾಸಮಾಡುತಲಿ | ಶೇಷಾಯುಷ್ಯವನೀಗೂ
ವೆನು || ೨ || ಸಟಯಾತಕೆ ನಾ ಸೋತರೆ ಮುನಿಗಳ | ಮಠನ ಮಾಡಿಸೆ
ಮೃಯ ಗೃಹವಾ || ಛಿಟತನದಲಿ ಧೂರ್ಜಟಯ ಕರುಣದಿಂ | ನಟಸುವನೀ
ಮುನಿಗಳ ಬಲವಾ || ೩ || || ೬೯ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ನಿಕತಾಳ).

ನಡೆಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ವಾದವನು | ಮುನಿಯು ತಡಿಯದೆ ಜೈಸಿದ
ವಾದಿಯನೂ || ಪಂ || ಜೀವೇಶರೈಕ್ಯವ ಪೇಳಿದಾ | ಮುನಿಯು ಜೀವೈಶ್ವರ
ಭೇದಾ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾ || ೧ || ಜಗನ್ನಿಧ್ಯಾನೆಂದು ನುಡಿದಾನು | ಮುನಿಯು
ಜಗತ್ಸತ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದನೂ || ೨ || ತತ್ವ ಮಸೀತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಗಳನು

ಮುನಿಯು | ಯುಕ್ತಿಲಿ ದ್ವೈತಾರ್ಥ ಪೇಳಿದನೂ || ೩ || ಆವಾನ ವಾಕ್ಯವೆ
ಪಿಡಿವಾನು ಮುನಿಯು | ಯಾವತ್ತು ದ್ವೈತಾರ್ಥ ನುಡಿವಾನೂ || ೪ ||
ವರದೇಶ ವಿಠಲನ ಕರುಣದೀ | ನಿರುತ್ತರ ಗೃಹಾ ವಾದಿಯ ವಾದದೀ
|| ೫ || || ೬೬ ||

(ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿ.)

ಪೃಥ್ವಿಪನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಹತ್ತೇಳು ದಿನಸದಲಿ | ಶೃತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪ
ನಿಷದ್ಗಲ ಸಾರಮಂ ಪೇಳಿ | ಪ್ರತಿವಾದಿಯಂ ನಿರುತ್ತರಗೃಹಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವ
ಮತವಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೂ || ಗತ ತೇಜನಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಗೃಹವ ವಣಿದಂತೆ !
ಯತಿ ಶಿರೋಮಣಿಗಾಗಿ ಮರವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವರಾ | ಜಿತನಾದ ಕಾರಣದಿ
ಸಂಸ್ಥಾನವಂ ತ್ಯಜಿಸಿಪತಿತನೋಲ್ ಪೊರಮುಟ್ಟನೂ || ೧ || || ೬೭ ||

(ಆರ್ಯವೃತ್ತ.)

ರಾಮನ ಗೃಹ ವೀರಾಮಗಾಯ್ತು ಆ | ರಾಮಗೆ ವೀರಾಮವು
ಆಯ್ತು || ರಾಮಣಿಯಕ ಪುರದೀ ಮೆರದು ಮುನಿ | ಶ್ರೀಮಂತಗೆ ನನುಮತ
ವಾಯ್ತು || ೧ || ಆನಿ ಹಂಡೆ ವಸನಗಳೂ ದ್ರವ್ಯದ | ದಾನದಿ ನೃವರನು
ಮರಸಿದನೋ || ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿ ವರಸರಿ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ
ಯಿಲ್ಲೆನಿಸಿದನೂ || ೨ || ಅಬ್ದವು ವಿಶ್ವಾವಸು ಆಷಾಢದ | ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ ಕುಜ
ವಾರದಲೀ || ಸಿದ್ಧಾಸನದಲಿ ಕುಳಿತನು ಮುನಿವರ | ಶುದ್ಧ ಸಮಾಧಿಯ
ನಿಕ್ಕುತಲೀ || ೩ || ಸಾಧನ ಬಹುವಿಧ ತೀರಿಸಿ ಮುನಿವರ | ಐದಿದ ಶ್ರೀಹರಿ
ಯಾಲಯವಾ || ಸಾಧುಸುಜನರನು ಮೊರಿಯಲು ಅಂಶದಿ | ಈ ಧರಿ
ಯೊಳು ಚರಿಸುತಲಿರುವಾ || ೪ || ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ದಾಸಾಯರ್ |
ಗೊಲಿದು ಪೇಳಿದನು ಸ್ವಪ್ನದಲೀ || ತುಳಸಿ ರೂಪದಿಂದಲಿ ಬಣವಿಯ
ತಳ | ದಲಿ ಬಂದಿರುವೆನು ಶೀಘ್ರದಲೀ || ೫ || ಗುಲಗುಂಜಯ ಮೊರಡಿ
ಯಲಿ ಒಪ್ಪುತಿಹ | ಶಿಲೆಯನು ವೃಂದಾವನ ಮಾಡೀ || ತುಳಸಿ ವೃಕ್ಷವಿಹ
ಸ್ಥಳದಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ | ಬಲು ಭಕುತಿಲಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡೀ || ೬ || ಮುನಿ
ಯಾಜ್ಞವ ಸನ್ಮದಲಿ ಮನ್ನಿಸಿ | ಬಣವಿಯ ತೆಗಸಿದರಾಕ್ಷಣದೀ || ಮನುಷ್ಯ

೨೦೨ ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ನಳತಿ ಶ್ರೀ ತುಳಸಿ ವೃಕ್ಷವನು | ಜನರೆಲ್ಲರು ಕಂಡರು ಮುದದೀ || ೭ ||
 ಕೆಲಕಾಲದಿ ಶ್ರೀ ತುಳಸಿಯ ಪೂಜಿಸಿ | ಗುಲಗುಂಜಿಯ ಮೊರಡಿಯಲಿಂವಾ ||
 ತಿಲೆಯನು ಮುನಿವರರಾಜ್ಞಿಯಂದದಲಿ | ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲಿ ತಂದಾ
 || ೮ || ವೃಂದಾವನ ಸ್ಥಾಪಿಸ ಸಮಯದಿ ಭುವ | ನೇಂದ್ರರು ಜುಮಲಾಪುರ
 ದಿಂದಾ || ನಂದದಿ ನರಹರಿ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವ | ನಂದು ಕಳುಹಿದರು ಮುದ
 ದಿಂದಾ || ೯ || ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ವೃಂದಾವನ ಸ್ಥಾ | ಪಿತವಾಯಿತು
 ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ರಿಯಲೀ || ಮತಿವಂತರಿಗಾನಂದ ಖೇದ ದು | ಮೃತಿಗಳಿಗಾದದು
 ಮನದಲ್ಲೀ || ೧೦ || ಆ ತರುವಾಯದಿ ಪಾದುಕೆಗಳ ಮುನಿ | ತಾತವಕದಿ
 ಪುಣೆಯದಲಿಂದಾ || ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಪೇಳಿ ನಿಜ | ದೂತರಿಂದ ತರಿ
 ಸಿದನಾಗಾ || ೧೧ || || ೭೮ ||

ಪದ, ರಾಗ-ಭೂಪಾಳಿ (ತ್ರಿಪುಡಿತಾಳ).

ವೃಂದಾವನದಿ ವರದೇಂದ್ರ ಮುನಿವರನು | ಬಂದಿಹನತಿ ಆನಂದಾ
 ದಿಂದಾ || ಮಂದಜನಕ ಸುಖ | ತಂದುಕೊಡುವದಕೆ | ಮಂದಾರ ತರುವಿ
 ನೋಲ್ | ನಿಂದು ಪಾಲಿಸನಿತ್ಯಾ || ಎಲ್ಲಾ || ಗುರುವರನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ | ತರುವ
 ಉದ್ದೇಶದಿ | ಸರ್ವಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿವೃಂದವೂ | ಹರಮುಖಸುರ
 ರೊಡಗೂಡಿ ಹರುಷದಿಂದಾ | ತಿರಿ ಅರಸನು ತಾನೆಯಿರುವನೀ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೀ
 || ೧ || ಸುತರು ಬೇಡುವರಿಗೆ ಸುತರ ಪಾಲಿಸುವ ಆ | ನತರಿಗೆ ಅಖಿಳ ಇಷ್ಟಾ
 ಫವನೂ | ಮತಿವಂತರಿಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತುತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ | ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸು
 ವನು ಸದ್ಗತಿ ಸಹ ನಿರುತದೀ || ೨ || ದುರುಳಜನಕ ದುಃಖಾಶರಣರಿಗೆ
 ಸುಖ | ಕರುಣಿಸನವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯರಿತೂ || ದುರಭಿಮಾನನ ಬಿಟ್ಟು
 ಗುರುಗಳ ಚರಣವ | ಸ್ಮರಿಸುವರನು ಪೊರವ ವರದೇಶ ವಿಠಲನೂ || ೩ ||
 || ೮೧ ||

(ಆರ್ಯವೃತ್ತ.)

ಈ ಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಹ ಕಾರಣದಿಂದ | ಸಾಗಿಬಹದು ಸಜ್ಜನವೃಂದಾ ||
 ಜಾಗು ಮಾಡದಲೆ ಯೋಗೀಶರ ವದ | ಬಾಗಿ ಭಜಿಸುವರು ಮುದದಿಂದಾ
 || ೧ || ಗುರುವಾರದ ದಿವಸದಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ | ಹರಿಭಕ್ತತರ ವೃಂದವು

ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ತುತ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ. ೨೦೩

ಕೂಡೀ | ಗುರುಗಳ ಪಾಲಕಿ ಶೇವಿಯ ಮಾಡುವ | ರ್ವರುಷದಿ ಗುರುಗಳ
ಕೊಂಡಾಡೀ || ೨ || ಪ್ರತಿ ವರುಷದ ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧದಲಿ | ತಿಥಿ ಸವ್ವಮಿ ಶುಭ
ದಿನಸದಲೀ || ಯತಿವರ ಬಹು ವಿಜ್ರಂಭಣೆಯಿಂದಲಿ | ರಥದಲಿ ಮೆರೆವನೀ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲೀ || ೩ || ಆರಾಧನಿಯಲಿ ಬಹು ದ್ವಿಜವೃಂದವು | ದೂರದೂರದಿಂದಲಿ
ಬಹದೂ || ಚಾರುತರದ ಸುಪುರಾಣವು ಬಹು ಶ್ರಿಂಗಾರದ ಗಾನವು ನಡೆ
ಯುವದೂ || ೪ || ಗುರುಗಳ ಪಾದೋದಕವು ಪ್ರಸಾದವು | ಹರುಷದಿ
ಕೊಳ್ಳುತ ಯಿಲ್ಲಿಂದಾ || ವರದೇಶ ವಿಠಲನ ಸ್ಮರಿಸುತ ಎಲ್ಲರು | ತೆರಳುವರತಿ
ಹರುಷದಲಿಂದಾ || ೫ ||

|| ೮೩ ||

ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ (ಅಟಿತಾಳ).

[ಅಷ್ಟಕ ಛಾಂಟ.]

ಆಲಿಸುವದು ಹರಿಭಕ್ತರೂ ಗುರುಗಳ ಚಾರು | ಚರಿತೆ ಕೇಳಿ
ಮೋದಿವರೂ || ಪಲ್ಲ || ಈ ಪರಿಯಲಿ ಗುರುವರದೇಂದ್ರ | ಸದ್ಗುಣ
ಸಾಂದ್ರ | ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾ | ಆಪನ್ನ ಶರಣಾ ಪೊರಿವನೂ | ಅಘ
ತರಿವನೂ | ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗರಿಯುವನೂ | ತಾವತ್ರಯಾದಿ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲಾ |
ತರಿವನು ಖುಲ್ಲಾ | ಮಾನವರನೆಂದೂ ವಲ್ಲಾ | ಈ ಪೊಡವಿಯಲಿ ಎಮ್ಮಯ
ಗುರೂ | ವಿಗೆ ಸರಿ ಯಾರು | ಇಲ್ಲವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ || ೧ || ಭೂತಪ್ರೇತ
ಪಿಶಾಚಿಯ ಪೀಡಾ | ಕಳಿವನು ಗಾಢಾ | ದುರ್ಜನರನೆಂದು ನೋಡಾ || ಪ್ರೀತ
ನಾಗುವ ತನ್ನ ವಾಡಲೂ | ನೇವೆ ಮಾಡಲೂ | ತನುಮನವನೀಡಾಲು |
ತಾತವಕದಿ ಭಕ್ತ ಜನರನೂ | ಕರ ಪಿಡಿವನೂ | ಮುಕುತಿಯ ಕೊಡು
ವಾನೂ | ಈತನ ಚರಿತೆಯ ಕೇಳ್ವರೂ | ನೆರೆ ಬಾಳ್ವರೂ | ಭವನನಧಿ ದಾಟು
ವರೂ || ೨ || ವರದೇಂದ್ರರ ಸುಚರಿತೆಯನು | ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾನು |
ನುಡಿದು ನುಡಿಸಿದನಿದನೂ | ಅರುಹಿದ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರದೀ | ನಿರ್ಹಂಕಾರದಿ |
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೇಳಿ, ಮುದದೀ | ಇರುವ ದೋಷವು ಕ್ಷಮಿಸುವದೆಂದೂ |
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಂದೂ | ಬಹು ದೋಷಿ ನಾನೆಂದೂ | ವರದೇಶ ವಿರಲಾನು ಒಲಿ
ಯಾಲಿ | ಪ್ರೀತನಾಗಲೀ | ಜ್ಞಾನಭಕ್ತು ಪಾಲಿಸಲೀ || ೩ ||

|| ೮೪ ||

೨೦೪ ಶ್ರೀ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸ್ವಪ್ನ ವೃಂದಾವನ ಚರಿತ್ರೆ.

ಮಂಗಳಾರುತಿ ಪದ.

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ (ತಾಳ).

ಜಯ ಗುರು ವರದೇಂದ್ರಾ | ಜಯ ಶುಭಗುಣ ಸಾಂದ್ರಾ || ಜಯ
ಮಂಗಳ ಭಕ್ತಾ ಭಯನಿವಾರಕನೇ || ಪಲ್ಲ || ವಸುಧೇಂದ್ರ ಕರಜಾತ | ವಸುಧಿ
ಯೋಳಗಖ್ಯಾತ | ಬಶಿಜನಾಭನ ದೂತಾ | ಅಸಮ ವೆನೋನೀಶಾ || ೧ || ಗಂಗಾ
ಪಿತನ ಪಾದ | ಭೃಂಗನೆ ನಿರುತಾ || ನಂಗತಾಪರಹಿತ | ಮಂಗಳಚರಿತಾ
|| ೨ || ಅಲವ ಬೋಧಸುಮತ | ಜಲಧಿ ಚಂದ್ರಮಾನೇ || ಕಲುಷವಿದೂರ
ಕಮಂ | ಡುಲ ದಂಡಧಾರಾ || ೩ || ಪುಣ್ಯಮಂದಿರವಾಸಾ | ಸನ್ನತ ಜನ
ಪೋಷಾ || ಘನ್ನ ಮಹಿಮ ಕಾ | ರುಣ್ಯಸಾಗರನೇ || ೪ || ವರದೇಶ ವಿಶಲನ |
ಚರಣವ ಸ್ಮರಿಸುವ || ಪರಮಸದ್ಭಕ್ತಿಯ | ಕರುಣಿಪುದೆಮಗೇ || ೫ ||
ಅಂತೂ ಪದ್ಯ || ೯೪ || ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರಾರ್ಯ ಚರಿತಾನು

ವರ್ಣನಕಥಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಗನುತ್ ||

ಮಂಗಳಂ !

ಮಂಗಳಂ !!

ಮಂಗಳಂ !!!

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವರದೇಂದ್ರ ಗುರುಣಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯ
ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ಸೀತಾಪತೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಣಾರವಿಂದಯೋರ
ರ್ಪಿತಾ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶಹಲಿವಾನ ಶಖೆ ೧೮೪೦ನೇ ಕಾಲಾಯುಕ್ತಿ ನಾಮ ಸಂ | ಆಷಾಢ
ಶು| ೨ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ ಲಿಂಗಸೂಗೂರು ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ
ಗುರುರಾಜರವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲೂರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹನುಮಂತರಾಯನ
ತನುಜಾತ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದಿಂದಾ ಶ್ರೀ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸ
ರಾಯರ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿ ವಾಯುಗಳು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಬರೆಸಿದ ಈ
ಚರಿತೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದು.

|| ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

